

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 33 E

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 56

5 februarie 2013

Număr de referință

Cuprins

Pagina

I Rezoluții, recomandări și avize

REZOLUȚII

Parlamentul European

SESIUNEA 2011-2012

Ședințele dintre 5 și 7 iulie 2011

Procesele-verbale ale acestei sesiuni au fost publicate în C 291 E, 4.10.2011.

TEXTE ADOPTATE

Mărti, 5 iulie 2011

2013/C 33 E/01

Serviciul universal de urgență și numărul 112 pentru apeluri de urgență

Rezoluția Parlamentului European din 5 iulie 2011 referitoare la serviciul universal de urgență și la numărul 112 pentru apeluri de urgență (2010/2274(INI)) 1

2013/C 33 E/02

O piață a comerțului cu amănuntul mai eficientă și mai corectă

Rezoluția Parlamentului European din 5 iulie 2011 referitoare la o piață a comerțului cu amănuntul mai eficientă și mai corectă (2010/2109(INI)) 9

2013/C 33 E/03

Constituția ungară revizuită

Rezoluția Parlamentului European din 5 iulie 2011 referitoare la Constituția ungară revizuită 17

2013/C 33 E/04

Al cincilea raport privind coeziunea și strategia pentru politica de coeziune după 2013

Rezoluția Parlamentului European din 5 iulie 2011 referitoare la cel de-al cincilea Raport privind coeziunea la Comisiei și strategia pentru politica de coeziune după 2013 (2011/2035(INI)) 21

2013/C 33 E/05

Sprijinul bugetar al UE acordat țărilor în curs de dezvoltare

Rezoluția Parlamentului European din 5 iulie 2011 referitoare la viitorul sprijinului bugetar al UE acordat țărilor în curs de dezvoltare (2010/2300(INI)) 38

RO

(continuare în pagina următoare)

2013/C 33 E/06	Prioritățile în domeniul infrastructurii energetice ante și post 2020 Rezoluția Parlamentului European din 5 iulie 2011 referitoare la prioritățile în domeniul infrastructurii energetice ante și post 2020 (2011/2034(INI))	46
2013/C 33 E/07	Serviciile sociale de interes general Rezoluția Parlamentului European din 5 iulie 2011 referitoare la viitorul serviciilor sociale de interes general (2009/2222(INI))	65
2013/C 33 E/08	Impactul politicii de dezvoltare a UE Rezoluția Parlamentului European din 5 iulie 2011 referitoare la creșterea impactului politicii de dezvoltare a UE (2011/2047(INI))	77
Miercuri, 6 iulie 2011		
2013/C 33 E/09	Banda largă europeană: o investiție într-un promotor digital al creșterii Rezoluția Parlamentului European din 6 iulie 2011 referitoare la banda largă europeană: o investiție într-un promotor digital al creșterii (2010/2304(INI))	89
2013/C 33 E/10	Protecția datelor cu caracter personal în Uniunea Europeană Rezoluția Parlamentului European din 6 iulie 2011 referitoare la o abordare globală a protecției datelor cu caracter personal în Uniunea Europeană (2011/2025(INI))	101
2013/C 33 E/11	Elaborarea programului de lucru al Comisiei pentru 2012 Rezoluția Parlamentului European din 6 iulie 2011 referitoare la programul de lucru al Comisiei pe anul 2012	110
2013/C 33 E/12	Legislația UE privind encefalopatiile spongiforme transmisibile (EST) și controalele conexe asupra alimentelor și a hranei pentru animale Rezoluția Parlamentului European din 6 iulie 2011 referitoare la legislația UE privind encefalopatiile spongiforme transmisibile (EST) și controalele conexe asupra alimentelor și a hranei pentru animale - punere în aplicare și perspective (2010/2249(INI))	120
2013/C 33 E/13	Securitatea aeriană, în special scanerile de securitate Rezoluția Parlamentului European din 6 iulie 2011 referitoare la securitatea aeriană, în special scanerile de securitate (2010/2154(INI))	125
2013/C 33 E/14	Femeile și conducerea întreprinderilor Rezoluția Parlamentului European din 6 iulie 2011 referitoare la femei și conducerea întreprinderilor (2010/2115(INI))	134
2013/C 33 E/15	Criza financiară, economică și socială: măsurile și inițiativele care trebuie luate Rezoluția Parlamentului European din 6 iulie 2011 referitoare la criza financiară, economică și socială: recomandări privind măsurile și inițiativele care trebuie luate (2010/2242(INI))	140

Marți, 5 iulie 2011

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

REZOLUȚII

PARLAMENTUL EUROPEAN

Serviciul universal de urgență și numărul 112 pentru apeluri de urgență

P7_TA(2011)0306

Rezoluția Parlamentului European din 5 iulie 2011 referitoare la serviciul universal de urgență și la numărul 112 pentru apeluri de urgență (2010/2274(INI))

(2013/C 33 E/01)

Parlamentul European,

- având în vedere Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (Directiva privind serviciul universal) ⁽¹⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 octombrie 2004 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului ⁽²⁾,
- având în vedere Directiva 2009/136/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 de modificare a Directivei 2002/22/CE privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice, a Directivei 2002/58/CE privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului ⁽³⁾,
- având în vedere Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru) ⁽⁴⁾,
- având în vedere Directiva 2002/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora (Directiva privind accesul) ⁽⁵⁾,
- având în vedere Directiva 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelilor și serviciilor de comunicații electronice ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 51.⁽²⁾ JO L 364, 9.12.2004, p. 1.⁽³⁾ JO L 337, 18.12.2009, p. 11.⁽⁴⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 33.⁽⁵⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 7.⁽⁶⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 21.

Marți, 5 iulie 2011

- având în vedere Directiva 2009/140/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 de modificare a Directivelor 2002/21/CE privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice, 2002/19/CE privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora și 2002/20/CE privind autorizarea rețelor și serviciilor de comunicații electronice ⁽¹⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1211/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 de instituire a Organismului autorităților europene de reglementare în domeniul comunicațiilor electronice (OAREC) și a Oficiului ⁽²⁾,
- având în vedere Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice ⁽³⁾,
- având în vedere consultarea publică lansată la 2 martie 2010 de Comisie privind principiile viitorului serviciu universal în domeniul rețelor de comunicații și servicii electronice,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 20 septembrie 2010 intitulată „Banda largă europeană: o investiție într-un promotor digital al creșterii” (COM(2010)0472),
- având în vedere propunerea Comisiei de decizie a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a primului program pentru politica în domeniul spectrului de frecvențe radio (COM(2010)0471),
- având în vedere Recomandarea Comisiei din 20 septembrie 2010 privind accesul reglementat la rețelele de acces de nouă generație (NGA),
- având în vedere documentul de lucru al Comitetului pentru comunicații al Comisiei privind „Accesul la banda largă în UE: situația la 1 iulie 2010”,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 25 august 2010 intitulată „Raport de activitate privind piața unică europeană a comunicațiilor electronice 2009 (al 15-lea raport) SEC(2010)0630” (COM(2010)0253),
- având în vedere cea de-a patra ediție a „Tabloului de bord al piețelor de consum - Pentru o mai bună funcționare a piețelor în interesul consumatorilor”, publicată în octombrie 2010,
- având în vedere Decizia 91/396/CEE a Consiliului din 29 iulie 1991 privind introducerea unui număr unic european pentru apelurile de urgență ⁽⁴⁾,
- având în vedere recomandarea Comisiei referitoare la prelucrarea informațiilor privind localizarea apelantului în rețelele de comunicații electronice pentru serviciile de apel de urgență cu localizare,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 717/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 iunie 2007 privind roaming-ul în rețelele publice de telefonie mobilă în interiorul Comunității și de modificare a Directivei 2002/21/CE ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ JO L 337, 18.12.2009, p. 37.

⁽²⁾ JO L 337, 18.12.2009, p. 1.

⁽³⁾ JO L 201, 31.7.2002, p. 37.

⁽⁴⁾ JO L 217, 6.8.1991, p. 31.

⁽⁵⁾ JO L 171, 29.6.2007, p. 32.

Marți, 5 iulie 2011

- având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap, ratificată la 23 decembrie 2010,
 - având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special articolul 2 (Dreptul la viață), articolul 3 (Dreptul la integritate al persoanei), articolul 6 (Dreptul la libertate și la siguranță), articolul 26 (Integrarea persoanelor cu handicap) și articolul 35 (Protecția sănătății),
 - având în vedere sondajul intitulat „Numărul european pentru apeluri de urgență 112” (Flash Eurobarometru 314),
 - având în vedere documentul de lucru al Comitetului pentru comunicații al Comisiei privind „Implementarea numărului european 112 pentru apeluri de urgență – rezultate ale celei de-a patra runde de colectare de date” (10 februarie 2011),
 - având în vedere declarația sa din 25 septembrie 2007 privind numărul european pentru apeluri de urgență 112 ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor și avizul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A7-0220/2011),
- A. întrucât Directiva privind serviciul universal (DSU) previne excluziunea socială garantând că cetățenii din zonele rurale și izolate sau familiile cu venituri reduse au acces la servicii de telecomunicații de bază esențiale, la un cost rezonabil;
- B. întrucât trebuie să se acorde o atenție deosebită, astfel încât grupurile vulnerabile să nu fie neglijate și măsuri speciale eficiente să fie întotdeauna puse în aplicare pentru a garanta incluziunea socială și accesul acestora la servicii în condiții de egalitate cu ceilalți cetățeni;
- C. întrucât evoluția tehnologică, în special telefonია mobilă la prețuri accesibile, oferă în prezent majorității cetățenilor acces la serviciile de telecomunicații de bază;
- D. întrucât serviciul universal este definit ca „setul minim de servicii de o calitate specificată la care au acces toți utilizatorii finali, la un preț accesibil luându-se în considerare condițiile specifice naționale, fără a denatura concurența”;
- E. întrucât serviciul universal ar trebui să asigure accesul la serviciile esențiale pentru participarea în societate a tuturor cetățenilor, în cazul în care forțele pieței nu pot asigura prin ele însele acest lucru;
- F. întrucât asigurarea comunicațiilor în bandă largă de bază pentru toți cetățenii UE până în 2013 este unul dintre obiectivele-cheie de performanță ale Agendei digitale; având în vedere, cu toate acestea, că, în zonele în care sunt disponibile conexiuni în bandă largă, doar circa 50 % dintre gospodăriile le utilizează;
- G. întrucât nu este încă posibil să se evalueze punerea în aplicare a versiunii revizuite a Directivei privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor, dat fiind faptul că termenul de transpunere este 25 mai 2011, iar perioada de trei ani necesară înainte de evaluarea aplicării corecte și cuprinzătoare a tuturor dispozițiilor directivei abia a început;
- H. întrucât, deși legislația existentă oferă rezultate pozitive pentru cetățeni, acesta nu este un scop în sine, și este necesar, de asemenea, să se maximizeze beneficiile derivate din noile măsuri, printr-o monitorizare continuă de către statele membre, și să se optimizeze eforturile de a ameliora calitatea, exhaustivitatea și vizibilitatea informațiilor;

⁽¹⁾ JO C 219 E, 28.8.2008, p. 92.

Marți, 5 iulie 2011

- I. întrucât piața unică nu va putea fi niciodată considerată finalizată, ci ar trebui evaluată continuu, conform garanțiilor de protecție socială, evoluției nevoilor sociale și progreselor tehnologice și apariției unor soluții inovatoare; întrucât, de asemenea, măsurile suplimentare de promovare a creșterii și a locurilor de muncă sunt esențiale pentru a garanta că piața unică și piața unică digitală sunt stimulate și realizate fără întârziere în beneficiul cetățenilor europeni, al consumatorilor și al întreprinderilor;
- J. întrucât dorința de progres este forța motrice și vectorul viziunii și al obiectivelor stabilite de legislatorii europeni; întrucât propunerile pentru o legislație nouă sau de modificare trebuie să țină seama de experiențele concrete și de capacitățile de punere în aplicare; întrucât adaptările legislative trebuie să beneficieze de un sprijin politic clar, susținut de o evaluare obiectivă costuri-beneficii și socio-economică - factor decisiv;
- K. întrucât numărul european pentru servicii de urgență 112, creat în 1991 printr-o decizie a Consiliului pentru a permite cetățenilor accesul la toate serviciile de urgență (pompieri, poliție și ambulanță), este singurul număr pentru servicii de urgență care poate fi apelat în toate statele membre ale Uniunii Europene și întrucât marea majoritate a europenilor nu știe încă de existența acestuia, neînregistrându-se progrese din anul 2000;
- L. întrucât „Declarația sa din 11 martie 2008 privind avertizarea rapidă a cetățenilor în caz de urgență majoră” ⁽¹⁾ a fost semnată de 432 de deputați în Parlamentul European;
- M. întrucât este nevoie în continuare de eforturi de evaluare și de garantare a calității serviciilor de urgență când se apelează 112, atât în ceea ce privește telecomunicațiile și performanțele serviciilor de urgență, cât și aspectele ce țin de coordonare ce depind de factori multipli, și întrucât o evaluare cuprinzătoare și detaliată a stării reale de punere în aplicare a serviciului 112 în UE, pe baza experienței cetățenilor, în special evaluarea accesibilității, interoperabilității și a timpului de intervenție, nu a fost efectuată;
- N. întrucât mai multe dezastre recente au arătat faptul că avertizarea și alertarea rapidă a cetățenilor în caz de urgențe și de dezastre majore iminente sau în curs de agravare, sunt necesare pentru a reduce pagubele și pierderile de vieți omenești,

Serviciul universal în contextul noilor progrese

1. subliniază importanța obligațiilor de serviciu universal (OSU) drept măsură de siguranță pentru incluziunea socială atunci când forțele pieței nu au reușit prin ele însele să furnizeze servicii de bază cetățenilor și întreprinderilor;
2. sprijină reevaluarea regulată, ca parte a directivei privind serviciile universale și drepturile consumatorilor, a gradului de eficiență al dispozițiilor legislative UE existente în materie de serviciu universal, ținând seama de evoluțiile sociale, economice și tehnologice pentru a identifica și a introduce în norme definiții adecvate care să reflecte nevoile reale în schimbare și care să amelioreze calitatea serviciilor;
3. solicită Comisiei să pună la dispoziție orientări pentru o cea mai bună punere în aplicare și executare a Directivei revizuite privind serviciul universal, evitând denaturarea cauzată de piețe și permițând, în același timp, statelor membre să adopte dispoziții care să se potrivească circumstanțelor naționale;

⁽¹⁾ JO C 66 E, 20.3.2009, p. 6.

Marți, 5 iulie 2011

4. sprijină obiectivele Agendei digitale referitoare la accesul universal la servicii în bandă largă și este convins că acesta va ajuta cetățenii și întreprinderile să se bucure de toate beneficiile pieței unice digitale, în special prin îmbunătățirea integrării sociale, crearea de noi oportunități pentru întreprinderile inovatoare din punct de vedere social și al mediului care creează de locuri de muncă, contribuie la creșterea economică și la creșterea oportunităților pentru comerțul transfrontalier; în acest scop, sprijină promovarea competențelor digitale;
5. solicită Comisiei să acorde mai mult sprijin financiar proiectelor locale care fac posibil accesul digital, și totodată tuturor acelor comunități care ajută grupurile dezavantajate să aibă acces la instrumentele tehnologice, sub forma realizării de posibilități de conectare în clădiri publice care asigură accesul gratuit la internet;
6. subliniază faptul că o combinație a politicilor și a tehnologiilor (cum ar fi rețelele cu fir, cablu, fibră optică, rețelele mobile și prin satelit) poate stimula dezvoltarea de către întreprinderi și organisme publice de noi servicii on-line și de noi aplicații, cum ar fi serviciile guvernamentale, de sănătate și de educație on-line, ceea ce va stimula cererea de conexiuni la internet mai rapide, va face ca investițiile în rețele deschise de bandă largă să fie mai profitabile și, prin urmare, va încuraja parteneriatele de tip public-privat și va ajuta la dezvoltarea pieței unice digitale și conducând la o integrare a cetățenilor marginalizați;
7. subliniază importanța normelor UE privind achizițiile publice și consideră că este foarte important, în contextul revizuirii largi a acestor norme, ca atât autoritățile locale, cât și cele regionale să beneficieze de aceste măsuri pentru a încuraja participarea acestora la investițiile în tehnologia comunicațiilor și la achiziția înainte de comercializare (ca instrument care să aducă beneficiile cercetării pe piață), și ca achizițiile on-line să fie lansate pe scară largă;
8. solicită transpunerea efectivă a cadrului de reglementare privind telecomunicațiile, în special dispozițiile sale privind neutralitatea internetului, astfel încât utilizatorii finali să poată accesa serviciile și conținutul acestora și să utilizeze aplicații la alegere pe internet;
9. subliniază faptul că serviciul universal nu este singurul și nici motorul principal de asigurare a accesului universal la servicii de bandă largă, date fiind costurile mari ale investițiilor și faptul că acesta nu este în mod necesar în măsură să ofere servicii semnificativ mai bune consumatorilor; constată, cu toate acestea, că articolul 15 din Directiva privind serviciul universal prevede revizui periodice ale domeniului de aplicare a acesteia și subliniază că acestea ar trebui să țină seama de evaluarea implementării dispozițiilor directivei și de constatările evaluării de impact în curs, îndeosebi în ceea ce privește măsura în care rețelele în bandă largă sunt diseminate și utilizarea lor efectivă în gospodării;
10. consideră că impunerea unei obligații privind disponibilitatea serviciilor de bandă largă nu va conduce în mod automat la o utilizare mai amplă; prin urmare, invită Comisia și statele membre să consolideze măsurile de stimulare a cererii și de introducere de astfel de servicii, în loc să asigure doar o conexiune; în plus, consideră că obligațiile de serviciu universal ar putea în cele din urmă, poate ca obiectiv pe termen mediu, să devină un stimulent suplimentar pentru dezvoltarea serviciilor în bandă largă, dar că programele naționale concepute în mod corespunzător ar trebui să atingă obiectivele universale privind serviciile în bandă largă;
11. consideră că o politică eficientă în domeniul spectrului de frecvențe radio, care să permită utilizarea armonizată a „dividendului digital” și un regulament care să stimuleze investițiile sunt, de asemenea, instrumente importante de sporire a comunicațiilor în bandă largă;
12. solicită Comisiei să finalizeze evaluarea de impact în curs și să pună la dispoziția legislatorilor date fiabile despre utilizarea actuală, cererea preconizată și îmbunătățirea obligațiilor de serviciu universal prin banda largă și, în final, să prezinte o analiză a celui mai eficient mecanism de finanțare pentru statele membre, consumatori și întreprinderi în ceea ce privește realizarea obligațiilor de serviciu universal, evitându-se totodată costurile ineficiente și excesive;

Marți, 5 iulie 2011

13. solicită Comisiei ca, în paralel și în colaborare cu autoritățile naționale de reglementare, să monitorizeze atent piețele pentru a garanta că statele membre care sunt deja capabile sau doresc să furnizeze servicii universale prin intermediul gamei de tehnologii și viteze de bandă largă, să poată realiza acest lucru în cazuri de eșec al pieței, fără a cauza în practică denaturări ale pieței;

14. salută decizia Comisiei de a realiza un studiu aprofundat privind furnizarea de servicii de internet, în urma publicării celui de-al patrulea Tablou de bord al piețelor de consum;

15. solicită Comisiei și statelor membre să analizeze, cu contribuția autorităților naționale de reglementare, opțiunile pentru o aplicare uniformă a obligațiilor de serviciu universal și a dispozițiilor privind drepturile utilizatorilor, care să asigure accesibilitate pentru grupuri vulnerabile, îndeosebi pentru persoanele cu handicap, nu doar prin introducerea de terminale și de tarife speciale accesibile, ci și prin disponibilitatea informațiilor adecvate, precum și posibilitatea reală a consumatorului de a alege serviciile disponibile și servicii post-vânzare;

16. consideră, cu toate acestea, că dispoziția de bază privind finanțarea serviciului universal, prin care se asigură că acesta este gestionat într-un mod nediscriminatoriu și transparent, ar trebui fie menținută în legislația UE și ar trebui să fie extinsă pentru a acoperi obligațiile privind atât serviciile de date, cât și serviciile de voce;

Numărul european pentru apeluri de urgență 112

17. subliniază faptul că numărul pentru apeluri de urgență 112 poate salva vieți și poate crește protecția cetățenilor UE, servind ca sistem principal de sprijin pentru cetățenii și consumatorii din cadrul pieței unice; subliniază importanța garantării bunei funcționări a numărului 112 pe întreg teritoriul Uniunii; consideră că Comisia ar trebui să garanteze că fiecare segment al societății are acces la acest serviciu, inclusiv persoanele cu handicap (deficiențe auditive, deficiențe de vorbire etc.) și alte grupuri vulnerabile;

18. cu toate acestea, regretă că numărul european de urgență 112 este departe de a-și fi atins potențialul maxim; prin urmare, consideră că încă trebuie luate măsuri de bază în ceea ce privește recunoașterea acestui număr de către cetățeni, împreună cu alte aspecte relevante legate de tehnologie și o mai bună coordonare;

19. subliniază faptul că, potrivit sondajului Eurobarometru publicat în luna februarie 2011, numai 26 % dintre cetățenii UE pot identifica spontan numărul 112 drept număr la care se apelează pentru servicii de urgență în UE și pune în evidență faptul că 58 % dintre cetățenii UE nu sunt încă de acord cu declarația potrivit căreia populația din țara lor este informată adecvat cu privire la existența numărului 112 pentru apeluri de urgență ⁽¹⁾;

20. îndeamnă Comisia Europeană ca, împreună cu statele membre și cu sprijinul acestora, să își intensifice eforturile comune pentru a sensibiliza și mai mult publicul în ceea ce privește existența și utilizarea numărului 112, mai ales prin dezvoltarea unei strategii de comunicare specifică și cuprinzătoare, care abordează preocupările și întrebările cetățenilor cu privire la modul de funcționare a sistemului;

21. solicită Comisiei și statelor membre să își intensifice acțiunile de informare prin mass-media, mai ales prin presă și audiovizual, și campanii de informare, astfel încât numărul 112 pentru apeluri de urgență să fie disponibil tuturor cetățenilor și călătorilor din UE și să fie cunoscut de aceștia drept număr pentru apeluri de urgență în întreaga UE, precum și să organizeze și să susțină activități promoționale de sensibilizare a

⁽¹⁾ Numărul european pentru apeluri de urgență, 112, Sondajul Flash Eurobarometru, Comisia Europeană 2011, http://ec.europa.eu/information_society/activities/112/docs/report_2011.pdf

Marți, 5 iulie 2011

publicului, și evenimente desfășurate în fiecare an la 11 februarie, dată care a fost stabilită drept „Ziua Europeană a Numărului de Urgență 112”; subliniază că ar trebui să se acorde o atenție specială unor informații practice, cum ar fi sublinierea faptului că numărul 112 este numărul european pentru apeluri de urgență, apelabil gratuit, din rețelele fixe și mobile, de oriunde în UE;

22. constată disparitățile considerabile dintre statele membre în ceea ce privește cunoștințele referitoare la numărul 112 pentru apeluri de urgență, și solicită statelor membre să facă schimb de experiențe și bune practici pentru ca, până în 2020, un procent minim de 80 % dintre cetățenii UE să identifice spontan numărul 112 ca fiind numărul pentru apeluri de urgență prin care se pot apela serviciile de urgență oriunde în Uniunea Europeană;

23. invită statele membre să utilizeze cele mai bune mijloace de difuzare a informațiilor privind numărul pentru apeluri de urgență 112, prin intermediul cărora un număr foarte mare de gospodării pot fi informate cu ușurință, în special pentru chirurși, farmacii, spitale și clinici, instituții de învățământ precum școlile și universitățile, aeroporturi, porturi și gări, dat fiind faptul că numărul 112 este foarte util călătorilor, precum și portalurile de informații ale serviciilor naționale de urgență;

24. solicită Comisiei și statelor membre să promoveze, de asemenea, numărul 112 ca număr pentru apeluri de urgență valabil în întreaga UE online și la radio, două dintre cele mai comune mass-media pentru tineri și pentru cei care călătoresc frecvent; subliniază că numai 16 % dintre cei care cunosc numărul 112 au aflat acest lucru de la radio și numai 11 % prin internet;

25. solicită tuturor statelor membre să se asigure că numărul 112 este afișat vizibil pe toate vehiculele serviciilor de urgență, inclusiv ale poliției, ale serviciului de ambulanță, de pompieri și ale altor servicii;

26. constată totuși că în statele membre există încă numerele vechi pentru apelurile de urgență și subliniază că, în cazul în care intenționează să le mențină, este important să nu se compromită gradul de sensibilizare a populației și să nu se creeze confuzii cu privire la ce număr de urgență să se apeleze;

27. regretă faptul că statele membre nu asigură încă informații privind localizarea pentru serviciile 112 într-un mod oportun, precis și sigur; solicită prin urmare Comisiei, în strânsă colaborare cu statele membre, să îmbunătățească semnificativ și cât de curând posibil acuratețea și fiabilitatea informațiilor privind localizarea apelantului, conform noilor norme ale UE privind telecomunicațiile, și să actualizeze tehnologiile cu scopul final al localizării automate obligatorii a tuturor apelurilor la numărul 112, inclusiv în cazul clienților aflați în roaming, în câteva secunde pentru a oferi aceste informații esențiale dispecerilor și echipelor de prim ajutor, pentru a se dovedi utilitatea indispensabilă pentru cetățeni; invită Comisia să ia în considerare luarea unor măsuri împotriva statelor membre care nu își îndeplinesc obligațiile în acest sens;

28. solicită statelor membre și Comisiei să lanseze măsuri care să îmbunătățească accesul la fonduri și la sprijin pentru proiecte de cercetare pentru a asigura dezvoltarea celor mai bune tehnologii pentru localizarea apelantului, inclusiv prin VoIP și sprijină, în consecință, dezvoltarea de standarde și reglementări privind serviciile de nouă generație; solicită alocarea fondurilor PSP-TIC care sunt menționate în bugetul UE pentru 2009, 2010 și 2011 cu scopul de a sprijini testarea și punerea în aplicare a serviciilor inovatoare (bazate pe VoIP și pe accesul IP la 112) ce ar putea fi inițiate prin aplicații independente de rețea, anticipând instituirea unui sistem de servicii 112 de nouă generație în cadrul UE invită Comisia să urmărească și punerea în aplicare a aplicațiilor de nouă generație privind serviciul 112, cum ar fi mesajele text, video și rețelele sociale, și modul în care astfel de aplicații, care sunt în prezent la dispoziția cetățenilor, pot fi puse în aplicare în sistemul de comunicare de urgență pentru a îmbunătăți accesul la serviciul 112, precum și pentru a consolida capacitatea de răspuns la situațiile de urgență în care se află cetățenii;

Marți, 5 iulie 2011

29. consideră că, prin intermediul reglementării, apelurile on-line ar trebui să poată fi realizate ca serviciu obligatoriu;

30. subliniază importanța unei mai bune coordonări între organismele care intervin în situații de urgență, atât la nivel național, cât și la nivel transfrontalier/al Uniunii Europene, pentru a realiza cel mai înalt nivel de eficacitate și, în acest scop, invită Comisia să sprijine și să se sincronizeze cu administrațiile statelor membre pentru a găsi modalități de îmbunătățire a interoperabilității sistemelor lor;

31. solicită Comisiei, în strânsă cooperare cu statele membre, să stabilească cât mai curând cerințe privind fiabilitatea și calitatea pentru întreg lanțul de servicii 112 și să stabilească indicatori de performanță și orientări cu privire la calitatea serviciului 112, pe baza experienței cetățenilor, luând în considerare nevoia de accesibilitate și interoperabilitate, de intervenții multilingve, oportune și de calitate ale serviciilor de urgență;

32. recomandă, în vederea îmbunătățirii eficienței serviciului de urgență 112 în UE, instituirea unui program de acțiune pentru sprijinirea schimbului de experiență și de bune practici între autoritățile naționale de reglementare, serviciile de urgență și organizațiile societății civile din statele membre, extinzând acest schimb la organizațiile din țările candidate și din țările vecine UE; sugerează, în acest sens, înființarea unei rețele de experți; recomandă în special schimbul de bune practici între statele membre în ceea ce privește gestionarea apelurilor la 112, îndeosebi sub aspectul formării profesionale a operatorilor, folosirea unui singur operator pentru gestionarea unui apel și folosirea serviciilor online și de interpretare care i-ar putea ajuta pe cei care nu vorbesc limba țării în care folosesc serviciile de urgență;

33. solicită statelor membre să ia măsurile necesare pentru a reduce numărul apelurilor de urgență eșuate, pentru a scurta timpii de conectare a apelului și de răspuns, pentru a reduce numărul de apeluri false/farse; solicită statelor membre să facă schimb de bune practici cu privire la blocarea apelurilor realizate de pe telefoane mobile fără cartelă SIM;

34. subliniază nevoia de a garanta accesibilitatea numărului 112 pentru persoane cu diferite tipuri de handicap și pentru grupurile vulnerabile și cere în special standardizarea posibilității de acces a acestor grupuri la numărul 112, eventual prin asigurarea unor terminale speciale în favoarea utilizatorilor cu deficiențe de auz, respectiv de vedere, a unor servicii textuale, respectiv de limbaj al semnelor sau a altor echipamente speciale; de asemenea, invită Comisia și statele membre să își intensifice eforturile pentru a spori gradul de informare a acestor persoane cu privire la numărul 112 prin intermediul mijloacelor de comunicare adaptate în mod specific la nevoile acestora;

35. solicită Comisiei să realizeze un studiu privind performanțele existente până în prezent ale serviciului legat de numărul 112 și privind cooperarea dintre organismele relevante, cu scopul de a îmbunătăți serviciul, precum și măsurile adoptate până în prezent de către statele membre; în plus, solicită Comisiei să ia în considerare posibilitatea extinderii serviciului de urgență 112 de la apelurile vocale la SMS, astfel încât un mesaj cu textul „112” să determine un răspuns de urgență;

36. solicită Comisiei să evalueze, prin intermediul organismelor independente și până la sfârșitul anului 2012 cel târziu, starea reală a punerii în aplicare a serviciului 112 pe întreg teritoriul UE, pe baza experienței cetățenilor, evaluând în special accesibilitatea, interoperabilitatea și timpul de intervenție; în acest sens, Comisia este de asemenea invitată să ofere, tot până la acea dată, o prezentare generală privind timpii de intervenție obligatorii din punct de vedere juridic și utilizați în practică în UE și să extindă analiza de impact elaborată în cadrul sistemului eCall cu privire la consecințele umane și financiare ale funcționării numărului 112;

Marți, 5 iulie 2011

37. invită statele membre și Comisia, dat fiind că tehnologia este deja disponibilă, să promoveze instituirea unui „sistem 112 invers”, cu alte cuvinte un sistem disponibil în întreaga Uniune Europeană, universal, multilingv, accesibil, simplificat, eficient și interconectat de avertizare și de alertare a cetățenilor în situații majore de urgență și de dezastre naturale și/ sau provocate de om, iminente sau în curs de agravare; consideră că un astfel de sistem ar trebui să fie pus în aplicare fără a afecta viața privată a persoanelor și în combinație cu campanii adecvate de informare și de instruire a cetățenilor;

38. solicită Comisiei să examineze fezabilitatea unui viitor serviciu 116, similar serviciului 112, pentru cetățenii cu dificultăți emoționale, care suferă de depresie sau de alte probleme de sănătate mintală;

*

* *

39. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

O piață a comerțului cu amănuntul mai eficientă și mai corectă

P7_TA(2011)0307

Rezoluția Parlamentului European din 5 iulie 2011 referitoare la o piață a comerțului cu amănuntul mai eficientă și mai corectă (2010/2109(INI))

(2013/C 33 E/02)

Parlamentul European,

- având în vedere Raportul Comisiei din 5 iulie 2010 intitulat „Exercițiu de monitorizare a pieței comerțului și distribuției cu amănuntul - Către o piață internă a comerțului și distribuției mai eficiente și mai echitabilă până în 2020” (COM(2010)0355) și documentul însoțitor de lucru al serviciilor Comisiei privind comerțul și distribuția pe piața internă (SEC(2010)0807),
- având în vedere răspunsurile oferite în cadrul consultării publice organizate de Comisie între 5 iulie și 10 septembrie 2010 în legătură cu Raportul privind exercițiul de monitorizare a pieței comerțului și distribuției cu amănuntul,
- având în vedere Masa rotundă referitoare la o piață a comerțului cu amănuntul mai eficientă și mai echitabilă pentru întreprinderi și consumatori organizată de Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor la 25 ianuarie 2011,
- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 20 ianuarie 2011 privind „Exercițiul de monitorizare a pieței comerțului și distribuției cu amănuntul - Către o piață internă a comerțului și distribuției mai eficiente și mai echitabilă până în 2020”,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 13 aprilie 2011 intitulată „Actul privind piața unică – Douăsprezece pârghii pentru stimularea creșterii și întărirea încrederii – Împreună pentru o nouă creștere” (COM(2011)0206),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 27 octombrie 2010 intitulată „Către un Act privind piața unică - Pentru o economie socială de piață cu grad ridicat de competitivitate: 50 de propuneri pentru optimizarea muncii, a activităților comerciale și a schimburilor reciproce” (COM(2010)0608),
- având în vedere raportul profesorului Mario Monti din 9 mai 2010 intitulat „O nouă strategie pentru piața unică”,

Marți, 5 iulie 2011

- având în vedere Concluziile Consiliului din 10 decembrie 2010 referitoare la Actul privind piața unică,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 8 octombrie 2010 intitulată „Reglementarea inteligentă în Uniunea Europeană” (COM(2010)0543),
- având în vedere a patra ediție a Tabloului de bord al piețelor de consum – Pentru o mai bună funcționare a piețelor în interesul consumatorilor (ediția de toamnă – octombrie 2010) și a cincea ediție a Tabloului de bord al condițiilor pentru consumatori – Consumatorii se simt ca acasă în cadrul pieței unice (ediția de primăvară – martie 2011),
- având în vedere a 21-a ediție a Tabloului de bord al pieței interne publicat la 23 septembrie 2010,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 3 martie 2010 intitulată „Europa 2020: O strategie europeană pentru o creștere inteligentă, ecologică și favorabilă incluziunii” (COM(2010)2020),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 28 octombrie 2009 intitulată „Îmbunătățirea funcționării lanțului de aprovizionare cu alimente în Europa” (COM(2009)0591),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 25 iunie 2008 intitulată „«Gândiți-vă mai întâi la scară mică»: Prioritate pentru IMM-uri - Un «Small Business Act» pentru Europa” (COM(2008)0394),
- având în vedere Directiva 2011/7/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 2011 privind combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale ⁽¹⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 764/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a unor proceduri de aplicare a anumitor norme tehnice naționale pentru produsele comercializate în mod legal în alt stat membru și de abrogare a Deciziei nr. 3052/95/CE ⁽²⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93 ⁽³⁾,
- având în vedere Decizia nr. 768/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 iulie 2008 privind un cadru comun pentru comercializarea produselor și de abrogare a Deciziei 93/465/CEE a Consiliului ⁽⁴⁾,
- având în vedere Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne ⁽⁵⁾,
- având în vedere poziția sa din 23 iunie 2011 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind drepturile consumatorilor ⁽⁶⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 6 aprilie 2011 referitoare la guvernanță și parteneriat în cadrul pieței unice ⁽⁷⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 6 aprilie 2011 referitoare la piața unică pentru întreprinderi și creștere economică ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ JO L 48, 23.2.2011, p. 1.

⁽²⁾ JO L 218, 13.8.2008, p. 21.

⁽³⁾ JO L 218, 13.8.2008, p. 30.

⁽⁴⁾ JO L 218, 13.8.2008, p. 82.

⁽⁵⁾ JO L 376, 27.12. 2006, p. 36.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0293.

⁽⁷⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0144.

⁽⁸⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0146.

Marți, 5 iulie 2011

- având în vedere Rezoluția sa din 6 aprilie 2011 referitoare la o piață unică pentru europeni ⁽¹⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 21 octombrie 2010 referitoare la viitorul standardizării europene ⁽²⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 21 septembrie 2010 referitoare la realizarea pieței interne în ceea ce privește comerțul electronic ⁽³⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 7 septembrie 2010 referitoare la venituri echitabile pentru agricultori: îmbunătățirea funcționării lanțului de aprovizionare cu alimente în Europa ⁽⁴⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 20 mai 2010 referitoare la crearea unei piețe unice pentru consumatori și cetățeni ⁽⁵⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 9 martie 2010 referitoare la protecția consumatorilor ⁽⁶⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 9 martie 2010 referitoare la Tabloul de bord al pieței interne ⁽⁷⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 9 martie 2010 referitoare la SOLVIT ⁽⁸⁾,
 - având în vedere Declarația sa din 19 februarie 2008 privind investigarea și soluționarea abuzurilor de putere exercitate de supermarketurile care își desfășoară activitatea în Uniunea Europeană ⁽⁹⁾,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor (A7-0217/2011),
- A. întrucât curentul protecționismului care se resimte în Europa este alarmant;
- B. întrucât economia reală trebuie să fie plasată din nou în centrul agendei politice pentru a elibera întregul potențial al pieței unice;
- C. întrucât piața comerțului cu amănuntul este o componentă esențială a angajamentului nostru de a relansa piața unică;
- D. întrucât piața comerțului cu amănuntul, în calitate de consumator de energie și producător de deșeuri major, poate contribui în mod fundamental la sporirea durabilității, inclusiv la îndeplinirea obiectivelor UE 20-20-20 privind energia;
- E. întrucât potențialul comercial al comerțului electronic transfrontalier nu se poate concretiza suficient din cauza a diferite obstacole, precum barierele lingvistice, insecuritatea din cadrul sistemului, informațiile inadecvate și insuficiente, precum și lipsa de coordonare și cooperare la nivel administrativ, care sporesc reticența consumatorilor cu privire la cumpărarea online de la comercianți cu amănuntul din alte state membre și a comercianților cu amănuntul cu privire la vânzarea online transfrontalieră,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0145.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0384.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0320.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0302.

⁽⁵⁾ JO C 161 E, 31.5.2011, p. 84.

⁽⁶⁾ JO C 349 E, 22.12.2010, p. 1.

⁽⁷⁾ JO C 349 E, 22.12.2010, p. 25.

⁽⁸⁾ JO C 349 E, 22.12.2010, p. 10.

⁽⁹⁾ JO C 184 E, 6.8.2009, p. 23.

Marți, 5 iulie 2011

O viziune pentru mai multă competitivitate, creștere și mai multe locuri de muncă

1. subliniază faptul că sectorul comerțului cu amănuntul este un factor de stimulare a creșterii, competitivității și creării de locuri de muncă în Europa și joacă un rol-cheie în realizarea obiectivelor strategiei UE 2020;
2. subliniază faptul că comercianții cu amănuntul oferă moduri diverse și moderne de a achiziționa și de a vinde bunuri și servicii și contribuie la creșterea posibilităților de alegere ale consumatorului și la crearea de oportunități flexibile și decente de muncă, în special pentru tineri;
3. invită instituțiile UE să acorde cea mai mare importanță politică sectorului comerțului cu amănuntul ca pilon al Actului privind piața unică și vector de recuperare a încrederii cetățenilor europeni în piața unică;
4. invită Comisia să consolideze coordonarea transversală a politicilor și să adopte o abordare holistică, pe termen lung, pentru sectorul comerțului cu amănuntul;
5. regretă faptul că există încă obstacole serioase din cauza cărora sectorul comerțului cu amănuntul nu își poate atinge întregul potențial nici online, nici offline; subliniază necesitatea de a le aborda fără întârziere;
6. subliniază faptul că comercianții cu amănuntul și furnizorii au o responsabilitate comună în realizarea unei piețe mai eficiente, transparente și mai echitabile a comerțului cu amănuntul;
7. consideră că accentul principal trebuie să fie pus pe aplicarea efectivă a principiilor tratatului, pe normele și instrumentele existente ale pieței interne, precum și pe autoreglementare, înainte de analizarea unei abordări de reglementare, atunci când este cazul;

Eliminarea obstacolelor din calea liberei circulații a bunurilor și serviciilor

8. este preocupat de faptul că normele naționale restrictive, interpretările divergente și aplicarea inadecvată împiedică libera circulație a bunurilor și serviciilor în UE; subliniază faptul că cerințele pentru teste și înregistrări suplimentare, nerecunoașterea certificatelor și a standardelor, constrângerile teritoriale de aprovizionare și măsurile similare creează costuri suplimentare pentru consumatori și pentru comercianții cu amănuntul, în special IMM-uri, limitând astfel beneficiile potențiale ale pieței unice pentru cetățenii europeni și întreprinderi;
9. recunoaște necesitatea ca Comisia să analizeze în continuare cauzele diferențelor de preț în UE, pe baza unor instrumente statistice adecvate, în scopul de a asigura o mai mare transparență și comparabilitate a prețurilor pentru consumatori, fără a aduce atingere normelor naționale și europene din domeniul fiscal și al pieței forței de muncă, promovând astfel alegeri mai informate și o încredere sporită în comerțul transfrontalier; reamintește nevoia unei colaborări active în acest sens a institutelor naționale de statistică;
10. îndeamnă statele membre să pună în aplicare corect și integral legislația și normele pieței interne – în special pachetul „bunuri”, Directiva privind serviciile, Directiva privind întârzierea efectuării plăților, Directiva privind comerțul electronic, Small Business Act și Directiva privind practicile comerciale neloiale; solicită, de asemenea, statelor membre să elimine suprapunerile și să reducă sarcinile administrative și barierele de reglementare care ar putea limita creșterea și crearea de locuri de muncă;

Marți, 5 iulie 2011

11. solicită Comisiei să monitorizeze mai îndeaproape statele membre pentru a reduce deficitul de transpunere și pentru a asigura recunoașterea reciprocă efectivă a bunurilor și serviciilor; solicită Comisiei să garanteze, de asemenea, simplificarea normelor existente;

12. constată dificultățile cu care se confruntă comercianții cu amănuntul independenți din Europa și consideră că legislația privind piața comerțului cu amănuntul ar trebui să se bazeze într-o mai mare măsură pe elemente concrete, îndeosebi cu privire la nevoia de examinare și de înțelegere adecvată a impactului legislației asupra micilor întreprinderi;

13. încurajează federațiile de întreprinderi și asociațiile consumatorilor, susținute de Comisie, să furnizeze mai multe informații, instruire și consultanță juridică pentru părțile interesate cu privire la drepturile lor și la instrumentele de soluționare a problemelor aflate la dispoziția lor, cum ar fi SOLVIT, și încurajează schimbul de bune practici dintre acestea;

14. subliniază faptul că un sistem de plată fragmentat este un obstacol în calea comerțului; invită Comisia să îmbunătățească SEPA în scopul de a dezvolta un serviciu de plată de bază disponibil pentru toate cardurile, de a spori concurența dintre mijloacele de plată prin înlăturarea barierelor, de a crește transparența în costurile tranzacțiilor și de a înlătura taxele interbancare nejustificate; invită, de asemenea, Comisia să asigure un transfer mai rapid între bănci în cadrul UE; amintește și faptul că SEPA poate fi considerat un instrument util în combaterea economiei informale;

Deschiderea accesului la piață pentru întreprinderi și consumatori

15. atrage atenția asupra îngrijorării exprimate de unele părți ale societății civile și de IMM-uri cu privire la creșterea numărului centrelor comerciale și scăderea numărului magazinelor locale și al piețelor din zonele izolate și din centrele orașelor;

16. subliniază faptul că planificarea cu amănuntul ar trebui să furnizeze un cadru structural pentru concurența dintre întreprinderi, să sporească libertatea de alegere a consumatorilor și să permită accesul la bunuri și servicii, în special în regiunile mai puțin accesibile și cu o densitate scăzută a populației sau în cazul în care mobilitatea consumatorilor este redusă; insistă, în plus, asupra rolului social, cultural și ecologic al magazinelor și piețelor locale în revitalizarea zonelor rurale și urbane; îndeamnă, prin urmare, statele membre să încurajeze comunități locale durabile prin stimularea inovării și a dezvoltării IMM-urilor;

17. subliniază faptul că IMM-urile reprezintă baza economiei europene și joacă un rol unic în crearea de locuri de muncă, îndeosebi în zonele rurale, precum și în sporirea inovării și creșterii în sectorul comerțului cu amănuntul în cadrul comunităților locale din întreaga UE;

18. consideră că accesibilitatea trebuie să fie abordată cu respectarea deplină a subsidiarității;

19. recunoaște că statele membre sunt responsabile de amplasarea centrelor comerciale și că durabilitatea, mobilitatea, planificarea regională și consolidarea sunt factori importanți care trebuie luați în considerare atunci când se iau decizii legate de admisibilitatea amplasării noilor centre comerciale;

20. consideră că stimulentele acordate renovării patrimoniului imobiliar urban și utilizarea fondurilor structurale ar putea duce la reducerea chiriilor (parteneriat public-privat) și ar putea favoriza revigorarea activităților economice, în special a celor locale, care sunt esențiale în dezvoltarea economică și socială;

21. invită Comisia, în colaborare cu statele membre, să efectueze un studiu privind impactul și eventualele consecințe pe care le are crearea de centre comerciale de tip „mall”, atât asupra pieței muncii, cât și asupra IMM-urilor și a consumatorilor;

Marți, 5 iulie 2011

22. ia act de îngrijorarea exprimată de vânzătorii ambulanți care își desfășoară activitatea în zonele publice față de posibilitatea ca Directiva 2006/123/CE să fie aplicată în statele membre, extinzând conceptul de „resursă naturală” la terenurile publice, fapt care ar duce la limitarea în timp a concesiunilor comerciale în zonele publice; acest lucru ar fi foarte dăunător pentru ocuparea forței de muncă, pentru libertatea alegerii consumatorilor și pentru existența piețelor tradiționale din cartiere;

23. subliniază faptul că comerțul electronic este o completare importantă la comerțul offline și că trebuie luate măsuri adecvate pentru a dezvolta întregul său potențial, inclusiv îmbunătățirea accesului la internet în cele mai izolate regiuni ale UE; invită Comisia să includă în viitoarea comunicare privind comerțul electronic măsuri de sporire a încrederii, în special prin simplificarea înregistrării domeniilor la nivel transfrontalier, îmbunătățirea plății online securizate, facilitarea recuperării datoriilor transfrontaliere și printr-o mai bună informare a consumatorilor cu privire la drepturile acestora, îndeosebi în materie de retragere și de căi de atac;

24. regretă numărul semnificativ de obstacole existente în calea libertății de stabilire a comercianților cu amănuntul pe teritoriul UE; este preocupat, în special, de anumite legi comerciale și fiscale naționale, care au un efect de facto discriminatoriu împotriva comercianților străini cu amănuntul;

25. invită Comisia să acționeze mai ferm față de orice stat membru care încalcă principiile pieței interne, să accelereze procedurile privind încălcarea dreptului comunitar printr-o „abordare tip cale rapidă” și să raporteze Parlamentului European anual cu privire la cazurile rezolvate în domeniul comerțului cu amănuntul;

Abordarea practicilor contractuale și comerciale în relațiile dintre societățile comerciale

26. reafirmă faptul că o concurență liberă și echitabilă, libertatea contractuală și o aplicare adecvată a legislației relevante sunt esențiale pentru o piață a comerțului cu amănuntul care funcționează în mod corespunzător;

27. recunoaște faptul că întreprinderile au puteri de piață diferite, că acestea trebuie să acționeze într-un mod economic sănătos și că UE are nevoie de campioni economici pentru a concura la nivel mondial;

28. subliniază totuși că există o preocupare pe scară largă cu privire la poziția dominantă pe piață a actorilor mai mari, despre care se crede adesea că impun clauze abuzive furnizorilor și comercianților cu amănuntul mai slabi, de exemplu prin mecanisme nejustificate de distribuție selectivă, segmentare geografică, controlul prețurilor și scoaterea de pe listă fără preaviz, precum și alte practici restrictive, denaturând astfel concurența; subliniază faptul că întregul lanț de aprovizionare cu amănuntul este afectat de astfel de practici; denunță practicile care profită de dezechilibrele de putere dintre actorii economici și afectează libertatea contractuală reală; subliniază faptul că sensibilizarea tuturor actorilor, îndeosebi a IMM-urilor, cu privire la drepturile contractuale ale acestora, ar contribui la prevenirea acestor practici;

29. recunoaște faptul că sistemul de franciză reprezintă o soluție bună pentru ca comercianții cu amănuntul independenți să reziste în cadrul unui mediu cu o competitivitate sporită; observă cu preocupare că contractele care trebuie încheiate de către comercianții cu amănuntul pentru un acord de franciză devin din ce în ce mai riguroase;

30. subliniază faptul că etichetele private ar trebui să fie elaborate astfel încât să favorizeze o mai bună alegere a consumatorilor, în special din punctul de vedere al transparenței, al calității informațiilor și al diversității, și să ofere IMM-urilor posibilități clare de inovare și extindere;

Marți, 5 iulie 2011

31. consideră că „copierea parazită”, care poate rezulta, printre altele, din rolul dual al comerciantului cu amănuntul în calitate de client și de concurent al producătorilor de marcă, este o practică inacceptabilă, care ar trebui să fie abordată fără întârziere; salută efectuarea de către Comisie a unui studiu care vizează clarificări suplimentare cu privire la cadrele și practicile juridice referitoare la secretele comerciale și la „copierea parazită” în cadrul celor 27 de state membre ale UE;

32. recunoaște necesitatea unei relații mai echilibrate și a transparenței în cadrul lanțului de aprovizionare cu amănuntul; subliniază necesitatea de a trece de la confruntare la un dialog bazat pe fapte, în scopul de a restabili încrederea și de a permite negocieri mai echitabile și condiții echitabile pentru toți, oferind astfel tuturor actorilor economici din cadrul lanțurilor de aprovizionare posibilitatea de a beneficia de valoarea adăugată a produselor acestora și de a se bucura de toate beneficiile oferite de piața unică;

33. îndeamnă Comisia și statele membre să aplice integral și coerent dreptul concurenței și, după caz, la nivel național, legislația în materie de concurență neloială și legislația antitrust;

34. subliniază că pentru aplicarea corectă a normelor din domeniul concurenței și pentru evitarea abuzului de poziție dominantă va trebui în primul rând să fie consolidate autoritățile locale de protecție a concurenței și să se stabilească o comunicare continuă și integrală a acestora cu Direcția Generală Concurență din cadrul Comisiei;

35. sprijină activitatea bună derulată de Platforma experților privind practicile contractuale între societățile comerciale a Forumului la nivel înalt pentru o mai bună funcționare a lanțului de aprovizionare cu alimente, în special pentru a defini, înregistra și evalua ceea ce constituie o practică comercială în mod vădit neloială, pe baza unor date și exemple concrete; solicită sprijinirea fermă a inițiativelor privind dialogul între părți cu privire la această chestiune; este preocupat de faptul că Parlamentul European nu este implicat oficial în activitățile platformei și ale forumului la nivel înalt; consideră că Parlamentul ar trebui să abordeze urgent această chestiune și să participe în mod activ la eforturile depuse de forum;

36. sprijină necesitatea exprimată de părțile interesate de a adopta o abordare mai largă și orizontală, extinzând domeniul de aplicare dincolo de industria agroalimentară; solicită Comisiei și federațiilor de întreprinderi să exploreze, pe baza lucrărilor în curs din cadrul Platformei experților, posibilitățile de a crea un forum nou, deschis, care să se concentreze pe comerțul cu amănuntul în ansamblu;

37. sprijină ferm, în același timp, activitatea intensă derulată de federațiile de comercianți cu amănuntul și de furnizori pentru a institui mecanisme de dialog informal și de consultări regulate în ceea ce privește dreptul concurenței; salută inițiativa lor voluntară de a conveni asupra unei declarații privind principiile comune ale bunelor practici comerciale la nivelul lanțului de aprovizionare cu amănuntul;

38. salută, de asemenea, instrumentul Comisiei de monitorizare a prețurilor la alimentele din cadrul Europei, precum și inițiativele similare adoptate de statele membre pentru a facilita obținerea de venituri echitabile în cadrul lanțului de aprovizionare cu alimente, printr-o analiză a costurilor, a proceselor, a valorii adăugate, a volumelor, a prețurilor și a marjelor în cadrul tuturor sectoarelor lanțului de aprovizionare cu alimente;

39. constată cu îngrijorare că instrumentele juridice existente nu sunt pe deplin utilizate, în special de către IMM-uri, pentru protejarea drepturilor lor, din cauza dependenței economice și a preocupării de a pierde afaceri; solicită Comisiei, statelor membre și federațiilor de întreprinderi să identifice modalități de a restabili încrederea și de a facilita accesul la sistemele judiciare, inclusiv posibilitatea de a depune reclamații anonime și instituirea unui mediator al UE în acest domeniu; în plus, are convingerea că trebuie să se dezvolte în continuare cadrul conceptual pentru a asigura o concurență loială în relațiile verticale și orizontale dintre societățile comerciale, astfel încât să se creeze condiții echitabile pentru întreprinderi;

Marți, 5 iulie 2011

40. solicită Comisiei să publice, până la sfârșitul anului 2011, o comunicare care să cartografieze legislațiile și instrumentele naționale în vigoare care se ocupă cu practicile comerciale și relațiile contractuale și să evalueze temeinic dacă aceste norme sunt aplicate în mod corespunzător și dacă sunt necesare măsuri suplimentare;

41. consideră că ar trebui să se exploreze mecanisme alternative și informale de soluționare a litigiilor și de despăgubire, a căror eficacitate să fie evaluată, deoarece acestea ar putea reprezenta un mijloc de soluționare a litigiilor pentru comercianții cu amănuntul; solicită Comisiei să propună măsuri privind soluționarea alternativă a litigiilor, până la sfârșitul anului 2011, în vederea consolidării încrederii consumatorilor și întreprinderilor;

42. solicită Comisiei și operatorilor din lanțul de aprovizionare cu amănuntul să prezinte anual Parlamentului rapoarte privind progresele realizate în cadrul platformelor și mecanismelor informale de dialog existente; sugerează că rezultatele ar trebui să fie dezbătute în cadrul unei Mese rotunde privind piața comerțului cu amănuntul, organizată anual de Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor;

Sporirea eficienței și a consumului durabil - practici inovatoare

43. subliniază responsabilitatea sectorului cu amănuntul în ceea ce privește durabilitatea; salută faptul că comercianții cu amănuntul și furnizorii s-au aflat în prim-plan în ceea ce privește responsabilitatea ecologică, în special în ceea ce privește deșeurile, consumul de energie, transporturile și reducerea emisiilor de CO₂; sprijină angajamentele asumate deja de aceștia în vederea unui consum durabil, însă consideră că este necesar să se depună în continuare eforturi; consideră că responsabilitatea întreprinderilor ar trebui să se axeze mai mult pe aspectele sociale și de mediu;

44. subliniază faptul că comercianții cu amănuntul și furnizorii sunt factori care stimulează inovarea, cercetarea și dezvoltarea; atrage atenția că întregul sector trebuie să continue să sporească nivelul investițiilor în tehnologii și practici inovatoare pentru a îmbunătăți competitivitatea în cadrul lanțului de aprovizionare, acoperind logistica și transportul, eficiența energetică, ambalarea, eliminarea deșeurilor și reciclarea produselor, și să facă schimb de bune practici;

45. invită Comisia să dezvolte un sistem comun de evaluare și etichetare, conform indicațiilor din rezoluția sa referitoare la piața unică pentru întreprinderi și creștere economică, pe baza întregului ciclu de viață al produsului, în special pentru a simplifica, a armoniza și a depăși costurile fragmentării suportate de întreprinderi și consumatori;

46. invită părțile interesate să adopte inițiative suplimentare pentru a combate deșeurile alimentare;

47. salută acordul comun între EuroCommerce și UNI-Europa, care ilustrează faptul că dialogul social funcționează în mod corespunzător în sectorul comerțului; recunoaște faptul că mai sunt multe lucruri de făcut pentru a spori gradul de informare a consumatorilor cu privire la responsabilitatea socială a comercianților cu amănuntul, pentru a compatibiliza investițiile în tehnologii noi cu capitalul uman, îndeosebi prin dezvoltarea competențelor, și pentru a combate economia informală;

48. reamintește importanța unei aplicări adecvate a legislației sociale și în domeniul muncii existente; regretă existența unui nivel ridicat de muncă fără forme legale, care duce la un grad înalt de evaziune fiscală și previne condiții echitabile pentru comercianții de pe piața internă;

49. subliniază că îmbunătățirea condițiilor de muncă, lupta împotriva economiei informale, precum și menținerea nivelului de ocupare a forței de muncă și a competitivității prin adaptarea necesităților comercianților la competențele angajaților reprezintă principalele provocări ale acestui sector; subliniază, în acest sens, nevoia de a investi în formare și în dezvoltarea competențelor, deoarece acest lucru va ajuta sectorul să se adapteze rapid la noile tehnologii;

Marți, 5 iulie 2011

Perspective de viitor

50. solicită Comisiei să pregătească, după consultarea reprezentanților sectorului cu amănuntul, un amplu plan european de acțiune pentru comerțul cu amănuntul, pentru a stabili o strategie, construită pe realizări și care să abordeze problemele nesoluționate, cu recomandări specifice sectorului; salută faptul că Parlamentul a sprijinit această inițiativă în cadrul rezoluției sale referitoare la piața unică pentru întreprinderi și creștere economică;

51. subliniază că acest plan de acțiune ar trebui să țină seama de inițiativele deja dezvoltate de către Comisie, precum Forumul la nivel înalt pentru o mai bună funcționare a lanțului de aprovizionare cu alimente, inițiativele privind sustenabilitatea și schimbările climatice, precum și propunerile relevante ale Actului privind piața unică;

52. propune ca măsurile de punere în aplicare a acțiunilor preconizate în cadrul planului de acțiune, inclusiv progresele înregistrate în dialogul dintre părțile interesate, să fie prezentate și dezbătute în cadrul primei Mese rotunde privind piața comerțului cu amănuntul;

53. consideră că optimizarea pe viitor a proceselor de vânzare și de cumpărare din cadrul lanțului de aprovizionare cu amănuntul, de la cercetarea de piață și comercializarea produselor până la relațiile cu furnizorii, logistică, gestionarea stocurilor, precum și gestionarea bunurilor care prezintă defecte, a plângerilor adresate de consumatori și a asistenței pentru clienți, va spori competitivitatea sectorului comerțului cu amănuntul, va reduce prețurile pentru consumatori și va îmbunătăți calitatea serviciilor;

54. încurajează comercianții cu amănuntul și furnizorii să se angajeze activ într-un dialog deschis, constructiv și continuu pentru a ajunge la soluții pragmatice; invită statele membre și instituțiile UE să sprijine în mod activ acest proces;

*

* *

55. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Constituția ungară revizuită

P7_TA(2011)0315

Rezoluția Parlamentului European din 5 iulie 2011 referitoare la Constituția ungară revizuită

(2013/C 33 E/03)

Parlamentul European,

- având în vedere articolele 2, 3, 4, 6 și 7 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), articolele 49, 56, 114, 167 și 258 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și Convenția europeană a drepturilor omului (ECHR), care tratează respectarea, protecția și promovarea drepturilor fundamentale,
- având în vedere Legea fundamentală a Ungariei, adoptată la 18 aprilie 2011 de către Adunarea Națională a Republicii Ungaria, care va intra în vigoare la 1 ianuarie 2012 (denumită în continuare „noua Constituție”),
- având în vedere Avizele nr. CDL(2011)016 și CDL(2011)001 ale Comisiei Europene pentru Democrație prin Drept (Comisia de la Veneția) referitoare la noua Constituție a Ungariei și la cele trei aspecte de ordin juridic apărute în cadrul procesului de redactare a noii Constituții a Ungariei,

Marți, 5 iulie 2011

- având în vedere propunerea de rezoluție nr. 12490 depusă la 25 ianuarie 2011 în Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei referitoare la regresul grav în domeniul statului de drept și al drepturilor omului în Ungaria,
 - având în vedere Hotărârea nr. 30141/04 a Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza Schalk și Kopf vs. Austria) și, mai ales, observațiile sale *obiter dicta*,
 - având în vedere întrebările cu solicitare de răspuns oral din Parlamentul European referitoare la noua Constituție ungară și declarațiile Consiliului și ale Comisiei privind Constituția ungară revizuită, precum și dezbaterile care au urmat la 8 iunie 2011,
 - având în vedere articolul 115 alineatul (5) și articolul 110 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât Uniunea Europeană este fondată pe valorile democrației și statului de drept, menționate la articolul 2 din TUE, pe respectul neechivoc pentru drepturile și libertățile fundamentale, așa cum stipulează Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și Convenția europeană a drepturilor omului, precum și pe recunoașterea valorii juridice a acestor drepturi, libertăți și principii, confirmată, de asemenea, prin viitoare aderare a UE la ECHR;
- B. întrucât Ungaria a semnat Convenția europeană a drepturilor omului, Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și alte instrumente juridice internaționale care o obligă să respecte și să pună în aplicare principii referitoare la separarea puterilor, la punerea în aplicare a sistemului de echilibrare a puterilor și la promovarea democrației și a drepturilor omului;
- C. întrucât, deși redactarea și adoptarea unei noi constituții este de competența statelor membre, statele membre și cele candidate, precum și UE au datoria de a se asigura că procesele și conținuturile sunt conforme cu valorile UE, cu Carta drepturilor fundamentale și cu Convenția europeană a drepturilor omului, iar litera și spiritul constituțiilor adoptate nu sunt în contradicție cu aceste valori și instrumente; întrucât acest lucru este evidențiat clar prin faptul că o serie de state care sunt acum membre ale UE au trebuit să-și revizuiască și să-și modifice constituțiile pentru a-și asigura aderarea la UE, sau să își adapteze propriile constituții la cerințele formulate în tratatele UE ulterioare, mai ales la solicitarea Comisiei;
- D. întrucât procesul de elaborare a unei constituții a fost lipsit de transparență, iar redactarea și adoptarea noii Constituții s-au realizat într-un interval extrem de scurt de timp, ceea ce nu a permis desfășurarea unei dezbateri publice cuprinzătoare și profunde asupra proiectului de lege; întrucât un proces constituțional pe deplin reușit și democratic ar trebui să se bazeze pe un consens cât mai larg la nivelul societății ungare;
- E. întrucât Constituția a fost amplu criticată de către ONG-uri și organizații naționale, europene și internaționale, inclusiv de către Comisia de la Veneția și de către reprezentanți ai guvernelor statelor membre și a fost adoptată exclusiv cu voturile deputaților din partidele aflate la guvernare, neîntru-nindu-se, așadar, un consens politic și la nivelul societății;
- F. întrucât Parlamentul European împărtășește preocupările exprimate de Comisia de la Veneția, în special în ceea ce privește transparența, caracterul deschis și incluziv al procesului de adoptare a textului, precum și durata acestui proces, dar și în ceea ce privește slăbirea sistemului de echilibrare a puterilor, cu precădere dispozițiile referitoare la Curtea Constituțională, la instanțe și judecători, care ar putea conduce la vulnerabilizarea independenței sistemului juridic ungar;

Marți, 5 iulie 2011

- G. întrucât noua Constituție nu prevede în mod explicit anumite principii pe care Ungaria, în temeiul obligațiilor sale internaționale, s-a angajat să le respecte și să le promoveze, cum ar fi interzicerea pedepsei cu moartea și a condamnării la închisoare pe viață fără posibilitatea eliberării condiționate, interzicerea discriminării pe motive de orientare sexuală, precum și principiile referitoare la suspendarea sau restricționarea drepturilor fundamentale prin intermediul unor reglementări legale speciale;
- H. întrucât noua Constituție, prin valorile formulate, precum și prin redactarea neclară în cazul definirii noțiunilor de bază cum ar fi „familia” și dreptul la viață începând din momentul concepției, riscă să conducă la discriminări împotriva anumitor grupuri din societate, adică împotriva minorităților etnice, religioase și sexuale, a familiilor monoparentale, a persoanelor care au încheiat parteneriate civile și a femeilor;
- I. întrucât formulările neclare din preambul, în special părțile referitoare la obligațiile statului ungar față de minoritățile maghiare care locuiesc în afara granițelor Ungariei, pot crea un temei juridic pentru acțiuni pe care țările vecine le-ar considera ca fiind un amestec în afacerile interne, ceea ce ar putea să creeze tensiuni în regiune;
- J. întrucât noua Constituție stipulează că preambulul său are forță juridică, ceea ce poate avea implicații juridice și politice și poate conduce la incertitudine juridică;
- K. întrucât includerea Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene în noua Constituție poate da naștere la suprapuneri între competențele instanțelor din Ungaria și cele ale instanțelor internaționale, astfel cum se arată în avizul emis de Comisia de la Veneția;
- L. întrucât noua Constituție prevede utilizarea la scară largă a legilor cardinale, a căror adoptare se face, de asemenea, cu o majoritate de două treimi și care vor legifera o gamă largă de aspecte, cum ar fi sistemul instituțional al Ungariei, exercitarea drepturilor fundamentale, precum și norme importante în materie de organizare a societății; întrucât, în practică, acest lucru presupune că adoptarea legilor respective este integrată în noul proces constituțional al Ungariei;
- M. întrucât, în temeiul noii Constituții, o serie de chestiuni, cum ar fi aspecte specifice legate de legislația familiei și de sistemele fiscale și de pensii, care, în mod normal, sunt de competența guvernului sau țin de competențele decizionale uzuale ale organului legislativ, vor trebui, de asemenea, reglementate prin legi cardinale, ceea ce înseamnă că viitoarele alegeri vor avea o semnificație redusă, creându-se posibilități suplimentare pentru ca un guvern care dispune de o majoritate de două treimi să își impună preferințele politice; întrucât procesul de adoptare a unor reglementări specifice și detaliate prin legi cardinale poate pune astfel în pericol principiul democrației;
- N. întrucât, așa cum a subliniat Comisia de la Veneția, politicile în domeniul cultural, religios, socio-economic și financiar nu ar trebui stabilite cu rigiditate printr-o lege cardinală;
- O. întrucât un organ neparlamentar, Consiliul pentru buget, care are o legitimitate democratică limitată, va avea drept de veto asupra adoptării bugetului general, caz în care șeful statului poate solicita dizolvarea Adunării Naționale, limitând în foarte mare măsură marja de acțiune a legislaturii alese în mod democratic;
- P. întrucât sistemul eficient de patru comisari parlamentari va fi redus la un sistem bazat pe un ombudsman general și doi adjuncți, care s-ar putea să nu confere același nivel de protecție a drepturilor și care nu va include competențele fostului Comisar pentru datele personale și libertatea informației; întrucât competențele acestuia din urmă vor fi transferate unei autorități al cărei *modus operandi* nu este specificat;

Marți, 5 iulie 2011

- Q. întrucât, în paralel cu adoptarea noii Constituții, guvernul Ungariei și partidele aflate la guvernare au desemnat numeroase persoane în poziții cheie, cum ar fi cea de procuror general, de președinte al Biroului național de audit și de președinte al Consiliului pentru buget; întrucât, mai recent, Parlamentul Ungariei a ales judecătorii care vor intra în componența noii Curți Constituționale a Ungariei, astfel cum prevede noua Constituție; întrucât procedura de desemnare și alegerea acestora nu s-au bazat pe un consens politic;
- R. întrucât noua Constituție prevede norme foarte generale care reglementează sistemul judiciar, fără însă a clarifica dacă Curtea Supremă, sub noul său nume, va continua să funcționeze având același președinte;
- S. întrucât Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei a decis să elaboreze un raport referitor la noua Constituție a Ungariei, pe baza avizului Comisiei de la Veneția;
- T. întrucât elaborarea și adoptarea unei noi Constituții nu au fost menționate în manifestul electoral al partidelor aflate la guvernare;
- U. întrucât Secretarul General al ONU, Ban Ki-moon, a afirmat că ar „aprecia disponibilitatea guvernului Ungariei de a urma sfaturile și recomandările care îi sunt adresate de actorii de la nivel național și de Consiliul Europei sau de Organizația Națiunilor Unite” și este de părere că Ungaria, în calitate de stat membru al UE, ar trebui să solicite instituțiilor europene să îi ofere consiliere și să examineze noua Constituție,
1. invită autoritățile ungare să acorde atenție aspectelor și preocupărilor puse în evidență de Comisia de la Veneția și să pună în aplicare recomandările sale, fie prin modificarea noii Constituții, fie prin viitoare legi cardinale și ordinare, în special cu scopul de a:
- (a) încerca în mod activ să obțină un consens, să asigure o transparență sporită, precum și o incluziune politică și socială autentică și o dezbatere publică largă în ceea ce privește viitoarea elaborare și adoptare a legilor cardinale prevăzute în noua Constituție;
- (b) adopta doar legi cardinale cu un domeniu de aplicare redus la minimul necesar și clar definit în ceea ce privește sistemul fiscal și sistemul de pensii, politicile privind familia, politicile în domeniul cultural, religios și socioeconomic, permițând viitoarelor guverne, precum și organelor legislative alese în mod democratic să adopte decizii autonome cu privire la aceste politici, precum și cu scopul de a revizui actualul mandat al Consiliului pentru buget;
- (c) asigura, în cuprinsul Constituției și în preambulul acesteia, protecția egală a drepturilor tuturor cetățenilor, indiferent de apartenența acestora la o comunitate religioasă, sexuală, etnică sau la un alt grup societal, în conformitate cu articolul 21 din Carta drepturilor fundamentale;
- (d) oferi în Constituție, inclusiv în preambulul acesteia, garanții explicite că Ungaria respectă integritatea teritorială a altor state atunci când își propune să sprijine etnicii maghiari care trăiesc în afara granițelor țării;
- (e) reafirma independența sistemului judiciar prin reînstituirea dreptului Curții Constituționale de a revizui legislația care are un impact asupra bugetului, fără excepții, conform cerințelor jurisprudenței bazate pe Convenția europeană a drepturilor omului, prin revizuirea dispoziției cu privire la reducerea vârstei obligatorii de pensionare a judecătorilor, precum și prin garantarea explicită a independenței managementului sistemului judiciar;

Marți, 5 iulie 2011

- (f) proteja în mod explicit, în noua Constituție, toate drepturile civile și sociale fundamentale, în conformitate cu obligațiile internaționale ale Ungariei, a interzice pedeapsa cu moartea, condamnarea la închisoare pe viață fără posibilitatea eliberării condiționate și discriminările pe baza orientării sexuale, a oferi suficiente garanții cu privire la protecția drepturilor fundamentale, precum și cu scopul de a clarifica faptul că drepturile fundamentale sunt dobândite în momentul nașterii și sunt necondiționate;
- (g) garantează faptul că reorganizarea sistemului de comisari parlamentari nu va fi de natură să limiteze garanțiile existente referitoare la protecția și promovarea drepturilor în diferite domenii, cum ar fi protecția minorităților naționale, a datelor personale și transparența informațiilor relevante pentru public, precum și independența organismelor respective responsabile pentru aceste aspecte;
- (h) asigură faptul că includerea Cartei drepturilor fundamentale în noua Constituție nu este de natură să provoace probleme legate de interpretare și de suprapunere a competențelor între instanțele interne, noua Curte Constituțională a Ungariei și Curtea de Justiție a Uniunii Europene;
2. invită Comisia să realizeze o revizuire și o analiză detaliată a noii Constituții și a legilor cardinale care urmează să fie adoptate în viitor, pentru a verifica dacă acestea respectă *acquis*-ul comunitar, în special Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și litera și spiritul tratatelor;
3. încredințează comisiilor sale competente sarcina de a monitoriza procesul de adoptare a noii Constituții, în cooperare cu Comisia de la Veneția și cu Consiliul Europei, precum și de a evalua punerea în aplicare a recomandărilor, precum și modul de punere în aplicare a acestora;
4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Consiliului Europei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Agenției pentru Drepturi Fundamentale, OSCE și Secretarului General al ONU.

Al cincilea raport privind coeziunea și strategia pentru politica de coeziune după 2013

P7_TA(2011)0316

Rezoluția Parlamentului European din 5 iulie 2011 referitoare la cel de-al cincilea Raport privind coeziunea al Comisiei și strategia pentru politica de coeziune după 2013 (2011/2035(INI))

(2013/C 33 E/04)

Parlamentul European,

- având în vedere cel de-al cincilea raport al Comisiei din 9 noiembrie 2010 privind coeziunea economică, socială și teritorială: viitorul politicii de coeziune” (COM(2010)0642) (denumit în continuare „concluziile”),
- având în vedere cel de-al cincilea raport al Comisiei din 9 noiembrie 2010 privind coeziunea economică, socială și teritorială intitulat „Investind în viitorul Europei” (denumit în continuare „raportul privind coeziunea”),
- având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special titlul XVIII, partea III,

Marți, 5 iulie 2011

- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1080/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iulie 2006 privind Fondul European de Dezvoltare Regională și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1783/1999 ⁽¹⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1081/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iulie 2006 privind Fondul Social European și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1784/1999 ⁽²⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1082/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iulie 2006 privind o grupare europeană de cooperare teritorială (GECT) ⁽³⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune ⁽⁴⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1084/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de creare a Fondului de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1164/94 ⁽⁵⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1085/2006 al Consiliului din 17 iulie 2006 de instituire a unui instrument de asistență pentru preaderare (IPA) ⁽⁶⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1906/2006 al Consiliului din 18 decembrie 2006 de stabilire a normelor de participare a întreprinderilor, a centrelor de cercetare și a universităților la acțiuni din cel de-al șaptelea Program-cadru și de difuzare a rezultatelor activităților de cercetare ⁽⁷⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 24 aprilie 2007 privind consecințele extinderilor viitoare asupra eficienței politicii de coeziune ⁽⁸⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 24 martie 2009 referitoare la Cartea verde privind coeziunea teritorială și stadiul dezbaterilor referitoare la viitoarea reformă a politicii de coeziune ⁽⁹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 20 mai 2010 referitoare la contribuția politicii de coeziune la atingerea obiectivelor de la Lisabona și a obiectivelor Strategiei UE 2020 ⁽¹⁰⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 22 septembrie 2010 referitoare la strategia europeană pentru dezvoltarea economică și socială a regiunilor muntoase, a insulelor și a zonelor slab populate ⁽¹¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 7 octombrie 2010 referitoare la politica de coeziune și regională a UE după 2013 ⁽¹²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 7 octombrie 2010 referitoare la viitorul Fondului Social European ⁽¹³⁾,
- având în vedere rezoluția din 23 iunie 2011 referitoare la situația actuală și sinergiile viitoare pentru o eficacitate sporită a FEDER și a celorlalte fonduri structurale ⁽¹⁴⁾,

⁽¹⁾ JO L 210, 31.7.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 210, 31.7.2006, p. 12.

⁽³⁾ JO L 210, 31.7.2006, p. 19.

⁽⁴⁾ JO L 210, 31.7.2006, p. 25.

⁽⁵⁾ JO L 210, 31.7.2006, p. 79.

⁽⁶⁾ JO L 210, 31.7.2006, p. 82.

⁽⁷⁾ JO L 391, 30.12.2006, p. 1.

⁽⁸⁾ JO C 74 E, 20.3.2008, p. 275.

⁽⁹⁾ JO C 117 E, 6.5.2010, p. 65.

⁽¹⁰⁾ JO C 161 E, 31.5.2011, p. 120.

⁽¹¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0341.

⁽¹²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0356.

⁽¹³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0357.

⁽¹⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0286.

Marți, 5 iulie 2011

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 26 mai 2004 intitulată, „Un parteneriat consolidat pentru regiunile ultraperiferice” (COM(2004)0343) și Comunicarea Comisiei din 17 octombrie 2008 intitulată „Regiunile ultraperiferice: un atu pentru Europa” (COM(2008)0642),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 3 martie 2010 intitulată „EUROPA 2020 - O strategie europeană pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii” (COM(2010)2020),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 6 octombrie 2010, intitulată „Contribuția politicii regionale la creșterea inteligentă în Europa 2020” (COM(2010)0553),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 26 ianuarie 2011 intitulată „Contribuția politicii regionale la creșterea durabilă în Europa 2020” (COM(2011)0017),
 - având în vedere concluziile Consiliului Afaceri Generale din 21 februarie 2011 cu privire la cel de-al cincilea raport privind coeziunea economică, socială și teritorială (06762/2011),
 - având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 1 aprilie 2011 privind „Al cincilea raport privind coeziunea” ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare regională, precum și avizele Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, Comisiei pentru control bugetar și Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A7-0222/2011),
- A. întrucât politica de coeziune a UE a contribuit și contribuie în mod decisiv în perioada de finanțare trecută și actuală la înregistrarea unei creșteri a productivității în toate regiunile UE; evidențiind că evaluările ex-post prezintă, de asemenea, o diminuare semnificativă a disparităților economice, sociale și regionale; întrucât aceste evoluții au avut în egală măsură efecte pozitive asupra securității sociale și asupra investițiilor în domeniul protecției mediului;
- B. întrucât politica de coeziune a fost creată pentru a însoți piața unică și pentru a promova dezvoltarea unei Europe inovatoare și protectoare, bazată solidaritate în fața provocărilor care țin de globalizare, schimbările demografice și conservarea resurselor și întrucât, pentru a stimula creșterea și coeziunea regională și socială, este necesară valorificarea potențialului intrinsec al tuturor regiunilor;
- C. întrucât politica de coeziune are o veritabilă relevanță pentru cetățeni, aducând Europa în viața oamenilor de zi cu zi și asigurându-i acestora o imagine concretă și vizibilă în regiuni;
- D. întrucât politica structurală și de coeziune a dat dovadă de flexibilitate în situații de criză și a putut contribui în mod decisiv la diferite programe naționale de redresare economică și de formare și întrucât este important să se mențină această flexibilitate;
- E. întrucât politica structurală europeană are o contribuție majoră la depășirea crizei economice și financiare având în vedere dubla sa orientare către inovare și eliminarea disparităților, încurajând puternic regiunile europene să-și modernizeze infrastructurile, să crească potențialul de inovare regională și să stimuleze dezvoltarea ecologică durabilă;

⁽¹⁾ JO C 166, 7.6.2011, p. 35.

Marți, 5 iulie 2011

- F. întrucât orientarea fondurilor structurale către obiectivele Strategiei de la Lisabona s-a dovedit eficientă, așa cum arată ratele de angajament impresionante în cazul obiectivelor „convergență” și „competitivitate regională” și ocuparea forței de muncă” și întrucât 20 % din proiectele destinate punerii în aplicare a unei „cooperări teritoriale” sunt conforme cu strategia de la Lisabona;
- G. întrucât cooperarea teritorială își propune să încurajeze cooperarea teritoriilor și a regiunilor pentru a face față provocărilor comune, pentru a reduce obstacolele fizice, administrative și de reglementare, care împiedică această cooperare și pentru a atenua „efectul de frontieră”;
- H. întrucât cauza eșecului parțial al Strategiei de la Lisabona nu rezidă în transpunerea insuficientă a politicii de coeziune, ci mai degrabă în absența unei guvernante pe mai multe niveluri și în absența unei aplicări la nivel regional și local a acestei strategii, în efectele crizei financiare și lacunele în legătură cu implementarea pieței interne, în disciplina bugetară deficientă, precum și în condițiile macro-economice insuficiente din unele state membre;
- I. întrucât ratele de eroare și utilizarea abuzivă a fondurilor s-au redus considerabil în ultimele perioade de finanțare; întrucât, din păcate, politica structurală continuă să fie, în acest sens, un domeniu cu un nivel ridicat al neregularităților și întrucât unele state membre nu dețin în continuare mecanisme eficiente împotriva utilizării abuzive a fondurilor și pentru recuperarea fondurilor alocate în mod necuvenit; întrucât neregularitățile nu sunt semnalate din neglijență sau în mod intenționat și întrucât trebuie subliniat faptul că o parte semnificativă a erorilor existente în politica de coeziune pot fi atribuite exigențelor legislative din afara politicii de coeziune în domenii cum ar fi achizițiile publice, mediul și ajutoarele de stat;
- J. întrucât sistemul existent al obiectivelor politicii structurale și de coeziune (convergență, competitivitate regională și ocuparea forței de muncă, cooperarea teritorială europeană) s-a dovedit eficient pe ansamblu, combinat cu abordarea „guvernantei pe mai multe niveluri”, obiectivele orizontale și certitudinea planificării pe baza unei finanțări sigure și a unei perioade de programare stabilite (șapte ani), dar întrucât s-au înregistrat totuși întârzieri considerabile la punerea în aplicare a programului, ca urmare a negocierilor îndelungate privind aspectele financiare și legislative în cadrul procesului decizional al UE și a modificării substanțiale a normelor aplicabile politicii de coeziune;
- K. întrucât o finanțare și o dezvoltare durabilă a regiunilor de convergență are un efect pozitiv asupra cererii pe piață de bunuri și de servicii, efectele pozitive putând fi dovedite și în statele membre mai bogate ale UE;
- L. întrucât o politică europeană de coeziune cuprinzătoare în toate regiunile europene este esențială în continuare având în vedere dezechilibrele între economiile regionale și dezechilibrele sociale și dezavantajele geografice ale anumitor regiuni (și anume regiunile ultraperiferice), precum și problemele structurale specifice și nevoia adaptării la noile provocări; este de asemenea o cerință prevăzută în Tratatul de la Lisabona;
- M. întrucât politica de coeziune nu trebuie să devină o variabilă de ajustare în viitoarele negocieri bugetare, având în vedere importanța sa strategică pentru viitor;

Valoarea adăugată și investițiile prioritare ale politicii de coeziune

1. solicită o mai mare accentuare a valorii adăugate europene în cadrul programelor politicii structurale și de coeziune; consideră că această valoare adăugată poate fi obținută atunci când proiectele UE realizează o ameliorare durabilă din punct de vedere economic, social și/sau ecologic și al infrastructurii pentru regiunile dezavantajate și mai slab dezvoltate, iar acest fapt nu ar putea fi realizat fără impulsul european;

Marți, 5 iulie 2011

2. recunoaște, de asemenea, că fondurile europene aduc valoare adăugată în cazul în care proiectele finanțate pe plan național, regional și local contribuie la realizarea obiectivelor paneuropene privind integrarea europeană, creșterea economică, cercetarea, protecția mediului, cultura, gestionarea resurselor, schimbările demografice, alimentarea durabilă cu energie, coeziunea socială sau dezvoltarea transfrontalieră, iar acest fapt nu ar putea fi realizat fără impulsul european;

3. consideră că realizarea obiectivelor europene prin intermediul abordării descentralizate și al principiului guvernantei pe mai multe niveluri, precum și al gestiunii partajate reprezintă un mare avantaj al politicii de coeziune și astfel devine o valoare adăugată în sine; consideră că guvernanta pe mai multe niveluri cu structuri și responsabilități bine definite reprezintă realizarea principiului subsidiarității, precum și recunoașterea importanței autorităților regionale în procesul de punere în aplicare a politicii de coeziune; solicită continuarea consolidării principiului parteneriatului și a sentimentului de apartenență a părților implicate prin introducerea de prevederi detaliate obligatorii în cadrul unui pact teritorial care să fie stabilite de fiecare stat membru pentru a asigura planificarea și punerea în aplicare având ca scop obținerea de rezultate;

4. consideră că transparența la nivelul politicii de coeziune și a ciclului său de programare, alocarea cheltuielilor și accesul la informare pentru potențialii beneficiari ai fondurilor structurale reprezintă condițiile prealabile esențiale pentru atingerea obiectivelor generale ale politicii de coeziune și că transparența ar trebui, prin urmare, să fie introdusă ca principiu transsectorial orientativ în cadrul proceselor de programare ale politicii de coeziune și de luare a deciziilor în următoarea perioadă de finanțare; subliniază că publicarea listei beneficiarilor ar trebui continuată, mai ales online, dat fiind că aceasta reprezintă un mijloc eficient de îmbunătățire a transparenței;

5. consideră că dispozițiile privind transparența (obligația de face public numele beneficiarului final) reprezintă un instrument necesar pentru experți, public și factorii de decizie politici pentru a evalua dacă fondurile structurale au fost folosite în conformitate cu obiectivele stabilite și în mod legal; solicită prezentarea într-una dintre cele trei limbi de lucru (engleză, franceză sau germană) – pe lângă limba națională – și recomandă uniformizarea în continuare a specificațiilor;

6. subliniază faptul că, în ciuda tendinței de reducere a disparităților regionale, există în continuare mari dezechilibre – între/în unele state membre sunt chiar în creștere, printre altele, ca urmare a crizei economice și financiare – și, prin urmare, politica de coeziune trebuie să se concentreze mai departe pe reducerea disparităților și pe realizarea unei dezvoltări armonioase și durabile în toate regiunile Uniunii, indiferent de statul membru în care acestea se află;

7. recunoaște necesitățile speciale ale regiunilor dezavantajate, mai ales din cauza situației geografice și a mediului natural; solicită din nou statelor membre și Comisiei să se mențină preferințele speciale de finanțare pentru tipurile de regiuni deosebit de defavorizate menționate în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (regiunile ultraperiferice, regiunile septentrionale foarte slab populate și regiunile insulare, montane sau de frontieră), în măsura în care acest lucru va fi eficient și va aduce valoare adăugată europeană;

8. recunoaște statutul și necesitățile speciale ale anumitor regiuni create de situația geografică, schimbările demografice sau constrângerile specifice, cum ar fi mediul lor natural, acordând, totodată, atenție potențialului acestora; solicită din nou să se mențină preferințele speciale de finanțare, flexibilitatea și bugetul special de finanțare pentru aceste tipuri de regiuni deosebit de defavorizate, în special cele menționate la articolele 349 și 174 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (cum ar fi regiunile ultraperiferice, inclusiv zonele rurale cele mai îndepărtate, regiunile septentrionale foarte slab populate, care sunt dezavantajate, printre altele, de distanțele mari și de condițiile dificile de viață din regiunea septentrională, precum și regiunile insulare, montane și de frontieră), prin crearea unor condiții favorabile pentru investiții în aceste regiuni, fie prin sprijin direct, fie prin scutiri de impozite; de asemenea, solicită să se studieze menținerea sau crearea anumitor forme preferențiale pentru aceste tipuri de regiuni pentru a garanta că utilizarea instrumentelor politicii de coeziune este adaptată la economiile lor, ținându-se seama de importanța întreprinderilor mici și mijlocii din aceste regiuni și de nevoia de competitivitate și de egalitate de șanse, în vederea integrării acestora în cadrul pieței interne a UE;

Marți, 5 iulie 2011

9. subliniază faptul că Uniunea va putea fi competitivă, în fața concurenței la nivel mondial, numai dacă politica de coeziune poate exploata pe deplin potențialul de dezvoltare al tuturor regiunilor, zonelor urbane și orașelor și dacă va face posibilă o reacție suficient de flexibilă la provocările și dificultățile identificate de strategia Europa 2020; subliniază că, în acest context, utilizarea orientată a fondurilor structurale printr-o abordare teritorială mai amplă trebuie aplicată, de asemenea, pentru a compensa punctele slabe din punct de vedere structural din regiunile mai puternice; cu toate acestea, subliniază faptul că politica de coeziune nu este doar un instrument de punere în aplicare a Strategiei Europa 2020 și că atenția acordată neîntrerupt principiilor de bază ale politicii de coeziune va avea valoarea adăugată a susținerii obiectivelor Strategiei Europa 2020 chiar și după ce aceasta va fi încheiată;

10. subliniază faptul că politica de coeziune trebuie să se dedice în continuare coeziunii teritoriale și subliniază că Tratatul de la Lisabona a adăugat la obiectivele coeziunii economice și sociale „coeziunea teritorială”; afirmă că acest obiectiv este în continuare legat în mod inseparabil de provocările coeziunii economice și sociale și consolidează valoarea adăugată europeană a politicii de coeziune; subliniază faptul că, astfel, „coeziunea teritorială” se reflectă și la nivel subregional, în special în mediul urban (cartierele aflate în dificultate, fenomenul extinderii urbane necontrolate), chiar și în regiunile considerate bogate;

11. consideră că strategiile macroregionale constituie, cu condiția implicării autorităților regionale în guvernarea acestora, o oportunitate importantă pentru a utiliza mai bine potențialul supranational, pentru a îmbunătăți cooperarea dintre diferitele niveluri de guvernare și pentru a aborda comună a provocărilor, cum ar fi protecția mediului sau utilizarea resurselor și capacitatea de dezvoltare, astfel, făcând posibilă o dezvoltare mai eficientă, echilibrată și durabilă; subliniază necesitatea de a conecta într-un mod mai eficient programele de cooperare teritorială la strategiile teritoriale (cum ar fi planurile de dezvoltare regională, strategiile de dezvoltare locală și planurile de dezvoltare locală); consideră că o mai bună coordonare mecanismelor de finanțare existente poate crea modalități de folosire specifică a fondurilor structurale ale UE, fără ca acest lucru să implice o creștere a resurselor alocate acestor domenii de cooperare între regiuni; în plus, este de părere că, pentru aceste strategii, nu ar trebui create instrumente, resurse financiare sau structuri de punere în aplicare noi și că nu trebuie afectat sprijinul financiar acordat regiunilor pentru proiecte mai mici de dezvoltare; consideră că abordarea macroregională ar putea să fie utilizată pentru a consolida legăturile dintre politica de coeziune și politica de vecinătate; în acest sens, încurajează Comisia și statele membre să țină seama mai atent de dimensiunea teritorială a FSE, îndeosebi în ceea ce privește accesul la locuri de muncă;

12. se îndoiește că programele operaționale individuale pentru entitățile geografice funcționale, cum ar fi grupurile de autorități, inclusiv zone locale sau bazine marine sau fluviale, aduc avantaje suplimentare, în special în cazurile în care nu există autorități politice (inclusiv autorități alese în mod democratic) cu suficientă responsabilitate pentru transpunerea programelor; în schimb, solicită o coordonare strânsă a strategiilor macroregionale, regionale, metropolitane sau geografic-ecologice la nivel interguvernamental și solicită să fie luate în considerare în mod corespunzător aceste entități geografice funcționale în cadrul programelor operaționale naționale pentru a facilita utilizarea finanțării UE pentru proiecte de dezvoltare interregională; consideră că programele operaționale individuale ar trebui să fie o opțiune pentru atingerea rezultatelor în acele regiuni în care metodele subregionale oferă o valoare adăugată față de programele naționale și regionale și în care organisme politice au creat parteneriate în vederea punerii în aplicare a acestor programe; solicită implicarea grupărilor transfrontaliere în elaborarea programelor operaționale pentru programele transfrontaliere în temeiul regulamentului GECT;

13. subliniază rolul-cheie al orașelor – inclusiv al capitalelor și al regiunilor – la realizarea obiectivelor economice, ecologice și sociale ale strategiei Europa 2020; sprijină procesul dinamic lansat în timpul programării anterioare în beneficiul programelor urbane integrate și subliniază importanța acțiunilor experimentale aflate în curs; solicită susținerea conceptelor și proiectelor care pot fi folosite ca modele, pe baza unor planuri de dezvoltare integrate specifice zonelor și modernizarea reciproc avantajoasă a legăturilor dintre orașe și zonele rurale legate din punct de vedere funcțional de acestea; consideră că o mai mare coeziune între aceste zone are o importanță deosebită pentru a aborda problemele zonelor cu comunități defavorizate; în acest context, subliniază că cele mai mari diferențe socioeconomice există adesea în cadrul orașelor și că orașe cu zone defavorizate și cu „insule” de sărăcie pot fi întâlnite, de asemenea, în regiuni bogate;

Marți, 5 iulie 2011

14. subliniază faptul că orașele pot avea o contribuție esențială ca centre de creștere sau motoare ale creșterii unei anumite regiuni; în același timp, arată că trebuie create condițiile ca așezările rurale să participe la soluțiile integrate ale unei anumite entități geografice funcționale, prin încurajarea parteneriatelor și a rețelelor; subliniază provocările specifice cu care se confruntă centrele urbane mai mari ca urmare a complexității sarcinilor lor sociale, economice și de mediu; observă, în acest context, potențialul endogen al zonelor rurale și periurbane care oferă o șansă de dezvoltare, nu numai în vecinătatea marilor aglomerații și a marilor orașe; în plus, observă șansa dezvoltării economice a regiunilor deosebit de defavorizate, printr-o exploatare și o susținere adecvată a potențialului endogen al zonelor rurale, inclusiv a valorilor ecologice și culturale; de asemenea, consideră că, în cadrul politicii structurale și de coeziune, parteneriatele de tip rural/urban ar trebui să fie privite mai mult în contextul asigurării în zonele rurale a acelorași condiții de dezvoltare și de calitate a vieții, ținând cont de factorii sociali și economici; având în vedere impactul dinamic al orașelor asupra procesului de dezvoltare economică regională și asupra stimulării economiei zonelor rurale învecinate, solicită statelor membre să asigure resursele necesare pentru punerea în aplicare a proiectelor urbane și periurbane indispensabile;

15. refuză angajamentele cantitative obligatorii (cote), în special pentru alocările naționale în cadrul programelor FSE/FEDER, dezvoltarea locală și urbană, zonele rurale, precum și pentru alte tipuri de aglomerații sau zone funcționale, întrucât acestea ar putea garanta o masă critică mai mare de intervenții; consideră că cerința specificării orașelor și zonelor eligibile pentru finanțare la nivelul programelor operaționale este o opțiune care ar trebui să fie considerată prioritară în cazurile în care această metodă va asigura valoare adăugată și concentrarea fondurilor de sprijin și consideră că aceasta trebuie să fie negociată pe baza principiului guvernantei pe mai multe niveluri; consideră că ar trebui să li se acorde statelor membre și regiunilor mai multă responsabilitate pentru a organiza proceduri de selecție bazate pe concurență și performanță;

16. subliniază faptul că în politica structurală și de coeziune nu trebuie să se ajungă la o privilegiere unilaterală a unor tipuri de regiuni; solicită ca parteneriatele de tip rural/urban să fie analizate în contextul social, economic și ecologic mai larg;

17. subliniază că sprijinul structural și de coeziune ar trebui să ia în considerare provocările educaționale și socio-politice ale strategiei Europa 2020, menținând în același timp obiectivul global al UE privind coeziunea economică, socială și teritorială, astfel cum a fost consacrat în Tratat și respectând principiul subsidiarității; este totuși de părere că „europenizarea” unei arii vaste de domenii politice relevante va eșua din motive financiare; prin urmare, solicită extinderea abordărilor de dezvoltare locală, specifice zonelor care ar putea fi folosite ca modele, menținând, în același timp, competențele naționale și regionale existente;

18. de asemenea, subliniază că politica de coeziune nu poate să devină un mijloc sau instrument în folosul aspectelor sectoriale, cum ar fi politicile de cercetare și dezvoltare, de inovare industrială, de combatere a schimbărilor climatice, deoarece acest fapt ar diminua concentrarea asupra obiectivului său de bază și ar condiționa utilizarea acestuia în vederea promovării potențialului de dezvoltare al regiunilor, fapt esențial în vederea apropierii regiunilor celor mai defavorizate de regiunile cele mai dezvoltate;

19. solicită o contribuție mai mare a politicii de coeziune la dezvoltarea rapidă a tehnologiei ecologice și a sectorului energiei din surse regenerabile, având în vedere tranziția necesară către energia din surse regenerabile și dezbaterile privind clima; consideră că aceasta ar trebui să fie una dintre priorități, dacă sunt disponibile fonduri suficiente în cadrul programelor, iar accentul pus pe energia din surse regenerabile oferă o valoare adăugată europeană, pe baza planurilor privind concepte energetice decentralizate cu tehnologii eficiente de stocare a energiei în regiuni; sprijină exploatarea potențialului economiilor regionale în acest domeniu;

20. consideră că există posibilități prin care fondurile structurale să susțină investiții în infrastructuri energetice specifice, care trebuie însă să se limiteze la regiunile unde din motive politice și geografice capacitatea economiei de piață de a satisface nevoile energetice este limitată în mod considerabil; solicită, în plus, ca sprijinul din fondurile structurale să fie condiționat în fiecare caz de consolidarea pieței interne a energiei și de securitatea aprovizionării cu energie, precum și de respectarea principiului guvernantei pe mai multe niveluri în gestionarea resurselor;

Marți, 5 iulie 2011

21. de asemenea, consideră că politiciile de coeziune îi revine responsabilitatea remedierii deficiențelor și eliminării blocajelor dintr-o rețea TEN de bază cu coridoare de importanță europeană, în special în regiunile frontaliere grav neglijate în această privință până în prezent;

22. subliniază că rețeaua transeuropeană de transport are un rol decisiv în coeziunea regiunilor europene și, prin urmare, susține că trebuie accelerată dezvoltarea infrastructurilor TEN, a autostrăzilor maritime și a drumurilor europene desemnate, iar accesul la acestea trebuie îmbunătățit, mai ales în zonele de frontieră și în regiunile ultraperiferice; solicită să se ia toate măsurile necesare pentru asigurarea unei finanțării suficiente și pentru garantarea punerii în aplicare la timp a proiectelor prioritare TEN-T; sugerează că anumite infrastructuri transfrontaliere ar trebui considerate proiecte prioritare eligibile pentru finanțarea Obiectivelor 1, 2 și 3 și solicită acordarea unui drept obligatoriu de a face prima propunere pentru acest tip de măsuri la nivel regional și participarea egală a regiunilor de frontieră și a autorităților locale la procesele de planificare;

23. încurajează aplicarea resurselor naționale, dată fiind valoarea adăugată a acestor măsuri pentru consolidarea convergenței regionale, a coeziunii teritoriale și a dezvoltării activităților, precum turismul, importante pentru zonele izolate, ca de exemplu regiunile insulare;

24. sprijină dezvoltarea economică și ocuparea forței de muncă în cadrul IMM-urilor și a microîntreprinderilor; prin urmare, solicită ca principiile de bază ale „Small Business Act” pentru Europa (SBAE), și anume „Gândiți mai întâi la scară mică” și „o singură dată”, să fie considerate drept fundamente ale politicii de coeziune și consideră că aceste principii ar trebui aplicate de statele membre și de regiuni atunci când își definesc programele operaționale;

Structura obiectivelor și cadrul programării

25. subliniază că elementele de bază ale strategiei Europa 2020 (inovarea, educația și formarea, energia, mediul, ocuparea forței de muncă, competitivitatea, calificarea și combaterea sărăciei) sunt deja parte integrantă a politicii structurale și de coeziune; este de părere că provocările Europa 2020 se integrează foarte bine în structura cu trei obiective (convergență, creștere și ocuparea forței de muncă, dezvoltare transfrontalieră), care și-au dovedit eficiența;

26. subliniază faptul că investițiile în inovare și educație pot stimula creșterea; evidențiază totuși faptul că infrastructurile relevante (transport, internet în bandă largă, energie) și instituțiile corespunzătoare (o combinație echilibrată între investițiile publice și consolidarea politicii fiscale în cazul măsurilor macroeconomice, al serviciilor de guvernare electronică și al învățământului transfrontalier) trebuie să vină în sprijinul acestora;

27. este de părere că și dezvoltarea infrastructurilor de bază ar trebui considerată compatibilă cu strategia Europa 2020, deoarece, numai atunci când au rețelele competitive de transport, energie și comunicare, precum și infrastructuri competitive de gestionare a deșeurilor, regiunile de convergență pot contribui la realizarea obiectivelor Europa 2020 și tocmai din acest motiv regiunile cele mai slabe și mai defavorizate trebuie să beneficieze de o anumită flexibilitate în interpretarea acestor obiective;

28. subliniază faptul că FSE este cel mai important instrument pentru punerea în aplicare a dimensiunii sociale a Strategiei Europa 2020 și că FSE poate contribui în mod semnificativ la îndeplinirea priorităților centrale ale acestei strategii, și anume ocuparea forței de muncă, tranziția către o economie durabilă, reducerea numărului de abandonuri școlare și lupta împotriva sărăciei, a discriminării și a excluziunii sociale și la găsirea de răspunsuri la diferitele situații sociale în care se găsesc persoanele; în acest sens, subliniază că, alături de PIB, și alți indicatori sociali ar fi utili în analiza SWOT;

29. consideră că FSE are o importanță esențială pentru politica de coeziune și are potențialul de a spori contribuția acesteia la atingerea obiectivelor Europa 2020, inclusiv în domeniul creșterii economice durabile, prin acordarea de sprijin IMM-urilor pentru a crea locuri de muncă ecologice;

Marți, 5 iulie 2011

30. consideră că lupta împotriva discriminării pe piața forței de muncă, pe motive de gen, orientare sexuală, etnie, vârstă, handicap sau loc de reședință, este esențială pentru promovarea unei egalități reale de șanse; constată că o creștere a ratei de ocupare a forței de muncă în rândul femeilor este esențială pentru atingerea obiectivului de ocupare a forței de muncă al Strategiei Europa 2020 și că barierele în calea participării femeilor pe piața forței de muncă trebuie să fie pe deplin înlăturate;

31. este de părere că PIB-ul trebuie să rămână în continuare criteriul esențial în vederea stabilirii zonelor eligibile pentru finanțare maximă (regiunile cu PIB-ul/cap de locuitor sub 75 % în media UE) și, după caz, al statelor de coeziune (VNB/cap de locuitor sub 90 % din media UE); consideră că autorităților naționale competente trebuie să li se ofere posibilitatea de a folosi, la nivelurile decizionale adecvate, pentru fiecare obiectiv și respectând concentrarea geografică, și alți indicatori, conveniți în contractele de parteneriat pentru dezvoltare și investiții, cu care să evalueze provocările sociale, economice, ambientale, demografice și geografice cu care se confruntă;

32. solicită ca politica de coeziune să se îndrepte în continuare mai ales către cele mai înapoiate regiuni conform obiectivului prevăzut în Tratatul de la Lisabona; subliniază că, în cadrul obiectivului I (convergență), trebuie atribuită o parte adecvată celor mai nevoiașe regiuni, pe măsura gravității problemelor lor de dezvoltare;

33. solicită o limitare a perioadelor de eligibilitate pentru regiunile care, nici după mai multe perioade de programare, nu sunt capabile să demonstreze o îmbunătățire a situației economice, sociale și ecologice, în ciuda finanțării maxime;

34. invită Comisia să prezinte o propunere pentru următoarea perioadă de programare care să asigure acordarea unei asistențe tranzitorii adaptabile, solide și proporționale regiunilor care nu mai sunt eligibile pentru obiectivul convergență pentru a aborda situația lor specifică, precum și regiunilor cu PIB-ul/cap de locuitor între 75 % și 90 % din media UE, sub forma unei categorii intermediare în vederea evitării unui tratament inegal pentru regiuni care se află totuși în situații similare; consideră că acest sistem specific trebuie să înlocuiască actualul regim de eliminare (phasing-out) și de introducere treptată a finanțării (phasing-in), creând astfel un sistem echitabil, care abordează mai bine efectele negative ale crizei economice și financiare asupra regiunilor, consolidând, în același timp, dreptatea și solidaritatea, valori fundamentale ale politicii de coeziune; subliniază faptul că aceste măsuri tranzitorii pentru următoarea perioadă de programare nu ar trebui stabilite în detrimentul regiunilor obiectivului 1 (convergență) și ale obiectivului 2 (competitivitate) sau al obiectivului 3 (cooperare teritorială europeană);

35. solicită consolidarea obiectivului 2 (competitivitate regională și ocuparea forței de muncă) prin caracterul său orizontal pentru a obține rezultate în privința unui număr limitat de priorități ale UE, cum ar fi sprijinul pentru IMM-uri, inovarea ecologică, economiile locale, educația și formarea profesională, infrastructura, mobilitatea durabilă, energia din surse regenerabile și aprovizionarea cu energie, eficiența utilizării resurselor și incluziunea socială; subliniază că trebuie menținut și dezvoltat în continuare sistemul verificat care garantează că regiunile mai dezvoltate sunt capabile să elimine deficiențele structurale regionale, să reducă disparitățile teritoriale, să contribuie la obiectivele comune europene și să facă față provocărilor viitoare, atunci când se utilizează structuri care pot răspunde cu flexibilitate la schimbări, incluzând, printre altele, grupurile de inovare și concurența pentru finanțare; solicită măsuri suplimentare pentru zonele puternic afectate de schimbările structurale, care pot contribui la îmbunătățirea situației socio-economice și a infrastructurii; semnalează că, în acest context, strategiile trebuie concepute astfel încât să fie suficient de flexibile pentru a putea răspunde problemelor și specificităților fiecărei regiuni;

36. solicită măsuri pentru a garanta că regiunile mai dezvoltate sunt capabile să își modernizeze capitalul social și economic și să soluționeze problema zonelor specifice de sărăcie și dezvoltarea economică inadecvată;

37. este în mod clar de părere că obiectivul 3 (cooperare teritorială europeană) trebuie consolidat la toate granițele interioare ale UE și la cele trei niveluri ale acestei cooperări (transfrontalieră, inter-regională, transnațională) și solicită ca partea din fondurile structurale să fie ridicată la 7 %; solicită ca alocarea

Marți, 5 iulie 2011

fondurilor pentru fiecare program de cooperare teritorială să se realizeze pe baza unor criterii armonizate în vederea satisfacerii, în mod strategic și integrat, a nevoilor și specificităților fiecărui teritoriu și fiecărei zone geografice vizate; subliniază importanța regiunilor de frontieră în vederea realizării obiectivelor Europa 2020; consideră că trebuie îmbunătățită coordonarea dintre rețelele transeuropene, mai ales cele de transport și energetice, și infrastructurile transfrontaliere și că trebuie majorate subvențiile pentru aceste rețele conform priorităților europene și solicită o creștere corespunzătoare a finanțării pentru toate zonele de frontieră; solicită simplificarea normelor de aplicare care reglementează programele aferente obiectivului 3, în temeiul principiului proporționalității, precum și elaborarea unui set comun de norme de eligibilitate, toate acestea reprezentând condiții prealabile pentru ca aceste programe să devină mai eficiente și mai vizibile; subliniază nevoia implicării active a factorilor de decizie locali, întrucât doar în acest mod programele pot fi puse în aplicare;

38. consideră că GECT reprezintă un instrument de guvernare teritorială unic și de înaltă valoare, care răspunde nevoilor de cooperare structurată și că acesta trebuie să fie promovat ca mijloc de instituire a unor sisteme de guvernare transfrontaliară, asigurând implicarea nivelului regional și local în diferite politici;

39. respinge ferm orice propuneri de „naționalizare” sau de „sectorizare” a politicii de coeziune; consideră că noi fonduri tematice (pentru climă, energie și transport) ar submina principiul încercat și verificat al gestionării partajate și programele de dezvoltare integrată și ar pune în pericol disponibilitatea sinergiilor și eficiența intervențiilor și, astfel, contribuția regiunilor la transpunerea obiectivelor Europa 2020;

40. insistă asupra faptului că Fondul social european trebuie să rămână o componentă a politicii de coeziune; doar astfel pot fi elaborate și puse în aplicare strategiile integrate de soluționare a problemelor economice și sociale;

41. sprijină obiectivul Comisiei de a asigura un FSE mai solid, eficient și mai vizibil; în acest sens, invită Comisia și statele membre să ajungă la un acord în cadrul negocierilor cu privire la suma cu care trebuie să contribuie FSE la fondurile structurale;

42. consideră că randamentul FSE ar trebui sporit în primul rând prin stimulente, și nu prin sancțiuni;

43. subliniază faptul că criza economică a accentuat nevoia adoptării urgente de măsuri în sectoarele care fac obiectul FSE, în special măsuri în vederea susținerii ocupării forței de muncă, a reorientării profesionale, a incluziunii sociale și a reducerii sărăciei;

44. insistă asupra faptului că FSE furnizează un sprijin crucial pentru politicile în domeniul pieței muncii, cum ar fi politicile preventive și locale, precum și politicile care vizează integrarea tinerilor pe piața muncii și combaterea șomajului; subliniază faptul că statele membre ar trebui să utilizeze FSE pentru investiții în noi competențe, educație (inclusiv educația la o vârstă fragedă), învățare de-a lungul vieții, recalificare și activități de reorientare profesională și remarcă faptul că FSE joacă un rol important în consolidarea tuturor dimensiunilor incluziunii sociale, chiar și pentru cele mai dezavantajate și mai vulnerabile grupuri;

45. invită Comisia să consolideze acțiunile FSE destinate promovării integrării pe piața muncii; încurajează statele membre să investească în educația copiilor de la o vârstă foarte fragedă și ulterior să stabilească orientări școlare bazate pe perspectivele de încadrare în muncă la nivel local și regional, precum și facilități de formare de-a lungul vieții, care să favorizeze adaptabilitatea competențelor lucrătorilor în raport cu cerințele pieței muncii, prin măsuri de combatere a șomajului în rândul tinerilor și a fenomenului „sărăciei în ciuda încadrării în muncă” și prin programe specifice destinate grupurilor de persoane defavorizate și vulnerabile, cum ar fi românii, migranții, persoanele cu handicap și persoanele care abandonează școala prematur pentru a promova o creștere efectivă și incluzivă și o economie bazată pe cunoaștere în Europa;

Marți, 5 iulie 2011

46. solicită o mai bună calibrare a asistenței și acordarea de sprijin tehnic suplimentar acelor entități care sunt afectate de sărăcie extremă și adesea de relații încordate de coexistență a culturilor minorităților și majorității la nivel subregional; consideră că astfel de entități subregionale pot rămâne cu ușurință la nivelul de sărăcie extremă, confruntându-se cu segregarea chiar în cadrul regiunilor care nu prezintă, în mod necesar, întârzieri în comparație cu media statistică; remarcă faptul că ar trebui depuse eforturi concentrate pentru dezvoltarea acestor entități subregionale;

47. salută faptul că, în unele state membre, pentru perioada de finanțare 2007-2013, s-au instituit pentru prima dată programe operaționale pentru FSE care cuprind toate domeniile-țintă;

48. subliniază faptul că experiența neprețuită obținută prin inițiativa comunitară EQUAL este relevantă și în prezent, în special în ceea ce privește combinarea măsurilor locale și regionale și schimbul celor mai bune practici la nivelul UE;

49. evidențiază sinergiile care pot fi obținute prin abordări referitoare la dezvoltarea integrată locală și regională, mai ales legăturile dintre FSE și FEDER și solicită sporirea și facilitarea normelor comune privind eligibilitatea și a utilizării opțiunii finanțării încrucișate între cele două fonduri, în special referitor la planificarea integrată a dezvoltării specifice fiecărei zone; susține introducerea unei opțiuni privind programele operaționale multifond, ceea ce ar facilita în continuare abordările integrate; solicită, în plus, crearea unor sinergii mai eficiente între FED și FEDER;

50. solicită, pentru creșterea sinergiilor, o mai bună integrare a politicilor sectoriale (transport, energie, cercetare, mediu, educație) în cadrul politicii de coeziune și structurale, pentru a obține o mai mare eficiență și o mai bună coordonare între fondurile structurale, PCI și programele-cadru de cercetare și dezvoltare; sugerează că programele multifond ar putea contribui la o abordare mai integrată și ar spori eficiența legăturilor dintre aceste fonduri; consideră că parteneriatele naționale/regionale de dezvoltare sunt instrumente adecvate pentru a reuni diverse politici; din acest punct de vedere, subliniază nevoia stabilirii de obiective clare și a evaluării atingerii obiectivelor de către statele membre;

51. propune ca politicile de cercetare și dezvoltare să fie teritorializate; prin urmare, subliniază importanța adaptării politicii de coeziune și a politicilor de cercetare și dezvoltare la nevoile specifice ale teritoriilor, deoarece implicarea mai puternică a autorităților locale și regionale în elaborarea și implementarea fondurilor de dezvoltare regionale și în programele de cercetare și inovare are o importanță crucială, având în vedere că este imposibilă aplicarea aceleiași strategii de dezvoltare în toate regiunile;

52. solicită un cadru strategic comun pentru FEDR, FSE, fondul de coeziune, programele-cadru, FEADR și FEP pentru perioada de finanțare post 2013; este de părere că modelul abordării legislative armonizate (administrare, eligibilitate, audit, norme de raportare) trebuie consolidat în continuare printr-un regulament-cadru comun; subliniază, din acest punct de vedere, importanța bunei colaborări dintre diferitele fonduri în vederea obținerii de rezultate; solicită Comisiei să efectueze adaptările necesare, astfel încât fondurile relevante să se completeze reciproc, atunci când este posibil;

53. solicită adoptarea, de către Consiliu și Parlament, a unui nou cadru strategic comun, în conformitate cu procedura legislativă ordinară, în temeiul articolului 177 din TFUE;

54. consideră necesară includerea Fondului social european în cadrul strategic comun, menținând totuși propriile sale norme și dispoziții de funcționare și asigurându-i resurse adecvate; invită Comisia să consolideze rolul și vizibilitatea FSE și să simplifice controlul bugetar asupra acestuia, prin stabilirea de proceduri simple și eficiente de cooperare între autoritățile de gestionare și departamentele de control bugetar;

Marți, 5 iulie 2011

55. în acest sens, sugerează să fie analizată reintegrarea programelor FEADR cu caracter regional (axele 3 și 4); totuși se opune ca aceasta să determine o diminuare a bugetelor FEDER și FEADR; solicită stabilirea unor obiective obligatorii pentru statele membre și regiuni în scopul de a crea structuri administrative armonizate pentru fondurile structurale ale UE și programele dezvoltare rurală cu caracter regional;

56. solicită revizuirea regulamentului privind cooperarea transfrontalieră la frontierele externe și a actualului IIEVP în vederea integrării fondurilor în cauză în obiectivul 3 (cooperarea teritorială europeană);

57. salută obiectivele contractelor de parteneriat pentru dezvoltare și investiții dintre UE și statele membre, pe care le propune Comisia în locul anterioarelor cadre de referință strategice naționale; solicită stabilirea unor priorități esențiale pentru investiții în vederea punerii în practică a strategiei Europa 2020 și a altor obiective de coeziune care trebuie stabilite în această etapă; consideră că trebuie clarificată cât mai rapid atribuirea competențelor către diferitele niveluri implicate și solicită menținerea competențelor naționale și/sau regionale și locale în conformitate cu principiul subsidiarității; solicită partenerilor un angajament clar privind implicarea adecvată în contractele de parteneriat pentru dezvoltare și investiții;

58. susține menținerea programelor operaționale ca cel mai important instrument în vederea punerii în aplicare a documentelor strategice în privința priorităților concrete pentru investiții; în acest sens, solicită stabilirea de obiective clare și măsurabile;

59. solicită implicarea și asocierea obligatorie a administrațiilor locale și regionale, conform cadrului constituțional și instituțional al fiecărui stat membru în parte, în toate fazele punerii în aplicare a politicii de coeziune (planificare strategică, elaborarea și negocierea acordurilor de parteneriat pentru dezvoltare și investiții și programele lor operaționale) într-un mod structurat și sistematic; consideră esențial ca regulamentele privind fondurile structurale să conțină dispoziții corespunzătoare în acest sens;

60. consideră că orice viitoare strategie de utilizare a FSE va fi mai eficientă dacă va implica nivelurile regionale și locale de guvernare, capabile să adapteze obiectivele strategice la caracteristicile teritoriale specifice pe baza unui dialog structurat cu toate părțile interesate

61. susține sistemul priorităților tematice propus de Comisie; cu cât este mai scăzut stadiul de dezvoltare într-un stat membru sau o regiune, cu atât mai variată trebuie să fie lista de priorități, trebuind să se țină seama de necesitățile regionale specifice de dezvoltare, garantând, în același timp, că această abordare tematică pentru programarea fondurilor structurale și de coeziune nu poate fi pusă în aplicare în detrimentul abordării integrate specifice fiecărei zone;

62. dacă se stabilesc anumite priorități obligatorii pentru toate statele membre, le solicită acestora să includă printre prioritățile lor domeniile inovării, infrastructurii, transportului și gestionării resurselor, dar consideră că ar trebui să existe anumit grad de flexibilitate pentru a lua în considerare dimensiunea programelor, situația din fiecare regiune și rezultatele care trebuie obținute, pentru ca aceste priorități să fie adaptate nevoilor specifice ale fiecărei regiuni; subliniază, în acest context, faptul că inovația trebuie înțeleasă într-un sens mai larg, în conformitate cu inițiativa emblematică „O uniune a inovării”; constată faptul că IMM-urile reprezintă sursa principală de locuri de muncă din UE și sunt un izvor de idei pentru afaceri; subliniază faptul că sprijinul acordat IMM-urilor trebuie continuat și consolidat în lumina rolului esențial pe care acestea îl pot juca în punerea în aplicare a Strategiei Europa 2020; subliniază că trebuie aplicat un concept mai amplu al „inovării” în legătură cu inițiativa „O Uniune a inovării”, iar accesul IMM-urilor la finanțare trebuie facilitat în continuare; subliniază faptul că trebuie să fie posibil ca și alte priorități să fie propuse și puse în aplicare în mod voluntar și în conformitate cu principiul subsidiarității; solicită ca energia, educația, formarea și combaterea sărăciei să facă parte din domeniile prioritare propuse;

Marți, 5 iulie 2011

63. solicită evitarea întârzierilor în lansarea programelor și desfășurarea mai rapidă a proceselor de luare a deciziilor și de evaluare, ca principiu; subliniază că acest lucru este foarte important îndeosebi pentru întreprinderile mici și mijlocii; de asemenea, solicită îmbunătățirea dotării tehnice de care dispun autoritățile administrative relevante și o mai bună interconectare a acestor autorități, reducerea obligațiilor de publicare și reducerea considerabilă a termenelor pentru licitații și pentru depunerea candidaturilor; solicită Comisiei să evalueze dacă ar putea fi stabilite zone-pilot în vederea testării la scară mai mică a noilor reglementări, înainte ca acestea să fie aplicabile restului regiunilor, vizând identificarea posibilelor probleme în procesul de punere în aplicare;

Stimulente, condiționalitate, orientare către obținerea de rezultate, cofinanțare și opțiuni de finanțare

64. solicită corelarea finanțării în cadrul parteneriatelor pentru dezvoltare și investiții cu anumite angajamente specifice predeterminate în dialogul dintre Comisie și statele membre; consideră că aceste condiții predeterminate trebuie să ceară statelor membre să facă reformele necesare pentru a garanta că fondurile sunt utilizate eficient în domeniile legate direct de politica de coeziune și, dacă este necesar, ar trebui să li se impună statelor membre să facă acest lucru, iar fondurile ar trebui condiționate de îndeplinirea acestor condiții; solicită crearea cadrului prin care actorii implicați în gestionarea programelor operaționale să poată influența condiționalitățile; consideră echitabilă includerea în aceste condiții, în special a deplinei puneri în aplicare a legislației UE în vigoare (de exemplu reglarea prețurilor, procedurile privind licitațiile, transportul, mediul, sănătatea), pentru a evita astfel neregularitățile și pentru a garanta eficacitatea; respinge însă impunerea unor condiții care solicită statelor membre reforme sociale și economice fundamentale; toate condițiile ar trebui să respecte pe deplin principiul subsidiarității și al parteneriatului;

65. consideră că orice nouă condiționalitate nu trebuie să determine sarcini administrative suplimentare pentru actorii implicați; încurajează dezvoltarea unor sisteme standard coerente de condiționalități, atât pentru FEDR, cât și pentru FSE, care să poată fi evaluate în mod obiectiv;

66. consideră că responsabilitatea pentru stabilirea condiționalităților și supravegherea punerii lor în aplicare revine Comisiei și sugerează planuri de acțiuni corespunzătoare pentru statele membre și regiuni;

67. salută orientarea întărită către obținerea de rezultate a politicii de coeziune prevăzute de Comisie printr-o stabilire ex ante a unor obiective și indicatori adecvați; subliniază că trebuie să fie un număr redus de indicatori clar definiți și măsurabili, care trebuie să aibă legătură directă cu impactul finanțării și că aceștia trebuie conveniți în acord cu regiunile/statele membre; consideră totuși că toate instrumentele și criteriile propuse pentru măsurarea performanței ar trebui să se bazeze în continuare pe o abordare calitativă a programelor;

68. consideră că indicatorii care determină finanțarea regiunilor din fondurile structurale și Fondul de coeziune trebuie să se bazeze pe cele mai recente date statistice ale Eurostat, pentru a se ține cont pe deplin de impactul economic și social al crizei asupra regiunilor;

69. solicită să se amelioreze eficacitatea și transparența FSE prin acțiuni orientate într-o mai mare măsură spre rezultate și solicită definirea ex ante a obiectivelor și a indicatorilor referitori la rezultate clare și măsurabile, direct legați de scopul finanțării, care să măsoare, îndeosebi, succesele obținute în combaterea sărăciei și a excluziunii sociale, precum și în integrarea în locuri de muncă de înaltă calitate; consideră că trebuie să fie incluse toate părțile interesate de la toate nivelurile de guvernare în definirea acestor obiective și indicatori și aceștia din urmă ar trebui definiți din timp și în mod clar înainte de demararea finanțării pentru ca atât statele membre, cât și Comisia să poată evalua rezultatele obținute și să poată folosi experiența în următoarea etapă de planificare; sprijină propunerea Comisiei de a supune alocarea banilor de la FSE unei condiționalități ex-ante, incluzând o condiție prealabilă privind transpunerea legislației UE și

Marți, 5 iulie 2011

realizarea obiectivelor UE, care sunt indispensabile pentru succesul măsurilor FSE, precum și reforme structurale și capacități administrative adecvate; subliniază că orientarea spre rezultate nu trebuie să conducă la dezavantajarea micilor beneficiari sau la expunerea acestora la obstacole sau riscuri noi;

70. consideră cofinanțarea publică și privată drept unul dintre principiile fundamentale ale politicii de coeziune; solicită o revizuire a cotei maxime de participare a UE, care ar trebui să ia mai bine în considerare nivelul regional de dezvoltare, valoarea adăugată europeană și tipurile de măsuri finanțate și ar trebui ridicată sau redusă corespunzător;

71. solicită statelor membre și regiunilor să planifice în avans creditele de cofinanțare și să le consolideze cu ajutorul ingineriei financiare;

72. solicită, în legătură subvențiile directe pentru întreprinderi, să se țină seama de faptul că finanțarea din politica de coeziune, în special în cazul marilor întreprinderi, în loc să influențeze deciziile acestora de a deschide o fabrică într-un anumit loc, este mai degrabă încasată de întreprinderi care deja au luat astfel de decizii (efect benefic nesperat), și solicită de aceea concentrarea subvențiilor acordate întreprinderilor private mari în investiții în cercetare și dezvoltare sau acordarea indirectă a acestora, mai des decât este cazul în prezent, prin finanțarea infrastructurilor; în plus, solicită o reglementare clară în cadrul Regulamentului privind fondurile structurale, excluzând orice finanțare europeană pentru relocalizările în cadrul UE, precum și diminuând substanțial pragul de verificare privind controlul unor astfel de investiții, excluzând întreprinderile mari de la acordarea de subvenții directe și stabilind o durată de funcționare minimă de 10 ani;

73. recunoaște efectul de pârgie și potențialul de mobilizare al noilor instrumente de finanțare; susține o finanțare mai întărită prin împrumuturi în general și solicită extinderea instrumentelor financiare de tip revolving la acele domenii de finanțare eligibile care se dovedesc adecvate; în acest sens, solicită simplificarea procedurilor și o mai mare siguranță juridică pe întreaga perioadă de finanțare, precum și stabilirea unui registru comunitar cu informații privind proiectele care beneficiază de împrumuturi și proiectele care beneficiază de subvenții; solicită ca instrumentele să fie adaptabile, astfel încât să se garanteze că sunt viabile și fezabile pentru toate regiunile și orașele; este de părere că cel târziu la sfârșitul unei perioade de finanțare răspunderea pentru modul de cheltuire a fondurilor ar trebui să fie transferată la nivel național, respectiv la nivelul proiectului; constată faptul că în cadrul actualei perioade de finanțare, nu toate statele membre au adoptat o abordare descentralizată față de instrumentele financiare, cum ar fi JESSICA; subliniază nevoia de acces direct acordat la nivelul orașelor;

74. subliniază faptul că subvenționarea trebuie să rămână mereu o opțiune și că trebuie să rămână la latitudinea actorilor de la fața locului să utilizeze mixul de finanțare adecvat conform cerințelor regionale;

75. este de părere că BEI trebuie să-și asume un rol mai important în cadrul finanțării infrastructurilor TEN; solicită punerea unui accent mai puternic asupra parteneriatelor de tip public-privat care se auto-susțin; în principiu, consideră că, în această privință, Parlamentul European are o responsabilitate importantă de a asigura transparența, precum și cu privire la procesul de luare a deciziilor și de supraveghere;

76. salută colaborarea eficientă dintre BEI și Comisie pentru punerea în aplicare a trei inițiative comune: JESSICA, JEREMIE și JASMINE, destinate creșterii eficienței și eficacității politicii de coeziune și îmbunătățirii funcționării fondurilor structurale; invită Comisia să continue să adopte în mod activ inițiative comune cu BEI, în special în domeniul politicii de coeziune și să asigure sprijin financiar pentru IMM-uri;

77. consideră că subvențiile globale la nivel sub-regional sunt un instrument adecvat pentru dezvoltarea de strategii de inovare independente în conformitate cu obiectivele politico-regionale europene;

78. respinge însă cotele sau obligațiile privind subvențiile globale, deoarece acestea ar putea fi în defavoarea stabilirii priorităților mai ample adaptate nevoilor regiunilor;

Marți, 5 iulie 2011

Buget, procesele financiare, reducerea birocrăției, disciplina bugetară, controlul financiar

79. este de părere că stabilirea perioadelor de programare de șapte ani pentru politica de coeziune s-a dovedit a fi bună și că ar trebui menținută cel puțin până la sfârșitul următoarei perioade de programare (2020); solicită totuși un sistem pentru o reevaluare strategică mai rapidă a condițiilor de bază, pentru ca UE să poată reacționa mai repede și mai flexibil la evenimentele deosebite (cum ar fi criza financiară, criza energetică sau catastrofele naturale);

80. evidențiază că bugetul UE, în structura sa bugetară actuală și cu mecanismele sale de alocare, bazat pe regulamentele care reglementează diferitele fonduri, s-a dovedit a fi eficient, în special pentru transpunerea politicii structurale și de coeziune, astfel încât trebuie făcute modificări doar acolo unde procedurile nu au funcționat, respectiv unde există contradicții între mecanisme și regulamentul financiar; în acest sens, sprijină propunerile Comisiei privind armonizarea normelor care reglementează toate fondurile disponibile pentru dezvoltarea regională; totuși solicită cea mai mare precauție, chiar și în cazul realizării unor modificări minime a structurilor consacrate și verificate, cu scopul de a evita deficiențele și incertitudinea juridică pentru organismele naționale și regionale și creșterea poverii administrative pentru beneficiari, în special cei cu structuri reduse și capacitate limitată;

81. consideră că este posibilă o integrare a obiectivelor Europa 2020 în sistemul obiectivelor și fondurilor existente; respinge subîmpărțirea bugetului UE în rubrici teoretice privind creșterea „inteligentă”, „inclusivă” sau „durabilă”, precum și orice fragmentare a politicii de coeziune în diverse rubrici bugetare; consideră că această politică ar trebui să aibă propria rubrică în cadrul bugetului UE;

82. consideră că politica de coeziune de după 2013 poate avea o contribuție și mai importantă la o dezvoltare continuă și durabilă a regiunilor UE și poate fi domeniul politic decisiv în vederea transunerii strategiei Europa 2020 în toate sectoarele și solicită de aceea să i se aloce cel puțin aceleași credite bugetare;

83. reamintește că, de-a lungul multor ani, Curtea de Conturi Europeană a raportat faptul că plățile din domeniul coeziunii sunt afectate de un indice de eroare care depășește 5 %, dar ia act de faptul că indicele în cauză a scăzut de la 11 % în cazul ultimei proceduri de descărcare de gestiune, conform informațiilor furnizate de Raportul anual al CCE, și că sistemele de supraveghere și de control sunt doar parțial eficiente; solicită, în plus, clarificări privind metoda de calculare a erorilor, întrucât discrepanțele dintre cifrele furnizate de Curtea de Conturi Europeană și cele furnizate de Comisie creează confuzie și neîncredere în cifrele oficiale;

84. solicită adoptarea unor norme de control mai stricte privind monitorizarea neregularităților în utilizarea fondurilor structurale față de statele membre care prezintă un nivel ridicat al neregularităților în legătură cu folosirea banilor din fondurile structurale și privind o procedură de întrerupere și suspendare sistematică a plăților imediat cum dovezile sugerează o deficiență majoră la nivelul funcționării autorităților acreditate; solicită, în schimb, eliminarea controalelor inutile din statele membre care au un sistem adecvat de gestiune a fondurilor; consideră că principiile „contractului de încredere” și ale „auditului unic” ar trebui puse în aplicare cât de des posibil;

85. solicită statelor membre/autorităților publice să desemneze autoritățile sau entitățile care își vor asuma răspunderea exclusivă pentru gestionarea adecvată a fondurilor structurale;

86. consideră că declarațiile de gestiune anuale verificate, efectuate la nivelul șefilor organelor de gestionare a fondurilor (agenție de plată/organ administrativ) sunt un mijloc adecvat de întărire a sistemului de raportare și de control și subliniază necesitatea imperativă a corectitudinii conținutului acestor declarații; solicită, prin urmare, aplicarea unui sistem de sancționare a declarațiilor false; susține în continuare obiectivul declarațiilor de asigurare naționale;

Marți, 5 iulie 2011

87. solicită Comisiei să își asume, de la începutul viitoarei perioade de programare, o mai mare responsabilitate cu privire la îmbunătățirea procedurilor naționale de administrare; în acest context, consideră că este o nevoie urgentă de simplificare și clarificare a administrării programelor de finanțare, în special în domeniul execuției financiare și al controlului financiar; prin urmare, consideră că este de responsabilitatea Comisiei să pună în aplicare proceduri de acreditare a organismelor naționale sau federale de administrare și audit; consideră că dreptul la o raportare simplificată și la intervale de timp mai mari ar trebui corelată cu acreditarea performantă și reducerea ratei de eroare;

88. solicită, de asemenea, consolidarea rolului de supraveghere al Comisiei prin introducerea întreruperii și suspendării sistematice a plăților în momentul în care dovezi bine stabilite sugerează deficiențe semnificative ale funcționării instituțiilor acreditate; invită Comisia, de asemenea, să elaboreze planuri mai solide pentru a crește rata de recuperare a plăților eronate;

89. solicită simplificarea sistemului de inspecție, reducerea nivelurilor de inspecție și clarificarea responsabilităților Comisiei și ale statelor membre; solicită utilizarea unei proceduri de inspecție cu un singur nivel, astfel încât statele membre să verifice proiectele, iar Comisia să verifice sistemele de inspecție ale statelor membre;

90. consideră că, pentru îmbunătățirea eficienței programelor operaționale, ar trebui utilizate mai mult procedurile concurențiale de selecție a proiectelor în cadrul regiunilor;

91. solicită extinderea procedurilor standard cu scopul reducerii birocrăției prin baremuri standard de costuri unitare, precum și declararea cheltuielilor generale în regim forfaitar, acolo unde acest sistem este adecvat; solicită să se țină seama într-o mai mare măsură de principiul proporționalității, ceea ce înseamnă să se pretindă considerabil mai puține obligații de raportare și verificare pentru transpunerea programelor mai mici;

92. solicită Comisiei să creeze un „monitor de abateri” public anual care să expună cazurile de îndeplinire insuficientă și/sau cu întârziere a obligațiilor de raportare și de publicare, precum și neregularitățile, abuzurile și cazurile de fraudă în legătură cu utilizarea fondurilor de coeziune; solicită ca aceste informații să fie defalcate pe state membre și pe fonduri;

93. este preocupat de faptul că birocrăția împiedică micile întreprinderi și micile organizații să beneficieze de fonduri structurale; solicită ca normele și documentele tehnice relevante să fie cât mai clare;

94. solicită stabilirea procedurilor de verificare și închidere a conturilor și în cazul programelor multianuale pentru noua perioadă de programare;

95. consideră că pentru întregul sistem de execuție și de monitorizare sunt necesare soluții de guvernare electronică mai eficiente (formulare standard); solicită schimburi de experiențe între statele membre coordonate de către Comisie, precum și implementarea coordonată prin intermediul rețelelor de autorități administrative și organe de audit;

96. susține propunerea Comisiei de a efectua rambursările către autoritățile naționale abia atunci când finanțarea UE a fost plătită beneficiarului; vede în aceasta o accelerare a plăților, precum și stimulentele decisiv pentru audituri naționale stricte; indică totuși faptul că ar putea apărea eventuale probleme de lichidități în cazul statelor membre și al regiunilor și că ar trebui găsite, în acest sens, soluții de garanție;

Marți, 5 iulie 2011

97. consideră illogică solicitarea Comisiei pentru orientarea mai puternică către rezultate a plăților, întrucât rezultatele pot fi obținute numai prin finanțarea proiectelor; își exprimă preocuparea cu privire la faptul că monitorizarea poate fi foarte birocratică, dar consideră fezabile cerințele care condiționează acordarea plăților de compatibilitatea proiectelor cu strategia Europa 2020, de exemplu;

98. consideră că, deși rambursarea ar trebui să realizeze după ce finanțarea UE a plătit costul proiectelor, nu ar trebui aplicate sarcini administrative suplimentare pentru beneficiari sub forma unor dobânzi care nu reflectă factorul de risc redus al acestor credite acordate de bănci sau de alte instituții financiare;

99. solicită o diversificare a mecanismelor de sancționare, printre altele, sub forma unui sistem de prime pentru statele membre care respectă cerințele de execuție, în special prin intermediul facilităților administrative;

100. reamintește faptul că, spre deosebire de alte fonduri structurale, specificitatea FSE constă în faptul că este strâns legat de grupurile-țintă pe care le susține și că trebuie să fie modelat într-un mod care permite realizarea unui număr mare de proiecte de mici dimensiuni la nivel local; solicită ca statele membre să fie obligate să direcționeze imediat fondurile către proiecte, astfel încât beneficiarii mai mici să nu aibă de suferit; solicită Comisiei și statelor membre să asigure flexibilitatea în punerea în aplicare a programelor, să ia în considerare principiul proporționalității în ceea ce privește timpul și eforturile și contribuția financiară la stabilirea obligațiilor de control și de audit, să simplifice procedurile și să reducă costurile administrative excesive, precum și să elimine celelalte obstacole din calea beneficiarii de proiecte și a eventualelor beneficiarilor, astfel încât FSE să poată contribui într-o mai mare măsură la îndeplinirea obiectivelor Uniunii Europene în ceea ce privește creșterea economică și crearea de locuri de muncă; invită Comisia să extindă opțiunile autorităților de gestionare și ale beneficiarilor în ceea ce privește posibilitățile de finanțare și să propună posibilitatea unor opțiuni de costuri standard, alături de contabilitatea tradițională;

101. sprijină propunerea Comisiei de a se aplica sistematic regulile N+2 și N+3, în anumite situații, eventual la nivelul alocărilor statelor membre pentru a asigura o flexibilitate sporită, cu excepția primului an finanțare și a programelor transfrontaliere și consideră că orice derogare de la regula dezangajării automate ar trebui să reflecte numai adaptarea la sarcinile administrative impuse prin noile dispoziții privind programarea strategică, orientarea bazată pe rezultate și condiționalitatea ex-ante; sprijină, în cazul programelor transfrontaliere, aplicarea regulii N+3, având în vedere procedurile administrative mai lente, condiționate de provocările lingvistice și culturale; consideră că aceasta reprezintă garanția unei relații echilibrate între investițiile de înaltă calitate și transpunerea rapidă și fără probleme a programelor;

Politicile de vecinătate și de extindere

102. subliniază importanța Instrumentului european de vecinătate și parteneriat (IEVP) pentru politica de coeziune din punctul de vedere al cooperării transfrontaliere cu statele din afara UE; ia act de problemele actuale în punerea în aplicare a programului; își exprimă convingerea că, în cele din urmă, se va dovedi necesară reîncadrarea programelor de cooperare transfrontalieră ale IEPV în politica de coeziune; consideră că infrastructurile de legătură cu țările vecine (transport, energie și mediu) au efecte foarte pozitive pentru regiunile de frontieră europene; solicită concentrarea mai puternică a mijloacelor IEPV asupra necesităților strategice privind aprovizionarea cu energie și infrastructurile de transport; subliniază rolul pe care macro-regiunile îl pot juca în acest context; solicită Comisiei să ia în considerare posibilitatea de a crea sinergii mai eficiente între inițiativele care depind de FEDER, Instrumentul de asistență pentru preaderare, Instrumentul de vecinătate și de parteneriat (IEVP) și de Fondul european de dezvoltare (FED); în plus, solicită Comisiei să evalueze dacă structurile deja funcționale în domeniul politicii regionale ar putea fi aplicate și administrării IEPV;

Marți, 5 iulie 2011

103. subliniază, în plus, relevanța procesului de extindere a UE pentru coeziune, din care face parte și instrumentul de asistență pentru preaderare (IPA), care ajută țările candidate la aderare, să realizeze pregătirea organizatorică și substanțială pentru punerea în aplicare a politicii de coeziune; atrage atenția asupra problemelor de punere în aplicare din statele membre; reamintește scopurile inițiale al instrumentului IPA, în special cel orientat către finanțarea consolidării capacităților și a instituțiilor și a susținerii pregătirilor țărilor candidate pentru punerea în aplicare a politicii de coeziune comunitare, în vederea pregătirii acestora pentru aplicarea integrală a acquis-ului comunitar în momentul aderării; invită Comisia să identifice problemele la nivelul funcționării actuale a instrumentului IPA;

104. solicită din nou ca, astfel, Comisia pentru dezvoltare regională să fie implicată și să partajeze responsabilitatea în procesul de dezvoltare în viitor a instrumentelor;

*

* *

105. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și președinților regiunilor și landurilor UE.

Sprijinul bugetar al UE acordat țărilor în curs de dezvoltare

P7_TA(2011)0317

Rezoluția Parlamentului European din 5 iulie 2011 referitoare la viitorul sprijinului bugetar al UE acordat țărilor în curs de dezvoltare (2010/2300(INI))

(2013/C 33 E/05)

Parlamentul European,

- având în vedere angajamentele privind volumul ajutoarelor, ajutoarele pentru Africa Subsahariană și calitatea ajutoarelor, asumate de G8 cu ocazia summitului de la Gleneagles din 2005 și cu ocazia reuniunilor ulterioare ale G8 și G20,
- având în vedere Declarația Mileniului, adoptată de Organizația Națiunilor Unite la 8 septembrie 2000,
- având în vedere Consensul European privind dezvoltarea ⁽¹⁾ și Codul de conduită al Uniunii Europene privind complementaritatea și diviziunea muncii în politica de dezvoltare ⁽²⁾,
- având în vedere Declarația de la Paris privind eficacitatea ajutoarelor și Agenda pentru acțiune de la Accra,
- având în vedere articolul 208 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, care prevede că „Uniunea ține seama de obiectivele cooperării pentru dezvoltare la punerea în aplicare a politicilor care pot afecta țările în curs de dezvoltare”,
- având în vedere articolul 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1905/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 de stabilire a unui instrument de finanțare a cooperării pentru dezvoltare ⁽³⁾ [„Instrumentul de finanțare a cooperării pentru dezvoltare” (ICD)],
- având în vedere articolul 61 alineatul (2) din Acordul de la Cotonou,

⁽¹⁾ JO C 46, 24.2.2006, p. 1.

⁽²⁾ Concluziile Consiliului din 15.5.2007 (09558/2007).

⁽³⁾ JO L 378, 27.12.2006, p. 41.

Marți, 5 iulie 2011

- având în vedere Rezoluția sa din 6 aprilie 2006 referitoare la eficacitatea ajutoarelor și corupția în țările în curs de dezvoltare ⁽¹⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 5 mai 2010 conținând observațiile care fac parte integrantă din decizia privind descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului celui de al șaptelea, de al optulea, de al nouălea și de al zecelea Fond european de dezvoltare aferent exercițiului financiar 2008 ⁽²⁾,
 - având în vedere Poziția sa din 3 februarie 2011 referitoare la poziția Consiliului în primă lectură în vederea adoptării regulamentului Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1905/2006 de stabilire a unui instrument de finanțare a cooperării pentru dezvoltare ⁽³⁾,
 - având în vedere Raportul special nr. 11/2010 al Curții de Conturi Europene intitulat „Gestiunea sprijinului bugetar general, asigurată de către Comisie, în țările ACP și în țările din Asia și din America Latină”,
 - având în vedere Cartea verde a Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor referitoare la „Viitorul sprijinului bugetar al UE în favoarea țărilor terțe” (COM(2010)0586),
 - având în vedere documentul Comisiei din 2007 intitulat „*Guidelines on the Programming, Design & Management of General Budget Support*”,
 - având în vedere raportul Comisiei din 2008 intitulat „Sprijinul bugetar: Modul eficace de a finanța dezvoltarea?”,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare economică, finanțe și comerț a Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE privind sprijinul bugetar ca mijloc de asigurare a asistenței oficiale pentru dezvoltare (AOD) în țările ACP,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare și avizul Comisiei pentru afaceri externe, al Comisiei pentru bugete și al Comisiei pentru control bugetar (A7-0206/2011),
- A. întrucât diminuarea și, în cele din urmă, eradicarea sărăciei constituie obiectivul major al politicii de dezvoltare a Uniunii Europene în conformitate cu Tratatul de la Lisabona;
- B. întrucât sprijinul bugetar a devenit una dintre cele mai importante forme de ajutor;
- C. întrucât o serie de donatori consideră sprijinul bugetar (SB) general și sectorial ca un mijloc de a impulsiona asumarea politicilor de dezvoltare și a proceselor durabile de reformă de către țările partenere, de a consolida instituțiile și sistemele naționale de responsabilizare și de a facilita creșterea economică, reducerea sărăciei și îndeplinirea obiectivelor de dezvoltare;
- D. întrucât este necesară o dezvoltare a capacităților operaționale pentru a crea mai întâi condițiile necesare pentru implementarea unor acțiuni întemeiate pe programe, inclusiv sprijin bugetar sau alte modele;

⁽¹⁾ JO C 293 E, 2.12.2006, p. 316.

⁽²⁾ JO L 252, 25.9.2010, p. 109.

⁽³⁾ Texte adoptate la această dată, P7_TA(2011)0030.

Marți, 5 iulie 2011

- E. întrucât SB permite remedierea anumitor deficiențe ale abordării tradiționale bazate pe proiect (costuri ridicate ale tranzacțiilor, sisteme paralele fragmentate), consolidând astfel coerența și eficacitatea măsurilor UE prevăzute de Tratatul de la Lisabona;
 - F. întrucât sprijinul bugetar ar trebui să contribuie la îmbunătățirea calității și eficacității ajutorului și, în special, a aplicării principiilor asumării și armonizării, deoarece prin intermediul dialogului politic dintre donatori și beneficiari contribuțiile se pot adapta la prioritățile stabilite de țări în strategiile naționale de reducere a sărăciei;
 - G. întrucât, în ciuda riscurilor menționate de Curtea de Conturi Europeană în rapoartele sale privind SB, „abordarea dinamică” a condiționalității generale a SB rămâne un instrument foarte important de dialog politic; întrucât SB nu poate totuși să fie considerat în niciun caz ca un „cec în alb”;
 - H. întrucât angajamentele asumate de țările beneficiare față de toți partenerii acestora pot din când în când să îngreuneze utilizarea lor, dat fiind faptul că condiționalitățile donatorilor de fonduri se dovedesc uneori a fi contradictorii;
 - I. întrucât, până în prezent, încălcarea drepturilor omului („de primă generație”) a fost invocată de Uniunea Europeană în cadrul acordurilor de parteneriat mai frecvent decât încălcarea drepturilor sociale, economice și culturale („de a doua generație”);
 - J. întrucât toți donatorii de fonduri ar trebui să se consulte în vederea prevenirii oricărei incoerențe în ceea ce privește condiționalitatea;
 - K. întrucât, în conformitate cu articolul 2 alineatul (3) din Tratatul de la Lisabona, unul dintre obiectivele Uniunii este acela de a promova o economie de piață socială și durabilă, abordare care ar trebui să se aplice, de asemenea, politicii de dezvoltare și politicii de vecinătate;
 - L. întrucât responsabilitatea guvernului partener în materie de gestiune bugetară față de cetățenii săi constituie un factor esențial al dezvoltării capacităților sale grație controlului exercitat de parlamentul său, precum și informării societății civile în domeniul finanțelor publice;
1. salută inițiativa Comisiei definită prin intermediul Cărții verzi privind SB care vizează, în primul rând, promovarea dezvoltării endogene a țărilor partenere și solicită **precizarea criteriilor de eligibilitate a SB în vederea evitării riscului unor eventuale derapaje sau a utilizării incorecte a acestui tip de ajutor, ținând seama de elemente precum indicele de corupție al țărilor;**
 2. salută procesul de consultare de la nivel european; speră că practica de acordare a unui sprijin bugetar va fi analizată obiectiv și va fi îmbunătățită în sensul sporirii eficacității sale;
 3. reamintește că, în conformitate cu Tratatul de la Lisabona, reducerea și eradicarea sărăciei este obiectivul principal al politicii de dezvoltare a UE; accentuează faptul că sărăcia are dimensiuni multiple, de tip uman, economic, socio-cultural, politic, de gen și de mediu, iar toate aceste dimensiuni trebuie luate în considerare în politica de dezvoltare a UE;
 4. consideră că sprijinul acordat de UE ar trebui să determine transformări calitative reale în țările partenere; recunoaște că sprijinul bugetar reprezintă un mijloc eficace pentru realizarea acestui obiectiv, cu condiția ca, pe lângă componenta sa de condiționalitate, să fie folosit în paralel cu un dialog politic și strategic efectiv;

Marți, 5 iulie 2011

5. subliniază rolul esențial și obligatoriu al coerenței politicilor pentru punerea în aplicare a unei politici de dezvoltare cu un impact puternic; mai solicită ca politica externă și de securitate a UE să se concentreze pe promovarea democrației și a drepturilor omului, a păcii și securității, toate fiind condiții esențiale pentru dezvoltarea durabilă; solicită să se depună eforturi mai sistematice pentru a acorda importanța corespunzătoare măsurilor legate de adaptarea la schimbările climatice și de reducerea riscurilor de catastrofe;
6. consideră că impozitarea garantează o sursă independentă de finanțare pentru dezvoltarea durabilă și reprezintă o legătură importantă între guvernele și cetățenii țărilor în curs de dezvoltare; solicită ca una dintre principalele priorități ale sprijinului bugetar să fie crearea unei administrații financiare viabile și a unei infrastructuri fiscale cuprinzătoare; recomandă ca în politica de sprijin bugetar să fie incorporate măsuri de luptă împotriva paradisurilor fiscale, a evaziunii fiscale și a scurgerilor ilicite de capital;
7. subliniază necesitatea de a recurge, după caz, la formula SB sectorial pentru a viza mai mult sectoarele sociale de bază, printre care se numără sănătatea, educația, sprijinul pentru persoanele cele mai vulnerabile și, mai ales, persoanele cu handicap;
8. subliniază faptul că sprijinul bugetar nu trebuie utilizat pentru a urmări anumite interese economice și strategice ale UE, ci pentru a realiza obiectivele de dezvoltare ale țărilor în curs de dezvoltare și pentru a le ajuta pe acestea din urmă să realizeze aceste obiective, în special cele legate de eradicarea sărăciei și a foametei;
9. reamintește rolul inovator al Uniunii Europene în domeniul SB, precum și valoarea adăugată adusă de Comisia Europeană datorită competențelor sale în acest domeniu;
10. constată că sprijinul bugetar poate îmbunătăți nu doar răspunderea guvernelor, ci și coordonarea între donatori, datorită unui dialog exigent cu privire la aspectele bugetare; subliniază faptul că acesta este un posibil pas înainte pentru o mai bună coordonare cu donatorii emergenți;
11. subliniază astfel rolul Uniunii Europene de a le acorda celorlalți actori instituționali posibilitatea de a beneficia de experiența sa, în special în cadrul Forumului la nivel înalt de la Busan privind eficiența ajutoarelor;
12. subliniază că abordarea dinamică adoptată de Comisie, precum și de majoritatea donatorilor de SB, prezintă o serie de riscuri care trebuie să fie luate în considerare în mod corespunzător; solicită Comisiei să efectueze evaluări la nivel național în ceea ce privește potențialele riscuri și beneficii ale sprijinului bugetar pentru țările partenere;
13. invită UE să gestioneze sprijinul bugetar, stabilindu-și drept obiectiv valorificarea complementarității acestuia cu alte forme de ajutor;
14. subliniază necesitatea de a consolida atât mecanismele de control ale Comisiei, cât și controlul parlamentar, precum și de a îmbunătăți informarea societății civile în țările beneficiare de sprijin bugetar; subliniază de asemenea că instituirea unor proceduri optime pentru controlul finanțelor publice în țările beneficiare trebuie să constituie o condiție prealabilă oricărei plăți;
15. reamintește că indicatori clar definiți, justificați în mod corespunzător și monitorizați îndeaproape sunt esențiali pentru a demonstra efectele concrete ale sprijinului bugetar în țările terțe și că autoritățile bugetare competente ar trebui să fie informate în mod regulat cu privire la indicatorii și orientările care stau la baza procesului decizional aferent sprijinului bugetar; subliniază că acești indicatori trebuie să fie mai bine adaptați la nevoile specifice ale țărilor partenere, pentru a evita abordarea uniformizată adoptată de Comisie, care poate avea efecte contraproductive;

Marți, 5 iulie 2011

16. solicită ca sprijinul bugetar să fie condiționat de existența în țările beneficiare a unei supravegheri democratice a bugetelor din partea parlamentelor; solicită o largă participare a parlamentelor și consultare a societății civile din țările partenere cu scopul de a asigura un proces decizional democratic în ceea ce privește utilizarea fondurilor de sprijin bugetar;

17. solicită Comisiei să garanteze, înaintea acordării sprijinului bugetar, că obiectivele intervenției fac parte din programele naționale ale țării beneficiare și că se respectă principiile coordonării, complementarității și coerenței în raport cu alți donatori, precum și caracterul adițional în raport cu resursele alocate de țara beneficiară;

18. pentru a asigura relevanța operațiunilor de sprijin bugetar ale UE, solicită Comisiei să își raționalizeze procesul de programare și de elaborare a acestora, îmbunătățind pregătirea și documentarea deciziilor de lansare a lor; având în vedere constrângerile aferente resurselor delegațiilor, care adesea limitează capacitățile acestora de a desfășura anumite activități, solicită Comisiei să asigure personal calificat suficient pentru procesul de punere în aplicare, întrucât sprijinul bugetar necesită diferite competențe analitice legate de finanțarea proiectelor și a programelor;

19. insistă asupra rolului de lider pe care ar trebui să îl joace parlamentele naționale ale țărilor beneficiare, organizațiile societății civile și autoritățile locale, întrucât sunt cel mai bine plasate pentru a identifica sectoarele prioritare, pentru a pregăti documentele strategice naționale și pentru a monitoriza alocarea bugetului; solicită ca parlamentele naționale să adopte documentele strategice naționale și bugetele multianuale, în consultare cu societatea civilă, înainte de dialogul politic cu donatorii cu privire la sprijinul bugetar, cu scopul de a întări controlul parlamentar;

20. subliniază importanța eficienței ajutorului pentru dezvoltare acordat de UE; solicită dezvoltarea unor sisteme de evaluare independente la nivelul UE și a unui mecanism de gestionare a reclamațiilor deschis pentru toți cei afectați de ajutorul venit din partea Uniunii, precum și a unor mecanisme de asumare a responsabilității la nivel de țară;

21. solicită Comisiei să realizeze un bilanț global al sprijinului bugetar general și sectorial acordat guvernărilor locale și să examineze oportunitățile și riscurile aferente descentralizării unei părți a sprijinului bugetar pentru o asumare reală de către actorii guvernărilor locale;

22. invită UE să respecte și să promoveze o autentică asumare de către țările în curs de dezvoltare a strategiei lor de dezvoltare și să se abțină de la aglomerarea factorilor naționali de decizie prin dialogul politic aferent sprijinului bugetar, care ar putea submina responsabilitatea democratică și ar putea contribui la depolitizarea realităților politice interne;

23. consideră că sprijinul bugetar trebuie să se axeze în principal pe sectoarele guvernamentale care au cel mai mare impact asupra reducerii sărăciei, în primul rând ministerele sănătății și învățământului;

24. de asemenea, consideră că perspectiva de gen ar trebui să fie integrată în sprijinul bugetar, în toate fazele procesului bugetar, promovând dialogul cu asociațiile femeilor și stabilind indicatori defalcați pe genuri;

25. subliniază că, pentru a întări responsabilitatea reciprocă, Comisia Europeană ar trebui să-și consolideze rolul de mediator între guvern, parlament și societatea civilă și, în acest scop, consideră că un procent din SB, rezervat pentru asistența tehnică destinată consolidării ministerelor sectoriale, ar putea fi folosit și pentru consolidarea capacităților parlamentelor și ale societății civile pentru a le permite să-și exercite pe deplin rolul de supraveghere a SB;

26. subliniază rolul foarte important al donatorilor în ajutorul acordat țărilor partenere în vederea dezvoltării capacităților lor și influența pozitivă a sprijinului acordat proiectelor locale având drept obiective reducerea sărăciei, promovarea creșterii favorabile incluziunii și dezvoltarea durabilă în țările partenere;

Marți, 5 iulie 2011

27. își exprimă preocuparea în legătură cu efectele de destabilizare macroeconomică și cu impactul asupra populației celei mai vulnerabile care ar putea fi determinate de o suspendare bruscă a SB; propune instituirea, în cadrul unei acțiuni comune a donatorilor de fonduri și în urma consultării societății civile și a parlamentului țării partenere în cauză, a unui mecanism de diminuare progresivă a plăților reprezentând SB, care ar putea atenua impactul acestei diminuări, ar putea favoriza dialogul politic și ar putea permite găsirea unor soluții concrete la dificultățile întâlnite;

28. consideră că sprijinul bugetar, precum și asistența programată, ar trebui tratat ca un instrument de tranziție și nu ar trebui să afecteze eforturile de consolidare a capacităților țărilor de a se baza pe propriile resurse, cum ar fi taxele, pentru a deveni independente de donațiile primite din partea țărilor terțe;

29. solicită donatorilor să intensifice coordonarea și previzibilitatea sprijinului bugetar și subliniază faptul că aceștia trebuie să fie pregătiți să își asume un angajament pe termen lung față de țările partenere;

30. invită UE să ia măsurile necesare care să determine țările terțe să-și asume angajamentul de a investi în mecanisme care promovează stabilitatea lor financiară;

31. solicită să se implementeze efectiv cerința de la articolul 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1905/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 de stabilire a unui instrument de finanțare a cooperării pentru dezvoltare (Regulamentul ICD), care prevede următoarele: „Comisia aplică sistematic o abordare axată pe rezultate și bazată pe indicatori de performanță; aceasta definește clar condițiile aplicabile, asigură monitorizarea și susținerea eforturilor desfășurate de țările partenere pentru a consolida controlul parlamentar și capacitățile de verificare a conturilor și pentru a crește transparența și accesul publicului la informație”; îndeamnă Comisia să extindă aceste dispoziții pentru a include și sprijinul bugetar acordat țărilor beneficiare ale Fondului european de dezvoltare (țările ACP), cărora li se aplică deocamdată doar criteriile mai tehnice de la articolul 61 alineatul (2) din Acordul de la Cotonou;

32. consideră că, de vreme ce sprijinul bugetar a devenit un element de decizie strategică care este important în relația Uniunii cu țările sale partenere, articolul 290 din TFUE (acte delegate) trebuie să se aplice definiției criteriilor de eligibilitate pentru această modalitate de acordare a ajutorului, acordându-se Parlamentului și Consiliului, în calitate de colegislatori, competențe depline de codecizie privind adoptarea sa inclusiv, dacă este necesar, dreptul de revocare a actului delegat;

33. reamintește faptul că lipsurile importante în ceea ce privește capacitatea și, în special, guvernanta defectuoasă pot priva de SB multe țări în curs de dezvoltare;

34. consideră că deciziile de finanțare privind sprijinul bugetar trebuie fondate nu numai pe beneficiile anticipate, ci și pe riscurile pe termen scurt și lung la care se expun atât donatorii, cât și țările partenere; constată că, în raportul său special⁽¹⁾, Curtea de Conturi este cu totul de acord cu această evaluare, subliniind faptul că încă nu a fost elaborat și pus în aplicare un cadru solid de gestionare a riscurilor;

35. este preocupat de faptul că, în Raportul său anual referitor la activitățile finanțate de al optulea, al nouălea și al zecelea Fond european de dezvoltare în cursul exercițiului financiar 2009, Curtea de Conturi a constatat că plățile aferente sprijinului bugetar au fost afectate de o frecvență ridicată a erorilor necuantificabile din cauza lipsei unei argumentări documentate și structurate a îndeplinirii condițiilor stabilite pentru efectuarea plăților; în același timp, observă și salută îmbunătățirea substanțială înregistrată în legătură cu demonstrarea eligibilității constatată de către Curtea de Conturi în cadrul celui de al zecelea FED, datorată cadrelor de evaluare mai clare care sunt utilizate în prezent în mod sistematic;

⁽¹⁾ Raportul special nr. 11/2010 al Curții de Conturi Europene: „Gestiunea sprijinului bugetar general, asigurată de Comisie, în țările ACP și în țările din Asia și din America Latină”.

Marți, 5 iulie 2011

36. reamintește că investițiile publice în bunuri publice, cum ar fi educația, securitatea socială, infrastructurile și capacitățile de producție, în special în ceea ce privește micile exploatații agricole și sprijinirea piețelor locale, sunt esențiale pentru reușita strategiilor de dezvoltare;

37. solicită Comisiei să garanteze că în clauzele specifice pentru tranșele care variază în funcție de performanță se menționează în mod clar indicatorii, obiectivele, metodele de calcul și sursele de verificare și că rapoartele delegațiilor demonstrează în mod structurat și documentat progresele înregistrate în gestionarea finanțelor publice, stabilind în mod clar criteriile în funcție de care vor fi evaluate progresele, progresele realizate efectiv și motivele unei eventuale neimplementări a programului de reformă în conformitate cu planul;

38. solicită Comisiei să întreprindă toate măsurile necesare în vederea combaterii corupției din țările beneficiare, inclusiv suspendarea plăților dacă este necesar; în acest context, solicită Comisiei să mențină un dialog intens și constant cu guvernele partenere pe tema corupției și să acorde atenția cuvenită nevoilor anumitor țări beneficiare în materie de consolidare a capacităților pentru a întări mecanismele de responsabilizare și de combatere a corupției;

39. consideră că previzibilitatea fluxurilor de asistență este unul dintre factorii cei mai importanți în asigurarea calității cheltuielilor, întrucât aceasta permite țărilor partenere să își planifice cheltuielile pe termen lung și să finanțeze măsuri de îmbunătățire a politicilor sectoriale; susține că acest aspect ar trebui să fie sprijinit prin politica bugetară a țărilor partenere și prin mobilizarea veniturilor interne, pentru a reduce pe termen lung dependența lor de asistență;

40. reamintește faptul că lipsa de progrese în ceea ce privește gestiunea finanțelor publice descalifică un număr important de alte țări de la acordarea de SB;

41. consideră că sprijinul bugetar ar trebui să se acorde treptat în țările în curs de dezvoltare, începând cu un număr mic de țări, care să crească pe măsură ce capacitățile țărilor partenere se îmbunătățesc;

42. reiterează că sprijinul bugetar ar trebui să ducă la reducerea sărăciei, în special la înregistrarea unor progrese în realizarea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului (ODM) și în concretizarea unor principii precum parteneriatul, eficacitatea ajutorului și coerența politicilor în favoarea dezvoltării; este în favoarea stimulentei bazate pe rezultate, dar subliniază că variațiile sumelor acordate trebuie să fie previzibile, în măsura posibilului, pentru a nu avea un impact negativ asupra planificării bugetare; reiterează faptul că sprijinul bugetar ar trebui acordat numai acelor țări care respectă și mențin standarde minime de guvernare și de respectare a drepturilor omului; subliniază că trebuie să existe o compatibilitate între condițiile legate de reformele macroeconomice și dezvoltarea umană și socială;

43. încurajează țările în curs de dezvoltare și Comisia să promoveze dezvoltarea participativă în conformitate cu dispozițiile pertinente ale Acordului de la Cotonou și ale articolelor 19 și 20 din Regulamentul (CE) nr. 1905/2006, în special în ceea ce privește promovarea și consultarea societății civile și a autorităților locale și regionale;

44. subliniază faptul că, în cazul acordării de SB țărilor ACP, care sunt furnizoare de banane și beneficiază de măsuri de însoțire în acest sector, este important să se includă în tranșa variabilă bazată pe indicatori ai guvernării condițiile specifice propuse în noul articol 17a pe care Parlamentul îl propune să fie introdus în Regulamentul (CE) nr. 1905/2006 (DCI), în conformitate cu poziția sa din 3 februarie 2011 menționată mai sus;

45. invită Comisia să facă publice acordurile cu țările în curs de dezvoltare în ceea ce privește SB, precum și contractele ODM;

Marți, 5 iulie 2011

46. subliniază că sprijinul bugetar sectorial poate constitui în anumite circumstanțe o opțiune intermediară utilă pentru a oferi guvernelor și parlamentelor implicate mai mult control asupra fondurilor provenite din ajutoare, alocând totodată aceste fonduri atingerii Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului;
47. consideră că țările bogate în petrol și minereuri au potențialul de a-și finanța propria dezvoltare și lupta împotriva sărăciei prin intermediul unor sisteme fiscale transparente și al redistribuirii echitabile a bogăției;
48. consideră că contractele ODM reprezintă, în principiu, un exemplu de SB de bună calitate (pe termen lung, previzibil, axat pe sectoarele sociale etc.) referitor la rezultate, prin urmare, solicită Comisiei Europene să publice în 2011 o evaluare a contractelor ODM și să evalueze posibilitatea de a le extinde la un număr mai mare de țări;
49. solicită Comisiei să publice, de asemenea, condiționalitățile și indicatorii de performanță din cadrul „documentelor de strategie de țară” cu ocazia revizuirii la jumătatea perioadei; consideră că indicatorii de performanță ai sprijinului bugetar ar trebui să fie stabiliți în funcție de îndeplinirea obiectivelor de reducere a sărăciei și de realizare a ODM;
50. reiterează solicitările adresate anterior Comisiei de a trece de la un control al intrărilor la o verificare a rezultatelor în raport cu o serie de indicatori, prin îmbunătățirea sistemului său de raportare, astfel încât acesta să se axeze pe eficacitatea programelor;
51. afirmă că eficacitatea măsurilor din cadrul politicii de dezvoltare în țările partenere trebuie să țină seama pe deplin de condițiile locale și să respecte valorile UE, așa cum sunt menționate în tratat, în special principiul statului de drept și al democrației; subliniază că nevoile trebuie să rămână un criteriu determinant pentru alocarea de către UE a ajutorului pentru dezvoltare;
52. invită Comisia și statele membre să creeze un registru public în care să fie înscrise în mod transparent acordurile și procedurile de sprijin bugetar, precum și indicatorii de dezvoltare, cu scopul de a consolida instituțiile democratice naționale și de a garanta asumarea în comun a răspunderii;
53. invită statele membre să dea dovadă de mai multă coerență pe plan național și comunitar în ceea ce privește politicile de acordare a ajutorului pentru dezvoltare; solicită statelor membre să recurgă la Serviciul European de Acțiune Externă pentru a consolida coordonarea între acestea și Comisie în ceea ce privește SB în vederea evitării unor suprapuneri și incoerențe;
54. reamintește Comisiei și statelor membre să își armonizeze cooperarea pentru dezvoltare și să îmbunătățească respectarea obligației conexe privind răspunderea comună;
55. este ferm convins că o analiză aprofundată a viitorului sprijinului bugetar acordat de UE țărilor terțe trebuie să abordeze aspectul includerii în buget a Fondului european de dezvoltare; este conștient de contextul istoric și instituțional al situației actuale, dar consideră că este momentul ca țările ACP, statele membre și Consiliul să recunoască faptul că această situație periclitează eficiența, transparența și responsabilitatea legate de sprijinul bugetar acordat de UE; subliniază totuși că această includere în buget nu trebuie să implice o reducere a pachetului financiar total destinat politicilor de dezvoltare;
56. solicită statelor membre, Comisiei și Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE), în conformitate cu practica din alte domenii, să îmbunătățească coordonarea sprijinului bugetar acordat țărilor terțe, în vederea evitării și/sau eliminării suprapunerilor, a inconsecvențelor și a incoerențelor; regretă că rezultatele unor analize demonstrează că, la nivel sectorial, caracterul deficitar al politicilor, instituțiilor și sistemelor de prestare a serviciilor a determinat donatorii să își folosească propriile sisteme pentru implementarea proiectelor și să acționeze în mod bilateral mai degrabă decât coordonat, situație care este cu atât mai puțin acceptabilă într-un context de finanțare redusă și care împiedică practic UE să își îndeplinească

Marți, 5 iulie 2011

promisiunile de a conferi asistenței un caracter mai previzibil; susține faptul că focalizarea asupra unor domenii specifice care oferă cea mai mare valoare adăugată ar trebui să stea la baza sprijinului bugetar acordat de UE în toate etapele de pregătire și acordare;

57. invită Comisia să sensibilizeze opinia publică în legătură cu riscurile inerente practicii de acordare de SB, subliniind totodată impactul pozitiv al SB asupra emancipării partenerilor;

58. invită UE și statele sale membre să promoveze în continuare și să își mențină sprijinul lor financiar, oferind totodată un sprijin consultativ în materie de gestionare tehnocratică a finanțelor publice;

59. subliniază că o mai bună coordonare are ca obiective optimizarea alocării resurselor, consolidarea schimbului de bune practici și sporirea eficacității sprijinului bugetar;

60. consideră că Uniunea ar trebui să recunoască și să exploateze valoarea adăugată generată de imensa sa influență politică și importanța potențială a acțiunilor sale, pentru a exercita o influență politică proporțională cu sprijinul financiar acordat;

61. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Prioritățile în domeniul infrastructurii energetice ante și post 2020

P7_TA(2011)0318

Rezoluția Parlamentului European din 5 iulie 2011 referitoare la prioritățile în domeniul infrastructurii energetice ante și post 2020 (2011/2034(INI))

(2013/C 33 E/06)

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Prioritățile în domeniul infrastructurii energetice ante și post 2020: Plan de realizare a unei rețele energetice europene integrate” (COM(2010)0677),
- având în vedere Documentul de lucru al serviciilor Comisiei referitor la o evaluare a impactului privind „Prioritățile în domeniul infrastructurii energetice ante și post 2020: Plan de realizare a unei rețele energetice europene integrate” (SEC(2010)1395),
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Energie 2020: strategie pentru o energie competitivă, durabilă și sigură” (COM(2010)0639),
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „EUROPA 2020: O strategie europeană pentru o creștere inteligentă, ecologică și favorabilă incluziunii” (COM(2010)2020),
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Energia din surse regenerabile: progrese către obiectivul 2020” (COM(2011)0031),
- având în vedere Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ JO L 140, 5.6.2009, p. 16.

Marți, 5 iulie 2011

- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Analiză a opțiunilor pentru depășirea obiectivului de reducere cu 20 % a emisiilor de gaze cu efect de seră și evaluare a riscului de relocare a emisiilor de carbon” (COM(2010)0265),
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Foaie de parcurs pentru trecerea la o economie competitivă cu emisii scăzute de dioxid de carbon până în 2050” (COM(2011)0112),
- având în vedere cel de-al treilea pachet de propuneri legislative referitor la piața internă a energiei, intitulat „Energie pentru Europa: O piață reală și siguranță în aprovizionare” ⁽¹⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 994/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 octombrie 2010 privind măsurile de garantare a securității aprovizionării cu gaze naturale ⁽²⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „O Europă eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor – inițiativă emblematică a Strategiei Europa 2020” (COM (2011) 0021),
- având în vedere Decizia 1364/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 septembrie 2006 de stabilire a orientărilor pentru rețelele energetice transeuropene și de abrogare a Deciziei 96/391/CE și a Deciziei 1229/2003/CE ⁽³⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 663/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 de stabilire a unui program de ajutor pentru redresare economică prin acordarea de asistență financiară comunitară pentru proiecte în domeniul energiei ⁽⁴⁾,
- având în vedere Raportul Comisiei privind punerea în aplicare a rețelilor transeuropene de energie în perioada 2007-2009 (COM(2010)0203),
- având în vedere Rezoluția sa din 6 mai 2010 referitoare la mobilizarea tehnologiilor informației și comunicațiilor în vederea facilitării tranziției spre o economie eficientă din punct de vedere energetic, cu emisii reduse de carbon ⁽⁵⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Consiliul European și Parlamentul European intitulată „O politică energetică pentru Europa” (COM(2007)0001),
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European intitulată: „Planul prioritar de interconectare” (COM(2006)0846),
- având în vedere Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și de abrogare a Directivei 2003/54/CE ⁽⁶⁾,
- având în vedere Directiva 2009/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale și de abrogare a Directivei 2003/55/CE ⁽⁷⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 25 noiembrie 2010 referitoare la „Către o nouă strategie energetică pentru Europa 2011-2020” ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ JO L 211, 14.8.2009.

⁽²⁾ JO L 295, 12.11.2010, p. 1.

⁽³⁾ JO L 262, 22.9.2006, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 200, 31.7.2009, p. 31.

⁽⁵⁾ JO C 81 E, 15.3.2011, p. 107.

⁽⁶⁾ JO L 211, 14.8.2009, p. 55

⁽⁷⁾ JO L 211, 14.8.2009, p. 94.

⁽⁸⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0441.

Marți, 5 iulie 2011

- având în vedere Rezoluția sa din 15 decembrie 2010 referitoare la revizuirea planului de acțiune privind eficiența energetică ⁽¹⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 17 februarie 2011 referitoare la Europa 2020 ⁽²⁾,
 - având în vedere articolul 194 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 170 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, care stipulează că Uniunea contribuie la crearea și dezvoltarea de rețele transeuropene în sectoarele infrastructurilor de transporturi, telecomunicații și energie,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie și avizul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, precum și cel al Comisiei pentru dezvoltare regională (A7-0226/2011),
- A. întrucât principalele noastre provocări în domeniul energiei constau în a face față schimbărilor climatice, în a consolida autonomia energetică, reducând, totodată, consumul de energie, importurile de combustibili fosili și dependența de aceștia, în a diversifica furnizorii și sursele de energie, în a realiza o piață internă a energiei competitivă și în a asigura accesul tuturor la o energie durabilă, accesibilă, sigură și eficientă;
- B. întrucât politica energetică comună la nivelul UE s-a format în jurul obiectivului comun de a asigura disponibilitatea fizică neîntreruptă a produselor și a serviciilor energetice pe piață, la prețuri accesibile tuturor consumatorilor (casnici și industriali);
- C. întrucât este necesar să se asigure securitatea aprovizionării și consolidarea solidarității între statele membre în situația în care unul dintre acestea se confruntă cu o criză energetică;
- D. întrucât Tratatul de la Lisabona oferă o bază juridică specifică pentru dezvoltarea unei politici energetice a UE care să promoveze interconectarea eficientă a rețelelor energetice între statele membre dincolo de granițele naționale și regionale și care este necesară pentru îndeplinirea celorlalte obiective ale UE legate de politica energetică și de solidaritate (funcționarea pieței energetice, eficiența energetică și energia din surse regenerabile, securitatea aprovizionării cu energie și diversificarea surselor de energie și a formelor de aprovizionare);
- E. întrucât lipsa unei modernizări, a unei adaptări, a unei actualizări, a unei interconectări și a unei ajustări oportune a infrastructurilor energetice ale Uniunii în sensul unei producții energetice mai durabile și mai eficiente și al unui model de distribuție și de consum ar putea periclita capacitatea acestora de a realiza obiectivele în materie de energie și de climă pentru 2020 - în special obiectivele privind integrarea surselor regenerabile de energie și creșterea gradului de utilizare a acestora - și ar putea submina obiectivul UE pe termen lung pentru 2050 de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră (GES) cu 80 %-95 %;
- F. întrucât planificarea investițiilor în infrastructură și deciziile care trebuie luate în legătură cu aceasta trebuie să fie susținute de scenarii pe termen lung, care să ia în considerare rezultatele estimate și nevoile suplimentare în materie de dezvoltare tehnică;
- G. întrucât, pentru a continua integrarea surselor regenerabile de energie, va fi nevoie să se realizeze anumite adaptări ale infrastructurii energetice europene, atât la nivel de transport, cât și la nivel de distribuție;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0485.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0068.

Marți, 5 iulie 2011

- H. întrucât este nevoie de o piață energetică deschisă, integrată și competitivă a UE în vederea obținerii unor prețuri competitive la energie, a securității aprovizionării și a durabilității, precum și a utilizării eficiente la scară largă a energiei din surse regenerabile și întrucât definitivarea unei astfel de piețe reprezintă în continuare o provocare importantă pentru toate statele membre;
- I. întrucât punerea în aplicare la timp și pe deplin a legislației actuale, inclusiv activitatea de reglementare de care este nevoie pentru cel de-al treilea pachet de măsuri privind piața internă a energiei și pentru informarea adecvată cu privire la investițiile efectuate în infrastructura energetică, are un rol crucial în așteptarea hotărârii Curții de Justiție ⁽¹⁾, în scopul de a obține o privire de ansamblu asupra eventualelor decalaje dintre cerere și ofertă, precum și asupra obstacolelor din calea investițiilor;
- J. întrucât capacitatea de interconectare sau existența interconectării între statele membre este în continuare insuficientă pe o treime din teritoriul Uniunii, având în vedere obiectivul de 10 % legat de interconectare stabilit în 2002 în cadrul reuniunii Consiliului European, și întrucât anumite state membre și regiuni sunt în continuare izolate și depind încă de un singur furnizor, ceea ce împiedică o adevărată integrare a piețelor, a lichidităților și a fluxurilor de energie;
- K. întrucât ar trebui să fie luate în considerare nevoile speciale ale insulelor naturale și ale regiunilor ultraperiferice, cum ar fi Insulele Canare, Madeira, Azore și regiunile ultraperiferice franceze, în ceea ce privește infrastructura energetică;
- L. întrucât în Europa de Sud-Est rețeaua de transport de energie este mai puțin densă decât pe restul continentului;
- M. întrucât aprovizionarea alternativă și rutele de tranzit și noile interconexiuni sunt importante în vederea garantării faptului că solidaritatea între statele membre devine operațională;
- N. întrucât ar trebui să se acorde o atenție specială proiectelor nefinalizate încă și selectate ca proiecte prioritare de către UE în conformitate cu Decizia 1364/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 septembrie 2006 de stabilire a orientărilor pentru rețelele energetice transeuropene și de abrogare a Deciziei 96/391/CE și a Deciziei 1229/2003/CE;
- O. întrucât cel de-al treilea pachet de măsuri privind energia a creat un cadru juridic care ar trebui să crească competitivitatea pe piața energiei;
- P. întrucât infrastructurile energetice luate în calcul în prezent trebuie să respecte necesitățile pieței și obiectivele UE pe termen lung privind mediul și energia și aplicarea acestora în cadrul diferitelor politici naționale în materie de energie, acordând prioritate surselor de energie fără costuri sociale și de mediu;
- Q. întrucât, în ceea ce privește gazele naturale și energia electrică, este necesară o consolidare a investițiilor în capacitatea de transport, având, totodată, în vedere obiectivele „20-20-20” ale UE în materie de energie și noul mediu energetic cu emisii extrem de reduse de carbon după 2020;
- R. întrucât construirea infrastructurii energetice are un rol strategic în vederea atingerii obiectivelor Planului strategic european privind tehnologiile energetice;

⁽¹⁾ Cauza C-490/10, Parlamentul European/Consiliul, referitoare la Regulamentul (UE, Euratom) nr. 617/2010 privind informarea cu privire la proiectele de investiții în infrastructura energetică.

Marți, 5 iulie 2011

- S. întrucât eficiența energetică reprezintă un instrument puternic și eficient din punctul de vedere al costurilor pentru un viitor energetic durabil; întrucât, prin reducerea cererii în materie de energie, se poate, de asemenea, reduce și dependența față de importuri și gradul de relocare a centralelor ca urmare a costurilor din ce în ce mai ridicate, precum și nevoia de investiții publice și private în infrastructura energetică dacă se realizează investiții inteligente în infrastructurile existente și în cele noi;
- T. întrucât rețelele inteligente reprezintă o ocazie importantă de a stabili o relație eficientă între producția, transportul și distribuția de energie și utilizatori, facilitând un consum rațional de energie și sporind astfel eficiența energetică;
- U. întrucât, prin consolidarea capacității de interconectare între sistemele de gaze naturale situate de-a lungul axei sud-vest din coridorul nord-sud, atât capacitatea de import de GNL, cât și capacitatea de stocare subterană ale Peninsulei Iberice vor contribui la securitatea aprovizionării în UE, constituind, în același timp, un pas important spre o piață energetică internă cu adevărat integrată;
- V. întrucât procedurile lungi de autorizare și lipsa de coordonare între organismele administrative pot determina întârzieri majore și costuri adiționale, în special în cazul proiectelor transfrontaliere;
- W. întrucât procedurile îndelungate de acordare a licențelor și lipsa unor metodologii de alocare a costurilor și a unor instrumente de partajare a beneficiilor și a costurilor proiectelor transfrontaliere legate de infrastructura energetică reprezintă un impediment important în calea dezvoltării acestora;
- X. întrucât trebuie garantată o dezbatere publică de înaltă calitate, iar legislația europeană în materie de protecție a mediului trebuie luată în considerare în mod corespunzător;
- Y. întrucât autoritățile de reglementare joacă un rol important în crearea unei piețe energetice interne orientate către consumatori, integrate și competitive;
- Z. întrucât, în conformitate cu Comunicarea Comisiei intitulată „Prioritățile în domeniul infrastructurii energetice ante și post 2020: Plan de realizare a unei rețele energetice europene integrate”, în următorul deceniu va fi nevoie de 200 de miliarde de euro pentru a finanța nevoile existente în infrastructura energetică și întrucât jumătate din această sumă ar trebui să fie pusă la dispoziție de statele membre;
- AA. întrucât finanțarea infrastructurii energetice se bazează în continuare pe instrumentele de piață și pe principiul „utilizatorul plătește” și întrucât, pentru a finanța anumite proiecte de interes european, nu neapărat viabile din punct de vedere comercial, va fi nevoie, într-un mod transparent și de la caz la caz, de fonduri publice cu o valoare limitată, apărându-se, totodată, condițiile echitabile de concurență în cadrul pieței interne europene a energiei, garantându-se securitatea aprovizionării, prevenindu-se denaturarea concurenței și promovându-se integrarea eficientă a energiei din surse regenerabile;
- AB. întrucât este necesar să se facă investiții la scară largă cât mai curând posibil;
- AC. întrucât autoritățile regionale au un rol esențial, deoarece acestea sunt foarte importante în ceea ce privește aspectele legate de energie, având în vedere responsabilitățile lor în cadrul a numeroase activități legate de planificarea la nivel general și regional, de acordarea de licențe, de acordarea de autorizații în cazul marilor proiecte de infrastructură, de investiții, de achizițiile publice, de producție și faptul că se află aproape de consumatori,

Marți, 5 iulie 2011

Planificarea strategică a infrastructurii energetice

1. subliniază faptul că autoritățile publice au responsabilitatea globală de a acționa în interesul public, având atribuții legate de societate și de mediu, dar că principala responsabilitate legată de dezvoltarea infrastructurii energetice ar trebui să revină în continuare unei piețe reglementate în mod adecvat;
2. subliniază importanța crucială a punerii în aplicare oportune, corecte și depline a legislației actuale, care include și activitatea de reglementare de care este nevoie pentru cel de-al treilea pachet de măsuri privind internă a energiei, în scopul de a crea, până în 2014 cel târziu, o piață internă europeană integrată și competitivă;
3. subliniază necesitatea de a pune în aplicare politicile și reglementările actuale, astfel încât infrastructura energetică existentă să fie utilizată mai bine în beneficiul consumatorilor europeni; invită Comisia și Agenția pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (ACER) să monitorizeze cu mai multă strictețe punerea în aplicare la nivel național a unor norme precum cele referitoare la principiul „îl utilizezi sau îl pierzi”;
4. consideră că este nevoie de o abordare la nivelul UE, dezvoltată în colaborare cu toate părțile interesate, pentru a folosi pe deplin beneficiile unei infrastructuri noi și subliniază nevoia de a dezvolta o metodă armonizată complementară, în conformitate cu normele care reglementează piața internă, de selectare a proiectelor de infrastructură; consideră că această metodă ar trebui să țină seama de perspectivele europene și regionale pentru a elimina inegalitățile și a optimiza efectele socioeconomice și pe cele asupra mediului;
5. subliniază faptul că planificarea proiectelor de infrastructură energetică ar trebui să respecte pe deplin principiul precauției; consideră că planurile de acțiune ar trebui să facă obiectul unor evaluări detaliate a impactului asupra mediului de la caz la caz, care să țină seama de condițiile de mediu locale și regionale;
6. subliniază nevoia de a asigura un nivel de securitate adecvat pentru aprovizionarea cu energie în UE și de a dezvolta relații benefice cu țările care aprovizionează cu energie și de tranzit din afara UE prin intermediul cooperării legate de sistemele regionale și mondiale de transport al energiei;
7. subliniază că scenariul de referință folosit pentru evaluarea infrastructurii energetice pentru 2020 trebuie să fie transparent și în concordanță cu obiectivele generale ale politicii energetice menționate la articolul 194 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și în foaia de parcurs a UE pentru 2050 și cu alte politici ale UE (de exemplu cu privire la transporturi, la construcții și la sistemul de comercializare a cotelor de emisie (ETS)), inclusiv cu politicile de eficiență energetică necesare pentru a realiza obiectivul privind reducerea consumului de energie cu 20 % (în special planul privind eficiența energetică), precum și cu impactul potențial al progreselor tehnologice, în special în ceea ce privește energia din surse regenerabile și rolul din ce în ce mai important al autovehiculelor electrice, cu utilizarea rețelelor inteligente și cu punerea în aplicare a inițiativelor „orașe și regiuni inteligente”;
8. susține lansarea promptă a parteneriatului pentru inovare denumit „orașe inteligente” și invită partenerii implicați în procesele de planificare legate de dezvoltarea urbană sustenabilă să promoveze și să folosească mai bine beneficiile pe care programele JESSICA și ELENA le pot aduce pentru investițiile într-o energie durabilă la nivel local, pentru a susține orașele și regiunile în ceea ce privește demararea unor proiecte de investiții viabile în domeniul eficienței energetice, al utilizării surselor de energie nepoluante și regenerabile, precum și al transportului urban durabil; subliniază, de asemenea, potențialul pe care îl reprezintă finanțarea transfrontalieră, în colaborare cu țările vecine, în cadrul Instrumentului european de vecinătate și parteneriat (IEVP);
9. evidențiază nevoia de a identifica, în funcție de importanță și în interesul eficienței din punctul de vedere al costurilor, cazurile în care infrastructura ar putea fi restrânsă prin politici de eficiență energetică, cazurile în care infrastructura existentă de la nivel național și transfrontalier poate fi actualizată sau modernizată și cazurile în care este nevoie de o nouă infrastructură care poate fi construită alături de infrastructura energetică sau de transport existentă;

Marți, 5 iulie 2011

10. consideră că reducerea consumului de energie și a emisiilor poluante și creșterea eficienței energetice se pot realiza prin implementarea unor programe pentru creșterea eficienței energetice în sectorul clădirilor și în sectorul transporturilor;
11. subliniază importanța identificării potențialelor decalaje viitoare legate de cererea și oferta de energie, precum și a potențialelor deficiențe viitoare ale infrastructurii de producție și de transport;
12. subliniază importanța armonizării organizării piețelor din UE și a dezvoltării unor sisteme de infrastructuri europene comune pentru a asigura gestionarea interconexiunilor interne europene și a interconexiunilor cu țări terțe;
13. consideră că dezvoltarea unei infrastructuri de energie electrică între UE și țările terțe și, în anumite cazuri, a infrastructurii existente în domeniul energiei electrice, poate duce la apariția unui risc de relocare a emisiilor de carbon sau la creșterea acestui risc în situațiile în care acesta există deja; invită Comisia să analizeze această posibilitate și să prezinte, dacă este necesar, măsuri prin care UE ar putea să abordeze această problemă în mod eficient, cum ar fi solicitarea de a se respecta Directiva 2009/28/CE privind energia din surse regenerabile;
14. invită operatorii de rețele, autoritățile de reglementare, inclusiv Agenția pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei, și Comisia să creeze, în colaborare cu operatorii de rețele și autoritățile din țările terțe, condițiile necesare pentru a asigura compatibilitatea și stabilitatea dintre infrastructura de energie electrică a UE și cea din țările terțe, cu scopul de a crește securitatea energetică a statelor membre;
15. subliniază că accentul ar trebui pus nu numai pe proiectele transfrontaliere, ci și pe sistemele interne de transport, care sunt vitale pentru integrarea piețelor energiei, pentru integrarea producției de energie din surse regenerabile și a securității sistemelor, pentru eliminarea insulelor energetice și pentru atenuarea blocajelor interne care afectează sistemul energetic european în ansamblu; subliniază importanța garantării faptului că se ține seama în mod corespunzător de regiunile ultraperiferice și de nevoile specifice ale acestora;
16. subliniază necesitatea realizării unei noi infrastructuri care va elimina insulele energetice și dependența de un singur furnizor și va spori securitatea aprovizionării;
17. subliniază că nicio regiune, inclusiv regiunile insulare, din cadrul statelor membre ale UE nu ar trebui să rămână izolată de rețelele europene de gaze și de energie electrică după 2015 și nici securitatea energetică a acestora nu ar trebui să fie periclitată de lipsa conexiunilor adecvate;
18. salută eforturile Comisiei de a promova cooperarea regională și solicită elaborarea unor orientări suplimentare privind astfel de inițiative regionale;
19. semnalează ocaziile pe care mecanismele actuale de cooperare regională din UE le oferă în ceea ce privește dezvoltarea și consolidarea proiectelor de infrastructură energetică transfrontaliere, în special în materie de energie din surse regenerabile, și recomandă să se folosească în acest scop instrumentele de cooperare regională (Euregio, Grupările europene pentru cooperare teritorială - GECT);
20. consideră că inițiativele regionale ar trebui să fie extinse și dezvoltate și mai mult, deoarece acestea sunt cel mai strâns legate de modul în care funcționează sistemul energetic într-o regiune (de exemplu structura surselor de generare din regiune, energia eoliană, constrângerile impuse de rețele și disponibilitatea surselor de energie);
21. subliniază că o cooperare între municipalități și regiuni la nivel național și european contribuie la eliminarea insulelor energetice, la definitivarea pieței interne a energiei și la realizarea proiectelor de infrastructură energetică; este de părere că obiectivul de cooperare teritorială europeană al politicii de coeziune și strategiile macroregionale pot spori șansele de cooperare în cazul proiectelor transfrontaliere în vederea

Marți, 5 iulie 2011

realizării unor interconexiuni eficiente și inteligente între sursele de energie neconvenționale de la nivel local și regional și rețelele energetice extinse; subliniază că o coordonare adecvată a proiectelor de infrastructură poate garanta cel mai bun raport cost-beneficii și poate maximiza eficiența fondurilor UE; consideră, în acest context, că ar trebui îmbunătățită cooperarea regională, în special în vederea asigurării unei legături adecvate între prioritățile stabilite și regiunile europene;

22. solicită Comisiei și statelor membre să introducă măsuri care să garanteze că operatorii de sisteme de transport (OST) sunt stimulați în mod adecvat pentru a verifica ce interconexiuni sunt posibile din punct de vedere regional sau european și că planurile lor de investiții se bazează pe efectele socioeconomice ale interconexiunilor energetice, și nu doar pe economia proiectului, evitând astfel realizarea unor investiții insuficiente în capacitățile de transport;

23. solicită Comisiei să prezinte, până la sfârșitul lui 2011, propuneri de soluții pentru conflictele descrise de coordonatorul european Georg Wilhelm Adamowitsch în cel de-al treilea raport anual al său din 15 noiembrie 2010 dintre necesitatea de a construi urgent o infrastructură nouă și normele rigide privind protecția mediului;

24. solicită să se ia măsuri pentru a se asigura respectarea acordurilor internaționale, cum ar fi Convenția de la Espoo, înaintea realizării sau dezvoltării unor proiecte transfrontaliere și atrage atenția, în contextul extinderii rețelilor energetice, asupra necesității de a susține o cooperare mai strânsă, în special între Rusia și Belarus și statele baltice și, în acest sens, asupra necesității de a se dezvolta dialogul dintre UE și Rusia în materie de energie, mai ales în vederea realizării obiectivului legat de securitatea energetică a statelor membre ale UE și a regiunilor din UE;

25. salută decizia Comisiei de a introduce „simulări de situații de criză” pentru centralele nucleare din Europa; consideră că inițiativele legislative viitoare de instituire a unui cadru comun privind securitatea nucleară sunt esențiale pentru îmbunătățirea continuă a standardelor de siguranță în Europa;

26. subliniază că de infrastructura energetică sunt legate riscuri importante, inclusiv riscuri operaționale (de exemplu congestia și discontinuitatea aprovizionării), riscurile naturale (de exemplu cutremurele și inundațiile), riscurile legate de mediu (de exemplu poluarea, distrugerea habitatelor și pierderea biodiversității) și riscurile antropogene/politice (de exemplu riscurile legate de siguranță și terorismul); solicită, prin urmare, ca deciziile privind dezvoltarea rețelilor inteligente să fie puse în aplicare, așa cum prevede Directiva 2008/114/CE privind infrastructurile critice; sugerează ca statele membre să realizeze o cartografiere a riscurilor ca instrument de luare a deciziilor și al monitorizării rezultatelor creării rețelilor inteligente pentru a îmbunătăți capacitatea de interconectare a rețelilor;

27. îndeamnă Comisia să evalueze posibilitatea de a include în prioritățile legate de infrastructura energetică proiecte care ar crește siguranța și securitatea infrastructurilor energetice importante existente în Europa (conduce de gaz și de petrol, rețele de energie electrică, centrale nucleare, terminale GNL etc.) în cazul unor accidente și al unor catastrofe naturale sau produse de om;

Un scenariu cuprinzător pentru dezvoltarea infrastructurii

28. consideră că Planul de dezvoltare a rețelei pe zece ani identifică proiecte pertinente privind infrastructura de energie electrică și de gaz și că acesta ar trebui să contribuie la stabilirea priorităților legate de selectarea proiectelor de interes european ce trebuie dezvoltate în vederea realizării obiectivelor UE în materie de energie și de mediu, fără a afecta funcționarea pieței interne; consideră, în această privință, că același nivel ca în cazul obiectivelor 20-20-20 ar trebui să fie luat în considerare și în ceea ce privește capacitatea de interconectare și că Planul de dezvoltare a rețelei pe zece ani ar trebui considerat instrument de monitorizare a conformității cu obiectivul de 10 % legat de interconectare;

Marți, 5 iulie 2011

29. invită Comisia, în vederea asigurării unei mai bune gestionări a viitoarei planificări a infrastructurii de energie electrică și de gaz din UE, să prezinte o propunere concretă de îmbunătățire a transparenței și a participării populației la stabilirea priorităților UE în cadrul unui proces mai larg de participare a părților interesate (inclusiv, de exemplu, a sectorului energetic, a unor experți independenți, a organizațiilor consumatorilor și a ONG-urilor); consideră că publicarea unor date tehnice legate de planificare este un element-cheie în ceea ce privește asigurarea acestei participări;

30. consideră că societățile străine, sau filialele acestora, care nu au o structură de management transparentă și asupra căreia guvernele străine exercită o influență nejustificată, trebuie să acorde atenție dreptului de proprietate asupra infrastructurii energetice a UE; invită Comisia să prezinte propuneri de punere în aplicare a unor măsuri adecvate de protecție juridică și instituțională în acest sens, în special în ceea ce privește accesul la fondurile publice ale UE;

31. consideră că Planul de dezvoltare a rețelei pe zece ani contribuie la programul permanent de dezvoltare a infrastructurii europene de transport al gazelor naturale și de transmitere a energiei electrice în cadrul unei perspective europene de planificare pe termen lung, Agenția pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (ACER) și Comisia asigurând monitorizarea, respectându-se în mod corespunzător prevederile relevante din cel de-al treilea pachet de măsuri privind piața internă;

32. subliniază că această abordare ascendentă trebuie să fie completată de o abordare descendentă bine structurată și cu o perspectivă europeană;

33. subliniază că, pentru realizarea obiectivelor globale în materie de energie, este foarte important să se susțină construirea unei infrastructuri de transport și de distribuție în vederea integrării eficiente și inteligente a energiei din surse regenerabile și a unor modalități noi de utilizare a energiei (precum autovehiculele hibrid electrice sau care se conectează la rețeaua electrică); salută faptul că se acordă prioritate viitoarei super-rețele europene și proiectelor-pilot susținute de Forumul de la Florența; solicită Comisiei să se consulte cu toate părțile interesate implicate pentru a accelera stabilirea autostrăzilor energiei electrice ca o infrastructură de rețele integrată cu noduri de distribuție în vederea optimizării gradului de conectare, a rezistenței sistemului și a flexibilității operaționale și în vederea reducerii costurilor, fără a exclude niciun teritoriu geografic european mai larg, și invită Comisia să prezinte Parlamentului, până la jumătatea anului 2014, un rezumat în care să fie abordate, cât se poate de mult, nevoile specifice care apar cu privire la transportul energiei din surse regenerabile;

34. subliniază că obstacolele geografice inerente zonei unde se află insulele și regiunile muntoase fac integrarea acestora în rețeaua energetică a UE foarte dificilă; invită, prin urmare, Comisia să țină seama de situațiile diverse din regiuni și să se concentreze în mod expres asupra regiunilor cu particularități geografice și demografice specifice, cum ar fi insulele, regiunile muntoase și regiunile cu o densitate scăzută a populației, pentru a realiza o diversificare și mai mare a surselor de energie și promovarea surselor regenerabile de energie, astfel încât dependența de energie importată să scadă; îndeamnă Comisia să includă în rândul priorităților sale privind infrastructura energetică pentru 2020 situația deosebită a sistemelor energetice insulare;

35. subliniază necesitatea obținerii unei coerențe în ceea ce privește politica transversală cu privire la infrastructurile energetice și la relația acestora cu cadrul de planificare spațială în domeniul maritim și că aceasta ar putea servi, de asemenea, la includerea într-o strategie generală a proiectelor importante privind parcurile eoliene offshore;

36. reamintește, cu toate acestea, Comisiei că fiecare stat membru ar trebui, de asemenea, susținut pentru a deveni producător și consumator de energie sustenabilă, din motive atât legate de siguranță, cât și economice;

37. afirmă că dezvoltarea producției regionale de energie reprezintă un mijloc important de a garanta faptul că necesitățile în materie de energie sunt satisfăcute la nivel local în diferite părți ale Europei, în special în regiunea Mării Baltice, o regiune care este în continuare izolată și care depinde încă de o singură sursă de aprovizionare; remarcă faptul că regiunile dețin o gamă largă de resurse ce pot fi exploatate, inclusiv potențialul resurselor naturale, și că viitorul obiectiv ar trebui să constea în exploatarea deplină a acestora în vederea diversificării producției de energie;

Marți, 5 iulie 2011

38. recunoaște importanța infrastructurilor de gaz eficiente în ceea ce privește consolidarea diversificării și a securității aprovizionării, susținerea unei mai bune funcționări a pieței interne a energiei și, prin urmare, reducerea dependenței energetice, ținând cont, în același timp, de necesitatea de a reduce în mod semnificativ emisiile din sectorul energetic până în 2050; subliniază că este necesar ca infrastructura de gaze să devină și mai flexibilă, respectându-se cerințele privind flexibilitatea, în special pentru a se asigura fluxuri inverse și interconexiuni, și subliniază că ar trebui dezvoltată infrastructura, ținându-se pe deplin seama de aportul terminalelor GNL și GNC, al navelor de transport și al spațiilor de depozitare, precum și al dezvoltării biomasei gazificate și a biogazului;

39. salută declarația Comisiei conform căreia gazele naturale vor juca un rol important în calitate de combustibil de rezervă; subliniază, cu toate acestea, că este necesar ca și alte surse de energie și alte instalații de stocare a energiei să preia acest rol pentru a asigura securitatea aprovizionării; subliniază faptul că un mix energetic extins va constitui în continuare baza unei aprovizionări cu energie sigure și eficiente din punctul de vedere al costurilor;

40. observă că, spre deosebire de toate celelalte investiții în infrastructură pe care UE are în plan să le stimuleze, capacitățile de stocare a gazelor și interconexiunile de gaze prevăzute în regulamentul din 2009 privind securitatea aprovizionării cu gaze naturale reprezintă o infrastructură obligatorie; solicită Comisiei să analizeze dacă este necesară finanțarea din partea UE a îmbunătățirilor aduse infrastructurii prevăzute de regulamentul din 2009;

41. îndeamnă Comisia să analizeze resursele de gaze neconvenționale, ținând seama de aspectele legale, de evaluarea ciclului de viață, de rezervele existente, de impactul asupra mediului și de viabilitatea economică; solicită Comisiei să realizeze, pe baza principiului tratamentului egal al surselor primare de energie, o evaluare detaliată a potențialelor avantaje și riscuri pe care le prezintă utilizarea surselor de gaz neconvenționale în UE;

42. consideră că, deși decarbonizarea economiei va duce la diminuarea treptată a utilizării energiei din surse fosile, petrolul va continua să reprezinte o parte importantă a aprovizionării cu energie a UE timp de mulți ani și că, prin urmare, trebuie menținută o infrastructură europeană competitivă de transport și de rafinare ale petrolului în perioada de tranziție, pentru a asigura aprovizionarea consumatorilor UE cu produse sigure și accesibile;

43. subliniază importanța planificării integrate referitoare la infrastructura energetică pentru sursele de energie agricole și rurale la scară redusă, cu scopul de a încuraja producția descentralizată de energie, participarea pe piață și dezvoltarea rurală; subliniază importanța accesului prioritar la rețeaua de surse regenerabile, astfel cum se evidențiază în Directiva 2009/28/CE;

44. subliniază nevoia de pregătire și de adaptare a rețelelor pentru producerea unor forme de energie precum energia electrică și biogazul din surse agricole și din surse forestiere, ca urmare a unei politici agricole comune reformate;

45. consideră că ar trebui să se acorde atenție noilor soluții tehnologice privind utilizarea energiei reziduale din industrie, și anume gazul ars, căldura reziduală etc.;

46. subliniază importanța infrastructurii la nivelul distribuției și rolul important pe care „prosumatorii” și operatorii de sisteme de distribuție (OSD) îl au pe durata integrării în sistem a producției descentralizate de energie și a măsurilor de eficientizare a cererii; subliniază că, dacă se va acorda o prioritate mai mare gestionării cererii și producției de energie orientate către cerere, se va aduce o contribuție semnificativă la consolidarea integrării surselor de energie descentralizată și la accelerarea realizării obiectivelor globale ale politicii energetice; consideră că acest lucru este valabil și în cazul proiectelor naționale de infrastructură cu impact pozitiv dincolo de granițele naționale în ceea ce privește aprovizionarea sau interconectarea pieții interne a energiei;

Marți, 5 iulie 2011

47. îndeamnă Comisia să prezinte până în 2012 inițiative concrete de promovare a dezvoltării capacităților de stocare a energiei (inclusiv a instalațiilor de gaz și de hidrogen cu uz multiplu, a bateriilor inteligente cu flux invers destinate autovehiculelor electrice, a centralelor hidroelectrice cu acumulare prin pompare, a stocării descentralizate a biogazului, a instalațiilor solare de temperatură ridicată, a instalațiilor de stocare a aerului comprimat și a altor tehnologii inovatoare); sugerează Comisiei să analizeze și alte inițiative privind stocarea energiei pentru a maximiza integrarea energiei din surse regenerabile;

48. consideră că modernizarea și creșterea eficienței rețelelor urbane de termoficare și de răcire trebuie să reprezinte o prioritate pentru UE și că aceasta ar trebui să fie reflectată și susținută atât în ceea ce privește revizuirea actualului cadru financiar, cât și viitoarea perspectivă financiară;

49. salută proiectele legate de captarea, transportul și stocarea CO₂ realizate până în prezent; invită Comisia să elaboreze de urgență un raport intermediar, inclusiv din punct de vedere tehnic și economic, de evaluare a rezultatelor înregistrate prin folosirea tehnologiilor experimentale de captare și de stocare ale dioxidului de carbon subvenționate de UE pentru centralele pe bază de cărbune;

50. îndeamnă Comisia să evalueze în mod critic și să revizuiască, în colaborare cu toate părțile interesate relevante, inclusiv cu operatorii de rețele și de pe piață relevanți, în cazul în care este necesar, sumele necesare pentru necesitățile în materie de investiții menționate în comunicarea privind prioritățile legate de infrastructura energetică, în special în ceea ce privește diminuarea cererii prin măsuri vizând eficiența energetică, și îi solicită să prezinte Consiliului și Parlamentului European un raport cu privire la investițiile care probabil că vor fi necesare;

51. constată că, pe lângă costurile de capital și cele operaționale, apar costuri de mediu considerabile în urma construirii, exploatării și dezafectării proiectelor de infrastructură energetică; subliniază importanța evidenței contabile a acestor costuri de mediu în analiza cost-beneficii, utilizând abordarea costurilor pe ciclu de viață;

52. consideră că operatorii de sisteme de transport ar trebui să fie obligați să pună în totalitate la dispoziția pieței toate liniile de transport, împiedicându-se astfel posibilitatea ca o anumită capacitate de transport să fie rezervată pentru echilibrarea la nivel transfrontalier etc., și că această cerință trebuie inclusă în legislația cu caracter obligatoriu pe baza orientărilor actuale în materie de bune practici ale Grupului european de reglementare în domeniul energiei electrice și al gazelor;

53. susține cooperarea consolidată între statele membre în vederea înființării unor autorități de reglementare regionale pentru mai multe state membre; salută inițiativele similare în vederea creării unor operatori de sisteme de transport unici la nivel regional;

54. invită Comisia și Agenția pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei să își exercite atribuțiile de creare a unei piețe europene comune intraday până în 2014, întrucât aceasta ar permite schimbul liber de energie prin toate interconexiunile de transport între țări și/sau diferite zone tarifare;

Rețelele inteligente

55. consideră că infrastructura energetică ar trebui să fie mai orientată către utilizatorul final, punându-se un accent mai puternic pe interacțiunea dintre capacitățile sistemului de distribuție și consum, și subliniază necesitatea existenței unor fluxuri bidimensionale de energie și de informații; evidențiază avantajele oferite de un sistem de gaz și de energie electrică nou, care să includă tehnologii, dotări și servicii eficiente precum rețele inteligente, contoare inteligente și servicii interoperabile de gestionare a sarcinii și a cererii de energie, care să funcționeze pe baza unor TIC, ceea ce implică dezvoltarea unor formule inovatoare și dinamice de stabilire a prețurilor și a unor sisteme de reacție la cerere în interesul consumatorilor;

Marți, 5 iulie 2011

56. subliniază necesitatea de a promova dezvoltarea unor tehnologii ușor de utilizat și a gestionării cererii pentru a asigura utilizarea tehnologiilor privind rețelele inteligente și a sistemelor de reacție la cerere și pentru ca toate părțile interesate să beneficieze pe deplin de rețelele inteligente;

57. subliniază că introducerea rețelor inteligente ar trebuie să reprezinte una dintre prioritățile legate de infrastructura energetică în vederea realizării obiectivelor UE în materie de energie și de climă, deoarece aceasta va contribui la integrarea producției de energie regenerabilă distribuită și a autovehiculelor electrice, la scăderea dependenței energetice, la creșterea eficienței energetice și la dezvoltarea flexibilității și a capacității sistemului electric; consideră că rețelele inteligente oferă o ocazie unică de a încuraja inovarea, crearea de locuri de muncă, precum și competitivitatea industriei europene, în special în ceea ce privește IMM-urile;

58. solicită Comisiei să faciliteze introducerea urgentă a proiectelor demonstrative care vizează rețelele inteligente mari ca cea mai bună măsură de evaluare a costurilor și a beneficiilor pentru societatea europeană; observă că, în vederea partajării riscului asociat investițiilor necesare în cazul acestor proiecte, este necesar să se acorde fonduri publice în cadrul unui parteneriat public-privat, prevăzut în mod concret de Inițiativa europeană pentru rețele electrice;

59. observă că rețelele inteligente sunt un rezultat al convergenței dintre energia electrică și tehnologiile informației și comunicațiilor și că, prin urmare, trebuie acordată o atenție deosebită cooperării dintre cele două sectoare, de exemplu în ceea ce privește utilizarea eficientă a spectrului de frecvențe radio în întreaga Europă și înțelegerea funcțiilor energiei inteligente în cadrul planificării viitorului „internet al obiectelor”; solicită Comisiei să stabilească un plan de cooperare între diferitele unități implicate (DG Cercetare, DG Energie, DG INFOS etc.), astfel încât să asigure modalitatea cea mai coerentă și cea mai eficientă în mod general de a contribui la utilizarea și la funcționarea rețelor inteligente, ca o bază fundamentală pentru activitățile legate de politica energetică;

60. invită Comisia să analizeze dacă, în conformitate cu normele din cel de-al treilea pachet de măsuri privind piața internă a energiei, sunt necesare și alte inițiative legislative privind introducerea rețelor inteligente; consideră că evaluarea trebuie să țină seama de următoarele obiective: i) asigurarea unui acces deschis adecvat și schimbul de informații operaționale între actori și interfețele lor fizice; ii) crearea unei piețe funcționale a serviciilor energetice și iii) acordarea, pentru operatorii de rețele, a unor stimulente corespunzătoare pentru a investi în tehnologii inteligente privind rețelele inteligente;

61. solicită să se acorde mai multă atenție interacțiunii dintre capacitatea sistemului de distribuție și consum, ceea ce implică existența unei strategii europene comune privind rețelele inteligente, și observă că, astfel cum s-a subliniat în concluziile Consiliului European din 4 februarie 2011, cel târziu până la sfârșitul lui 2012 ar trebui adoptate standarde tehnice privind rețelele inteligente;

62. subliniază că, în vederea facilitării noilor surse de producție la scară mică, rețelele ar trebui adaptate pentru operatorii noi, precum consumatorii casnici și IMM-urile;

63. consideră că cel de-al 7-lea și cel de-al 8-lea program-cadru de cercetare și dezvoltare ar trebui să se aplice, în mod prioritar, tehnologiei legate de rețele inteligente cu privire la infrastructura privată de încărcare pentru autovehiculele electrice, cu scopul de a asigura o dezvoltare rapidă a unei rețele energetice bidimensionale și descentralizate în acest sector;

64. observă nevoia de creare a unui cadru de reglementare stabil în vederea promovării investițiilor de mari dimensiuni necesare în Europa pentru introducerea rețelor inteligente;

65. subliniază că standardizarea și interoperabilitatea rețelor inteligente reprezintă o prioritate; îndeamnă statele membre ca, în colaborare cu organismele de standardizare europene și internaționale și cu industria, să intensifice activitățile referitoare la standardele tehnice și de siguranță pentru autovehiculele electrice, la infrastructura de încărcare și la rețelele și contoarele inteligente în vederea finalizării acestora până la sfârșitul anului 2012; subliniază că tehnologiile ar trebui să se bazeze pe standarde internaționale deschise pentru a asigura rentabilitatea acestora, fapt care va crește interoperabilitatea sistemului și va oferi consumatorilor o gamă de soluții;

Marți, 5 iulie 2011

66. recunoaște că se realizează progrese în ceea ce privește activitatea de standardizare în materie de contorizare inteligentă, având în vedere faptul că Comisia a emis mandatul de standardizare M/441 pentru organizațiile europene de standardizare (CEN, CENELEC și ETSI), și subliniază că standardele tehnice pentru contoarele inteligente ar trebui să țină cont de funcțiile suplimentare identificate în raportul final al Grupului de coordonare pentru contoare inteligente CEN/CENELEC/ETSI, și anume:

- citirea la distanță sau registrele metrologice;
- comunicarea bidirecțională;
- suport pentru tarifyare avansată/plăți anticipate;
- activarea și dezactivarea de la distanță a aprovizionării și limitarea aprovizionării;
- comunicarea cu dispozitivele individuale din locuințe și din clădiri și, dacă este necesar, controlul direct asupra acestor dispozitive;
- furnizarea de informații prin intermediul unui portal/gateway web către un afișaj interior;

67. salută activitatea desfășurată de Inițiativa europeană pentru rețele electrice (EEGI) și de Grupul operativ al Comisiei pentru rețelele inteligente; invită Comisia să acorde o atenție deosebită concluziilor acestora referitoare la legislația specifică privind rețelele inteligente, prevăzută pentru prima jumătate a anului 2011;

68. subliniază că obiectivul introducerii contoarelor inteligente este de a permite consumatorilor să monitorizeze și să gestioneze în mod eficient consumul lor de energie;

69. subliniază faptul că statele membre sunt deja obligate, sub rezerva unei evaluări pozitive, să introducă contoare inteligente pentru cel puțin 80 % dintre consumatorii lor finali până în 2020 și atrage atenția asupra obiectivului intermediar privind dotarea a 50 % dintre gospodăriile cu contoare inteligente până în 2015, convenit în noua Agendă digitală pentru Europa:

70. subliniază că statele membre ar trebui să susțină un număr suficient de proiecte-pilot pentru consumatorii rezidenți în vederea favorizării acceptării de către populație a acestui instrument și a încurajării procesului de inovare, astfel cum este prevăzut în cel de-al treilea pachet de măsuri privind piața energiei; invită Comisia să prezinte, pe baza evaluărilor necesare conform celui de-al treilea pachet de măsuri privind piața energiei, măsuri suplimentare menite a asigura utilizarea contoarelor inteligente de către toți consumatorii nerezidenți până în 2014, excluzând temporar microîntreprinderile; solicită să fie stabilite norme clare referitoare la securitate, la confidențialitate și la protecția datelor, în conformitate cu legislația actuală a UE;

71. subliniază faptul că instalarea dispozitivelor de gestionare a energiei, în special instalarea de contoare inteligente pentru consumatorii casnici, trebuie, în primul rând, să reprezinte un beneficiu concret pentru consumatorul final; subliniază necesitatea de a ține la curent consumatorii cu privire la consumul lor de energie, în vederea implicării active a acestora în eforturile de economisire a energiei și solicită să se pună accentul pe crearea unor campanii de sensibilizare, realizarea formării, asigurarea rentabilității și promovarea dezvoltării de tehnologii ușor de utilizat;

72. subliniază, în acest context, importanța primordială a susținerii cercetării și a inovării, care trebuie să fie sprijinite printr-o politică activă de finanțare, inclusiv prin utilizarea de instrumente inovatoare care urmează să fie dezvoltate, cum ar Fondul european pentru finanțarea inovării sau Fondul european pentru brevete;

73. invită Comisia și statele membre să desfășoare activități pentru selectarea unei benzi de frecvențe radio licențiate și normalizate pentru rețele și contoare inteligente;

Marți, 5 iulie 2011

74. îndeamnă Comisia ca, în strânsă cooperare cu Autoritatea europeană pentru protecția datelor, să evalueze necesitatea măsurilor suplimentare de protecție a datelor, rolurile și responsabilitățile diferiților actori în ceea ce privește, printre altele, accesul, deținerea și manipularea datelor, drepturile de citire și modificare, și dacă este necesar, să elaboreze propuneri de reglementare adecvate și/sau orientări;

Definirea unor criterii clare și transparente pentru proiectele prioritare

75. salută identificarea de către Comisie a coridoarelor prioritare și este de acord cu nevoia de a optimiza fondurile limitate; reiterează faptul că, în timp ce responsabilitatea pentru planificarea și dezvoltarea proiectelor de infrastructură aparține în principal pieței, UE are rolul de a promova anumite proiecte, acordându-le statutul de „proiect de interes european” și asigurând finanțare publică pentru unele dintre acestea;

76. solicită o metodologie clară și transparentă care să ducă la alegerea proiectelor prioritare care să răspundă nevoilor europene urgente; subliniază că selecția proiectelor de interes european (PIE) ar trebui să fie efectuată pe baza unor criterii obiective și transparente și cu implicarea tuturor părților interesate;

77. subliniază faptul că toate PIE ar trebui să contribuie la atingerea obiectivelor politicii UE în domeniul energiei, la desăvârșirea pieței interne, la promovarea eficienței energetice și a surselor regenerabile de energie, precum și la consolidarea siguranței aprovizionării cu energie și ar trebui să poată contribui în mod substanțial la:

- îmbunătățirea integrării pieței, a concurenței și a lichidității pieței și la reducerea concentrării pieței;
- eliminarea insulelor energetice,
- reducerea pierderilor de distribuție, prevenirea blocajelor în transportarea energiei, inclusiv cu privire la proiectele interne, în măsura în care contribuie la dezvoltarea interconectării transfrontaliere și la ameliorarea transportului transfrontalier;
- soluționarea dependenței de un singur furnizor;
- diversificarea rutelor de tranzit și a originii resurselor;
- integrarea energiei din surse regenerabile în rețea și sporirea utilizării surselor regenerabile de energie prin reducerea limitării energiei din surse regenerabile;

78. consideră că, pentru a justifica acordarea priorității anumitor proiecte, ar trebui avute în vedere următoarele criterii:

- proiectul trebuie să aibă o dimensiune europeană (= interes public clar la nivelul UE);
- necesitatea acestora trebuie demonstrată pe baza ierarhiei infrastructurilor;
- trebuie să fie coerente cu obiectivele privind clima, eficiența energetică și mediul;
- trebuie să fie coerente cu politica energetică a UE pe termen lung (permițând o aplicare suplă și multifuncțională și evitând efectele de blocaj);

Marți, 5 iulie 2011

— trebuie să ofere un bun raport cost-beneficii și rentabilitate;

— trebuie să fie viabile din punct de vedere tehnic;

79. Consideră că pentru a permite continuarea stabilirii proiectelor prioritare, ar trebui avute în vedere următoarele criterii:

— măsura în care proiectul consolidează solidaritatea între statele membre;

— maturitatea proiectelor;

— măsura în care proiectul ar un impact minim asupra mediului;

— măsura în care proiectul oferă cea mai bună soluție pentru publicul țintă;

80. subliniază importanța cooperării regionale în planificarea, punerea în aplicare și monitorizarea priorităților stabilite, precum și în elaborarea planurilor de investiții și a proiectelor specifice; consideră că strategiile existente pentru macroregiuni (cum ar fi regiunea baltică și regiunea dunăreană), ar putea fi utilizate ca modele de platformă de cooperare pentru încheierea de acorduri privind proiectele energetice și punerea lor în aplicare;

81. consideră că este necesar să se continue integrarea pieței interne a energiei, prin promovarea, în special, a unor proiecte care să garanteze că țările vecine au o structură echilibrată a mixurilor energetice naționale;

82. subliniază faptul că trebuie eliminate obstacolele din calea concurenței și a dezvoltării determinate de piață a tuturor infrastructurilor energetice, inclusiv a sistemelor publice de termoficare și răcire;

83. reamintește că obstacolele geografice specifice situației teritoriilor insulare fac foarte dificilă integrarea acestora în sistemul energetic al Uniunii și că ar trebui să li se acorde un sprijin special pentru a reduce dependența lor energetică, fie prin dezvoltarea potențialului acestora în materie de energie din surse regenerabile, fie prin promovarea eficienței energetice și a economisirii de energie;

84. subliniază că transparența trebuie să fie consolidată prin informarea clară a publicului în legătură cu scopul și datele de planificare tehnică ale fiecărui proiect; solicită ca dovezile respectării criteriilor să fie verificate în cadrul consultărilor publice;

85. consideră că nu numai proiectele mari de infrastructură ar trebui să fie sprijinite, ci și proiectele mai mici care ar putea avea o valoare adăugată ridicată și ar fi mai rapid finalizate;

86. invită Comisia să garanteze că proiectele cărora li s-a acordat statutul de PEI continuă, și după aprobare, să îndeplinească criteriile de mai sus; consideră că, în cazul oricăror modificări majore aduse unui proiect, statutul PEI al acestuia ar trebui să fie revizuit;

Proceduri rapide și transparente de acordare a autorizațiilor

87. este de acord cu nevoia de a asigura punerea în aplicare la timp a PIE și salută propunerea Comisiei de a integra, consolida coordonarea și îmbunătăți procedurile de acordare rapidă a autorizațiilor, cu condiția respectării principiului subsidiarității și a competențelor naționale în domeniul acordării autorizațiilor, astfel încât termenele existente în aceste domenii să nu descurajeze încercările de inovare ale investitorilor din mediul privat;

Marți, 5 iulie 2011

88. salută crearea unei autorități naționale de contact (ghișeu unic) pentru fiecare proiect de interes european în calitate de interfață administrativă unică între dezvoltatori și diferitele autorități implicate în procedura de autorizare; este de părere că, în ceea ce privește proiectele transfrontaliere, ameliorarea coordonării între ghișeele unice naționale și consolidarea rolului Comisiei ar trebui garantate într-o astfel de coordonare; subliniază faptul că, înainte de a crea noi ghișee unice, Comisia și autoritățile naționale trebuie să utilizeze pe deplin instituțiile existente;

89. subliniază că orice autoritate națională de contact trebuie să fie independentă și liberă de influențele politice sau economice; consideră că PEI trebuie să fie examinate în ordinea depunerii și în termenul prevăzut în viitoarea propunere a Comisiei;

90. subliniază importanța finalizării la timp a proiectelor și a dialogului de înaltă calitate cu părțile interesate; încurajează Comisia să creeze un sistem de avertizări de la moderate la grave în cazul în care un stat membru nu examinează o cerere de autorizare într-un termen rezonabil și să monitorizeze îndeaproape dacă procedurile administrative naționale asigură executarea rapidă și corectă a PIE; în cazul în care sunt întâmpinate dificultăți, salută introducerea unor termene limită în care autoritățile competente trebuie să ia o hotărâre finală; în absența unei astfel de decizii, îndeamnă Comisia să investigheze dacă întârzierea în cauză ar putea fi considerată un caz de împiedicare de către un stat membru a punerii în aplicare corecte și rapide a pieței interne energetice a UE;

91. invită Comisia să stabilească dacă, ținând cont de gama variată de specificități ale proiectelor și de caracteristicile lor teritoriale, pot fi inițiate proceduri comune sau coordonate care stabilesc măsuri-cheie concrete ad hoc (schimburi periodice de informații, comunicări la timp ale deciziilor, mecanisme de soluționare comună a problemelor etc.) și să evalueze relevanța folosirii procedurilor de arbitraj ca un instrument de luare a deciziei finale;

92. subliniază nevoia unei abordări mai participative și admite faptul că asigurarea unui grad mai mare de acceptare a proiectelor de infrastructură energetică de către populația locală este proporțională cu informarea adecvată în legătură cu scopul proiectelor și cu implicarea locală în dezvoltarea acestor proiecte din etapele inițiale; solicită participarea la toate nivelurile a societății civile, a ONG-urilor, a industriei, a partenerilor sociali și a organizațiilor de consumatori la procesul de consultare pentru proiectele de interes european; invită Comisia să instituie un sistem de consultare și de evaluare în vederea identificării și difuzării celor mai bune practici și cunoștințe privind acceptarea din partea opiniei publice a infrastructurii;

93. având în vedere importanța strategiilor regiunilor în materie de energie durabilă pentru potențialul lor de dezvoltare, subliniază necesitatea de a institui o platformă pentru schimbul de bune practici dobândite la nivelul regiunilor, ținând seama de exemplele de reușită ale municipalităților și ale regiunilor care s-au specializat în domeniul energiei din surse regenerabile, al economiei de energie și al eficienței energetice; solicită, în acest sens, un sistem de consultare și de evaluare pentru a identifica, partaja și a copia, dacă este posibil, cele mai bune practici și cunoștințe privind acceptarea de către public a infrastructurii;

94. subliniază că cea mai mare provocare constă asigurarea acceptării proiectelor de infrastructură energetică de către populația locală; este convins că acceptarea de către cetățeni și factorii de decizie și încrederea acestora pot fi câștigate doar prin organizarea de dezbateri deschise și transparente premergătoare luării de decizii privind proiectele de infrastructură energetică;

95. solicită Comisiei să evalueze dacă sunt preferabile modernizarea și îmbunătățirea coridoarelor energetice existente în locul creării de noi coridoare, având în vedere rentabilitatea și acceptarea de către public;

Marți, 5 iulie 2011

96. solicită o mai bună informare în ceea ce privește importanța rețelilor energetice în cadrul Uniunii Europene; invită Comisia să ia în considerare organizarea unei campanii specifice de informare și de comunicare cu privire la rețelele energetice din UE adresată publicului național și local;

Instrumente de finanțare

97. constată că investițiile în rețele sunt ciclice și ar trebui abordate într-o perspectivă istorică; subliniază faptul că o mare parte din infrastructurile construite în ultimele decenii pentru a interconecta uzinele de energie centralizată sunt vechi; subliniază faptul că societatea se așteaptă la optimizarea costurilor pentru menținerea în funcțiune a infrastructurilor existente și pentru crearea de noi infrastructuri prin intermediul parteneriatelor de tip public-privat și prin dezvoltarea de instrumente financiare inovatoare; subliniază necesitatea de a stabili cu exactitate cerințele privind infrastructura și de a evita crearea unui blocaj de surplus de capacitate, luând în considerare pe deplin potențialul eficienței energetice rentabile;

98. subliniază că funcționarea eficientă a pieței ar trebui să acopere o mare parte din costurile pentru investițiile necesare în infrastructură, în temeiul principiilor alocării corespunzătoare a costurilor, transparenței, nediscriminării și rentabilității, precum și în conformitate cu principiul „utilizatorul plătește”; solicită Comisiei să evalueze dacă reglementările actuale în domeniul stimulentei sunt suficiente pentru a transmite pieței semnalele necesare și care sunt măsurile suplimentare necesare, inclusiv măsurile pentru ameliorarea normelor de alocare a costurilor;

99. consideră că, dacă nu există o alternativă în materie de reglementare și piața nu poate acoperi investițiile necesare, fondurile EU pot fi necesare pentru a finanța un număr limitat de PIE, care nu sunt viabile din punct de vedere comercial ca urmare a caracteristicilor lor specifice, dar a căror dezvoltare este necesară pentru îndeplinirea obiectivelor politicii energetice a UE; consideră că finanțarea publică poate fi folosită ca pârghie pentru obținerea de finanțare privată prin crearea unei combinații inovatoare de instrumente financiare, cu condiția să nu denatureze concurența;

100. observă că Fondul european de dezvoltare regională are o contribuție masivă la finanțarea proiectelor de infrastructură energetică și a altor proiecte de infrastructură și subliniază rolul semnificativ al politicii de coeziune la nivel local și regional în privința eficienței energetice și a atingerii obiectivelor Uniunii privind energia din surse regenerabile;

101. subliniază faptul că fondurile structurale și de coeziune ar trebui să fie în continuare un element de bază pentru proiectele noastre de infrastructură; consideră că este eronată orice încercare de a crea noi fonduri sectoriale din fondurile politicii de coeziune;

102. invită Comisia să se asigure că finanțarea investițiilor în infrastructură are loc pe baza situației de pe piață pentru a împiedica denaturarea concurenței și crearea unor false stimulente pentru investiții și că se evită fluctuațiile nejustificate între statele membre, cu condiția însă să fie apărut și interesul public, în special la nivel local și regional și în zonele cu particularități geografice specifice, precum insulele, regiunile muntoase și regiunile cu o densitate foarte scăzută a populației, printr-o finanțare publică limitată, ceea ce trebuie să ducă la o combinație inovatoare de instrumente financiare care să stimuleze investițiile private;

103. consideră că Uniunea Europeană ar trebui să finanțeze proiectele neatractive din punct de vedere comercial, care nu pot atrage investitori privați, dar sunt esențiale pentru conectarea regiunilor izolate ale UE la rețelele europene de gaz și energie electrică, ca parte integrantă a creării unei piețe energetice unificate a Uniunii Europene;

104. solicită Comisiei să permită finanțarea publică numai pentru statele membre care au transpus în întregime actuala legislație a UE și o aplică în mod corect, inclusiv regulamentele prevăzute în cadrul celui de-al treilea pachet privind piața internă;

Marți, 5 iulie 2011

105. invită Comisia să revizuiască normele privind ajutoarele de stat în ceea ce privește infrastructura energetică și, dacă este necesar, să prezinte propuneri de modificare a acestor norme pentru a permite statelor să încurajeze modernizarea infrastructurii; invită Comisia, în același timp, să emită un nou document de orientare privind finanțarea publică a proiectelor și legislația actuală privind ajutorul de stat, care să stabilească criterii clare pentru finanțarea publică a infrastructurii energetice; subliniază că acest document trebuie să fie elaborat în comun de DG Energie, DG Concurență și DG Dezvoltare regională, în scopul de a elimina orice incoerențe din normele Comisiei;

106. solicită să se țină seama de principiul geografic la alocarea subvențiilor în domeniul energiei atât pentru infrastructură, cât și pentru C&D, pe baza obiectivelor strategice; în plus, insistă că regiunile dezvoltate ar trebui să primească în continuare subvenții, numai dacă activitățile subvenționate sunt realizate în parteneriat cu regiuni mai puțin dezvoltate;

107. subliniază faptul că un cadru de reglementare stabil, previzibil și adecvat, care include rate adecvate de rentabilitate și stimulente pentru noi infrastructuri, este esențial pentru a promova investițiile atât în privința transportului, cât și a distribuției de energie; subliniază faptul că autoritățile de reglementare ar trebui să favorizeze punerea în aplicare a noilor tehnologii prin stimulente de piață și proiecte-pilot;

108. consideră că fondurile private pot facilita construirea la timp a infrastructurii energetice necesare, dat fiind că magnitudinea provocării pe care o constituie infrastructura este atât de mare încât mijloacele private trebuie să fie deblocate în mod corespunzător; consideră că, întrucât investitorii privați își asumă provocarea legată de infrastructură, Comisia ar trebui să stabilească orientări clare pentru implicarea actorilor de pe piață și a investitorilor privați în așa-numitele „linii comerciale”; consideră că preocupările legate de eventualele impact asupra funcționării pieței pot fi depășite dacă liniile comerciale sunt obligate să aloce pieței întreaga lor capacitate;

109. subliniază faptul că trebuie să se folosească pe deplin instrumentele de piață, inclusiv (îmbunătățirea normelor de alocare a costurilor, obligațiunile pentru proiecte specifice, fondurile de tip revolving, fondurile de investiții în domeniul energiei din surse regenerabile, garanțiile de împrumuturi, mecanismele non-comerciale de partajare a riscului, stimulentele pentru finanțarea parteneriatelor de tip public-privat, parteneriatele cu BEI - prin ameliorarea capacității de intervenție și a resurselor disponibile ale BEI- și folosirea venitului din licitațiile în cadrul ETS pentru proiectele în domeniul surselor regenerabile de energie și al eficienței energetice, precum și, după caz, alte instrumente financiare inovatoare; invită Comisia să aibă în vedere capacitatea financiară și condițiile de piață din statele membre mai puțin dezvoltate;

110. subliniază importanța unei colaborări mai strânse și mai eficiente cu sectorul privat și cu instituțiile financiare, în special cu Banca Europeană de Investiții și cu Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare, pentru promovarea finanțării necesare, în special pentru proiectele transfrontaliere prioritare; invită Comisia să încerce și alte instrumente financiare inovatoare și să susțină promovarea creării de parteneriate de tip public-privat, pentru care autoritățile locale, regionale și naționale furnizează stimulente, precum și cadrul legislativ și sprijinul politic necesar; subliniază, în acest context, necesitatea dezvoltării asistenței tehnice și a ingineriei financiare la nivelul autorităților locale și regionale pentru a sprijini actorii locali în crearea unor proiecte de eficiență energetică, de exemplu prin folosirea mecanismului de asistență tehnică ELENA, gestionat de BEI, și a experienței dobândite de societățile de servicii energetice, dacă acestea se referă la infrastructura de eficiență energetică;

111. sprijină ideea de a emite obligațiuni europene comune pentru proiecte pentru finanțarea necesităților semnificative de infrastructură și a proiectelor structurale ale Europei în cadrul agendei UE 2020, inclusiv noua Strategie privind dezvoltarea infrastructurii energetice; consideră că obligațiunile pentru proiecte specifice ale UE ar asigura investițiile necesare și ar crea suficientă încredere pentru a permite proiectelor majore de investiții să atragă sprijinul de care au nevoie și ar deveni astfel un mecanism important pentru obținerea unui efect de pârghie maxim generat de fondurile publice; subliniază faptul că, în măsura în care Europa tinde către o dezvoltare durabilă, aceste proiecte trebuie să contribuie, de asemenea, la transformarea ecologică a economiilor noastre;

Marți, 5 iulie 2011

112. consideră, în special că obligațiunile pentru proiecte specifice ale UE pot deveni un instrument financiar esențial pentru investițiile necesare în infrastructura energetică din Europa, ajutând întreprinderile private implicate în proiecte să atragă fonduri pe piața de capital din partea investitorilor; invită Comisia să prezinte rapid o propunere legislativă privind obligațiunile pentru proiecte specifice ale UE;

113. subliniază importanța dezvoltării de către autoritățile de reglementare a unei metodologii comune pentru alocarea costurilor în proiectele de infrastructură transfrontaliere, deoarece aceste stimulente pentru infrastructura rețelilor sunt caracterizate de multe disfuncționalități ale pieței, provocate, în principal, de monopolul natural și de lipsa concurenței;

114. remarcă importanța unor tarife transparente, proporționale și nediscriminatorii în vederea asigurării unei alocări adecvate a costurilor pentru investițiile în infrastructura transfrontalieră și internă de transport de energie, impactul transfrontalier contribuind în mod semnificativ la realizarea obiectivelor UE din domeniu, la stabilirea unor prețuri echitabile pentru consumatori și la ameliorarea competitivității; îndeamnă statele membre să se abțină de la aplicarea unor tarife reglementate excesiv de scăzute; salută propunerea REMIT a Comisiei;

115. reamintește că al treilea pachet prevede obligația autorităților de reglementare, ca la stabilirea tarifelor, să evalueze investițiile nu numai pe baza beneficiilor în respectivul stat membru, ci și pe baza beneficiilor la nivelul întregii UE; îndeamnă ACER să garanteze că membrii săi respectă această obligație; solicită Comisiei să analizeze în continuare, în cazul în care costurile și beneficiile nu pot fi alocate în mod echitabil prin stabilirea de tarife, dacă mecanismele de compensare, bazate pe transparență deplină, s-ar putea dovedi utile pentru aprobarea proiectelor transfrontaliere sau a proiectelor interne relevante, necesare pentru atingerea obiectivelor UE în domeniul energiei;

116. subliniază importanța creșterii capacității rețelilor energetice de a se interconecta la nivel transfrontalier și evidențiază importanța asigurării finanțării necesare pentru a realiza obiectivele stabilite, inclusiv coeziunea teritorială;

117. solicită introducerea unor instrumente financiare îmbunătățite ale UE cu scopul de a sprijini eforturile autorităților regionale și locale în materie de investiții în producția durabilă de energie;

118. salută inițiativa Comisiei de a prezenta în 2011 o propunere care să abordeze alocarea de costuri în cadrul unor proiecte complexe din punct de vedere tehnologic sau transfrontaliere, deoarece acest lucru este considerat unul dintre principalele obstacole în calea dezvoltării infrastructurii transfrontaliere, și crearea un nou instrument financiar menit să sprijine proiectele prioritare pentru perioada 2014-2020;

119. consideră că este important ca pe viitor să se acorde mai multă atenție garanțiilor financiare pentru investiții și ca dezvoltarea cadrului de finanțare propus să fie realizată în conformitate cu planificarea pentru perioada bugetară 2014-2020;

Alte aspecte legate de infrastructură

120. consideră că toate conductele externe și alte rețele de energie care intră pe teritoriul Uniunii Europene ar trebui să fie reglementate prin acorduri interguvernamentale transparente în conformitate cu normele pieței interne, inclusiv normele privind accesul terților, clauzele privind destinația, supravegherea alocării și gestionarea blocajelor, durata contractelor și clauzele de achiziție garantată (take-or-pay); invită Comisia să garanteze că actualele și viitoarele acorduri comerciale și referitoare la conducte respectă acquis-ul european privind energia și să ia măsuri dacă este necesar;

Marți, 5 iulie 2011

121. invită Comisia să restricționeze în continuare acordarea de derogări privind accesul terților la infrastructura energetică, iar cele acordate să fie revizuite pentru a se stabili dacă mai sunt necesare; subliniază faptul că finanțarea publică sau sprijinul pentru proiecte prin intermediul unor instrumente de tipul obligațiunilor pentru proiecte specifice sprijinite de BEI, etc., ar trebui să reducă sau să elimine nevoia derogărilor privind accesul terților;

*

* *

122. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și statelor membre.

Serviciile sociale de interes general

P7_TA(2011)0319

Rezoluția Parlamentului European din 5 iulie 2011 referitoare la viitorul serviciilor sociale de interes general (2009/2222(INI))

(2013/C 33 E/07)

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, îndeosebi articolul 2 și articolul 3 alineatul (3), și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, îndeosebi articolele 9, 14, 106 și 151, articolul 153 alineatul (l) literele (j) și (k), articolele 159, 160, 161 și 345 și Protocolul nr. 26,
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special articolul 36,
- având în vedere Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap, care a fost încheiată de Comunitatea Europeană la 26 noiembrie 2009 ⁽¹⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători ⁽²⁾,
- având în vedere Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne ⁽³⁾, în special articolul 1 alineatul (3),
- având în vedere Decizia nr. 1098/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 privind Anul European de Luptă împotriva Sărăciei și a Excluziunii Sociale (2010) ⁽⁴⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Punerea în aplicare a programului comunitar de la Lisabona: serviciile sociale de interes general în Uniunea Europeană” (COM(2006)0177) și documentul de lucru însoțitor al serviciilor Comisiei privind serviciile sociale de interes general în Uniunea Europeană (SEC(2006)0516),
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Servicii de interes general, inclusiv servicii sociale de interes general: un nou angajament european” (COM(2007)0725),

⁽¹⁾ JO L 23, 27.1.2010, p. 35.

⁽²⁾ JO L 315, 3.12.2007, p. 1.

⁽³⁾ JO L 376, 27.12.2006, p. 36.

⁽⁴⁾ JO L 298, 7.11.2008, p. 20.

Marți, 5 iulie 2011

- având în vedere documentele de lucru ale serviciilor Comisiei intitulate „Întrebări frecvente referitoare la Decizia Comisiei din 28 noiembrie 2005 privind aplicarea articolului 86 alineatul (2) din Tratatul CE în cazul ajutorului de stat sub forma compensației pentru obligația de serviciu public, acordată anumitor întreprinderi cărora le-a fost încredințată prestarea unui serviciu de interes economic general, și a cadrului comunitar privind ajutorul de stat sub forma compensației pentru obligația de serviciu public” (SEC(2007)1516) și, respectiv, „Întrebări frecvente referitoare la aplicarea normelor privind achizițiile publice în cazul serviciilor sociale de interes general” (SEC(2007)1514),
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei intitulat „Ghid privind aplicarea normelor Uniunii Europene privind ajutoarele de stat, achizițiile publice și piața internă în cazul serviciilor de interes economic general, în special al serviciilor sociale de interes general” (SEC(2010)1545),
- având în vedere comunicarea Comisiei intitulată „Europa 2020: o strategie europeană pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii” (COM(2010)2020) și Rezoluția sa din 16 iunie 2010 referitoare la comunicarea respectivă ⁽¹⁾,
- având în vedere primul „Raport bienal privind serviciile sociale de interes general” (SEC(2008)2179) și cel de al doilea „Raport bienal privind serviciile sociale de interes general” (SEC(2010)1284) întocmite de Comisie ⁽²⁾,
- având în vedere Recomandarea Comisiei din 3 octombrie 2008 privind incluziunea activă a persoanelor excluse de pe piața muncii ⁽³⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei privind impozitarea sectorului financiar (COM(2010)0549), precum și documentul de lucru al serviciilor Comisiei care o însoțește (SEC(2010)1166),
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Către un Act privind piața unică - Pentru o economie socială de piață cu grad ridicat de competitivitate” (COM(2010)0608),
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Către o mai bună funcționare a pieței unice a serviciilor – pornind de la rezultatele procesului de evaluare reciprocă prevăzut de Directiva privind serviciile” (COM(2011)0020) și documentul de lucru însoțitor al serviciilor Comisiei privind procesul de evaluare reciprocă prevăzut de Directiva privind serviciile (SEC(2011)0102),
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Analiza anuală a creșterii: formularea răspunsului cuprinzător al UE la criză”(COM(2011)0011),
- având în vedere declarația comisarului Andor privind dispozițiile sociale ale Tratatului de la Lisabona ⁽⁴⁾,
- având în vedere raportul Monti din 9 mai 2010 privind „O nouă strategie pentru piața unică în beneficiul economiei și al societății europene” ⁽⁵⁾,
- având în vedere „Raportul privind aplicarea normelor comunitare serviciilor sociale de interes general” elaborat de Comitetul pentru protecție socială în 2008 ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0223.

⁽²⁾ Documentul de lucru al serviciilor Comisiei de însoțire a (COM(2008)0418) – Raportul bienal privind serviciile sociale de interes general.

⁽³⁾ JO L 307, 18.11.2008, p. 11.

⁽⁴⁾ Ședințe plenare, miercuri, 6 octombrie 2010 – Bruxelles, punctul 13, Dispozițiile sociale ale Tratatului de la Lisabona (dezbateri), declarația lui László Andor, membru al Comisiei.

⁽⁵⁾ Raport adresat Președintelui Comisiei Europene de Mario Monti, 9 mai 2010.

⁽⁶⁾ Documentul Consiliului din 20 noiembrie 2008 (16062/2008, ADD1).

Marți, 5 iulie 2011

- având în vedere raportul intitulat „Un cadru european de calitate pe bază voluntară pentru serviciile sociale” elaborat de Comitetul pentru protecție socială în 2010 ⁽¹⁾,
- având în vedere „Raportul comun privind protecția socială și incluziunea socială pentru 2010” elaborat de Comitetul pentru protecție socială în 2010 ⁽²⁾,
- având în vedere raportul intitulat „Evaluarea dimensiunii sociale a Strategiei Europa 2020” elaborat de Comitetul pentru protecție socială în 2011 ⁽³⁾,
- având în vedere concluziile și recomandările forumurilor privind serviciile sociale de interes general organizate la Lisabona în septembrie 2007, la Paris în octombrie 2008 și la Bruxelles în octombrie 2010 ⁽⁴⁾,
- având în vedere concluziile reuniunilor Consiliului EPSCO din 16 și 17 decembrie 2008, din 8 și 9 iunie 2009, precum și din 6 și 7 decembrie 2010 ⁽⁵⁾,
- având în vedere următoarele hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE):
 - din 19 aprilie 2007 în cauza C-295/05, Tragsa;
 - din 18 decembrie 2007 în cauza C-532/03, Comisia/Irlanda (servicii irlandeze de transport de urgență cu ambulanța);
 - din 13 noiembrie 2008 în cauza C-324/07, Coditel Brabant;
 - din 9 iunie 2009 în cauza C-480/06, Comisia/Germania (Stadtwerke Hamburg);
 - din 10 septembrie 2009 în cauza C-206/08, Eurawasser;
 - din 9 octombrie 2009 în cauza C-573/07, Sea S.r.l.;
 - din 15 octombrie 2009 în cauza C-196/08, Acoset;
 - din 15 octombrie 2009 în cauza C-275/08, Comisia/Germania (Datenzentrale Baden-Württemberg);
 - din 25 martie 2010 în cauza C-451/08, Helmut Müller,
- având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 6 decembrie 2006 privind Comunicarea Comisiei intitulată „Punerea în aplicare a programului comunitar de la Lisabona: serviciile sociale de interes general în Uniunea Europeană ⁽⁶⁾”,

⁽¹⁾ SCP/2010/10/8 final.

⁽²⁾ Documentul Consiliului din 15 februarie 2010 (06500/2010).

⁽³⁾ Documentul Consiliului din 18 februarie 2011 (06624/2011).

⁽⁴⁾ Primul Forum privind serviciile sociale de interes general, 17 septembrie 2007, Lisabona, Președinția portugheză; cel de-al doilea Forum privind serviciile sociale de interes general (SSIG), 28 și 29 octombrie 2008, Președinția franceză; cel de-al treilea Forum privind serviciile sociale de interes general (SSIG), 26 și 27 octombrie 2010, Bruxelles, președinția belgiană.”

⁽⁵⁾ Consiliul UE, comunicat de presă (Press 358), cea de-a 2916-a reuniune a Consiliului Ocuparea Forței de Muncă, Politică Socială, Sănătate și Consumatori, Bruxelles, 16-17 decembrie 2008; Consiliul UE, comunicat de presă, 9721/2/09 REV 2 (Press 124), cea de-a 2947-a reuniune a Consiliului Ocuparea Forței de Muncă, Politică Socială, Sănătate și Consumatori, Luxemburg, 8-9 iunie 2009; Consiliul UE, comunicat de presă, 17323/1/10 REV (Press 331 PR CO 43), cea de-a 3053-a reuniune a Consiliului Ocuparea Forței de Muncă, Politică Socială, Sănătate și Consumatori, Bruxelles, 6-7 decembrie 2010, Serviciile sociale de interes general, p. 18.

⁽⁶⁾ JO C 57, 10.3.2007, p. 8.

Marți, 5 iulie 2011

- având în vedere Rezoluția sa din 6 septembrie 2006 referitoare la un model social european pentru viitor ⁽¹⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 27 septembrie 2006 referitoare la Cartea albă a Comisiei privind serviciile de interes general ⁽²⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 14 martie 2007 privind serviciile sociale de interes general în Uniunea Europeană ⁽³⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 9 octombrie 2008 referitoare la promovarea incluziunii sociale și combaterea sărăciei, inclusiv a sărăciei infantile în Uniunea Europeană ⁽⁴⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 19 februarie 2009 referitoare la economia socială ⁽⁵⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 6 mai 2009 referitoare la incluziunea a persoanelor excluse de pe piața muncii ⁽⁶⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 18 mai 2010 referitoare la noile evoluții în achizițiile publice ⁽⁷⁾,
 - având în vedere Declarația sa din 10 martie 2011 privind crearea unor statute europene pentru societăți mutuale, asociații și fundații ⁽⁸⁾,
 - având în vedere rezultatele studiilor Eurofound privind calitatea vieții elaborate în 2003 și în 2007 ⁽⁹⁾,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale și avizele Comisiei pentru afaceri economice și monetare, Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, Comisiei pentru dezvoltare regională și Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A7-0239/2011),
- A. întrucât la articolul 3 din Tratatul UE se prevede că statele membre urmăresc îmbunătățirea constantă a condițiilor de trai și de muncă, iar Uniunea acționează pentru bunăstarea cetățenilor săi, obiective care trebuie îndeplinite printr-o dezvoltare durabilă a Europei, întemeiată pe o creștere economică echilibrată, pe o economie socială de piață cu un grad ridicat de competitivitate, orientată spre sprijinirea întreprinderilor mici și mijlocii, care tinde spre ocuparea deplină a forței de muncă și spre progres social, precum și pe un nivel înalt de protecție și de îmbunătățire a calității mediului, pe combaterea excluziunii sociale și a discriminării, pe promovarea justiției și a protecției sociale, a egalității dintre bărbați și femei, a solidarității dintre generații și a protecției drepturilor copilului;
- B. întrucât la articolul 9 din TFUE se prevede că, în definirea și punerea în aplicare a politicilor și acțiunilor sale, Uniunea ține seama de cerințele privind promovarea unui nivel ridicat al ocupării forței de muncă, garantarea unei protecții sociale corespunzătoare, combaterea excluziunii sociale, precum și de cerințele privind un nivel ridicat de educație, de formare profesională și de protecție a sănătății umane;

⁽¹⁾ JO C 305 E, 14.12.2006, p. 141.

⁽²⁾ JO C 306 E, 15.12.2006, p. 277.

⁽³⁾ JO C 301E, 13.12.2007, p. 140.

⁽⁴⁾ JO C 9E, 15.1.2010, p. 11.

⁽⁵⁾ JO C 76E, 25.3.2010, p. 16.

⁽⁶⁾ JO C 212 E, 5.8.2010, p. 23.

⁽⁷⁾ JO C 161 E, 31.5.2011, p. 38.

⁽⁸⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0101.

⁽⁹⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/surveys/eqls/2007/index.htm>.

Marți, 5 iulie 2011

- C. întrucât la articolul 14 din TFUE și în Protocolul nr. 26 la acesta se face referire în mod explicit la serviciile de interes general (SIG), care includ serviciile sociale de interes general (SSIG); întrucât este confirmat faptul că autoritățile naționale, regionale și locale dețin un rol esențial și competențe discreționare ample în ceea ce privește prestarea, punerea în funcțiune și organizarea serviciilor de interes economic general (SIEG) și că tratatele nu aduc atingere competenței statelor membre de a presta, de a pune în funcțiune și de a organiza servicii de natură non-economică de interes general (SNEIG);
- D. întrucât accesul la serviciile de interes general este un drept fundamental ce se numără printre drepturile economice, sociale și culturale recunoscute în Declarația universală a drepturilor omului;
- E. întrucât prestarea de SSIG universale, de înaltă calitate, accesibile și rezonabile din punctul de vedere al costurilor în sensul Comunicării Comisiei din 2007 privind serviciile de interes general poate fi privită ca un pilon fundamental al modelului social european și ca baza pentru o bună calitate a vieții și pentru atingerea obiectivelor sociale, economice și de ocupare a forței de muncă ale UE;
- F. întrucât serviciile sociale de interes general, în special accesul la servicii de îngrijire a copiilor, a persoanelor în vârstă și a altor persoane aflate în întreținere sunt esențiale pentru participarea egală a femeilor și bărbaților pe piața muncii, la educație și la formarea profesională;
- G. întrucât segregarea de gen în serviciile sociale, atât sectorială, cât și ocupațională, are un impact negativ asupra condițiilor de muncă și a nivelului de salarizare și întrucât muncile casnice neplătite, îngrijirea copiilor și a bătrânilor sunt efectuate predominant de către femei;
- H. întrucât extinderea serviciilor sociale de interes general este un factor care a contribuit la atragerea mai multor femei pe piața muncii;
- I. întrucât articolul 4 alineatul (2) și articolul 5 alineatul (3) din Tratatul UE prevăd principiul subsidiarității la nivel local, recunosc în mod oficial autonomia regională și locală și întrucât articolul 1 din Protocolul nr. 26 la TFUE recunoaște rolul esențial și competențele discreționare ample ale autorităților naționale, regionale și locale în ceea ce privește prestarea, punerea în funcțiune și organizarea serviciilor de interes economic general într-un mod care să răspundă cât mai bine nevoilor utilizatorilor,

Drepturi fundamentale și universalitate

1. consideră că SSIG, precum și utilizatorii și prestatorii acestora posedă, pe lângă caracteristicile comune ale SIG, mai multe caracteristici speciale; SSIG, așa cum sunt definite de statele membre, cuprind sisteme de asigurări sociale obligatorii și complementare și servicii universale prestate direct persoanelor, care vizează creșterea calității vieții tuturor; ele joacă, de asemenea, un rol de prevenire, de coeziune și incluziune socială și asigură exercitarea drepturilor fundamentale proclamate în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale;
2. recunoaște că, în cazul SSIG, există doi factori contrastanți care trebuie conciliați: pe de o parte, principiul subsidiarității, care susține libertatea autorităților publice naționale de a defini, organiza și finanța SSIG astfel cum consideră de cuviință, coroborat cu principiul proporționalității și, pe de altă parte, responsabilitatea care revine Comunității și statelor membre pentru domeniile lor de competență în conformitate cu tratatul;
3. îndeamnă statele membre să asigure în continuare disponibilitatea unor servicii sociale accesibile, abordabile și de înaltă calitate, precum cele asigurate în perioada de creștere economică rapidă, și să garanteze un acces nediscriminatoriu la aceste servicii, indiferent de sex, venit, rasă sau origine etnică, credință religioasă, handicap, vârstă, orientare sexuală sau condițiile de încadrare în muncă; consideră că serviciile sociale au un rol fundamental în asigurarea egalității de gen întrucât, împreună cu serviciile medicale și cele de îngrijire a copiilor, acestea reprezintă unul dintre elementele esențiale ale eforturilor de a crește rata ocupării forței de muncă în rândul femeilor și a asigurării egalității în general;

Marți, 5 iulie 2011

4. insistă asupra necesității de a evita ca actuala criză financiară și economică, precum și evoluțiile economice viitoare, să pună în pericol dezvoltarea serviciilor sociale de interes general, deoarece acest lucru ar avea efecte negative pe termen lung asupra ocupării forței de muncă, creșterii economice din UE, creșterii veniturilor fiscale și promovării egalității dintre femei și bărbați;

5. solicită Comisiei și statelor membre să evalueze din punctul de vedere al dimensiunii de gen impactul diferitelor servicii sociale de interes general și să se asigure că evaluarea din perspectiva egalității de gen a activităților propuse ale UE devine un proces regulat și transparent, cu rezultate concrete, iar integrarea perspectivei de gen în buget se va face la nivelul tuturor programelor și politicilor Uniunii și naționale; solicită, de asemenea, Comisiei, să includă în rapoartele sale de monitorizare aspectele legate de egalitatea de gen;

6. invită statele membre să asigure, în cadrul unor politici de conciliere a vieții profesionale cu viața personală, forme diversificate, accesibile, la prețuri rezonabile și de bună calitate de îngrijire a copiilor, astfel cum sunt descrise în obiectivele de la Barcelona, și să îmbunătățească serviciile de îngrijire a persoanelor în vârstă și a celor aflate în întreținere, toate aceste măsuri constituind un pas esențial către egalitatea dintre femei și bărbați, deoarece serviciile de îngrijire a copiilor nu numai că facilitează participarea femeilor pe piața muncii, ci oferă și posibilități de angajare; solicită Comisiei și statelor membre să ia măsuri pentru recunoașterea muncilor neplătite casnice și de îngrijire a copiilor și bătrânilor, efectuate în special de femei, care au un rol foarte important pentru sustenabilitatea sistemelor sociale;

7. subliniază că natura de interes general al unui serviciu social nu depinde de domeniul acestuia, ci de modul în care este prestat, precum și de o varietate de factori precum statutul nonprofit sau nonselecția beneficiarilor;

8. referitor la SSIG, subliniază faptul că principiul subsidiarității trebuie să aibă prioritate față de normele pieței interne;

9. subliniază faptul că, în principiu, puterea de decizie privind configurarea, finanțarea și prestarea serviciilor sociale de interes general (SSIG) trebuie să revină statelor membre și autorităților locale; declară că respectă și sprijină acest principiu și solicită instituțiilor europene să adopte aceeași poziție;

10. subliniază că, pentru ca SSIG să își îndeplinească rolul, ele trebuie să fie accesibile nu doar persoanelor defavorizate și vulnerabile, ci tuturor persoanelor, indiferent de avere sau venit, asigurându-se totodată un acces echitabil persoanelor celor mai vulnerabile, în conformitate cu legile și practicile statelor membre;

11. subliniază faptul că rolul esențialmente de structurare și incluziune al SSIG contribuie în mod relevant, util și eficient la dezvoltarea tuturor regiunilor, permițând statului și autorităților locale sau regionale să joace un rol prin utilizarea finanțării publice și private; consideră că este deosebit de importantă menținerea acestor servicii în regiunile rurale și vulnerabile și subliniază, de asemenea, rolul vital al SSIG în limitarea riscurilor de segregare a comunităților fragile și marginalizate;

12. subliniază faptul că SSIG sunt finanțate preponderent de statele membre, întrucât intră în primul rând în sfera lor de competență; cu toate acestea, consideră că Uniunea Europeană poate juca un rol important și poate acorda asistență statelor membre pentru a se moderniza și a se adapta la noile condiții și, eventual, le poate transmite cerințele cetățenilor în ceea ce privește calitatea și sfera serviciilor;

13. subliniază importanța evaluării urgente a consecințelor și efectelor sociale asupra populațiilor produse de liberalizarea în domenii-cheie pentru progresele sociale;

Marți, 5 iulie 2011

14. subliniază că este important să se consolideze dimensiunea socială a pieței unice și să se țină mai bine seama de caracterul special al SSIG, punându-se accentul pe o abordare pragmatică în care accesibilitatea, universalitatea, echitatea, calitatea și eficiența acestor servicii să fie considerentele primordiale;

15. sprijină recomandarea din cadrul raportului Monti privind faptul că internetul în bandă largă și serviciile bancare de bază ar trebui recunoscute în legislația europeană drept servicii universale și accesibile tuturor, pe care le pot asigura statele membre;

Contribuția economică

16. subliniind faptul că SSIG nu trebuie să fie definite de impactul lor economic, ia act de cel de al doilea Raport bienal al Comisiei și confirmă că SSIG au o contribuție economică majoră din punctul de vedere al locurilor de muncă, al activității economice și al puterii de cumpărare, sectorul serviciilor medicale și sociale reprezentând 5 % din producția economică și 21,4 milioane de locuri de muncă; observă că, în raportul său intitulat „Mapping of Public Services”, CEEP a confirmat, de asemenea, că activitățile din domeniul social și al sănătății reprezintă 9,6 % din locurile de muncă din UE și 9,4 % din PIB; constată că studiul din 2008 privind forța de muncă arată că femeile ocupă 79 % din locurile de muncă din cadrul serviciilor de sănătate, 81 % din cele din cadrul serviciilor de îngrijire prestate în structuri rezidențiale și 83 % din locurile de muncă din cadrul serviciilor de îngrijire prestate în structuri de tip nerezidențial; constată, de asemenea, că un organism de reprezentare a IMM-urilor, Uniunea Europeană a Artizanatului și a Întreprinderilor Mici și Mijlocii (UEAPME), consideră că IMM-urile au nevoie de SSIG eficiente și de înaltă calitate pentru a funcționa bine; solicită statelor membre să țină cont și de principiile egalității de gen; observă că promovarea unor piețe incluzive ale forței de muncă, prevenirea și reabilitarea vor duce pe termen lung la economii și la îmbunătățirea calității serviciilor;

17. subliniază faptul că SSIG favorizează exercitarea drepturilor cetățenilor și au drept scop asigurarea coeziunii sociale, teritoriale și economice prin realizarea unor forme variate de solidaritate;

18. subliniază că autoritățile regionale și locale joacă un rol fundamental în definirea, finanțarea, prestarea și atribuirea SSIG în cadrul sistemelor de servicii sociale și de protecție socială ale statelor membre: se estimează că sectorul administrației publice de la nivel local și regional reprezintă 15,9 % din PIB-ul UE-27, administrația publică locală reprezentând singură 12,9 % din PIB, iar cheltuielile acestora pentru protecția socială reprezentând 3 % din PIB (378,1 miliarde EUR) ⁽¹⁾;

19. consideră că autoritățile naționale, regionale și locale ar trebui să extindă aplicarea parteneriatelor de tip public-privat în domeniul SSIG pentru a le spori eficiența și disponibilitatea;

Contribuția socială

20. subliniază că studiile Eurofound privind calitatea vieții ⁽²⁾ au demonstrat că una dintre cele mai importante modalități de sporire a calității vieții cetățenilor, de garantare a unei integrări depline în cadrul societății și de creare a unei coeziuni sociale și teritoriale este prestarea și dezvoltarea de SIG, inclusiv a SSIG; subliniază că SSIG sunt un element fundamental al modelului social european și o componentă a modului de organizare a societăților europene, și că scopul lor primordial este realizarea obiectivelor politicii sociale și concretizarea drepturilor sociale ale indivizilor și ale grupurilor, adesea prin intermediul sistemelor de asigurări sociale ale statelor membre;

21. subliniază necesitatea promovării unei politici de progres social, care să garanteze accesul universal la servicii publice de calitate, acordând o atenție specială grupurilor defavorizate precum mamele singure, femeile, persoanele în vârstă, copiii, migranții și persoanele cu orice fel de handicap;

⁽¹⁾ European Social Network (2010): "Managing Social Services in Times of Crisis" <http://www.esn-eu.org/get-document/index.htm?id=357>.

⁽²⁾ Eurofound – Studii privind calitatea vieții <http://www.eurofound.europa.eu/publications/htmlfiles/ef09108.htm>.

Marți, 5 iulie 2011

22. subliniază că este nepotrivit ca fondurile publice alocate SSIG să fie utilizate altfel decât pentru îndeplinirea obiectivelor serviciului și că nicio parte din aceste fonduri, altele decât costurile generale și cu personalul rezonabile suportate în cadrul prestării serviciilor, nu ar trebui să fie folosite în alt scop; consideră că obiectivul legitim de maximizare a profitului de servicii comerciale contravine în mod inacceptabil principiilor și obiectivelor SSIG; este de părere că, atunci când autoritățile din statele membre aleg să utilizeze prestarea indirectă a SSIG, interesul general trebuie protejat și ele ar trebui, asigurând desigur calitatea, inovarea, eficiența și rentabilitatea, să sprijine întreprinderile din sectorul economiei sociale, în cazul cărora orice surplus este reinvestit în serviciu și în inovare, și să le încurajeze să devină prestatori de servicii;

23. subliniază rolul tradițional al statului în calitate de prestator de SSIG, dar consideră că deschiderea acestui sector prestatorilor privați de servicii va conduce la sporirea accesibilității și a calității serviciilor și la extinderea gamei de opțiuni de care dispun consumatorii;

24. reafirmă angajamentul său pentru SSIG moderne și de înaltă calitate, prin care se pot pune în aplicare multe dintre valorile cuprinse în proiectul european, precum egalitatea, solidaritatea, statul de drept și respectul pentru demnitatea umană, precum și principiile accesibilității, serviciului universal, eficienței, gestionării cumpătate a resurselor, continuității, proximității de utilizatorii de servicii și transparenței;

Constrângeri reglementare privind prestarea SSIG

25. subliniază că autoritățile naționale, regionale și locale angajate în prestarea sau mandatarea SSIG au nevoie de securitate juridică pentru serviciile și cheltuielile lor și că, deși serviciul de informare și de clarificare și ghidul publicat recent de Comisie sunt binevenite, ele nu asigură securitatea juridică necesară, fapt care tinde să împiedice prestatorii de SSIG să își îndeplinească misiunea;

26. subliniază că autoritățile naționale și locale dețin responsabilitatea de a garanta buna funcționare a SSIG și menținerea unui standard de calitate ridicat;

27. consideră că situația existentă, în care interpretarea actuală a legislației duce la solicitări adresate CEJ de a preciza limitele normelor referitoare la piața internă în ceea ce privește SIG, inclusiv SSIG, nu este nici eficientă, nici democratică și demonstrează clar lipsa securității juridice; subliniază dialogul îndelungat, aflat încă în desfășurare, al părților interesate cu privire la această chestiune și invită Comisia să ia în sfârșit măsuri;

Politica economică și bugetară

28. subliniază că SSIG constituie o investiție indispensabilă pentru viitorul economic al Europei și că, în anumite state membre, acestea se află sub o presiune sporită din cauza crizei economice și a celei bancare și din cauza programelor guvernamentale de austeritate, în urma cărora SSIG sunt și mai solicitate; SSIG sunt indispensabile în calitatea lor de stabilizatori socioeconomi automați în cursul acestor crize - îndeosebi prin intermediul sistemelor de asigurări sociale;

29. subliniază că, în contextul actual de incertitudine cu privire la creșterea economică și ocuparea forței de muncă, nevoia de SSIG este constant în creștere, în condițiile în care evoluția demografică generează nevoi noi; subliniază că principala provocare în prezent cu privire la prestarea de SSIG este menținerea calității și sferei lor și, având în vedere importanța și necesitatea lor absolută, consolidarea lor pentru ca ele să își poată îndeplini rolul important în realizarea obiectivelor sociale și economice de ocupare a forței de muncă și reducere a sărăciei prevăzute în Strategia Europa 2020;

30. subliniază faptul că criza financiară și economică și politicile de austeritate impuse de statele membre ale UE nu ar trebui să ducă la scăderea investițiilor în SSIG, ci, dimpotrivă, datorită importanței și caracterului lor absolut esențial, aceste servicii trebuie consolidate pentru a răspunde nevoilor populației;

Marți, 5 iulie 2011

31. atrage atenția asupra faptului că este important ca autoritățile naționale, regionale și locale să faciliteze accesul la locuințe sociale pentru femeile în situație precară sau expuse riscului de excludere, precum și pentru femeile care au fost victime ale violenței de gen, în ambele cazuri mai ales atunci când au copii în întreținere;

32. subliniază necesitatea unei mai bune recunoașteri a activității desfășurate de persoanele angajate în sectorul serviciilor sociale, dintre care majoritatea sunt femei, pentru că munca lor este dificilă, necesitând multă atenție și un angajament personal important, fără a se bucura însă de un prestigiu social deosebit;

33. consideră că principiul solidarității și consolidarea Uniunii Europene impun gestionarea crizei, care a determinat creșterea șomajului și a sărăciei, printr-o utilizare mai eficientă și mai eficace a fondurilor la nivelul UE și la nivel național, majorarea fondurilor structurale, îndeosebi a Fondului social european, și utilizarea unor noi resurse precum obligațiunile pentru proiecte;

34. consideră că, pentru a asigura prestarea unor SSIG de înaltă calitate, este necesar ca guvernele statelor membre să asigure un cadru financiar adecvat pentru SSIG care să garanteze continuitatea serviciilor și o finanțare stabilă, precum și condiții de muncă decente și posibilități de formare pentru persoanele implicate în prestarea acestor servicii;

35. subliniază, de asemenea, că orice transfer de competențe privind SSGI de la statele membre la autoritățile locale sau regionale impune instituirea unor mecanisme de coordonare pentru a evita eventuale disparități între calitatea serviciilor prestate în diverse zone și trebuie să fie însoțit de un transfer de resurse necesar pentru a asigura continuarea prestării unor servicii universale de înaltă calitate care să corespundă drepturilor și necesităților utilizatorilor;

36. consideră că, nu în ultimul rând pentru a menține prestarea unor SSIG de calitate, statele membre au nevoie de noi surse de venit și solicită Comisiei să realizeze rapid un studiu de fezabilitate pe baza deciziei șefilor statelor europene din 11 martie 2011 ⁽¹⁾;

Deficiențe în cadrul de reglementare al SSIG

Observații generale

37. consideră că există un larg consens european asupra faptului că SSIG sunt esențiale pentru bunăstarea cetățenilor noștri și pentru o economie eficientă, dar că, deși s-au înregistrat unele progrese în ceea ce privește soluționarea dificultăților cu care se confruntă prestatorii în activitatea de prestare și dezvoltare a SSGI ca urmare a aplicării normelor UE în cazul acestor servicii, nu există până în prezent niciun acord între Comisie și Consiliu sau în cadrul acestora privind punerea în aplicare a unor măsuri concrete suplimentare pentru a elimina obstacolele identificate de părțile interesate;

38. subliniază că, prin tratate, UE și statele membre se angajează să dezvolte o economie socială de piață și să mențină modelul social european; subliniază faptul că statele membre și autoritățile locale trebuie să aibă libertatea de a decide modalitatea de finanțare și de prestare a SSIG, fie direct, fie în alt mod, prin utilizarea tuturor opțiunilor disponibile, inclusiv soluții alternative la procedurile de ofertare, astfel încât să se asigure faptul că obiectivele lor sociale sunt realizate și nu sunt afectate de aplicarea normelor pieței în cazul serviciilor necomerciale; subliniază necesitatea unui mediu favorabil care să promoveze prestarea unor servicii de calitate, accesibile, abordabile și eficiente, facilitând dezvoltarea, în rândul prestatorilor, unei capacități de inițiativă care să le permită să anticipeze nevoile publice;

39. subliniază faptul că la baza calității serviciilor trebuie să se afle o consultare regulată și integrată a utilizatorilor, întrucât serviciile trebuie înainte de toate să răspundă nevoilor acestora;

⁽¹⁾ Concluziile șefilor de stat sau de guvern din zona euro din 11 martie 2011.

Marți, 5 iulie 2011

40. ia act de Declarația sa menționată mai sus din 10 martie 2011 privind crearea unor statute europene pentru societăți mutuale, asociații și fundații și de nevoia actorilor economiei sociale, inclusiv a modelelor cum sunt cooperativele, de a beneficia de mai multă recunoaștere, aceștia fiind activi în furnizarea de SSIG și în organizarea și funcționarea economiei sociale și solicită Comisiei să adopte măsurile necesare, pe baza evaluărilor de impact la nivel național și la nivelul UE, pentru introducerea de propuneri privind statute europene pentru societăți mutuale, asociații și fundații care să le permită să activeze pe o bază trans-națională;

Ajutoarele de stat

41. salută revizuirea ajutoarelor de stat întreprinsă de comisarul Almunia și solicită clarificarea principiilor de bază ale controlului ajutoarelor de stat, pentru a spori certitudinea juridică și transparența cu privire la concepte cum sunt „act de mandatare” sau „autorități publice”, introducerea unei diferențieri a normelor, calcularea compensării obligațiilor de serviciu public, care ar trebui să țină seama, printre altele, de criterii sociale, de caracteristicile prestatorului de servicii și de mai multe considerații exterioare legate de asigurarea serviciilor, cum ar fi valoarea adăugată socială și implicarea în comunitate;

42. salută evaluarea de impact a pachetului Monti-Kroes din 2005 realizată de Comisie; solicită revizuirea pachetului, în vederea consolidării certitudinii juridice, simplificării normelor precum cele privind controlul supracompensării pentru prestatorii de SSIG de la nivel local și îmbunătățirii flexibilității în aplicarea acestora, și luarea în considerare a extinderii listei de derogări de la obligația de notificare după exemplul spitalelor și a locuințelor sociale; solicită Comisiei să reevalueze nivelul minim adecvat pentru pragul aplicabil SSIG și să propună un sistem care să țină seama de PIB-ul statelor membre la calcularea pragului minim, astfel încât acesta să fie calculat pentru fiecare stat în parte și să se evite astfel denaturări ale concurenței provocate de existența unui prag uniform la nivelul întregii UE; îndeamnă la utilizarea controlului supracompensării numai în cazul în care este identificat un risc de încălcare gravă a concurenței;

43. subliniază faptul că nici sectorul, nici statutul unei entități care prestează un serviciu și nici modul în care este finanțat nu determină dacă activitățile sale sunt considerate a avea un caracter economic sau nu, ci mai curând natura activității în sine și efectul său preventiv;

44. reamintește că problema principală nu este distincția dintre SIG, inclusiv SSIG, cu caracter economic și cele fără, ci mai degrabă stabilirea cu claritate a responsabilității autorităților publice în a garanta, în momentul achiziționării unui serviciu, că sarcinile de interes general atribuite întreprinderilor cărora li s-au încredințat serviciile respective sunt într-adevăr îndeplinite;

45. în contextul legislației UE actuale, solicită clarificarea conceptelor și criteriilor de clasificare utilizate pentru a distinge între SSIG cu caracter economic și cele fără caracter economic, precum și o bază comună de înțelegere a SIG, în vederea asigurării îndeplinirii scopurilor acestora;

Inițiativa pentru progresul reformei

46. recunoaște valoarea ridicată a învățării reciproce și a schimbului de bune practici pentru inspirarea și promovarea modernizării în continuare a SSIG în diferite state membre și îndeamnă Comisia să continue în mod proactiv să inițieze și să sprijine astfel de activități, împreună cu și cu asigurarea de formare pentru autoritățile regionale și locale în ceea ce privește aplicarea normelor UE la SSIG; subliniază faptul că problemele identificate de prestatorii și beneficiarii SSIG necesită soluții prompte, bazate pe o abordare pragmatică;

47. solicită ca Comisia, în continuarea Comunicării din 2007 privind SGI și a revizuirii curente a normelor privind achizițiile și ajutoarele de stat, să pună în practică un program de reformă, adaptare și clarificare, pentru a sprijini și a recunoaște caracteristicile specifice non-piață ale SSIG, în vederea asigurării deplinei conformități nu doar cu dispozițiile privind piața unică, ci și cu obligațiile sociale prevăzute în tratate;

Marți, 5 iulie 2011

48. consideră că un regulament-cadru al UE privind SEIG, posibil conform articolului 14 din TFUE, nu este o chestiune esențială în acest moment;

49. consideră că Comitetul pentru protecție socială a contribuit și va continua să contribuie într-o mare măsură la înțelegerea SSIG și la îndeplinirea rolului acestora; remarcă, cu toate acestea, că mandatul său conform tratatului (articolul 160 din TFUE) prevede un rol pur consultativ și nu permite ca membrii săi să provină din societatea civilă, din Parlamentul European, din cadrul partenerilor sociali sau din altă parte;

50. propune înființarea unui grup de lucru multipartit la nivel înalt, așa cum a recomandat cel de-al 3-lea Forum SSIG, care să fie deschis, flexibil și transparent, să reprezinte o paletă largă de părți interesate și să se concentreze asupra realizării de reforme cum sunt cele identificate de inițiativele politice din acest raport și din recomandările celui de-al treilea Forum al SSIG, din cel de-al doilea Raport bienal al Comisiei și din rapoartele SCP, precum și din alte propuneri relevante; propune ca grupul de lucru să fie coprezidat de Parlamentul European și de comisarul responsabil cu Afacerile Sociale și să cuprindă reprezentanți ai Parlamentului, ai comisarilor corespunzători, ai Consiliului, ai partenerilor sociali și ai organizațiilor societății civile care reprezintă utilizatorii și prestatorii de SSIG, ai Comitetului Regiunilor, ai autorităților locale și ai altor părți interesate; grupul de lucru ar putea:

- să evalueze argumentele relative în favoarea instituirii unui observator european sau unui centru de resurse pentru SSIG, care să colecteze informații din diverse surse din statele membre și care să permită schimbul de bune practici în domeniul SSIG de la nivel local, regional și național;
- să caute să realizeze un consens larg cu privire la pașii de urmat pentru clarificarea neclarităților juridice și a ambiguităților privind SSIG;
- să evalueze dacă reglementările privind piața unică europeană care au un impact negativ asupra prestării de SSIG necesită o reelaborare, astfel încât să respecte și să sprijine responsabilitățile statelor membre privind definirea, finanțarea și prestarea de SSIG, ținând seama de actuala revizuire a normelor efectuată de Comisie;
- să efectueze, cu ajutorul Comitetului pentru protecție socială, un studiu cuprinzător privind funcționalitatea SSIG;
- să examineze cum pot statele membre, la definirea serviciilor sociale de interes general, să țină seama de serviciile specifice în funcție de gen, în special de consultanța și serviciile sociale destinate femeilor, precum și de serviciile esențiale care contribuie la calitatea vieții și la egalitate pentru femei, cum ar fi serviciile de sănătate, în special de sănătate sexuală și reproductivă, educația și serviciile de îngrijire a persoanelor în vârstă;
- să promoveze inovațiile, precum un registru cu SSIG al statelor membre, un sistem-pilot privind îngrijirea persoanelor vârstnice și programe de acțiune bazate pe Cadrul european de calitate pe bază voluntară (CCV);
- să ia în considerare cum ar putea statele membre să dezvolte metode de asistență la domiciliu și asistență pentru persoane vulnerabile, atât de către bărbați, cât și de către femei, și să reducă impactul negativ asupra capacității de inserție profesională și asupra pensiilor persoanelor care îngrijesc membri dependenți ai familiei;

51. solicită un al patrulea forum european privind SSIG, pentru a continua inițiativa din raportul Ferreira din 2007 și a examina progresul reformei; solicită grupului de lucru propus să prezinte celui de-al patrulea forum un raport intermediar, care să asigure acestui forum continuitate, direcție și substanță;

Marți, 5 iulie 2011

Cadrul european de calitate pe bază voluntară

52. salută Cadrul european de calitate pe bază voluntară și insistă ca aplicarea principiilor să fie realizată și monitorizată utilizându-se criteriile de calitate propuse, prin metoda deschisă de coordonare, și ca părțile interesate să fie incluse în cadrul procesului;

53. salută faptul că, în inițiativele-cheie anexate la Comunicarea privind Platforma europeană pentru combaterea sărăciei și a excluziunii sociale, Comisia propune dezvoltarea, la nivel sectorial, a Cadrului european de calitate pe bază voluntară cu privire la serviciile sociale, inclusiv în domeniul îngrijirilor pe termen lung și a lipsei de adăpost; recomandă ca acesta să includă și domeniile îngrijirii copiilor, al persoanelor cu handicap și al locuințelor sociale și să utilizeze ca indicator șansele egale;

54. invită Comisia Europeană să clarifice legătura dintre cadrul de calitate prevăzut în CCV și în Programul Prometeus pentru a evita orice suprapunere; îndeamnă statele membre să utilizeze CCV pentru elaborarea sau îmbunătățirea sistemelor existente de monitorizare și de acreditare a calității, după caz, pentru fiecare stat membru; este de părere că funcționarea CCV ar trebui evaluată de către statele membre folosind ca referință Carta drepturilor fundamentale și Protocolul 26 din TFUE;

55. subliniază faptul că, în vederea prestării de servicii sociale de calitate, sunt esențiale condiții de muncă decente pentru femei și bărbați, stabile și care respectă legislația și practicile din statele membre, formarea de calitate și regulată, precum și participarea și abilitarea utilizatorilor, ținând seama de perspectivele de gen; subliniază, de asemenea, că voluntarii joacă un rol de mare preț în cadrul SSIG, dar că aceștia nu pot înlocui prezența unei forțe de muncă profesionale și formate în domeniul SSIG, cum sunt asistenții sociali și personalul general;

56. invită statele membre să încurajeze crearea de locuri de muncă și potențialul de creștere al sectorului serviciilor sociale, medicale și de învățământ, oferind migranților și cetățenilor UE condiții de muncă decente și acces la sisteme de protecție socială cuprinzătoare;

57. consideră că, în ceea ce privește obligațiile lucrătorilor sociali, o importanță deosebită ar trebui să fie acordată măsurilor de creștere a motivației față de muncă, educație sau întreprinderea unei activități economice, cu scopul de a dobândi independență și autonomie;

58. consideră că principiile CCV ar putea fi utilizate în definirea unor criterii de calitate a serviciilor, care să fie utilizate la revizuirea normelor privind licitațiile și contractele și subcontractele de achiziții publice;

59. propune ca îmbunătățirea în continuare a CCV să cuprindă referințe la finanțare și la statutul prestatorilor de servicii;

*

* *

60. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, parlamentelor și guvernelor statelor membre și statelor candidate, Comitetului Regiunilor și Comitetului Economic și Social European.

Marți, 5 iulie 2011

Impactul politicii de dezvoltare a UE

P7_TA(2011)0320

Rezoluția Parlamentului European din 5 iulie 2011 referitoare la creșterea impactului politicii de dezvoltare a UE (2011/2047(INI))

(2013/C 33 E/08)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 208 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, la care se prevede că „obiectivul principal al politicii Uniunii în domeniul cooperării pentru dezvoltare îl reprezintă reducerea și, în cele din urmă, eradicarea sărăciei. Uniunea ține seama de obiectivele cooperării pentru dezvoltare la punerea în aplicare a politicilor care pot afecta țările în curs de dezvoltare”,
- având în vedere Declarația Mileniului a Organizației Națiunilor Unite din 8 septembrie 2000,
- având în vedere Consensul de la Monterrey, adoptat la Conferința internațională privind finanțarea pentru dezvoltare, care s-a desfășurat la Monterrey (Mexic) în perioada 18-22 martie 2002,
- având în vedere Consensul european privind dezvoltarea ⁽¹⁾,
- având în vedere Documentul de lucru al serviciilor Comisiei referitor la planul de acțiune al UE privind egalitatea de șanse între femei și bărbați și emanciparea femeilor 2010-2015 (SEC(2010)0265) și Concluziile Consiliului din 14 iunie 2010 privind Obiectivele de dezvoltare ale mileniului, în care se exprimă susținerea pentru planul de acțiune al UE,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1905/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 de stabilire a unui instrument de finanțare a cooperării pentru dezvoltare ⁽²⁾ [„Instrumentul de cooperare pentru dezvoltare” (ICD)],
- având în vedere Codul de conduită al UE privind complementaritatea și diviziunea muncii în politica de dezvoltare ⁽³⁾,
- având în vedere Declarația de la Paris privind eficacitatea ajutorului și Agenda pentru acțiune de la Accra,
- având în vedere Inițiativa privind un nivel minim de protecție socială, lansată de Comitetul directorilor executivi din cadrul ONU (CDE) în aprilie 2009,
- având în vedere Raportul european privind dezvoltarea intitulat „Protecția socială pentru o dezvoltare favorabilă incluziunii”, publicat la 7 decembrie 2010,
- având în vedere Agenda privind munca decentă a Organizației Internaționale a Muncii (OIM) și Pactul mondial al OIM pentru ocuparea forței de muncă, adoptate prin consens general la 19 iunie 2009 în cadrul Conferinței Internaționale a Muncii,
- având în vedere raportul realizat de raportorul special al Organizației Națiunilor Unite pentru dreptul la alimentație, Olivier De Schutter, raport intitulat „Agroecology and the Right to Food”, prezentat cu ocazia celei de a 16-a sesiuni a Consiliului ONU pentru Drepturile Omului [A/HRC/16/49] din 8 martie 2011,

⁽¹⁾ JO C 46, 24.2.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 378, 27.12.2006, p. 41.

⁽³⁾ Concluziile Consiliului din 15 mai 2007 (09558/2007).

Marți, 5 iulie 2011

- având în vedere raportul intitulat „The State of Food and Agriculture 2010-2011; Women in Agriculture – Closing the gender gap for development” prezentat anul acesta la Roma de Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură,
 - având în vedere inițiativă lansată de Comisia europeană în luna martie 2010, intitulată „Dialog structurat pentru un parteneriat eficient în vederea dezvoltării” care vizează identificarea mijloacelor practice pentru a ameliora eficiența implicării organizațiilor societății civile și a autorităților locale în cooperarea europeană;
 - având în vedere Cartea verde a Comisiei din 10 noiembrie 2010 intitulată „Politica de dezvoltare a UE în sprijinul creșterii favorabile incluziunii și al dezvoltării durabile. Sporirea impactului politicii de dezvoltare a UE” (COM(2010)0629),
 - având în vedere Cartea verde a Comisiei din 19 octombrie 2010 privind viitorul sprijinului bugetar al UE acordat țărilor terțe,
 - având în vedere Rezoluția sa din 23 mai 2007 privind promovarea muncii decente pentru toți ⁽¹⁾, Rezoluția sa din 24 martie 2009 referitoare la contractele ODM ⁽²⁾, Rezoluția sa din 25 martie 2010 referitoare la efectele crizei financiare și economice mondiale asupra țărilor în curs de dezvoltare și asupra cooperării pentru dezvoltare ⁽³⁾, Rezoluția sa din 7 octombrie 2010 referitoare la sistemele de sănătate din Africa Subsahariană și sănătatea mondială ⁽⁴⁾, Rezoluția sa din 15 iunie 2010 referitoare la progresele realizate în vederea atingerii Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului: revizuire intermediară în vederea pregătirii pentru reuniunea la nivel înalt a ONU din septembrie 2010 ⁽⁵⁾, Rezoluția sa din 25 noiembrie 2010 referitoare la Conferința ONU privind schimbările climatice de la Cancun (COP16) ⁽⁶⁾ și Rezoluția sa din 8 martie 2011 referitoare la taxe și dezvoltare - cooperarea cu țările în curs de dezvoltare în ceea ce privește promovarea bunei guvernanțe în chestiuni fiscale ⁽⁷⁾,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare (A7-0205/2011),
- A. întrucât reducerea și eradicarea sărăciei constituie obiectivul principal al politicii UE din domeniul cooperării pentru dezvoltare, după cum este definit în Tratatul de la Lisabona;
- B. întrucât Consensusul european privind dezvoltarea reafirmă angajamentul UE privind eradicarea sărăciei și realizarea ODM, precum și principiile asumării responsabilității și parteneriatului, eficacității ajutorului și coerenței politicilor în favoarea dezvoltării, care continuă să fie esențiale și care trebuie să orienteze eforturile destinate îmbunătățirii impactului ajutorului pentru dezvoltare al UE;
- C. întrucât sărăcia are multiple dimensiuni, incluzând nu doar dimensiunea economică, ci și cea umană, socioculturală, politică, de protecție, de gen și de mediu, care trebuie abordate de politica de dezvoltare a UE;
- D. întrucât egalitatea de gen, emanciparea politică și economică a femeilor și respectarea drepturilor omului în cazul femeilor sunt esențiale pentru reducerea sărăciei și o dezvoltare durabilă,

⁽¹⁾ JO C 102 E, 24.4.2008, p. 321.

⁽²⁾ JO C 117 E, 6.5.2010, p. 15.

⁽³⁾ JO C 4 E, 7.1.2011, p. 34.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0355.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0210.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0442.

⁽⁷⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0082.

Marți, 5 iulie 2011

O politică de dezvoltare cu impact puternic

1. salută eforturile de a elabora documente europene de strategie de țară pentru o mai bună coordonare între Comisie și statele membre; subliniază că procesul de programare trebuie să asigure punerea în aplicare a agendei privind eficacitatea ajutorului și respectarea dreptului de control democratic al Parlamentului, astfel cum este definit la articolul 290 din Tratatul de la Lisabona;
2. își reiterează solicitarea de a integra FED în bugetul UE, acest lucru fiind un pas important în direcția unei mai bune coordonări între diversele instrumente de ajutor ale UE; insistă că acest lucru nu trebuie să ducă la o reducere a finanțării viitorului instrument de cooperare pentru dezvoltare și nici a finanțării FED (comparativ cu nivelul actual);
3. subliniază că impactul ajutorului UE ar putea fi deja mărit prin aplicarea deplină a principiilor care stau deja la baza acțiunilor de dezvoltare, precum axarea ajutorului UE pe combaterea sărăciei, coerența politicilor în favoarea dezvoltării (CPD) și angajamentele de la Paris și Accra privind eficacitatea ajutorului; prin urmare, solicită Comisiei să își asume un rol major cu privire la aceste chestiuni în cadrul Forumului la nivel înalt de la Busan privind eficacitatea ajutorului, precum și să se asigure că acest proces decisiv respectă obiectivele menționate anterior referitoare la cadrul privind eficacitatea ajutorului până în 2015;
4. consideră că proiectele și politicile finanțate de către Uniunea Europeană ar trebui să fie supuse unor evaluări sistematice, astfel încât să se identifice acțiunile de dezvoltare cu cel mai mare grad de eficacitate; prin urmare, solicită Comisiei să formuleze o politică globală de evaluare, bazată pe criterii și indicatori precizi; reamintește totuși că încercarea de a elabora o politică cu un impact puternic nu ar trebui să ducă la privilegierea unei evaluări pur cantitative și pe termen scurt a rezultatelor obținute;
5. consideră că contractele ODM oferă un model pozitiv pentru un ajutor previzibil și axat pe rezultate, care ar trebui să fie dezvoltat în continuare de Comisie și statele membre;
6. reamintește că, potrivit Consensului european privind dezvoltarea, o guvernare responsabilă și participativă este un factor-cheie pentru dezvoltare; solicită Comisiei și statelor membre să monitorizeze și să prezinte rapoarte privind practicile de guvernare din țările în curs de dezvoltare, care să includă combaterea corupției, îmbunătățirea gestionării finanțelor publice, sporirea transparenței și respectarea drepturilor omului; susține propunerile Comisiei de sporire a promovării bunei guvernări și a combaterii corupției în țările beneficiare; subliniază totuși că mecanismele care folosesc ajutorul ca un stimulent pentru reformele politice trebuie să fie transparente, să pună un accent deosebit pe democrație și drepturile omului și să implice părțile interesate de la nivel național angajate în dezvoltare;
7. subliniază că, în conformitate cu conceptul asumării democratice a responsabilității, parlamentele, autoritățile locale și regionale, societatea civilă și ceilalți actori implicați ar trebui să beneficieze de sprijin în îndeplinirea rolului care le revine în definirea strategiilor de dezvoltare, în tragerea la răspundere a guvernelor, precum și în monitorizarea și evaluarea performanțelor anterioare și a rezultatelor în materie de dezvoltare; insistă cu precădere asupra faptului că abordarea teritorială a dezvoltării permite o mai bună asumare democratică a responsabilității de către beneficiari;
8. solicită UE să își îndeplinească angajamentele asumate la Accra prin furnizarea de finanțare și sprijin adecvat guvernelor partenere, în vederea stimulării unei participări semnificative a cetățenilor în cadrul organizațiilor societății civile;
9. subliniază rolul autorităților locale și regionale și a rețelelor acestora în sporirea impactului politicii europene de dezvoltare; subliniază că parlamentele țărilor beneficiare sunt cel mai bine plasate pentru a-și îndeplini rolul care le revine în ceea ce privește identificarea sectoarelor prioritare, pregătirea și adoptarea

Marți, 5 iulie 2011

documentelor de strategie de țară și a bugetelor multianuale, precum și monitorizarea alocărilor bugetare, în consultare cu societatea civilă, înainte de inițierea unui dialog politic cu donatorii, pentru a spori rolul parlamentarilor în procesul decizional;

10. subliniază legătura strânsă dintre o politică de dezvoltare cu un impact puternic și capacitatea de dezvoltare; observă că capacitatea de dezvoltare ar trebui văzută ca un proces integrat menit să îmbunătățească abilitatea cetățenilor, a organizațiilor, a guvernelor și a societății de a concepe strategii de dezvoltare durabilă; evidențiază că acest tip de capacitate este un proces care presupune angajament din partea țărilor partenere și elaborarea unor politici specifice de către acestea;

11. menționează că sprijinirea capacității de dezvoltare, nu doar prin intermediul instrumentului de sprijin bugetar, ci și prin intermediul cooperării tehnice este esențială în vederea asigurării unei asistențe pentru dezvoltare cu un impact puternic; recunoaște că asumarea proceselor de transformare și identificarea cu acestea de către țările partenere pot fi sporite de-a lungul timpului dacă sunt stimulate prin aceste instrumente;

12. subliniază că obiectivul de a spori impactul ajutorului și de a obține mai multe rezultate/o rentabilitate mai bună nu ar trebui să ducă la o politică de dezvoltare ce evită riscurile și se axează doar pe „țările care nu pun probleme”; insistă că eradicarea sărăciei trebuie să rămână criteriul cel mai important pentru alocarea ajutorului pentru dezvoltare al UE și că eficacitatea ajutorului trebuie să fie îmbunătățită prin axarea pe rezultate tangibile; invită Comisia și statele membre să revizuiască scopul instrumentelor de finanțare și să orienteze fondurile ajutorului oficial pentru dezvoltare (AOD) spre țările cele mai sărace și mai vulnerabile și spre păturile sociale cele mai sărace, în special spre categoriile care sunt expuse riscurilor celor mai ridicate de excluziune socială, precum femeile, copiii, persoanele în vârstă și persoanele cu handicap, ținând cont de rezultatele obținute și de impactul ajutorului; solicită programarea unei perioade de eliminare treptată a alocării de fonduri din cadrul AOD țărilor emergente;

13. subliniază necesitatea de a face distincția între nevoile de dezvoltare ale țărilor cel mai puțin dezvoltate și cele ale țărilor cu venituri medii (TVM), în special ale donatorilor emergenți; reamintește că 72 % din populația săracă a lumii trăiește în TVM și că, prin urmare, cooperarea și dialogul ar trebui continuate pentru a găsi soluții de eradicare a sărăciei și inegalității persistente; reiterează faptul că cooperarea în afara AOD cu TVM și partenerii strategici nu trebuie finanțată din bugetul pentru dezvoltare și așa limitat;

14. este de părere că politica de dezvoltare a UE ar trebui să aibă drept scop eliminarea obstacolelor care stau în calea dezvoltării, precum prețurile de dumping aplicate produselor agricole, sarcina nelegitimă a datorilor, scurgerea de capital și comerțul inechitabil, și crearea unui mediu internațional axat pe combaterea sărăciei, garantarea unor venituri decente, precum și pe respectarea drepturilor fundamentale ale omului, inclusiv a drepturilor sociale și economice;

15. reiterează principiul universalității drepturilor omului și a nediscriminării ca fundament al consolidării impactului politicii pentru dezvoltare a UE;

16. subliniază că combaterea inegalității – inclusiv a inegalității de gen – consolidează abordarea bazată pe drepturile omului promovată de Consensul european privind dezvoltarea și poate duce la o reducere mai rapidă a sărăciei;

17. recunoaște obstacolele care stau în calea dezvoltării provenite din conflicte și dezastre, precum și importanța și raportul cost-eficacitate al investițiilor în acțiuni de prevenire;

18. invită Comisia ca, împreună cu statele membre interesate, să acorde o șansă noilor abordări inovatoare ale ajutorului, precum „plata la livrare”, ajutorul bazat pe rezultate și finanțarea bazată pe rezultate;

Marți, 5 iulie 2011

19. subliniază importanța crucială a coerenței politicilor în favoarea dezvoltării (CPD) pentru punerea în aplicare a unei politici de dezvoltare cu impact puternic și pentru realizarea ODM; invită Comisia să definească în mod clar responsabilitățile și rolul de conducere ale celor mai înalte niveluri în ceea ce privește îndeplinirea obligației din tratat referitoare la CPD și solicită alocarea unor resurse suficiente în acest sens în cadrul Comisiei, al Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE) și al delegațiilor UE;

20. consideră că, pentru a garanta un impact puternic, politica de dezvoltare a UE ar trebui să adopte o abordare bazată pe stimulente și pe o diferențiere mai mare, recompensând țările cu rezultate bune și oferind sprijin celor care sunt în dificultate;

21. insistă ca mecanismele de finanțare specifice inovatoare axate pe crearea de bunăstare, drepturile de proprietate și reducerea scurgerilor de capital să fie luate în considerare în mod corespunzător în stabilirea direcțiilor de dezvoltare localizate, conform priorităților specifice ale beneficiarilor;

Respectarea angajamentelor financiare

22. își reiterează poziția conform căreia trebuie realizat obiectivul colectiv de alocare a 0,7 % din venitul național brut (VNB) al Uniunii în favoarea AOD până în 2015; îndeamnă Comisia și statele membre să găsească noi surse de finanțare pentru dezvoltare, precum o taxă pe tranzacțiile financiare la nivel mondial, resurse financiare din sectorul privat și soluții orientate asupra pieței; se opune oricărei modificări sau extinderi a definiției AOD stabilite de Comitetul de asistență pentru dezvoltare din cadrul OCDE;

23. solicită statelor membre să își îndeplinească angajamentele financiare neonorate, inclusiv cele referitoare la sănătatea maternă și infantilă din cadrul Inițiativei G8 de la Muskoka;

24. subliniază că ajutorul ar trebui să fie acordat într-o manieră previzibilă care să fie armonizată cu planurile și prioritățile naționale și să asigure stimulentele necesare pentru o mai mare transparență și responsabilitate din partea guvernelor donatoare, a ONG-urilor și a țărilor partenere;

25. consideră că valoarea adăugată a ajutorului pentru dezvoltare al Comisiei și apropierea termenului-limită de realizare a ODM justifică o creștere semnificativă în termeni reali a cifrelor anuale corespunzătoare AOD în perioada următorului cadru financiar multianual (CFM); subliniază că proporția ajutorului european global canalizat prin bugetul UE nu ar trebui redusă și ar trebui să își mențină dimensiunea axată pe combaterea sărăciei;

26. reamintește că ajutorul acordat prin intermediul viitoarelor instrumente ale UE de cooperare pentru dezvoltare trebuie să fie în continuare legat de criteriile de eligibilitate pentru AOD stabilite de Comitetul de asistență pentru dezvoltare din cadrul OCDE;

27. îndeamnă la eforturi sporite de educare și sensibilizare cu privire la dezvoltare în Europa; subliniază că acest lucru ar trebui privit ca o modalitate nu doar de a stimula sprijinul public în favoarea alocării de fonduri pentru dezvoltare, dar și de a permite fiecărui cetățean european să înțeleagă preocupările mondiale legate de dezvoltare; subliniază că o mai bună sensibilizare a publicului și reducerea indifferenței față de starea critică a țărilor în curs de dezvoltare ar contribui la consolidarea politicii UE în materie de dezvoltare;

Marți, 5 iulie 2011

28. menționează că, pentru a crește gradul de sensibilizare a publicului și a reduce indiferența, eforturile trebuie să se axeze pe îmbunătățirea transparenței modului de folosire a ajutorului, pe sporirea gradului de diseminare a studiilor de evaluare independente și pe aplicarea unor sancțiuni mai aspre actorilor care sunt vinovați de deturnarea fondurilor aferente ajutorului pentru dezvoltare;

Promovarea creșterii în favoarea celor săraci

29. recunoaște că creșterea economică este un motor esențial al dezvoltării; cu toate acestea, subliniază că creșterea este doar un instrument printre multe altele și că maximizarea creșterii nu este echivalentă cu maximizarea dezvoltării; subliniază mai ales că impactul creșterii asupra eradicării sărăciei ar putea fi mult mai puternic dacă s-ar reduce inegalitatea, iar drepturile omului ar fi respectate; prin urmare, insistă ca ajutorul pentru dezvoltare al UE să fie direcționat spre creșterea în favoarea celor săraci, prin adoptarea unor măsuri destinate în mod specific categoriilor sociale sărace și marginalizate, pentru a crește partea care le revine din bogăția națională și pentru a le permite să devină o forță motrice a unei creșteri cu adevărat favorabile incluziunii, cum ar fi microcreditul și microfinanțarea, precum și alte soluții bazate pe piață;

30. menționează că politica bazată exclusiv pe creștere economică și-a dovedit limitele în ceea ce privește eradicarea sărăciei și promovarea coeziunii sociale, după cum au demonstrat recente crize financiară, climatică, energetică și alimentară; sprijină o dezvoltare durabilă bazată pe comerțul echitabil și pe justiție socială, de care să beneficieze generațiile actuale, fără a pune în pericol disponibilitatea resurselor pentru generațiile viitoare;

31. subliniază că orice politică în favoarea creșterii economice nu și-ar putea îndeplini scopul fără promovarea normelor sociale și de mediu și punerea în aplicare a mecanismelor de protecție socială;

32. subliniază că politicile UE ar trebui să faciliteze creșterea în sectoarele economice în care își câștigă existența categoriile sărace ale populației, cum ar fi agricultura, și să acorde mai multă atenție sectorului informal; invită Comisia și statele membre să favorizeze măsurile care asigură securitatea funciară și facilitează accesul persoanelor sărace la terenuri, piețe, credite și alte servicii financiare, precum și dezvoltarea competențelor, fără a amplifica inegalitățile existente și fără a consolida structuri de dependență asimetrice;

33. sprijină eforturile de promovare a unei dezvoltări industriale și a infrastructurii care să contribuie la o creștere economică durabilă, cu respectarea integrală a standardelor sociale și de mediu; menționează că cel mai eficace mod de a stimula creșterea și de a scoate oamenii din sărăcie este consolidarea dezvoltării industriale și a pieței;

34. subliniază că dezvoltarea industrială are un potențial extraordinar de transformare a economiilor naționale și, spre deosebire de exporturile agricole sau de extracția resurselor naturale, care expun economiile la șocuri, poate oferi o bază solidă pentru o creștere a productivității pe termen lung; prin urmare, solicită țărilor în curs de dezvoltare să abordeze această chestiune prin conceperea și aplicarea unor politici de industrializare care să se axeze pe specializarea producției și consolidarea capacității comerciale;

35. subliniază necesitatea ca creșterea industrială să fie eficientă din punct de vedere energetic, astfel încât creșterea PIB-ului să fie disociată de dependența de petrol și de emisiile de gaze cu efect de seră; solicită UE și statelor sale membre să depună toate eforturile necesare pentru a facilita transferul către țările în curs de dezvoltare al tehnologiilor și bunelor practici în materie de eficiență energetică;

Marți, 5 iulie 2011

36. consideră că finanțarea exporturilor sau a proiectelor de infrastructură de amploare, deși atractivă din punctul de vedere al rezultatelor vizibile, nu este neapărat cea mai bună strategie pentru furnizarea de beneficii celei mai mari părți a populației și comunităților marginalizate sărace;

37. solicită ca UE și statele sale membre să sprijine într-un mod mai sistematic agenda privind munca decentă a OIM în țările în curs de dezvoltare, pentru a stimula crearea de locuri de muncă de înaltă calitate și protecția standardelor fundamentale de muncă;

38. subliniază faptul că diversificarea economiilor țărilor în curs de dezvoltare și reducerea dependenței lor de importuri trebuie să constituie obiective prioritare ale politicilor de sprijinire a creșterii;

39. subliniază că proiectele de investiții sprijinite de mecanismele UE în vederea combinării subvențiilor și împrumuturilor trebuie să facă obiectul monitorizării punerii lor în aplicare și al unor studii de impact bazate pe standardele sociale și de mediu convenite la nivel internațional; insistă asupra faptului că procesul decizional cu privire la selecția proiectelor trebuie să fie transparent și în concordanță cu documentele de strategie ale UE, cu principiul asumării responsabilității de către fiecare țară și cu angajamentul UE de decuplare a ajutoarelor sale;

40. insistă asupra faptului că combinarea ar trebui să genereze noi fonduri și nu să determine o înlocuire a subvențiilor acordate de UE prin AOD cu împrumuturi;

41. subliniază că politica de dezvoltare nu poate deveni cu adevărat eficace fără promovarea unor cadre legale adecvate, îndeosebi în domeniul drepturilor de proprietate intelectuală sau al dreptului contractual;

42. subliniază că promovarea egalității de gen va ajuta la relansarea productivității femeilor și, prin urmare, va contribui la o creștere durabilă și favorabilă persoanelor sărace;

Dezvoltarea umană

43. subliniază că sărăcia nu se măsoară doar în termeni monetari și că, în sens larg, aceasta înseamnă imposibilitatea de a beneficia de drepturi fundamentale precum hrana, educația, sănătatea sau libertatea de exprimare;

44. subliniază că asigurarea serviciilor sociale de bază este esențială pentru o creștere în favoarea celor săraci și pentru realizarea ODM; solicită ca 20 % din întregul ajutor al UE să fie alocat serviciilor sociale de bază, astfel cum sunt definite de Organizația Națiunilor Unite în Obiectivele de dezvoltare ale mileniului (indicatorul 8.2 pentru obiectivul 8 „Crearea unui parteneriat mondial pentru dezvoltare”), cu un accent special pe accesul liber și universal la serviciile de bază din domeniul sănătății și al educației primare, luând în considerare sprijinul UE pentru inițiativa „Educație pentru toți” și Comunicarea din 2010 privind rolul UE în sănătatea mondială; reiterează necesitatea de a acorda o atenție deosebită grupurilor vulnerabile și celor cu risc ridicat de excluziune socială, cum sunt persoanele cu handicap;

45. subliniază că educația fetelor și promovarea egalității de gen în educație sunt esențiale pentru dezvoltare, iar politicile și acțiunile care nu iau în considerare diferențele de gen pierd oportunități de dezvoltare vitale; evidențiază că educația fetelor oferă printre cele mai bune rezultate dintre toate investițiile în dezvoltare, aducând beneficii atât individuale cât și sociale, care revin atât indivizilor, familiilor, cât și

Marți, 5 iulie 2011

societății în ansamblul său prin reducerea ratei fertilității femeilor, scăderea ratelor de mortalitate maternă, neonatală și infantilă, protejarea împotriva infectării cu HIV/SIDA, creșterea ratei de participare a forței de muncă feminine și a veniturilor acestora și crearea de beneficii în materie de educație transmisă între generații;

46. subliniază importanța remedierii problemelor de finanțare din sistemele de sănătate cauzate de priorități precum reducerea finanțării în domeniul sănătății sexuale și reproductive și subliniază importanța investițiilor pentru combaterea HIV/SIDA și a altor boli;

47. reamintește că investițiile în copii și tineret sunt investiții pe termen lung în dezvoltarea umană durabilă;

48. salută inițiativa ONU privind un nivel minim de protecție socială; invită Comisia și statele membre să îmbunătățească sprijinul acordat programelor naționale de protecție socială din țările în curs de dezvoltare și să elaboreze un cadru cuprinzător de politici în acest sens, care să includă egalitatea de gen și aspecte legate de emanciparea femeilor;

49. salută eforturile UE de a aborda într-un mod mai sistematic legăturile dintre dimensiunea externă a politicii sale în materie de migrație și azil și alte politici cu influență asupra migrației, de exemplu ocuparea forței de muncă, educația, drepturile și protecția socială;

50. este de părere că veniturile fiscale sunt esențiale pentru a permite țărilor în curs de dezvoltare să satisfacă nevoile de bază ale cetățenilor lor, să își reducă dependența de ajutorul extern și să promoveze responsabilitatea democratică; își reiterează opinia conform căreia UE trebuie să sprijine țările partenere în elaborarea unor sisteme fiscale echitabile, transparente și eficiente care să genereze veniturile necesare protecției sociale și politicilor în favoarea celor săraci, iar la nivel internațional trebuie să depună eforturi în continuare pentru a spori transparența financiară și pentru a se asigura că țările partenere împart beneficiile; subliniază că schimbul de bune practici și de informații privind politicile fiscale este esențial pentru a crea sisteme fiscale echitabile;

51. subliniază importanța intrinsecă a drepturilor omului și multiplele modalități de care dispune UE pentru a facilita consolidarea capacităților în ceea ce privește respectarea tuturor drepturilor omului;

Implicarea sectorului privat

52. recunoaște că dezvoltarea sectorului privat în țările în curs de dezvoltare este esențială pentru a crea posibilități de ocupare a forței de muncă, a asigura serviciile și a stimula generarea de bogăție; reamintește că 90 % din locurile de muncă din țările în curs de dezvoltare sunt în sectorul privat; subliniază că, în conformitate cu agenda în favoarea celor săraci, ajutorul pentru dezvoltare al UE ar trebui să se axeze pe finanțarea întreprinderilor naționale, mobilizarea capitalurilor interne și încurajarea țărilor beneficiare să creeze un mediu favorabil dezvoltării IMM-urilor și a microîntreprinderilor, precum și pe înlăturarea barierelor din calea reglementării sectorului informal, a accesului la capital și la credite în condiții rezonabile, iar serviciile și dezvoltarea capacităților ar trebui să aibă în vedere în special întreprinzătorii mai săraci;

53. reafirmă rolul unui sector privat responsabil din punct de vedere ecologic și social în creșterea ritmului dezvoltării durabile; solicită Comisiei să promoveze, printre altele, întreprinderile din sectorul economiei sociale care își desfășoară activitatea în concordanță cu principiile etice și economice;

54. subliniază că este important să se evalueze clar riscurile potențiale legate de creșterea gradului de implicare al sectorului privat și că, prin urmare, ar trebui să se definească criterii clare pentru sprijinirea proiectelor din sectorul privat, împreună cu mecanisme solide de evaluare a impactului, care ar trebui să fie elaborate pentru a garanta că investițiile în sectorul privat sunt atât durabile, cât și conforme cu obiectivele de dezvoltare convenite la nivel internațional și că nu presupun revenirea la ajutorul condiționat;

Marți, 5 iulie 2011

55. reamintește faptul că investițiile publice în bunuri de consum, infrastructuri și servicii reprezintă un element fundamental pentru o creștere durabilă și reducerea efectivă a inegalităților;

56. subliniază că proiectele de investiții din țările în curs de dezvoltare în care este implicat sectorul privat și care sunt finanțate de UE ar trebui să respecte standardele sociale, de mediu, de transparență și în materie de drepturile omului convenite la nivel internațional și să fie compatibile cu planurile de dezvoltare ale țărilor beneficiare; se opune oricărui tip de cooperare cu entități private care ar putea contribui, direct sau indirect, la o formă de evaziune fiscală sau de sustragere de la obligațiile fiscale; solicită Comisiei să își revizuiască mecanismele de verificare utilizate în cazul finanțării proiectelor de extracție de resurse;

57. este convins că investițiile au un impact pozitiv asupra creșterii și creării de locuri de muncă, nu doar în UE, ci și în țările în curs de dezvoltare; subliniază că țările industrializate au responsabilitatea de a promova mai mult investițiile și transferul de tehnologie în întreprinderile autohtone pentru ca noile sectoare economice din țările în curs de dezvoltare să poată aplica standarde de calitate, precum și standardele sociale și de mediu internaționale; subliniază, de asemenea, nevoia unei cooperări sporite pentru a ajuta țările în curs de dezvoltare să își amelioreze capacitatea instituțională și de reglementare în gestionarea investițiilor străine;

58. solicită UE să recunoască dreptul țărilor în curs de dezvoltare de a reglementa investițiile, de a favoriza investitorii care sprijină strategia de dezvoltare a țării partenere și de a oferi tratament preferențial investitorilor locali și regionali astfel încât să promoveze integrarea regională;

59. solicită UE să își respecte angajamentele asumate prin strategia privind ajutorul pentru comerț referitoare la dezvoltarea asistenței destinate în mod specific unor proiecte concepute să sprijine țările în curs de dezvoltare să își dezvolte competențele comerciale, să îmbunătățească lanțul de aprovizionare și, în cele din urmă, să poată concura pe piețele regionale și mondiale;

60. solicită Comisiei să prezinte o propunere legislativă cu un obiectiv similar celui al noii legi din SUA „Conflict Minerals Law”, pentru a combate exploatarea ilegală a mineralelor în țările în curs de dezvoltare, îndeosebi în Africa, fapt care alimentează războaie civile și conflicte, și pentru a asigura trasabilitatea mineralelor importate pe piața UE;

61. solicită o analiză și o evaluare a parteneriatelor de tip public-privat (PPP) care implică sectorul privat în dezvoltare și sunt promovate de Comisie, astfel încât să se tragă învățămintele de rigoare din această experiență înainte de adoptarea unui nou concept politic care presupune folosirea fondurilor publice în vederea mobilizării finanțării din sectorul privat;

62. subliniază că sprijinul pentru sectorul privat trebuie însoțit de asistența acordată autorităților publice naționale, regionale și locale și parlamentelor din țările beneficiare pentru a le permite să reglementeze piețele în mod eficace, să promoveze transparența, să aplice politici fiscale echitabile și buna guvernare și să combată corupția, atât în mediul de afaceri și ONG-uri, cât și în cadrul guvernelor și al autorităților publice;

Schimbările climatice, energia și dezvoltarea durabilă

63. salută propunerea de a concentra cooperarea pentru dezvoltare asupra energiei regenerabile durabile; reiterează faptul că accesul la energie este o condiție indispensabilă realizării Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului; insistă că alimentarea cu apă și accesul la energie pentru cei săraci, în cadrul asigurării serviciilor publice și al dezvoltării locale, trebuie să reprezinte obiective prioritare ale proiectelor sprijinite de UE;

Marți, 5 iulie 2011

64. susține în mod prioritar utilizarea unor soluții energetice durabile la nivel local și regional, în special producția descentralizată de energie, pentru a se obține convergența priorităților de dezvoltare cu preocupările în materie de mediu;

65. ia act de potențialul uriaș de energie regenerabilă din multe țări în curs de dezvoltare (energie solară, eoliană, geotermală și energie extrasă din biomasă); solicită UE și statelor sale membre să realizeze proiecte în materie de energie regenerabilă în țările în curs de dezvoltare și să asigure tehnologiile, competențele și posibilitățile de investiții necesare, dat fiind faptul că aceasta constituie un aspect vital în dezvoltarea socială și economică, reduce dependența țărilor respective de combustibilii fosili și reduce vulnerabilitatea acestora la fluctuațiile de preț ale energiei;

66. solicită Comisiei să se asigure că AOD european pentru îmbunătățirea accesului la energie sprijină dezvoltarea economiei locale, locurile de muncă ecologice și reducerea sărăciei și nu este legată de întreprinderile din UE sau folosită pentru subvenționarea acestora; invită, de asemenea, UE să nu confunde politicile pentru creșterea accesului la energie al persoanelor sărace cu realizarea obiectivelor UE de atenuare a schimbărilor climatice sau cu satisfacerea propriilor nevoi în materie de securitate energetică;

67. salută inițiativele întreprinse de țările în curs de dezvoltare de a investi în producția de alimente și nu în producția de biocombustibili, pentru a-și asigura aprovizionarea cu alimente;

68. reiterează faptul că țările dezvoltate au datoria de a-și asuma rolul de lider în crearea unei economii mondiale cu emisii reduse de carbon, de care este nevoie pentru reducerea necesară a emisiilor; încurajează statele membre să dea exemplu în materie de reducere a emisiilor;

69. recunoaște că atenuarea schimbărilor climatice și realizarea obiectivelor-cheie de dezvoltare sunt obiective care se susțin reciproc; subliniază nevoia unor eforturi mai sistematice pentru a integra măsurile bazate pe ecosisteme de adaptare la schimbările climatice și de atenuare a acestora și de reducere a riscurilor de catastrofe și, solicită, așadar, adoptarea unei abordări holistice care să integreze dimensiunea de mediu în programele și proiectele de dezvoltare, de exemplu prin îmbunătățirea reglementărilor privind transferul deșeurilor și exploatarea forestieră ilegală;

70. invită Comisia să evalueze impactul „migrației climatice”, fenomen care, potrivit unor estimări, va determina, până în anul 2050, 200 de milioane de persoane să se mute din cauza deteriorării progresive a condițiilor de pe teritoriul lor, și subliniază necesitatea de a contribui, prin politica de dezvoltare a Uniunii Europene, la acordarea de asistență și la reducerea numărului de refugiați, investind în tehnologie, resurse umane și ajutor financiar;

71. își reiterează poziția conform căreia integrarea preocupărilor legate de schimbările climatice nu poate înlocui asigurarea de resurse noi și suplimentare pentru care UE și ceilalți donatori s-au angajat față de țările în curs de dezvoltare în eforturile lor de atenuare a schimbărilor climatice și de adaptare la acestea; subliniază că această abordare trebuie să dobândească o dimensiune locală și/sau regională în vederea soluționării problemelor specifice cu care se confruntă aceste domenii și reamintește că fondurile destinate atenuării schimbărilor climatice – și bunurilor publice în general – nu trebuie să provină din AOD, ci să completeze angajamentul statelor membre de a aloca 0,7 % din VNB pentru AOD;

72. subliniază importanța promovării dezvoltării urbane durabile, ca parte integrantă a agendei internaționale, precum și aplicarea acesteia la nivel local, regional și național, ceea ce ar avea un impact pozitiv asupra calității vieții oamenilor din întreaga lume și în special a celor din țările în curs de dezvoltare;

Marți, 5 iulie 2011

73. ia act de faptul că dezvoltarea durabilă poate fi obținută numai prin consolidarea capacităților țărilor beneficiare și prin îmbunătățirea infrastructurii de bază;

74. solicită includerea și punerea în aplicare a articolului 8 litera (j) din Convenția privind diversitatea biologică, care reprezintă un pilon al dezvoltării durabile, în documentele de strategie naționale și regionale;

75. recunoaște că despădurirea și importul nesustenabil de cherestea pe piața UE au contribuit la catastrofele naturale și la vulnerabilizarea țărilor sărace și, prin urmare, solicită Comisiei și Consiliului ca, în noua lor strategie politică pentru dezvoltare, să interzică total circulația în UE a cherestelei de proveniență ilegală;

Securitatea alimentară și agricultura

76. își reiterează poziția conform căreia UE ar trebui să își axeze asistența pentru dezvoltare pe asigurarea securității alimentare în țările în curs de dezvoltare și pe promovarea producției agricole sustenabile locale, la scară redusă și ecologice; subliniază necesitatea de a asigura în special accesul micilor agricultori la mijloacele de producție (terenuri, titluri de proprietate protejate, semințe, formare, credite, servicii de consultanță și consiliere), la posibilități de prelucrare și comercializare, precum și la piețele locale și trans-frontaliere;

77. solicită ca, în conformitate cu raportul IAASTD, să se acorde sprijin trecerii la o agricultură ecologică sustenabilă, care să țină seama de experiența în producție a micilor agricultori și să fie și un mijloc eficace de adaptare la schimbările climatice;

78. subliniază importanța sprijinirii specifice a femeilor în agricultură, dat fiind că cercetările arată că eliminarea decalajului de gen în agricultură ar putea crește producția agricolă totală din țările în curs de dezvoltare cu 2,5-4 % și că femeile alocă o proporție mai mare a veniturilor pentru hrana, sănătatea, îmbrăcămintea și educația copiilor lor; solicită eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor și integrarea dimensiunii de gen în cadrul politicilor și programelor agricole; evidențiază că femeile trebuie considerate parteneri egali în dezvoltarea durabilă în materie de agricultură și securitate alimentară;

79. insistă că UE trebuie să abordeze, de asemenea, cauzele fundamentale ale insecurității alimentare, printre care lipsa de răspundere pentru respectarea dreptului la alimentație, specularea prețurilor alimentelor și „acapararea terenurilor”; reiterează faptul că reforma politicii agricole comună trebuie să țină seama de obligația din tratat de a consolida CPD și de concurența loială, sprijinind capacitatea țărilor în curs de dezvoltare și activitatea lor de producție internă; solicită să se adopte măsuri menite să elimine acapararea terenurilor și utilizarea nesustenabilă a terenurilor și a surselor de apă, să protejeze dreptul la proprietate al micilor proprietari și al fermierilor autohtoni și accesul lor la terenuri agricole, precum și să pună capăt monopolului asupra semințelor și dependenței de pesticide specializate;

80. observă că, pentru a hrăni o populație mondială despre care se estimează că va depăși 9 miliarde în 2050, producția agricolă va trebui să crească cu 70 % până atunci, utilizând mai puține terenuri, mai puțină apă și mai puține pesticide; ia act de faptul că securitatea alimentară mondială este o chestiune de extremă urgență pentru Uniunea Europeană și solicită aplicarea unor măsuri imediate și semnificative pentru a asigura securitatea alimentară, atât pentru cetățenii UE, cât și la nivel mondial;

Marți, 5 iulie 2011

81. subliniază că depășirea insecurității alimentare implică punerea în aplicare a mai multor măsuri în diverse sectoare, precum gestionarea resurselor naturale locale, consolidarea producției și prelucrării, formarea, structurarea organizațiilor profesionale, crearea unor plase de siguranță pentru categoriile cele mai vulnerabile, educația în materie de nutriție și dezvoltarea locurilor de muncă non-agricole în mediul rural, în vederea ameliorării veniturilor familiilor din mediul rural, care sunt primele victime ale foametei;

82. subliniază că este necesară introducerea unor metode de producție agricolă mai bune, inclusiv a tehnologiilor cu cost redus, sprijinirea cercetării în materie de agricultură și îmbunătățirea raportului productivitate-eficiență în țările în curs de dezvoltare pentru a consolida sustenabilitatea;

83. solicită UE și țărilor în curs de dezvoltare să promoveze împroprietărirea cu terenuri ca instrument menit să reducă sărăcia, prin consolidarea dreptului la proprietate și prin facilitatea accesului la credite al agricultorilor, al întreprinderilor mici și al comunităților locale;

84. își exprimă îngrijorarea profundă față de modalitatea actuală de achiziționare a terenurilor agricole de către investitori străini sprijiniți de guvern, în special în Africa, fapt ce riscă să submineze securitatea alimentară locală și să cauzeze tulburări sociale neprevăzute și de mare amploare, în cazul în care această chestiune nu este gestionată în mod corespunzător;

85. subliniază că acordurile de parteneriat încheiate de UE în domeniul pescuitului (APP) ar trebuie să contribuie la consolidarea politicilor din domeniul pescuitului ale țărilor partenere și la consolidarea capacității lor de a asigura un pescuit sustenabil în apele lor teritoriale, precum și crearea de locuri de muncă la nivel local în acest sector;

86. subliniază că o protecție adecvată împotriva catastrofelor și a bolilor legate de apă, precum și accesul la surse de apă de o calitate și o cantitate corespunzătoare și la un preț accesibil, fără a compromite sustenabilitatea ecosistemelor vitale, în vederea satisfacerii nevoilor fundamentale alimentare, energetice și a altor nevoi esențiale pentru a duce o viață sănătoasă și productivă, ar trebui să fie un aspect central al politicii de dezvoltare;

Transparența

87. pentru a crește transparența și acceptarea publică a proiectelor de dezvoltare finanțate total sau parțial de UE sau de statele membre, solicită crearea unei baze de date electronice care să ofere informații despre AOD; consideră că această bază de date ar trebui să permită utilizatorilor să monitorizeze toți donatorii din UE și, dacă este cazul, proiectele și programele agențiilor Organizației Națiunilor Unite din toate țările beneficiare, pentru a ști cine le finanțează și care este organizația care le pune în aplicare; este de părere că baza de date respectivă ar trebui să fie ușor de utilizat și accesibilă tuturor prin internet, să aibă o funcție care să faciliteze căutarea unor informații specifice pe baza unor criterii prestabilite (donator, sectorul CAD, amplasarea, stadiul proiectului, tipul de finanțare și ODM) și să ofere tabele și hărți geografice pentru efectuarea de analize; observă că acest gen de bază de date are, de asemenea, un rol esențial în consolidarea coordonării și armonizării în rândul donatorilor și în alinierea cu guvernul țării beneficiare;

*

* *

88. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Miercuri, 6 iulie 2011

Banda largă europeană: o investiție într-un promotor digital al creșterii

P7_TA(2011)0322

Rezoluția Parlamentului European din 6 iulie 2011 referitoare la banda largă europeană: o investiție într-un promotor digital al creșterii (2010/2304(INI))

(2013/C 33 E/09)

Parlamentul European,

- având în vedere Recomandarea Comisiei din 20 septembrie 2010 privind accesul reglementat la rețelele de acces de nouă generație (Next Generation Access Networks – NGA) ⁽¹⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 20 septembrie 2010, intitulată „Banda largă europeană: o investiție într-un promotor digital al creșterii” (COM(2010)0472),
- având în vedere Poziția sa din 11 mai 2011 referitoare la propunerea Comisiei de decizie a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a primului program pentru politica în domeniul spectrului de frecvențe radio ⁽²⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 26 august 2010, intitulată „O Agendă digitală pentru Europa” (COM(2010)0245),
- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European privind propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a primului program pentru politica în domeniul spectrului de frecvențe radio și Comunicarea Comisiei intitulată „Banda largă europeană: o investiție într-un promotor digital al creșterii” (TEN/434-435-CESE 362/2011),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 17 septembrie 2009, intitulată „Orientări comunitare pentru aplicarea normelor privind ajutorul de stat în cazul dezvoltării rapide a rețelelor în bandă largă” ⁽³⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 4 august 2009, intitulată „Raport privind competitivitatea digitală a Europei: principalele realizări ale strategiei i2010 în perioada 2005-2009” (COM(2009)0390),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 18 iunie 2009, intitulată „Internetul obiectelor - un plan de acțiune pentru Europa” (COM(2009)0278),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 28 ianuarie 2009, intitulată „Investiția de azi în Europa de mâine” (COM(2009)0036),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 20 martie 2006, intitulată „Reducerea decalajelor de acces la conexiunea în bandă largă” (COM(2006)0129),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 25 aprilie 2006, intitulată „Planul de acțiune i2020 în materie de e-guvernare: accelerarea e-guvernării în Europa în beneficiul tuturor” (COM(2006)0173),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 30 aprilie 2004, intitulată „e-Sănătatea - îmbunătățirea serviciilor de sănătate oferite cetățenilor europeni: un plan de acțiune pentru un spațiu european al e-sănătății” (COM(2004)0356),

⁽¹⁾ JO L 251, 25.9.2010, p. 35.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0220.

⁽³⁾ JO C 235, 30.9.2009, p. 7.

Miercuri, 6 iulie 2011

- având în vedere Rezoluția sa din 15 iunie 2010 referitoare la internetul obiectelor ⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 5 mai 2010 referitoare la o nouă Agendă digitală pentru Europa: 2015.eu ⁽²⁾,
- având în vedere recomandarea sa din 26 martie 2009 adresată Consiliului privind consolidarea securității și a libertăților fundamentale în rețeaua internet ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 24 septembrie 2008 referitoare la beneficierea pe deplin de dividendul digital în Europa: o abordare comună a utilizării spectrului de frecvențe eliberat prin trecerea la tehnologia digitală ⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 19 iunie 2007 privind elaborarea unei politici europene în materie de bandă largă ⁽⁵⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 14 februarie 2007, intitulată „Către o politică europeană privind spectrul de frecvențe radio” ⁽⁶⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 14 martie 2006 privind o societate informațională europeană pentru creștere și ocuparea forței de muncă ⁽⁷⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 23 iunie 2005 referitoare la societatea informațională ⁽⁸⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 14 octombrie 1998 referitoare la globalizare și la societatea informațională: necesitatea consolidării coordonării internaționale ⁽⁹⁾,
- având în vedere cadrul UE pentru comunicații electronice, astfel cum a fost modificat, în special prin Directiva 2002/21/CE (Directiva-cadru), Directiva 2002/20/CE (Directiva privind autorizarea), Directiva 2002/19/CE (Directiva privind accesul), Directiva 2002/22/CE (Directiva privind serviciul universal), Directiva 2002/58/CE (Directiva privind confidențialitatea și comunicațiile electronice) și prin Regulamentul (CE) nr. 1211/2009 (Regulamentul OAREC),
- având în vedere Planul european de redresare economică (COM(2008)0800),
- având în vedere anexa III a Regulamentului (CE) nr. 473/2009 al Consiliului din 25 mai 2009 de modificare,
- având în vedere articolul 189 din Tratatul de la Lisabona,
- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie și avizul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, avizul Comisiei pentru dezvoltare regională, precum și cel al Comisiei pentru cultură și educație (A7-0221/2011),

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0207.

⁽²⁾ JO C 81 E, 15.3.2011, p. 45.

⁽³⁾ JO C 117 E, 6.5.2010, p. 206.

⁽⁴⁾ JO C 8 E, 14.1.2010, p. 60.

⁽⁵⁾ JO C 146 E, 12.6.2008, p. 87.

⁽⁶⁾ JO C 287 E, 29.11.2007, p. 364.

⁽⁷⁾ JO C 291 E, 30.11.2006, p. 133.

⁽⁸⁾ JO C 133 E, 8.6.2006, p. 140.

⁽⁹⁾ JO C 104, 14.4.1999, p. 128.

Miercuri, 6 iulie 2011

- A. întrucât acoperirea întregului teritoriu al UE cu rețele rapide în bandă largă este de o importanță vitală pentru atingerea obiectivelor strategiei UE 2020 în ceea ce privește promovarea creșterii economice inteligente, durabile, favorabile incluziunii și coerente din punct de vedere teritorial, îmbunătățirea situației privind ocuparea forței de muncă, consolidarea competitivității Europei, facilitarea cercetării științifice și a inovării, permițând, astfel, tuturor regiunilor, orașelor, municipalităților și sectoarelor societății să beneficieze de mediul digital și oferindu-le acestora posibilitatea de a exploata noi tehnologii digitale în cazul serviciilor publice;
- B. întrucât accesul la banda largă este posibil prin intermediul a numeroase platforme (cupru, cablu, fibră, aplicații fără fir fixe sau mobile, satelit etc.), atrage utilizatori variați (precum consumatori, întreprinderi, administrații, organisme publice și nonprofit, inclusiv școli, biblioteci, spitale și organisme de siguranță publică) care utilizează banda largă pentru o gamă largă de servicii (comerțul electronic, acordarea de îngrijiri medicale, comunicarea vocală și video, divertisment, gestionarea parcurilor auto, serviciile publice, educația, formarea profesională și multe altele) și face posibile aplicațiile între mașini (contoare electrice inteligente și rețele inteligente, aparate de monitorizare cardiacă fără fir, servicii de urgență, sisteme de alarmă, monitorizarea autovehiculelor prin telemetrie, monitorizarea inventarelor etc.);
- C. întrucât recunoașterea și integrarea diferitelor platforme, a diferiților utilizatori și a diferitelor servicii în cadrul ecosistemului benzii largi vor contribui la asigurarea unui acces de 100 % la banda largă și la furnizarea beneficiilor pentru societate aferente care, la rândul lor, vor stimula adoptarea în proporție de 100 % a benzii largi; întrucât facilitarea accesului tuturor regiunilor și categoriilor sociale la mediul digital ar trebui să constituie, de asemenea, un obiectiv al UE;
- D. întrucât accesul durabil la infrastructură și concurența în domeniul serviciilor, împreună cu stabilirea unor obiective „de sus în jos” realiste și viabile, vor facilita o conectivitate de generație următoare eficientă și adaptată la cerere;
- E. întrucât politica UE în materie de bandă largă trebuie să pună bazele unei dezvoltări în care UE să poată prelua conducerea în ceea ce privește accesul la banda largă, precum și vitezele, acoperirea și capacitatea acesteia; întrucât poziția de lider mondial în sectorul TIC este esențială pentru prosperitatea și competitivitatea UE; întrucât o piață europeană cu aproape 500 de milioane de persoane conectate la banda largă de mare viteză ar funcționa ca vârf de lance pentru dezvoltarea pieței interne, creând o masă critică de utilizatori unică în lume, oferind regiunilor noi oportunități, utilizatorilor o valoare adăugată mai mare, iar UE capacitatea de a fi o economie bazată pe cunoaștere de prim rang la nivel mondial; întrucât utilizarea rapidă a benzii largi este esențială în vederea susținerii inovării și a productivității UE, a stimulării înființării de noi IMM-uri și a creării de locuri de muncă în UE;
- F. întrucât este esențial să se depășească dezechilibrele digitale și să se asigure accesul la banda largă peste tot în UE pentru a se obține o valoare adăugată europeană, în special în ceea ce privește zonele rurale sau îndepărtate, în vederea asigurării coeziunii sociale și teritoriale;
- G. întrucât banda largă este importantă în ceea ce privește implementarea unor noi infrastructuri tehnologice, care sunt necesare pentru asigurarea poziției de lider a UE în domeniul științific, tehnologic și industrial, precum informatica dematerializată („cloud computing”), supercomputerele, internetul obiectelor și mediile informatice de calcul inteligente; amintește că accesul și viteza adecvate în ceea ce privește banda largă sunt esențiale pentru dezvoltarea și utilizarea eficientă a unor astfel de tehnologii inovatoare din domeniul TIC; observă, de asemenea, că se intenționează ca aceste tehnologii și serviciile pe care acestea le oferă să fie atât în beneficiul consumatorilor, cât și al întreprinderilor, inclusiv al IMM-urilor;
- H. întrucât actorii din sectorul public pot contribui în mod semnificativ la introducerea benzii largi pentru toți utilizatorii și a accesului de generație următoare în zonele în care acesta nu există sau există într-o măsură redusă; întrucât investițiile publice ar trebui să funcționeze în așa fel încât să vină în completarea investițiilor private și să crească concurența; întrucât investitorii în domeniul accesului de generație următoare trebuie să beneficieze de stimulente adecvate pentru a continua să investească în banda largă;

Miercuri, 6 iulie 2011

- I. întrucât, în ultimul deceniu, sectorul privat a investit sute de miliarde de euro în echipamente, servicii, aplicații în bandă largă, precum și în conținutul acesteia, dar cetățenii europeni nu s-au bucurat de avantajele oferite de banda largă; întrucât promovarea investițiilor private și publice ar trebui să reprezinte în continuare principalul motor al dezvoltării benzii largi în UE;
- J. întrucât Conferința ministerială a Uniunii pentru Mediterana, organizată la 4 noiembrie 2008 la Marsilia, a luat decizia de a reduce decalajul digital dintre cele două țărmuri ale Mediteranei, care s-a concretizat sub forma propunerii denumite „BB-MED” (bandă largă pentru Mediterana),

Bandă largă pentru toți

1. constată că această comunicare reprezintă doar o parte dintr-un pachet mai amplu, care include, de asemenea, Agenda digitală, O Uniune a inovării, programul pentru politica în domeniul spectrului de frecvențe radio, programele UE și naționale de finanțare, în vederea creării unui sistem de sprijin reciproc pentru continuarea dezvoltării, pentru accesul la rețele și utilizarea acestora, indiferent dacă este vorba de rețele terestre fixe și mobile sau prin satelit;
2. observă o dezvoltare permanentă a conceptului de bandă largă ca urmare a faptului că numărul platformelor a crescut, iar baza de clienți și gama de utilizări s-au înmulțit în mod exponențial; constată că banda largă nu privește în prezent doar accesul la internet și nici nu se limitează la interacțiunile umane directe, având în vedere că numărul conexiunilor și al aplicațiilor între mașini crește în mod rapid;
3. observă o creștere exponențială atât a traficului de date mobil, cât și a celui fix, precum și că o serie de acțiuni, precum alocări armonizate suplimentare de spectru pentru banda largă fără fir, eficiența sporită a spectrului și o introducere rapidă a rețelelor de acces de generație următoare, vor avea un rol crucial pentru gestionarea acestei creșteri;
4. consideră, prin urmare, că obiectivul ce trebuie realizat este obținerea de către UE a unei poziții de lider mondial în domeniul infrastructurii TIC; consideră că, pentru ca acest obiectiv să fie îndeplinit, trebuie să se asigure, până în 2013, o acoperire de 100 % a accesului de bază la banda largă pentru toți europenii, oferind servicii cu o viteză minimă de 2Mbps tuturor utilizatorilor din zonele rurale și servicii cu viteze mai mari utilizatorilor din alte zone; atrage Comisiei atenția asupra faptului că, pentru a depăși un decalaj digital, acoperirea de bază din zonele rurale va trebui să țină seama de cerințele de transmisie din ce în ce mai ridicate cu privire la servicii de internet inovatoare precum e-guvernarea, e-sănătatea și învățarea online; consideră, ținând cont de modul în care aceste obiective ar trebui finanțate, că ar trebui acordată o atenție deosebită concurenței, pentru a se evita denaturarea pieței și a permite acesteia să ofere în primul rând soluții;
5. observă că, pentru a putea îndeplini obiectivul de 100Mbps, ar trebui ca, până în 2015, aproximativ 15 % din familiile din UE să dispună de abonamente la conexiuni care să aibă cel puțin această viteză;
6. reamintește importanța realizării obiectivelor Agendei digitale, adică asigurarea accesului tuturor cetățenilor UE la viteze ale benzii largi de minimum 30Mbps până în 2020 și crearea premiselor pentru ca UE să dețină cele mai mari viteze și capacități ale benzii largi; subliniază că, pentru a se putea realiza obiectivele în materie de bandă largă stabilite în cadrul Strategiei UE 2020, Agenda digitală trebuie să stabilească valori de referință pentru anii intermediari 2013, 2015 și 2018, atât la nivelul UE, cât și la nivel național;
7. subliniază necesitatea de a se utiliza în cel mai bun mod toate tehnologiile disponibile, inclusiv cele mobile și prin satelit, pentru a oferi acoperire în ceea ce privește serviciile de bandă largă în zonele rurale, muntoase și în insule în modul cel mai rentabil posibil, fără să apară sarcini inutile pentru consumatori, regiunile din statele membre sau industrie;

Miercuri, 6 iulie 2011

8. constată că alocarea viitoare a spectrului de frecvențe radio trebuie să deschidă calea către situarea Europei în poziția de lider în domeniul aplicațiilor fără fir și al noilor servicii; subliniază că accesul la benzile radio de joasă frecvență, care, prin caracteristicile lor de propagare, permit o acoperire largă, este esențial pentru facilitarea acoperirii legate de serviciile de bandă largă în zonele rurale, muntoase și insulare, făcând astfel posibil accesul la toate serviciile de internet previzibile; subliniază necesitatea ca Europa să rămână avangarda cercetării științifice și a inovației tehnologice în domeniul serviciilor fără fir; observă că este esențial să se faciliteze accesul la infrastructurile în bandă largă, inclusiv echipamentul utilizatorilor la sol, pentru a contribui la adoptarea de către aceștia a internetului în bandă largă prin satelit la prețuri abordabile în zonele rurale, muntoase și insulare și pentru a sprijini utilizatorii în vederea obținerii accesului la toate serviciile de internet previzibile;

9. recomandă facilitarea implementării prompte a „dividendului digital” pentru noile servicii mobile în bandă largă prin intermediul unei abordări la nivelul întregii UE armonizate și neutre din punctul de vedere al tehnologiei, prin care să se producă economii de scară și să se evite apariția unor probleme legate de interferențele transfrontaliere, fără a interfera însă cu receptarea digitală actuală a TV/HDTV, care are la bază norme internaționale; subliniază necesitatea ca UE să susțină proiecte și experimente privind „orașele fără fir” („wireless cities”);

10. consideră că accesul instituțiilor de învățământ și de cercetare la infrastructura de bandă largă este esențial în vederea asigurării liberei circulații a cunoștințelor pentru a pregăti tinerele generații și pentru ca UE să devină competitivă; invită Comisia și statele membre să dezvolte programe europene și naționale pentru a asigura și a finanța accesul tuturor instituțiilor de învățământ și de cercetare la infrastructura de bandă largă până în 2015; consideră că toate institutele europene universitare și de cercetare ar trebui să fie, până în 2015, conectate la rețele de foarte mare viteză, de ordinul Gbps, în scopul de a se crea o rețea internă (intranet) pentru spațiul unic european de cercetare;

11. invită statele membre să promoveze și să extindă conectivitatea de mare viteză cu acces deschis la infrastructurile publice importante (școli, spitale și alte instituții publice) aflate în zone îndepărtate, ca mijloc de îmbunătățire a serviciilor publice și de implementare a conectivității de mare viteză în regiunile îndepărtate, reducând astfel costurile de investiție ale furnizorilor privați locali;

12. sugerează ca statelor membre să li se recomande să implementeze politici publice de sprijinire a introducerii noilor tehnologii și propune promovarea introducerii unor metode de predare digitale; invită Comisia să încurajeze schimburile de bune practici între statele membre, precum și între acestea și țări din afara UE;

13. reamintește că noile tehnologii și accesul la conexiuni de mare viteză au un efect pozitiv asupra educației cetățenilor, inclusiv prin crearea unor ocazii bune de învățare la distanță, în special în regiunile cele mai îndepărtate, precum și asupra informării, comunicării și recreării acestora;

14. subliniază necesitatea realizării unor investiții susținute în activitățile de cercetare din cadrul UE, care să fie realizate în domeniul viitoarelor tehnologii de comunicații fixe și mobile; invită Comisia să dezvolte în continuare inițiative tehnologice comune în aceste domenii, prin implicarea universităților, a institutelor de cercetare, a producătorilor de echipamente și a furnizorilor de servicii și de conținut; consideră că aceste platforme oferă mijloace optime de dezvoltare și de exploatare ale noilor tehnologii și că vor asigura un avantaj competitiv important pentru UE;

15. observă că organismele de radiodifuziune ar trebui să fie capabile să ofere conținuturi audiovizuale pluraliste și de calitate, utilizând platformele de radiodifuziune existente, inclusiv platformele terestre, precum și rețele de bandă largă, în special pentru servicii la cerere, cu condiția ca rețelele de bandă largă să îndeplinească aceleași cerințe referitoare la calitatea serviciilor și să urmărească o maximizare a eficienței și a acoperirii spectrului lor;

Miercuri, 6 iulie 2011

16. solicită Comisiei să prezinte urgent, pentru a crea o structură a UE coerentă, consecventă și eficientă care să mobilizeze toate resursele, o propunere adecvată de plan strategic care să conțină un singur cadru pentru toate aspectele securității cibernetice a UE, pentru a asigura pe deplin protejarea și stabilitatea infrastructurilor de rețele și ale infrastructurilor critice de informații, inclusiv standarde și autorizări minime de siguranță, o terminologie comună, gestionarea incidentelor cibernetice, precum și o foaie de parcurs privind securitatea cibernetică; consideră că un astfel de plan ar trebui să stabilească ce contribuții trebuie să aducă fiecare actor, inclusiv Comisia, statele membre, ENISA, Europol, Eurojust, echipele UE și naționale de intervenție în caz de urgențe informatice, precum și alte organisme și autorități relevante de la nivelul UE și de la nivel național și sectorul privat și să abordeze aspecte legate de rolul UE și de reprezentarea la nivel internațional;

17. consideră că obligațiile privind serviciul universal ar putea să devină, în cele din urmă, un stimulent suplimentar pentru dezvoltarea benzii largi și încurajează Comisia să revizuiască rapid, în acest sens, domeniul de aplicare al serviciului universal;

18. invită statele membre să stabilească, în strânsă cooperare cu toate părțile interesate, programe naționale în materie de bandă largă și să adopte planuri operaționale care să conțină măsuri concrete pentru punerea în aplicare a obiectivelor pentru 2013 și 2020 stabilite în cadrul Agendei digitale; invită Comisia să studieze aceste programe, să propună soluțiile cele mai bune și să coordoneze punerea lor în aplicare în statele membre;

Banda largă în serviciul creșterii economice, al inovării și al competitivității mondiale

19. consideră că sunt necesare noi rețele și servicii de mare viteză pentru a stimula competitivitatea internațională a UE și pentru a crea locuri de muncă de calitate;

20. consideră că îmbinarea concurenței cu obiective atent selectate, atât la nivelul infrastructurii, cât și al serviciilor, reprezintă cea mai bună bază pentru garantarea sustenabilității cu privire la investiții, inovare și adoptarea acestor servicii; subliniază, cu toate acestea, că, în unele cazuri, o mai bună cooperare între părțile interesate poate, de asemenea, contribui la stimularea investițiilor;

21. consideră că rețelele în bandă largă de mare capacitate și utilizarea fibrei în rețelele de acces (FTTH) sunt esențiale, atât din perspectiva utilizatorilor finali și a nevoilor viitoare ale acestora, cât și din cea a dezvoltării economice, având în vedere utilizarea la scară din ce în ce mai largă a aplicațiilor în bandă largă;

22. recomandă promovarea unei piețe competitive pentru investiții în domeniul infrastructurii de bandă largă fixe și fără fir și utilizarea acesteia; remarcă faptul că o piață competitivă este un catalizator pentru realizarea unor investiții suplimentare și pentru inovare din partea furnizorilor de servicii de comunicații, de aplicații și de conținut, precum și o platformă esențială pentru economia digitală; recunoaște faptul că o platformă în bandă largă solidă va face legătura dintre administrațiile, utilizatorii individuali și întreprinderile situate de ambele părți ale Atlanticului și că, prin urmare, UE și SUA, în special, ar trebui să se implice în programe îndrăznețe de promovare a benzii largi;

23. încurajează Comisia, Organismul autorităților europene de reglementare în domeniul comunicațiilor electronice (OAREC) și furnizorii de servicii să definească, până în 2013, o abordare comună pentru consolidarea pieței unice a întreprinderilor și comunicațiilor peste tot în UE;

Miercuri, 6 iulie 2011

24. subliniază, în vederea realizării unor piețe mobile competitive, importanța unei alocări competitive și oportune a spectrului de frecvențe pentru banda largă fără fir prin intermediul programului privind politica în domeniul spectrului de frecvențe radio și invită statele membre să pună la dispoziție, până în 2013, banda de 800MHz, respectând, în același timp, serviciile existente;

25. reamintește faptul că lumea digitală și TIC reprezintă motoarele inovării și că, prin urmare, accesul la serviciile în bandă largă de mare viteză constituie o condiție preliminară esențială în cadrul tuturor parteneriatelor europene pentru inovare (PEI), întrucât acestea consolidează cooperarea și cresc implicarea cetățenilor;

26. subliniază importanța achizițiilor publice precomerciale de soluții bazate pe cercetare și dezvoltare pentru sectoarele menționate anterior ca mijloc de stimulare a unui ciclu virtuos de dezvoltare tehnologică și a cererii de servicii în bandă largă de mare viteză;

27. consideră că resursele financiare publice alocate serviciilor în bandă largă pot să reprezinte o pârghie eficientă pentru a spori nivelul competitivității regiunilor UE dacă sunt orientate spre dezvoltarea modernă a infrastructurilor de ultimă generație, cu o capacitate de transmisie ridicată, în zonele în care există un decalaj puternic în ceea ce privește conectivitatea în bandă largă; consideră că astfel de zone, în special acelea care se caracterizează printr-o infrastructură industrială importantă și o densitate mare a populației, ar putea beneficia foarte rapid de potențialul inovator și de creație al noilor servicii disponibile cetățenilor și întreprinderilor;

28. consideră că extinderea rețelelor în bandă largă, în primul rând în mediul rural, va permite îmbunătățirea comunicării, mai ales în cazul persoanelor cu mobilitate redusă sau care trăiesc în medii izolate, îmbunătățind accesul la servicii și încurajând dezvoltarea IMM-urilor în mediul rural, ceea ce va contribui la crearea de noi locuri de muncă și la dezvoltarea de noi servicii în aceste zone;

29. regretă că bugetul de 1 miliard de EUR anunțat în 2008 în cadrul Planului european de redresare economică în ceea ce privește realizarea unei acoperiri de 100 % pentru banda largă până la sfârșitul anului 2010 nu a fost alocat și că acest obiectiv nu a fost realizat; invită Comisia și statele membre să aloce, în cadrul revizuirii cadrului financiar multianual actual, sumele necesare pentru realizarea obiectivului privind asigurarea unei acoperiri de 100 % pentru banda largă până în 2013;

30. subliniază nevoia stringentă de instituire a unei piețe digitale unice competitive, care să funcționeze ca un vârf de lance în vederea deschiderii pieței interne pentru toți cetățenii UE; solicită instituirea unui „ghișeu unic” pentru TVA în fiecare stat membru în vederea facilitării comerțului electronic transfrontalier pentru IMM-uri și antreprenori;

31. susține faptul că cererea mare pentru conectivitate, care stimulează, în același timp, dezvoltarea economiei online a UE, contribuie la disponibilitatea din UE în ceea ce privește rețelele și răspunde schimbărilor sociale de pe piața unică, ar trebui susținută prin fonduri adecvate și o infrastructură concurențială solidă, necesare pentru realizarea proiectului european privind banda largă;

32. subliniază că serviciile în bandă largă sunt esențiale pentru competitivitatea industriei UE și contribuie într-o mare măsură la creșterea economică, la coeziunea socială și la crearea unor locuri de muncă de calitate în UE, precum și la participarea tuturor regiunilor și categoriilor sociale la viața digitală din UE; consideră că punerea eficientă în aplicare a „pachetului privind banda largă” este esențială pentru combaterea șomajului, în special în rândul persoanelor tinere, printr-o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii în Europa, astfel cum se prevede în strategia Europa 2020;

33. salută inițiativa Comisiei de a convoca o adunare privind Agenda digitală în luna iunie 2011;

Miercuri, 6 iulie 2011

Stimularea investițiilor și a concurenței

34. subliniază necesitatea ca măsurile luate de statele membre și de sectorul industrial, menite să conducă la utilizarea benzii largi de către toți, să fie axate pe cerere, să nu denatureze piața și să nu reprezinte o povară inutilă pentru acest sector;

35. remarcă faptul că riscurile potențiale aferente creării unor infrastructuri costisitoare pentru banda largă de generație următoare sunt ridicate și implică o lungă perioadă de amortizare; afirmă că reglementarea nu ar trebui să descurajeze investițiile în această infrastructură și că ar trebui să garanteze faptul că toți actorii de pe piață beneficiază de suficiente stimulente pentru investiții;

36. subliniază necesitatea finanțării de către piață a investițiilor în infrastructură; observă, cu toate acestea, că, în situațiile în care este puțin probabil ca infrastructura deschisă să fie realizată prin forțele pieței într-un interval rezonabil de timp, cadrul care reglementează ajutoarele de stat acordate pentru introducerea benzii largi și utilizarea direcționată a fondurilor comunitare, inclusiv prin BEI, fondurile structurale și FEADR, ar putea reprezenta modalitatea complementară cea mai avansată de accelerare a introducerii benzii largi; invită Comisia să pună la dispoziție, în cadrul revizuirii sale referitoare la orientările privind ajutoarele de stat legate de banda largă, un cadru stabil și coerent, care să susțină concurența și investițiile eficiente în rețele deschise și să permită alocarea flexibilă a fondurilor UE în cadrul perioadelor de programare respective;

37. susține toate măsurile care vor contribui la reducerea costurilor lucrărilor de construcții civile și subliniază necesitatea creării unor servicii inovatoare care să stimuleze adoptarea benzii largi; subliniază necesitatea de a promova aptitudini și competențe noi pentru a furniza servicii inovatoare și pentru a se adapta la schimbările tehnologice și consideră că investițiile în rețele noi, deschise și competitive trebuie susținute de măsuri adoptate de autoritățile locale, regionale și naționale pentru a reduce costurile; solicită alocarea de fonduri publice (naționale și ale UE) pentru dezvoltarea infrastructurii de comunicații de bandă largă în zonele izolate, puțin populate sau îndepărtate care nu sunt suficient de atractive pentru operatori în ceea ce privește raportul cost-beneficiu;

38. subliniază necesitatea acordării unei îndrumări mai bune în ceea ce privește investițiile în banda largă pentru autoritățile locale și regionale în vederea încurajării absorbției integrale a fondurilor UE, întrucât valoarea cheltuielilor aferente fondurilor structurale sugerează că regiunile întâmpină dificultăți în ceea ce privește absorbția fondurilor disponibile și direcționarea acestora către proiectele legate de banda largă; consideră că ajutoarele de stat pentru investițiile în banda largă ar trebui utilizate în sinergie cu fondurile structurale, pentru a stimula activitățile antreprenoriale locale și economia locală, pentru a crea locuri de muncă și pentru a promova concurența pe piața telecomunicațiilor; consideră că, pentru ca fondurile publice limitate, acordate direct de statele membre sau prin intermediul UE, să fie folosite cel mai bine, acestea trebuie să fie direcționate în mod clar către proiectele în cazul cărora se așteaptă un efect maxim în ceea ce privește investițiile private, pentru a crește atât acoperirea, cât și capacitatea benzii largi; subliniază necesitatea alocării de fonduri publice sau a acordării de împrumuturi preferențiale, în conformitate cu orientările Comisiei privind ajutoarele de stat, care ar trebui direcționate spre infrastructuri rezistente în timp, durabile și deschise, care să susțină concurența și alegerile consumatorilor;

39. subliniază că măsurile în acest domeniu sunt luate în principal la nivel local și susține eforturile Comisiei Europene de a dezvolta și îmbunătăți mecanismele care vor permite actorilor locali să obțină informații relevante pentru a reduce costul investițiilor; consideră că, pentru ca planurile privind banda largă să devină pe deplin operaționale, nu este suficientă doar cooperarea dintre Comisie și statele membre, ci este necesar ca și autoritățile locale și regionale să participe la conceperea acestor planuri;

40. recunoaște că este nevoie de certitudine juridică pentru a promova investițiile și a elimina obstacolele din calea investițiilor în rețele de generație următoare și încurajează autoritățile naționale de reglementare să pună în aplicare politici proconcurențiale care să asigure transparența și absența discriminării pe piața angro a telecomunicațiilor, fapt care ar permite tuturor concurenților un acces echitabil la infrastructură; invită

Miercuri, 6 iulie 2011

statele membre să respecte normele UE privind telecomunicațiile și autoritățile naționale de reglementare să aplice recomandarea privind accesul de generație următoare; invită Comisia să introducă mai multe elemente de stimulare a investițiilor în cadrul de reglementare și să impulsioneze utilizarea sinergiilor din proiectele de infrastructură;

41. subliniază importanța piețelor competitive în ceea ce privește utilizarea benzii largi la prețuri accesibile și subliniază necesitatea de aplicare rapidă de către statele membre și de către autoritățile naționale de reglementare a cadrului revizuit al UE în materie de telecomunicații și a recomandării privind accesul de generație următoare;

42. constată necesitatea de se elabora orientări clare pentru statele membre pentru a garanta direcționarea în timp util a fondurilor către obiective esențiale legate de banda largă, păstrând, în același timp, rentabilitatea și proporționalitatea măsurilor;

43. solicită instituirea unui cadru favorabil investițiilor în ceea ce privește accesul de generație următoare și accesul fără fir de mare viteză (mobil și prin satelit) care, printre altele, să asigure certitudinea juridică, să promoveze investițiile, concurența și neutralitatea tehnologică, lăsând la latitudinea pieței alegerea tehnologiilor;

44. invită statele membre să asigure un acces nediscriminatoriu la lucrările de construcții civile și să faciliteze accesul la canalele de transmisie, scăzând astfel în mod semnificativ pragul de investiții;

45. invită Comisia să realizeze, cu sprijinul statelor membre, o hartă a zonelor nedeservite sau slab deservite;

46. remarcă faptul că, pentru a optimiza disponibilitatea și adoptarea benzii largi, politica UE trebuie să încurajeze introducerea unor rețele, aplicații, echipamente de acces, servicii și conținuturi eficiente și la prețuri rezonabile; încurajează statele membre să dezvolte servicii de e-guvernare, e-democrație, învățare online și e-sănătate, care vor stimula cererea în materie de bandă largă;

47. subliniază că, în cazul în care forțele pieței sunt în măsură să ofere un acces competitiv la banda largă, politicile guvernamentale ar trebui să promoveze investițiile și inovarea din partea sectorului privat, prin înlăturarea obstacolelor din calea utilizării acestora;

48. sprijină colaborarea dintre Comisie și Banca Europeană de Investiții (BEI) în vederea îmbunătățirii finanțării rețelilor rapide și ultrarapide și subliniază necesitatea canalizării unor astfel de fonduri către proiectele de infrastructură deschisă care sprijină o varietate de servicii;

49. salută propunerea Comisiei de găsire a unor noi surse de finanțare și instrumente financiare inovatoare; sprijină, în acest sens, crearea unui sistem de obligațiuni pentru proiecte al UE care, împreună cu BEI și fiind garantat de bugetul UE, va răspunde deficitului de finanțare actual datorat reticenței investitorilor privați și constrângerilor semnificative cu care se confruntă bugetele naționale; îndeamnă, prin urmare, Comisia să vină în cel mai scurt timp posibil cu propuneri legislative concrete privind punerea în aplicare a acestei surse alternative de finanțare pentru proiectele de infrastructură importante, purtătoare de valoare adăugată europeană;

50. încurajează în continuare investițiile adecvate din sectorul public și modelele organizaționale potrivite, în special pe cele care privesc autoritățile locale, parteneriatele public-private, precum și stabilirea unor regimuri de stimulare fiscală pentru dezvoltarea de rețele rapide și ultrarapide; subliniază importanța coordonării politicilor guvernamentale la toate nivelurile;

Miercuri, 6 iulie 2011

51. invită Comisia și statele membre să convină asupra unui pact al UE pentru dezvoltarea benzii largi, în scopul de a coordona mai bine programele de finanțare naționale și europene și investițiile private, în conformitate cu orientările Comisiei privind ajutoarele de stat, care să vizeze în special zonele rurale și să garanteze coordonarea necesară cu indicatori coerenți privind rezultatele la nivelul întregii UE;

52. solicită crearea unui grup operativ unic la nivel înalt al UE, la care să participe toate părțile interesante relevante, inclusiv utilizatorii și furnizorii de rețele și servicii electronice, autoritățile de reglementare naționale și OAREC, pentru a contribui la dezvoltarea unei viitoare strategii în materie de infrastructură a TIC și a unor servicii specifice ale societății informaționale;

53. invită Comisia să garanteze neutralitatea și natura deschisă ale internetului și să promoveze capacitatea utilizatorilor finali de a accesa și de a distribui informații și de a utiliza ce aplicații și servicii doresc; solicită Comisiei să verifice dacă pentru aplicarea cadrului revizuit al UE în materie de telecomunicații este nevoie să se elaboreze norme de orientare specifice;

54. invită statele membre să identifice măsurile care pot fi luate pentru a facilita pătrunderea pe piață a noilor operatori în vederea încurajării unui mediu concurențial;

55. subliniază că măsurile de reglementare luate de statele membre în ceea ce privește impunerea separării funcționale ar trebui luate doar ca măsură excepțională, după efectuarea unei evaluări a impactului anticipat asupra autorității de reglementare, a întreprinderii, în special a forței de muncă și a stimulentei primite de aceasta pentru a investi în rețeaua sa; această evaluare a impactului ar trebui discutată cu toate părțile interesate, inclusiv cu reprezentanții forței de muncă;

Avantaje pentru consumatori

56. ia act de intenția Comisiei de a elabora orientări în ceea ce privește costurile și nediscriminarea, principii esențiale ale cadrului UE, și încurajează Comisia să sprijine concurența la nivelul rețelelor rapide și ultrarapide și să permită tuturor operatorilor un acces echitabil la infrastructură, pentru a asigura consumatorilor o gamă largă de servicii, acces echitabil la rețele și prețuri rezonabile, și să ofere stimulente pentru investițiile eficiente și pentru trecerea rapidă la rețele rapide și ultrarapide;

57. invită Comisia și statele membre să abordeze problema excluderii digitale sociale și alte impedimente care au împiedicat unele persoane să acceseze internetul, în special comunitățile cu venituri reduse și persoanele cu dizabilități, și să solicite tuturor părților interesate relevante să pună la dispoziție formare și acces pentru populație la serviciile în bandă largă, asistență economică pentru achiziția de servicii și de echipament de bandă largă și stimulente pentru dezvoltarea tehnologiei și a conținutului destinate nevoilor specifice ale utilizatorilor;

58. invită Comisia, în vederea realizării unor servicii interactive viabile și a facilitării monitorizării obiectivelor în materie de bandă largă, să indice mai multe caracteristici calitative ale accesului la banda largă, inclusiv viteza de descărcare și cea de încărcare, perioadele de latență, vitezele de care beneficiază utilizatorii și caracteristicile necesare pentru prestarea eficientă a unor astfel de servicii; salută activitatea Comisiei în ceea ce privește dezvoltarea unei metodologii de evaluare a aspectelor relevante legate de experiența reală a utilizatorilor;

59. subliniază diferența dintre viteza teoretică a rețelelor și experiența reală a utilizatorului, întrucât experiența utilizatorului are, de asemenea, legătură cu capacitatea și congestionarea unei pagini web etc.; invită Comisia ca, în colaborare cu OAREC, să își perfecționeze măsurătorile în ceea ce privește vitezele asigurate în bandă largă și să își adapteze obiectivele în consecință și invită OAREC să elaboreze orientări ale UE pentru a se asigura că vitezele în bandă largă promovate reflectă în mod adecvat vitezele medii de

Miercuri, 6 iulie 2011

încărcare și de descărcare la care utilizatorii se pot, de fapt, aștepta și să se asigure că sunt puse la dispoziția consumatorilor informații cuprinzătoare cu privire la serviciile oferite, pentru a asigura transparența în ceea ce privește beneficiile noii tehnologii, pentru a promova comparabilitatea și pentru a crește concurența; solicită OAREC să se asigure că vitezele tipice în bandă largă oferite consumatorilor sunt promovate în mod corect în interesul transparenței cu privire la avantajele noii tehnologii de încărcare și de descărcare; solicită autorităților naționale de reglementare să ia măsuri împotriva furnizorilor care nu respectă recomandările OAREC;

60. reamintește importanța serviciilor viitoare de mare viteză, prin care se vor realiza obiectivele UE în materie de eficiență și de siguranță energetică și se vor crea alte mijloace de comunicare (de exemplu sisteme eficiente și inteligente de transport și sisteme de comunicare între persoane, între persoane și mașini și între mașini);

61. constată că noile rețele din fibră optică oferă consumatorilor un acces de înaltă calitate la viteze semnificativ mai mari decât tehnologia existentă; consideră că ar fi util să se acorde prioritate dezvoltării benzii largi prin cablu optic acolo unde aceasta reprezintă pe termen lung cea mai rentabilă și mai sustenabilă soluție;

62. solicită Comisiei să prezinte anual un raport Parlamentului referitor la oferta în materie de bandă largă și la variantele pe care consumatorii le au cu adevărat la dispoziție în UE, precum și la progresele realizate în ceea ce privește punerea în aplicare a cadrului privind comunicațiile electronice și a recomandării privind accesul de generație următoare;

63. invită Comisia să coordoneze cele mai bune practici ale statelor membre din domeniul rețelelor wifi de mare viteză gratuite și accesibile populației în mijloacele de transport în comun;

64. subliniază faptul că dezvoltarea de noi tehnologii ale informației și comunicațiilor, alături de internetul în bandă largă, reprezintă oportunități excelente pentru a îmbunătăți în continuare comunicarea și dialogul dintre cetățeni și instituțiile Uniunii Europene;

65. invită Comisia să prezinte evaluări mai detaliate referitoare la impactul pe care anumite tehnologii în bandă largă, în special sistemele de comunicații între persoane, între persoane și mașini și între mașini, l-ar putea avea asupra sănătății; subliniază necesitatea ca UE să monitorizeze și să evalueze în mod constant riscurile pentru sănătate pe care rețelele de internet fără fir le pot prezenta, astfel încât cetățenii să nu fie expuși unor radiații nocive;

Inițiativele electronice: promovarea cererii

66. solicită adoptarea unor măsuri specifice pentru ca IMM-urile să poată beneficia pe deplin de potențialul benzii largi în domeniul comerțului electronic și al achizițiilor electronice; invită Comisia să facă schimb de bune practici și să ia în considerare includerea în Agenda digitală a unui program specific pentru IMM-uri și a conectivității în bandă largă;

67. subliniază faptul că, pentru a optimiza impactul și beneficiile aduse societății de bandă largă, introducerea acesteia ar trebui coroborată cu informații de sensibilizare referitoare la cerere și cu programe educaționale;

68. invită statele membre să își intensifice eforturile de eliminare a deficitului de competențe informatice la toate nivelurile educaționale și prin intermediul învățării pe toată durata vieții pentru toți cetățenii, acordând o atenție deosebită cetățenilor cu competențe reduse în domeniul tehnologiei informației; subliniază că investițiile în bandă largă în UE pot avea succes numai dacă investițiile în domeniul tehnic sunt direct legate de investițiile în dezvoltarea competențelor cetățenilor în domeniul TI; evidențiază rolul noilor tehnologii în educație și remarcă faptul că obținerea de cunoștințe tehnologice avansate este, prin urmare, nu doar un obiectiv, ci și un instrument esențial prin care se pot realiza învățarea pe toată durata vieții și coeziunea socială;

Miercuri, 6 iulie 2011

69. invită statele membre și acest sector să permită oamenilor să dezvolte competențe noi prin programe cuprinzătoare de recalificare și de formare și să conecteze schimbările tehnologice cu politici active privind piața muncii;

70. invită statele membre să urmeze recomandările Comisiei din cadrul planului său de acțiune privind e-guvernarea, utilizând sistemul de achiziții online, adoptând o strategie deschisă de accesare a informațiilor privind sectorul public, promovând identitatea electronică și asigurând interoperabilitatea semnăturilor la nivel paneuropean și mondial; amintește faptul că măsurile luate ar trebui să fie direcționate către simplificarea interacțiunii birocratice cu administrațiile publice;

71. invită Comisia să accelereze operațiunile de achiziții publice online, folosind resursele existente online și facturarea electronică (inițiativa “e-factura”);

72. sprijină inițiativele precum e-sănătatea și o structură paneuropeană de informații privind sănătatea pentru a spori autonomia pacienților și calitatea vieții acestora; afirmă că, având în vedere că populația UE îmbătrânește, astfel de servicii ar trebui să fie accesibile oriunde, oricând, inclusiv prin intermediul dispozitivelor mobile, și mai ales din punctul de vedere al prețului; consideră că, pentru a realiza infrastructura paneuropeană de informații privind sănătatea a unui sistem sanitar axat pe pacient, trebuie întreprinse următoarele acțiuni:

— punerea în aplicare a unor acorduri la nivelul UE între autoritățile sanitare din UE în ceea ce privește standardele care vor permite accesul integrat la informațiile relevante în infrastructura europeană de informații privind sănătatea; implicarea autorităților de la toate nivelurile – local, național și al UE;

— punerea în aplicare a infrastructurii europene de informații privind sănătatea; aceasta va implica un efort de dezvoltare considerabil pentru a facilita integrarea informațiilor stocate în diverse locații, precum și punerea în aplicare a serviciilor principale axate pe pacient în vederea susținerii pacienților, prin autorizarea tratamentelor și efectuarea plăților aferente oriunde și oricând;

73. sprijină serviciile inovatoare în bandă largă dedicate sectorului maritim și salută discuția dintre Comisie și statele membre privind o nouă inițiativă „e-maritime” în baza proiectului SafeSeaNet, care va aborda, conform planului, și informații legate de logistică, de vămi, de controlul la frontiere, de mediu, de operațiunile de pescuit, de comunicații, precum și de aspectele referitoare la siguranță și la securitate;

74. invită Comisia să promoveze folosirea celei mai noi generații de sateliți ca o modalitate inovatoare de utilizare a comunicațiilor în bandă largă în proiecte cu valoare adăugată europeană, inclusiv extinderea utilizării Sistemului mondial de primejdie și siguranță maritimă, precum și a rețelei mondiale în bandă largă de generație următoare și a serviciilor maritime FleetBroadband;

75. reamintește necesitatea de conectare a Agendei digitale cu dispozițiile privind servicii noi care generează creșteri, precum comerțul electronic, e-sănătatea, învățarea online și operațiunile de e-banking;

76. subliniază importanța unui cadru solid al UE de protejare a vieții private și salută revizuirea actuală a Directivei privind protecția datelor;

*

* *

77. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Miercuri, 6 iulie 2011

Protecția datelor cu caracter personal în Uniunea Europeană

P7_TA(2011)0323

Rezoluția Parlamentului European din 6 iulie 2011 referitoare la o abordare globală a protecției datelor cu caracter personal în Uniunea Europeană (2011/2025(INI))

(2013/C 33 E/10)

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 16,
- având în vedere Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, în special articole 7 și 8, precum și Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO), în special articolul 8 privind protecția vieții private și de familie și articolul 13 privind dreptul la un recurs efectiv;
- având în vedere Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ⁽¹⁾,
- având în vedere Decizia-cadru 2008/977/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind protecția datelor cu caracter personal prelucrate în cadrul cooperării polițienești și judiciare în materie penală ⁽²⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date ⁽³⁾,
- având în vedere Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) ⁽⁴⁾,
- având în vedere Convenția 108 a Consiliului Europei din 28 ianuarie 1981 pentru protejarea persoanelor față de prelucrarea automatizată a datelor cu caracter personal, dezvoltată de Directiva 95/46/CE și de protocolul adițional la aceasta din 8 noiembrie 2001 cu privire la autoritățile de supraveghere și fluxul transfrontalier al datelor și recomandările Comitetului de Miniștri către statele membre, în special Recomandarea nr. R (87) 15 de reglementare a utilizării datelor cu caracter personal în sectorul polițienesc și Recomandarea CM/Rec(2010)13 privind protecția persoanelor față de prelucrarea automatizată a datelor cu caracter personal în contextul creării unor tipologii pe baza unor criterii specifice („profiling”),
- având în vedere principiile directe de reglementare a fișierelor electronice care conțin date cu caracter personal decretate de către Adunarea generală a ONU în 1990,
- având în vedere comunicarea Comisei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor privind o abordare globală a protecției datelor cu caracter personal în Uniunea Europeană (COM(2010)0609),

⁽¹⁾ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.⁽²⁾ JO L 350, 30.12.2008, p. 60.⁽³⁾ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.⁽⁴⁾ JO L 201, 31.7.2002, p. 37.

Miercuri, 6 iulie 2011

- având în vedere concluziile Consiliului referitoare la comunicarea Comisei privind o abordare globală a protecției datelor cu caracter personal în Uniunea Europeană ⁽¹⁾,
 - având în vedere concluziile avizul Autorității Europene pentru Protecția Datelor (AEPD) din 14 ianuarie 2011 referitor la comunicarea Comisei privind o abordare globală a protecției datelor cu caracter personal în Uniunea Europeană,
 - având în vedere contribuția comună a Grupului de lucru al articolului 29 privind protecția datelor și a Grupului de lucru privind poliția și justiția la consultările organizate de Comisia Europeană privind cadrul legal pentru dreptul fundamental la protecția datelor personale, raport intitulat „Viitorul vieții private” ⁽²⁾,
 - având în vedere Avizul 8/2010 al Grupului de lucru al articolului 29 privind protecția datelor, referitor la legislația aplicabilă ⁽³⁾,
 - având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la protecția datelor, precum și rezoluția referitoare la Programul Stockholm ⁽⁴⁾,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și avizele Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, al Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, al Comisiei pentru cultură și educație și al Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0244/2011),
- A. întrucât Directiva 95/46/CE privind protecția datelor și Directiva 2009/140/CE privind pachetul telecomunicații fac posibilă libera circulație a datelor cu caracter personal în cadrul pieței interne;
- B. întrucât legislația privind protecția datelor în UE, în statele membre și în afară a dezvoltat o tradiție juridică care trebuie menținută și elaborată în continuare;
- C. întrucât principiile de bază ale Directivei 95/46/CE rămân valabile, însă au fost observate abordări diferite ale statelor membre în ceea ce privește implementarea și aplicarea acesteia; întrucât UE trebuie să se înzestreze, după un studiu de impact aprofundat, cu un cadru cuprinzător, coerent, modern și de înalt nivel, care să fie capabil să protejeze în mod eficace drepturile fundamentale ale persoanelor, îndeosebi dreptul la viața privată, în ce privește tratarea datelor personale în interiorul și în afara UE în toate împrejurările, pentru a putea face față numeroaselor provocări la adresa protecției datelor, precum cele cauzate de globalizare, dezvoltarea tehnologică, intensificarea activităților online, utilizări legate de activități din ce în ce mai numeroase și preocupările de securitate (cum ar fi lupta împotriva terorismului); întrucât un astfel de cadru privind protecția datelor poate spori securitatea juridică, reduce la minimum sarcinile administrative, asigura condiții de concurență echitabile pentru toți agenții economici, stimula piața unică digitală și stimula încrederea în comportamentul controlorilor de date și al autorităților de aplicare a legii;

⁽¹⁾ A 3 071-a reuniune a Consiliului Justiție și Afaceri interne, ținută la Bruxelles, la 24 și 25 februarie 2011, disponibilă la http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/jha/119461.pdf.

⁽²⁾ 02356/09/EN WP 168.

⁽³⁾ 0836/10/EN WP 179.

⁽⁴⁾ De exemplu: Poziția Parlamentului European din 23 septembrie 2008 referitoare la proiectul de decizie-cadru a Consiliului privind protecția datelor cu caracter personal prelucrate în cadrul cooperării polițienești și judiciare în materie penală (JO C 8 E, 14.1.2010, p. 138); Recomandarea Parlamentului European din 26 martie 2009 adresată Consiliului referitoare la consolidarea securității și a libertăților fundamentale pe internet (JO C 117 E, 6.5.2010, p. 206); Rezoluția Parlamentului European din 25 noiembrie 2009 referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu - Un spațiu de libertate, securitate și justiție în serviciul cetățenilor - Programul de la Stockholm (JO C 285 E, 21.10.2010, p. 12).

Miercuri, 6 iulie 2011

- D. întrucât încălcarea dispozițiilor privind protecția datelor poate conduce la riscuri grave pentru drepturile fundamentale ale persoanelor și pentru valorile statelor membre, astfel încât Uniunea și statele membre trebuie să ia măsuri efective împotriva acestor încălcări; întrucât astfel de încălcări conduc la o lipsă de încredere a cetățenilor care va slăbi utilizarea oportună a noilor tehnologii și întrucât utilizarea incorectă și folosirea abuzivă a datelor cu caracter personal ar trebui, prin urmare, să fie pedepsite prin sancțiuni corespunzătoare, severe și disuasive, inclusiv sancțiuni penale;
- E. întrucât alte drepturi fundamentale pertinente consacrate în Cartă și alte obiective stabilite în tratate, precum libertatea de exprimare și de informare și principiul transparenței, trebuie luate pe deplin în considerare atunci când se garantează dreptul fundamental la protecția datelor cu caracter personal;
- F. întrucât noul temei legal stabilit în articolul 16 din TFUE, precum și recunoașterea, la articolul 8 din Carta drepturilor fundamentale, a dreptului la protecția datelor personale și la articolul 7 a dreptului la respectarea vieții private și de familie ca un drept autonom impun necesitatea imperativă și sprijinirea unei abordări globale a protecției datelor în toate domeniile în care sunt prelucrate date personale, inclusiv în domeniul cooperării polițienești și judecătorești în materie penală, în domeniul politicii externe și de securitate comune (PESC), fără a aduce atingere normelor specifice prevăzute la articolul 39 din TUE, precum și în domeniul prelucrării datelor de către instituțiile și organismele UE;
- G. întrucât este absolut necesară luarea în considerare a unei serii de elemente cheie atunci când se iau în discuție soluții legislative, cum ar fi protecția eficace în toate împrejurările și indiferent de preferințele politice, într-un interval de timp specific; întrucât cadrul trebuie să fie stabil pe o perioadă lungă de timp, iar limitările privind exercitarea dreptului, acolo unde și dacă sunt necesare, trebuie să fie de natură excepțională, în conformitate cu legea, strict necesare și proporționale și să nu afecteze niciodată elementele fundamentale ale dreptului în sine;
- H. întrucât colectarea, analizarea, schimbul de date, precum și folosirea incorectă a acestora și riscul creării unor tipologii pe baza unor criterii specifice („profiling”), stimulate de evoluțiile tehnologice, au căpătat o amploare fără precedent și, în consecință, impun necesitatea unor norme stricte de protecție a datelor, precum o legislație aplicabilă și definirea responsabilităților tuturor părților interesate în ceea ce privește aplicarea legislației UE privind protecția datelor; întrucât întreprinderile și structurile comerciale recurg tot mai des la carduri de fidelitate (carduri de membru, carduri de reduceri, carduri care oferă diverse avantaje, etc) și întrucât aceste carduri sunt sau pot fi utilizate pentru întocmirea de profiluri psihologice ale clienților;
- I. întrucât cetățenii nu fac cumpărături online cu același sentiment de siguranță ca în cazul cumpărăturilor făcute în magazine, din cauza temerilor legate de furtul identității și a lipsei de transparență privind modul în care vor fi prelucrate și folosite informațiile lor cu caracter personal;
- J. întrucât tehnologia face tot mai mult posibilă crearea, trimiterea, prelucrarea și stocarea datelor personale oricând și oriunde sub multe forme diferite și întrucât, în acest context, este extrem de important ca persoanele în cauză să păstreze controlul efectiv asupra propriilor date;
- K. întrucât dreptul fundamental la protecția datelor și viața privată include protecția persoanelor împotriva eventualei supravegheri și folosirii abuzive a datelor lor de către autoritățile statului în sine, precum și de către entități private;
- L. întrucât viața privată și securitatea sunt, în același timp, posibile, ambele prezentând o importanță-cheie pentru cetățeni, în sensul că nu este necesar să se aleagă între a fi liber sau a fi în siguranță;

Miercuri, 6 iulie 2011

- M. întrucât copiii au dreptul la o protecție specifică, deoarece pot fi mai puțin conștienți de riscuri, consecințe, garanții și drepturi în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal; întrucât rețelele de socializare online de diverse tipuri se răspândesc rapid pe internet, iar participanții, îndeosebi tinerii, divulgă pe aceste site-uri date cu caracter personal;
- N. întrucât controlul eficace de către persoana în cauză și autoritatea națională de protecție a datelor necesită un comportament transparent al controlorilor de date;
- O. întrucât nu toți controlorii de date sunt întreprinderi online și, astfel, noile norme în materie de protecție a datelor trebuie să acopere atât mediul online, cât și pe cel offline, luând, totodată, în considerare posibilele diferențe dintre acestea;
- P. întrucât autoritățile naționale de protecție a datelor fac obiectul unor norme foarte divergente în cele 27 de state membre, în special în ceea ce privește statutul lor, resursele și competențele;
- Q. întrucât un sistem european și internațional puternic de protecție a datelor reprezintă elementul fundamental în circulația datelor personale peste granițe și întrucât diferențele actuale din cadrul legislației privind protecția datelor și a punerii acesteia în aplicare au consecințe asupra protecției drepturilor fundamentale și libertăților cetățenești, certitudinii și clarității juridice în relațiile contractuale, dezvoltării comerțului și afacerilor în mediul virtual, încrederii consumatorilor în sistem, tranzacțiilor transfrontaliere, economiei mondiale și pieței unice europene; întrucât, în acest context, schimbul de date este important pentru a permite și asigura securitatea publică la nivel național și internațional; întrucât necesitatea, proporționalitatea, limitarea scopului, supravegherea și caracterul adecvat sunt condiții prealabile pentru schimbul de date;
- R. întrucât normele și condițiile actuale care reglementează transferul de date personale din UE în țări terțe conduc la abordări și practici diverse în diferitele state membre; întrucât este imperativ ca drepturile persoanelor în cauză să fie respectate pe deplin în țările terțe atunci când sunt transferate sau prelucrate date cu caracter personal;

Angajarea totală pentru o abordare globală

1. salută și sprijină ferm comunicarea Comisiei intitulată „O abordare globală a protecției datelor cu caracter personal în Uniunea Europeană” precum și concentrarea acesteia pe consolidarea aranjamentelor existente, propunând principii și mecanisme noi și asigurând coerență și standarde înalte pentru protecția datelor în noua situație care există în urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona (articolul 16 TFUE) și a investiții cu efecte juridice a Cartei drepturilor fundamentale, îndeosebi articolul 8;
2. subliniază că normele și principiile prevăzute în Directiva 95/46/CE reprezintă un punct de plecare ideal și ar trebui dezvoltate în continuare, extinse și puse în aplicare, ca parte a unei legislații moderne privind protecția datelor;
3. subliniază importanța articolului 9 din Directiva 95/46/CE, care obligă statele membre să prevadă derogări de la normele privind protecția datelor cu caracter personal atunci când datele sunt utilizate numai în scopuri jurnalistice sau în scopul expresiei artistice sau literare; în acest context, invită Comisia să asigure menținerea acestor excepții și depunerea tuturor eforturilor pentru evaluarea necesității de a dezvolta în continuare respectivele excepții, în lumina oricăror noi dispoziții, cu scopul de a proteja libertatea presei;

Miercuri, 6 iulie 2011

4. subliniază că abordarea tehnologică neutră a Directivei 95/46/CE ar trebui menținută ca un principiu al unui nou cadru;
5. recunoaște faptul că evoluțiile tehnologice, pe de o parte, au creat noi amenințări la protecția datelor cu caracter personal și, pe de altă parte, au condus, de asemenea, la o creștere amplă a utilizării tehnologiilor informaționale în scopuri normale, de zi cu zi, inofensive, și că aceste evoluții necesită o evaluare de amploare a normelor actuale de protecție a datelor pentru a se asigura că: (i) normele oferă, în continuare, un nivel ridicat de protecție (ii) normele ating, încă, un echilibru echitabil între dreptul la protecția datelor cu caracter personal și dreptul la libertatea de exprimare și informare și (iii) normele nu împiedică, în mod inutil, prelucrarea cotidiană a datelor cu caracter personal care este, de obicei, inofensivă;
6. consideră că este absolut necesară extinderea normelor generale de protecție a datelor în domeniile cooperării polițienești și judiciare, inclusiv în cazul prelucrării la nivel național, luând în considerare, îndeosebi, tendința discutabilă de a reutiliza în mod sistematic date cu caracter personal din sectorul privat în scopuri de aplicare a legii, asigurând, totodată, în mod excepțional, după caz și proporțional într-o societate democratică, limitări restrictive în mod personalizat și armonizate ale anumitor drepturi ale persoanelor în materie de protecție a datelor;
7. subliniază necesitatea ca prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organismele Uniunii Europene, care este reglementată de Regulamentul (CE) nr. 45/2001, să fie inclusă în domeniul de aplicare al noului cadru;
8. recunoaște că ar putea fi necesare măsuri sporite, suplimentare, pentru a specifica modul în care principiile generale stabilite prin cadrul global se aplică activităților și prelucrării datelor în anumite sectoare, cum a fost deja cazul cu Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice, dar insistă asupra faptului că normele specifice sectorului nu ar trebui, în niciun caz, să scadă nivelul de protecție asigurat de legislația-cadru, ci ar trebui să definească în mod strict derogările excepționale, necesare, legitime și restrictive de la principiile generale privind protecția datelor;
9. invită Comisia să se asigure că revizuirea actuală a legislației UE privind protecția datelor personale va asigura:
- deplina armonizare la cel mai înalt nivel care să garanteze certitudinea juridică și un nivel uniform ridicat de protecție a persoanelor în orice situație;
 - clarificarea suplimentară a normelor privind legislația aplicabilă, pentru a oferi același grad de protecție pentru persoane, indiferent de amplasamentul geografic al controlorului de date, inclusiv în cazul aplicării legii privind protecția datelor de către autorități sau în instanță;
10. consideră că regimul revizuit de protecție a datelor, impunând aplicarea drepturilor la viața privată și protecția datelor, ar trebui, în același timp, să reducă la minim obligațiile financiare și birocratice și să ofere instrumente care să permită asociațiilor de antreprenori percepute ca o unitate să acționeze în mod unitar și nu ca o mulțime de întreprinderi individuale; încurajează Comisia să efectueze evaluări privind impactul și să analizeze cu atenție costurile unor noi măsuri;

Consolidarea drepturilor persoanelor

11. invită Comisia să consolideze principiile și elementele existente, cum ar fi transparența, reducerea la minimum a datelor și al limitării scopului, consimțământul informat, prealabil și explicit, notificarea încălcării datelor și drepturile persoanelor în cauză, prevăzute în Directiva 95/46/CE, îmbunătățind punerea lor în aplicare în statele membre, în special cu privire la „mediul online global”;

Miercuri, 6 iulie 2011

12. subliniază faptul că acordul ar trebui să fie considerat valid numai în cazul în care este clar, informat, exprimat în mod liber, specific și explicit și că ar trebui aplicate mecanisme adecvate de înregistrare sau de revocare a acordului utilizatorilor;

13. subliniază că consimțământul voluntar nu poate fi prezumtiv în domeniul contractelor de muncă;

14. este preocupat de abuzurile ce decurg din publicitatea comportamentală online și relevă că Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice impune consimțământul expres și prealabil al persoanei în cauză pentru afișarea cookies-urilor și monitorizarea ulterioară a comportamentului său de navigare pentru a-i trimite anunțuri comerciale personalizate;

15. sprijină pe deplin introducerea unui principiu general al transparenței, precum și utilizarea tehnologiilor care sporesc transparența și dezvoltarea notificărilor de confidențialitate standard care permit persoanelor să exercite control asupra propriilor date; subliniază că informațiile privind prelucrarea datelor trebuie să fie prezentate într-un limbaj simplu și clar, ușor de înțeles și accesat;

16. subliniază, încă o dată, importanța îmbunătățirii mijloacelor de exercitare și sensibilizării cu privire la drepturile de acces, corectare, ștergere și blocare a datelor, a clarificării în detaliu și a codificării „dreptului de a fi uitat ⁽¹⁾”, precum și a portabilității datelor ⁽²⁾, asigurând, totodată, dezvoltarea și aplicarea fezabilității tehnice și organizatorice depline pentru a permite exercitarea acestor drepturi; subliniază că, pentru a permite utilizatorilor o utilizare responsabilă a internetului, aceștia trebuie aibă un control suficient asupra datelor lor înregistrate online;

17. subliniază faptul că cetățenii trebuie să fie în măsură să își exercite gratuit drepturile în materie de date; invită întreprinderile să se abțină de la orice tentativă de a adăuga bariere inutile la dreptul de acces, modificare sau ștergere a datelor cu caracter personal; subliniază faptul că persoanele în cauză trebuie să știe în orice moment ce date au fost stocate de către cine, când, cu ce scop, pentru ce perioadă de timp, precum și modul în care acestea sunt prelucrate; subliniază că persoanele în cauză trebuie să-și poată șterge, corecta sau bloca datele într-un mod nebirocratic și că acestea trebuie informate cu privire la orice utilizare necorespunzătoare a datelor cu caracter personal sau încălcare a securității acestora; solicită, de asemenea, ca datele să fie divulgate la cererea persoanei în cauză și să fie șterse cel mai târziu atunci când persoana în cauză solicită acest lucru; subliniază că este necesar să se comunice clar persoanelor vizate nivelul de protecție a datelor cu caracter personal în țările terțe; subliniază faptul că dreptul de acces include nu numai accesul deplin la datele prelucrate despre sine, inclusiv sursa și beneficiarii, ci, de asemenea, informații inteligibile despre logica implicată în orice prelucrare automată; subliniază că aceasta din urmă va deveni și mai importantă odată cu crearea unor tipologii pe baza unor criterii specifice și extragerea datelor;

18. subliniază că stabilirea unui profil (profiling) reprezintă o tendință importantă în mediul digital, având în vedere, printre altele, importanța în creștere a rețelelor sociale și a modelelor de derulare a afacerilor pe internet; solicită, prin urmare, Comisiei să includă dispoziții referitoare la stabilirea de profiluri, definind în același timp în mod clar conceptele de „profil” și de „stabilire a unui profil”;

19. reiterează necesitatea de a consolida obligațiile controlorilor de date cu privire la informarea persoanelor vizate și salută atenția acordată în comunicare pentru activitățile de conștientizare destinate atât publicului larg, cât și în mod specific tineretului; subliniază necesitatea tratării specifice a cazurilor persoanelor vulnerabile și, în special, a copiilor și a persoanelor vârstnice; încurajează diverșii actori să întreprindă astfel de activități de conștientizare și sprijină propunerea Comisiei de a cofinanța măsurile de sensibilizare cu privire la protecția datelor de la bugetul Uniunii; sugerează diseminarea eficientă la nivelul fiecărui stat membru a informațiilor privind drepturile și obligațiile persoanelor fizice și juridice în ceea ce privește colectarea, prelucrarea, stocarea și transmiterea datelor cu caracter personal;

⁽¹⁾ Toate elementele pertinente care susțin acest drept trebuie să fie identificate în mod clar și precis.

⁽²⁾ Portabilitatea datelor cu caracter personal va facilita atât buna funcționare a pieței interne, cât și a internetului, cu deschiderea și posibilitățile sale de interconectare caracteristice.

Miercuri, 6 iulie 2011

20. reamintește necesitatea de a proteja în mod special persoanele vulnerabile, cu deosebire copiii, mai ales prin impunerea unui nivel ridicat de protecție a datelor ca parametru implicit și punerea în aplicare de măsuri adecvate și specifice pentru a le proteja datele cu caracter personal;

21. subliniază că este important ca legislația cu privire la protecția datelor personale să recunoască necesitatea protecției copiilor și minorilor, ținând seama, printre altele, de accesul crescut al copiilor la internet și conținuturile digitale și subliniază că aptitudinile media trebuie să devină parte a educației formale pentru a învăța copiii și minorii cum să acționeze în mod responsabil în mediul virtual; În acest scop, trebuie să se acorde o atenție deosebită dispozițiilor referitoare la colectarea și prelucrarea ulterioară a datelor copiilor, întărirea principiului limitării scopului în ce privește datele personale ale copiilor și a modului în care se obține acordul copiilor, precum și celor referitoare la protecția împotriva publicității comportamentale ⁽¹⁾;

22. sprijină clarificarea suplimentară și consolidarea garanțiilor pentru prelucrarea datelor sensibile și solicită să se ia în considerare necesitatea abordării de categorii noi, cum ar fi datele genetice și biometrice, îndeosebi în contextul evoluțiilor tehnologice (de exemplu „cloud computing”) și sociale;

23. subliniază că datele cu caracter personal referitoare la situația profesională a utilizatorului care sunt transmise angajatorului nu ar trebui publicate sau transmise unor terți fără permisiunea prealabilă a persoanei în cauză;

Promovarea în continuare a dimensiunii pieței interne și asigurarea unei aplicări mai bune a normelor de protecție a datelor

24. observă că protecția datelor ar trebui să aibă un rol tot mai mare pe piața internă și subliniază că protecția eficientă a dreptului la viață privată este esențială pentru a câștiga încrederea persoanelor, necesară pentru eliberarea întregului potențial de creștere al pieței unice digitale; reamintește Comisiei că existența unor norme și principii comune atât pentru produse, cât și pentru servicii, având în vedere că serviciile reprezintă o parte importantă a pieței digitale, reprezintă o condiție prealabilă pentru realizarea pieței unice digitale;

25. solicită din nou Comisiei să precizeze normele referitoare la legislația aplicabilă în domeniul protecției datelor cu caracter personal;

26. consideră că este extrem de important ca obligațiile operatorilor de date să fie consolidate pentru a asigura respectarea legislației privind protecția datelor prin aplicarea, între altele, a unor mecanisme și proceduri proactive și salută, în acest sens, celelalte direcții propuse în comunicarea Comisiei;

27. reamintește că, în acest context, o atenție specială trebuie acordată controlurilor de date care sunt supuși obligațiilor secretului profesional și că, în cazul acestora, ar trebui să fie luată în considerare construirea unor structuri speciale pentru supravegherea protecției datelor;

28. salută și sprijină considerațiile Comisiei de a introduce un principiu de responsabilitate, întrucât este de o importanță esențială a asigura că operatorii de date acționează în conformitate cu responsabilitatea lor; în același timp, invită Comisia să examineze cu atenție modul în care un astfel de principiu ar putea fi pus în aplicare în practică și să evalueze consecințele acestuia;

⁽¹⁾ S-ar putea lua în considerare instituirea unui prag de vârstă pentru copii; pentru cei sub acest prag de vârstă să fie necesar acordul părinților și să se activeze mecanisme de verificare a vârstei;

Miercuri, 6 iulie 2011

29. salută posibilitatea de a face obligatorie numirea responsabililor operaționali cu protecția datelor, experiența statelor membre UE care au deja un astfel de responsabil demonstrând că acest concept a avut succes; subliniază, însă, că acesta trebuie analizat cu atenție în cazul IMM-urilor cu scopul de a se evita costuri și sarcini excesive asupra acestora;

30. salută, de asemenea, în acest sens, eforturile depuse în vederea simplificării și armonizării sistemului actual de notificare;

31. consideră esențială efectuarea de evaluări obligatorii privind impactul asupra vieții private, cu scopul de a identifica riscurile referitoare la viața privată, de a prevedea probleme și de a prezenta soluții proactive;

32. consideră că este extrem de important ca drepturile persoanelor în cauză să fie executorii; indică faptul că pot fi introduse acțiuni colective în justiție ca modalitate de apărare colectivă a drepturilor individuale referitoare la protecția datelor și de obținere a unor daune în urma încălcării securității datelor cu caracter personal; indică, totuși, că astfel de acțiuni în justiție trebuie să fie bine încadrate pentru a se evita abuzurile; solicită Comisiei să clarifice relația dintre comunicarea privind protecția datelor și consultarea publică în curs cu privire la căile de recurs colective; solicită, prin urmare, un mecanism de recurs colectiv pentru încălcarea normelor de protecție a datelor pentru a permite persoanelor în cauză să obțină despăgubiri pentru daunele suferite;

33. subliniază necesitatea unei aplicări adecvate și armonizate la nivelul UE; invită Comisia să prevadă includerea, în propunerea sa legislativă, a unor sancțiuni severe și disuasive, inclusiv sancțiuni penale, pentru utilizarea incorectă și folosirea abuzivă a datelor cu caracter personal;

34. încurajează Comisia să introducă un sistem pentru notificarea generală obligatorie a încălcării securității datelor cu caracter personal prin extinderea acestuia și la alte sectoare, în afara sectorului telecomunicațiilor, asigurându-se în același timp că (a) nu devine o alertă de rutină pentru tot felul de încălcări, ci se referă în principal la cele care pot avea un impact negativ asupra persoanei și (b) toate încălcările, fără excepție, sunt înregistrate și puse la dispoziția autorităților de protecție a datelor sau a altor autorități competente pentru inspecție și evaluare, garantând, astfel, condiții de concurență echitabile și o protecție uniformă pentru toți cetățenii;

35. consideră că concepte de tipul „privacy by design” (respectarea vieții private în modul de concepție) și „privacy by default” (respect intrinsec pentru viața privată) conferă a consolidare a protecției datelor, sprijină aplicarea concretă și dezvoltarea ulterioară, precum și necesitatea promovării utilizării tehnologiilor de protecție a vieții private (Privacy Enhancing Technologies); subliniază necesitatea ca orice implementare a conceptului respectării vieții private în modul de concepție să fie bazată pe definiții și criterii solide și concrete pentru a proteja dreptul cetățenilor la viața privată și protecția datelor personale și pentru a asigura certitudine juridică, transparență, condiții de concurență echitabile și libera circulație; consideră că „respectarea vieții private în modul de concepție” ar trebui să fie bazată pe principiul reducerii la minim a datelor, adică toate produsele, serviciile și sistemele ar trebui concepute în așa fel încât să necesite doar colectarea, utilizarea și transmiterea acelor date personale care sunt absolut necesare pentru funcționarea acestora;

36. observă că dezvoltarea și utilizarea mai largă a informaticii dematerializate (cloud computing) generează noi provocări în ceea ce privește viața privată și protecția datelor cu caracter personal; prin urmare, solicită clarificarea competențelor operatorilor de date, a agenților care prelucrează datele și a agenților care le stochează pentru a atribui mai exact responsabilitățile juridice corespunzătoare și pentru a le permite persoanelor vizate să cunoască unde sunt stocate datele care le privesc, cine are acces la aceste date, cine decide cum vor fi utilizate datele cu caracter personal și ce procese de siguranță și de recuperare sunt utilizate;

Miercuri, 6 iulie 2011

37. solicită, prin urmare, Comisiei să ia în considerare în mod corespunzător aspectele privind protecția datelor în legătură cu utilizarea informaticii dematerializate (cloud computing) la revizuirea Directivei 95/46/CE și să se asigure că normele privind protecția datelor cu caracter personal se aplică tuturor părților interesate, inclusiv operatorilor din domeniul telecomunicațiilor și altor tipuri de operatori;

38. cheamă Comisia să responsabilizeze toți actorii de pe internet cu privire la aspectul datelor cu caracter personal și solicită ca agențiile de publicitate și editurile să informeze în mod clar toți utilizatorii de internet, înainte de orice colectare a unor date care îi privesc.

39. salută acordul semnat de curând privind cadrul de evaluare a impactului aplicațiilor RFID (identificare a frecvenței radio) asupra vieții private și a protecției datelor, menit să asigure respectarea vieții private a consumatorilor înainte de introducerea etichetelor RFID pe o piață dată;

40. sprijină eforturile în vederea promovării în continuare a inițiativelor de autoreglementare, cum ar fi codurile de conduită și analiza cu privire la înființarea unor scheme voluntare de certificare la nivelul UE, ca măsuri complementare ale măsurilor legislative, asigurând totodată că regimul UE de protecție a datelor se bazează pe o legislație care stabilește garanții de înalt nivel; solicită Comisiei să realizeze un studiu de impact al inițiativelor de autoreglementare ca instrumente destinate să asigure o mai bună aplicare a normelor de protecție a datelor;

41. consideră că integritatea și fiabilitatea oricărui sistem de certificare sau de parafare trebuie să fie garantate, iar acesta să fie neutru din punct de vedere tehnologic, cu potențial de recunoaștere globală și necostisitor, pentru a nu împiedica adoptarea;

42. susține clarificarea suplimentară, consolidarea și armonizarea statutului și competențelor autorităților naționale de protecție a datelor, precum și analizarea unor posibilități de a asigura o aplicare mai coerentă a normelor UE în materie de protecție a datelor, la nivelul pieței interne; mai mult, subliniază importanța asigurării coerenței dintre atribuțiile AEPD, ale autorităților naționale pentru protecția datelor și ale Grupului de lucru „Articolul 29”;

43. subliniază, în acest context, că rolul și competențele Grupului de lucru „Articolul 29” ar trebui consolidate în vederea îmbunătățirii coordonării și cooperării dintre autoritățile pentru protecția datelor din statele membre, îndeosebi cu privire la necesitatea garantării unei aplicări uniforme a normelor de protecție a datelor;

44. invită Comisia să clarifice în noul cadru legal conceptul esențial de independență a autorităților naționale pentru protecția datelor, adică lipsa oricărei influențe externe ⁽¹⁾; subliniază că autoritățile naționale de protecție a datelor ar trebui înzestrate cu resursele necesare și investite cu competențe armonizate de a ancheta și sancționa;

Consolidarea dimensiunii globale a protecției datelor

45. invită Comisia să simplifice și să consolideze actualele proceduri pentru transferurile internaționale de date – acordurile obligatorii din punct de vedere juridic și normele obligatorii pentru întreprinderi - și să definească, pe baza principiilor în materie de protecție a datelor cu caracter personal menționate mai sus, aspectele fundamentale ambițioase ale protecției datelor în UE, care vor fi utilizate în acordurile internaționale; subliniază că acordurile UE cu țările terțe în domeniul schimbului de date cu caracter personal trebuie să prevadă ca cetățenii europeni să beneficieze de același nivel de protecție a datelor cu caracter personal ca și în interiorul Uniunii Europene;

⁽¹⁾ În conformitate cu articolul 16 TFUE și articolul 8 din Cartă.

Miercuri, 6 iulie 2011

46. este de părere că procedura Comisiei de evaluare a caracterului adecvat ar putea fi clarificată suplimentar, pusă în aplicare și monitorizată mai strict, iar criteriile și cerințele în materie de evaluare a nivelului de protecție a datelor într-o țară terță sau în cadrul unei organizații internaționale ar putea fi, de asemenea, mai bine specificate, având în vedere noile amenințări la adresa vieții private și a datelor cu caracter personal;

47. invită Comisia să evalueze cu atenție eficacitatea și aplicarea corectă a principiilor „sferei de siguranță” („safe-harbour”);

48. salută poziția Comisiei în ceea ce privește reciprocitatea nivelurilor de protecție a persoanelor vizate ale căror date sunt exportate sau păstrate în țări terțe; solicită Comisiei să ia măsuri hotărâte pentru a consolida cooperarea cu țările terțe în materie de reglementare în vederea clarificării normelor aplicabile și a convergenței legislației privind protecția datelor din UE și din țările terțe; solicită Comisiei să plaseze aceste aspecte în fruntea listei priorităților pentru Consiliul Economic Transatlantic reimpulsionat;

49. sprijină eforturile Comisiei de a consolida cooperarea cu țările terțe și cu organizațiile internaționale, inclusiv cu ONU, Consiliul Europei și OCDE, precum și cu organizațiile de standardizare, cum ar fi Comitetul European de Standardizare (CEN), Organizația Internațională de Standardizare (ISO), Consorțiul World Wide Web (W3C) și Grupul operativ de inginerie a internetului (Internet Engineering Task Force - IETF); încurajează dezvoltarea de norme internaționale ⁽¹⁾, asigurând, în același timp, coerența inițiativelor referitoare la normele internaționale și revizuirile actuale în cadrul UE, OCDE și Consiliului Europei;

*

* *

50. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

⁽¹⁾ A se vedea Declarația de la Madrid: Norme globale referitoare la viața privată într-o lume globală, octombrie 2009 și Rezoluția privind normele internaționale, adoptată la cea de a 32-a Conferință internațională privind protecția datelor personale și comisarii pentru viața privată, desfășurată la Ierusalim, în perioada 27-29 octombrie 2010.

Elaborarea programului de lucru al Comisiei pentru 2012

P7_TA(2011)0327

Rezoluția Parlamentului European din 6 iulie 2011 referitoare la programul de lucru al Comisiei pe anul 2012

(2013/C 33 E/11)

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei privind programul său de lucru pentru anul 2011 (COM(2010)0623/2),
- având în vedere actualul Acord-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisie, în special anexa 4 la acesta,
- având în vedere rezultatul dialogului periodic purtat de toți comisarii cu comisiile parlamentare și Raportul de sinteză al Conferinței președinților de comisie din 7 iunie 2011, transmis Conferinței președinților,

Miercuri, 6 iulie 2011

- având în vedere Rezoluția sa din 8 iunie 2011, intitulată „Investind în viitor: un nou Cadru financiar multianual (CFM) pentru o Europă competitivă, sustenabilă și integratoare” ⁽¹⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 23 iunie 2011, referitoare la „PAC în perspectiva anului 2020: Cum răspundem provocărilor viitorului legate de alimentație, resurse naturale și teritorii” ⁽²⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 6 iulie 2011 referitoare la criza financiară, economică și socială: recomandări privind măsurile și inițiativele care trebuie luate ⁽³⁾,
 - având în vedere articolul 110 alineatul (4) din Regulamentul de procedură,
- A. întrucât până la finele anului 2011, în lumina experienței concrete, urmează să fie efectuată o revizuire a acordului-cadru care va oferi și ocazia de a îmbunătăți metodele de lucru interne, de exemplu în ceea ce privește dialogul periodic, ameliorând transparența și raționalizând contribuțiile comisiilor, făcând totodată uz pe deplin de experiența disponibilă pentru a oferi o bază solidă de pregătire a priorităților Parlamentului;
- B. întrucât criza financiară și măsurile luate pentru soluționarea ei au încă efecte semnificative asupra economiilor statelor membre și asupra stabilității zonei euro;
- C. întrucât Comisia trebuie să-și utilizeze la maximum puterile juridice și autoritatea politică; întrucât Uniunea Europeană nu poate funcționa eficient decât dacă Comisia identifică, conferă o expresie concretă și promovează interesul general al statelor membre și al cetățenilor lor și dacă își îndeplinește în mod eficace datoria de a monitoriza aplicarea tratatelor și a dreptului UE,
- D. întrucât Comisia joacă un rol esențial în ceea ce privește configurarea viitorului UE și ar trebui să-și utilizeze următorul program de lucru pentru a promova obiectivele și valorile Uniunii, pentru o asumare mai fermă a proiectului UE, pentru a scoate UE din starea de criză și pentru a asigura reprezentarea și păstrarea poziției sale respectate în lume;
- E. întrucât una dintre provocările cu care se confruntă Comisia atunci când își elaborează programul este aceea de a combate propria sa abordare internă, care este de multă vreme de natură sectorială, creând, în locul acesteia, sinergii între politici, asigurând coerența obiectivelor și a metodelor și așezând în centrul activității sale respectarea principiilor fundamentale, cum sunt principiul nediscriminării, principiul respectării drepturilor fundamentale, al egalității în fața legii, în toate acțiunile sale legislative sau nelegislative (S&D);

RELANSAREA CREȘTERII ECONOMICE ȘI A OCUPĂRII FORȚEI DE MUNCĂ: ACCELERÂND ÎNSPRE 2020

1. reamintește că bugetul UE trebuie să oglindească prioritățile politice ale UE; reiterează necesitatea de a introduce noi resurse proprii și de a majora investițiile la nivelul UE pentru a contribui la realizarea obiectivelor Strategiei UE 2020;
2. cere, în consecință, ca la nivelul UE să fie inițiate un dialog și o colaborare deschise și constructive în ceea ce privește scopul, sfera de aplicare și direcția în care se orientează cadrul financiar multianual (CFM) al Uniunii și reforma sistemului său de venituri, inclusiv o conferință privind resursele proprii, cu implicarea deputaților în Parlamentul European și a parlamentelor naționale;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0266.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0297.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0331.

Miercuri, 6 iulie 2011

3. reamintește orientările sale pentru CFM după 2013, astfel cum au fost adoptate în Raportul Comisiei speciale privind provocările politice și resursele bugetare pentru o Uniune Europeană sustenabilă după 2013, intitulat „Investind în viitor: un nou cadru financiar multianual (CFM) pentru o Europă competitivă, sustenabilă și integratoare”; reamintește că acordul Parlamentului, exprimat pe baza unui raport al Comisiei pentru bugete, este obligatoriu pentru adoptarea CFM de către Consiliu; reamintește că, în conformitate cu articolul 312 alineatul (5) și cu articolul 324 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), Parlamentul European trebuie să fie implicat în mod corespunzător în procesul de negociere a următorului CFM;

4. îndeamnă Consiliul și Comisia să se conformeze Tratatului de la Lisabona și să depună toate eforturile pentru a încheia urgent cu Parlamentul un acord privind metoda de lucru pentru procesul de negociere a următorului CFM; reamintește legătura dintre o reformă a veniturilor și o reformă a cheltuielilor și cere, în consecință, un angajament ferm de a discuta, în contextul negocierii CFM, propunerile referitoare la noile resurse proprii;

5. cere ca propunerile pentru un Cadru strategic comun (CSC) care să acopere Fondul de coeziune, Fondul european de dezvoltare regională (FEDER), Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și Fondul european pentru pescuit (FEP) să fie prezentate cât mai curând posibil și solicită Comisiei să prezinte o propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului care să aibă ca temei juridic articolul 294 din Tratatul privind funcționarea UE; îndeamnă, de asemenea, Comisia să prezinte o nouă propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind Fondul de solidaritate al Uniunii Europene (REGI);

6. subliniază cât de importantă este prezentarea urgentă a propunerii referitoare la Fondul social european ca instrument esențial de combatere a șomajului și de reducere a inechităților sociale prin îmbunătățirea educației și a formării profesionale; consideră că șomajul în rândul tinerilor, care înregistrează un nivel alarmant, precum și problema abandonului școlar reclamă mai multă atenție;

7. solicită Comisiei să-și continue activitatea și cooperarea cu Parlamentul și Consiliul privind îmbunătățirea calității legislației; în acest context, solicită, de asemenea, Comisiei și Consiliului să asigure includerea sistematică a tabelor de corespondență în toate actele legislative pentru a demonstra clar modul în care legislația UE este transpusă în legislația națională, precum și că această legislație se aplică efectiv;

8. subliniază importanța primordială a implementării corespunzătoare și la timp a legislației UE în legislația națională a statelor membre și îndeamnă Comisia să facă uz de puterea sa executivă inițiind, dacă este necesar, proceduri pentru încălcarea dreptului comunitar, pentru a asigura transpunerea adecvată și punerea sa efectivă în executare;

9. îndeamnă Comisia să alinieze cât mai curând posibil acquis-ul la prevederile articolelor 290 și 291 din TFUE, în conformitate cu un calendar clar și, în consecință, îi cere acestuia să prezinte textele legislative necesare;

Reglementarea pieței financiare: finalizarea reformei

10. subliniază că criza economică trebuie să fie în continuare abordată prin dezvoltarea unui cadru de guvernare economică capabil să consolideze disciplina și coordonarea fiscală, să stabilizeze uniunea monetară și să mărească nivelul investițiilor în locuri de muncă productive; îndeamnă Comisia să prezinte, cât mai curând cu putință, propuneri privind un mecanism permanent de soluționare a situațiilor de criză în conformitate cu normele Uniunii, un studiu de fezabilitate privind instituirea unui sistem de emisiuni comune de obligațiuni de stat europene pe baza răspunderii solidare, precum și propuneri privind integrarea deplină a Strategiei Europa 2020 în cadrul de stabilitate și privind reprezentarea unică a zonei euro pe plan extern;

Miercuri, 6 iulie 2011

11. subliniază că, în ceea ce privește reglementarea financiară, măsurile menite să îmbunătățească reziliența sistemului financiar și capacitatea de absorbire a pierderilor trebuie să fie însoțite de măsuri de oprire a acumulării riscurilor și de reducere a costurilor eșecului; în acest sens, subliniază necesitatea unei mai bune monitorizări a acumulării riscurilor de către bănci, a separării activităților bancare de funcțiile utilitare, precum și a unor propuneri consistente de abordare a falimentului bancar într-un mod mai ordonat; subliniază în continuare, în acest context, necesitatea reglementării entităților legate strâns de sistemele bancare și care asigură aceleași funcții, dar nu fac obiectul aceluiași tip de reglementări (sistemul bancar „din umbră”);

12. invită Comisia Europeană să prezinte de urgență:

- o propunere de directivă privind piețele de instrumente financiare (MIFID), ceea ce ar institui un cadru de reglementare pentru tranzacționarea valorilor mobiliare, a locurilor de tranzacționare și a activității societăților de investiții și
- o propunere consistentă privind gestionarea crizei în cazul băncilor/instituțiilor de credit, după finalizarea testului la stres, actualmente în curs de desfășurare;

13. solicită Comisiei să prezinte Parlamentului în 2012:

- propuneri suplimentare de integrare a sectorului activităților bancare cu amănuntul, care continuă să aibă un pronunțat caracter național, pentru a putea fructifica pe deplin avantajele unei piețe financiare extinse la nivelul UE, în beneficiul consumatorilor și al întreprinderilor;
- o propunere referitoare la un mecanism de soluționare a crizei pentru societățile de asigurări;

14. pune accentul asupra necesității de a păstra în centrul atenției protecția și încrederea investitorilor; consideră că inițiativele care urmăresc refacerea încrederii în sistemul financiar sunt esențiale și ar trebui să aibă drept consecință o revizuire cuprinzătoare a practicilor legate de obligația de diligență, pericolul moral în cadrul grupurilor transfrontaliere, sistemul de stimulente și remunerare și transparența și o mai mare transparență și responsabilitate în cadrul sistemului financiar;

15. subliniază rolul semnificativ al agențiilor de rating al creditelor în contextul dezvoltării și înrăutățirii crizei datoriilor din zona euro și al implicațiilor majore pentru sectorul bancar european; îndeamnă, în consecință, Comisia să propună fără întârziere un cadru legislativ revizuit pentru intensificarea supravegherii și mărirea gradului de reglementare în cazul agențiilor de rating al creditelor; consideră că înființarea unei agenții europene de rating al creditelor ar introduce o binevenită pluralitate de abordări;

O creștere inteligentă

16. încurajează ferm Comisia să prezinte încă din cursul acestui an o propunere legislativă privind următorul Program-cadru pentru activitățile de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative (FP 8), care să promoveze parteneriatele public-private, să reducă birocrăția, să îmbunătățească abordarea multidisciplinară, să mărească participarea la proiecte a actorilor mici și a firmelor inovatoare; consideră că este necesară o majorare considerabilă a bugetului pentru următoarea perioadă de finanțare, pentru ca UE să nu rămână și mai mult în urma competitorilor săi, dată fiind creșterea masivă a cheltuielilor în materie de cercetare și dezvoltare în câteva alte regiuni ale lumii (cum sunt SUA și, în special, China), și pentru a acorda un sprijin deplin obiectivelor Strategiei UE 2020;

17. îndeamnă Comisia să adopte o perspectivă mai tolerantă față de riscuri și mai bazată pe încredere în privința programelor de cercetare și dezvoltare, pentru a reduce birocrăția și a crește participarea la proiecte a firmelor inovatoare;

Miercuri, 6 iulie 2011

18. scoate în evidență necesitatea mobilizării de fonduri pentru investiții în rețele de mare viteză; subliniază că accesul universal la bandă largă este esențial pentru capacitatea UE de a fi competitivă la nivel mondial și pentru asigurarea faptului că toți cetățenii europeni se află în pas cu timpul;

19. solicită Comisiei ca în cadrul programului de lucru pentru 2012 să colaboreze îndeaproape cu statele membre pentru a asigura transpunerea corectă și la timp a reformelor din 2009 privind legislația din domeniul cadrului pentru comunicații; evidențiază, în special, nevoia de a asigura aplicarea obligațiilor privind accesul la piață și a altor beneficii pentru consumatori, inclusiv informațiile mai bune privind contractele și prețurile și măsurile privind portabilitatea numerelor;

20. constată nevoia de a trata în cadrul programului de lucru pentru 2012 un număr de domenii, ca reacție la progresele tehnologice, consolidând, în același timp, piața unică în domeniul digital; acestea ar trebui să includă mijloacele informatice dematerializate (cloud computing), semnăturile electronice și securitatea cibernetică;

21. se așteaptă ca Comisia să garanteze că măsurile de reducere a tarifelor pentru transferul de date în sistem roaming, să producă toate efectele scontate încă din 2012;

22. subliniază importanța unei strategii TIC și a finalizării Pieței unice europene a tehnologiilor digitale, care va prezenta un potențial enorm de creștere pentru industriile și IMM-urile angajate în comerțul trans-frontalier, apropiind oamenii și reconfigurând modul lor de viață și de muncă, punând la dispoziție noi instrumente de educare și formare și îmbunătățind accesul la serviciile publice și la datele deschise; cere, în consecință, Comisiei să-și mărească sprijinul acordat TIC, astfel ca UE să poată deveni lider pe piețele emergente, cum sunt cele ale tehnologiilor medicale, transportului ecologic și ale rețelelor de energie electrică;

23. reamintește importanța crescândă a drepturilor de proprietate intelectuală pentru creșterea economică și pentru potențialul creativ al Europei și subliniază că trebuie garantată o protecție corespunzătoare a acestor drepturi; cere Comisiei să reacționeze prompt, prezentând propuneri concrete de revizuire în acest domeniu; subliniază importanța DPI pentru industriile culturale și creative și pentru accesul la bunuri și servicii culturale;

O creștere sustenabilă

24. solicită Comisiei să își îmbunătățească strategia privind clima pentru a promova rolul de lider al UE în lupta împotriva schimbărilor climatice și, în același timp, pentru a consolida competitivitatea UE și a obține un acord internațional echilibrat;

25. solicită o strategie externă cuprinzătoare a UE în materie de energie, care să încorporeze chestiunea materiilor prime și a metalelor rare și să acorde prioritate piețelor mondiale deschise; solicită, de asemenea, o politică energetică sustenabilă, competitivă și integrată a UE, în cadrul căreia varietatea și ponderea relativă a surselor de energie și securitatea aprovizionării cu energie să fie abordate împreună, ca parte a unei abordări unitare și consideră că finalizarea pieței interne a energiei prezintă o importanță capitală pentru creșterea și competitivitatea europeană; solicită Comisiei să accelereze dezvoltarea unei rețele energetice integrate la nivel european prezentând propunerile evidențiate în pachetul său de măsuri privind infrastructura energetică;

26. având în vedere obiectivul privind realizarea în 2014 a unei piețe unice a energiei, solicită Comisiei să monitorizeze punerea în aplicare a legislației UE din domeniul energiei și al eficienței energetice și să adopte fără întârziere măsurile de punere în aplicare necesare și îndeamnă Comisia să introducă orice noi propuneri de care este nevoie pentru realizarea acestor obiective;

Miercuri, 6 iulie 2011

27. solicită o revizuire urgentă a Directivei privind siguranța nucleară, în sensul consolidării ei prin luarea în considerare a rezultatelor testului la stres implementat în urma accidentului de la Fukushima;
28. cheamă Comisia să prezinte o propunere referitoare la cel de al 7-lea Program comunitar de acțiune pentru mediu și la o strategie puternică și integrată privind biodiversitatea;
29. consideră că reforma PAC trebuie să asigure alinierea strictă a PAC la obiectivele Strategiei Europa 2020 și să acorde sustenabilității un loc central în cadrul PAC, pentru a asigura viabilitatea pe termen lung a producției alimentare europene, sporind totodată competitivitatea și capacitatea de inovare a agricultorilor, promovând dezvoltarea rurală, menținând diversitatea tipurilor de agricultură și producție și evitând o implementare birocratică;
30. îndeamnă Comisia să evalueze modul de funcționare a Sistemului de alertă timpurie și răspuns și Sistemul rapid de alertă pentru alimente și furaje, în vederea soluționării eventualelor curențe;
31. îndeamnă Comisia să prezinte o propunere legislativă care să interzică introducerea pe piață a produselor alimentare provenind de la animale clonate și de la descendenți ai acestora și cere Comisiei să prezinte o propunere legislativă nouă privind alimentele noi,
32. își exprimă regretul profund pentru întârzierea din cazul orientărilor privind TEN-T și al propunerilor privind pachetul de documente referitoare la aeroporturi; salută Cartea albă privind viitorul transporturilor și îndeamnă Comisia să prezinte cât mai curând propunerile legislative prevăzute în cuprinsul acesteia; consideră că încă nu a fost realizată o piață feroviară europeană integrată și interoperabilă și că trebuie acordată prioritate revizuirii în timp util a orientărilor TEN-T pentru a dezvolta o rețea cuprinzătoare de transport multimodal, care să prezinte o comodalitate și o interoperabilitate eficiente; solicită, în consecință, Comisiei să prezinte o propunere legislativă privind liberalizarea sectorului feroviar și extinderea competențelor Agenției Europene a Căilor Ferate în domeniul certificării și al siguranței; insistă asupra necesității presante de a îmbunătăți finanțarea TEN-T și coordonarea prin intermediul finanțărilor pentru coeziune;
33. insistă asupra necesității unei Carte europene a drepturilor pasagerilor pentru toate modurile de transport, de introdus de către Comisie în 2012;
34. insistă asupra necesității deplinei implementări a Cerului unic european, incluzând instituirea blocurilor funcționale de spațiu aerian și a SESAR, pentru a face față necesităților viitoare legate de capacitatea spațiului aerian și de siguranță; deplânge faptul că nu a fost asigurată eliminarea treptată a restricțiilor privind autorizarea lichidelor, aerosolilor și gelurilor în transportul aerian de pasageri, lucru care ar trebui să reprezinte în continuare o prioritate pentru Comisie;
35. subliniază că este necesară o reformă cuprinzătoare și ambițioasă a politicii comune în domeniul pescuitului, care să respingă cererile de re-naționalizare și care să includă o abordare ecosistemică, regionalizarea, măsuri clar definite pentru unitățile piscicole mici, un nou impuls pentru sectorul european al acvaculturii și eforturi hotărâte pentru combaterea activităților de pescuit ilegal, nedeclarat și nereglementat, precum și a aruncării înapoi în mare a capturilor; își exprimă îngrijorarea cu privire la eventualitatea ca Comisia să nu prezinte o nouă propunere privind măsurile tehnice înainte de 2013, când urmează să expire măsurile provizorii existente;

O creștere favorabilă incluziunii

36. salută inițiativele emblematice din domeniul creării de noi locuri de muncă și al platformei pentru combaterea sărăciei, dar consideră că numărul propunerilor legislative din domeniul ocupării forței de

Miercuri, 6 iulie 2011

muncă și al afacerilor sociale este scăzut; solicită Comisiei să propună o nouă strategie socială în conformitate cu principalele noutăți din Tratatul de la Lisabona, respectând, în același timp, principiul subsidiarității și cel al dialogului social în domeniul salariilor și al pensiilor și, în concordanță cu articolul 153 alineatul (5) din TFUE, să respecte competențele statelor membre și ale partenerilor sociali și să asigure legitimitatea democratică a procesului prin implicarea Parlamentului European;

37. solicită o politică de coeziune puternică pentru întreaga UE în perioada de după 2013 și ca pregătirile pentru cea viitoare politică de coeziune să raționalizeze fondurile și programele existente, să asigure existența unor resurse financiare adecvate și să se alinieze la obiectivele Strategiei Europa 2020, creând valoare adăugată prin sinergiile cu alte politici interne; se așteaptă ca, în cadrul procedurilor de adoptare a regulamentelor privind politica de coeziune, Comisia să joace un rol constructiv de mediere pentru a se ajunge cât mai repede la un acord în procedura legislativă, respectând principiul codeciziei, cu scopul de a se evita întârzierile nedorite și de a depăși cu eficacitate dificultățile inerente debutului care ar putea apărea în procesul de implementare a programelor operaționale legate de politica de coeziune în următoarea perioadă de programare;

38. sprijină inițiativele care vizează concilierea vieții profesionale cu cea de familie și consideră că Comisia ar trebui să prezente propuneri legislative cu privire la diferitele tipuri de concedii - cum ar fi concediul filial, de paternitate și de adopție - și ar trebui să elaboreze o strategie europeană bazată pe cele mai bune practici din statele membre în vederea creării condițiilor pentru atingerea obiectivelor Strategiei Europa 2020 în ceea ce privește ocuparea forței de muncă; salută inițiativele luate de Comisie pentru a elimina diferența de remunerare între femei și bărbați, dar regretă faptul că această diferență rămâne în continuare o provocare reală care trebuie depășită și își reiterează cererea de a se da dovadă de un angajament puternic care să abordeze chestiunea cauzelor multiple ale inegalității salariale dintre bărbați și femei prin revizuirea legislației existente;

39. își exprimă regretul față de faptul că Comisia nu a prezentat încă o propunere legislativă privind combaterea violenței împotriva femeilor în cadrul unei strategii cuprinzătoare, cu sancțiuni stabilite în mod corespunzător;

40. își exprimă regretul cu privire la lipsa de propuneri și de inițiative în domeniul sănătății publice și solicită Comisiei să prezinte o propunere legislativă privind medicamentele pentru terapie avansată; salută intenția Comisiei de a modifica în 2012 Directiva 2004/37/CE privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la agenți cancerigeni sau mutageni la locul de muncă; subliniază faptul că noi factori și date indică necesitatea unei modificări și, prin urmare, îndeamnă Comisia să prezinte de urgență actul de modificare, evaluând și extinderea domeniului de aplicare al Directivei cu scopul de a diminua riscul substanțelor care sunt toxice pentru sistemul reproductiv și prezența acestora în produse, precum și de a proteja sănătatea și siguranța la locul de muncă a lucrătorilor europeni;

41. subliniază că ar trebui să se acorde importanță noilor programe multianuale din domeniile educației, culturii, audiovizualului, tineretului și cetățeniei, care sunt de o importanță esențială pentru reușita Strategiei Europa 2020 și pentru conservarea diversității multiculturale și lingvistice din UE și care reprezintă o forță puternică pentru coeziunea și integrarea socială; consideră că trebuie să se realizeze acțiuni și să se ia măsuri bazate pe un cadru bugetar adecvat și eficace pentru a garanta că aceste programe bine conturate vor continua să răspundă nevoilor publicului european după 2013;

Exploatarea potențialului de creștere economică al pieței unice

42. solicită Comisiei să fie mai sistematică la aplicarea „testului IMM”, care nu a fost aplicat în mod corespunzător și consecvent tuturor noilor propuneri legislative, în special la nivel național; prin urmare, solicită Comisiei să propună standarde și cerințe minime, bazate pe cele mai bune practici, prin care testul IMM să fie aplicat la nivel național și la nivelul UE;

Miercuri, 6 iulie 2011

43. își reiterează sprijinul pentru Actul privind piața unică, dar îndeamnă Comisia să prezinte o propunere de modernizare și simplificare a procedurilor de achiziții publice pentru autoritățile contractante și IMM-uri, care să includă ameliorarea condițiilor de viață și de muncă;

44. salută propunerile Comisiei din programul său de lucru pe anul 2012 de a revizui politica în materie de protecție a consumatorilor și strategia legislativă, integrând inițiative din toate serviciile relevante ale Comisiei; ia act, în special, de necesitatea de a garanta că consumatorii din întreaga Uniune Europeană beneficiază de întreaga protecție oferită de legislația esențială, cum ar fi practicile comerciale neloiale și directivele privind creditul de consum;

45. solicită Comisiei să pregătească o reformă ambițioasă a Directivei privind calificările profesionale pentru a promova o mobilitate veritabilă a lucrătorilor din UE prin simplificarea procedurilor de recunoaștere automată, respectând totodată siguranța pacienților, prin îmbunătățirea mobilității noilor absolvenți și prin revizuirea unor profesii reglementate sau a anumitor aspecte ale acestora;

46. invită Comisia să prezinte un program de „justiție pentru creșterea economică”, prin care să se îmbunătățească accesul la justiție pentru întreprinderi și consumatori și solicită Comisiei să prezinte, de o manieră prioritară, propunerea sa anunțată privind metode alternative de soluționare a litigiilor civile și comerciale;

CONTINUAREA AGENDEI CETĂȚENILOR: LIBERTATE, SECURITATE ȘI JUSTIȚIE

47. regretă lipsa unei propuneri legislative privind o mai mare solidaritate în interiorul UE în ceea ce privește azilul și consideră că ar trebui să se continue activitatea legată de pachetul privind azilul pentru a se crea un sistem european comun de azil care să garanteze un nivel ridicat de protecție și respectarea deplină a drepturilor fundamentale, prevenind folosirea legislației în materie de azil în alte scopuri;

48. își exprimă îngrijorarea în ceea ce privește punerea în aplicare nesatisfăcătoare a acquis-ului existent în materia dreptului de azil (Dublin, Eurodac, procedura de primire și Directiva privind standardele minime referitoare la protecția solicitanților de azil), ceea ce înseamnă că normele europene comune nu sunt garantate, ceea ce subminează spiritul de solidaritate;

49. ia act de inițiativa Comisiei de elaborare a unui pachet privind victimele și consideră că este foarte important să se consolideze drepturile și sprijinul acordat victimelor infracțiunilor și ale terorismului din UE;

50. solicită, prin urmare, Comisiei să asigure respectarea deplină a acquis-ului Schengen și ca toate propunerile CE să fie tratate folosind metoda europeană; necesitatea unor granițe externe inteligente, precum și necesitatea unei mai bune gestionări a acestora și a unei politici eficace și credibile privind granițele externe; consideră că controlul accesului pe teritoriul UE este una dintre funcțiile principale ale unui spațiu fără frontiere interne și că controlul granițelor externe ale UE trebuie să fie ameliorat în permanență pentru a face față noilor provocări legate de migrație și de securitate, acestea fiind motivele pentru care este necesară o politică echilibrată în materie de vize; în acest context, solicită Comisei să finalizeze introducerea sistemelor SIS II, VIS și EURODAC, precum și înființarea noii agenții TI; reamintește că managementul eficace și integrat al frontierelor interne și externe ale UE este strâns legat de politica în domeniul vizelor, acestea constituind un instrument esențial al politicii în materie de migrație și azil, inclusiv în materie de mobilitate și de evitare a abuzurilor; regretă că SIS II nu este încă operațional și invită Comisia să-și intensifice eforturile în vederea implementării sistemului și va continua să urmărească îndeaproape alocarea bugetului UE aferent;

Miercuri, 6 iulie 2011

51. are o opinie pozitivă în legătură cu modificarea manualului SIRENE, actualizarea Ghidului practic comun pentru polițiștii de frontieră, dezvoltarea în continuare a Sistemului european de supraveghere a frontierelor (EUROSUR) și crearea unui sistem al polițiștilor europeni de frontieră în conformitate cu Programul de la Stockholm;

52. salută inițiativa Comisiei de a aduce clarificări suplimentare condițiilor în care autoritățile din statele membre au dreptul să desfășoare activități de supraveghere a frontierelor pentru a face schimb de informații operaționale și a coopera între ele și cu Frontex; împărtășește ideea că Frontex va juca un rol important în gestionarea controlului frontierelor și salută acordul privind modificarea cadrului său juridic pentru a-i permite să fie mai eficace în ceea ce privește capacitatea sa operațională la granițele externe;

53. este ferm convins că viitoarele propuneri de revizuire a Directivei 95/46/CE și a Directivei privind păstrarea datelor ar trebui să fie ambițioase și să depășească protecția insuficientă oferită de Decizia-cadru pentru protecția datelor din fostul pilon III; subliniază importanța abordării principalelor probleme legate de securitatea informatică și protecția vieții private în legătură cu mijloacele informatice dematerializate (*cloud computing*) și cu internetul obiectelor (*internet of things*); subliniază că activitatea în domeniul protecției datelor ar trebui să fie ambițioasă și în contextul combaterii terorismului; solicită Comisiei să respecte normele de protecție a datelor ale UE în cadrul negocierilor cu țări terțe și subliniază că Parlamentul European va analiza cu atenție toate propunerile, inclusiv cele privind UE-PNR și un sistem al UE de obținere a datelor financiare, precum și orice acorduri în materie de PNR semnate de UE cu țări terțe (în prezent fiind în desfășurare negocieri cu SUA, Canada și Australia) în ceea ce privește respectarea de către acestea a drepturilor fundamentale;

EUROPA ÎN LUME: EXERCITAREA UNEI INFLUENȚE EUROPENE PE SCENA MONDIALĂ

54. subliniază că valorile, principiile și angajamentele pe care s-a construit UE ar trebui să reprezinte principiile directoare de bază ale unei politici externe unificate; subliniază că este necesară cooperarea deplină a Comisiei cu Serviciul European de Acțiune Externă, nu doar în domeniul extinderii, dezvoltării, comerțului și ajutorului umanitar, dar și în cea ce privește aspectele externe ale politicilor interne, asigurându-se o coerență mai mare între politici în ceea ce privește acțiunile desfășurate de UE, în special o coerență mai mare dintre politica comercială și cea industrială, pentru a folosi comerțul ca un instrument adevărat pentru creșterea economică și crearea de noi locuri de muncă în Europa; subliniază rolul important al ÎR/VP în elaborarea unei politici externe coerente și unitare;

55. solicită o capacitate militară europeană consolidată prin gruparea mai multor resurse pentru a crește capacitatea UE de a răspunde rapid și eficient la crize externe și pentru a consolida securitatea transatlantică;

Politica europeană de vecinătate

56. pune accentul asupra faptului că revizuirea instrumentelor de asistență financiară externă ar trebui considerată drept o oportunitate pentru consolidarea politicii externe europene, în special în cadrul actualului proces de tranziție către democrație din vecinătatea sudică; solicită mai multă flexibilitate și celeritate în acordarea asistenței financiare țărilor eligibile în situații de criză; subliniază că Comisia trebuie să consolideze capacitatea țărilor beneficiare de asumare a responsabilității pentru asistență și de a maximaliza astfel efectele acesteia; solicită Comisiei să-și însușească învățămintele oferite de instrumentele financiare externe din generația anterioară și să soluționeze aspectele îngrijorătoare ridicate de Curtea de Conturi;

57. salută revizuirea de către Comisie a politicii europene de vecinătate și se așteaptă la propuneri concrete cu privire la modul în care ar putea fi dezvoltate în continuare cele două dimensiuni multilaterale ale PEV, acordând o atenție deosebită țărilor arabe care aspiră la democrație; subliniază că este necesar un

Miercuri, 6 iulie 2011

nou impuls; salută propunerile prezentate în comunicarea Comisiei din mai 2011 privind revizuirea PEV și solicită să fie implementate rapid măsuri concrete pentru reluarea relațiilor cu vecinii apropiați ai UE; subliniază că angajamentul UE de a stabili relații mai apropiate cu vecinii săi se va concretiza prin combinarea unei asistențe financiare mai mari, a unui sprijin mai puternic pentru democrație, a accesului sporit pe piață și a unei mobilități mai mari; solicită reexaminarea Uniunii pentru Mediterana, pe baza evaluării deficiențelor din prezent și ținându-se seama de evenimentele recente legate de Primăvara Arabă;

Extinderea UE

58. se așteaptă la o continuare a activităților Comisiei privind negocierile de aderare; subliniază că, după încheierea cu succes a negocierilor cu Croația, ar trebui să se continue pregătirea negocierilor și cu alte țări candidate din Balcanii de Vest, subliniind, în același timp, că aceste țări trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a respecta pe deplin și în mod riguros toate criteriile de la Copenhaga; de asemenea, consideră că ar trebui acordată o atenție specială situației din Bosnia și Herțegovina și eforturilor de a găsi o soluție la disputa privind denumirea Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei; speră că discuțiile în curs cu privire la Cipru vor conduce la o soluție cuprinzătoare; se așteaptă ca Turcia să contribuie la acest proces prin îndeplinirea obligațiilor care îi revin în temeiul Protocolului de la Ankara;

59. îndeamnă Comisia să înceapă negocieri cu Kosovo pentru a stabili cât mai curând o foaie de parcurs privind liberalizarea regimului de vize, deoarece Kosovo este singura regiune din Balcanii Occidentali căreia UE îi aplică un regim de vize; salută în acest sens acordul recent dintre Serbia și Kosovo;

O politică comercială cuprinzătoare

60. sprijină eforturile Comisiei Europene depuse în cadrul tuturor negocierilor comerciale bilaterale și regionale în curs pentru a se ajunge la un rezultat pozitiv în ceea ce privește încheierea de acorduri comerciale echilibrate și cuprinzătoare în 2012, lucru care ar îmbunătăți în mod semnificativ perspectivele comerciale ale UE și posibilitățile deschise societăților din UE peste tot în lume; consideră, însă, că sunt necesare eforturi susținute ale UE pentru a exploata posibilitățile deschise în 2011 în cadrul negocierilor multilaterale din Runda de la Doha, care ar trebui să pună bazele stabilității economice mondiale;

61. consideră că Uniunea Europeană ar trebui să își consolideze relațiile comerciale cu ceilalți actori economici și politici importanți din lume, în special cu SUA, China, India, Japonia și țările BRIC, prin mijloacele și instrumentele de cooperare existente și prin extinderea acestora ori de câte este posibil; solicită Comisiei să asigure o mai strictă asociere a Parlamentului în cadrul negocierilor în curs de desfășurare și în contextul stabilirii mandatelor de negociere a acordurilor de investiții; invită Comisia să încheie negocierile în curs privind acordurile de liber schimb bilaterale și regionale și să propună dispoziții eficiente de salvagardare care să le însoțească; observă că aceste acorduri trebuie considerate o strategie complementară și nu o alternativă la cadrul multilateral;

62. consideră că eliminarea obstacolelor din calea comerțului și a investițiilor peste tot în lume rămâne un aspect-cheie și un element esențial al strategiei UE privind comerțul mondial; în acest sens, constată că recentul raport din 2011 al Comisiei privind barierele din calea comerțului și a investițiilor arată că există bariere semnificative și nejustificate în relațiile noastre cu partenerii strategici, care limitează accesul pe piața unor țări terțe foarte importante; își reiterează deci apelul adresat Comisiei de a se axa pe urmărirea acestei agende și de a da dovadă de fermitate în acest proces, precum și de a continua lupta împotriva măsurilor protecționiste nejustificate, garantând în același timp faptul că politica comercială rămâne un instrument de creare de locuri de muncă în interiorul și exteriorul Europei; solicită Comisiei să depună eforturi suplimentare pentru a identifica și elimina treptat barierele netarifare aplicate comerțului și investițiilor trans-atlantice, în special în domeniul recunoașterii reciproce și standardizării, folosind în mod optim Consiliul Economic Transatlantic pentru a obține o piață cu caracter transatlantic până în 2015;

Miercuri, 6 iulie 2011

63. solicită Comisiei să promoveze includerea în toate acordurile comerciale prevederi cu efecte juridice obligatorii referitoare la drepturile omului, standardele sociale și ambientale, conform stipulațiilor din diverse rapoarte din proprie inițiativă adoptate în anul 2010;

Politicile de dezvoltare și ajutorul umanitar

64. solicită Comisiei să prezinte în 2012 o inițiativă privind finanțarea inovatoare a asistenței oficiale pentru dezvoltare (AOD) pentru a îndeplini angajamentele legate de Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului; solicită, de asemenea, propuneri legislative pentru a aborda în continuare paradisurile fiscale, fluxurile ilicite de capital și abuzul transferurilor de prețuri ca răspuns la Comunicarea privind „promovarea bunei guvernante în chestiuni fiscale”;

65. cere Comisiei să prezinte o comunicare cu propuneri concrete privind edificarea unui raport eficient între asistența umanitară și dezvoltare, care ar trebui să țină seama de flexibilitatea necesară pentru a permite crearea unei legături între ajutorul de urgență, reabilitare și dezvoltare în situațiile de tranziție; sprijină extinderea programelor alimentare din școli la toți copiii din zonele confruntate cu foamete cronică, folosind alimente produse local și eliminând taxele plătite de utilizatori pentru accesul la educația primară și la servicii de sănătate de bază, lucru compensat prin creșterea ajutorului oferit de donatori, dacă este necesar;

66. solicită Comisiei să prezinte o inițiativă legislativă care să confere transparență industriilor extractive prin măsuri cu efecte juridice obligatorii la nivelul UE, pentru a permite țărilor în curs de dezvoltare accesul la veniturile generate de resursele lor naturale, scoțând astfel propriile lor comunități din starea de sărăcie;

*

* *

67. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Legislația UE privind encefalopatiile spongiforme transmisibile (EST) și controalele conexe asupra alimentelor și a hranei pentru animale

P7_TA(2011)0328

Rezoluția Parlamentului European din 6 iulie 2011 referitoare la legislația UE privind encefalopatiile spongiforme transmisibile (EST) și controalele conexe asupra alimentelor și a hranei pentru animale - punere în aplicare și perspective (2010/2249(INI))

(2013/C 33 E/12)

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu din 16 iulie 2010 intitulată „Foaie de drum nr. 2 pentru EST: Document de strategie privind encefalopatiile spongiforme transmisibile pentru 2010-2015” (COM(2010)0384),
- având în vedere raportul Comisiei către Parlamentul European și Consiliu din 25 august 2010 privind funcționarea generală a controalelor oficiale din statele membre în ceea ce privește siguranța alimentară, sănătatea și bunăstarea animalelor și sănătatea plantelor (COM(2010)0441),
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu din 2 decembrie 2010 privind necesitatea cărnii separate mecanic și utilizarea sa în Uniunea Europeană în viitor, inclusiv politica de informare către consumatori (COM(2010)0704),

Miercuri, 6 iulie 2011

- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 999/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2001 de stabilire a unor reglementări pentru prevenirea, controlul și eradicarea anumitor forme transmisibile de encefalopatie spongiformă ⁽¹⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a unor norme specifice de igienă care se aplică alimentelor de origine animală ⁽²⁾ și Raportul Comisiei către Consiliu și Parlamentul European privind experiența câștigată prin aplicarea regulamentelor privind igiena (COM(2009)0403),
- având în vedere Directiva 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 martie 2000 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la etichetarea și prezentarea produselor alimentare, precum și la publicitatea acestora ⁽³⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura conformitatea cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor ⁽⁴⁾ și comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European privind aplicarea acestui regulament (COM(2009)0334),
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare ⁽⁵⁾,
- având în vedere Directiva 2003/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 noiembrie 2003 privind monitorizarea zoonozelor și a agenților zoonotici, de modificare a Deciziei 90/424/CEE a Consiliului și de abrogare a Directivei 92/117/CEE a Consiliului ⁽⁶⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme sanitare privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1774/2002 ⁽⁷⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 8 martie 2011 referitoare la deficitul de proteaginoase în UE: care este soluția la o veche problemă? ⁽⁸⁾,
- având în vedere Decizia Comisiei de modificare a Deciziei 2009/719/CE de autorizare a unor state membre să își revizuiască programele de monitorizare a ESB,
- având în vedere concluziile Consiliului din 22 octombrie 2010 referitoare la Comunicarea susmenționată a Comisiei din 16 iulie 2010 intitulată „Foaie de drum nr. 2 pentru EST: Document de strategie privind encefalopatiile spongiforme transmisibile pentru 2010-2015”,
- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A7-0195/2011),

⁽¹⁾ JO L 147, 31.5.2001, p. 1.

⁽²⁾ JO L 226, 25.6.2004, p. 22.

⁽³⁾ JO L 109, 6.5.2000, p. 29.

⁽⁴⁾ JO L 165, 30.4.2004, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 31, 1.2.2002, p. 1.

⁽⁶⁾ JO L 325, 12.12.2003, p. 31.

⁽⁷⁾ JO L 300, 14.11.2009, p. 1.

⁽⁸⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0084.

Miercuri, 6 iulie 2011

- A. întrucât incidența ESB în Uniunea Europeană a atins proporții epidemice la mijlocul anilor 1990, ceea ce a antrenat introducerea unei serii de măsuri destinate eradicării ESB și a altor EST;
- B. întrucât numărul cazurilor pozitive de ESB în UE a scăzut de la 2 167 de cazuri în 2001 la 67 de cazuri în 2009; întrucât, având în vedere această scădere a numărului de cazuri, se poate considera că legislația pusă în aplicare în această perioadă a contribuit la eradicarea ESB și a altor EST în UE, iar această evoluție epidemiologică descrescătoare ar trebui să fie însoțită de o ajustare a reglementărilor legale în funcție de nivelul efectiv al pericolului;
- C. întrucât, având în vedere numărul în continuă scădere a cazurilor de ESB, legislația în materie de EST a fost modificată în ultimii ani și se pot avea în vedere modificări în viitor, garantând și menținând în același timp un nivel ridicat al standardelor de sănătate animală și sănătate publică în Uniunea Europeană; întrucât aceste modificări ar putea include măsuri legate de eliminarea materialelor cu riscuri specifice (MRS), revizuirea dispozițiilor privind interzicerea totală a făinurilor animale, eradicarea scrapiei, sacrificarea cohortelor și supravegherea;
- D. întrucât o creștere a producției interne de proteaginoase este indispensabilă în vederea scăderii dependenței față de importurile de soia și de alte surse de proteine;

Observații generale

- 1. salută Foaia de drum nr. 2 pentru EST a Comisiei - Document de strategie privind encefalopatiile spongiforme transmisibile, precum și propunerile sale referitoare la anumite revizuii ale actualului regim normativ în materie de EST în Uniunea Europeană; subliniază, în schimb, că anumite dispoziții necesită o evaluare amănunțită și nu vor fi susținute decât în anumite condiții;
- 2. subliniază că este important să se garanteze că scăderea considerabilă a numărului cazurilor de ESB în Uniunea Europeană nu va antrena măsuri mai puțin riguroase în materie de EST sau o reducere a mecanismelor stricte de supraveghere și control în UE; ia act de contribuția legislației trecute și prezente în materie de EST la eradicarea EST în UE;

Supravegherea ESB

- 3. ia act de creșterea limitei de vârstă pentru testarea EST la bovine de peste 72 de luni în 22 de state membre, introdusă prin decizia susmenționată a Comisiei de modificare a Deciziei 2009/719/CE de autorizare a unor state membre să își revizuiască programele de monitorizare a ESB;
- 4. îndeamnă Comisia să mărească limita de vârstă în restul de state membre, dar numai în baza unor evaluări solide ale riscurilor, pentru a nu periclita nivelul ridicat de sănătate animală și protecție a consumatorilor;
- 5. subliniază că mecanismul de supraveghere este un instrument important în monitorizarea EST în UE; își exprimă îngrijorarea în legătură cu o nouă creștere a limitei de vârstă pentru testarea bovinelor, în special având în vedere testarea prin eșantionare care va guverna sistemul de monitorizare a ESB la bovine începând cu ianuarie 2013; solicită Comisiei să informeze Parlamentul asupra progreselor și a noilor constatări în ceea ce privește eșantioanele care vor fi alese;
- 6. îndeamnă Comisia să mențină efectuarea testelor asupra animalelor cu risc, ca element important în continuarea monitorizării tendinței cazurilor de ESB în UE și în asigurarea unei depistări precoce a oricărei eventuale reapariții în viitor;

Miercuri, 6 iulie 2011

Revizuirea interdicției de utilizare a făinurilor animale

7. sprijină - mai ales în contextul deficitului actual de proteaginoase în UE - propunerea Comisiei de a ridica interdicția de hrănire cu proteine animale prelucrate a nerumegătoarelor, cu condiția să fie aplicată exclusiv animalelor neierbivore și cu condiția ca:

- proteinele animale prelucrate să provină numai de la anumite specii care nu au nicio legătură cu bolile EST,
- metodele de producție și sterilizare utilizate pentru proteinele animale prelucrate să respecte cele mai ridicate standarde de siguranță și normele prevăzute în Regulamentul privind subprodusele de origine animală și să utilizeze cea mai nouă și sigură tehnologie disponibilă,
- interdicțiile existente cu privire la reciclarea intra-specii („canibalismul”) să rămână în vigoare,
- toate canalele de producție a proteinelor animale prelucrate derivate de la diferite specii să fie complet separate,
- separarea acestor canale de producție să fie controlată de autoritățile competente din statele membre și auditată de Comisie,
- înaintea ridicării interdicției privind făinurile animale să fie implementată o metodă fiabilă specifică speciilor care să identifice specia de origine a proteinelor din făinurile animale cu conținut de proteine animale prelucrate, astfel încât reciclarea intra-specii și prezența proteinelor animale prelucrate provenite de la rumegătoare să poată fi excluse, și
- producția de proteine animale prelucrate din categoria 1 sau categoria 2 să fie interzisă și ca numai materialele din categoria 3 proprii consumului uman să fie folosite pentru producția de proteine animale prelucrate;

8. subliniază că aceste măsuri trebuie să meargă mână în mână cu o PAC menită să creeze o legătură între culturile agricole și producția de animale, folosirea adecvată a zonelor de pajiște, creșterea producției interne de proteaginoase și sprijinirea sistemelor de rotație a culturilor;

9. îndeamnă Comisia să introducă măsuri care să garanteze că, în eventualitatea în care interdicția făinurilor animale va fi ridicată, este exclusă posibilitatea contaminării încrucișate între materialele provenite de la nerumegătoare și materialele provenite de la rumegătoare prin canalele de transport;

10. invită Comisia să analizeze necesitatea unei autorizări separate a abatoarelor în care se obțin subproduse derivate atât de la nerumegătoare, cât și rumegătoare, astfel încât să garanteze o separare netă a acestor subproduse derivate;

11. respinge utilizarea în hrana pentru rumegătoare a proteinelor animale prelucrate derivate de la nerumegătoare sau rumegătoare;

12. solicită Comisiei să evalueze necesitatea verificării importurilor de proteine animale prelucrate pentru a se asigura că reciclarea intra-specii, utilizarea de materiale din categoria 1 și 2 și încălcarea normelor de igienă pot fi excluse; subliniază că în acest scop sunt necesare, de asemenea, controale periodice neanunțate la fața locului;

Miercuri, 6 iulie 2011

13. pledează în favoarea examinării critice a stabilirii unui nivel de toleranță pentru cantitățile nesemnificative de proteine animale neautorizate prezente în hrană, care nu provin de la rumegătoare, ca urmare a contaminării accidentale și inevitabile din punct de vedere tehnic, cu condiția să existe o metodă de determinare a proporției acestor proteine;

Lista MRS

14. se așteaptă ca Comisia să mențină standardele stricte enunțate în lista MRS a UE; subliniază că aceste standarde stricte nu trebuie atenuate prin încercări ale OIE de a alinia standardele UE la lista OIE;

15. îndeamnă Comisia să aibă în vedere modificări ale listei MRS a UE numai în baza unor date științifice, prin aplicarea principiului precauției, dacă pot fi excluse riscurile pentru sănătatea umană și animală și dacă se poate garanta siguranța lanțului alimentar și furajer;

Cercetarea în domeniul EST

16. îndeamnă Comisia să încurajeze în continuare controlul genetic al scrapiei la ovine prin programe de reproducere și de creștere pentru a evita reproducerea consangvină și devierile genetice;

17. îndeamnă Comisia să instituie măsuri care să încurajeze cercetarea continuă în domeniul rezistenței la scrapie la caprine și al scrapiei atipice, întrucât acest lucru ar putea contribui la eradicarea EST în UE;

18. solicită Comisiei să încurajeze cercetarea continuă în vederea dezvoltării testelor rapide de diagnosticare a ESB ante mortem;

19. respinge propunerea Comisiei de a reduce finanțarea UE destinată cercetării EST-urilor;

Sacrificarea cohortelor

20. ia act de propunerea Comisiei de a revizui actuala politică privind sacrificarea cohortelor în cazul apariției ESB în rândul turmelor de bovine; subliniază faptul că, pentru a menține un grad înalt de încredere a consumatorului, orice modificare a politicii de sacrificare a cohortelor trebuie să țină seama de următoarele aspecte: (1) protecția consumatorului, (2) riscurile pentru sănătatea omului și a animalelor și (3) menținerea posibilității ca gestionarii de risc și legiuitorii să poată lua măsurile imediate necesare în cazul unei reapariții a ESB în UE;

Siguranța alimentelor și a hranei pentru animale

21. ia act de raportul susmenționat al Comisiei privind funcționarea generală a controalelor oficiale din statele membre în ceea ce privește siguranța alimentară, sănătatea și bunăstarea animalelor și sănătatea plantelor; subliniază faptul că raportul scoate la lumină unele deficiențe în ceea ce privește calitatea rapoartelor prezentate de statele membre și îndeamnă statele membre să amelioreze calitatea raportării printr-o mai bună organizare a auditurilor naționale pentru garantarea îndeplinirii cerințelor regulamentului, prin specificarea cazurilor de neconformitate, prin ameliorarea performanței autorităților de control și a operatorilor economici din sectorul alimentar; invită Comisia să efectueze o monitorizare eficientă a controalelor realizate de statele membre;

Miercuri, 6 iulie 2011

22. își exprimă îngrijorarea în legătură cu contaminarea alimentelor și a hranei pentru animale, de exemplu cu dioxină, și solicită statelor membre să promulge și să aplice cu strictețe regulamentele existente privind controalele asupra alimentelor și a hranei pentru animale, precum și gestionarea riscurilor și, dacă este necesar, să consolideze normele respective și să asigure o mai bună armonizare a aplicării acestora în cadrul pieței interne, prin utilizarea unor orientări comune;

23. solicită Comisiei și statelor membre să ia măsuri prin care să se asigure că cerințele Regulamentului (CE) nr. 1069/2009 și ale Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 142/2011 privind tratarea subproduselor de origine animală înaintea transformării în biogaz și de utilizare și eliminare a reziduurilor de digestie sunt respectate și că posibilitatea devierii ilegale în lanțul furajer este exclusă; îndeamnă Comisia să verifice punerea în aplicare în statele membre a normelor actuale pentru a asigura un circuit închis pentru această activitate;

Carnea separată mecanic

24. își exprimă îngrijorarea în legătură cu actuala legislație comunitară referitoare la carnea separată mecanic și punerea sa în aplicare în statele membre;

25. solicită statelor membre să-și revizuiască aplicarea definițiilor cărnii separate mecanic pentru a se conforma normelor existente;

26. solicită etichetarea obligatorie a cărnii separate mecanic prezente în produse alimentare, pentru o mai bună informare a consumatorilor, astfel încât aceștia să poată alege în cunoștință de cauză;

27. solicită Comisiei să comunice țărilor terțe orice modificare adusă Regulamentului EST și măsurilor referitoare la EST-uri;

*

* *

28. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezentul raport de punere în aplicare Consiliului și Comisiei.

Securitatea aeriană, în special scanerele de securitate

P7_TA(2011)0329

Rezoluția Parlamentului European din 6 iulie 2011 referitoare la securitatea aeriană, în special scanerele de securitate (2010/2154(INI))

(2013/C 33 E/13)

Parlamentul European,

— având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind utilizarea scanerelor de securitate în aeroporturile din UE (COM(2010)0311),

— având în vedere Rezoluția sa din 23 octombrie 2008 privind impactul măsurilor de siguranță aeriană și al scanerelor corporale asupra drepturilor omului, intimității, demnității persoanelor și protecției datelor ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ JO C 15 E, 21.1.2010, p. 71.

Miercuri, 6 iulie 2011

- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 300/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2008 privind norme comune în domeniul securității aviației civile ⁽¹⁾,
- având în vedere Regulamentul Comisiei (CE) nr. 272/2009 din 2 aprilie 2009 de completare a standardelor de bază comune în domeniul securității aviației civile prevăzute în anexa la Regulamentul (CE) nr. 300/2008 ⁽²⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 185/2010 al Comisiei din 4 martie 2010 de stabilire a măsurilor detaliate de implementare a standardelor de bază comune în domeniul securității aviației ⁽³⁾,
- având în vedere Al cincilea raport al Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor privind implementarea Regulamentului (CE) nr. 2320/2002 de instituire a unor norme comune în domeniul siguranței aviației civile (COM(2010)0725),
- având în vedere poziția sa din 5 mai 2010 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind tarifele de securitate aviatică ⁽⁴⁾,
- având în vedere Recomandarea 1999/519/CE a Consiliului din 12 iulie 1999 privind limitarea expunerii publicului larg la câmpuri electromagnetice (0 Hz până la 300 GHz) ⁽⁵⁾,
- având în vedere Directiva 2004/40/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind cerințele minime de securitate și sănătate referitoare la expunerea lucrătorilor la riscuri generate de agenții fizici (câmpuri electromagnetice) [a optsprezecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE] ⁽⁶⁾,
- având în vedere Directiva 2006/25/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2006 privind cerințele minime de securitate și de sănătate referitoare la expunerea lucrătorilor la riscuri generate de agenții fizici (radiații optice artificiale) [A nouăsprezecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE] ⁽⁷⁾,
- având în vedere Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ⁽⁸⁾,
- având în vedere Directiva 96/29/Euratom din 13 mai 1996 de stabilire a normelor de securitate de bază privind protecția sănătății lucrătorilor și a populației împotriva pericolelor prezentate de radiațiile ionizante ⁽⁹⁾,
- având în vedere avizul Secțiunii pentru transporturi, energie, infrastructură și societatea informațională a Comitetului Economic și Social European referitor la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind utilizarea scanerelor de securitate în aeroporturile din UE,

⁽¹⁾ JO L 97, 9.4.2008, p. 72.

⁽²⁾ JO L 91, 3.4.2009, p. 7.

⁽³⁾ JO L 55, 5.3.2010, p. 1.

⁽⁴⁾ JO C 81 E, 15.3.2011, p. 164.

⁽⁵⁾ JO L 199, 30.7.1999, p. 59.

⁽⁶⁾ JO L 184, 24.5.2004, p. 1.

⁽⁷⁾ JO L 114, 27.4.2006, p. 38.

⁽⁸⁾ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

⁽⁹⁾ JO L 159, 29.6.1996, p. 1.

Miercuri, 6 iulie 2011

- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru transport și turism și avizul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară și cel al Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A7-0216/2011),

Scanerile de securitate

- A. întrucât „scaner de securitate” este un termen generic utilizat pentru o tehnologie capabilă să detecteze obiectele metalice și nemetalice ascunse în haine; întrucât performanța detectării depinde de capacitatea scannerului de a detecta orice obiect interzis pe care persoana scanată îl poate ascunde în haine;
- B. întrucât cadrul juridic al UE privind securitatea aeriană oferă diverse metode și tehnologii de control care se consideră că au capacitatea de a detecta obiecte ascunse în haine, dintre care statele membre aleg una sau mai multe; întrucât scanerile de securitate nu figurează, în prezent, pe această listă;
- C. întrucât numărul statelor membre care utilizează, în prezent, provizoriu – maximum 30 de luni – scanere de securitate în aeroporturile lor, exercitându-și astfel dreptul de a testa noile tehnologii (capitolul 12.8 din anexa la Regulamentul (UE) nr. 185/2010 al Comisiei);
- D. întrucât statele membre au dreptul de a pune în aplicare măsuri mai stricte decât standardele de bază comune prevăzute de legislația europeană și pot, astfel, introduce scanere de securitate pe teritoriul lor; întrucât, în acest caz, trebuie să acționeze pe baza evaluării riscurilor și în conformitate cu legislația UE; întrucât aceste măsuri trebuie să fie pertinente, obiective, nediscriminatorii și proporționale cu riscurile avute în vedere [articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 300/2008];
- E. întrucât introducerea, în oricare dintre cele două cazuri prezentate mai sus, a scannerelor de securitate face imposibilă asigurarea unui control unic de securitate real; întrucât, dacă prezenta situație continuă, condițiile de operare care se aplică statelor membre nu vor fi uniforme și, în consecință, nu vor aduce beneficii pasagerilor;
- F. întrucât discuțiile legate de scanerile de securitate nu ar trebui să se desfășoare separat de dezbaterile generale privind o politică de securitate globală integrată pentru aeroporturile din Europa;
- G. întrucât sănătatea reprezintă un bun care trebuie conservat și un drept care trebuie protejat; întrucât expunerea la radiații ionizante reprezintă un risc care ar trebui evitat; întrucât, prin urmare, nu ar trebui permisă folosirea în Uniunea Europeană a scannerelor care utilizează radiații ionizante și ale căror efecte sunt cumulative și nocive pentru sănătatea umană;
- H. întrucât atât legislația UE, cât și legislația statelor membre stabilesc deja norme de protecție împotriva pericolelor asupra sănătății ce pot fi generate de utilizarea tehnologiilor care emit radiații ionizante și norme de limitare a expunerii la aceste radiații; întrucât, prin urmare, scanerile care utilizează radiații ionizante ar trebui interzise în Uniunea Europeană;
- I. întrucât Comisia a consultat Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor, grupul de lucru „Articolul 29” și Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene, iar răspunsurile acestora conțin elemente semnificative privind condițiile în care utilizarea scannerelor de securitate în aeroporturi ar putea fi în acord cu protecția drepturilor fundamentale;

Miercuri, 6 iulie 2011

- J. întrucât aspectele privind sănătatea, dreptul la intimitate, libertatea de gândire, de conștiință și a religiei, nediscriminarea și protecția datelor trebuie abordate atât din punctul de vedere al tehnologiei utilizate, cât și al utilizării acesteia înainte de a se putea lua în considerare introducerea scanerelor corporale;
- K. întrucât scanerile de securitate, pe lângă faptul că asigură un nivel mai ridicat de securitate decât echipamentele actuale, ar trebui să contribuie la creșterea vitezei de controlare a pasagerilor și la reducerea timpilor de așteptare;

Finanțarea securității aeriene

- L. întrucât Consiliul nu și-a prezentat încă punctul de vedere referitor la poziția Parlamentului față de Directiva privind tarifele de securitate aviatică,

Măsurile de securitate pentru mărfuri

- M. întrucât cele mai recente atentate teroriste depistate de serviciile secrete vizau utilizarea mărfurilor pentru realizarea atentatelor,
- N. întrucât nu numai pasagerii, ci și mărfurile și poșta sunt și trebuie să facă obiectul unor măsuri de securitate adecvate,
- O. întrucât marfa și corespondența încărcate pe avioanele de pasageri pot fi vizate pentru atacuri teroriste; întrucât nivelul de securitate în cazul mărfurilor și al corespondenței este mult mai redus decât în cazul pasagerilor, astfel încât trebuie să se intensifice măsurile de securitate aplicate mărfurilor și corespondenței care sunt încărcate pe avioanele de transport de călători;
- P. întrucât măsurile de securitate nu vizează doar aeroporturile, ci întregul lanț de aprovizionare;
- Q. întrucât furnizorii de servicii poștale joacă un rol important în domeniul securității aeriene, în ceea ce privește gestionarea corespondenței și a coletelor și întrucât, în conformitate cu legislația europeană, aceștia au investit importante sume de bani și au introdus noi tehnologii pentru a garanta conformitatea cu standardele de securitate europene și internaționale;

Relații internaționale

- R. întrucât coordonarea internațională privind măsurile de securitate aeriană este necesară pentru a garanta un nivel de protecție ridicat, evitându-se, totodată, situațiile în care pasagerii sunt supuși controalelor succesive, situații care presupun unele restricții și costuri suplimentare;

Pregătirea personalului de securitate

- S. întrucât formarea inițială și ulterioară a personalului de securitate reprezintă un element crucial pentru a garanta un nivel ridicat al securității aeriene, care trebuie să fie compatibil cu un tratament aplicat pasagerilor care să nu aducă atingere demnității acestora sau protecției datelor cu caracter personal;
- T. întrucât standardele sociale de care beneficiază personalul de securitate, precum și cele referitoare la educația și formarea acestuia ar trebui să fie integrate în revizuirea Directivei 96/67/CE a Consiliului din 15 octombrie 1996 privind accesul la piața serviciilor de handling la sol în aeroporturile Comunității ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ JO L 272, 25.10.1996, p. 36.

Miercuri, 6 iulie 2011

Considerații generale

1. consideră că este necesară o abordare integrată a securității aeriene, cu un control unic de securitate, în așa fel încât să nu fie necesar un nou control al pasagerilor, bagajelor și mărfurilor care sosesc pe un aeroport din UE dintr-un alt aeroport din UE;
2. consideră că unele metode de control care sunt eficiente și rapide pentru pasageri – cu respectarea timpului petrecut în punctele de control – constituie valoare adăugată în domeniul securității aviatice;
3. invită Comisia să efectueze cercetări cu privire la utilizarea altor tehnici de detectare a explozibililor, inclusiv a materialelor solide, în domeniul securității aviatice;
4. solicită Comisiei și statelor membre să dezvolte un sistem integrat de analiză a riscurilor pentru pasagerii care ar putea fi suspectați în mod justificat că ar reprezenta o amenințare la adresa securității și pentru controalele de bagaje și mărfuri, pe baza tuturor informațiilor disponibile și fiabile, în special a celor oferite de poliție, serviciile secrete, autoritățile vamale și companiile de transport; consideră că ar trebui informat întregul sistem cu privire la obținerea eficienței și în deplină conformitate cu articolul 21 privind nediscriminarea din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și în conformitate cu legislația UE privind protecția datelor;
5. solicită Comisiei și statelor membre să asigure cooperarea, gestionarea securității și schimbul de informații eficiente între toate autoritățile și serviciile implicate și între autorități și companiile de securitate și de transport aerian, atât la nivel european, cât și la nivel național;
6. solicită Comisiei să revizuiască în mod regulat lista metodelor autorizate de control de securitate și condițiile și standardele minime pentru implementarea acestora, să țină seama de posibile probleme, experiența practică și progresul tehnologic, pentru a asigura un nivel ridicat al capacității de detectare și protejarea drepturilor și intereselor pasagerilor și lucrătorilor în virtutea acestui progres;
7. subliniază importanța luptei împotriva terorismului și împotriva criminalității organizate, care constituie amenințări la adresa securității Uniunii Europene, deja identificate în Programul de la Stockholm, și astfel susține, numai în acest context, utilizarea măsurilor de securitate care sunt menite să împiedice actele de terorism și care sunt prevăzute de lege, eficiente, necesare într-o societate democratică liberă și deschisă, proporționate în raport cu obiectivul urmărit și conforme în totalitate cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și cu Convenția europeană a drepturilor omului (CEDO); reamintește că încrederea cetățenilor în instituții este esențială și că, în consecință, trebuie găsit un echilibru just între necesitatea de a asigura securitatea și garantarea drepturilor și a libertăților fundamentale;
8. subliniază, în acest context, că toate măsurile de combatere a terorismului ar trebui să fie complet coerente cu drepturile și obligațiile fundamentale ale Uniunii Europene, necesare într-o societate democratică, și că aceste măsuri trebuie să fie proporționate, strict necesare, prevăzute de lege și limitate astfel la scopul pentru care au fost create;

Scanerile de securitate

9. solicită Comisiei să propună adăugarea scanerelor de securitate pe lista metodelor autorizate de control de securitate, cu condiția ca, concomitent, să se introducă norme adecvate și standarde minime comune privind utilizarea lor, astfel cum se stabilește în prezenta rezoluție, numai dacă s-a efectuat studiul de impact solicitat de Parlamentul European în 2008 care să dovedească că dispozitivele nu constituie un risc la adresa sănătății pasagerilor, protecției datelor cu caracter personal, a demnității și intimității pasagerilor, precum și eficacitatea acestor scanere;

Miercuri, 6 iulie 2011

10. consideră că utilizarea scanerelor de securitate trebuie să fie reglementată prin norme, proceduri și standarde comune la nivelul UE, care nu numai să stabilească criteriile pentru performanțele de detectare, ci și să impună măsurile de siguranță necesare pentru protecția sănătății și a drepturilor fundamentale și intereselor pasagerilor, lucrătorilor, echipajelor și personalului de securitate;

11. consideră că scanerile de securitate ar trebui să crească ritmul și viteza controalelor în aeroporturi și să reducă inconveniente pentru pasageri și invită, prin urmare, Comisia să țină seama de acest aspect în propunerea sa legislativă;

12. propune, mai exact, ca, odată ce s-au stabilit normele comune de utilizare a scanerelor de securitate, Comisia să revizuiască în mod regulat aceste norme și, atunci când este necesar, să adapteze dispozițiile privind protecția sănătății, a intimității, a datelor personale și a drepturilor fundamentale la progresul tehnologic;

Necesitatea și proporționalitatea

13. consideră că escaladarea amenințărilor teroriste înseamnă că autoritățile publice trebuie să ia măsurile de protecție și preventive cerute de societățile democratice;

14. consideră că performanța de detectare a scanerelor de securitate este mai mare decât cea oferită de actualele detectoare de metale, în special în ceea ce privește obiectele nemetalice și lichidele, și este mult mai probabil ca, față de un scanner, percheziția manuală să provoace iritare și pierdere de timp și să se confrunte cu mai multă opunere;

15. consideră că utilizarea scanerelor de securitate, cu condiția existenței măsurilor de siguranță adecvate, reprezintă o opțiune mai bună în raport cu alte metode mai puțin solicitante care nu garantează un grad de protecție similar; reamintește că, în domeniul securității aviatice, principalele priorități ar trebui să rămână utilizarea serviciilor de informații, în sens larg, și un personal de securitate bine instruit în aeroporturi;

16. consideră că aspectele și cerințele privind intimitatea și sănătatea pot fi soluționate cu ajutorul tehnologiei și al metodelor disponibile; consideră că tehnologia aflată acum în curs de dezvoltare este promițătoare și că trebuie să se utilizeze cea mai bună tehnologie disponibilă;

17. consideră că instalarea scanerelor de securitate sau decizia de a nu le instala ține de competența și de libertatea de decizie a statelor membre ale UE; consideră, însă, că este necesară o armonizare mai accentuată a utilizării scanerelor pentru a crea un spațiu european de siguranță aeriană coerent;

18. consideră că atunci când statele membre ale UE instalează scanere de securitate trebuie să îndeplinească standardele și cerințele minime stabilite de UE pentru toate statele membre, fără a se aduce atingere dreptului statelor membre de a aplica măsuri mai drastice;

19. consideră că statele membre ar trebui să suplimenteze punctele de control și personalul de securitate pentru a asigura că pasagerii nu sunt afectați de instalarea scanerelor de securitate;

20. consideră că persoanelor care sunt supuse controalelor ar trebui să li se acorde posibilitatea de a alege dacă doresc utilizarea scanerelor de securitate, în cazul unui refuz acestea fiind obligate să se supună metodelor alternative de control care garantează același nivel de eficacitate ca și scanerile de securitate și respectă pe deplin drepturile și demnitatea lor; subliniază că un astfel de refuz nu ar trebui să dea naștere niciunei suspiciuni legate de pasager;

Miercuri, 6 iulie 2011

Sănătatea

21. subliniază că legislația europeană și națională trebuie aplicate în conformitate cu principiul ALARA (cel mai scăzut nivel rezonabil posibil);
22. invită statele membre să implementeze o tehnologie cât mai puțin nocivă pentru sănătatea umană și care să furnizeze soluții acceptabile în ceea ce privește preocupările privind viața privată a populației;
23. consideră că expunerea la doze de radiații ionizante cumulative este inacceptabilă; consideră, prin urmare, că orice formă de tehnologie care folosește radiații ionizante ar trebui să fie exclusă în mod explicit de la utilizarea în controlul de securitate;
24. solicită Comisiei să analizeze, în contextul următorului program-cadru pentru cercetare, posibilitatea utilizării unei tehnologii complet inofensive pentru întreaga populație și care să garanteze, în același timp, securitatea aviatică;
25. solicită statelor membre să controleze periodic efectele pe termen lung ale expunerii la scanările de securitate, având în vedere noile progrese științifice, și să verifice instalarea corectă, folosirea adecvată și buna funcționare a acestora;
26. insistă să se ia în considerare în mod corespunzător cazurile specifice și să se aplice un tratament corect și personalizat pasagerilor vulnerabili din punctul de vedere al sănătății și al capacității de comunicare, cum ar fi femeile însărcinate, copiii, bătrânii, persoanele cu handicap și persoanele cu implanturi medicale (de ex. protezele ortopedice sau stimulatoarele cardiace, precum și tuturor persoanelor care au asupra lor medicamentele și/sau dispozitivele medicale necesare pentru întreținerea sănătății lor (de exemplu seringi, insulină);

Imagini corporale

27. consideră că ar trebui utilizate doar figuri schematice și insistă asupra faptului că nu ar trebui să se realizeze imagini corporale;
28. subliniază că datele generate în decursul procesului de scanare nu trebuie utilizate pentru alte scopuri decât cel de a detecta obiectele interzise, ele pot fi utilizate doar pentru perioada de timp necesară pentru efectuarea controlului, trebuie distruse imediat după ce persoana a trecut prin controlul de securitate și nu pot fi stocate;

Interzicerea discriminării

29. consideră că normele de operare trebuie să asigure că se aplică un proces de selecție aleatoriu și că, pentru trecerea prin scannerul de securitate, pasagerii nu trebuie să fie selectați după criterii discriminatorii;
30. subliniază că este inacceptabilă orice formă de profilare pe criterii de sex, rasă, culoare, etnie, caracteristici genetice, limbă, religie, credințe etc. în cadrul procedurii legate de selecția pentru scanare corporală sau în caz de refuz al scanării corporale;

Protecția datelor

31. consideră că toate scanările de securitate ar trebui să folosească figuri schematice pentru a proteja identitatea pasagerilor și pentru a asigura că aceștia nu pot fi identificați pe baza unor imagini ale oricărei părți a corpului;

Miercuri, 6 iulie 2011

32. subliniază că tehnologia utilizată nu trebuie să permită stocarea sau salvarea datelor;
33. reamintește că utilizarea scannerelor corporale trebuie să respecte Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date;
34. subliniază că statele membre care decid să recurgă la scanere de securitate ar trebui să aibă posibilitatea, conform principiului subsidiarității, să pună în aplicare norme mai stricte decât cele definite de legislația europeană, pentru protecția cetățenilor și a datelor cu caracter personal;

Informații pentru persoanele scanate

35. consideră că persoanele care sunt verificate ar trebui să primească informațiile cuprinzătoare în prealabil, în special privind modul de funcționare al scannerului în cauză, condițiile existente de protecție a drepturilor la intimitate, demnitate și protecția datelor și opțiunea de a refuza trecerea prin scanner;
36. solicită Comisiei să includă în campaniile sale de informare cu privire la drepturile pasagerilor care călătoresc cu avionul o secțiune care să detalieze și drepturile pasagerilor privind controalele de securitate și scanerile de securitate;

Tratamentul aplicat persoanelor scanate

37. invită Comisia și statele membre să se asigure că personalul de securitate beneficiază de formare specifică privind utilizarea scannerelor de securitate astfel încât să se respecte drepturile fundamentale ale pasagerilor, demnitatea, datele cu caracter personal și sănătatea lor; în acest context, consideră că un cod de conduită ar putea fi un instrument foarte util pentru personalul de securitate care se ocupă de scanere;

Finanțarea securității aeriene

38. reamintește poziția sa exprimată la 5 mai 2010 privind tarifele de securitate aviatică;
39. consideră că tarifele de securitate ar trebui să fie transparente, să fie utilizate numai pentru acoperirea costurilor de securitate și că statele membre care decid să aplice măsuri mai drastice ar trebui să finanțeze costurile suplimentare rezultate;
40. îndeamnă Consiliul să adopte fără întârziere, în primă lectură, o poziție privind tarifele de securitate aviatică, dat fiind faptul că legislația privind securitatea aviatică și legislația privind tarifele de securitate aviatică sunt strâns legate între ele;
41. sugerează să se menționeze costul măsurilor de securitate pe biletul fiecărui pasager;

Interzicerea lichidelor, aerosolilor și gelurilor (LAG)

42. reiterează și menține poziția sa în favoarea anulării interdicției de a transporta substanțe lichide în 2013, astfel cum se prevede în legislația UE; prin urmare, îndeamnă toate părțile implicate, Comisia, statele membre și industria să colaboreze strâns pentru a asigura că restricțiile privind transportarea lichidelor la bordul aeronavelor sunt eliminate, în beneficiul pasagerilor;

Miercuri, 6 iulie 2011

43. invită statele membre și aeroporturile să ia toate măsurile necesare pentru a asigura la timp disponibilitatea tehnologiei corespunzătoare, în așa fel încât termenul prevăzut pentru încetarea interdicției de a transporta lichide să nu aibă efectul subminării securității;

44. consideră că, în acest context, toți cei implicați ar trebui să întreprindă măsurile necesare de tranziție de la interdicția de a transporta lichide, aerosoli și gel la controlul acestor elemente într-o manieră cât mai satisfăcătoare și uniformă posibilă, garantându-se, în permanență, drepturile pasagerilor;

Măsuri de securitate pentru mărfuri

45. consideră că, pe baza unei analize a riscurilor, inspectarea mărfurilor și a corespondenței ar trebui să fie proporțională cu amenințările ce decurg din transportul acestora și că trebuie garantată securitatea corespunzătoare, în special atunci când mărfurile și corespondența sunt transportate în aeronave de pasageri;

46. reamintește că scanarea a 100 % din mărfuri nu este posibilă în termeni practici; solicită statelor membre să își continue eforturile de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 300/2008, precum și a regulamentului (UE) corespunzător al Comisiei cu nr. 185/2010 în vederea îmbunătățirii securității în întreg lanțul de aprovizionare;

47. consideră că nivelul de securitate al mărfurilor încă diferă de la un stat membru la altul și că, având în vedere obiectivul unui control de securitate unic, statele membre ar trebui să se asigure că măsurile existente referitoare la poșta și mărfurile europene sunt aplicate corect și, în același timp, să se recunoască agenții abilitați agreați de un alt stat membru;

48. consideră că măsurile de securitate ale statelor membre care vizează mărfurile transportate pe calea aerului și poșta și inspecțiile efectuate de Comisie în privința acestor măsuri s-au intensificat și, prin urmare, consideră că este absolut necesar să se întocmească un raport tehnic pentru a detecta vulnerabilitățile sistemului actual de transport al mărfurilor și posibilele măsuri de remediere a acestora;

49. solicită Comisiei și statelor membre să intensifice controalele și inspecțiile efectuate asupra mărfurilor transportate pe calea aerului, inclusiv a celor care vizează validarea agenților abilitați și a expeditorilor cunoscuți; subliniază, în acest sens, nevoia de a dispune de mai mulți inspectori la nivel național;

50. subliniază potențialul pe care îl au informațiile din punctele vamale pentru calcularea riscului asociat cu anumite loturi și solicită Comisiei să își continue activitatea privind posibila utilizare a sistemelor electronice bazate pe informații vamale în scopuri vizând securitatea aviatică, în special recurgând la sistemul de control al importurilor al UE în vederea îmbunătățirii cooperării dintre autoritățile vamale;

51. solicită Comisiei să întreprindă toate măsurile necesare pentru asigurarea unui transport sigur al mărfurilor din țările terțe, începând de la aeroportul de origine, și să stabilească criterii pentru determinarea mărfurilor cu risc ridicat, identificând responsabilitatea fiecăruia dintre agenții implicați;

52. solicită Comisiei să se asigure că programul de securitate ține seama de caracteristicile specifice ale tuturor participanților și reconciliază măsurile de securitate legate de transportul poștei și al mărfurilor cu nevoia de asigurare a unei economii dinamice, care să continue să încurajeze comerțul, calitatea serviciilor și dezvoltarea comerțului electronic;

53. solicită Comisiei să propună un sistem armonizat de formare și perfecționare a personalului de securitate în ceea ce privește mărfurile, astfel încât să fie la curent cu ultimele evoluții tehnologice în domeniul securității;

Miercuri, 6 iulie 2011

Relații internaționale

54. solicită Comisiei și statelor membre să coopereze cu Organizația Aviației Civile Internaționale (OACI) și țările terțe în ceea ce privește evaluarea riscurilor și sistemele de informații în domeniul securității aeriene;

55. solicită Comisiei și statelor membre să promoveze standarde globale de reglementare în cadrul OACI, pentru a sprijini eforturile depuse de statele terțe în vederea implementării standardelor respective, recunoașterii reciproce a măsurilor de securitate și urmării obiectivelor unei securități unice eficiente;

*

* *

56. consideră că procedura de comitologie este nepotrivită în domeniul securității aviatice, cel puțin în cazul măsurilor care au impact asupra drepturilor cetățenilor, și solicită participarea deplină a PE prin intermediul procedurii de codecizie;

57. se așteaptă ca Comisia să depună în actuala legislatură o propunere legislativă de adaptare a Regulamentului (CE) nr. 300/2008, ținând seama de declarația din 16 decembrie 2010 a Comisiei în contextul adoptării Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie;

58. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Femeile și conducerea întreprinderilor

P7_TA(2011)0330

Rezoluția Parlamentului European din 6 iulie 2011 referitoare la femei și conducerea întreprinderilor (2010/2115(INI))

(2013/C 33 E/14)

Parlamentul European,

- având în vedere cea de-a patra Conferință mondială privind femeile, organizată la Beijing în septembrie 1995, Declarația și Platforma de acțiune adoptate la Beijing, precum și documentele finale ulterioare, adoptate în cadrul sesiunilor speciale Beijing +5, Beijing +10 și Beijing +15 ale Organizației Națiunilor Unite, referitoare la acțiunile și inițiativele ulterioare pentru punerea în aplicare a Declarației de la Beijing și a Platformei de acțiune, adoptate la 9 iunie 2000, la 11 martie 2005 și, respectiv, la 12 martie 2010,
- având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite din 1979 privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor (CEDAW),
- având în vedere Declarația Universală a Drepturilor Omului din 1948,
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special articolele 1, 2, 3, 4, 5, 21 și 23,
- având în vedere articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană, care subliniază o serie de valori comune statelor membre, cum ar fi pluralismul, nediscriminarea, toleranța, justiția, solidaritatea și egalitatea între bărbați și femei,

Miercuri, 6 iulie 2011

- având în vedere articolul 19 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, care face referire la combaterea discriminării de gen,
 - având în vedere raportul Comisiei privind egalitatea dintre femei și bărbați 2011,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 27 octombrie 2010, intitulată „Către un Act privind piața unică - Pentru o economie socială de piață cu grad ridicat de competitivitate: 50 de propuneri pentru optimizarea muncii, a activităților comerciale și a schimburilor reciproce” (COM(2010)0608),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 21 septembrie 2010 intitulată „Strategie pentru egalitatea între femei și bărbați 2010-2015” (COM(2010)0491),
 - având în vedere Cartea verde a Comisiei din 6 iunie 2010 privind guvernanța corporativă în instituțiile financiare și politicile de remunerare (COM(2010)0284),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 5 martie 2010 intitulată „Un angajament consolidat în favoarea egalității dintre femei și bărbați: O carte a femeii” (COM(2010)0078),
 - având în vedere Pactul european pentru egalitatea între femei și bărbați, adoptat de către Consiliul European în martie 2006 și noul Pact european privind egalitatea de gen, adoptat de Consiliul European la 7 martie 2011,
 - având în vedere Recomandarea 96/694/CE a Consiliului privind participarea echilibrată a femeilor și bărbaților la procesul decizional,
 - având în vedere reuniunea anuală a Forumului economic mondial, desfășurată între 26 și 29 ianuarie 2011 la Davos și programul intitulat „Women Leaders and Gender Parity” (Femeile-lideri și paritatea de gen),
 - având în vedere Rezoluția sa din 11 mai 2011 referitoare la guvernanța corporativă în instituțiile financiare ⁽¹⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 8 martie 2011 privind egalitatea între femei și bărbați în Uniunea Europeană - 2010 ⁽²⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 15 iunie 1995, referitoare la cea de-a 4-a Conferință mondială privind femeile de la Beijing: „Lupta pentru egalitate, dezvoltare și pace” ⁽³⁾, din 10 martie 2005, referitoare la urmările platformei de acțiune din cadrul celei de-a patra Conferințe mondiale privind femeile (Beijing +10) ⁽⁴⁾ și din 25 februarie 2010 privind Beijing + 15 – Platforma de acțiune a Organizației Națiunilor Unite privind egalitatea de gen ⁽⁵⁾,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere Raportul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A7-0210/2011),
- A. întrucât egalitatea de gen este un principiu fundamental al Uniunii Europene, consacrat în Tratatul privind Uniunea Europeană și reprezintă unul dintre obiectivele și sarcinile sale, și întrucât integrarea perspectivei de gen în toate activitățile sale reprezintă o misiune specifică pentru Uniune;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0223.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0085.

⁽³⁾ JO C 166, 3.7.1995, p. 92.

⁽⁴⁾ JO C 320 E, 15.12.2005, p. 247.

⁽⁵⁾ JO C 348E, 21.12.2010, p. 11.

Miercuri, 6 iulie 2011

- B. întrucât unul dintre obiectivele prioritare ale Uniunii ar trebui să fie accesul femeilor competente și calificate la locuri de muncă în prezent greu accesibile prin eliminarea obstacolelor încă existente și a inegalității de gen care împiedică femeile să înainteze în carieră;
- C. întrucât egalitatea de gen în materie de ocupare a forței de muncă trebuie să promoveze, în mod egal, bărbații și femeile în cadrul pieței muncii și pentru posturile de conducere la toate nivelurile, în vederea asigurării unei echități sociale echilibrate și a utilizării integrale a aptitudinilor femeilor, astfel încât să conducă la consolidarea economiei, și trebuie să garanteze dezvoltarea femeilor în aceeași măsură ca și a bărbaților;
- D. întrucât, în 2008, 59,5 % din calificările universitare din UE au fost acordate femeilor, întrucât femeile sunt mai numeroase decât bărbații în facultățile de economie, de management și cele de drept, întrucât, cu toate acestea, proporția femeilor în eşaloanele superioare ale procesului decizional ale celor mai mari societăți cotate la bursă a ajuns doar la 10,9 % în 2009;
- E. întrucât obstacolele în calea reprezentării femeilor pot fi, de asemenea, imputate unei combinații de discriminări bazate pe gen și comportamente stereotipice care tind să persiste în cadrul întreprinderilor și limitează existența tutoratelor pentru femei în posibile funcții de conducere;
- F. întrucât studiile derulate de Comisia Europeană și de sectorul privat au demonstrat existența unei corelații între rezultatele economice și financiare îmbunătățite ale întreprinderilor și prezența femeilor în cadrul organelor decizionale ale acestora; întrucât reiese clar că o reprezentare semnificativă a femeilor în posturi de conducere constituie un adevărat instrument de performanță și de competitivitate economică;
- G. întrucât, în această privință, este esențială introducerea unor metode, cum ar fi studiile de caz și schimbul de bune practici în acest domeniu, precum și de acțiuni pozitive în vederea obținerii unei utilizări optime a resurselor umane feminine la toate nivelurile întreprinderilor;
- H. întrucât, cu toate acestea, femeile reprezintă astăzi numai 10 % din membrii consiliilor de administrație ale celor mai mari societăți cotate la bursă în UE și numai 3 % dintre președinții acestor consilii, luând în considerare diferențele dintre țări și diferitele sectoare profesionale vizate, întrucât diferența de salarizare între femei și bărbați se menține la 17,5 % pentru întreaga UE, inclusiv pentru pozițiile de conducere;
- I. întrucât numărul de femei din consiliile de administrație ale întreprinderilor mari crește în momentul de față numai cu jumătate de punct procentual; întrucât, în acest ritm scăzut, vor fi necesari încă 50 de ani pentru ca în consiliile de administrație ale întreprinderilor mari să existe o reprezentare de cel puțin 40 % pentru fiecare gen;
- J. întrucât camerele de comerț și industrie și organizațiile, care reprezintă sindicate și patronate, sunt departe de a atinge o reprezentare echilibrată între bărbați și femei, reflectând slaba reprezentare a femeilor în cadrul organelor de conducere ale întreprinderilor; întrucât, cu toate acestea, camerele de comerț și industrie, precum și organizațiile care reprezintă uniunile sindicale și angajatorii pot contribui la diseminarea și schimbul de bune practici referitoare la această chestiune;
- K. întrucât depinde de factorii de decizie, atât la nivelul UE, cât și la cel al statelor membre, și de întreprinderi ca obstacolele în calea intrării femeilor pe piața muncii, în general, și în cadrul organelor de conducere, în special, să fie eliminate, să se ofere șanse egale femeilor pentru ca acestea să poată avea acces la posturi de responsabilitate în vederea asigurării utilizării eficiente a tuturor resurselor existente, să se optimizeze fluxul de competențe și calități ale femeilor și să se exploateze la maximum potențialul uman de care beneficiază Uniunea, precum și să se apere valorile fundamentale ale UE, ținând cont de faptul că egalitatea este un principiu fundamental;

Miercuri, 6 iulie 2011

- L. întrucât inițiativele și măsurile proactive care au fost adoptate de sectorul privat vizând un grad sporit de reprezentare a femeilor, precum cele axate pe valorizarea resurselor umane în cadrul întreprinderilor în vederea unei mai bune continuări a carierelor femeilor sau pe crearea de rețele în afara întreprinderilor, încurajând participarea și promovarea femeilor și schimbul regulat de bune practici, s-au dovedit utile și ar trebui încurajate chiar dacă ele nu sunt încă suficiente pentru a inversa distribuția în cadrul întreprinderilor, și întrucât femeile sunt, în continuare, subreprezentate la nivelul conducerii acestora;
- M. întrucât Comisia a anunțat că va prezenta măsuri legislative pentru ca societățile cotate la bursă să adopte măsuri eficiente de atingere a unei reprezentări egale a femeilor și bărbaților, în caz că nu se reușește acest lucru în următoarele 12 luni prin autoreglementare,
1. salută măsurile anunțate de Comisie la 1 martie 2011, și în special intenția sa de a propune în 2012 legislație europeană în cazul în care întreprinderile nu reușesc să atingă din proprie inițiativă obiectivele de prezență a femeilor în procent de 30 % în consiliile de administrație până în 2015 și de 40 % până în anul 2020;
 2. solicită întreprinderilor să atingă pragul critic de prezență a femeilor în procent de 30 % în rândul membrilor organelor de conducere până în 2015 și de 40 % până în 2020;
 3. constată progresul net al reprezentării femeilor în Norvegia de la adoptarea, în 2003, a unei legislații care impune un prag de 40 % pentru reprezentarea atât a femeilor, cât și a bărbaților în cadrul consiliilor de administrație ale societăților care sunt cotate la bursă și care beneficiază de un efectiv ce depășește 500 de salariați și care conține sancțiuni eficiente în caz de nerespectare;
 4. subliniază că li se cere întreprinderilor să asigure un tratament egal și oportunități egale pentru femei și bărbați la locul de muncă și că, în acest scop, ar trebui adoptate măsuri de prevenire a oricărui tip de discriminare;
 5. salută cu căldură inițiativele statelor membre, cum ar fi Franța, Țările de Jos și Spania, de fixare a unui prag de reprezentativitate a femeilor în cadrul organelor de conducere, care trebuie respectat de întreprinderi și urmărește dezbaterile privind reprezentativitatea femeilor în alte state membre, de exemplu Belgia, Germania și Italia; constată faptul că demonstrarea voinței politice este singura modalitate de grăbire a procesului de adoptare de măsuri obligatorii, vizând să contribuie la o reprezentare echilibrată a femeilor și bărbaților în cadrul organelor de conducere ale întreprinderilor;
 6. salută Codul de guvernare corporativă din Finlanda, în baza căruia structurile decizionale trebuie să fie compuse atât din reprezentanți ai femeilor, cât și ai bărbaților și că trebuie făcută publică orice încălcare a acestei prevederi; constată că, în urma acestui cod, proporția femeilor prezente în structurile de decizie ale întreprinderilor finlandeze a ajuns la 25 % și că, din momentul în care a fost anunțată introducerea codului respectiv, proporția de societăți listate la bursă care au femei în consiliile de supraveghere sau de administrație a crescut de la 51 % la aproximativ 70 %;
 7. insistă asupra faptului că posturile din cadrul organelor de conducere ale întreprinderilor trebuie să se bazeze pe competențele necesare, pe calificări și pe experiență și că practicile de recrutare în corporații trebuie să urmeze principiile transparenței, obiectivității, incluziunii, eficacității, nediscriminării și egalității de gen;
 8. consideră că ar trebui luată în calcul introducerea unor norme eficiente de prevenire a deținerii mai multor posturi în consiliile directoare, atât în scopul de a elibera posturi pentru femei, cât și pentru a permite asigurarea eficacității și independenței membrilor consiliului din întreprinderile mijlocii și din cele mari;
 9. subliniază că întreprinderile publice listate la bursă ar trebui să ofere un exemplu și să implementeze o reprezentare echilibrată a femeilor și bărbaților în poziții de conducere la toate nivelurile;

Miercuri, 6 iulie 2011

10. invită statele membre și Comisia să implementeze noi politici care permit o mai mare participare a femeilor la conducerea întreprinderilor, și anume prin:

- (a) inițierea unui dialog, care ar putea avea loc anual și care să nu se limiteze la chestiunea cotelor, cu organele de conducere ale marilor întreprinderi cu privire la modalitățile de creștere a reprezentării femeilor;
- (b) susținere acordată inițiativelor care vizează evaluarea și promovarea egalității de gen în cadrul comisiilor de recrutare și în domenii cum ar fi diferențele de salarii, clasificarea ocupațiilor, instruirea sau modelele de carieră;
- (c) promovarea responsabilității sociale la nivelul societăților mari europene, care să se angajeze să asigure responsabilitatea conducerii în ceea ce privește femeile și serviciile dedicate familiei;
- (d) sprijinirea măsurilor culturale de orientare a femeilor tinere în mai mare măsură spre studii științifice și tehnologice, după cum a solicitat Consiliul economic și social al ONU;
- (e) introducerea unor măsuri și structuri pentru furnizarea unor servicii de calitate și la prețuri accesibile, spre exemplu pentru îngrijirea copiilor, a celor în vârstă și a persoanelor cu dizabilități, stimulente fiscale pentru întreprinderi sau alt tip de compensații care să ajute femeile și bărbații angajați de întreprinderi să concilieze viața familială cu viața profesională;
- (f) dezvoltarea capacităților individuale ale femeilor în cadrul întreprinderilor în vederea pregătirii eficiente a acestora pentru exercitarea funcțiilor de conducere la toate nivelurile, cu ajutorul formărilor specifice și continue, precum și al altor măsuri de însoțire profesională, cum ar fi sistemele speciale de mentorat și de formare a unor rețele profesionale;
- (g) dezvoltarea formării în domeniul egalității de gen și al nediscriminării;
- (h) promovarea unor angajamente precise și cuantificabile din partea întreprinderilor;
- (i) încurajarea tuturor părților interesate să elaboreze inițiative menite să schimbe percepția și autopercepția femeilor în câmpul muncii, astfel încât să permită mai multor femei să își asume responsabilități de conducere în chestiunile operaționale ale întreprinderii, nu numai în cele funcționale; consideră că astfel de inițiative ar trebui să vizeze încurajarea fetelor și tinerelor femei să ia în considerare un spectru mai larg de cariere, cu sprijinul profesorilor, al familiei și al diferitelor modele de rol și prezentarea pozitivă în media europeană a unor femei în roluri de conducere;
- (j) identificarea unor modalități de creștere a reprezentării femeilor care provin mai ales din grupuri subreprezentate, cum ar fi femeile provenite din mediu de imigranți sau de minorități etnice;

11. subliniază problema plăților diferențiate în cadrul întreprinderilor și, îndeosebi, diferențele dintre salariile femeilor din pozițiile de conducere și cele ale bărbaților din aceste poziții; invită statele membre și Comisia să adopte măsuri în vederea rezolvării inegalităților persistente în remunerații, legate de stereotipurile tradiționale care afectează evoluția profesională și sunt responsabile parțial de subreprezentarea femeilor la nivelul structurilor de conducere;

12. consideră, mai ales, că societăților care au obligația să prezinte forma integrală a conturilor de profit și pierderi, ar trebui să li se ceară să ajungă la o reprezentare echilibrată a femeilor și bărbaților în consiliile lor, într-un interval rezonabil de timp;

Miercuri, 6 iulie 2011

13. încurajează companiile să adopte și să implementeze coduri de guvernare corporativă care să promoveze egalitatea de gen la nivelul consiliilor societăților, să folosească presiunea colegilor pentru a influența din interior organizațiile și a implementa regula „respectă sau explică”, obligându-le să furnizeze explicații de ce nu există cel puțin o femeie în consiliul respectiv;

14. consideră că statele membre și Comisia ar trebui să elaboreze inițiative menite să asigure o distribuire mai echitabilă a sarcinilor de îngrijire în familie și a responsabilităților, nu numai din interiorul familiei, ci și între familie și societate, precum și reducerea diferențelor de salarizare dintre bărbați și femei obișnuite pentru aceeași muncă; consideră că ar trebui adoptate măsuri specifice în vederea:

(a) rezolvării problemelor legate de accesul la structurile de îngrijire a copiilor, care ar trebui să fie acceptabile ca preț, fiabile și la nivel local;

(b) introducerii de programe flexibile de muncă pentru a consolida capacitatea organizațională și a maximiza contribuția femeilor; astfel de practici trebuie sprijinite și trebuie să beneficieze de cooperarea mai multor sectoare la nivelul forței de muncă; prin urmare, la nivelul conducerii trebuie schimbate atitudinile culturale și principiile tradiționale privind rezultatele pozitive în afaceri și trebuie formate noi moduri de gândire privind rolul femeilor și al bărbaților în societate, planificarea sustenabilă a forței de muncă, capitalul social sustenabil precum și responsabilitatea în fața comunității;

15. încurajează conducerea superioară din societățile mari să crească nivelul de conștientizare a personalului în legătură cu traseele profesionale ale bărbaților și femeilor, implicându-i personal în programe de monitorizare și de sprijinire a carierei pentru numirea femeilor în posturile de conducere în societățile respective;

16. solicită Comisiei:

(a) să prezinte, cât mai curând posibil, o situație completă a reprezentării femeilor în cadrul tuturor tipurilor de întreprinderi din UE, precum și măsurile, obligatorii sau facultative, luate de sectorul economic și măsurile recent adoptate de statele membre în vederea majorării acestei reprezentări;

(b) în momentul finalizării acestui studiu și în cazul în care măsurile adoptate de întreprinderi și de statele membre se dovedesc a fi inadecvate, să propună legislație până în 2012, inclusiv cote, pentru a crește reprezentarea femeilor în cadrul organelor de conducere ale întreprinderilor la 30 % până în 2015 și la 40 % până în 2020, ținând seama de competențele statelor membre și de particularitățile economice, structurale (cum ar fi mărimea întreprinderilor), juridice și regionale ale acestora;

17. invită Comisia să prezinte o foaie de parcurs care să identifice obiective specifice, măsurabile și fiabile, care trebuie îndeplinite pentru a obține o reprezentare echilibrată în întreprinderile de toate mărimile și solicită Comisiei să elaboreze un ghid dedicat, în special, întreprinderilor mici și mijlocii;

18. invită Comisia să creeze un site de internet dedicat bunelor practici în acest domeniu, destinat diseminării și schimbului de bune practici; subliniază importanța stabilirii unei strategii de comunicare pentru a informa în mod eficient publicul și partenerii sociali cu privire la semnificația acestor măsuri; invită, prin urmare, Comisia și statele membre să lanseze campanii de informare direcționate;

19. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și guvernelor statelor membre.

Miercuri, 6 iulie 2011

Criza financiară, economică și socială: măsurile și inițiativele care trebuie luate

P7_TA(2011)0331

Rezoluția Parlamentului European din 6 iulie 2011 referitoare la criza financiară, economică și socială: recomandări privind măsurile și inițiativele care trebuie luate (2010/2242(INI))

(2013/C 33 E/15)

Parlamentul European,

- având în vedere Decizia sa din 7 octombrie 2009 privind constituirea și stabilirea atribuțiilor, compo-
nenței numerice și a duratei mandatului Comisiei speciale privind criza financiară, economică și
socială ⁽¹⁾ (Comisia CRIS), adoptată în conformitate cu articolul 184 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere Decizia sa din 16 iunie 2010 de a prelungi mandatul CRIS până la 31 iulie 2011 ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 20 octombrie 2010 referitoare la criza financiară, economică și socială:
recomandări privind măsurile și inițiativele care trebuie luate (raport la jumătatea perioadei) ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 8 martie 2011 referitoare la metodele inovatoare de finanțare la nivel
european și mondial ⁽⁴⁾,
- având în vedere agenda legislativă în curs a Uniunii Europene, în special în ceea ce privește modificările
tratatului, guvernanța economică, Actul privind piața unică și politicile energetice,
- având în vedere concluziile sale în urma propunerilor prezentate de Comisia specială privind provocările
politice și resursele bugetare pentru o Uniune Europeană sustenabilă (SURE) după 2013 privind noul
cadru financiar multianual,
- având în vedere contribuțiile primite din partea următoarelor organe ale parlamentelor naționale:
Bundesrat și Nationalrat din Austria, Senatul și Camera Reprezentanților din Belgia, Adunarea
Națională din Bulgaria, Senatul și Camera Deputaților din Republica Cehă, Folketinget din Danemarca,
Eduskunta din Finlanda, Adunarea Națională din Franța, Bundestag și Bundesrat din Germania, Vouli Ton
Ellinon din Grecia, Adunarea Națională din Ungaria, Camera Deputaților și Senato della Repubblica din
Italia, Saeima din Letonia, Seimas din Lituania, Camera Reprezentanților din Țările de Jos, Adunarea
Republicii Portugalia, Camera Deputaților și Senatul din România, Adunarea Națională din Republica
Slovacia, Adunarea Națională din Republica Slovenia, Riksdagen din Suedia și Camera Lorzilor și Camera
Comunelor din Regatul Unit,
- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei speciale privind criza financiară, economică și socială
(A7-0228/2011),

⁽¹⁾ JO C 230 E, 26.8.2010, p. 11.

⁽²⁾ JO C 257 E, 24.9.2010, p. 211.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0376.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0080.

Miercuri, 6 iulie 2011

- A. întrucât costurile sociale ale crizei sunt mari, ocuparea forței de muncă scăzând în UE cu 1,8 %, ceea ce a făcut ca 23 de milioane de oameni din populația activă să devină șomeri (9,6 % din total), rata șomajului în rândul tinerilor fiind de 21 %, perspectivele fiind incerte în ceea ce privește nivelul de redresare a ocupării forței de muncă, iar 17 % din cetățenii UE aflându-se în pericolul de a se regăsi în sărăcie ⁽¹⁾;
- B. întrucât revoltele populare de pe malurile sudice ale Mării Mediterane și din Orientul Mijlociu pot fi percepute drept consecință, printre altele, a interconectării economiilor, a diferențelor economice și sociale, a inegalităților și ratelor mari ale șomajului care afectează în special generațiile educate mai tinere și întrucât acestea servesc drept memento al valorii democrației și dovadă a faptului că globalizarea necesită răspunsuri exhaustive privind recunoașterea și respectarea drepturilor și libertăților fundamentale și remedierea inegalităților dintre țări și dintre diferitele straturi sociale din cadrul aceluiași țări;
- C. întrucât, la trei ani de la colapsul băncii Lehman Brothers, deși s-au luat unele măsuri pentru a combate criza financiară, sunt necesare eforturi suplimentare pentru a crea un sector financiar sustenabil care să poată face față unui comportament speculativ excesiv și să finanțeze economia reală, preferabil prin finanțarea pe termen lung a nevoilor de investiții și crearea de locuri de muncă; întrucât reforma guvernantei economice nu a abordat suficient problema dezechilibrelor la nivel mondial și la nivelul UE;
- D. întrucât criza financiară a declanșat o criză economică și socială care, în unele țări, a condus la o criză politică;
- E. întrucât se preconizează o diminuare a ritmului de creștere economică cu aproximativ 4,8 % din PIB până în 2013, precum și o scădere considerabilă a acestuia în următorul deceniu față de ultimii 20 de ani ⁽²⁾;
- F. întrucât criza indică o lipsă de încredere, de siguranță și de viziune în cadrul UE;
- G. întrucât consolidarea în continuare a economiei sociale de piață și a valorilor sale este un obiectiv esențial al Uniunii Europene;
- H. întrucât numărul celor care trăiesc în condiții relativ prospere a crescut, dar, în același timp, s-au mărit clivajele economice și sociale;
- I. întrucât criza financiară mondială a avut un impact dur asupra progresului către îndeplinirea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului (ODM) și, în special, a obiectivului de înjumătățire a sărăciei globale până în 2015;
- J. întrucât criza a arătat clar necesitatea progresului către instituirea unei guvernante economice a Uniunii, constând dintr-un ansamblu sistematic de politici destinate garantării creșterii durabile, a unor locuri de muncă stabile și de calitate, a disciplinei bugetare, a corectării dezechilibrelor macroeconomice excesive, a competitivității și productivității economiei europene, a unei reglementări și supravegheri mai stricte a piețelor financiare, precum și a unui mecanism adecvat de rezolvare a crizei financiare;

⁽¹⁾ Eurostat, Statistici, 9/2010, Populația și condițiile sociale http://epp.eurostat.ec.europa.eu/cache/ITY_OFFPUB/KS-SF-10-009/EN/KS-SF-10-009-EN.PDF și Comisia Europeană, Șomajul în Europa 2010 (http://ec.europa.eu/employment_social/eie/executive_summaries_en.html#top).

⁽²⁾ European Commission, Impact of the current Economic and Financial crisis on potential output, Occasional Papers 49, iunie 2009, tabelul V, p. 33 (http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/publication15479_en.pdf).

Miercuri, 6 iulie 2011

- K. întrucât Parlamentul European, în rezoluția sa din 8 iunie 2011 referitoare la investiția în viitor: un nou cadru financiar multianual pentru o Europă competitivă, durabilă și favorabilă incluziunii, a afirmat în mod clar că, în pofida economiilor realizabile, bugetul UE, la nivelul său actual de 1 % din VNB, nu poate face față deficitului financiar creat de nevoile de finanțare suplimentare generate în temeiul tratatului, precum și de angajamentele și prioritățile politice existente; întrucât Parlamentul European este, prin urmare, convins că este necesară o creștere cu cel puțin 5 % a resurselor pentru următorul cadru financiar multianual în comparație cu nivelul din 2013;
- L. întrucât, în cadrul aceleiași rezoluții, Parlamentul European constată că nivelul resurselor proprii a rămas neschimbat din 1993; întrucât consideră că nivelul resurselor proprii ar trebui adaptat în mod progresiv, având în vedere că statele membre acordă din ce în ce mai multe competențe Uniunii și îi fixează din ce în ce mai multe obiective; întrucât consideră că, deși nivelul actual al resurselor proprii, stabilit prin unanimitate de Consiliu, oferă suficientă marjă bugetară pentru a răspunde celor mai urgente provocări ale Uniunii, acest nivel este însă insuficient pentru a transforma bugetul UE într-un adevărat instrument de guvernare economică europeană sau pentru a contribui în mod semnificativ la investiția în Strategia Europa 2020 la nivelul UE;
- M. întrucât pentru garantarea unei creșteri durabile a Uniunii și pentru atingerea obiectivelor Strategiei Europa 2020 sunt necesare realocarea creditelor de plată nefolosite către programe comune orientate spre creștere, competitivitate și ocuparea forței de muncă, stimularea împrumuturilor acordate de BEI și crearea unei piețe de obligațiuni interesante pentru investitori publici și privați, prin care să se finanțeze proiecte de interes pentru întreaga Uniune (titluri de valoare pentru proiecte specifice);

I. Datoria suverană europeană și criza euro, inclusiv emiterea reciprocă de titluri de creanțe publice și de euro-obligațiuni

1. reamintește triumphiul vulnerabilităților, în care politica bugetară dezechilibrată a unor state membre a amplificat deficitele publice în perioada premergătoare crizei, iar criza financiară a contribuit semnificativ la exacerbarea acestor deficite, urmată de tensiunile de pe piețele datoriei suverane din anumite state membre;
2. subliniază că, în urma declasării datoriilor suverane ale Greciei, Irlandei și Portugaliei de către agențiile de rating de credit, s-au produs un efect de domino în țările din zona euro și o schimbare de portofolii care s-a tradus printr-un comportament speculativ și reticent față de riscuri al investitorilor și că, în consecință, finanțarea prin instrumente de piață la prețuri viabile a devenit inaccesibilă pentru Grecia, Irlanda și Portugalia, ceea ce a avut ca rezultat acordarea de asistență financiară în temeiul programelor UE-FMI;
3. consideră că Organizația Internațională a Muncii (OIM) ar trebui să se implice în programele de asistență financiară UE-FMI;
4. reamintește că agențiile de rating de credit au jucat un rol semnificativ în intensificarea crizei financiare prin acordarea unor ratinguri incorecte instrumentelor de finanțare structurată, acestea necesitând o scădere; este de acord cu principiile stabilite de Consiliul pentru stabilitate financiară în octombrie 2010, care oferă orientări generale privind modul de reducere a dependenței de ratingurile de credit externe și invită Comisia să țină seama în mod corespunzător de concluziile consultării publice care s-a încheiat în ianuarie 2011;
5. solicită efectuarea unui audit transparent al datoriilor publice pentru a determina originea acestora și pentru a cunoaște identitatea principalilor deținători de titluri de creanță și sumele deținute;

Miercuri, 6 iulie 2011

6. ia act de faptul că abordările bilaterale sau multilaterale ale statelor membre reprezintă o amenințare la adresa integrării economice, a stabilității financiare și a credibilității monedei euro și salută principiul Semestrului european de coordonare a politicilor economice al cărui scop este de a remedia dezechilibrele interne excesive din Uniunea Europeană;
7. subliniază faptul că criza datoriei suverane a evidențiat riscurile prezentate de dezechilibrele intraeuropene; subliniază necesitatea ca UE să reacționeze ca o entitate, să dezvolte o coordonare mult mai strânsă a politicilor fiscale și, după caz, o politică comună cu un buget UE suficient de mare finanțat parțial prin resurse proprii și să pună în aplicare dispoziții corespunzătoare pentru gestionarea situațiilor de criză și convergența economică;
8. subliniază necesitatea raționalizării cheltuielilor statelor membre cu ajutorul bugetului UE, în special în domenii în care UE are mai multă valoare adăugată decât bugetele naționale;
9. subliniază că perspectivele de creștere economică ale statelor membre ar trebui considerate ca un element esențial pentru definirea nivelului relativ al ratelor dobânzilor corespunzătoare datoriei suverane respective, în special cu privire la asistența furnizată de Fondul european de stabilitate financiară (FESF) și, începând cu 2013, de Mecanismul european de stabilitate (MES);
10. recunoaște eforturile depuse pentru consolidarea bugetară și pentru realizarea de reforme structurale de către statele membre cu un grad mare de îndatorare;
11. subliniază faptul că băncile-mamă originare din statele membre sunt parțial responsabile pentru practicile de creditare ireponsabile ale filialelor lor din alte state membre ale Uniunii Europene, care au contribuit, de exemplu, la crearea unor bule imobiliare în Spania, Irlanda și Letonia, care au avut ca rezultat dificultățile bugetare cu care se confruntă aceste state membre în prezent; constată, prin urmare, că acordarea de asistență financiară acestor state membre îndatorate, în cazul în care acest lucru ar deveni necesar, ar servi nu numai intereselor acestora, ci și intereselor acelor state membre în care băncile-mamă nu au reușit să instituie în prealabil practici responsabile de creditare în filialele lor;
12. subliniază că toate statele membre au o importanță sistemică; solicită un pachet de reforme exhaustiv și coeziv, care să promoveze incluziunea socială și care să remedieze deficiențele sistemului financiar; solicită dezvoltarea conceptului de trezorerie europeană în vederea consolidării pilonului economic al UEM; solicită, în plus, măsuri pentru a depăși lipsa actuală de competitivitate prin reforme structurale adecvate, care să răspundă obiectivelor Strategiei Europa 2020 și cauzelor fundamentale ale crizei datoriei publice, ori de câte ori este necesar; subliniază că statele membre trebuie să revină la finanțe publice sustenabile și la o accelerare a ritmului de creștere bazat pe politici sănătoase pentru cheltuieli publice de calitate și de colectare a veniturilor în mod echitabil și eficace;
13. solicită Comisiei să analizeze posibilitatea unui viitor sistem de euro-obligațiuni cu scopul de a stabili condițiile în care un astfel de sistem ar genera avantaje pentru toate statele membre participante și pentru întreaga zonă euro; subliniază că euro-obligațiunile ar oferi o alternativă viabilă la piața obligațiunilor în dolari SUA și că ar putea să promoveze integrarea pieței datoriei suverane europene, costuri mai mici de creditare, un nivel mai mare de lichiditate, de disciplină bugetară și de respectare a Pactului de stabilitate și de creștere (PSC), împreună cu reforme structurale coordonate, și ar trebui să facă piețele de capital mai stabile, ceea ce va sprijini ideea unei monede euro ca „monedă de siguranță” la nivel mondial; reamintește faptul că pentru emiterea în comun de euro-obligațiuni sunt necesari pași suplimentari în direcția unei politici economice și fiscale comune;

Miercuri, 6 iulie 2011

14. subliniază prin urmare, că, atunci când vor fi emise euro-obligațiuni, emiterea ar trebui să fie limitată la o rată a datoriei de 60 % din PIB în regim de răspundere individuală și în solidar ca datorie suverană superioară și ar trebui să fie legată de stimulente de reducere a datoriilor suverane la acest nivel; sugerează că obiectivul primordial al euro-obligațiunilor ar trebui să fie reducerea datoriei suverane și evitarea hazardului moral, precum și prevenirea speculațiilor împotriva monedei euro; constată că accesul la euro-obligațiuni ar necesita un acord cu privire la anumite programe cuantificabile de reducere a datoriei și aplicarea unor astfel de programe;

15. constată că există un acord politic cu privire la revizuirea articolului 125 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), cu scopul de a transforma, până în 2013, sistemul temporar al FESF într-un MES permanent; solicită ca MES să se transforme într-o agenție europeană de gestionare a datoriilor într-o etapă ulterioară și ca Parlamentului European să i se acorde un rol semnificativ în această modificare a tratatului;

16. regretă lipsa de responsabilitate socială de care au dat dovadă specialiștii din sectorul financiar prin faptul că nu au renunțat la o parte din bonusurile proprii pe o perioadă de cel puțin un an în favoarea donării acestora pentru un proiect social, cum ar fi reducerea șomajului în rândul tinerilor din Uniune;

II. Dezechilibrele și guvernarea la nivel mondial

17. reamintește faptul că **atât unele țări dezvoltate, cât și unele țări emergente, precum** SUA și China, contribuie la dezechilibrele mondiale; **salută participarea activă și integrarea sporită a Chinei** în sistemul mondial de guvernare economică;

18. constată că acea parte a economiei mondiale care nu cuprinde UE, SUA și Japonia reprezintă mai mult de jumătate, aceasta fiind o inversare recentă și fără precedent a situației dominante anterior;

19. subliniază că reechilibrarea cererii mondiale necesită o abordare asimetrică: țările cu excedente externe însemnate (de exemplu, China) trebuie să își diversifice factorii de creștere și să stimuleze cererea internă, în timp ce țările cu deficite mari (de exemplu, SUA) trebuie să realizeze mai multe economii interne și să finalizeze reformele structurale;

20. subliniază că piețele financiare trebuie să contribuie la o dezvoltare durabilă a economiei reale;

21. sprijină G20 în eforturile sale de a reglementa piețele instrumentelor financiare derivate pe mărfuri; solicită Comisiei să abordeze problema volatilității prețurilor pe piețele agricole, să aplice pe deplin toate măsurile-cadru convenite la nivelul G20 și să combată speculațiile excesive și dăunătoare, în special prin aplicarea în UE a legislației viitoare în domeniul piețelor financiare, precum și să revizuiască Directiva privind abuzul de piață ⁽¹⁾ și Directiva privind piețele instrumentelor financiare ⁽²⁾;

22. reamintește importanța materiilor prime pentru Uniunea Europeană, precum și a securității alimentare și a stabilității prețurilor la nivel mondial, mai ales pentru țările în curs de dezvoltare, precum și presiunile inflaționiste pe care penuria alimentară și instabilitatea prețurilor le produc la nivel mondial; prin urmare, invită Uniunea Europeană să își intensifice eforturile în vederea reducerii dependenței de materii prime, prin îmbunătățirea rapidă a standardelor de eficiență, precum și în vederea sporirii producției și

⁽¹⁾ Directiva 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind utilizările abuzive ale informațiilor confidențiale și manipulările pieței (abuzul de piață) (JO L 96, 12.4.2003, p. 16).

⁽²⁾ Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare (JO L 145, 30.4.2004, p. 1).

Miercuri, 6 iulie 2011

utilizării de materii regenerabile; constată că, pentru a contribui la securitatea alimentară și la stabilitatea prețurilor, metodele de producție durabile trebuie generalizate, iar mecanismele de gestionare a aprovizionării trebuie reintroduse; în acest sens, solicită o mai mare transparență și reciprocitate pe plan comercial; avertizează, în plus, împotriva tendințelor protecționiste din domeniul materiilor prime strategice;

23. solicită o mai bună reglementare a swapurilor pe riscul de credit;

24. observă tendința direcționării unei foarte mari părți a investițiilor private către economiile emergente, cu aporturi de aproximativ 1 000 de miliarde de dolari SUA în anul 2011 ⁽¹⁾; solicită FMI să dezvolte un cadru pentru a preveni crearea de bule speculative prin controlul și supravegherea fluxurilor mondiale de capital și să ia măsuri corespunzătoare pentru a preveni evoluțiile cu un impact negativ; recunoaște faptul că controalele privind circulația capitalurilor nu constituie un substitut pentru politicile economice corespunzătoare și ar trebui utilizate numai în ultimă instanță; subliniază nevoia ca țările să adopte măsuri în paralel împotriva formării de bule speculative;

25. ia act de posibilul risc în ceea ce privește condițiile neoptime pentru finanțarea pe termen lung a economiei reale și concentrarea continuă a actorilor de pe piața financiară, inclusiv a instituțiilor financiare și a schimburilor financiare; în acest sens, solicită Comitetului european pentru risc sistemic să monitorizeze îndeaproape evoluția oricăror riscuri sistemice ce rezultă din concentrărilor pe piețele financiare;

26. subliniază că, deși are un cont curent echilibrat și nu contribuie la dezechilibrele mondiale, Uniunea Europeană ar fi puternic afectată de o corecție dezordonată a dezechilibrelor printr-o depreciere a dolarului SUA; constată că UE trebuie să își coordoneze politicile cu privire la dezechilibrele comerciale și monetare în strânsă colaborare cu Statele Unite ale Americii cu scopul de a evita o depreciere rapidă a dolarului; îndeamnă Statele Unite ale Americii, dar și principalii actori mondiali, să se asigure că gestionarea monedelor devine un demers multilateral care să implice toate monedele importante din lume; salută faptul că indicatorii pentru dezechilibrele mondiale au fost anunțați și solicită ca aceștia să fie luați pe deplin în considerare în formularea politicilor macroeconomice;

27. subliniază nevoia ca UE să abordeze o serie de provocări pentru a-și îmbunătăți rolul de actor mondial, și anume lipsa de competitivitate și convergență, insuficienta stabilitate financiară, ratele interne scăzute de ocupare a forței de muncă și de creștere, dezechilibrele interne care se accentuează odată cu aprofundarea pieței interne și a UEM, precum și o lipsă de pondere politică la nivel internațional, cauzată, printre altele, de lipsa de coerență a reprezentării sale în cadrul organizațiilor internaționale, care ar putea fi îmbunătățită prin măsuri de implementare care să asigure o reprezentare unificată a monedei euro pe plan internațional, așa cum este prevăzut în tratat;

28. reamintește că UE trebuie să adopte o viziune unitară, să aibă pe termen mediu un reprezentant unic în Consiliul director al FMI, în special pentru zona euro, și că, atunci când este cazul, trebuie să reprezinte pe deplin statele membre și să susțină la nivel mondial democrația, drepturile omului, statul de drept, condiții decente de muncă și de trai, buna guvernare, dezvoltarea durabilă, comerțul liber și echitabil, obiectivele privind schimbările climatice, în conformitate cu agenda sa internă, și, de asemenea, să lupte împotriva corupției, a fraudei fiscale, a evaziunii fiscale și a paradisurilor fiscale;

29. consideră că Europa ar trebui să urmărească realizarea unui acord comercial mondial echilibrat și echitabil cu scopul de a reduce contrastele dintre economiile emergente și cele dezvoltate; solicită eliminarea barierelor comerciale; consideră că lipsa unui acord comercial mondial este un handicap major, întrucât economiile emergente sunt blocate de economiile dezvoltate în ceea ce privește proiectele de export în domeniul agriculturii, în timp ce economiile emergente blochează serviciile din economiile dezvoltate;

⁽¹⁾ *Staff Position Note*, FMI; 19 februarie 2010, SPN/10/04, *Capital Inflows: The Role of Controls*.

Miercuri, 6 iulie 2011

30. subliniază necesitatea de a deschide piețele achizițiilor publice într-un mod transparent și reciproc;
31. subliniază importanța spiritului de reciprocitate și a avantajelor reciproce ce pot fi obținute în cadrul relațiilor Uniunii Europene cu principalii săi parteneri strategici; în acest sens, consideră că Uniunea Europeană ar trebui să se întrebe dacă nu ar fi oportun să se doteze cu instrumentele necesare pentru a cerceta practicile economice ale țărilor terțe în domeniul ajutoarelor de stat și pentru a evalua comportamente care ar putea avea drept scop transferul de tehnologii-cheie în afara teritoriului european;
32. constată că, în prezent, Consiliul pentru Standarde Internaționale de Contabilitate (IASB) impune o echilibrare cumulată a conturilor doar la nivel regional; solicită adoptarea unor norme contabile care să oblige toate întreprinderile și fundațiile să țină o contabilitate pentru fiecare țară în parte, precum și promovarea cooperării fiscale internaționale prin intermediul acordurilor privind schimbul de informații încheiate între autorități;
33. reamintește insistența sa în ceea ce privește o reformă în profunzime a guvernancei economice și financiare mondiale cu scopul de a promova transparența și răspunderea și de a asigura coerența între politicile instituțiilor economice și financiare internaționale; solicită integrarea instituțiilor de la Bretton Woods și a altor organisme de guvernare economică existente, inclusiv G20, ca un prim pas către o structură economică de guvernare economică în sistemul ONU, unde ar trebui să colaboreze cu Organizația Mondială a Comerțului (OMC), cu OIM și cu o organizație mondială pentru climă care, de asemenea, trebuie creată;
34. solicită ca țările G20 să adopte imediat măsuri politice globale și coordonate pentru a contribui la o creștere economică puternică, stabilă și echilibrată la nivel mondial; solicită implicarea parlamentelor respectivelor țări pentru a spori legitimitatea și gradul de răspundere; solicită, în plus, mai multe resurse financiare pentru FMI și o reformă a acestuia în vederea sporirii transparenței și a gradului de asumare a răspunderii și pentru ca acesta să devină mai democratic, consolidând totodată rolul său în cadrul supravegherii economice și financiare a membrilor săi în vederea stabilirii unui sistem de siguranță credibil pentru a combate dezechilibrele mondiale;
35. solicită ca noi mecanisme de asistență financiară să fie introduse, după cum urmează:
- un FMI reformat ar putea să acționeze ca creditor global de ultimă instanță și ar putea contracara nevoia țărilor de a acumula rezerve de monedă, în cazul în care capacitatea sa de a furniza lichidități pe termen scurt și de a asigura sisteme de siguranță financiară ar fi îmbunătățită;
 - ODM: criza actuală a evidențiat necesitatea de a crea stimulente pentru ca piețele financiare să se orienteze spre investițiile pe termen lung și dezvoltarea durabilă; rolul financiar al băncilor de dezvoltare și al organizațiilor multilaterale și bilaterale ar trebui să fie actualizat și modernizat ca răspuns la multiplicarea cererilor de finanțare din partea țărilor în curs de dezvoltare; veniturile din taxele pe tranzacții financiare ar putea fi utilizate parțial pentru atingerea ODM-urilor și vor fi necesare pentru îndeplinirea angajamentelor privind schimbările climatice; importanța unei alte finanțări pentru instrumentele de dezvoltare ar trebui să fie analizată permanent, în special restructurarea și anularea datoriilor țărilor celor mai sărace și promovarea transferurilor de fonduri; angajamentele privind viitoarea asistență oficială pentru dezvoltare ar trebui să fie reiterate, iar surse inovatoare suplimentare de finanțare pentru acoperirea deficitelor de finanțare cauzate de restrângerea activității economice în țările în curs de dezvoltare ar trebui să fie analizate; statele membre ar trebui să își reafirme angajamentul de a aloca 0,7 % din VNB ajutorului pentru dezvoltare cu scopul de a finanța îndeplinirea ODM-urilor;
 - Uniunea Europeană trebuie să identifice prioritățile politice și să cadă de acord asupra instrumentelor de finanțare pentru consolidarea parteneriatului euro-mediteranean ca urmare a revoltelor și evoluțiilor ulterioare din țările partenere din sudul Mării Mediterane; este necesar, în acest context, ca euro-obligațiunile pentru proiecte să se extindă la proiectele euro-mediteraneene din domeniul educației, al transporturilor și al energiei durabile, al agendei digitale și educației, creatoare de valoare adăugată pe ambele maluri ale Mării Mediterane;

Miercuri, 6 iulie 2011

III. Considerente în favoarea unui nou sistem monetar

36. reamintește că un război valutar nu este în avantajul niciunei țări și al niciunui bloc de țări și că acesta ar putea inversa orice eforturi depuse de cetățenii UE ca răspuns la necesitatea de a reduce datoriile suverane și de a se angaja în reforme structurale; constată că moneda euro a împiedicat izbucnirea unei crize valutare de tipul celor care, în trecut, au fost asociate adesea cu crizele financiare; reamintește că normele din sistemul comercial multilateral (OMC) nu acoperă fluxurile de capital și nu sunt însoțite de un sistem monetar multilateral;

37. reamintește obiectivul G20 din Coreea de a construi un sistem monetar internațional (SMI) mai stabil și mai rezistent; recunoaște preocuparea la nivel mondial cu privire la funcționarea sistemului monetar internațional și solicită să se depună urgent eforturi majore în această direcție; solicită, prin urmare, reformarea SMI în așa fel încât să asigure cooperarea macroeconomică sistematică și cuprinzătoare, însoțită de o creștere durabilă și echilibrată la nivel mondial;

38. subliniază faptul că SMI ar trebui să abordeze, printre altele:

- cursurile de schimb: primul pas ar fi aplicarea unor politici care să permită cursurilor de schimb să se ajusteze treptat și suficient fundamentelor macroeconomice în schimbare;
- moneda de rezervă: ar fi nevoie de reforme în sistemul rezervelor internaționale pentru a se evita situațiile în care rezervele conduc la dezechilibre la nivel mondial; sistemul internațional actual de rezerve bazat pe dolari ar putea fi înlocuit treptat de un sistem multilateral axat pe drepturile speciale de tragere (DST), care reprezintă un coș cuprinzător de monede din întreaga lume, în special renminbiul chinezesc și realul brazilian;
- fluxurile de capital: ar trebui să fie adoptat un sistem multilateral de norme pentru a favoriza circulația pe termen lung a capitalului, pentru a facilita ieșirile nespeculative de capital și pentru a evita efectele perturbatoare pe piețele fragmentate ale titlurilor de valoare, precum și pentru a asigura funcționarea transparentă, deschisă și armonioasă a piețelor obligațiunilor de tezaur, evitând totodată utilizarea abuzivă a acestora, de exemplu, ca mijloace de promovare a unei politici mercantile sau protecționiste;

39. solicită, de asemenea, să se analizeze – pe termen lung – posibilitatea de a crea o rezervă valutară mondială bazată inițial pe dezvoltarea și transformarea DST și a FMI;

IV. Creșterea competitivității și sustenabilității UE și implementarea Strategiei Europa 2020 prin încurajarea inovării și a investițiilor pe termen lung pentru crearea de locuri de muncă și creștere economică

Competitivitate, convergență și Strategia Europa 2020

40. solicită să se țină seama în totalitate și cu consecvență de obiectivele Strategiei Europa 2020 și de necesitatea de a depăși toate dezechilibrele interne ale UE în momentul definirii conținutului Semestrului european;

41. subliniază importanța unor politici bazate pe sprijin reciproc ale Uniunii în îndeplinirea obiectivelor Strategiei Europa 2020 de creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii și de creare de locuri de muncă, susținute de diverse instrumente precum, de exemplu, educația orientată spre viitor, strategiile privind protecția mediului, schimbările climatice și energia, eficiența resurselor, politica agricolă reinnoită, politica de coeziune, strategiile de inovare și de cercetare și dezvoltare, bugetul UE reinnoit și bugete naționale mai uniforme în vederea realizării acestor obiective comune;

Miercuri, 6 iulie 2011

42. subliniază faptul că elementul de sustenabilitate al Strategiei Europa 2020 trebuie să fie integrat în toate domeniile politice pertinente pentru ca UE să-și recâștige locul de lider mondial; subliniază că o soluție fundamentală pentru menținerea competitivității Europei în cadrul economiei mondiale este ca aceasta să preia inițiativa în procesul de transformare ecologică către o societate durabilă, cu o utilizare eficientă a resurselor; subliniază faptul că investițiile la scară largă în infrastructuri cu un impact minim asupra mediului, în energii regenerabile și în utilizarea eficientă a resurselor sunt un mod remarcabil de stimulare a redresării economice și de promovare a creșterii economice pe termen lung și a creării de locuri de muncă;

43. reamintește că întregul potențial al pieței unice nu a fost încă valorificat și că o nouă dorință politică și măsuri ferme sunt necesare pentru deblocarea întregului său potențial pentru o creștere economică durabilă și favorabilă incluziunii sociale și pentru locuri de muncă; subliniază necesitatea de a dezvolta în continuare sectorul european al serviciilor și de a îmbunătăți comerțului cu servicii;

44. subliniază faptul că succesul Strategiei Europa 2020 depinde de angajamentul asumat de UE în ansamblul său, de asumarea răspunderii de către statele membre, parlamentele naționale, autoritățile regionale și partenerii sociali; reamintește importanța unui dialog social ferm și care funcționează corect și a acordurilor colective în cadrul Strategiei Europa 2020, precum și a promovării unui dialog social european veritabil cu privire la politicile și măsurile macroeconomice; constată că aceste măsuri ar trebui aplicate pentru a obține un consens larg cu privire la direcția de urmat;

45. ia act de competențele și responsabilitățile sporite ale autorităților regionale și locale; reamintește faptul că două treimi din investițiile publice din Europa rămân la nivel subnațional; constată că alegerea nivelului la care se fac și se pun în aplicare investițiile publice are un impact considerabil asupra eficienței acestora; prin urmare, subliniază importanța garantării că investițiile publice sunt realizate la nivelul cel mai eficient de guvernanță;

46. îndeamnă parlamentele naționale și guvernele statelor membre ca, atunci când se angajează într-un proces decizional intern, să acționeze în mod responsabil față de UE și să includă dimensiunea UE în dezbaterile lor naționale;

47. subliniază că o consolidare bugetară trebuie să fie însoțită de obiective pe termen mediu și lung, cum ar fi cele identificate de Strategia Europa 2020, în special în ceea ce privește crearea de locuri de muncă, incluziunea socială, investițiile în infrastructură, utilizarea eficientă a resurselor, transformare ecologică a economiei și o economie bazată pe cunoaștere, astfel încât să se sporească competitivitatea și coeziunea socială, economică și teritorială; ia act de faptul că diferitele politici la nivel național și la nivelul UE ar trebui să ofere un sprijin coerent strategiei și că disciplina bugetară poate, dacă este impusă în absența unei strategii bine definite, să submineze perspectivele de creștere economică, să reducă competitivitatea și să dăuneze grav economiei pe termen lung; reamintește că, întrucât metoda deschisă de coordonare a eșuat, Strategia Europa 2020 ar trebui să includă obiective cu caracter obligatoriu stabilite de Comisie pentru statele membre, cu valori maxime și minime care să fie aplicate anumitor aspecte macroeconomice ale economiei acestora;

48. solicită un audit financiar strict al tuturor statelor membre, care să fie inițiat de Comisie în strânsă cooperare cu Eurostat, pentru a stabili starea lor financiară reală, permițând astfel luarea unor decizii bazate pe fapte cu privire la strategia Europa 202 și la proiectele regionale și de coeziune; solicită o verificare a tuturor programelor de finanțare din Uniunea Europeană, precum și a subvențiilor naționale și regionale; recomandă intensificarea proiectelor și programelor al căror succes este vital și, în schimb, eradicarea subvențiilor și a schemelor de dezvoltare economică ineficiente;

49. subliniază faptul că femeile, în special, sunt supuse unui risc mai mare de a trăi în sărăcie; constată că gradul de sărăcie în rândul copiilor a crescut într-o serie de state membre în timpul crizei; subliniază că acest lucru este inacceptabil și că tendințele negative trebuie să fie inversate; solicită, prin urmare, în special organizarea ONG-urilor existente într-o rețea solidă de eradicare a sărăciei în rândul copiilor prin intermediul unor abordări axate pe copii, al unor obiective specifice copiilor și cu un accent puternic pe drepturile copiilor;

Miercuri, 6 iulie 2011

50. constată că sistemele solide de asigurări sociale sunt stabilizatori economici importanți în perioade dificile; subliniază, prin urmare, că, deși există o nevoie de a consolida finanțele publice, există, de asemenea, un argument convingător în favoarea garantării serviciilor din sectorul public și menținerii în consecință a nivelurilor existente de protecție socială; solicită adoptarea de măsuri care să vizeze reducerea inegalităților între venituri, în special prin combaterea șomajului în rândul tinerilor;

51. subliniază că recesiunea economică nu ar trebui să încetinească progresul politicilor de reconciliere în ceea ce privește echilibrul dintre viața profesională și cea privată, în special cele care facilitează accesul femeilor la piața forței de muncă;

52. ia act de provocările generate de criză, și anume încetinirea considerabilă a activității economice, o scădere a ritmului de creștere, cauzată de o creștere puternică a șomajului structural și pe termen lung, precum și o scădere a ratei investițiilor publice și private și o intensificare a concurenței din partea economiilor emergente;

53. recunoaște că, pentru depășirea dezechilibrelor actuale din interiorul UE, nu va fi suficientă o abordare universală și că, pentru a fi eficace, coordonarea politicilor economice va trebui să țină seama în mod corespunzător de punctele de plecare ale diferitelor economii naționale și de caracteristicile specifice ale acestora; subliniază nevoia de coordonare economică și de progrese în restabilirea unor finanțe viabile;

54. solicită o mai mare compatibilitate și complementaritate între bugetele naționale și bugetul UE; consideră că următorul cadru financiar multianual trebuie să se concentreze pe domeniile-cheie prioritare ale Strategiei Europa 2020 și ar trebui să asigure finanțarea adecvată a inițiativelor emblematiche în domeniile în care UE are competențe comune cu statele membre, ceea ce poate oferi o puternică valoare adăugată europeană;

55. subliniază că atât politicile agricole, cât și cele de coeziune trebuie să joace un rol-cheie în sprijinirea Strategiei Europa 2020; își exprimă convingerea că reforma PAC ar trebui continuată în contextul unui răspuns adresat provocărilor globale; consideră că reușita Strategiei Europa 2020 se bazează pe asigurarea coerenței politicilor UE, inclusiv pe diverse aspecte ca alinierea bugetelor naționale și a bugetului UE, inclusiv PAC și fondurile de coeziune, de exemplu, prin garantarea unei alocări echitabile a resurselor între statele membre și regiuni, pe baza unor obiective clare, menite să sporească convergența și să încurajeze competitivitatea, cu accent pe statele membre și regiunile cele mai defavorizate și pe politici în domenii precum educația, inovarea și finanțarea cercetării și dezvoltării;

56. reamintește, în plus, că Strategia Europa 2020 va fi credibilă doar dacă va fi susținută de resurse financiare adecvate, și, prin urmare, susține:

- adoptarea unor concluzii coerente în contextul următorului cadru financiar multianual și al unui buget al UE axat pe politici care să contribuie la realizarea obiectivelor Strategiei Europa 2020;
- alocarea fondurilor UE pe baza eficacității și relevanței lor economice, sociale și ecologice, fondurile care nu au fost utilizate de statele membre putând fi realocate investițiilor publice sustenabile la nivelul UE pentru proiecte sau programe comune destinate promovării creșterii, competitivității și ocupării forței de muncă, precum investiții în infrastructură, educație și formare profesională, inovare, cercetare și dezvoltare;
- acordarea de asistență tehnică orientată către îmbunătățirea absorbției fondurilor și realizarea efectivă a proiectelor de investiții;

Miercuri, 6 iulie 2011

- un rol mai important pentru Banca Europeană de Investiții (BEI) în consolidarea rolului catalizator și a funcției stimulative a fondurilor structurale;
- dezvoltarea în continuare și utilizarea optimă a instrumentelor de finanțare inovatoare, care implică în special BEI și Fondul European de Investiții (FEI), precum și Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare (BERD) (de exemplu, combinarea subvențiilor și împrumuturilor, instrumentele de capital de risc, noile forme de partajare a riscului și de garanții);
- măsurile de orientare a economiilor private către investiții pe termen lung cu ajutorul unor stimulente și mecanisme adecvate;
- conceperea unei finanțări inovatoare pe termen lung care să includă atât fonduri publice, cât și private;
- introducerea obligațiunilor pentru finanțarea proiectelor în vederea asigurării accesului la capitalul privat pentru a răspunde necesităților de infrastructură ale Europei;
- măsurile de garantare a disponibilității unor cantități semnificativ mai mari de capital de risc legate de investiții pe termen lung;
- măsurile pentru a facilita accesul la finanțare și a asigura mai puțină birocrație, în special pentru IMM-uri, menținând, în același timp, standarde stricte de transparență;

Politicile energetice, de transport și piața internă

57. consideră că instituirea unei Comunități Europene a Energiei este un proiect politic esențial pentru îndeplinirea obiectivelor strategiei Europa 2020 și a obiectivului de tranziție către energii regenerabile, maximizând totodată eficiența energetică, sporind independența energetică a UE și creând o veritabilă piață interconectată a energiei; subliniază importanța dimensiunii externe a politicii sale energetice;

58. consideră că relațiile dintre țările producătoare de petrol și gaze naturale și țările consumatoare, în primul rând țările europene, ar trebui consolidate, având în vedere evoluțiile recente în peisajul politic din zona Mării Mediterane; consideră că trebuie să se implementeze de urgență o politică comună pentru un sector energetic și o aprovizionare cu materii prime sustenabile în vederea evitării efectelor negative care ar putea prelungi procesul de redresare și întârzia dezvoltarea viitoare a economiei europene;

59. subliniază rolul-cheie pe care îl joacă raționalizarea principiilor de utilizare eficientă a resurselor în toate politicile UE pentru asigurarea competitivității UE, inclusiv conceperea de noi produse și servicii inovatoare, noi modalități de a reduce resursele utilizate, de a reduce la minimum deșeurile, de a îmbunătăți gestionarea stocurilor de resurse, de a schimba modelele de consum, de a îmbunătăți logistica, de a garanta că procesele de producție, metodele de gestionare și cele comerciale sunt optimizate, astfel încât să se garanteze că produsele și serviciile sunt concepute din perspectiva întregului lor ciclu de viață;

60. reamintește că accesul la energie și la materii prime, precum și utilizarea eficientă a acestora sunt esențiale pentru asigurarea competitivității generale a UE; subliniază că, pentru a rămâne competitivă pe termen lung, UE trebuie să fie lider mondial în promovarea economisirii de energie și a eficienței energetice, în cercetarea și investirea în noi tehnologii ecologice, în diversificarea și raționalizarea aprovizionării cu energie, precum și în dezvoltarea și utilizarea sporită a surselor de energie regenerabile; reamintește că reducerea dependenței de importurile de energie și de materii prime contribuie la asigurarea competitivității UE, contribuind totodată la atingerea obiectivelor UE privind inflația;

Miercuri, 6 iulie 2011

61. subliniază că trebuie acordată o atenție deosebită unei politici sustenabile de transporturi, în special, extinderii rețelilor de transport european, optimizarea accesului la acestea în regiunile mai puțin dezvoltate, prin intermediul resurselor fondurilor structurale și de coeziune, putând contribui decisiv la consolidarea pieței unice; subliniază importanța de a dispune de un sistem de transporturi eficient și interconectat, care să faciliteze libera circulație a persoanelor, a bunurilor, a mărfurilor și a serviciilor și să promoveze creșterea economică; subliniază importanța rețelilor transeuropene de transport (TEN-T) în vederea furnizării unei valori adăugate europene importante, deoarece acestea contribuie la eliminarea blocajelor, îndepărtarea barierele fizice precum ecartamentele diferite ale căilor ferate, și la crearea unor infrastructuri transfrontaliere;

62. consideră că Actul privind piața unică este o inițiativă politică esențială care stă la baza obiectivelor strategiei Europa 2020 și a inițiativelor emblematice destinate exploatării pe deplin a potențialului de creștere al pieței interne și finalizării pieței unice, în spiritul raportului Monti; subliniază că această criză a dovedit în mod clar importanța consolidării bazei industriale a UE și a potențialului său de inovare prin facilitarea accesului la piață și a mobilității și prin combaterea fragmentării sociale și teritoriale în întreaga Uniune;

Mobilitatea și migrația

63. subliniază că atât revoltele majore din regiunile învecinate, cât și evoluțiile demografice din cadrul Uniunii Europene impun o politică comună în materie de migrație; subliniază că trebuie încurajate accesul la piața muncii și mobilitatea, prin oferirea de condiții și drepturi sociale și de încadrare în muncă egale pentru toți, inclusiv recunoașterea calificărilor profesionale și a diplomelor în întreaga Uniune Europeană, împreună cu posibilitatea de a transfera prestațiile de asigurări sociale și pensiile, pentru a consolida piața unică europeană;

64. consideră că Acordul Schengen rămâne o reușită de excepție pentru cetățenii Uniunii și că ar trebui protejat; solicită consolidarea cooperării în acest sens; își exprimă îngrijorarea profundă față de posibilele schimbări aduse normelor Schengen; insistă asupra necesității ca Parlamentul să fie implicat în mod corespunzător în procesul legislativ și subliniază importanța împiedicării statelor membre de a lua decizii unilaterale în acest domeniu; reamintește că adoptarea Acordului Schengen a reprezentat un pas către o mai mare integrare europeană și că principiul liberei circulații a persoanelor trebuie să fie protejat;

65. solicită o politică de imigrație comună a UE și salută propunerile Comisiei de a oferi mai multe căi legale de a veni și a lucra în UE; subliniază necesitatea unei reforme a sistemului actual de cărți albastre (prin extinderea acestuia la un număr mult mai mare de locuri de muncă și profesii); constată că angajatorii din UE sunt tot mai dependenți de resortisanți din țări din afara Europei pentru a prelua locuri de muncă în sectoare precum agricultura, horticultura, turismul, îngrijirea și asistența persoanelor vârstnice, întrucât tot mai puțini cetățeni ai Uniunii sunt disponibili pentru munca în aceste sectoare; consideră că propunerea Comisiei privind lucrătorii sezonieri trebuie să ofere acestor lucrători, care sunt deseori vulnerabili și neprotejați, condiții mai bune și un statut legal solid pentru a preveni exploatarea acestora;

IMM-urile, inovarea și cercetarea și dezvoltarea

66. recomandă Comisiei să încurajeze și să faciliteze o mai mare finanțare prin capitaluri proprii a IMM-urilor, fie prin capital de risc, fie prin cotarea acțiunilor la bursă, o mai mare asistență prin intermediul fondurilor structurale și o mai mică dependență de îndatorare, în special în cazul societăților din sectorul de înaltă tehnologie aflate în faza de demarare a activității, care au mare nevoie de capital pentru cercetare și dezvoltare; subliniază necesitatea consolidării instrumentului de garantare din cadrul Programului-cadru pentru competitivitate și inovare (CDT) și a simplificării accesului la finanțare pentru IMM-uri; atrage atenția că este în special necesar să se încurajeze și să se sprijine femeile întreprinzătoare;

Miercuri, 6 iulie 2011

67. recunoaște rolul economiei sociale (al treilea sector) în Europa și semnificația sa pentru încurajarea inovării; subliniază nevoia unor politici privind achizițiile publice strategice, ecologice și eficiente din punctul de vedere al utilizării resurselor în Europa, în vederea sprijinirii unui sector al inovării echitabil și competitiv;

68. îndeamnă ca Băncii Europene de Investiții și Fondului European de Investiții să li se acorde un rol principal la nivel european în eliberarea unor fonduri pentru IMM-uri prin intermediul unor proceduri optimizate și mai clare, colaborând astfel cu instituțiile financiare ale statelor membre și evitând crearea de sisteme paralele cu structurile deja existente la nivel național, astfel încât IMM-urile să își poată găsi cu ușurință punctul de intrare obișnuit; recomandă ca BEI/FEI să acționeze ca un filtru, concentrându-se pe sectoarele prioritare din cadrul Strategiei UE 2020, pentru a consolida economia, ocuparea forței de muncă, sustenabilitatea ecologică și utilizarea eficientă a resurselor, acționând ca mentori pentru grupurile de IMM-uri selectate și luând parte la discuții cu băncile și echipele lor de gestionare a riscurilor cu scopul de a ajuta IMM-urile să obțină împrumuturi pe termen lung; solicită să se utilizeze la maximum capacitatea BEI de a furniza finanțare;

69. solicită statelor membre să accelereze procesul de punere în aplicare a măsurilor stabilite de *Small Business Act* (2008) și de revizuirea acestuia, publicată la 23 februarie 2011, în vederea reducerii sarcinilor administrative, facilitării accesului IMM-urilor la finanțare și sprijinirii internaționalizării IMM-urilor;

70. subliniază faptul că următoarea generație de programe de finanțare ale UE trebuie să sprijine sistematic IMM-urile inovatoare și creatoare de locuri de muncă pe piața internă și la nivel mondial; subliniază necesitatea de a facilita crearea rapidă de noi întreprinderi, utilizând noile tehnologii, de a îmbunătăți finanțarea acestora, de a reduce sarcinile administrative și de a promova internaționalizarea acestora; consideră că ar fi recomandabilă recunoașterea rolului central al sistemului de bănci populare și regionale care garantează optimizarea strategiei de ajutor și susținerea reală a sectorului IMM-urilor;

Impozitare

71. subliniază faptul că atât UEM, cât și piața internă au nevoie de o mai mare coordonare a politicilor fiscale naționale; subliniază faptul că ar trebui îmbunătățită calitatea impozitării pentru a oferi stimulentele adecvate pentru ocuparea forței de muncă, inovare și a investiții pe termen lung; solicită Comisiei să analizeze, în contextul Semestrului european, rezistența fiscală a sistemelor fiscale ale statelor membre astfel încât reformele fiscale ale acestora să reziste la fluctuațiile economice și să nu conteze în mod inutil pe baze de impozitare foarte ciclice sau cunoscute ca fiind predispușe la bule economice;

72. sprijină Comisia în eforturile sale de combatere a concurenței fiscale dăunătoare, a evaziunii sau a fraudei fiscale și a paradisurilor fiscale, atât în UE, cât și la nivel internațional, de îmbunătățire a sistemelor de colectare a taxelor și de introducere a unei baze de impozitare consolidate comune pentru întreprinderi cu limite fiscale ulterioare orientative, precum și a unui sistem de impozitare simplificat și specific pentru IMM-uri; salută strategia privind TVA, care urmează să fie prezentată de către Comisie cu scopul de a crea un sistem rezistent la fraudă;

73. constată că combaterea fraudei și a evaziunii fiscale și îmbunătățirea sistemului de colectare a taxelor, de asemenea în legătură cu țările terțe, trebuie să reprezinte un aspect esențial al eforturilor actuale depuse de statele membre în vederea consolidării bugetare;

74. consideră că o astfel de mișcare este critică în contextul actual, când statele membre trebuie să își consolideze bugetele; constată că concurența fiscală este acceptabilă atât timp cât nu pune în pericol capacitatea statelor membre de a colecta veniturile preconizate în mod rezonabil și reamintește că ar trebui găsite soluții pentru minimizarea concurenței fiscale dăunătoare;

Miercuri, 6 iulie 2011

75. consideră că alocarea fondurilor UE ar trebui să țină seama de strategia de impozitare a statelor membre și de dorința lor de a coopera în combaterea evaziunii fiscale și promovarea unei cooperări fiscale mai strânse;

76. recunoaște lipsa unei definiții comune a paradisurilor fiscale; solicită cel puțin o definiție unică acceptată la nivel european, în așteptarea ajungerii la un acord asupra unei definiții la nivel mondial;

77. invită statele membre, ținând cont de caracterul fundamental al luptei împotriva corupției și în vederea unei veritabile asanări a sistemului financiar, să includă în sistemul lor penal o dispoziție care să prevadă anularea unei plăți și, în cazul în care plata a avut loc, solicitarea dublului sumei plătite în orice situație în care se realizează lucrări care implică acte de corupție, darea de mită sau alte mijloace care vizează obținerea de avantaje ilicite din partea organismului plătitor;

Ocuparea forței de muncă

78. subliniază faptul că locurile de muncă noi și mai bune reprezintă o condiție prealabilă pentru o strategie de creștere corectă, ecologică și inteligentă, și, în consecință, solicită:

- crearea de noi locuri de muncă în sectoarele bazate pe inovare, cercetare și dezvoltare, cum ar fi sectoarele energetic și ecologic, într-un mod care să asigure un echilibru de gen;
- măsuri de îmbunătățire a eficacității sprijinului UE actual pentru crearea directă de locuri de muncă disponibile în statele membre în temeiul Fondului social european;
- măsuri pentru facilitarea participării pe piața muncii a femeilor (îndeosebi printr-o sporire considerabilă a serviciilor de îngrijire a copiilor la prețuri accesibile), a lucrătorilor în vârstă (fără a le afecta dreptul la pensie și la asigurări sociale) și a imigranților legali și pentru reducerea șomajului, în special în rândul tinerilor;
- măsuri de sporire a calității educației și a formării profesionale și promovarea eficace a învățării de-a lungul vieții și a spiritului antreprenorial în vederea consolidării capacității de angajare a lucrătorilor și a dezvoltării unui capital uman competitiv;
- dezvoltarea oportunităților de angajare și a programelor de incluziune socială pentru grupurile cele mai vulnerabile, precum populația de etnie romă și persoanele cu dizabilități;
- locuri de muncă sustenabile, de înaltă calitate, care să asigure venituri decente în agricultură și în zonele rurale;
- măsuri de combatere a muncii ilegale;

79. subliniază că, în mare măsură, șomajul din statele membre în care sunt aplicate în prezent măsuri de austeritate este cauzat de declinul activității economice în general, înregistrându-se o sporire alarmantă a ratei șomajului pe termen lung; constată că problema șomajului pe termen lung trebuie abordată de urgență, deoarece poate afecta în mod grav creșterea pe termen lung în țările vizate și, în consecință, poate reduce perspectivele de competitivitate ale întregii Uniuni;

Miercuri, 6 iulie 2011

80. constată că piața muncii a UE ar putea rămâne fragmentată pe termen lung, ca rezultat al actualei crize, pe de o parte cu o concentrare a unei forțe de muncă de înaltă calitate în statele membre cu conturi curente echilibrate și, pe de altă parte, cu rate sporite ale șomajului și cu o lipsă a unei forțe de muncă competitive în statele membre cel mai grav afectate de criză și, de asemenea, care se confruntă cu cele mai mari datorii;

81. consideră că există încă nevoia de a aborda problema guvernantei corporative în ceea ce privește stimulentele de gestionare pentru investiții pe termen lung și crearea de locuri de muncă; sugerează întocmirea unui raport anual de evaluare a responsabilității corporative sociale și de mediu pentru toate societățile cotate cu peste 250 de angajați și o cifră de afaceri de peste 50 de milioane de euro;

Strategia de învățământ

82. subliniază importanța educației copiilor, a educației profesionale și universitare și a educației adulților în vederea inovării și a creșterii economice și subliniază importanța unei implementări adecvate a flexibilității; subliniază necesitatea de adaptare a sistemelor de educație și de formare profesională pentru ca populația să își poată însuși mai bine cunoștințele și aptitudinile necesare asigurării unui nivel mai ridicat de ocupare a forței de muncă, productivitate, creștere economică și competitivitate;

83. propune crearea unui program european de stagii profesionale asemănător programului Erasmus, cu implicarea deplină a sectorului privat; consideră că un astfel de program ar trebui să implice grupuri de universități, universități de științe aplicate, institute de formare profesională, industria, piețele financiare, IMM-urile și companiile mari, și ar trebui să ofere cetățenilor, inclusiv grupurilor vulnerabile, acces la formare, în special în ceea ce privește competențele transferabile din economia bazată pe cunoaștere, astfel încât să încurajeze învățarea pe tot parcursul vieții;

84. sprijină ferm introducerea unor măsuri de creștere a calității învățământului superior în Europa, printre altele, prin reducerea în continuare a barierelor din calea mobilității studenților, prin îmbunătățirea legăturilor dintre mediul academic și cel de afaceri și prin stimularea unui spirit antreprenorial mai puternic în societate; propune introducerea unei burse europene de inovare, menită să contribuie la promovarea cunoștințelor și a competențelor utilizate în sectoare inovatoare, permițând în același timp crearea unor rețele și cooperarea în UE; consideră că o astfel de bursă s-ar adresa tinerilor în cadrul unor programe educațional-profesionale, înființate și implementate în mod specific în fiecare dintre statele membre;

85. subliniază nevoia de a crea condiții, la nivel european și național, pentru ca sectorul privat să sporească investițiile în C&D; observă că finanțarea universităților se realizează predominant prin bugetele naționale, aflate deja sub presiune în vederea consolidării; în consecință, încurajează statele membre să se asigure că sistemele lor de finanțare a universităților sunt concepute în așa fel încât să crească capacitatea Europei de dezvoltare tehnologică, de inovare și de creare de locuri de muncă;

86. consideră că, pentru a încuraja statele membre să investească mai mult în domeniul educației, în contextul evaluării obiectivelor bugetare pe termen mediu ale statelor membre ar trebui acordată o atenție specială cheltuielilor publice pentru educație, cercetare și formare profesională;

87. sprijină apelul lansat de Asociația Europeană a Universităților (EUA) pentru sporirea investițiilor publice în învățământul superior la 3 % din PIB; consideră că acest obiectiv necesită o evaluare calitativă a acestor cheltuieli atunci când se evaluează PSC;

88. solicită îmbunătățirea educației pentru locuri de muncă ce nu necesită studii universitare prin dezvoltarea formării vocaționale;

Miercuri, 6 iulie 2011

V. Regândirea Uniunii Europene: dincolo de guvernanta economică europeană

89. subliniază că Uniunea Europeană se află la o răscruce: fie statele membre decid să își unească forțele pentru consolidarea integrării, fie, din cauza stăgnării la nivel decizional și a divergențelor la nivel economic, UE s-ar putea dezmembra;

90. atrage atenția cu privire la riscul unei Uniuni fragmentate, vulnerabile în fața protecționismului și tendințelor populiste;

91. invită la o Uniune politică mai democratică, în care instituțiilor UE să li se acorde un rol mai solid atât în proiectarea, cât și în punerea în aplicare a politicilor comune; subliniază importanța consolidării legitimității democratice și a controlului Uniunii;

92. subliniază importanța respectării principiilor proiectului european, și anume egalitatea statelor membre, solidaritate, coeziune și cooperare; atrage atenția asupra nevoii de adeziune la aceste principii prin abordarea eficace a dezechilibrelor interne și prin trecerea la o convergență considerabilă printr-o coordonare între statele membre din zona euro și statele membre din afara zonei euro;

93. subliniază nevoia unei Comisii Europene mai puternice, care să fie într-o mai mare măsură responsabilă în fața Parlamentului și care să joace rolul de voce principală a cetățenilor, îndeosebi în ceea ce privește furnizarea unui spațiu de dezbateri transfrontaliere publice, având în vedere efectul de domino al deciziilor naționale în domenii precum guvernanta economică și socială;

94. subliniază că guvernanta economică, însoțită de politici economice, fiscale și sociale convergente, trebuie să fie organizată folosind metoda comunitară și dirijată de către instituțiile Uniunii, cu implicarea deplină a parlamentelor naționale;

95. consideră că noua legislație privind Comitetul european pentru risc sistemic (CERS) și cele trei autorități europene de supraveghere reprezintă un prim pas în direcția cea bună, dar că este nevoie de noi progrese în vederea asigurării, în special, a supravegherii directe la nivelul Uniunii a instituțiilor sistemice, cum ar fi entitățile extrem de îndatorate, și a aplicării unui set unic de norme; subliniază necesitatea de a acorda resurse umane și financiare noilor autorități, proporțional cu responsabilitățile aflate în mod corespunzător în creștere;

96. consideră că, alături de supravegherea menită să asigure stabilitatea financiară, există o nevoie de mecanisme de supraveghere și de prevenire a bulelor potențiale și de alocare optimă a capitalului în lumina provocărilor și obiectivelor macroeconomice, precum și o nevoie de investiții în economia reală; consideră, în plus, că politica de impozitare trebuie să fie utilizată ca un instrument în acest scop;

97. solicită Comisiei să prezinte propuneri suplimentare pentru reglementarea structurilor de pe piețele financiare ale căror dimensiuni, integrare sistemică, complexitate și interconectivitate pot reprezenta o amenințare la adresa stabilității financiare și a capacității autorităților de reglementare de a rezista cererilor lor, incluzând măsuri care să permită autorităților de supraveghere să le monitorizeze activitățile și, în special, sistemul bancar alternativ și nivelul acestora de levier; invită Comisia să examineze opțiunile de reglementare, precum limitarea sau descurajarea în ceea ce privește mărimea și modelul de afaceri;

98. subliniază faptul că, pentru soluționarea crizei datoriei publice și creșterea competitivității UE, a convergenței și a solidarității, se impune o reorientare a competențelor și a cheltuielilor către Uniunea Europeană, astfel încât să se reducă în mod semnificativ sarcina asupra bugetelor naționale, și evidențiază necesitatea realizării unor sinergii semnificative între bugetele naționale și bugetul UE, care să permită o utilizare și o alocare optime ale resurselor fiscale existente la toate nivelurile, cu respectarea, în același timp, a principiului subsidiarității, pentru susținerea regiunilor și statelor puternice;

Miercuri, 6 iulie 2011

99. conchide că, în vederea realizării uniunii politice și democratice și a integrării economice, adaptate la uniunea monetară, în conformitate cu prioritățile stabilite de Consiliul European, UE are nevoie de un buget suficient de mare pentru a gestiona moneda euro în mod durabil, asigurându-i acesteia o marjă bugetară adecvată la nivelul organizației politice care o emite;

100. reamintește că în rapoartele care au precedat realizarea uniunii monetare, în special Raportul McDougall, care analiza condițiile necesare punerii în aplicare a Planului Werner, s-a afirmat că volumul unui astfel de buget ar trebui să fie între 2,3 % și 10 % din VNB-ul Uniunii, în funcție de numărul și de tipul de funcții de realocare asumate de bugetul Uniunii, că bugetul va trebui finanțat din resurse proprii și că ar trebui utilizat pentru a finanța politici și măsuri din domeniul politicii externe, de apărare și de securitate, din sectorul energiei și al transporturilor, al dezvoltării, cooperării și cercetării, precum și că bugetele naționale vor fi reduse corespunzător, pentru a asigura neutralitatea fiscală pentru cetățeni și întreprinderi;

101. subliniază necesitatea de a realiza un echilibru mai bun între politicile economice și sociale, inclusiv prin consolidarea și instituționalizarea dialogului social macroeconomic;

102. reamintește că legitimitatea Uniunii Europene decurge din valorile democratice pe care le vehiculează, din obiectivele pe care le urmărește și din competențele, instrumentele și instituțiile de care dispune; consideră că, pentru aprofundarea integrării economice europene, este necesară asigurarea stabilității zonei euro și a întregii Uniuni, fiind necesare progrese suplimentare în ceea ce privește: reprezentarea externă a zonei euro, votul cu majoritate calificată asupra unei baze de impozitare, măsurile de combatere a fraudei și evaziunii fiscale, posibila emiter reciprocă de titluri de creanțe publice și de euro-obligațiuni pentru a stimula disciplina bugetară, capacitatea de împrumut a UE, un echilibru mai bun între politicile sociale și cele economice, resursele proprii pentru bugetul UE și rolul parlamentelor naționale și al Parlamentului European;

103. consideră că deciziile politice cu privire la guvernanța economică nu ar trebui să pună în pericol angajamentele convenite la nivelul UE care reflectă obiectivele și interesele tuturor statelor membre, iar astfel de decizii ar trebui să se bazeze pe tratat și ar trebui să beneficieze de implicarea instituțională deplină a Comisiei Europene și a Parlamentului European și de controlul asigurat de acestea;

104. solicită o strategie cuprinzătoare ca răspuns la provocările cu care se confruntă Uniunea, cu o guvernanță economică consolidată drept piatră de temelie a răspunsului UE; de asemenea, solicită menținerea determinării cu privire la urmărirea obiectivelor de consolidare fiscală, creștere durabilă, îmbunătățire a reformelor structurale și de redresare a sectorului financiar; ia act de Pactul euro plus propus de Consiliu, ca element component al pachetului de guvernanță economică, negociat între Parlament și Consiliu;

105. solicită ca Tratatul Euratom să fie transformat într-o Comunitate Europeană a Energiei;

106. consideră că, alături de modificările tratatului necesare pentru mecanismul de stabilitate, aceste aspecte interconectate ar trebui să fie abordate în cadrul unei Convenții, care să se întrunească în conformitate cu articolul 48 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană;

107. consideră că, în cazul în care aceste aspecte nu vor fi abordate, se va impune o trecere la cooperarea consolidată în conformitate cu articolul 329 din TFUE pentru a permite zonei euro să funcționeze în mod democratic și eficient;

Miercuri, 6 iulie 2011

108. reamintește că un răspuns european la actuala criză trebuie să se bazeze pe o integrare europeană aprofundată, pe aplicarea metodei comunitare, pe consolidarea dialogului interparlamentar, pe promovarea dialogului social, pe consolidarea statului social prin sprijinirea incluziunii sociale, pe crearea de locuri de muncă și creștere durabilă, precum și pe dezvoltarea în continuare a economiei sociale de piață și a valorilor sale, drept obiectiv esențial al Uniunii Europene, astfel încât toți cetățeni să adere la proiectul european pe baza valorilor consacrate în tratate și în Crata drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;

*

* *

109. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, președintelui Consiliului European, președintelui Eurogrupului, Băncii Centrale Europene, Băncii Europene de Investiții, Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare, Comitetului Economic și Social, Comitetului Regiunilor, guvernelor și parlamentelor statelor membre, precum și partenerilor sociali.

Joi, 7 iulie 2011

Situația din Siria, Yemen și Bahrain în contextul situației din lumea arabă și din Africa de Nord

P7_TA(2011)0333

Rezoluția Parlamentului European din 7 iulie 2011 referitoare la Siria, Yemen și Bahrain în contextul situației din lumea arabă și din Africa de Nord

(2013/C 33 E/16)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Siria, Yemen și Bahrain, în special cea din 7 aprilie 2011 referitoare la situația din Siria, Bahrain și Yemen ⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 24 martie 2011 referitoare la relațiile Uniunii Europene cu Consiliul de Cooperare al Golfului ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 7 aprilie 2011 referitoare la revizuirea politicii europene de vecinătate - dimensiunea sudică ⁽³⁾,
- având în vedere declarațiile Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al UE (VP/ÎR) referitoare la Siria din 18, 22, 24 și 26 martie, 23 aprilie, precum și din 6 și 11 iunie 2011; la Yemen din 10, 12 și 18 martie, 27 aprilie, 11, 26 și 31 mai și 3 iunie 2011, precum și la Bahrain din 10, 12 și 18 martie, 3 mai și 1 iulie 2011,
- având în vedere declarația efectuată de VP/ÎR în numele UE referitoare la Siria din 29 aprilie 2011,
- având în vedere Comunicarea comună privind „O nouă reacție în contextul schimbărilor din țările vecine” din 25 mai 2011, care completează Comunicarea comună privind „Un parteneriat pentru democrație și prosperitate împărtășită cu țările sud-mediteraneene” din 8 martie 2011,
- având în vedere declarația privind vecinătatea sudică dată la reuniunea Consiliului European din 23 și 24 iunie 2011,
- având în vedere rezoluția privind Siria din 29 aprilie 2011 a Consiliului pentru Drepturile Omului,
- având în vedere Deciziile Consiliului 2011/273/PESC din 9 mai 2011, 2011/302/PESC din 23 mai 2011 și 2011/367/PESC din 23 iunie 2011 privind Siria,
- având în vedere concluziile Consiliului Afaceri Externe din 23 mai și 20 iunie 2011,
- având în vedere declarația Secretarului General al ONU din 3 iunie 2011 privind Siria,
- având în vedere declarația Secretarului General al ONU din 23 iunie 2011 referitoare la sentințele pronunțate în cazul a 21 de activiști politici, apărători ai drepturilor omului și lideri ai opoziției din Bahrain,
- având în vedere raportul preliminar al Înaltului Comisar pentru Drepturile Omului privind Siria din 14 iunie 2011,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0148.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0109.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0154.

Joi, 7 iulie 2011

- având în vedere Declarația Universală a Drepturilor Omului din 1948,
 - având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite privind drepturile copilului din 1990,
 - având în vedere Pactul internațional privind drepturile civile și politice din 1966,
 - având în vedere Convenția ONU împotriva torturii și a altor tratamente și pedepse crude, inumane și degradante din 1975,
 - având în vedere orientările UE privind apărătorii drepturilor omului din 2004, astfel cum au fost actualizate în 2008,
 - având în vedere articolul 110 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât, demonstrații pașnice din țări din Africa de Nord și Orientul Mijlociu au exprimat aspirații democratice legitime și solicitări puternice de reforme politice, economice și sociale care să aibă drept scop realizarea unei democrații veritabile, combaterea corupției și a nepotismului, asigurarea respectării statului de drept, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și reducerea inegalităților sociale și crearea unor condiții economice și sociale mai bune;
- B. întrucât Comunicarea comună din 25 mai 2011 privind o nouă reacție în contextul schimbărilor din țările vecine stabilește o nouă abordare, revizuiind implementarea principiilor fundamentale de acțiune externă a Uniunii, anume valorile universale ale drepturilor omului, democrației și statului de drept, care se situează în centrul politicii de vecinătate, evidențiind în același timp necesitatea ca UE să sprijine schimbările democratice din Africa de Nord și din Orientul Mijlociu;

Siria

- C. întrucât, de la începutul represiunii din Siria, în martie 2011, violența este în creștere, iar forțele de securitate răspund la protestele continue prin arestări în masă și cu o brutalitate din ce în ce mai mare, ucigând peste 400 de civili numai în provincia Daraa și posibil mai mult de 1 000 în total în întreaga Sirie;
- D. întrucât imagini video recent difuzate în întreaga lume arată imagini impresionante cu copii sirieni reținuți în mod arbitrar, victime ale torturii sau relelor tratamente, care în unele cazuri au condus la deces, cum a fost cazul lui Hamza al-Khateeb, un băiat de 13 ani; întrucât, în plus, folosirea de muniție adevărată împotriva demonstrațiilor a cauzat deja moartea a cel puțin 30 de copii, după cum a raportat UNICEF, agenția ONU pentru copii, la 31 mai 2011;
- E. întrucât președintele Bashar al-Assad a declarat, în cel de al treilea discurs al său, din 20 iunie 2011, că un dialog național ar contura viitorul Siriei; întrucât, în ciuda angajamentelor repetate de a realiza reforme politice și schimbări în Siria, autoritățile nu au reușit să ia măsuri credibile pentru a le îndeplini; întrucât organizațiile pentru drepturile omului au documentat deja peste 800 de cazuri de dispariții forțate și 11 000 de cazuri de rețineri arbitrare;
- F. întrucât, la 23 iunie 2011, având în vedere gravitatea situației din țară, Consiliul a adoptat o decizie și un regulament prin care sunt impuse măsuri restrictive pentru încă șapte persoane, adăugate la lista stabilită la 9 mai 2011, prin care au fost introduse măsuri speciale, printre care interdicția de acordare a vizei și înghețarea activelor și, de asemenea, un embargo cu privire la armele și echipamentele care ar putea fi folosite la represiunea internă, împotriva unui număr de patru entități asociate cu regimul sirian;

Joi, 7 iulie 2011

- G. întrucât acordul de asociere între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Arabă Siriană, pe de altă parte, nu a fost semnat; întrucât semnarea acestui acord a fost amânată la cererea Siriei din octombrie 2009, iar Consiliul a decis deja să nu întreprindă alte măsuri; întrucât respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale constituie o parte esențială a acestui acord;
- H. întrucât există riscul grav al intensificării atacurilor violente din partea grupurilor extremiste, inclusiv al celor armate jihadiste; întrucât este important să se asigure protecția diferitelor comunități religioase din Siria, inclusiv a refugiaților irakieni care au sosit în număr mare în țară;
- I. întrucât, după asediul din Daraa, forțele de securitate au lansat o operațiune militară la scară largă și o campanie de arestări arbitrar în orașele învecinate; întrucât un număr estimativ de 12 000 de sirieni din Jisr al-Shughour și din zonele învecinate au trecut granița siriano-turcă de frica represaliilor forțelor de securitate și, potrivit Semilunii Roșii, alte 17 000 de persoane așteaptă să treacă frontiera;

Yemen

- J. întrucât situația din Yemen continuă să producă o profundă îngrijorare, după mai multe luni de violență și tulburări care au provocat o intensă suferință poporului yemenit, având ca rezultat răni grave și pierderi semnificative de vieți omenești, aruncarea în închisoare a protestatarilor, precum și adâncirea crizei economice și politice din țară;
- K. întrucât Consiliul de Cooperare al Golfului (CCG) a inițiat un plan de transfer pașnic al puterii care nu a fost semnat de președintele Yemenului, Ali Abdullah Saleh;
- L. întrucât, în cursul unui recent atac asupra reședinței sale, care a avut loc la 3 iunie 2011, președintele Saleh a fost grav rănit, în prezent primind îngrijiri medicale în Arabia Saudită; întrucât puterea a fost transferată temporar vicepreședintelui țării, Abd Rabbuh Mansur Hadi;
- M. întrucât Yemenul este cea mai săracă țară din Orientul Mijlociu, cu o malnutriție foarte răspândită, cu rezerve de petrol din ce în ce mai reduse, cu o populație în creștere, cu un guvern central slab, cu o lipsă din ce în ce mai mare de apă și cu investiții reduse în economia țării; întrucât există temeri serioase cu privire la dezintegrarea statului yemenit, date fiind armistițiul fragil cu rebelii șiiți din nord, în vigoare din februarie, o mișcare secesionistă în sud, dar și existența multor luptători al-Qaeda care se pare că folosesc Yemenul ca sanctuar;

Bahrain

- N. întrucât starea de urgență națională din Bahrain a fost ridicată la 1 iunie 2011, iar Regele Hamad Bin Isa al-Khalifa a făcut apel la dialog național, care a început la 2 iulie 2011;
- O. întrucât, la 29 iunie 2011, Regele Hamad a instituit o comisie independentă cu o componentă internațională independentă care să cerceteze încălcările drepturilor omului din cursul recentelor represalii ale guvernului împotriva protestatarilor pro-reformiști;
- P. întrucât la 22 iunie 2011, Curtea națională a siguranței din Bahrain, tribunal militar, și-a anunțat verdictul împotriva a 21 de activiști ai opoziției din Bahrain, în absența a șapte dintre aceștia; întrucât 8 activiști din opoziție au fost condamnați la închisoare pe viață, iar 13 au primit pedepse cu închisoarea de până la 15 ani, pentru „complot în vederea răsturnării guvernului”; întrucât numeroși alți activiști politici, apărători ai drepturilor omului și ziaristi au fost reținuți în cursul recentelor proteste pro-reformiste; întrucât, conform organizațiilor pentru drepturile omului, aceștia au fost torturați, supuși unor rele tratamente și hărțuiți;

Joi, 7 iulie 2011

- Q. întrucât, la 22 mai 2011, condamnarea la moarte a lui Ali Abdullah Hassan al-Sankis și a lui Abdulaziz Abdulridha Ibrahim Hussain pentru uciderea a doi polițiști în cursul protestelor antiguvernamentale din Bahrain a fost menținută de Curtea națională a siguranței; întrucât execuțiile au fost amânate până în septembrie;
- R. întrucât 47 de medici și asistenți din Bahrain au fost acuzați de „incitare la răsturnarea prin forță a regimului” și sunt judecați de un tribunal militar din Bahrain; întrucât aceste cadre medicale au tratat toți răniții în mod egal, respectând codul etic al profesiei lor;
- S. întrucât, în urma cererii guvernului din Bahrain, în țară au fost desfășurate forțe străine, sub egida Consiliului de Cooperare al Golfului (CCG),
1. condamnă ferm folosirea forței disproporționate de către regimuri împotriva demonstranților pașnici și regretă numărul mare de morți și răniți; transmite condoleanțe familiilor victimelor și răniților; cere oprirea imediată a vărsării de sânge și eliberarea celor arestați; solicită investigarea crimelor, arestărilor și presupuselor acte de tortură;
 2. își exprimă prețuirea pentru cei care au dat dovadă de curaj în lupta lor pașnică pentru schimbări democratice și, în special, pentru femeile care s-au aflat și continuă să fie în primele rânduri în cadrul protestelor;
 3. cheamă liderii politici ai țărilor arabe să-și îndeplinească angajamentele, angajându-se într-un dialog politic deschis și constructiv, cu implicarea tuturor partidelor și mișcărilor politice democratice, precum și a reprezentanților societății civile, fără amânări sau condiții preliminare, destinat să netezească calea spre o democrație veritabilă și implementarea unor reale, ambițioase și semnificative reforme politice, economice și sociale, care sunt esențiale pentru stabilitatea și dezvoltarea pe termen lung a acestor țări și a regiunii în ansamblu;

Siria

4. condamnă în mod ferm intensificarea violențelor în Siria și încălcările grave ale drepturilor omului care continuă, inclusiv asediarea unor orașe ca Daraa, Jish al-Shughour și Hama, arestările în masă, omorurile extrajudiciare, reținerile arbitrare, disparițiile forțate și tortura;
5. deplânge faptul că ridicarea stării de urgență anunțată la 21 aprilie 2011 și reformele promise de președintele Assad nu au fost puse în practică și că prizonierii politici rămân în detenție în ciuda amnistierii recente anunțate de președinte; îndeamnă autoritățile siriene să ridice fără întârziere starea de asediu asupra orașelor afectate și să permită accesul imediat și nestingherit al agențiilor umanitare și al lucrătorilor acestora;
6. îndeamnă autoritățile siriene și pe președintele Bashar al Assad să pună capăt uciderii protestatarilor neînarmați și să elibereze imediat toți demonstranții, jurnaliștii, apărătorii drepturilor omului și prizonierii politici; solicită angajarea tuturor forțelor democratice și a actorilor societății civile într-un proces politic imediat și veritabil, pentru a contribui la o tranziție democratică în Siria, bazată pe o agendă concretă de reforme fundamentale și pe respectarea drepturilor omului și a statului de drept;
7. solicită autorităților siriene să permită accesul în țară pentru presa străină, care să verifice acuzația că „grupuri armate de extremiști” deschid focul împotriva forțelor de securitate, acuzație care reprezintă justificarea regimului pentru baia de sânge inacceptabilă care are loc; invită autoritățile siriene să dea dovadă de cooperare deplină și să ofere acces nelimitat Biroului Înaltului Comisar și altor mecanisme ale ONU;

Joi, 7 iulie 2011

8. îndeamnă autoritățile siriene să elibereze imediat toți copiii arestați în cursul reprimării demonstrațiilor sau în cadrul evenimentelor colaterale, să investigheze minuțios cazurile raportate de violență împotriva copiilor și să nu mai comită în viitor nicio arestare sau act de violență împotriva copiilor și nicio altă încălcare a drepturilor copiilor;

9. salută decizia Consiliului de a impune măsuri restrictive asupra Siriei și a persoanelor responsabile pentru reprimarea violentă a populației civile, de a suspenda toate preparativele pentru noi programe de cooperare bilaterală, de a suspenda programele bilaterale în curs cu autoritățile siriene desfășurate în cadrul instrumentului european de vecinătate și parteneriat (IEVP) și al instrumentului MEDA, de a invita Banca Europeană de Investiții (BEI) să nu aprobe pentru moment noi operațiuni de finanțare în Siria, de a lua în calcul suspendarea asistenței comunitare acordate Siriei în lumina evenimentelor și de a nu continua acțiunile în direcția acordului de asociere cu Siria; sprijină seria de sancțiuni inteligente adoptate de Consiliu și îl invită să adopte o inițiativă diplomatică fermă pentru a îndemna și alte țări să adopte aceleași sancțiuni; consideră că Consiliul ar trebui să prelungească sancțiunile concrete îndreptate împotriva tuturor persoanelor și entităților care au legătură cu regimul, vizând slăbirea și izolarea acestora, pregătind calea pentru o tranziție democratică;

10. sprijină cu tărie eforturile diplomatice ale UE realizate împreună cu partenerii din comunitatea internațională pentru a garanta că Consiliul de Securitate al ONU (CSONU) condamnă violențele în desfășurare în Siria, respinge impunitatea și îndeamnă autoritățile siriene să vină în întâmpinarea aspirațiilor legitime ale poporului sirian; regretă faptul că aceste eforturi nu au avut succes până în prezent și că nu s-a putut prezenta o rezoluție; invită statele membre ale UE și pe VP/ÎR să-și continue activitatea desfășurată împreună cu partenerii internaționali pentru a asigura implicarea CSONU în situația din Siria și pentru traducerea în practică, de către autoritățile siriene, a responsabilității ce le revine de a proteja populația siriană;

11. salută politica Turciei de a-și menține frontierele deschise pentru refugiații sirieni și mobilizarea rapidă a resurselor Semilunii Roșii;

12. salută recunoașterea de către UE a eforturilor depuse de Turcia și de alți parteneri din regiune pentru a gestiona diferite aspecte ale crizei, în special pe cele umanitare, și afirmă că va conlucra cu aceste țări pentru a soluționa situația din Siria; solicită Turciei și UE să își intensifice coordonarea în materie de politică externă și încurajează puternic continuarea eforturilor concertate în sprijinul democratizării și al dezvoltării în Orientul Mijlociu și în Africa de Nord;

13. invită Consiliul și Comisia să ofere imediat ajutor și sprijin autorităților turce și libaneze în eforturile acestora de a gestiona criza umanitară de la granițele lor cu Siria, inclusiv prin înființarea unui coridor umanitar la nivel ONU;

14. solicită ÎR/VC, Consiliului și Comisiei să încurajeze mișcările de opoziție democratică ce apar înăuntrul și în afara țării; în acest sens, solicită inițierea urgentă a unui dialog politic real, care să conducă la o tranziție democratică profundă în Siria;

Yemen

15. condamnă cu fermitate atacurile armate recente din Yemen, inclusiv atacul din 3 iunie 2011 asupra reședinței prezidențiale; solicită tuturor părților să înceteze toate ostilitățile, să respecte drepturile omului și să respecte permanent încetarea focului;

Joi, 7 iulie 2011

16. salută angajamentul vicepreședintelui Abd Rabbuh Mansur Hadi de a respecta încetarea focului, de a demilitariza orașele Yemenului și de a asigura protecția oricăror alte proteste și demonstrații pașnice;

17. își exprimă solidaritatea cu poporul din Yemen, salută aspirațiile sale la schimbări democratice în țară și sprijină eforturile Consiliului de cooperare al Golfului în măsura în care acestea sunt îndreptate spre identificarea unei soluții negociate, care să implice demisia președintelui Saleh și a membrilor familiei sale care dețin în continuare poziții de putere, în cadrul unui sistem politic mai cuprinzător, orientat către reducerea sărăciei și îmbunătățirea condițiilor de trai pentru majoritatea populației;

18. regretă faptul că autoritățile yemenite nu au reușit să asigure trecerea în siguranță a diplomaților de la Ambasada Emiratelor Arabe Unite prin capitala Sana'a la 22 mai 2011, printre care Secretarul General al CCG, ambasadorii țărilor membre ale CCG, ai UE, al Regatului Unit și al Statelor Unite; solicită autorităților din Yemen să respecte pe deplin Convenția de la Viena privind relațiile diplomatice;

19. își exprimă îngrijorarea față de lipsa unor rapoarte intermediare din partea comisiei la nivel înalt numite de guvernul din Yemen pentru a investiga atacul împotriva protestatarilor de la Sana'a din 18 martie 2011, în care 54 de persoane și-au pierdut viața și peste 300 au fost rănite; reamintește apelul adresat ÎR/VP de a sprijini apelurile pentru realizarea unei anchete internaționale independente asupra incidentului;

20. salută misiunea Oficiului Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului în Yemen, care a evaluat situația drepturilor omului în țară și care va face recomandări guvernului din Yemen și comunității internaționale;

Bahrain

21. condamnă represiunea din Bahrain și insistă ca toți demonștrânții pașnici, printre care se numără activiști politici, ziariști și apărători ai drepturilor omului, precum și cei 47 de doctori și asistenți care își exercitau îndatoririle profesionale, să fie eliberați imediat și necondiționat; își exprimă profunda îngrijorare cu privire la pedepsele cu închisoarea pe viață la care au fost condamnați opt activiști din opoziție și la pedepsele cu închisoarea pentru alți 13 activiști;

22. salută ridicarea stării de urgență națională în Bahrain, precum și apelul la dialog național lansat de Regele Hamad Bin Isa al-Khalifa; consideră că dialogul național lansat de regele Hamad și menit să netezească calea către democrație autentică și reforme politice reale în țară ar fi posibil numai cu participarea tuturor forțelor politice, inclusiv opoziția și societatea civilă;

23. cere autorităților din Bahrain să comute pedeapsa cu moartea la care au fost condamnați Ali Abdullah Hassan al-Sankis și Abdulaziz Abdulridha Ibrahim Hussain și să reintroducă de facto moratoriul asupra pedepsei capitale;

24. ia act cu satisfacție de decizia Regelui Hamad de a institui o comisie independentă care să investigheze încălcările drepturilor omului din cursul recentelor represalii aplicate de guvern protestatarilor pro-reformiști; îndeamnă comisia să procedeze cu deplină imparțialitate și transparență și cere guvernului din Bahrain să nu intervină în activitatea acesteia;

Joi, 7 iulie 2011

25. salută înființarea unui Minister pentru Drepturile Omului și Dezvoltare Socială în Bahrain și îi cere ministrului să acționeze în conformitate cu normele și obligațiile internaționale în materie de drepturi ale omului;

26. își exprimă îngrijorarea cu privire la prezența în Bahrain a unor trupe străine aflate sub egida CCG; își reiterează apelul ca CCG să își folosească resursele în calitate de actor colectiv regional pentru a acționa în mod constructiv și pentru a media în interesul reformelor pașnice din Bahrain;

Lumea arabă și Africa de Nord

27. sprijină procesul democratic de tranziție din Egipt și Tunisia, ca prime exemple ale actualului proces de democratizare și ale noului val de participare a cetățenilor, în special a tinerilor, din lumea arabă; sprijină cu tărie aspirațiile popoarelor spre libertate, drepturile omului și democrație; lansează un apel pentru un proces electoral transparent, echitabil și liber în ambele țări, care să țină seama de situațiile individuale ale acestora; solicită comunității internaționale să își continue eforturile în direcția susținerii și încurajării procesului de reformă politică din țările din Africa de Nord și Orientul Mijlociu;

28. reafirmă angajamentul comunității internaționale de a proteja civilii libieni, inclusiv prin intensificarea presiunii asupra regimului libian, și de a sprijini construirea unui stat libian democratic; salută decizia UE de a-și înăspri sancțiunile împotriva regimului prin adăugarea pe lista UE privind înghețarea activelor a șase noi autorități portuare aflate sub controlul regimului; îl invită din nou pe colonelul Muammar Mohammed Abu Minyar Gaddafi să renunțe imediat la putere;

29. își exprimă îngrijorarea față de suferințele cu care se confruntă populația din Libia din cauza penuriei de alimente, lipsei de acces la îngrijiri medicale și lipsei lichidităților pentru plata salariilor și satisfacerea diferitelor nevoi administrative; cere ÎR/VP și statelor membre ale UE să acționeze urgent pentru a pune la dispoziția Consiliului Național de Tranziție, cu autorizația și sub supravegherea Comitetului pentru sancțiuni al Consiliului de Securitate al ONU, o parte din activele libiene înghețate, pentru a se putea acoperi necesitățile urgente;

30. cere Consiliului și ÎR/VP să lanseze în continuare inițiative în vederea soluționării conflictului, ținând seama de recentele mandate de arestare emise de CPI împotriva colonelului Gaddafi, a fiului acestuia, Saif al-Islam Gaddafi, și a lui Abdullah al-Sanussi;

31. salută procesul de reforme care are loc în Maroc, în special reforma constituțională propusă, care a făcut obiectul unui referendum, drept un pas în direcția potrivită spre deschiderea sistemului de guvernare, modernizare și democrație; solicită partidelor politice din Maroc să ia parte în mod activ la acest proces de schimbare; subliniază că publicul larg, organizațiile societății civile și partidele politice ar trebui să rămână în centrul procesului continuu de punere în practică a reformelor și observă că Marocul a fost prima țară din regiune căreia i s-a acordat statut avansat în relațiile cu UE;

32. ia act cu satisfacție de anunțul Președintelui Algeriei privind inițierea unui proces de democratizare și asigurarea unei mai bune guvernări a țării, inclusiv privind ridicarea stării de urgență și planificarea unei reforme constituționale; subliniază necesitatea accelerării acestor inițiative și cere autorităților algeriene să se angajeze ferm în acest proces de reformă, care ar trebui să fie integrator și deschis societății civile;

33. salută angajamentul față de reforme politice din Iordania, în special revizuirea constituției iordaniene și lucrările Comitetului pentru dialog național; laudă eforturile depuse de autoritățile iordaniene și subliniază nevoia de a pune în aplicare în mod concret aceste reforme; remarcă faptul că UE a convenit să acorde Iordaniei parteneriat cu statut avansat în 2010;

Joi, 7 iulie 2011

34. subliniază faptul că dreptul la libertatea de gândire, de conștiință și de religie este un drept fundamental al omului, care ar trebui garantat de autorități; solicită autorităților să asigure o protecție de încredere și eficace pentru confesiunile religioase prezente în țările lor și să garanteze siguranța personală și integritatea fizică a membrilor tuturor confesiunilor religioase;

35. sprijină cu tărie poziția Consiliului conform căreia politica europeană de vecinătate va trebui să se ridice la înălțimea noilor provocări din vecinătatea sudică; salută angajamentul UE și al statelor membre de a însoți și susține eforturile concrete depuse de guvernele angajate cu adevărat în reforme politice și economice, precum și de societățile civile; salută înființarea de către ÎR/VP a unui grup operativ pentru zona sud-mediteraneeană;

36. invită Comisia și Consiliul să adopte o abordare de la caz la caz, pe baza unei politici progresive („mai mult pentru mai mult”), așa cum se prevede în Comunicarea comună din 25 mai 2011, în ceea ce privește țările din sudul Mediteranei, întrucât progresele reale cu privire la democrație, la organizarea unor alegeri libere și corecte și mai ales la respectarea drepturilor omului ar trebui recompensate;

37. solicită Uniunii Europene să continue să acorde ajutorul umanitar necesar persoanelor strămutate din regiune, dintre care mulți sunt acum refugiați la granițele țării lor;

38. salută „parteneriatul Deauville” cu popoarele din regiune lansat de membrii G8; remarcă faptul că primele țări membre ale parteneriatului vor fi Egipt și Tunisia; solicită Consiliului și statelor membre ale UE să-și coordoneze eforturile cu membrii G8 care sunt gata să extindă acest parteneriat la toate țările din regiune care se angajează în tranziția spre o societate liberă, democratică și tolerantă;

*

* *

39. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate/Vicepreședintelui Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, guvernului și parlamentului Republicii Arabe Siriene, guvernului și parlamentului Republicii Yemen, guvernului și parlamentului Republicii Turcia, guvernului și parlamentului Regatului Bahrain, Consiliului Național de Tranziție, guvernului și parlamentului Regatului Maroc, guvernului și parlamentului Republicii Algeriene Democratice și Populare, guvernului și parlamentului Regatului Iordaniei, guvernului și parlamentului Republicii Arabe Egipt, guvernului Republicii Tunisiene, Secretarului General al Consiliului de Cooperare al Golfului și Secretarului General al Uniunii pentru Mediterana.

Politicele externe ale UE în favoarea democratizării

P7_TA(2011)0334

Rezoluția Parlamentului European din 7 iulie 2011 referitoare la politicile externe ale UE în favoarea democratizării (2011/2032(INI))

(2013/C 33 E/17)

Parlamentul European,

— având în vedere Declarația universală a drepturilor omului, în special articolul 21, și Pactul internațional privind drepturile civile și politice, în special articolul 25,

— având în vedere Convenția ONU privind drepturile copilului,

Joi, 7 iulie 2011

- având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite din 1979 privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor (CEDAW),
- având în vedere Convenția europeană pentru protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale și angajamentele OSCE stabilite la Copenhaga în 1990 și la Summitul de la Istanbul din 1999, prin care toate statele participante la OSCE s-au angajat să invite observatori internaționali, în mod special Biroul pentru instituții democratice și drepturile omului (BIDDO), la alegerile lor,
- având în vedere Carta africană privind drepturile omului și popoarelor și Convenția americană privind drepturile omului,
- având în vedere Convenția nr. 169 a OIM din 7 iunie 1989 referitoare la populațiile indigene și tribale,
- având în vedere articolele 2, 6, 8 și 21 din Tratatul privind Uniunea Europeană,
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, proclamată la Strasbourg, la 12 decembrie 2007,
- având în vedere articolele 8, 9 și 96 din Acordul de parteneriat ACP-CE (2000),
- având în vedere Rezoluția din 4 decembrie 2000, intitulată „Promovarea și consolidarea democrației” ⁽¹⁾ și Rezoluția din 20 decembrie 2004, intitulată „Consolidarea rolului organizațiilor și înțelegerilor, în special regionale și subregionale, în promovarea și consolidarea democrației” ⁽²⁾, ale Adunării Generale a ONU,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1889/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 de instituire a unui instrument de finanțare pentru promovarea democrației și drepturilor omului la scară mondială (IEDDO),
- având în vedere Rezoluția sa din 20 septembrie 1996 referitoare la Comunicarea Comisiei privind luarea în considerare a respectării principiilor democrației și drepturilor omului în acordurile dintre Comunitate și țările terțe ⁽³⁾, precum și Rezoluția sa din 14 februarie 2006 referitoare la clauza privind drepturile omului și democrația din acordurile Uniunii Europene ⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 15 martie 2001 referitoare la comunicarea Comisiei privind misiunile UE de asistență și de observare a alegerilor ⁽⁵⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 25 aprilie 2002 privind comunicarea Comisiei intitulată „Rolul Uniunii Europene în promovarea drepturilor omului și a procesului de democratizare în țările terțe” ⁽⁶⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 8 mai 2008 privind „Misiunile UE de observare a alegerilor: obiective, practici și provocări viitoare” ⁽⁷⁾,
- având în vedere Rezoluția Parlamentului European din 22 octombrie 2009 referitoare la edificarea democrației în relațiile externe ale UE ⁽⁸⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 25 martie 2010 referitoare la efectele crizei financiare și economice mondiale asupra țărilor în curs de dezvoltare și asupra cooperării pentru dezvoltare ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ A/RES/55/96.

⁽²⁾ A/RES/59/201.

⁽³⁾ JO C 320, 28.10.1996, p. 261.

⁽⁴⁾ JO C 290 E, 29.11.2006 p. 107.

⁽⁵⁾ JO C 343, 5.12.2001, p. 270.

⁽⁶⁾ JO C 131 E, 5.6.2003, p. 147.

⁽⁷⁾ JO C 271 E, 12.11.2009, p. 31.

⁽⁸⁾ JO C 265 E, 30.9.2010, p. 3.

⁽⁹⁾ JO C 4 E, 7.1.2011, p. 34.

Joi, 7 iulie 2011

- având în vedere Rezoluția sa din 21 septembrie 2010 referitoare la „Reducerea sărăciei și la crearea de locuri de muncă în țările în curs de dezvoltare: calea de urmat”, în special punctele 71, 72 și 73 ⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 25 noiembrie 2010 referitoare la responsabilitatea socială a întreprinderilor în acordurile comerciale internaționale ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 25 noiembrie 2010 referitoare la drepturile omului și standardele sociale și de mediu în acordurile comerciale internaționale ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 16 decembrie 2010 referitoare la Raportul anual 2009 privind drepturile omului în lume și politica Uniunii Europene în această privință ⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 8 martie 2011, referitoare la taxe și dezvoltare - cooperarea cu țările în curs de dezvoltare în ceea ce privește promovarea bunei guvernance în chestiuni fiscale ⁽⁵⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 5 aprilie 2011 referitoare la fluxurile migratorii cauzate de instabilitate: domeniul și rolul politicii externe a UE ⁽⁶⁾,
- având în vedere toate acordurile dintre UE și țările terțe și clauzele privind drepturile omului și democrația din cuprinsul acestora,
- având în vedere concluziile Consiliului din 18 mai 2009 privind „Susținerea guvernancei democratice: Către un cadru consolidat al UE”,
- având în vedere cele două seturi de concluzii ale Consiliului privind susținerea democrației în cadrul relațiilor externe ale Uniunii Europene: cel din 17 noiembrie 2009 și cel din 13 decembrie 2010, acestea din urmă cuprinzând „Raportul privind progresele realizate în 2010 și lista de țări pilot”,
- având în vedere documentul comun al Comisiei și Secretariatului General al Consiliului privind „Consolidarea democrației în relațiile externe ale UE” (SEC(2009)1095),
- având în vedere comunicarea comună către Consiliul European, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, intitulată „Un parteneriat pentru democrație și prosperitate împărtășită cu țările sud-mediteraneene” (COM(2011)0200),
- având în vedere Concluziile Consiliului European de la Copenhaga din 22 iunie 1993,
- având în vedere instrumentele financiare tematice și geografice ale Comisiei Europene privind democratizarea, drepturile omului și traficul de persoane (programul AENEAS, programul care i-a urmat - Programul tematic pentru migrație și azil, programul MIEUX, IEDDO, TAIEX, ENPI etc.),
- având în vedere raportul din 21 martie 2011 al Reprezentantului Special al Secretarului General al ONU referitor la problema drepturilor omului, a corporațiilor transnaționale și a altor întreprinderi ⁽⁷⁾,
- având în vedere crearea unui post de Vicepreședinte al Comisiei/ Înalt Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR) și a unui Serviciu european de acțiune externă (SEAE), de la 1 ianuarie 2011,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0327.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0446.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0434.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0489.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0082.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0121.

⁽⁷⁾ A/HRC/17/31, 2011.

Joi, 7 iulie 2011

- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe și avizul Comisiei pentru dezvoltare, precum și cel al Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea între sexe (A7-0231/2011),
- A. întrucât tratatele Uniunii proclamă drepturile omului și democrația drept valori fondatoare ale UE și principii și obiective ale acțiunii externe a acesteia, pe care Uniunea trebuie să le promoveze în calitatea lor de valori universale,
- B. întrucât democrația este cea mai bună modalitate de a proteja drepturile omului și libertățile fundamentale, de a tolera toate grupurile din societate și de a asigura egalitate de șanse pentru fiecare persoană,
- C. întrucât democrația a devenit o valoare universală, însă sistemele democratice pot varia ca formă, așa cum se întâmplă în cele 27 de state membre ale UE, cu forme diferite, dar la fel de valabile de democrație, construite de istorie, cultură și împrejurări, și așa cum se întâmplă cu UE însăși, care reprezintă o formă de democrație supranațională unică în lume; întrucât nu există un model sau un plan unic pentru democrație, ci o înțelegere comună asupra elementelor esențiale ale democrației;
- D. întrucât aceste elemente sunt definite în două rezoluții ale Adunării Generale a ONU ⁽¹⁾;
- E. întrucât drepturile omului și democrația sunt inerent legate: doar într-o democrație persoanele se pot bucura pe deplin de drepturile omului și de libertățile fundamentale și numai atunci când drepturile omului sunt respectate, poate exista democrație;
- F. întrucât statul de drept trebuie să prevaleze, asigurându-se egalitatea în fața legii, recunoscând drepturile de proprietate privată și eliminând imixtiunile arbitrare ale autorităților publice, atât în drept, cât și în practică și întrucât instituțiile publice trebuie să-și exercite puterile în mod transparent, prin oficiali aleși sau publici de responsabili;
- G. întrucât egalitatea și nediscriminarea sunt de o importanță vitală; întrucât orice persoană are dreptul să beneficieze de toate drepturile omului, fără discriminare pe bază de rasă, gen, orientare sexuală, limbă, religie, opinie politică sau de altă natură, origine națională sau socială, proveniență sau alt statut; întrucât democrația ar trebui să garanteze drepturile tuturor, inclusiv drepturile persoanelor care aparțin minorităților, ale populațiilor indigene și ale altor grupuri vulnerabile. întrucât capacitatea bărbaților și femeilor de a participa în condiții de egalitate la viața politică și la procesul decizional este o condiție prealabilă a democrației reale;
- H. întrucât guvernarea democratică cuprinde, printre altele, protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale, accesul la justiție, un rol important al parlamentelor și al autorităților locale în luarea deciziilor, precum și gestionarea transparentă a finanțelor publice; întrucât responsabilitatea pe care o au liderii și funcționarii publici față de cetățeni reprezintă un element esențial al democrației; întrucât, în acest context, lupta împotriva corupției este esențială; întrucât o guvernare democratică presupune, de asemenea, controlul civil al sectorului de securitate;
- I. întrucât toți cetățenii au dreptul de a vota periodic în cadrul unor alegeri libere și echitabile și de a candida pentru funcții publice;

⁽¹⁾ A/RES/55/96 și A/RES/59/201.

Joi, 7 iulie 2011

- J. întrucât libertatea de opinie și de exprimare cu privire la problemele politice, sociale și economice, definite în sens larg, fără riscul pedepsei de stat, reprezintă un drept universal, deoarece este o oportunitate de a căuta diverse surse de informare;
- K. întrucât toți cetățenii au dreptul de a forma asociații și organizații independente, inclusiv partide politice independente și grupuri de interese;
- L. întrucât partidele politice și varietatea de opinii politice, de interese, de afilieri regionale sau comunale pe care acestea le reprezintă sunt de o importanță vitală; întrucât partidele politice trebuie să funcționeze fără imixtiunile guvernelor și ale reprezentanților executivi; întrucât reprezentanții aleși, indiferent dacă susțin sau se opun guvernului, au nevoie de autoritate și de resurse pentru a dezbate și a aproba bugetele și legislația națională, pentru a obliga guvernul să justifice comportamentul administrației publice și utilizarea fondurilor; întrucât puterea parlamentelor, în calitatea lor de forum public pentru negocierea pașnică a unor concepte competitive de ordine politică și socială, și organismele legislative decizionale naționale sunt esențiale pentru crearea unei democrații favorabile incluziunii;
- M. întrucât organizațiile societății civile și actorii nestatali sunt un element de bază vital pentru o democrație care funcționează bine și au un rol important în crearea unei culturi democratice cu rădăcini adânci în societate; întrucât acestea orientează cererile populației și fac ca autoritățile publice să-și asume răspunderea pentru acțiunile lor;
- N. întrucât independența și diversitatea mass-media sunt esențiale pentru asigurarea exprimării și comunicării unei varietăți largi de opinii către public; întrucât accesul liber la informare și comunicare și accesul necenzurat la internet (libertatea internetului) sunt drepturi universale și indispensabile pentru asigurarea transparenței și a responsabilității în viața publică;
- O. întrucât educația în spiritul valorilor democratice este importantă pentru susținerea democrației, la fel cum este și participarea adecvată vârstei la luarea deciziilor în cadrul instituțiilor de învățământ;
- P. întrucât instituțiile UE trebuie să considere aceste elemente-cheie ale democrației drept elemente de bază ale sprijinului său în anumite domenii, pentru a ajuta țările terțe să urmeze propria lor cale spre democrație;
- Q. întrucât aceste elemente sunt reflectate în concluziile Consiliului din 2009 și din 2010 privind sprijinirea democrației în relațiile externe ale UE,
- R. întrucât aderarea UE la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO) va consolida sistemul european de protecție a drepturilor omului și poziția UE față de țările terțe;
- S. întrucât este extrem de important să se reafirme relația de interdependență și consolidare reciprocă care există între drepturile civile, politice, economice, sociale și culturale, și faptul că numai aplicarea lor totală poate contribui la întemeierea unei democrații autentice; întrucât democrația este mijlocul optim de garantare și protecție a drepturilor omului, precum și de a face posibilă o dezvoltare economică sustenabilă; întrucât participarea activă a societății civile și contribuția sa la procesul de guvernare este extrem de importantă și întrucât aceasta rămâne prea des neglijată;
- T. întrucât, în Planul său de acțiune pentru sprijinirea democrației în relațiile externe ale UE., Consiliul își afirmă voința de a crește coerența și eficiența sprijinului său, dar recunoaște că s-au realizat progrese modeste în acest sens,

Joi, 7 iulie 2011

- U. întrucât Uniunea are la dispoziție o gamă largă de instrumente de susținere a democrației și a drepturilor omului (printre care acordurile politice, economice și comerciale care cuprind clauze referitoare la drepturile omului și la democrație, Regimul special de încurajare a dezvoltării durabile și a bunei guvernări (GSP+), dialogurile politice, acțiunile din cadrul politicii externe și de securitate comune (PESC), misiunile politicii europene de securitate și apărare (PESA), instrumentele de finanțare specializate, proiectele de înfrățire și misiunile de observare); întrucât, însă, este necesară dezvoltarea unei politici coerente și orientate spre rezultat referitoare la drepturile omului și la democrație, care să elimine incoerențele actuale și standardele duble din politicile externe ale UE în favoarea democratizării și să evite introducerea altora noi, acordând o atenție specială necesităților care apar în situații instabile sau post-conflict și promovând democrația, drepturile omului și dezvoltarea ca obiective legate între ele;
- V. întrucât UE ar trebui să fie mai atentă la realitățile sociale, politice, economice și strategice ale unei țări atunci când decide dacă să acorde sau să retragă preferințele comerciale, precum SPG+;
- W. întrucât UE ar trebui să își intensifice eforturile de promovare a normelor și a elementelor referitoare la democrație prin activitățile sale în cadrul organizațiilor internaționale și să continue să promoveze punerea eficientă în aplicare a angajamentelor și obligațiilor asumate în cadrul și prin intermediul forurilor la care participă statele membre ale UE,
- X. întrucât există în continuare provocări majore în ceea ce privește monitorizarea și punerea în aplicare a clauzelor obligatorii din punct de vedere juridic referitoare la drepturile omului în cadrul acordurilor internaționale ale UE, întrucât suspendarea unui acord internațional între Uniunea Europeană și țările partenere ca urmare a unor încălcări grave ale drepturilor omului sau ale democrației reprezintă un instrument care poate fi utilizat în anumite situații; întrucât, în ciuda încălcărilor frecvente ale clauzei privind drepturile omului și democrația și a nerespectării angajamentelor incluse în acorduri de către unele țări terțe, guvernele acestor țări nu sunt decât arareori penalizate sau suficient trase la răspundere, chiar și în cazul încălcărilor grave; întrucât utilizare incoerentă de către UE a acestui instrument subminează credibilitatea Uniunii ca actor puternic și ferm pe scena internațională;
- Y. întrucât alegerea sancțiunilor trebuie să fie făcută în mod echitabil, moderat și inteligent, iar populația nu trebuie în niciun caz să fie principala victimă ale acestor sancțiuni;
- Z. întrucât Uniunea dispune de o politică reală de stimulare în acest domeniu, care poate servi drept pârgă pentru reforme, însă potențialul acesteia nu a fost pe deplin exploatat din motive politice și în special din cauza lipsei unui consens în interiorul UE cu privire la importanța promovării democrației și respectării drepturilor omului în raport cu alte priorități; întrucât nu există, în principiu, nici un obstacol structural sau juridic în calea utilizării instrumentelor financiare externe pentru susținerea democrației,
- AA. întrucât în Rezoluția 63/168 adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 18 decembrie 2008 se solicită un moratoriu mondial privind aplicarea pedepsei cu moartea; întrucât pedeapsa cu moartea este utilizată în continuare ca metodă de pedeapsă în numeroase țări ale lumii și, uneori, chiar și în cazul minorilor,
- AB. întrucât Instrumentul european pentru democrație și drepturile omului (IEDDO) este un element-cheie al politicii europene, fiind axat pe acțiuni care nu pot fi realizate prin intermediul instrumentelor de cooperare bilaterală;

Joi, 7 iulie 2011

- AC. întrucât IEDDO permite finanțarea misiunilor Uniunii Europene de observare a alegerilor, care sunt instrumente esențiale de interacțiune în privința consolidării democrației, însă recomandărilor acestora li se dă rareori curs și adesea nu sunt implementate,
- AD. întrucât această situație ar putea avea la origine lipsa de voință politică a guvernelor țărilor care găzduiesc aceste misiuni de observare a alegerilor, precum și incapacitatea Comisiei Europene și a statelor membre de a transpune aceste recomandări în programe de sprijin specifice, în special în favoarea parlamentelor;
- AE. întrucât Parlamentul European nu dispune încă de studii suficient de aprofundate care să îi permită să evalueze amploarea sprijinului pentru democrație acordat de UE, inclusiv de statele membre; în parte acest lucru fiind rezultatul unor chestiuni de transparență, al accesului la documente și al consultării încă nesoluționate de către Consiliu;
- AF. întrucât doar apelând la un principiu de deplină condiționalitate a ajutoarelor este posibilă realizarea obiectivelor pentru o adevărată democratizare, pentru o respectare reală a drepturilor omului și pentru perspective economice reale și mai bune ale populațiilor locale; întrucât acest principiu de condiționalitate trebuie definit împreună cu statele beneficiare, în strânsă consultare nu doar cu guvernele, ci și cu societatea civilă, respectând în totalitate nevoile reale ale populațiilor locale;
- AG. întrucât partidele politice și parlamentele alese în mod liber și echitabil sunt extrem de importante pentru fiecare democrație și pentru fiecare proces de democratizare, și întrucât modul în care IEDDO a fost susținut și utilizat nu este în concordanță cu importanța acestor actori în trecut,
- AH. întrucât activitatea organismului ONU-Femei este crucială pentru susținerea femeilor în contribuția și participarea lor la procesul de democratizare,
- AI. întrucât există un consens larg în rândul instituțiilor UE cu privire la natura multidimensională, complexă și de termen lung a democrației, dar Comisia și statele membre nu au luat în considerare întregul ciclu electoral atunci când au elaborat și au pus în aplicare măsuri de susținere a democrației,
- AJ. întrucât pe teritoriul statelor în curs de democratizare, femeile și copiii sunt deosebit de vulnerabili în fața traficului de persoane, inclusiv în scopul prostituției,

Necesitatea unei schimbări de paradigmă

1. consideră că doar o democrație bazată pe statul de drept poate constitui fundamentul unor parteneriate structurale echilibrate ale țărilor terțe cu UE, care să respecte, de asemenea, necesitățile și interesele ambelor părți și ale populațiilor lor respective;
2. subliniază faptul că parteneriatele bazate pe dialog și pe consultare intensifică valoarea proceselor de consolidare a democrației și a elementelor guvernării democratice; invită toate instituțiile UE să facă mai multe eforturi pentru a utiliza aceste dialoguri diferite într-o manieră mai coerentă, consecventă și coordonată;
3. apreciază că rolul UE ca „soft power” în sistemul internațional poate fi consolidat doar dacă protecția drepturilor omului constituie o adevărată prioritate a politicii sale față de țările terțe;

Joi, 7 iulie 2011

4. amintește că, pentru ca UE să aibă o politică externă și un mod de sprijinire a democrației credibile și coerente, este esențial ca Uniunea și statele sale membre să urmeze întotdeauna o politică exemplară de respectare a drepturilor omului și a principiilor democrației;
5. consideră că lupta împotriva sărăciei și eliminarea obstacolelor din calea dezvoltării țărilor pot contribui semnificativ la procesul democratic;
6. constată că evenimentele din Africa de Nord și din Orientul Mijlociu au demonstrat limitele focalizării asupra securității - în special în combaterea migrației ilegale - și stabilității, nereușindu-se reducerea sărăciei și a nedreptății sociale; subliniază că alegerea între securitate și democrație este o falsă dilemă, deoarece nu poate exista securitate a persoanelor într-o societate unde nu există un guvern democratic și responsabil; consideră că, deși s-a constatat o dezvoltare economică, beneficiile nu au fost distribuite echitabil; consideră, prin urmare, că problema dreptății sociale și a luptei împotriva inegalităților trebuie să devină un obiectiv esențial al politicii externe a Uniunii deoarece este un factor indispensabil pentru construirea unei societăți pașnice, prospere și democratice;
7. subliniază necesitatea unei schimbări de paradigmă, axate pe o veritabilă consolidare a democrației pe baza unei dezvoltări endogene, durabile, cuprinzătoare și în avantajul populației, care să respecte statul de drept, drepturile omului și libertățile fundamentale; consideră că UE trebuie să sprijine crearea unui mediu propice dezvoltării unei societăți democratice;
8. subliniază faptul că democrația ca sistem de guvernare prevede mecanisme de alocare a puterii politice și de gestionare a conflictelor, care sunt esențiale pentru societățile stabile și pașnice; cu toate acestea, observă că democrația trebuie să fie cultivată și nu poate fi impusă artificial de agenți externi; susține că UE, împreună cu comunitatea internațională, poate juca un rol activ în sprijinirea procesului de consolidare a democrației;
9. consideră că, pentru ca procesul de democratizare să reușească, este esențial să abordeze problema dezvoltării sociale și economice a țării în cauză, pentru a garanta respectarea drepturilor fundamentale ale cetățenilor, cum ar fi dreptul la educație, la sănătate și la un loc de muncă;
10. consideră că experiența privind tranziția democratică în urma căderii dictaturilor comuniste din Europa Centrală și de Est ar trebui să fie împărtășită cu forțele democratice nou apărute în Africa de Nord și în regiunea mai largă a Orientului Mijlociu; încurajează Comisia și SEAE să se implice mai activ în desfășurarea procesului de democratizare în această regiune vecină importantă; încurajează partidele europene să dezvolte programe de cooperare specifice cu partenerii în curs de dezvoltare din toate regiunile învecinate;
11. subliniază că acum trebuie să se acorde prioritate unei utilizări concrete mai intense și mai energice a gamei existente de instrumente și stimulente de care dispune Uniunea, care să fie armonizate prin strategii adaptate la situația specifică fiecărei țări, precum și eliminării, în aplicarea acestora, a incoerențelor și normelor duble, care subminează imaginea Europei și capacitatea sa de a transpune în practică o politică externă energetică și coerentă; subliniază că o astfel de abordare necesită o schimbare reală a politicii, în care democrația, statul de drept și drepturile omului să devină piatra de temelie a politicii externe a Uniunii, fiind nu doar transpuse în obiective de politică, ci făcând parte și din articularea și structura însăși a acesteia;
12. solicită ca acordurile internaționale, documentele de strategie pe țară, planurile de acțiune, programul SPG+ și toate celelalte relații contractuale între Uniune și țările terțe să fie consolidate printr-o formulare mai precisă a clauzelor privind drepturile omului și democrația și dreptul populațiilor indigene la o consultare prealabilă, precum și a mecanismelor exacte care intră în funcțiune în caz de nerespectare a acestora, luând ca bază minimă cele cuprinse în Acordul de la Cotonou, alături de o serie de angajamente și criterii de evaluare precise, în vederea evaluării progreselor realizate, și de un calendar precis de implementare; regretă faptul că, în ciuda clauzelor privind drepturile omului prevăzute de Acordul de la Cotonou, UE

Joi, 7 iulie 2011

acceptă încălcarea continuă și sistematică a drepturilor omului de către unele guverne partenere care au încheiat acest acord, adoptând o relație de statu-quo; invită Comisia să adopte politici coerente menite să descurajeze încălcarea drepturilor omului, cum ar fi reducerea pachetelor financiare pentru guvernele care nu respectă democrația și drepturile omului, și anume refuzând să le acorde sprijin bugetar, dar sporind totodată resursele financiare destinate consolidării societății civile prin conturnarea guvernelor respective;

13. reamintește că obiectivele politicii comerciale comune ar trebui să fie pe deplin coordonate cu obiectivele globale ale Uniunii Europene; subliniază că, în conformitate cu articolul 207 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, politica comercială comună se desfășoară în conformitate cu principiile și obiectivele acțiunii externe a Uniunii și că, în conformitate cu articolul 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană, ar trebui să contribuie la dezvoltarea durabilă, la eradicarea sărăciei și la protecția drepturilor omului;

14. subliniază importanța monitorizării constante a punerii în aplicare a acordurilor și solicită, în acest sens, utilizarea unor studii de impact cu privire la drepturile omului și la democrație, pe lângă cele privind dezvoltarea durabilă, pentru a asigura o evaluare continuă a acordurilor;

15. constată că principiile și valorile democratice pot fi încurajate în continuare prin promovarea procesului de ratificare a Statutului de la Roma al CPI, acordând prioritate regiunilor subreprezentate, cu scopul de a-și consolida caracterul universal, precum și lupta împotriva impunității, a genocidului, a crimelor de război și a crimelor împotriva umanității;

16. regretă faptul că doar rareori Comisia pune în aplicare mecanismele care permit retragerea preferințelor acordate în cadrul SPG+ pentru încălcări ale convențiilor asociate acestora; condamnă atitudinea Comisiei care, în pofida rapoartelor coerente ale mai multor organizații internaționale, refuză să deschidă anchete privind o serie de țări care beneficiază de SPG+ și în legătură cu care există suspiciuni profunde privind nerespectarea acordurilor la care au subscris;

17. reamintește poziția fermă exprimată de Parlament în favoarea integrării în toate acordurile de liber schimb a clauzelor obligatorii din punct de vedere juridic în domeniul social, al mediu și al respectării drepturilor omului, având ca bază minimă lista convențiilor cuprinse în regulamentul SPG+;

18. reafirmă că este necesar ca Parlamentul European să exercite un control mai riguros asupra acestor elemente; solicită, prin urmare, Consiliului și Comisiei să coopteze Parlamentul European în toate etapele de negociere, încheiere, aplicare și suspendare a acordurilor internaționale cu țările terțe, și în special la definirea mandatului de negociere pentru noile acorduri, mai ales în ceea ce privește drepturile omului, la dialogul asupra concretizării angajamentelor privind democratizarea, al Consiliului de asociere sau al oricărei alte structuri politice echivalente de gestionare a unui acord, precum și la procesul decizional referitor la inițierea unei consultări sau la suspendarea unui acord;

19. consideră că trebuie să se desprindă învățăminte din trecut în ceea ce privește procesul de luare a deciziilor în vederea îmbunătățirii relațiilor cu țările partenere; subliniază că statutul avansat trebuie să fie acordat numai în cazul în care țările partenere îndeplinesc cerințe clare referitoare la drepturile omului și la democrație; solicită din nou crearea unui mecanism de consultare clar, care să garanteze faptul că Parlamentul va fi pe deplin informat, în toate etapele negocierilor;

20. consideră că monitorizarea situației drepturilor omului din fiecare țară își află în totalitate legitimitatea și reiterează necesitatea unei poziții comune a țărilor europene în toate organele din cadrul ONU; solicită, cu toate acestea, Comisiei și SEAE să prezinte rapoarte regulate și exhaustive privind îndeplinirea de către țările terțe a angajamentelor în materie de democrație și drepturi ale omului incluse explicit în acordurile cu Uniunea;

Joi, 7 iulie 2011

21. reafirmă faptul că UE sprijină continuu activitatea Înalțului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului, a ONU FEMEI și a UNICEF; îndeamnă Consiliul, Comisia și statele membre să colaboreze îndeaproape cu Consiliul pentru Drepturile Omului;

22. solicită, de asemenea, Uniunii Europene, ca într-un domeniu atât de important precum democratizarea, să își bazeze strategiile pe o analiză detaliată a sferei reformelor în țările terțe și a voinței politice a liderilor de a se angaja într-un astfel de proces, precum și pe identificarea posibilelor blocaje pentru a determina strategiile cele mai adecvate; consideră că acest proces de identificare trebuie să se bazeze pe schimburi periodice de opinii cu toate forțele democratice ale unei țări, pentru a crea încredere și înțelegere reciprocă;

23. constată că ajutorul european acordat sub formă de sprijin bugetar regimurilor autoritare nu garantează întotdeauna dezvoltarea democratică și că evaluarea noastră referitoare la eficiența ajutorului ar trebui să se concentreze mai degrabă asupra rezultatelor decât asupra aporturilor acestuia;

24. recomandă Uniunii ca, în cazul parteneriatelor celor mai dificile, să nu izoleze țările respective, ci să-și întemeieze relațiile pe o condiționalitate adecvată și eficace, care să funcționeze ca un adevărat stimulent pentru reformele democratice, respectarea normelor de bună guvernare și a drepturilor omului; recomandă, de asemenea, Uniunii să verifice dacă această cooperare aduce într-adevăr beneficii populației; aprobă perspectiva adoptată în comunicarea „Un parteneriat pentru democrație și prosperitate împărtășită cu țările sud-mediteraneene”, de a investi mai mult pentru rezultate mai bune; consideră că, în reacția sa, Uniunea nu ar trebui să ezite să realoce fondurile prevăzute anterior pentru țările ale căror guverne nu-și respectă angajamentele în materie de guvernare democratică, în avantajul statelor care au făcut mai mult progres în ceea ce privește realizarea angajamentelor luate, atât în cadrul Parteneriatului Mediteranean, cât și în cadrul Parteneriatului Estic și solicită să se pună mai mult accentul pe promovarea democrației în politicile de parteneriat și de vecinătate;

25. solicită Uniunii să nu ezite să impună sancțiuni adecvate, proporționate și inteligente principalelor autorități din sistem - acordând în același timp sprijin populației și intensificând asistența directă pentru consolidarea societății civile - în țările care nu-și respectă angajamentele privind drepturile omului, buna guvernare și democratizarea, acordând atenția cuvenită, înaintea oricărei acțiuni, impactului sancțiunilor asupra populației din țările în cauză; subliniază că cooperarea cu țările terțe trebuie să fie bazată pe premiza respectului reciproc; solicită crearea unei rețele de sprijin financiar, prin intermediul Bănci euro-mediteraneene, având ca scop promovarea inițiativelor tehnice și de dezvoltare antreprenorială;

26. insistă, cu toate acestea, asupra faptului că această abordare, alături de viitoarea revizuire a politicii europene de vecinătate (PEV) implică faptul că o abordare diferențiată poate fi un instrument valoros și credibil doar dacă se impun aceleași obiective privind drepturile omului și democrația pentru toate țările partenere în cadrul PEV; subliniază că UE și-ar pierde credibilitatea din nou dacă ar face o diferență între „standardele minime” care să fie respectate de către țările cu cele mai multe probleme, și standardele cele mai ambițioase, impuse celor mai avansate țări;

27. invită Consiliul și SEAE să integreze utilizarea de sancțiuni „inteligente”, și de critici ca instrumente ale politicii UE privind drepturile omului în cazul celor mai represive regimuri; este convins că măsurile punitive selective, cum ar fi înghețarea activelor și interdicțiile de călătorie impuse persoanelor de rang înalt, pot și ar trebui să fie aplicate într-un mod care nu împiedică noi angajamente diplomatice, schimburi comerciale bilaterale, furnizare de asistență de către UE și relații interumane; reiterează totuși că, pentru a servi drept mijloc eficient împotriva abuzurilor în domeniul drepturilor omului, sancțiuni specifice ar trebui aplicate în mod sistematic, consecvent, și cu cea mai largă cooperare internațională posibilă;

28. invită UE și statele membre, ori de câte ori este necesar, să facă presiuni asupra guvernelor statelor cunoscute pentru rezultatele negative în ceea ce privește drepturile omului pentru a îmbunătăți situația drepturilor omului în aceste state și, astfel, pentru a accelera procesul de democratizare;

Joi, 7 iulie 2011

29. pledează pentru crearea unui forum care implică parlamentele naționale și Parlamentul European, în vederea abordării problemelor de politică externă, în special cu privire la subiecte sensibile, precum drepturile omului și democrația;

Aprofundarea dimensiunii politice

30. consideră că este necesară o abordare globală și coerentă bazată pe strategii eficiente în materie de dezvoltare, drepturile omului, bună guvernare, incluziune socială, promovarea femeilor și a minorităților și toleranță religioasă, ca instrument suplimentar al politicii externe a UE, indispensabil pentru reconcilierea celor două abordări care există în materie de promovare a democrației, și anume cea a dezvoltării, axată pe progresele socio-economice de care beneficiază toți și pe o creștere favorabilă celor mai defavorizați, și cea politică, centrată pe pluralismul politic și pe democrația parlamentară; subliniază că sprijinul acordat țărilor terțe pentru aspectul politic trebuie să constea într-un sprijin pluralist de consolidare a capacităților - în special în ceea ce privește independența și integritatea sistemului judiciar și mecanismele de bună guvernare, inclusiv lupta împotriva corupției - și într-un sprijin instituțional, dar nu în interferență; subliniază valoarea adăugată a foștilor deputați în Parlamentul European în activitățile UE de sprijinire a democratizării;

31. solicită îmbunătățirea integrării drepturilor omului, a democrației, a guvernării democratice și a statului de drept în toate activitățile externe ale UE în conformitate cu angajamentele existente și cu cele noi, atât din perspectivă instituțională, cât și în cadrul politicilor și al instrumentelor geografice / tematice;

32. invită UE și statele membre să continue susținerea naturii apolitice a ajutorului umanitar oferit pe parcursul procesului de democratizare;

33. recunoaște eforturile Uniunii de susținere a anumitor grupuri de actori care acționează în direcția reformelor democratice, inclusiv a apărătorilor drepturilor omului și a presei independente; insistă asupra necesității de a consolida pluralismul politic, în vederea promovării tranziției spre democrație; solicită un sprijin sistematic pentru parlamentele nou alese în mod liber și corect, mai ales în țările în tranziție sau în care a activat o misiune UE de observare a alegerilor; consideră că un astfel de sprijin ar trebui să fie finanțat în mod automat de IEDDO, precum și de instrumentele geografice;

34. salută decizia Comisiei și a Înalțului Reprezentant de a susține crearea unui Fond european pentru democrație (FED), ca instrument flexibil și specializat destinat să sprijine actorii politici care luptă pentru schimbări democratice în țările nedemocrate și în cele în curs de tranziție, în special în cele din vecinătatea de est și de sud a UE; subliniază că viitorul FED este menit să completeze IEDDO și alte instrumente pentru democratizare și finanțare externă care sunt în vigoare, în ceea ce privește obiectivele și metodele financiare și manageriale; sprijină ideea descentralizării politicii UE de sprijinire a democrației prin programe de înfrățire a actorilor democrației UE cu omologii lor din țările-țintă; solicită SEAE, Comisiei și Președinției polone să realizeze o demarcare clară a competențelor FED în raport cu celelalte instrumente și cadre; insistă asupra dreptului de control și de implicare al Parlamentului European în procesul de înființare și funcționare a FED, în determinarea în termeni generali a obiectivelor, priorităților, rezultatelor așteptate și alocărilor de fonduri din fiecare an, precum și în realizarea și monitorizarea activităților;

35. încurajează donatorii de ajutoare să considere consolidarea democrației un imperativ politic și etic mai degrabă decât un simplu exercițiu tehnic și să își dezvolte cunoștințele specifice privind țările beneficiare, astfel încât ajutorul să poată fi direcționat în mod eficient pentru a se potrivi condițiilor locale;

36. subliniază că pentru a fi pe deplin legitimă și adânc înrădăcinată în voința populară, orice strategie de promovare a democrației trebuie să se bazeze pe un dialog cu o serie cât mai largă de actori locali; îndeamnă Consiliul, și Comisia SEAE să efectueze consultări ample și aprofundate cu părțile interesate;

Joi, 7 iulie 2011

37. salută răspunsul eficient, imediat și integrat al instrumentului de stabilitate la situațiile de criză și de instabilitate din țările terțe, precum și asistența acestuia în stabilirea condițiilor necesare pentru punerea în aplicare a politicilor sprijinite de alte instrumente, și anume Instrumentul pentru asistență pentru preaderare, Instrumentul european de vecinătate și de parteneriat, Instrumentul de cooperare pentru dezvoltare și Instrumentul de cooperare economică;

38. subliniază cât este de importantă, pentru democratizarea oricărei societăți, protejarea drepturilor fetelor și femeilor, inclusiv a dreptului la tratament egal și la educație; sprijină cu fermitate toate inițiativele, stimulentele și măsurile de consolidare a capacităților cuprinse în politicile externe ale UE menite să promoveze participarea femeilor la toate nivelurile procesului decizional, atât în sfera publică, cât și în cea privată; subliniază faptul că participarea egală a femeilor și bărbaților în toate sferele vieții este un element esențial al democrației și că participarea femeilor la dezvoltare reprezintă o valoare fundamentală și universal acceptată și o premisă pentru dezvoltarea socioeconomică și buna guvernare democratică; prin urmare, îndeamnă instituțiile UE să facă din egalitatea de gen o prioritate în agenda lor de promovare a democrației; subliniază importanța susținerii apărătorilor drepturilor femeilor și a femeilor parlamentari, printre altele prin dezvoltarea capacității de integrare în bugete a dimensiunii de gen; în special, îndeamnă UE să sprijine financiar și să asigure mijloace de consolidare a capacităților organizațiilor de apărare a drepturilor femeilor și a candidaților politici de sex feminin; sprijină integrarea și mărirea ponderii aspectelor legate de egalitatea de gen în cadrul priorităților tematice, inclusiv prin utilizarea abordărilor participative în elaborarea și dezvoltarea programelor, cu precădere în ceea ce privește combaterea stereotipurilor de gen și a tuturor formelor de discriminare și violență împotriva femeilor;

39. propune lărgirea mandatului Grupului de coordonare a alegerilor (ECG) pentru a include și politicile de sprijinire a democrației, fără a aduce atingere competențelor comisiilor corespunzătoare, și încurajează Biroul de promovare a democrației parlamentare (OPPD) să coopereze strâns cu ECG;

40. invită SEAE și delegațiile UE să recunoască importanța creșterii gradului de sensibilizare a funcționarilor din delegațiile UE cu privire la acțiunile democratice, și în special cu privire la sprijinul pentru parlamente;

41. subliniază importanța integrării politicilor de democratizare în toate activitățile Parlamentului European, precum și în cele ale delegațiilor sale; recunoaște, de asemenea, importanța cooperării interparlamentare globale cu privire la politicile de democratizare prin intermediul forurilor, cum ar fi parlamentarii pentru acțiunea globală;

42. evidențiază rolul pe care îl pot juca partidele democratice legitime, mișcările politice autentice și o presă liberă în apărarea intereselor publice, prin supravegherea transparenței și răspunderii guvernelor, permițând astfel statelor să apere drepturile omului și să promoveze dezvoltarea socială și economică;

43. subliniază rolul important al societății civile și al parlamentelor țărilor terțe în supravegherea bugetară democratică și este convins că orice sprijin bugetar direct oferit de către Uniune trebuie să fie completat prin consolidarea tehnică și politică a capacității de supraveghere a parlamentelor naționale; afirmă că Uniunea ar trebui să informeze activ parlamentele țărilor terțe cu privire la conținutul cooperării cu Uniunea; încurajează OPPD să aibă un rol activ în sprijinirea parlamentelor cu privire la supravegherea bugetară democratică; în acest context, salută călduros intensificarea cooperării cu parlamentele din țările semnatare ale Parteneriatului Estic în cadrul EURONEST, constituit la 3 mai 2011 și are așteptări serioase de la o astfel de cooperare; atrage atenția asupra importanței inițiativei Parlamentului European, considerată un element important al politicilor externe ale UE în favoarea democratizării;

Joi, 7 iulie 2011

44. recunoaște eforturile depuse de către OPPD pentru asistarea și sprijinirea parlamentelor din democrațiile noi și emergente, precum și a parlamentelor regionale; recunoaște contribuția OPPD la consolidarea capacității instituționale și administrative a parlamentelor din democrațiile noi și emergente, precum și cooperarea cu PNUD și UIP în această privință; încurajează OPPD să facă eforturi pentru atingerea unui consens global privind standardele de bază pentru bunele practici parlamentare;

45. consideră că este esențial ca, în viitor, societatea civilă să contribuie direct la procesele de bună guvernare și, astfel, la supravegherea punerii în aplicare a acordurilor; îndeamnă, în acest sens, Comisia și Consiliul să instituie un mecanism structurat de monitorizare a acordurilor internaționale ale UE, care să implice toate componentele societății civile din țările terțe, inclusiv actorii nestatali și partenerii sociali, în procesul de evaluare a punerii în aplicare a acordurilor;

46. salută decizia Uniunii de a elabora strategii în materie de drepturi ale omului pentru fiecare țară; subliniază ca acestea ar trebui să se refere și la aspectele de democratizare; încurajează implementarea lor rapidă, pentru ca Uniunea să poată dispune de o analiză comună a situației și a necesităților fiecărei țări, precum și de un plan de acțiune care să precizeze modul în care pot fi utilizate instrumentele Uniunii la maximum și de o manieră complementară; în același timp, subliniază faptul că noile strategii și aplicarea acestora trebuie să elimine, și nu să introducă incoerențe și standarde duble noi în politicile externe ale UE în materie de drepturi ale omului și democratizare; subliniază că documentele de strategie națională ar trebui să contribuie la articularea tuturor politicilor externe ale țărilor în cauză, alături de stabilirea modului de utilizare a instrumentelor UE; solicită ca documentele de strategie de țară să fie puse la dispoziția Parlamentului;

47. invită UE să coreleze viitoarele angajamente financiare cu progresele înregistrate de țările terțe în punerea în aplicare a strategiilor referitoare la drepturile omului și cu progresele democratice reale;

48. subliniază necesitatea de a construi coaliții puternice cu alți actori de pe scena mondială, cum ar fi Uniunea Africană și Liga Arabă, cu scopul de a promova cu mai multă eficiență valorile democratice; îndeamnă UE să urmărească în mod activ aceste coaliții, în special pe cele cu Statele Unite ale Americii, în eforturile comune ale UE și ale SUA de a coordona mai bine politicile lor de dezvoltare;

49. salută crearea unei Direcții pentru democrație și drepturile omului în cadrul SEAE și solicită ÎR/VP a Comisiei desemnarea, în cadrul reprezentanțelor externe ale UE, a unei persoane de contact, în domeniul drepturilor omului și al democrației;

50. promovează rolul pacifist al femeilor în prevenirea și soluționarea conflictelor și sprijină implicarea activă a acestora, în beneficiul societății;

51. susține programe regionale pentru protejarea grupurilor celor mai vulnerabile, în special a copiilor, a femeilor și a persoanelor vârstnice;

52. este ferm încredințat că, acordând puteri mai mari la nivelul individului, în special al femeilor și al societății civile, prin educație, formare și ridicarea gradului de conștientizare, permițând totodată o pledoarie eficace în favoarea tuturor drepturilor omului, inclusiv a drepturilor sociale, economice și culturale, constituie o componentă esențială, care completează dezvoltarea și implementarea politicilor și programelor de democratizare, pentru care ar trebui asigurată finanțarea necesară;

Joi, 7 iulie 2011

53. solicită Consiliului și Comisiei să elaboreze o strategie politică referitoare la misiunile UE de observare a alegerilor, în special prin prezentarea proiectului politic în care se încadrează fiecare misiune; solicită, la doi ani de la încheierea fiecărei misiuni, un bilanț al progreselor democratice realizate și a elementelor care rămân de ameliorat, care să fie prezentat în cadrul dezbaterii anuale a Parlamentului cu Înalțul Reprezentant/Vicepreședinte pe tema drepturilor omului; reafirmă beneficiile solicitării ca foștii parlamentari să-și pună la dispoziție competențele și experiența în cadrul misiunilor de observare a alegerilor sau în monitorizările ulterioare;

54. subliniază că, având în vedere în special fondurile disponibile limitate, este important să se aleagă țările prioritare pentru misiunile de observare a alegerilor pe baza impactului efectiv pe care o misiune îl poate avea în favorizarea unui proces de democratizare reală pe termen lung; invită SEAE să adopte o abordare foarte selectivă în alegerea acestor țări; reamintește că grupul de coordonare a alegerilor, care este consultat cu privire la programul anual al misiunilor UE de observare a alegerilor, a stabilit criterii precise în această privință; solicită sporirea vigilenței în ceea ce privește conformitatea cu metodologia și regulile stabilite la nivel internațional, în special cu privire la independența și eficiența misiunii;

55. subliniază că este important să se prezinte, la încheierea fiecărei misiuni de observare a alegerilor, recomandări realiste și realizabile; solicită o linie comună a instituțiilor Uniunii și a statelor membre cu privire la concluziile misiunilor și o atenție specială din partea Comisiei, a SEAE și a statelor membre cu privire la susținerea implementării recomandărilor în cadrul cooperării; subliniază importanța unei monitorizări adecvate a implementării acestor recomandări; solicită ca difuzarea și monitorizarea recomandărilor să fie încredințată delegațiilor UE, cărora să li se ofere mijloacele necesare; subliniază necesitatea unei colaborări strânse cu semnatarii Declarației de principii privind observarea internațională a alegerilor, pentru a crește eficiența activităților electorale la nivel global;

56. consideră că delegațiile permanente ale PE și adunările parlamentare mixte ar trebui să joace un rol mult mai important în monitorizarea recomandărilor misiunilor de observare a alegerilor și în analiza progreselor înregistrate în domeniul drepturilor omului și democrației;

57. subliniază importanța unui proces politic de monitorizare, care nu se concentrează doar pe perioada imediat anterioară și ulterioară alegerilor, ci care se bazează pe continuitate; în acest context, salută activitatea de apreciat a fundațiilor politice;

58. subliniază că guvernele trebuie să fie trase la răspundere pentru încălcarea drepturilor omului, proastă guvernare, corupție și deturnarea fondurilor naționale care ar trebui să fie utilizate în beneficiul întregii societăți; în acest context, invită Consiliul, Comisia și statele membre să continue să-și continue eforturile de promovare a bunei guvernări și de combatere a impunității, inclusiv prin solicitarea unei cooperări depline a țărilor terțe cu Curtea Penală Internațională (CPI), asigurându-se că noile acorduri includ angajamentele aferente Statutului de la Roma;

59. solicită instituțiilor UE competente să mențină și să consolideze IEDDO și să îmbunătățească și să raționalizeze celelalte instrumente existente și cadrele destinate sprijinirii democrației în țările terțe;

Susținerea societății civile

60. subliniază necesitatea unei abordări descentralizate, complementare dimensiunii politice, care să țină seama într-o mai mare măsură de realitatea cotidiană din țările respective, prin sprijinirea organizațiilor locale, dar și regionale, implicate în consolidarea democrației, creând spații de dialog și schimb de bune practici cu Uniunea, dar și cu alte țări partenere ale unei regiuni;

Joi, 7 iulie 2011

61. propune elaborarea unei politici mai deschise și mai dinamice de susținere a forțelor conducătoare ale societății și a celor care încurajează participarea cetățenilor; sugerează promovarea influenței societății civile prin intermediul unor programe specifice și prin integrarea acestei noțiuni în programele existente;
62. subliniază necesitatea consolidării capacităților societății civile prin educație și campanii de sensibilizare, pentru a-i permite să participe la procesele politice; evidențiază că un parteneriat strâns între sectoarele public și privat, precum și consolidarea instituțiilor de supraveghere, inclusiv a parlamentelor naționale, sunt cruciale pentru promovarea democrației;
63. face apel pentru sprijinirea direcționată a mișcărilor sociale neextremiste, mass-mediei cu adevărat independente și partidelor politice care depun eforturi de democratizare în regimurile autoritare și în noile democrații, cu scopul de a promova participarea publică, de a sprijini sisteme pluripartinice durabile și de a îmbunătăți situația drepturilor omului; consideră că Instrumentul european pentru democrație și drepturile omului trebuie să aibă un rol fundamental în această privință;
64. solicită sprijin pentru participarea largă a tuturor părților interesate la dezvoltarea țărilor și încurajează societatea în ansamblu să ia parte la construirea democrației; recunoaște rolul vital jucat de ONG-uri și de alți actori nestatali în promovarea democrației, a justiției sociale și a drepturilor omului;
65. sprijină practica deja consacrată de a căuta metode inovatoare de a implica societatea civilă, partidele politice, mass-media și alți actori neguvernamentali în dialogurile politice ale UE cu țările terțe; își reafirmă sprijinul pentru libertatea, protejarea și promovarea media, pentru reducerea decalajului digital și pentru facilitarea accesului la internet;
66. sprijină finanțarea destinată societății civile prin intermediul IEDDO și alocarea de fonduri pentru proiectele locale ale ONG-urilor; sugerează alocarea progresivă a unor fonduri suplimentare în cazul în care o țară se îndreaptă către crearea unei societăți civile și instituirea democrației;
67. subliniază că accesul la informații și la mass-media independente sunt esențiale pentru stimularea cererii publice de reforme democratice și, prin urmare, solicită mai mult sprijin pentru promovarea libertății tipurilor „vechi” și „noi” de mass-media, pentru protecția jurnaliștilor independenți, pentru reducerea decalajului digital și pentru facilitarea accesului la internet;
68. apreciază acțiunile statelor membre ale UE de promovare a democratizării în lume, cum ar fi „Programul de cooperare a ombudsmanilor statelor din cadrul Parteneriatului Estic UE 2009-2013”, lansat în comun de către mediatorul polonez și mediatorul francez, care vizează consolidarea capacității birourilor ombudsmanilor, a autorităților de administrare publică și a ONG-urilor din țările semnatare ale Parteneriatului Estic al UE, în vederea realizării obligațiilor de protecție a drepturilor individuale și de constituire a unor state democratice bazate pe statul de drept; subliniază necesitatea de a coordona aceste activități în cadrul UE și de a face posibilă valorificarea experienței dobândite de către instituțiile UE;
69. reafirmă angajamentul UE pentru combaterea traficului de persoane și invită Comisia să acorde o atenție deosebită statelor în curs de democratizare, deoarece populația lor este deosebit de vulnerabilă în fața traficului de persoane; solicită o cooperare strânsă între DG DEVCO, DG ENLAR, DG HOME și coordonatorul UE antitrafic în această privință;

Joi, 7 iulie 2011

70. recunoaște importanța cooperării dintre Uniunea Europeană și Consiliul Europei pentru promovarea democratizării în lume; salută primirea de informații privind lansarea programelor comune ale Uniunii Europene și ale Consiliului Europei de sprijinire a democrației, a bunei guvernări și a stabilității în țările din Parteneriatul Estic;

*

* *

71. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, SEAE, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre;

Pregătiri în vederea alegerilor din decembrie 2011 pentru Duma de Stat din Rusia

P7_TA(2011)0335

Rezoluția Parlamentului European din 7 iulie 2011 referitoare la pregătirea alegerilor din decembrie 2011 pentru Duma de Stat din Rusia

(2013/C 33 E/18)

Parlamentul European,

- având în vedere Acordul de parteneriat și cooperare între Uniunea Europeană și Federația Rusă, care a intrat în vigoare în 1997 și care a fost prelungit până când va fi înlocuit de un nou acord,
- având în vedere negocierile în curs pentru un nou acord care să prevadă un cadru nou și cuprinzător pentru relațiile dintre UE și Rusia, precum și „Parteneriatul pentru modernizare” inițiat în 2010,
- având în vedere rapoartele și rezoluțiile sale anterioare referitoare la Rusia și la relațiile dintre UE și Rusia, în special Rezoluția sa din 9 iunie 2011 referitoare la summitul UE-Rusia ⁽¹⁾, Rezoluția sa din 17 februarie 2011 referitoare la statul de drept în Rusia ⁽²⁾, Rezoluția sa din 17 iunie 2010 referitoare la concluziile summitului UE-Rusia ⁽³⁾, Rezoluția sa din 12 noiembrie 2009 ⁽⁴⁾, anterioară summitului UE-Rusia de la Stockholm din 18 noiembrie 2009, Rezoluția sa din 17 septembrie 2009 referitoare la asasinarea unor activiști pentru drepturile omului din Rusia ⁽⁵⁾ și Rezoluția sa din 17 septembrie 2009 referitoare la aspectele externe ale securității energetice ⁽⁶⁾,
- având în vedere consultările UE-Rusia în domeniul drepturilor omului, în special reuniunea cea mai recentă pe această temă de la 4 mai 2011,
- având în vedere decizia Ministerului Justiției din Rusia din 22 iunie 2011 de a refuza cererea de înregistrare oficială depusă de Partidul Libertății Poporului (PARNAS), precum și alte cazuri similare precedente, ceea ce va împiedica aceste partide să participe la alegeri,
- având în vedere declarația Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru Afaceri Externe și Politica de Securitate/vicepreședintelui Comisiei (ÎR/VP) Catherine Ashton din 22 iunie 2011 referitoare la înregistrarea partidelor politice în Rusia,
- având în vedere obligația de a respecta principiile democratice care îi revine Rusiei în calitate de membru al Consiliului Europei și de semnatar al Convenției europene a drepturilor omului,
- având în vedere rezultatele summitului UE-Rusia care a avut loc la Nijni Novgorod în perioada 9-10 iunie 2011,
- având în vedere articolul 110 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,

⁽¹⁾ Texte adoptate la data respectivă, P7_TA(2011)0268.

⁽²⁾ Texte adoptate la data respectivă, P7_TA(2011)0066.

⁽³⁾ Texte adoptate la data respectivă, P7_TA(2010)0234.

⁽⁴⁾ JO C 271 E, 7.10.2010, p. 2.

⁽⁵⁾ JO C 224 E, 19.8.2010, p. 27.

⁽⁶⁾ JO C 224 E, 19.8.2010, p. 23.

Joi, 7 iulie 2011

- A. întrucât pluralismul politic este o piatră de temelie a democrației și a societății moderne, precum și o sursă de legitimitate politică;
- B. întrucât, la 12 aprilie 2011, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a criticat complexitatea excesivă a procedurilor de înregistrare a partidelor politice din Rusia, care nu respectă Convenția europeană a drepturilor omului;
- C. întrucât observatorii Biroului pentru Instituții Democratice și Drepturile Omului (ODIHR) au vizitat Rusia în timpul alegerilor parlamentare din 2003 și au recomandat ca o misiune a OSCE, formată din 60 de observatori pe termen lung și din 400 de observatori pe termen scurt, să își înceapă activitatea cu șase săptămâni înainte de alegeri;
- D. întrucât persistă preocupări legate de evoluția situației din Federația Rusă în ceea ce privește respectarea și protejarea drepturilor omului, precum și respectarea principiilor, normelor și procedurilor democratice convenite de comun acord; întrucât Federația Rusă este membru cu drepturi depline al Consiliului Europei, al Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa și al ONU și s-a angajat, în consecință, să respecte principiile democrației și drepturile omului sub forma promovată de aceste organizații,
1. își reafirmă convingerea că Rusia rămâne unul dintre cei mai importanți parteneri ai Uniunii Europene pentru dezvoltarea unei cooperări strategice, partener cu care UE are în comun nu doar interese economice și comerciale, ci și obiectivul de a coopera îndeaproape atât în vecinătatea comună, cât și la nivel global;
 2. confirmă din nou textul rezoluției din 9 iunie 2011 referitoare la summitul UE-Rusia de la Nijni Novgorod;
 3. deplânge decizia autorităților ruse de a respinge cererea de înregistrare a Partidul Libertății Poporului (PARNAS) pentru viitoarele alegeri pentru Duma de Stat din decembrie 2011; solicită autorităților ruse să garanteze desfășurarea unor alegeri libere și corecte și să-și retragă toate deciziile și normele care se opun acestui principiu;
 4. își reafirmă preocupările referitoare la dificultățile cu care se confruntă partidele politice pentru a se înregistra pentru alegeri, fapt care restrânge efectiv competiția politică în Rusia, reduce opțiunile electoratului său și arată că încă mai există obstacole reale în calea pluralismului politic în Rusia;
 5. subliniază că alegerile pentru Duma de Stat ar trebui să se bazeze pe aplicarea standardelor electorale stabilite de Consiliul Europei și de OSCE; îndeamnă autoritățile ruse să permită OSCE/Consiliului Europei desfășurarea unei misiuni pe termen lung de observare a alegerilor, precum și să coopereze pe deplin cu aceasta încă de la începutul activității ei, și invită ÎR/VP să insiste asupra instituirii unei misiuni în acest scop; solicită ca misiunea de observare respectivă să coopereze îndeaproape cu societatea civilă și cu grupurile de monitorizare;
 6. deplânge interdicția de a călători pe o perioadă de 6 luni impusă lui Boris Nemtsov la 5 iulie 2011 și solicită ridicarea sa imediată;
 7. își exprimă preocuparea cu privire la propunerea de proiect de lege care urmează să fie discutată în cadrul Dumei de Stat și care ar permite instanțelor din Rusia să ignore hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la anumite aspecte, dat fiind că o asemenea inițiativă ar contrazice principiile de bază ale Convenției europene a drepturilor omului; salută recenta decizie a Dumei de Stat din Rusia de a nu lua în considerare, pentru moment, acest proiect de lege și speră ca în final să se renunțe la această inițiativă;
 8. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate/vicepreședintelui Comisiei, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, OSCE, Consiliului Europei, precum și președintelui, guvernului și parlamentului Federației Ruse.
-

Joi, 7 iulie 2011

Modificări aduse sistemului Schengen

P7_TA(2011)0336

Rezoluția Parlamentului European din 7 iulie 2011 referitoare la modificările aduse sistemului Schengen

(2013/C 33 E/19)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 2 din TUE și articolele 3, 18, 20, 21, 67, 77 și 80 din TFUE,
 - având în vedere articolul 45 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
 - având în vedere Acordul Schengen din 14 iunie 1985,
 - având în vedere Convenția de aplicare a Acordului Schengen din 19 iunie 1990,
 - având în vedere Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora ⁽¹⁾,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) ⁽²⁾,
 - având în vedere propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind instituirea unui mecanism de evaluare în vederea verificării aplicării *acquis*-ului Schengen (COM(2010)0624),
 - având în vedere proiectul de raport referitor la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind instituirea unui mecanism de evaluare în vederea verificării aplicării *acquis*-ului Schengen (PE460.834),
 - având în vedere Rezoluția Parlamentului European din 2 aprilie 2009 referitoare la aplicarea Directivei 2004/38/CE privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora ⁽³⁾,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei Europene din 4 mai 2011 privind migrația (COM(2011)0248),
 - având în vedere concluziile Consiliului Justiție și Afaceri Interne din 9 iunie 2011,
 - având în vedere concluziile Consiliului European din 24 iunie 2011,
 - având în vedere articolul 110 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât crearea spațiului Schengen și integrarea *acquis*-ului Schengen în cadrul UE reprezintă una dintre cele mai mari realizări ale procesului de integrare europeană, marcând eliminarea controalelor asupra persoanelor la frontierele interne și o libertate de circulație fără precedent pentru o populație de mai bine de 400 milioane de persoane, pe o suprafață de 4 312 099 km²;

⁽¹⁾ JO L 158, 30.4.2004, p. 77.

⁽²⁾ JO L 105, 13.4.2006, p. 1.

⁽³⁾ JO C 137 E, 27.5.2010, p. 6.

Joi, 7 iulie 2011

- B. întrucât libertatea de circulație a devenit unul dintre elementele de bază ale cetățeniei europene și una dintre pietrele de temelie ale UE ca spațiu de libertate, securitate și justiție, consacrand dreptul de liberă circulație și ședere în toate statele membre în condițiile unor drepturi, garanții și protecții egale, inclusiv interzicerea tuturor formelor de discriminare bazate pe naționalitate;
- C. întrucât, conform Codului Frontierelor Schengen și articolului 45 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, libertatea de circulație din UE poate fi extinsă, în condiții specifice, și la resortisanți ai țărilor terțe care își au reședința în mod legal pe teritoriul UE;

Evenimente recente

- D. întrucât, în special în ultimul an, s-a înregistrat un flux masiv de persoane provenite din mai multe țări din Africa de Nord; întrucât sistemul Schengen a fost recent supus unei presiuni deosebite, unele state membre preconizând reintroducerea controalelor la granițele interne pentru a face față fluxurilor bruște de imigranți;
- E. întrucât la 4 mai 2011 Comisia a prezentat mai multe inițiative vizând o abordare mai structurată a migrației, ținând seama în special de evenimentele recente din regiunea Mării Mediterane, inclusiv o propunere referitoare la Schengen; întrucât în concluziile Consiliului European din 23 și 24 iunie 2011 se solicită Comisiei să prezinte o propunere vizând un „mecanism de salvagardare” pentru a face față „circumstanțelor excepționale” care ar putea prezenta un risc pentru cooperarea în cadrul sistemului Schengen;

Codul Frontierelor Schengen/politica în domeniul migrației

- F. întrucât normele Schengen care reglementează circulația persoanelor pentru traversarea frontierelor interne au fost definite în Codul Frontierelor Schengen, ale cărui articole 23-26 prevăd deja măsuri și proceduri pentru reintroducerea temporară a controalelor la frontierele interne, și întrucât aceste controale, fiind de natură unilaterală, nu permit prevalența interesului comun al UE;
- G. întrucât prin crearea spațiului Schengen s-a definit o frontieră externă comună, a cărei gestionare reprezintă o responsabilitate comună în cadrul UE, în conformitate cu articolul 80 din TFUE; întrucât UE nu s-a achitat încă pe deplin de această cerință, deși a depus eforturi pentru instituirea de controale eficace și a unor forme de cooperare între autoritățile polițienești, vamale și judiciare, pentru introducerea unei politici comune în materie de imigrație, azil și vize și pentru crearea Sistemului de Informații Schengen de a doua generație (SIS II) și a Sistemului de Informații privind Vizele (VIS);

Mecanismul de evaluare

- H. întrucât eliminarea controalelor la frontierele interne presupune ca fiecare stat membru să aibă încredere deplină în capacitatea tuturor celorlalte state membre de a pune integral în aplicare măsurile de însoțire care permit eliminarea acestor controale; întrucât securitatea spațiului Schengen depinde de rigoarea și eficacitatea cu care fiecare stat membru efectuează controale la frontierele sale externe, precum și de calitatea și rapiditatea cu care se efectuează schimburile de informații în cadrul SIS; întrucât funcționarea necorespunzătoare a oricăruia dintre aceste elemente constituie un risc pentru securitatea Uniunii Europene ca întreg;
- I. întrucât este esențial să se evalueze măsura în care statele membre respectă *acquis*-ul Schengen pentru a garanta funcționarea corespunzătoare a spațiului Schengen; întrucât mecanismul de evaluare bazat pe Grupul de lucru pentru evaluarea Schengen (SCH-EVAL), un organism pur interguvernamental, nu s-a dovedit a fi suficient de eficace;

Joi, 7 iulie 2011

- J. întrucât standardele duble în vigoare în prezent în contextul Schengen, conform cărora se aplică cerințe foarte exigente tuturor țărilor candidate, în timp ce țările deja membre ale spațiului Schengen sunt tratate cu foarte multă indulgență, ar trebui eliminate;
- K. întrucât s-a prezentat un nou mecanism de evaluare în propunerea de regulament privind instituirea unui mecanism de evaluare în vederea verificării aplicării *acquis*-ului Schengen, examinată actualmente de PE în cadrul procedurii legislative ordinare; întrucât acest mecanism specifică deja procedurile, principiile și instrumentele de sprijinire și evaluare a respectării de către statele membre a *acquis*-ului Schengen, inclusiv în caz de evenimente neprevăzute;

Codecizie

- L. întrucât la articolul 77 din TFUE se prevede că Parlamentul European și Consiliul, hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară, adoptă măsuri privind, printre altele, controalele la care sunt supuse persoanele la trecerea frontierelor externe și absența oricărui control asupra persoanelor, indiferent de cetățenie, la trecerea frontierelor interne;

Importanța sistemului Schengen

1. subliniază că libertatea de circulație a persoanelor în cadrul zonei Schengen a fost una dintre cele mai mari realizări ale integrării europene, că sistemul Schengen a avut un impact pozitiv asupra vieților a sute de mii de cetățeni ai UE, nu doar prin facilitarea trecerii frontierelor, ci și prin stimularea economiei, și că libertatea de circulație este un drept fundamental și un element de bază al cetățeniei UE, ale cărui condiții de exercitare sunt prevăzute în tratate și în Directiva 2004/38/CE;

Guvernanța Schengen/mecanismul de evaluare

2. recomandă insistent consolidarea guvernanței Schengen pentru a se garanta faptul că fiecare stat membru poate controla efectiv porțiunea din frontierele externe ale UE aflată în sarcina sa, pentru a se asigura un climat de încredere reciprocă sporită și pentru a construi încrederea în eficacitatea sistemului UE de gestionare a migrației; subliniază în mod ferm necesitatea unei solidarități mai accentuate cu statele membre care se confruntă cu cel mai mare influx de migranți pentru a le ajuta să gestioneze situațiile extraordinare de acest tip;

3. consideră că noul mecanism de evaluare Schengen, discutat în prezent în cadrul Parlamentului, va constitui o parte din răspuns, în măsura în care asigură monitorizarea efectivă a tuturor încercărilor de a introduce controale ilegale la frontierele interne și în care consolidează încrederea reciprocă; consideră, de asemenea, că noul sistem de evaluare Schengen permite deja să se solicite și să se obțină sprijin pentru statele membre pentru a garanta respectarea *acquis*-ului Schengen în caz de presiune excepțională la frontierele externe ale UE;

4. subliniază că trebuie garantată punerea în aplicare corectă și aplicarea corespunzătoare a normelor Schengen de către statele membre chiar și după aderarea lor; subliniază că acest lucru înseamnă, de asemenea, ajutarea, într-o etapă incipientă, a statelor membre care se confruntă cu probleme, astfel încât acestea să-și poată soluționa deficiențele cu ajutor practic din partea agențiilor UE; consideră că mecanismul de evaluare existent ar trebui consolidat și transformat într-un sistem al UE;

5. consideră că mecanismul de evaluare este eficient în măsura în care există posibilitatea de a aplica sancțiuni în cazul în care deficiențele nu sunt remediate și pun în pericol securitatea globală a zonei Schengen; reamintește că obiectivul principal al acestor sancțiuni este disuasiunea;

Joi, 7 iulie 2011

Codul Frontierelor Schengen

6. consideră că condițiile necesare pentru reintroducerea temporară a controalelor la frontierele interne în situații excepționale sunt deja clar stabilite în Regulamentul (CE) nr. 562/2006 (Codul Frontierelor Schengen), ale cărui articole 23, 24 și 25 prevăd posibilitatea reintroducerii controalelor de frontieră la frontierele interne numai în cazul în care există o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne; solicită Comisiei să prezinte o inițiativă care să vizeze definirea aplicării stricte a acestor articole de către statele membre;

7. consideră, prin urmare, că orice nouă derogare suplimentară de la normele actuale, cum ar fi noi motive pentru reintroducerea controalelor la frontieră pentru situațiile „excepționale”, nu vor consolida în nici un caz sistemul Schengen; subliniază că în nici un caz aflulul de migranți și de solicitanți de azil la frontierele externe nu poate fi considerat *per se* un motiv suplimentar de reintroducere a controalelor la frontiere;

8. regretă profund încercarea anumitor state membre de a reintroduce controalele la frontieră, periclitanđ în mod evident însuși spiritul *acquis*-ului Schengen;

9. consideră că problemele recente legate de Schengen își au originea în reticența de a pune în aplicare politici europene comune în alte domenii, în primul rând un sistem comun european în materie de azil și migrație (care să includă o abordare a imigrației ilegale și să combată crima organizată);

10. reafirmă că este extrem de important să se realizeze un progres în această privință, având în vedere faptul că termenul pentru instituirea unui sistem european comun de azil a fost prevăzut pentru 2012;

11. își reafirmă opoziția fermă față de orice nou mecanism Schengen care are alte obiective decât sporirea libertății de circulație și consolidarea guvernanței UE în cadrul spațiului Schengen;

Codecizie

12. subliniază faptul că orice încercare de a se îndepărta de la articolul 77 din TFUE ca temei juridic corect pentru orice măsuri din acest domeniu va fi considerată abatere de la tratatele UE și își rezervă dreptul de a se prevala de toate căile de atac disponibile în caz că este necesar;

*

* *

13. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Consiliului Europei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Joi, 7 iulie 2011

Abordarea Parlamentului European privind punerea în aplicare a articolelor 9 și 10 din Protocolul nr. 1 la Tratatul de la Lisabona referitoare la cooperarea parlamentară în domeniul PESC/PSAC

P7_TA(2011)0337

Rezoluția Parlamentului European din 7 iulie 2011 referitoare la abordarea Parlamentului European privind aplicarea articolelor 9 și 10 din Protocolul 1 la Tratatul de la Lisabona în materie de cooperare parlamentară în domeniul PESC/PSAC

(2013/C 33 E/20)

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană și Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene, îndeosebi articolele 9 și 10 din Protocolul 1 la acesta cu privire la rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană,
- având în vedere Poziția sa din 8 iulie 2010 referitoare la Serviciul european de acțiune externă ⁽¹⁾ și declarația anexată a Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR) cu privire la responsabilitatea politică ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 11 mai 2011 referitoare la Raportul anual al Consiliului către Parlamentul European privind aspectele principale și opțiunile de bază ale politicii externe și de securitate comune (PESC), prezentat Parlamentului European în temeiul Părții a II-a secțiunea G subpunctul 43 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 ⁽³⁾, și îndeosebi punctul 18 din rezoluția menționată,
- având în vedere Rezoluția Parlamentului European din 11 mai 2011 referitoare la dezvoltarea politicii de securitate și apărare comune în urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona ⁽⁴⁾ și îndeosebi punctele 12, 13 și 14 din aceasta,
- având în vedere Conferința președinților de parlamente din UE ce a avut loc la Bruxelles la 4 și 5 aprilie 2011,
- având în vedere contribuția și concluziile celei de a XLV reuniuni a COSAC ce a avut loc la Budapesta între 29-31 mai 2011,
- având în vedere articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât articolul 9 din Protocolul 1 stipulează că organizarea și promovarea unei cooperări interparlamentare periodice și eficiente trebuie stabilite în comun de către Parlamentul European și parlamentele naționale,
- B. întrucât, ca membru al colegiului comisarilor, VP/ÎR este supus unui vot de aprobare al Parlamentului European;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0280.

⁽²⁾ Ibidem, anexa II.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0227.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0228.

Joi, 7 iulie 2011

- C. întrucât Parlamentul European codecide împreună cu Consiliul asupra bugetului UE pentru acțiune externă, inclusiv bugetul pentru misiuni civile PESC și PSAC și pentru costurile administrative ce decurg din coordonarea militară a UE;
- D. întrucât, în conformitate cu Tratatul, Parlamentul European este consultat periodic cu privire la aspecte majore și la alternativele fundamentale ale PESC, și întrucât este necesară aprobarea sa pentru transpunerea juridică a strategiilor UE și pentru încheierea de acorduri internaționale, inclusiv cele ce privesc în principal PESC, cu singura excepție a acordurilor care privesc exclusiv PESC,
1. reamintește că Parlamentul European este o sursă de legitimitate pentru PESC și PSAC, asupra cărora exercită un control politic;
2. își declară convingerea, totodată, că o cooperare interparlamentară consolidată în domeniul PESC și PSAC ar întări influența parlamentară asupra opțiunilor politice din UE și statele membre, date fiind responsabilitățile Parlamentului European în materie de politici comune ale Uniunii, inclusiv PESC/PSAC, și prerogativele fiecărui parlament național în materie de securitate națională și politica de apărare;
3. regretă lipsa unui acord cu ocazia Conferinței președinților de parlamente din UE din 4-5 aprilie 2011 și își declară disponibilitatea în a sprijini președinția polonă în convenirea unui acord între Parlamentul European și parlamentele naționale cu privire la noi forme de cooperare parlamentară în acest domeniu;
4. confirmă poziția sa așa cum a fost prezentată în rapoartele relevante, și îndeosebi că:
- în conformitate cu articolul 9 din Protocolul 1 la Tratatul de la Lisabona, „Parlamentul European și parlamentele naționale definesc împreună organizarea și promovarea unei cooperări interparlamentare eficiente și periodice în cadrul Uniunii”, pentru a promova astfel asumarea în comun a responsabilităților de organizare și desfășurare a unei cooperări interparlamentare periodice și eficiente;
 - propria reprezentare în orice nouă formă de cooperare interparlamentară ar trebui să aibă loc la un nivel ce reflectă întinderea și importanța rolului său de control al PESC/PSAC, ce recunoaște natura europeană comună a acestor politici și satisface necesitatea de a reflecta pluralismul politic și geografic al acestei instituții;
 - în vederea asigurării unei valori adăugate și pentru reducerea costurilor, secretariatul și clădirile Parlamentului European sunt în principiu disponibile pentru a sprijini organizarea și găzduirea de reuniuni interparlamentare;
 - concluziile reuniunilor interparlamentare nu au caracter obligatoriu pentru părți;
5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție președinției polone a Conferinței președinților de parlamente din UE, președinților parlamentelor din UE și Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate.
-

Joi, 7 iulie 2011

Program pentru distribuirea de alimente către persoanele cele mai defavorizate din Uniune

P7_TA(2011)0338

Rezoluția Parlamentului European din 7 iulie 2011 referitoare la Programul pentru distribuirea de alimente către persoanele cele mai defavorizate din Uniune

(2013/C 33 E/21)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 27 din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic OCP) ⁽¹⁾ și Regulamentul (CE) nr. 983/2008 al Comisiei din 3 octombrie 2008 de adoptare a planului de repartizare către statele membre a resurselor imputabile exercițiului financiar 2009 pentru furnizarea de produse alimentare din stocurile de intervenție persoanelor celor mai defavorizate din Comunitate ⁽²⁾,
 - având în vedere Propunerea modificată de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 1234/2007 în ceea ce privește distribuirea de produse alimentare către persoanele cele mai defavorizate din Uniune (COM(2010)0486),
 - având în vedere hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene în cauza T-576/08,
 - având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 562/2011 al Comisiei din 10 iunie 2011 de adoptare a planului de repartizare către statele membre a resurselor imputabile exercițiului bugetar 2012 pentru furnizarea de alimente din stocurile de intervenție pentru persoanele cele mai defavorizate din Uniunea Europeană și de derogare de la anumite dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 807/2010 ⁽³⁾,
 - având în vedere poziția sa din 26 martie 2009 referitoare la Propunerea de regulament al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1290/2005 privind finanțarea politicii agricole comune și a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) în ceea ce privește distribuirea produselor alimentare către persoanele cele mai defavorizate din Comunitate ⁽⁴⁾,
 - având în vedere Declarația sa din 4 aprilie 2006 ⁽⁵⁾ referitoare la acest program, Rezoluția sa din 22 mai 2008 ⁽⁶⁾, Poziția sa din 26 martie 2009 și propunerea Comisiei COM(2010)0486,
 - având în vedere Recomandarea Consiliului 92/441/CEE privind criteriile comune referitoare la resurse și prestații suficiente în sistemele de protecție socială,
 - având în vedere articolul 110 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât Comisia estimează că 43 de milioane de persoane din UE se confruntă cu riscul sărăciei alimentare;

⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

⁽²⁾ JO L 268, 9.10.2008, p. 3.

⁽³⁾ JO L 152, 11.6.2011, p. 24.

⁽⁴⁾ JO C 117 E, 6.5.2010, p. 258.

⁽⁵⁾ JO C 293 E, 2.12.2006, p. 170.

⁽⁶⁾ JO C 279 E, 19.11.2009, p. 71.

Joi, 7 iulie 2011

- B. întrucât criza economică și financiară și prețurile în creștere la produsele alimentare fac să crească numărul persoanelor ce se confruntă cu acest risc;
- C. întrucât Comisia estimează că 80 de milioane de persoane din UE se confruntă cu riscul sărăciei și că, din cauza crizei financiare și economice numărul acestora ar putea crește; întrucât una dintre cele cinci priorități ale strategiei UE 2020 este de a reduce sărăcia și excluziunea socială în Uniunea Europeană;
- D. întrucât Programul pentru distribuirea de alimente către persoanele cele mai defavorizate din Uniune, înființat în 1987 în cadrul politicii agricole comune (PAC), oferă în prezent ajutoare în produse alimentare pentru 13 milioane de persoane confruntate cu sărăcia în 19 state membre și necesită existența a circa 240 de depozite de alimente și organizații caritabile în lanțurile de distribuție;
- E. întrucât stocurile de intervenție ale UE au fost reduse în mare măsură;
- F. întrucât acest program s-a bazat din ce în ce mai mult pe achiziții de pe piață, în urma reformării PAC și a reducerii nivelurilor stocurilor de intervenție, care, în mod tradițional, furnizau alimente în cadrul programului;
- G. întrucât CJUE a hotărât abrogarea articolului 2 din Regulamentul (CE) nr. 983/2008 privind achiziționarea suplimentară de alimente de pe piață;
- H. întrucât, în urma hotărârii CJUE, propunerea Comisiei pentru 2012 indică o reducere subită a finanțării de la 500 milioane EUR în 2011 la 113 milioane EUR în 2012;
- I. întrucât politica agricolă comună și fondurile structurale, inclusiv Fondul social european vor începe o nouă perioadă de finanțare în 2014,
1. subliniază că încetarea unui program de ajutorare existent și funcțional într-un mod brusc, fără avertizare prealabilă sau pregătire în acest sens, are un impact deosebit asupra cetățenilor europeni celor mai vulnerabili și nu reprezintă o practică de finanțare viabilă;
 2. invită Comisia și Consiliul, prin urmare, să conceapă o soluție de tranziție pentru anii rămași din perioada de finanțare (2012 și 2013), pentru a evita astfel o reducere bruscă și imediată a ajutorului alimentar, cauzată de reducerea finanțării de la 500 milioane EUR la 113 milioane EUR și pentru a asigura astfel că persoanele dependente de acest ajutor nu vor suferi de pe urma sărăciei alimentare;
 3. invită Comisia și Consiliul, prin urmare, să găsească o modalitate pentru continuarea programului pentru anii rămași din perioada de finanțare (2012 și 2013) și pentru noua perioadă de finanțare (2014-2020) în baza unui temei juridic care să nu poată fi contestat de CJUE, menținând plafonul financiar anual de 500 milioane EUR pentru a asigura astfel că persoanele dependente de acest ajutor nu vor suferi de pe urma sărăciei alimentare;
 4. invită pe termen lung toți actorii implicați să evalueze în mod atent caracterul adecvat al programului pentru distribuirea de alimente, îndeosebi ca element al politicii agricole comune în contextul noii perioade de finanțare din 2014;

Joi, 7 iulie 2011

5. ia act de anunțarea de către comisarul Cioleş la 29 iunie 2011 a propunerii de transferare a programului de sub egida PAC, și consideră că trebuie asigurată o finanțare suficientă;
 6. reamintește că programele pentru persoanele defavorizate trebuie aplicate în conformitate cu hotărârile Tribunalului de Primă Instanță, așa după cum subliniază Comisia în declarația sa estimativă pentru exercițiul financiar 2012; constată că, în hotărârea sa în cauza T576/08 din 13 aprilie 2011, curtea a declarat că doar furnizarea de alimente din stocurile de intervenție este inclusă în acest program, spre a nu genera cheltuieli prin achiziționarea de alimente pe piață; consideră că, urmare a hotărârii, articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 983/2008 nu poate fi utilizat ca temei juridic pentru distribuirea de alimente către persoanele defavorizate;
 7. solicită Comisiei să propună o modificare a regulamentului privind programul pentru persoanele cele mai defavorizate, pentru a se găsi o soluție la actualul blocaj asupra acestui subiect la nivelul Consiliului; consideră că este necesară identificarea celui mai adecvat temei juridic pentru viitoarea perioadă de programare financiară;
 8. reafirmă că dreptul la hrană este un drept de bază și fundamental al omului și că acesta este respectat atunci când toți oamenii au permanent acces fizic și fezabil din punct de vedere economic la alimente corespunzătoare, sigure și nutritive în vederea satisfacerii nevoilor și preferințelor lor nutriționale pentru a duce o viață activă și sănătoasă; subliniază că o nutriție deficientă are o influență negativă asupra sănătății;
 9. subliniază că o nutriție sănătoasă și de calitate este îndeosebi importantă în cazul copiilor, contribuind la dezvoltarea acestora și la satisfacerea nevoilor lor educaționale;
 10. salută inițiativa Comisiei și a agențiilor ONU de a se constitui într-un front comun împotriva insecurității alimentare și a malnutriției pe mapamond;
 11. subliniază că fermierilor trebuie să li se asigure un venit și o remunerație decente și echitabile pentru munca depusă; subliniază că fermierii din multe regiuni se confruntă cu dificultăți financiare; îndeamnă Comisia să abordeze problema sărăciei din mediul rural și a crizei din comunitățile rurale;
 12. consideră că minimizarea risipei alimentare rămâne esențială în contextul îmbunătățirii securității alimentare și al creării unor sisteme de distribuție și producție sustenabile;
 13. subliniază importanța, mai ales în contextul actualei crize economice, financiare și sociale, a furnizării de ajutor la nivel european către persoanele cele mai vulnerabile și mai defavorizate din societate;
 14. reamintește că una dintre cele cinci priorități ale strategiei UE 2020 este de a reduce sărăcia și exclusiunea socială în Uniunea Europeană; subliniază că, pentru a combate sărăcia, este necesară o politică integrată care să conecteze un venit decent, condiții de muncă și de trai rezonabile și accesul la toate drepturile fundamentale: politice, economice, sociale și culturale; consideră că măsurile de ajutor alimentar ar putea constitui unul dintre elementele unei strategii mai ample, integrate, de combatere a sărăciei; recunoaște că unul dintre efectele secundare ale sărăciei este adeseori malnutriția și sărăcia alimentară;
 15. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.
-

Joi, 7 iulie 2011

Progresele realizate în cadrul acțiunii de luptă împotriva minelor

P7_TA(2011)0339

Rezoluția Parlamentului European din 7 iulie 2011 referitoare la progresele realizate în cadrul acțiunii de luptă împotriva minelor (2011/2007(INI))

(2013/C 33 E/22)

Parlamentul European,

- având în vedere Convenția de la Ottawa din 3 decembrie 1997 privind interzicerea utilizării, stocării, producerii și transferului de mine antipersonal și distrugerea acestora (denumită în continuare Tratatul de interzicere a minelor), care a intrat în vigoare la 1 martie 1999,
- având în vedere Convenția din 1980 privind armele convenționale (CCW) și protocoalele aferente, în special Protocolul II, modificat, privind minele terestre, armele-capcană și alte dispozitive și Protocolul V privind resturile explozive de război,
- având în vedere rezoluțiile sale cele mai recente din 22 aprilie 2004 privind minele terestre antipersonal ⁽¹⁾, din 7 iulie 2005 ⁽²⁾ referitoare la o lume fără mine, din 19 ianuarie 2006 privind handicapul și dezvoltarea ⁽³⁾, din 13 decembrie 2007 privind cea de-a zecea aniversare a Tratatului de interzicere a minelor ⁽⁴⁾ și din 6 septembrie 2001 privind măsurile de încurajare a statelor membre să se angajeze față de interzicerea definitivă a minelor terestre antipersonal ⁽⁵⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1724/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2001 privind lupta împotriva minelor antipersonal în țările în curs de dezvoltare ⁽⁶⁾ și Regulamentul (CE) nr. 1725/2001 al Consiliului din 23 iulie 2001 privind lupta împotriva minelor antipersonal în țările terțe, altele decât cele în curs de dezvoltare ⁽⁷⁾,
- având în vedere Planul de acțiune Cartagena 2010-2014: Stoparea suferințelor cauzate de minele antipersonal, adoptat la cea de-a doua conferință de revizuire a Convenției de la Ottawa din 1997, care a avut loc la Cartagena, Columbia, în perioada 30 noiembrie-4 decembrie 2009,
- având în vedere Orientările privind acțiunea comunitară în domeniul luptei împotriva minelor 2008-2013, elaborate de Comisie,
- având în vedere numeroasele sale rezoluții privind munițiile cu dispersie, cea mai recentă din 8 iulie 2010 ⁽⁸⁾, și rezoluția referitoare la Convenția de la Oslo privind munițiile cu dispersie, semnată de 94 de state și intrată în vigoare la 1 august 2010 a Convenției,
- având în vedere raportul din 2009 al Serviciului acțiunii de luptă împotriva minelor din cadrul Națiunilor Unite,
- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A7-0211/2011),

⁽¹⁾ JO C 104 E, 30.4.2004, p. 1075.⁽²⁾ JO C 157 E, 6.7.2006, p. 473.⁽³⁾ JO C 287 E, 24.11.2006, p. 336.⁽⁴⁾ JO C 323 E, 18.12.2008, p. 485.⁽⁵⁾ JO C 72 E, 21.3.2002, p. 352.⁽⁶⁾ JO L 234, 1.9.2001, p. 1.⁽⁷⁾ JO L 234, 1.9.2001, p. 6.⁽⁸⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0285.

Joi, 7 iulie 2011

- A. întrucât UE s-a implicat în mod activ în acțiunea de luptă împotriva minelor, în special după Acțiunea sa comună din 1995, și și-a asumat obiectivul interzicerii și eliminării totale a minelor antipersonal (APL) la nivel mondial; întrucât UE este un susținător și contribuabil important la lupta împotriva minelor, care se numără printre prioritățile sale în ceea ce privește drepturile omului, ajutorul umanitar și ajutorul pentru dezvoltare;
- B. întrucât „acțiunea de luptă împotriva minelor” include supravegherea, depistarea, marcarea și îndepărtarea minelor antipersonal (APL) și ale altor resturi explozive de război (ERW), inclusiv munițiile explozive abandonate (AO), munițiile neexplodate (UXO), resturile de muniții cu dispersie și dispozitivele explozive de fabricație artizanală (IEDs); precum și educarea și instruirea cu privire la riscurile pe care le prezintă minele și ERW, în special a copiilor, asistența acordată victimelor și distrugerea stocurilor, alături de acțiuni de susținere centrate pe promovarea universalizării convențiilor și tratatelor internaționale relevante cu scopul de a pune capăt producerii, comercializării și utilizării de APL;
- C. întrucât persistența APL și ERW, inclusiv a IED și a resturilor de muniții cu dispersie, pe lângă faptul că duc la pierderea de vieți omenești, în special în rândul populațiilor civile, reprezintă un obstacol important în calea reconstrucției post-conflict a țărilor afectate și poate folosi drept materie primă pentru IED;
- D. întrucât, până la 1 decembrie 2010, 156 de state au acceptat în mod formal obligativitatea Tratatului de interzicere a minelor;
- E. întrucât se estimează că numărul victimelor APL și alte ERW în 1999 era de 18 000, în 2009 acesta scăzând la aproximativ 4 000, conform Observatoarelor pentru mine terestre și muniții cu dispersie; întrucât se estimează că 70 % din victime sunt civili, o treime dintre aceștia fiind copii, și întrucât în lume există un număr mare de persoane care continuă să fi afectate APL și ERW;
- F. întrucât numai două guverne, cel din Burma/ Myanmar și din Libia, au amplasat recent APL, nefiind înregistrat niciun export sau transfer statal de APL, și întrucât doar trei state sunt suspectate de a continua producerea acestora, însă grupurile de insurgenți, precum FARC, continuă să își producă propriile dispozitive;
- G. întrucât majoritatea forțelor armate au încetat utilizarea APL, însă diferiți actori nestatali armați continuă să utilizeze APL, alături de IED cu activare la trecerea victimei și de muniții cu dispersie;
- H. întrucât peste 90 de țări continuă să fie afectate, în anumită măsură de APL și de alte ERW, dar cele mai grav lovite sunt Afganistan, Columbia, Pakistan, Myanmar, Cambodgia și Laos;
- I. întrucât este în primul rând responsabilitatea statelor afectate să abordeze problemele aferente APL și ERW de pe teritoriul lor înaintea, în timpul și după încetarea conflictului;
- J. întrucât, în multe țări afectate în care conflictul a încetat, dar unde continuă să fie prezente forțe armate locale de anvergură, nu au fost alocate efective militare suficient de numeroase în vederea operațiunilor de deminare;
- K. întrucât nevoia de asistență acordată victimelor va continua mult timp după ce amenințarea APL a fost îndepărtată;

Joi, 7 iulie 2011

- L. întrucât comunitatea internațională a reacționat în mod extraordinar la provocarea reprezentată de tragedia APL, contribuind, în perioada cuprinsă între 1999 și 2009, cu aproximativ 3,9 miliarde de dolari la acțiunea de luptă împotriva minelor și întrucât principalii contribuabili au fost SUA (902,4 milioane de dolari), CE (521,9 milioane de dolari), Japonia (336,9 milioane de dolari), Norvegia (342,7 milioane de dolari), Canada (259,8 milioane de dolari), Regatul Unit (220,6 milioane de dolari), Germania (206,9 milioane de dolari) și Țările de Jos (201,9 milioane de dolari);
- M. întrucât percepția legată de amenințarea pe care o reprezintă minele este de multe ori disproporționată în raport cu realitatea, calculându-se că doar 2 % din terenurile supuse procesului costisitor de deminare sunt de fapt contaminate cu APL sau alte ERW; întrucât există indicii clare referitoare la fondurile alocate pentru acțiunea de luptă împotriva minelor, observând în continuare că și înțelegerea mai bună a metodologiilor de supraveghere și a rezultatelor anchetei pot și au redus considerabil în ultimii ani necesitatea deminării complete a zonelor suspectate a fi periculoase;
- N. întrucât tehnicile și tehnologiile din domeniul detectării explozibililor nu au cunoscut progrese remarcabile, în ciuda unor investiții considerabile, și întrucât ne aflăm în prezența unui nou imperativ, dată fiind utilizarea tot mai intensă a IED,
- O. întrucât educarea publicului cu privire la reducerea riscului este un element-cheie pentru a ajuta oamenii, în special copiii, din regiunile afectate de mine să trăiască mai sigur și să învețe despre pericolele pe care le prezintă ALP și ERW,

Eforturi la nivel mondial în domeniul acțiunii de luptă împotriva minelor

1. salută progresele realizate în ultimul deceniu în domeniul acțiunii de luptă împotriva minelor, dar subliniază necesitatea reorientării și intensificării eforturilor, dacă se urmărește eliminarea amenințării APL într-o perioadă de timp determinată;
2. salută cu fermitate faptul că 156 de țări au semnat și ratificat până în prezent Tratatul de interzicere a minelor, inclusiv 25 de state membre ale UE, dar regretă faptul că 37 de țări nu au semnat încă acest tratat; invită toate țările care nu sunt părți la Tratatul de interzicere a minelor și la Convenția privind munițiile cu dispersie să adere la acestea; îndeamnă, în special acele state membre UE care încă nu au aderat la Tratat să o facă și încurajează o mai mare sinergie între diferitele instrumente internaționale;
3. salută cu fermitate faptul că 56 de țări s-au alăturat în prezent Convenției privind munițiile cu dispersie, inclusiv 15 state membre ale UE; salută, de asemenea, adoptarea Declarației și a planului de acțiune de la Vientiane din 2010; invită UE și statele sale membre să promoveze universalizarea și punerea în aplicare atât a TMB, cât și a CCM;
4. sprijină punerea în aplicare completă a Planului de acțiune Cartagena, care furnizează un plan detaliat pe cinci ani al angajamentelor din toate domeniile de acțiune împotriva minelor și invită Consiliul să adopte cât mai curând posibil o decizie în sprijinul acestui plan;
5. subliniază nevoia de a găsi sinergie între diferitele dimensiuni ale acțiunii de luptă împotriva minelor, în special în ceea ce privește aspectele umanitare și de dezvoltare, inclusiv prin consolidarea componentei locale și a participării la proiectele din domeniu, cu scopul de a răspunde mai bine nevoii persoanelor direct afectate;

Joi, 7 iulie 2011

6. recunoaște contribuția semnificativă adusă de donatorii internaționali, agențiile și ONG-urile internaționale în combaterea flagelului APL, precum și angajamentul și sacrificiile depuse de personalul internațional și local;

7. salută faptul că încă șapte țări au anunțat încheierea activităților de deminare în 2009 și 2010, ridicând la 16 numărul total de state care au făcut acest lucru;

8. recunoaște că SUA au fost principalul susținător la nivel mondial al acțiunii de luptă împotriva minelor, sprijinind în mod energic programele internaționale de deminare a zonelor infestate și de ajutorare a victimelor și că au îndeplinit deja majoritatea cerințelor cheie cuprinse în Tratatul de interzicere a minelor și încurajează, prin urmare, SUA să adere la acest tratat;

9. solicită Rusiei să adere la Tratatul de interzicere a minelor și observă că Rusia, care a fost înainte o sursă principală de APL, figurând mult timp printre utilizatorii de mine, a fost ștearsă de pe lista din 2010, după ce a declarat că a încetat amplasarea de mine;

10. reamintește statelor semnatare ale tratatului obligația lor internațională de a distruge stocurile de APL; este îngrijorat de faptul că Rusia și China au cele mai mari stocuri de APL, cifrele estimate ridicându-se la 100 milioane și, respectiv, 24,5 de milioane; îndeamnă UE să includă în negocierile cu Rusia și China problema distrugerii stocurilor existente ale acestora și aderarea rapidă la Tratatul de interzicere a minelor și, în plus, solicită UE să continue să promoveze universalizarea Tratatului de interzicere a minelor și a altor convenții relevante și prin includerea subiectului privind acțiunea de luptă împotriva minelor în dialogul și acordurile sale politice semnate cu țările terțe;

11. deploră utilizarea continuă a APL de către grupurile insurgente și teroriste și de către alți actori nestatali; în această privință, indică situația din Columbia, unde se estimează că FARC este cel mai prolific utilizator de APL dintre grupurile de rebeli din toată lumea;

Studiu de caz - Afganistan

12. observă că utilizarea pe scară largă și fără discriminare a APL pe durata celor peste trei decenii de conflict a însemnat faptul că Afganistanul este una dintre țările cele mai contaminate din lume, fapt agravat în continuare de utilizarea de către talibani a IED;

13. deploră faptul că, în pofida a peste un deceniu de deminări efectuate de către cel mai mare și mai bine finanțat program umanitar de deminare din lume, Afganistanul deține în continuare cele mai ridicate rate ale victimelor din lume și își exprimă profunda îngrijorare cu privire la faptul că dintre cele 508 victime ale APL/ERW/IED înregistrate în perioada 1 martie 2009 - 1 martie 2010, peste jumătate au fost copii;

14. recunoaște că actualul conflict periclitează în mod deosebit acțiunile de deminare din multe zone, precum și faptul că talibanii au atacat birourile ONU și personalul local și internațional;

15. observă că, în 2009, comunitatea internațională a donat aproximativ 80 de milioane de dolari pentru acțiunea de luptă împotriva minelor în Afganistan și că, din 2002, asistența financiară și tehnică a Uniunii Europene, care se ridică la 89 de milioane de euro, a ajutat la înlăturarea a aproximativ 240 km² de APL în țară, făcând ca terenul să fie accesibil din punct de vedere economic și permițând reconstruirea proprietăților și întoarcerea familiilor la casele lor; subliniază nevoia unei mai mari concentrări asupra asistenței acordate victimelor și educării publicului cu privire la riscurile pe care le prezintă minele;

Joi, 7 iulie 2011

16. salută faptul că operațiunile se bazează aproape în exclusivitate pe un personal local în număr de 10 000, cu sprijin internațional, care consolidează componenta locală a procesului;

17. își exprimă îngrijorarea față de reticența guvernului afgan la nivel central și provincial în ceea ce privește asumarea responsabilității pentru acțiunea de luptă împotriva minelor;

Studiu de caz - Angola

18. aproximativ 30 de ani de conflict au avut drept consecință faptul că Angola, ca și Afganistanul, este una dintre țările cele mai afectate de APL;

19. observă că CNIDAH (comisia națională intersectorială pentru deminare și asistență umanitară) este bine stabilită în calitate de autoritate națională pentru acțiunea de luptă împotriva minelor, dar țările donatoare au o influență redusă, iar guvernul are acces la propriile resurse financiare importante, în special cele provenind din vânzările de petrol;

20. este profund îngrijorat de numeroasele probleme structurale subliniate în evaluarea Comisiei din 2009, spre exemplu de absența rezultatelor în cazul celor 2.7 milioane de euro alocați celor 22 de membri ai personalului CNIDAH; îndeamnă UE să monitorizeze, să controleze și să evalueze utilizarea eficace a banilor și să se asigure că bugetul alocat este folosit într-un mod eficient și specific pentru a obține rezultatul necesar privind terenurile deminate;

21. deploră faptul că, în ciuda realizării unui studiu național în 2007 și a unui program major de acțiune de luptă împotriva minelor, dimensiunile amenințării APL/ERW nu sunt încă bine cunoscute, iar în actualul ritm al progreselor realizate, vor fi necesari 100 de ani pentru a încheia procesul de deminare a țării; subliniază necesitatea urgentă de stabilire a unei relații diferite între guvern și donatorii internaționali, de a aloca mai multe resurse naționale acestei probleme, introducând tehnici îmbunătățite de reducere sectorială și o capacitate sporită de deminare la nivel național, astfel încât terenurile să poată reintra mai rapid în circuitul utilizării productive;

Studiu de caz - Bosnia

22. regretă faptul că, la 16 ani de la încetarea conflictului din Bosnia și Herțegovina (BiH), continuă să existe un nivel ridicat de contaminare APL/ERW, în întreaga țară existând aproximativ 11 000 de terenuri minate și un număr estimat de 220 000 de APL și ERW active, ceea ce reprezintă o provocare gravă pentru securitate și un impediment pentru dezvoltarea economică și socială;

23. ia act de îmbunătățirile înregistrate în gestionarea acțiunii de luptă împotriva minelor, realizate prin instituirea unui Centru de acțiune de luptă împotriva minelor BiH, dar regretă faptul că BiH a rămas cu mult în urma obiectivelor de finanțare și de deminare stabilite în cererea sa de prelungire în temeiul Tratatului de interzicere a minelor;

24. recunoaște că mobilizarea resurselor prezintă provocări majore pentru guvern și că Strategia de acțiune de luptă împotriva minelor 2009-2019 mai trebuie încă adoptată; regretă faptul că principalul organism guvernamental responsabil cu acțiunea de luptă împotriva minelor, comisia guvernamentală de deminare, nu s-a întâlnit cu reprezentanții donatorilor, aflați în Sarajevo de câțiva ani, iar membrii acesteia nu au participat la reuniunile internaționale ale Tratatului de interzicere a minelor după cea de a doua conferință de revizuire a tratatului din 2009, îndeamnă guvernul să își asume întreaga responsabilitate pentru acțiunea de luptă împotriva minelor pentru a asigura planificarea strategică și gestionarea acesteia;

Joi, 7 iulie 2011

25. felicită Fondul internațional de sprijin pentru deminare și asistență acordată victimelor minelor (ITF), al cărui sediu se află în Slovenia, pentru contribuția adusă în cadrul acțiunii de luptă împotriva minelor în BiH și subliniază necesitatea ca atenția acestuia să rămână concentrată pe BiH, până când această problemă este soluționată pe deplin;

26. observă că în BiH își desfășoară operațiunile 33 de organizații de deminare acreditate, dar că efectivele militare pot fi utilizate pe scară mai largă;

27. aplaudă EUFOR ALTHEA și instructorii săi instructorii care erau responsabili de educarea publicului cu privire la riscurile pe care le prezintă minele pentru asigurarea instruirii a câtorva mii de persoane și îi încurajează să își continue eforturile;

Asistența acordată victimelor

28. recunoaște faptul că viețile și mijloacele de subsistență ale victimelor APL și ERW sunt marcate pentru totdeauna, că aceste victime sunt în principal civile, aparținând deseori celor mai sărace categorii din unele dintre cele mai sărace țări și necesită sprijin concentrat și asistență și sprijin medical și social continuu și că acest lucru va fi necesar chiar și atunci când nu se vor mai înregistra victime;

29. salută faptul că, prin intermediul acțiunii de luptă împotriva minelor, numărul victimelor a fost redus în mod drastic, dar regretă profund faptul că persoanele civile reprezintă o proporție de 70 % din totalul victimelor în 2009 și deploră în mod deosebit proporția mare a copiilor în rândul victimelor;

30. regretă faptul că supraviețuitorii minelor sau organizațiile care îi reprezintă au participat la implementarea asistenței acordate victimelor în mai puțin de jumătate dintre țările afectate și este de acord cu necesitatea ca opiniile și drepturile acestor supraviețuitori să fie pe deplin respectate; îndeamnă comunitatea internațională și Uniunea Europeană să mărească substanțial finanțarea pentru asistența acordată victimelor, dar nu în detrimentul deminării;

Progresele realizate în ceea ce privește tehnicile de detectare și supraveghere a minelor

31. recunoaște că populația locală din zonele afectate de mine reprezintă cel mai bun indicator inițial cu privire la locul în care există o amenințare de mine;

32. observă că, deși s-au realizat progrese în ceea ce privește tehnicile și instruirea pentru detectarea și supravegherea minelor, nu au fost încă descoperite soluții rapide, fiabile și eficiente din punctul de vedere al costurilor și că tehnicile tradiționale sunt în continuare utilizate pe scară largă; recunoaște contribuția importantă a Standardelor Internaționale ale Națiunilor Unite privind acțiunea de luptă împotriva minelor (IMAS) la sporirea siguranței și eficienței acțiunii de luptă împotriva minelor prin instituirea de standarde și asigurarea orientării, precum și rolul Serviciului Națiunilor Unite pentru Acțiunea de Luptă împotriva Minelor în coordonarea eforturilor în cadrul acțiunii de luptă împotriva minelor;

33. observă că perspectivele cele mai promițătoare privind progresele tehnice în domeniul detectării sunt legate de metode personalizate bazate pe combinarea mai multor tehnologii, cu scopul de a evita victimele și de a realiza deminarea cu un impact minim asupra mediului;

34. recunoaște că o supraveghere efectuată în mod adecvat nu este utilă decât dacă rapoartele rezultate în urma acesteia sunt precise și eficace și că donatorii trebuie să se asigure că finanțarea unor astfel de activități este bine utilizată;

Joi, 7 iulie 2011

35. solicită Comisiei să aloce fonduri suplimentare pentru cercetări în domeniul supravegherii minelor și al tehnologiilor și tehnicilor de detectare, în strânsă cooperare cu partenerii internaționali și să utilizeze fondurile disponibile în contextul Programului-cadru 7 și al grupului de cercetare în domeniul securității;

Spre un sfârșit al amenințării reprezentate de APL

36. este îngrijorat de faptul că unele țări afectate de APL se bazează în prea mare măsură pe asistența financiară internațională pentru acțiunea de luptă împotriva minelor și nu își mobilizează în mod suficient propriile mijloace în ceea ce privește efectivele și resursele financiare; solicită UE să asigure implicarea mai mare a țărilor afectate și să le reamintească țărilor respective obligațiile care le revin; solicită ca situația din Angola, în special, să fie examinată cu atenție în vederea mobilizării unei contribuții naționale mai mari;

37. este îngrijorat de direcționarea resurselor către „deminarea” unor zone în care amenințarea umanitară sau cea la adresa dezvoltării economice este neglijabilă, sau în zone în care există percepția unei amenințări, dar nicio realitate care s-o susțină, în detrimentul concentrării asupra zonelor în care există o amenințare gravă la adresa vieții; solicită să se insiste asupra unei planificări și a unei gestionări a operațiunilor mai bune și a unei supravegheri inițiale și raportări a zonelor suspecte mai precise;

38. își exprimă îngrijorarea cu privire la securitatea și controlarea insuficiente ale depozitelor militare care conțin arme și muniții explozive, inclusiv mine terestre, în special în țările care se confruntă cu revolte și dezordine publică;

39. consideră că comunitatea internațională ar trebui să-și concentreze atenția asupra acelor țări care sunt cel mai puțin în măsură să se ajute singure și asupra deminării și asistenței acordate victimelor și că scopul ar trebui să fie acela de a ajunge cât mai repede la o situație în care țările pot fi declarate libere de orice amenințare a minelor la adresa vieții și a dezvoltării economice;

40. solicită donatorilor să-și furnizeze finanțare, orientând-o, supraveghind-o și evaluând-o într-un mod mai eficace;

41. consideră că ar trebui concentrate eforturi pe generarea și dezvoltarea unei capacități sporite pe plan local, aceasta putând include personal local care beneficiază de o formare specială, realizată în mod structurat și profesionist, sau o mai mare utilizare a unităților militare în situațiile post-conflict, pregătite special pentru acțiunile umanitare de deminare;

42. solicită o planificare mai bună pe plan național, care să aibă la bază cele mai bune practici, și o coordonare internațională consolidată în domeniul acțiunii de luptă împotriva minelor, care să direcționeze resursele în mod mai eficace către zonele prioritare, menținând, în același timp, structuri birocratice lejere;

43. regretă faptul că nu există o evidență fiabilă a numărului actual al victimelor APL/ERW/IED și solicită efectuarea unei analize adecvate, ca ghid pentru direcționarea mai eficace a resurselor, ținând cont în mai mare măsură de nevoile victimelor și ale familiilor acestora;

44. regretă faptul că, de la eliminarea liniei bugetare specifice a UE în 2007, UE nu mai dispune de un instrument flexibil și de dimensiuni transnaționale, care să răspundă în mod coerent priorităților din domeniul acțiunii de luptă împotriva minelor și că, în termeni cantitativi, a scăzut finanțarea UE pentru acțiunea de luptă împotriva minelor, solicită, prin urmare, restabilirea unei abordări mai specializate, cu o linie bugetară coordonată de o direcție principală cu personal specializat, care să semnaleze fermitatea angajamentului continuu al UE în acțiunea de luptă împotriva minelor, care trebuie să țină cont de nevoile specifice ale fiecărei țări, astfel cum este prevăzut în documentele de strategie națională, și, în același timp, de faptul că, în unele țări, existența minelor a devenit o problemă structurală și, astfel, o problemă pentru politica de dezvoltare a UE;

Joi, 7 iulie 2011

45. regretă faptul că, până acum, nici asistența excepțională (articolul 3) și nici componenta pe termen lung (articolul 4) din cadrul Instrumentului pentru stabilitate nu au fost folosite pentru finanțarea programelor dedicate acțiunii de luptă împotriva minelor;

46. subliniază capacitatea acțiunii de luptă împotriva minelor de a contribui în mod semnificativ la dezarmarea, demobilizarea și reabilitarea post-conflict, nu în ultimul rând prin oferirea foștilor combatanți a unor formări și locuri de muncă ce se bucură de un profund respect;

47. solicită donatorilor să își standardizeze metodele de monitorizare și evaluare a eficienței din punct de vedere al costurilor, astfel încât să faciliteze compararea și examinarea în mod defalcăt pe țări și să identifice și să promoveze cele mai bune practici prin intermediul agenției grupului de sprijin al acțiunii de luptă împotriva minelor (MASG);

48. solicită Comisiei să își actualizeze „Orientările privind acțiunea comunitară în domeniul luptei împotriva minelor 2008-2013”, astfel încât acestea să reflecte modificările propuse în ceea ce privește arhitectura instituțională și a finanțării, pentru a asigura o distribuire mai rapidă și mai flexibilă a fondurilor și instrucțiuni clare privind accesarea fondurilor, concentrându-se asupra priorităților celor mai urgente și asupra celor mai bune practici, să prevadă „pachete” de asistență care să le permită țărilor care au cea mai mare nevoie de acest lucru să își respecte obligațiile stipulate în Tratatul de interdicție a minelor;

49. subliniază faptul că acțiunea de luptă împotriva minelor ar trebui să constituie un element obligatoriu al strategiilor țărilor în care se știe că există și/sau sunt stocate mine;

50. este convins de faptul că, printr-o mai bună coordonare și prioritizare la nivel internațional și printr-o gestionare, supraveghere, raportare, monitorizare și practici de deminare mai bune, precum și printr-o utilizare mai avizată și mai bine direcționată a fondurilor, se poate în mod real spera că, într-un termen determinat, lumea va fi liberă de amenințarea APL la adresa vieții, a mijloacelor de subsistență și a dezvoltării economice;

*

* *

51. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, guvernelor statelor membre, Serviciului European de Acțiune Externă, Comisiei, Organizației Națiunilor Unite, Președintelui Statelor Unite și Congresului SUA, precum și guvernelor țărilor celor mai afectate de mine și ONG-urilor internaționale.

Republica Democrată Congo, violuri în masă în provincia Kivu de Sud

P7_TA(2011)0340

Rezoluția Parlamentului European din 7 iulie 2011 referitoare la Republica Democrată Congo și la violurile în masă din sudul provinciei Kivu

(2013/C 33 E/23)

Parlamentul European,

— având în vedere rezoluțiile sale anterioare privind Republica Democrată Congo,

— având în vedere Acordul de parteneriat de la Cotonou semnat în iunie 2000,

Joi, 7 iulie 2011

- având în vedere orientările Uniunii Europene privind violența împotriva femeilor și lupta împotriva tuturor formelor de discriminare a acestora,
 - având în vedere Statutul de la Roma al Curții Penale Internaționale, adoptat în 1998, și în special articolele 7 și 8, care definesc violul, sclavia sexuală, prostituția forțată, sarcinile forțate și sterilizarea forțată, precum și orice formă altă de violență sexuală, ca și crime împotriva umanității și crime de război, echivalându-le cu o formă de tortură și cu crime grave de război, indiferent dacă aceste acte sunt sau nu comise în mod sistematic în timpul conflictelor internaționale sau interne,
 - având în vedere Rezoluțiile Consiliului de Securitate nr. 1325 (2000) și nr. 1820 (2008) privind femeile, pacea și securitatea, și Rezoluția nr. 1888 (2009) privind actele de violență sexuală asupra femeilor și copiilor în perioadele de conflict armat,
 - având în vedere Rezoluția nr. 1925 (2010) a Consiliului de Securitate al ONU care precizează mandatul misiunii ONU în RDC (MONUSCO),
 - având în vedere Rezoluția nr. 1991 din 28 iunie 2011 a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite, care prelungește mandatul MONUSCO,
 - având în vedere declarația din 23 iunie 2011 a Reprezentantei speciale pentru lupta împotriva violențelor sexuale în conflictele armate, Margot Wallström,
 - având în vedere comunicatul final al celei de-a 6-a Reuniune regională a Adunării generale Paritare ACP-UE, care a avut loc la Yaoundé, Camerun, pe 28 și 29 aprilie 2011,
 - având în vedere legea privind violența sexuală adoptată de Parlamentul RDC în 2006, concepută pentru a accelera urmărirea penală în caz de viol și pentru a aplica pedepse mai dure,
 - având în vedere articolul 122 alineatul (5) din Regulamentul de procedură,
- A. întrucât 170 de persoane au fost victime ale violurilor sau violențelor fizice între 10 și 12 iunie 2011 în satele Nakiele și Abala, din sudul provinciei Kivu; întrucât membrii aceluiși grup armat care a comis aceste abuzuri fuseseră deja implicați în violuri în masă, arestări și jafuri, în aceeași regiune, în ianuarie 2011;
- B. întrucât situația securității din sudul Kivu rămâne extrem de fragilă, iar tulburările din estul RDC au provocat o multiplicare a încălcărilor drepturilor omului și a crimelor de război, printre care acte de violență sexuală împotriva femeilor, violuri masive și alte acte de tortură, masacre ale civililor și înrolarea masivă a copiilor, comise de grupări armate rebele, dar și de forțele armate și de poliție ale guvernului;
- C. întrucât violul, veritabilă armă de război utilizată de combatanți pentru a intimida, pedepsi și controla victimele, s-a generalizat de o manieră atroce în estul RDC de la lansarea operațiunilor militare în 2009; întrucât cruzimile la care sunt supuse femeile sunt în principal violul, violul colectiv, sclavia sexuală, omorul, și au consecințe grave precum distrugerea fizică și psihică a femeilor;
- D. întrucât, la 29 iunie 2011, Consiliul de securitate al Organizației Națiunilor Unite a decis prelungirea cu încă un an a Misiunii Organizației Națiunilor Unite în Congo (MONUSCO), și întrucât misiunea are mandat să utilizeze toate mijloacele necesare pentru a proteja civilii împotriva încălcărilor dreptului internațional umanitar și a drepturilor omului;

Joi, 7 iulie 2011

- E. întrucât victimele violurilor se confruntă cu o lipsă acută a infrastructurilor și nu au posibilitatea de a beneficia de asistență sau de îngrijiri medicale adecvate; întrucât femeile sunt în mod deliberat agresate în public, aceste agresiuni determinând adesea excluderea lor din societate și punându-le în incapacitatea de a avea grijă de copii; în plus, există riscuri considerabile de contaminare cu SIDA; întrucât serviciile medicale de urgență sunt asigurate doar de numeroasele ONG-uri active la fața locului, a căror coordonare și acces la victime nu mai sunt asigurate;
- F. întrucât RDC este incapabilă să aducă în fața justiției membrii propriei armate și ai grupărilor armate, pentru crime condamnate în dreptul internațional, această incapacitate favorizând o cultură a impunității; întrucât armata congoleză nu dispune de mijloace umane, tehnice și financiare suficiente pentru a-și îndeplini misiunile în provinciile de est ale RDC și pentru a asigura protecția populației;
- G. întrucât aplicarea legii privind violența sexuală, adoptată de Parlamentul RDC în 2006, este foarte limitată;
- H. întrucât mass-media au un rol esențial în menținerea unei mobilizări puternice și în alertarea opiniei publice,
1. condamnă ferm violurile în masă, actele de violență sexuală și alte încălcări ale drepturilor omului comise între 10 și 12 iunie 2011 în regiunea sudică a Kivu; își exprimă compasiunea pentru suferințele și durerea tuturor victimelor actelor de violență sexuală, în special violurile în masă repetate din estul RDC în ultimii patru ani;
 2. solicită guvernului RDC să considere lupta împotriva violurilor în masă și a violențelor sexuale împotriva femeilor drept o prioritate națională;
 3. salută decizia ONU de a efectua o anchetă privind aceste evenimente; solicită ca aceste crime să fie facă imediat obiectul unor anchete independente și imparțiale, conforme normelor internaționale; regretă faptul că unii criminali de război dețin încă funcții de conducere importante; solicită luarea unor măsuri eficace și rapide pentru a garanta protecția victimelor și a martorilor în timpul și după aceste anchete;
 4. solicită Comisiei și Republicii Democratice Congo să reexamineze documentul strategic de țară ale RDC și programul său indicativ național din al 10-lea FED (2008-2013), pentru ca lupta împotriva impunității în cazul violurilor în masă și al violențelor sexuale să fie instituită ca prioritate națională;
 5. își exprimă temerea că aceste acte de violență se vor banaliza; subliniază că este de datoria guvernului RDC să asigure securitatea și să protejeze civilii pe teritoriul său; reamintește Președintelui Kabila că s-a angajat personal să ducă o politică de toleranță zero în privința violențelor sexuale și să aducă în fața justiției autorii crimelor de război și ai crimelor împotriva umanității săvârșite în țară, precum și să coopereze cu Curtea Penală Internațională și cu țările din regiune;
 6. salută acțiunea ONG-urilor care vin în ajutorul victimelor violurilor și crimelor de război, și în special îngrijirile medicale acordate de anumite spitale, precum cel din Panzi, la Bukavu; subliniază că majoritatea victimelor agresiunilor sexuale nu beneficiază de asistență medicală, socială sau juridică de care ar avea nevoie; sugerează elaborarea de către guvernul RDC a unui program de ajutor pentru victime și pentru reintegrarea acestora în societatea congoleză și pe piața muncii; solicită Comisiei să deblocheze fonduri suplimentare pentru lupta împotriva violențelor sexuale și să ia măsuri pentru a se crea adăposturi, în zonele sensibile, pentru victimele violențelor sexuale; sugerează crearea unui proiect pilot pentru ameliorare asistenței medicale oferite victimelor violențelor sexuale în RDC;

Joi, 7 iulie 2011

7. regretă că subgrupul GBV (pentru problema violențelor de gen), care trebuia să asigure coordonarea reacției umanitare în cazurile de violențe sexuale, a fost desființat cu un an și jumătate în urmă din cauza incapacității de conducere a FNUAP (Fondul ONU pentru populație); solicită, prin urmare, recrearea sistemului de coordonare umanitară pe teren;
8. își exprimă îngrijorarea pentru faptul că MONUSCO nu a reușit să-și pună în practică mandatul și regulile pentru o angajare mai activă în protecția contra acestor violuri în masă, inclusiv a abuzurilor săvârșite de propriile forțe; recunoaște, însă, că prezența acestuia este indispensabilă pentru accesibilitatea umanitară; insistă ca mandatul și regulile de angajare a MONUSCO să fie puse în practică în mod ferm, pentru a asigura mai eficient securitatea populației; salută decizia de a prelungi mandatul misiunii până la 30 iunie 2012;
9. invită Uniunea Europeană și statele membre să sprijine activitățile misiunilor EUSEC RD și EUPOL RD; solicită ca lupta împotriva violențelor sexuale să fie integrată pe deplin în operațiunile comune de securitate și apărare;
10. rămâne extrem de îngrijorat de actuala situație umanitară din RDC și de finanțarea insuficientă pe care o primește această regiune, datorită reducerii fondurilor acordate de unii donatori bilaterali; deplânge faptul că, până acum, fondurile alocate nu au ajuns decât prea puțin la victime; solicită Comisiei să mențină finanțările acordate pentru ajutor umanitar în estul RDC;
11. invită Comisia să prezinte propuneri legislative privind resursele de minerale care fac obiectul conflictelor și fac să continue războiul și violurile în masă în RDC, pentru a lupta contra impunității, după modelul legii americane Dodd Franck (în special secțiunea 1502), care impune noi exigențe în materie de informații cu privire la produsele la a căror fabricare se folosesc aceste minerale;
12. constată că planul de soluționare a conflictului din zona de sud a Kivu, care privilegia soluția militară, s-a dovedit a fi un eșec; consideră că soluționarea acestui conflict trebuie să se realizeze pe cale politică și regretă lipsa de curaj a comunității internaționale; consideră că este momentul să se depășească stadiul simplelor condamnări și că guvernul congolez, Uniunea Europeană și Organizația Națiunilor Unite trebuie să-și asume responsabilitatea de a lua măsuri concrete pentru a pune capăt acestor atrocități; subliniază că, dacă nu se schimbă nimic, actorii umanitari se vor afla încă mult timp la fața locului;
13. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vice-președintelui Comisiei/Înalt Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Uniunii Africane, guvernelor țărilor din regiunea Marilor Lacuri, Președintelui, prim-ministrului și Parlamentului RDC, Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite, Reprezentantei Special a ONU pentru combaterea violenței sexuale în conflictele armate, Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite și Consiliului Organizației Națiunilor Unite pentru drepturile omului.

Indonezia, inclusiv atacuri asupra minorităților

P7_TA(2011)0341

Rezoluția Parlamentului European din 7 iulie 2011 referitoare la Indonezia, inclusiv atacuri asupra minorităților

(2013/C 33 E/24)

Parlamentul European,

— având în vedere Rezoluția sa din 16 decembrie 2010 referitoare la Raportul anual 2009 privind drepturile omului în lume și politica Uniunii Europene în această privință ⁽¹⁾,

(1) Texte adoptate, P7_TA(2010)0489.

Joi, 7 iulie 2011

- având în vedere alegerea Indoneziei în Consiliul Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului (UNHRC) în mai 2011; întrucât membrii UNHRC trebuie să respecte cele mai înalte standarde de promovare și protecție a drepturilor omului;
 - având în vedere Președinția indoneziană a ASEAN în 2011, Carta ASEAN care a intrat în vigoare la 15 decembrie 2008 și crearea Comisiei interguvernamentale pentru drepturile omului a ASEAN la 23 octombrie 2009,
 - având în vedere Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, pe care Indonezia l-a ratificat în 2006,
 - având în vedere capitolul 29 din Constituția Indoneziei care garantează libertatea religioasă,
 - având în vedere articolele 156 și 156a din Codul penal al Indoneziei care interzice blasfemia, erezia și defăimarea religiilor,
 - având în vedere Decretul prezidențial nr. 1/PNPS/1965 privind prevenirea blasfemiei și a abuzurilor împotriva religiilor,
 - având în vedere declarația UE din 8 februarie 2011 referitoare la recentul atac și la uciderea membrilor mișcării Ahmadiyya în provincia Banten,
 - având în vedere Acordul de parteneriat și cooperare UE-Indonezia (APC) și prima rundă a dialogului privind drepturile omului care a avut loc în cadrul acestuia în iunie 2010 la Jakarta,
 - având în vedere articolul 122 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât Indonezia este cea mai mare națiune cu majoritate musulmană din lume și întrucât tradiția Indoneziei privind pluralismul, armonia culturală, libertatea religioasă și justiția socială este consacrată în ideologia națională denumită „Pancasila”;
- B. întrucât s-a constatat o creștere semnificativă a atacurilor împotriva minorităților religioase, în special împotriva membrilor comunității Ahmadiyya, care se consideră musulmani, dar și împotriva creștinilor, a budiștilor, precum și a organizațiilor progresiste ale societății civile;
- C. întrucât, după interzicerea difuzării învățăturilor comunității musulmane Ahmadiyya în 2008, Ministerul Afacerilor Religioase din Indonezia a solicitat în mod repetat impunerea unei interdicții totale a comunității musulmane Ahmadiyya, măsură care deja a fost luată de trei provincii: Java Occidentală, Sulawesi Meridională și Sumatra Occidentală; întrucât la 6 februarie 2011, o mulțime, de cel puțin 1 500 de persoane, a atacat 20 de membri ai comunității Ahmadiyya în Cikeusik, provincia Banten, ucigând trei dintre aceștia și rănind grav alții, fapte condamnate de către președintele Indoneziei, care a solicitat o investigație;
- D. întrucât, în urma acestuia atac, la 8 februarie 2011 sute de persoane au incendiat trei biserici și au atacat un preot în orașul Temanggung din regiunea Java Centrală, după ce un creștin acuzat de insultă adusă islamului a fost condamnat la cinci ani de închisoare, în loc să fie condamnat la moarte, așa cum se așteptau atacatorii și întrucât Comuniunea bisericilor din Indonezia a înregistrat 430 de atacuri împotriva bisericilor creștine în ultimii șase ani;
- E. întrucât peste 150 de persoane deja au fost arestate sau reținute în temeiul articolelor 156 și 156a din Codul penal al Indoneziei și întrucât există dovezi care arată că deciziile locale privind blasfemia, erezia și defăimarea religiilor sunt folosite de extremiști pentru a limita libertatea religioasă și pentru a crea tensiuni și violențe intercomunitare;

Joi, 7 iulie 2011

- F. întrucât la 19 aprilie 2010 Curtea Constituțională din Indonezia a confirmat legile privind blasfemia și erezia și a respins cererea de abrogare a acestora care fusese prezentată de patru specialiști eminenți în islam și cel puțin șapte organizații indoneziene ale societății civile și ale drepturilor omului și susținută de cel puțin alte 40 de organizații;
- G. întrucât există informații credibile, în special din partea Comisiei naționale pentru drepturile omului, privind încălcarea drepturilor omului de către membri ai forțelor de securitate din Indonezia, inclusiv tortură și alte forme de maltratare și utilizarea inutilă și excesivă a forței, în special pe insulele Papua și Maluku; întrucât cei vinovați sunt rareori trași la răspundere în fața unei instanțe independente,
1. salută declarația comună emisă la 24 mai 2011 de către președintele țării, președintele Camerei Reprezentanților, președintele Consiliului Reprezentanților Regionali, președintele Adunării Consultative a Poporului, președinții Curții Supreme și Curții Constituționale și alți demnitari, prin care solicitau susținerea ideologiei „Pancasila” și protejarea pluralismului;
 2. subliniază progresele făcute de Indonezia în domeniul punerii în aplicare a democrației și a statului de drept în ultimii ani și acordă o mare importanță menținerii și consolidării relațiilor armonioase dintre Uniunea Europeană și Indonezia în multe domenii, astfel cum prevede APC UE-Indonezia;
 3. salută promisiunile făcute de Indonezia înaintea alegerii sale în UNHCR la 20 mai 2011, inclusiv angajamentul de a ratifica toate instrumentele importante pentru protecția drepturilor omului, în special Convenția internațională privind protecția tuturor persoanelor împotriva disparițiilor forțate;
 4. își exprimă profunda preocupare cu privire la recrudescența violențelor împotriva minorităților religioase, în special împotriva membrilor comunității musulmane Ahmadiyya, a creștinilor, a membrilor mișcării Baha’i și a budiștilor; este preocupat de faptul că încălcarea libertății religioase subminează drepturile omului garantate prin Constituția Indoneziei, inclusiv interzicerea discriminării și libertatea de exprimare, opinie și întrunire pașnică;
 5. îndeamnă guvernul Indoneziei, în special Ministerul Afacerilor Religioase și justiția indoneziană, să garanteze punerea în aplicare și susținerea statului de drept și trimiterea în instanță a celor care comit acte de violență și ură religioasă;
 6. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la deciziile locale privind blasfemia, erezia și defăimarea religiilor, care pot fi utilizate necorespunzător, și cu privire la Decretul ministerial comun care interzice difuzarea învățăturilor comunității musulmane Ahmadiyya și invită autoritățile indoneziene să-l abroge sau să-l revizuiască;
 7. salută activitatea societății civile indoneziene, inclusiv grupurile de reflecție musulmane, creștine și laice, organizațiile pentru protecția drepturilor omului și organizațiile împotriva extremismului, în vederea promovării pluralismului, a libertății religioase, a armoniei religioase și a drepturilor omului;
 8. îndeamnă guvernul Indoneziei să dea curs recomandărilor Înalțului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului și, în special, să invite raportorul special al ONU pentru libertatea religioasă și confesională să viziteze această țară;
 9. salută investigația realizată în legătură cu atacurile ucigașe din februarie 2011 asupra comunității musulmane Ahmadiyya din Java Occidentală, care a dus la înlocuirea șefilor poliției la nivel regional și provincial, la trimiterea în judecată a nouă ofițeri de poliție pentru neglijență în serviciu și a altor 14 persoane pentru crimele comise și solicită o monitorizare independentă a proceselor celor învinuiți pentru a garanta că se va face dreptate pentru toate părțile implicate;

Joi, 7 iulie 2011

10. invită autoritățile indoneziene să investigheze acuzațiile de încălcare a drepturilor omului de către membri ai forțelor de securitate și să-i trimită în judecată pe cei responsabili, inclusiv oficialii cu funcții de conducere;
11. solicită eliberarea imediată și necondiționată a tuturor deținuților politici care au fost arestați sau trimiși în judecată pentru simpla participare la proteste politice pașnice, fapt ce încalcă spiritul Legii speciale privind autonomia care acorda locuitorilor din Papua, Maluku și altor minorități etnice și religioase dreptul de a-și exprima identitatea culturală;
12. invită Delegația UE și misiunile diplomatice ale statelor membre să monitorizeze în continuare atent situația drepturilor omului, în special în regiunile sensibile, cum ar fi Papua, Moluccas și Aceh;
13. subliniază importanța includerii unei dimensiuni a drepturilor omului, cu un accent special pe libertatea religioasă și respectarea minorităților, în dialogul politic din cadrul APC UE-Indonezia;
14. invită statele membre și Comisia să sprijine societatea civilă și organizațiile pentru protecția drepturilor omului din Indonezia care promovează în mod activ democrația, toleranța și conviețuirea pașnică a grupurilor etnice și religioase diferite;
15. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Guvernului și Parlamentului Indoneziei, Vicepreședintelui Comisiei/Înalt Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Comisiei interguvernamentale pentru drepturile omului a ASEAN și Consiliul Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului.

India, în special condamnarea la moarte a lui Davinder Pal Singh

P7_TA(2011)0342

Rezoluția Parlamentului European din 7 iulie 2011 referitoare la India, în special la pedeapsa cu moartea împotriva lui Davender Pal Singh

(2013/C 33 E/25)

Parlamentul European,

- având în vedere Rezoluția 63/168 a Adunării Generale a ONU prin care se cere punerea în aplicare a Rezoluției 62/149 a Adunării Generale a ONU adoptate la 18 decembrie 2007, 106 țări votând în favoarea unei rezoluții pentru un moratoriu internațional asupra pedepsei cu moartea și a executării unor astfel de pedepse, în timp ce 34 de țări s-au abținut, iar 46 de țări au votat împotriva,
- având în vedere Rezoluția 65/206 a Adunării Generale a ONU din 21 decembrie 2010 referitoare la un moratoriu privind aplicarea pedepsei cu moartea,
- având în vedere Orientările UE privind pedeapsa cu moartea,
- având în vedere rezoluția sa din 27 septembrie 2007 privind un moratoriu universal asupra pedepsei cu moartea ⁽¹⁾,
- având în vedere Acordul de cooperare din 1994 dintre Comunitatea Europeană și Republica India,

⁽¹⁾ JO C 219E, 28.8.2008, p. 306.

Joi, 7 iulie 2011

- având în vedere dialogul tematic UE-India cu privire la drepturile omului,
 - având în vedere articolul 2 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
 - având în vedere rezoluția sa din 7 octombrie 2010 privind Ziua mondială împotriva pedepsei cu moartea ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolul 122 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât în 2011, până în luna mai, au avut loc execuții capitale în numai nouă țări, lucru care demonstrează clar recunoașterea globală crescândă a naturii crude și inumane a pedepsei capitale;
- B. întrucât în India nu au fost executat sentințe la moarte din 2004 până în prezent;
- C. întrucât a fost autorizată execuția a doi deținuți;
- D. întrucât, în urma recomandării ministrului afacerilor interne, președintele Indiei, Pratibha Patil, a respins petițiile de reconsiderare a cazului adresate în temeiul articolul 72 din Constituția Indiei în numele lui Davinder Pal Singh Bhullar din Punjab și al lui Mahendra Nath Das din Assam;
- E. întrucât Mahendra Nath Das a fost condamnat la moarte în 1997, fiind acuzat de crimă, iar toate căile de recurs juridic au fost epuizate; întrucât executarea sa a fost suspendată până la 21 iulie 2011 de către Tribunalul Gauhati din Assam (nord-estul Indiei), deoarece Guvernul a cerut o perioadă de timp pentru a putea răspunde tribunalului;
- F. întrucât Davinder Pal Singh Bhullar a fost condamnat la moarte la 29 august 2001, după ce a fost găsit vinovat de implicare în atentatul cu bombă din 1993 asupra Biroului Congresului Tineretului de la New Delhi;
- G. întrucât circumstanțele întoarcerii din Germania în India a dlui Davinder Pal Singh Bhullar și așteptarea prelungită a executării sentinței cu moartea în cazul lui Mahendra Nath Das ridică o serie de întrebări;
- H. întrucât India s-a angajat, cu ocazia prezentării candidaturii sale pentru Consiliul Drepturilor Omului, înainte de alegerile din 20 mai 2011, să respecte cele mai înalte standarde de promovare și de protecție a drepturilor omului,
1. își exprimă profunda preocupare cu privire la faptul că guvernul indian ar putea recurge din nou la executarea pedepsei cu moartea, după un moratoriu *de facto* de șapte ani, orientându-se astfel împotriva tendinței mondiale de abolire a pedepsei capitale;
2. își reiterează sprijinul ferm pentru apelul lansat de Adunarea Generală a ONU de a stabili un moratoriu privind execuțiile în vederea abolirii pedepsei cu moartea;
3. face de urgență apel la guvernul indian să nu îi execute pe Davinder Pal Singh Bhullar și pe Mahendra Nath Das și să le comute sentințele la moarte;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0351.

Joi, 7 iulie 2011

4. invită autoritățile indiene să trateze cazul dlui Davinder Pal Singh Bhullar și pe cel al dlui Mahendra Nath Das într-un mod deosebit de transparent;
 5. invită Guvernul și Parlamentul din India să adopte o legislație de introducere a unui moratoriu permanent privind execuțiile în vederea abolirii pedepsei cu moartea în viitorul apropiat;
 6. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Președintelui, Guvernului și Parlamentului Indiei, ministrului indian pentru lege și justiție, ministrului indian pentru afaceri interne, Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului, Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Comisiei și guvernelor și parlamentelor statelor membre.
-

Marți, 5 iulie 2011

III

(Acte pregătitoare)

PARLAMENTUL EUROPEAN

Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: Odense Steel Shipyard/Danemark

P7_TA(2011)0300

Rezoluția Parlamentului European din 5 iulie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea EGF/2010/025 DK/Odense Steel Shipyard din Danemarca) (COM(2011)0251 – C7-0114/2011 – 2011/2093(BUD))

(2013/C 33 E/26)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului și Consiliului (COM(2011)0251 – C7-0114/2011),
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾ (AII din 17 mai 2006), în special punctul 28,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1927/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare ⁽²⁾ (Regulamentul FEG),
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A7-0234/2011),
- A. întrucât Uniunea Europeană a instituit instrumentele legislative și bugetare necesare pentru a oferi un sprijin suplimentar lucrătorilor afectați de schimbările majore intervenite în structura comerțului mondial și pentru a le acorda asistență în procesul de reintegrare pe piața forței de muncă;
- B. întrucât domeniul de aplicare al FEG a fost extins pentru cererile depuse începând cu 1 mai 2009 pentru a include acordarea de sprijin lucrătorilor concediați ca urmare directă a crizei financiare și economice mondiale;
- C. întrucât asistența financiară oferită de Uniunea Europeană lucrătorilor concediați ar trebui să fie dinamică și pusă la dispoziție cât mai rapid și mai eficient posibil, în conformitate cu Declarația comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei adoptată cu ocazia reuniunii de conciliere din 17 iulie 2008, precum și pentru a respecta AII din 17 mai 2006 în ceea ce privește adoptarea deciziilor de mobilizare a FEG;

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 406, 30.12.2006, p. 1.

Marți, 5 iulie 2011

- D. întrucât Danemarca a solicitat asistență pentru 1 356 de cazuri de concedieri (din care 950 de persoane sunt vizate de măsurile de asistență) din cadrul întreprinderii Odense Steel Shipyard, care își desfășoară activitatea în domeniul construcțiilor navale în localitatea Odense din regiunea Danemarca de Sud;
- E. întrucât cererea îndeplinește criteriile de eligibilitate prevăzute prin Regulamentul FEG,
1. solicită instituțiilor competente să depună eforturile necesare pentru a ameliora mecanismele procedurale și bugetare în vederea accelerării mobilizării FEG; salută, în acest sens, procedura îmbunătățită instituită de Comisie ca urmare a cererii Parlamentului European de a accelera eliberarea subvențiilor, în cadrul căreia Comisia prezintă autorității bugetare evaluarea referitoare la eligibilitatea unei cereri de asistență din partea FEG împreună cu propunerea de mobilizare a FEG; speră ca în cadrul viitoarelor revizui ale FEG să se realizeze și alte îmbunătățiri ale procedurii, sporindu-se eficiența, transparența și vizibilitatea FEG;
 2. reamintește angajamentul instituțiilor de a asigura o derulare rapidă și fără probleme a procedurii de adoptare a deciziilor de mobilizare a FEG, oferind un sprijin individual punctual, limitat în timp, având ca obiectiv ajutarea lucrătorilor concediați ca urmare a globalizării și a crizei financiare și economice; subliniază rolul pe care FEG îl poate juca în reintegrarea pe piața muncii a lucrătorilor concediați;
 3. subliniază că, în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul FEG, ar trebui să se garanteze sprijinirea prin FEG a reintegrării în muncă a lucrătorilor individuali care au fost concediați; reiterează faptul că asistența din partea FEG nu trebuie să înlocuiască acțiunile care țin de responsabilitatea întreprinderilor în temeiul legislației naționale sau al contractelor colective de muncă și nici măsurile de restructurare a întreprinderilor sau a sectoarelor;
 4. constată că informațiile prezentate cu privire la pachetul coordonat de servicii personalizate ce urmează să fie finanțate de FEG includ informații privind complementaritatea acestora cu acțiunile finanțate prin fondurile structurale; își reiterează apelul adresat Comisiei de a prezenta o evaluare comparativă a acestor date și în cadrul rapoartelor sale anuale;
 5. salută faptul că, în urma unor solicitări repetate ale Parlamentului, bugetul 2011 include, pentru prima dată, credite de plată în valoare de 47 608 950 EUR la linia bugetară aferentă FEG – 04 05 01; reamintește că FEG a fost creat ca instrument specific și separat, având obiective și termene proprii, și, prin urmare, este oportun să dispună de fonduri specifice, evitându-se astfel transferurile de la alte linii bugetare care se realizau în trecut și care pot împiedica realizarea diverselor obiective de politică;
 6. aprobă decizia anexată la prezenta rezoluție;
 7. încredințează Președintelui sarcina de a semna decizia, împreună cu Președintele Consiliului, și de a asigura publicarea acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
 8. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, împreună cu anexa, Consiliului și Comisiei.

ANEXĂ

DECIZIA PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea EGF/2010/025 DK/Odense Steel Shipyard din Danemarca)

(Textul prezentei anexe nu este reprodus aici, întrucât corespunde cu actul final, Decizia 2011/468/UE.)

Marți, 5 iulie 2011

Mobilizarea Fondului de solidaritate al UE - Inundațiile din 2010 din Slovenia, Croația și Republica Cehă

P7_TA(2011)0301

Rezoluția Parlamentului European din 5 iulie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului de solidaritate al Uniunii Europene în conformitate cu punctul 26 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (COM(2011)0155 – C7-0081/2011 – 2011/2060(BUD))

(2013/C 33 E/27)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2011)0155 – C7-0081/2011),
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾ (AII din 17 mai 2006), în special punctul 26,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2012/2002 al Consiliului din 11 noiembrie 2002 de instituire a Fondului de solidaritate al Uniunii Europene ⁽²⁾,
 - având în vedere Declarația comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei adoptată în cursul reuniunii de conciliere din 17 iulie 2008 privind Fondul de solidaritate,
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru dezvoltare regională,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A7-0238/2011),
1. aprobă decizia anexată la prezenta rezoluție;
 2. reamintește că la punctul 26 din AII din 17 mai 2006 se prevede că, atunci când există posibilitatea de a se efectua realocări ale creditelor din capitolul care necesită cheltuieli suplimentare, Comisia le ia în considerare la elaborarea propunerii necesare;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a semna această decizie împreună cu Președintele Consiliului și de a asigura publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, împreună cu anexa, Consiliului și Comisiei.

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 311, 14.11.2002, p. 3.

ANEXĂ**DECIZIA PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**

privind mobilizarea Fondului de solidaritate al Uniunii Europene în conformitate cu punctul 26 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară

(Textul prezentei anexe nu este reprodus aici, întrucât corespunde cu actul final, Decizia 2011/535/UE.)

Marți, 5 iulie 2011

Proiect de buget rectificativ nr. 2/2011 - inundațiile din septembrie 2010 din Slovenia, Croația și Republica Cehă

P7_TA(2011)0302

Rezoluția Parlamentului European din 5 iulie 2011 referitoare la poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 2/2011 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2011, secțiunea III – Comisia (10522/2011 – C7-0137/2011 – 2011/2065(BUD))

(2013/C 33 E/28)

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 314, precum și Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, în special articolul 106a,
- având în vedere Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene ⁽¹⁾, în special articolele 37 și 38,
- având în vedere bugetul general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2011, adoptat definitiv la 15 decembrie 2010 ⁽²⁾,
- având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽³⁾,
- având în vedere proiectul de buget rectificativ nr. 2/2011 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2011, prezentat de Comisie la 25 martie 2011 (COM(2011)0154),
- având în vedere poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 2/2011 adoptată de Consiliu la 24 mai 2011 (10522/2011 – C7-0137/2011),
- având în vedere articolul 75b din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A7-0233/2011),
- A. întrucât proiectul de buget rectificativ nr. 2/2011 la bugetul general 2011 vizează mobilizarea din Fondul de solidaritate al UE (FSUE) a sumei de 19,5 milioane EUR în credite de angajament și de plată în urma ploilor torențiale care au afectat Slovenia, Croația și Republica Cehă în august și septembrie 2010;
- B. întrucât scopul prezentului proiect de buget rectificativ este de a înscrie oficial această ajustare în bugetul 2011;
- C. întrucât declarația comună privind creditele de plată anexată la bugetul pentru exercițiul financiar 2011 prevedea introducerea unui buget rectificativ „dacă creditele înscrise în bugetul 2011 sunt insuficiente pentru a acoperi cheltuielile”;
- D. întrucât Consiliul a decis să transfere credite de la anumite posturi bugetare numai pe baza unor rate scăzute de execuție, fără a ține seama de faptul că execuția liniilor bugetare de finalizare necesită măsuri suplimentare în ceea ce privește controalele și că nu toate statele membre au adoptat măsurile adecvate pentru a facilita procesul de finalizare;

⁽¹⁾ JO L 248, 16.9.2002, p. 1.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0475.

⁽³⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

Marți, 5 iulie 2011

- E. întrucât rezerva negativă creată de Consiliu în proiectul de buget rectificativ nr. 1/2011 este doar pragmatică, neoferind o soluție durabilă și sustenabilă din punct de vedere financiar la problema nevoilor neprevăzute de credite de plată, așa cum a subliniat Parlamentul ⁽¹⁾;
- F. întrucât Comisia nu a prezentat încă o soluție în ceea ce privește utilizarea rezervei negative, în ciuda solicitării exprimate în Rezoluția Parlamentului referitoare la proiectul de buget rectificativ nr. 1/2011 și a cererii adresate Comisiei de către Consiliu de a prezenta această soluție „cât mai curând posibil”;
- G. întrucât creditele de plată alocate Fondului european de ajustare la globalizare (FEG) nu vor fi cel mai probabil suficiente pentru a acoperi necesarul pentru întregul exercițiu 2011, fiind necesară o consolidare;
- H. întrucât nivelul de execuție a plăților pentru anumite proiecte energetice majore în 2011 a fost redus în iunie 2011, în special din cauza unor întârzieri operaționale, iar aceste credite pot fi folosite în alte scopuri;
1. ia act de poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 2/2011;
 2. consideră că redistribuirile decise de Consiliu sunt în contradicție cu declarația comună privind creditele de plată pe care s-a angajat să o respecte și căreia îi atribuie o importanță deosebită;
 3. decide să modifice poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 2/2011 astfel cum se arată în continuare, astfel încât:
 - să se acopere necesitățile legate de mobilizarea FSUE;
 - să se utilizeze rezerva negativă;
 - să se consolideze creditele de plată pentru FEG;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, împreună cu amendamentul Parlamentului, Consiliului, Comisiei și parlamentelor naționale.

⁽¹⁾ Rezoluția Parlamentului European din 6 aprilie 2011 referitoare la poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 1/2011 (Texte adoptate, P7_TA(2011)0128).

Marți, 5 iulie 2011

Amendamentul 1

SECȚIUNEA III — COMISIA

CHELTUIELI — CHELTUIELI

Cifre

Titlul	Denumire	Buget 2011		Pозиția Parlamentului nr. 2/2011		Suma nouă	
		Angajamente	Plăți	Angajamente	Plăți	Angajamente	Plăți
01	Afaceri economice și financiare	524 283 196	341 387 137			524 283 196	341 387 137
	40 01 40	40 929	40 929			40 929	40 929
		524 324 125	341 428 066			524 324 125	341 428 066
02	Întreprinderi	1 055 561 122	1 209 465 022			1 055 561 122	1 209 465 022
	40 01 40	52 772	52 772			52 772	52 772
		1 055 613 894	1 209 517 794			1 055 613 894	1 209 517 794
03	Concurență	93 403 671	93 403 671			93 403 671	93 403 671
	40 01 40	56 917	56 917			56 917	56 917
		93 460 588	93 460 588			93 460 588	93 460 588
04	Ocuparea forței de muncă și afaceri sociale	11 398 325 662	9 163 443 236		50 000 000	11 398 325 662	9 213 443 236
	40 01 40, 40 02 41	44 335	44 335			44 335	44 335
		11 398 369 997	9 163 487 571			11 398 369 997	9 213 487 571
05	Agricultură și dezvoltare rurală	57 292 184 763	55 269 004 060			57 292 184 763	55 269 004 060
	40 01 40, 40 02 40	74 532	74 532			74 532	74 532
		57 292 259 295	55 269 078 592			57 292 259 295	55 269 078 592
06	Mobilitate și transporturi	1 546 683 351	1 141 803 775			1 546 683 351	1 141 803 775
	40 01 40	25 609	25 609			25 609	25 609
		1 546 708 960	1 141 829 384			1 546 708 960	1 141 829 384
07	Mediu și politici climatice	470 550 540	390 290 122			470 550 540	390 290 122
	40 01 40, 40 02 41	44 853	44 853			44 853	44 853
		470 595 393	390 334 975			470 595 393	390 334 975

Titlul	Denumire	Buget 2011		Poziția Parlamentului nr. 2/2011		Suma nouă	
		Angajamente	Plăți	Angajamente	Plăți	Angajamente	Plăți
08	Cercetare	5 334 630 545	4 117 083 880	19 546 647	19 546 647	5 334 630 545	4 117 083 880
	40 01 40	6 884	6 884			6 884	6 884
		5 334 637 429	4 117 090 764			5 334 637 429	4 117 090 764
09	Societatea informațională și media	1 538 552 441	1 334 275 234			1 538 552 441	1 334 275 234
	40 01 40, 40 02 41	29 384	29 384			29 384	29 384
		1 538 581 825	1 334 304 618			1 538 581 825	1 334 304 618
10	Cercetare directă	394 978 000	396 209 233			394 978 000	396 209 233
11	Afaceri maritime și pescuit	948 592 229	719 026 792			948 592 229	719 026 792
	40 01 40, 40 02 41	52 021 983	52 021 983			52 021 983	52 021 983
		1 000 614 212	771 048 775			1 000 614 212	771 048 775
12	Piața internă	94 868 629	93 358 064			94 868 629	93 358 064
	40 01 40, 40 02 41	35 305	35 305			35 305	35 305
		94 903 934	93 393 369			94 903 934	93 393 369
13	Politică regională	40 565 228 265	33 499 601 033			40 584 774 912	33 519 147 680
	40 01 40	43 816	43 816			43 816	43 816
		40 565 272 081	33 499 644 849			40 584 818 728	33 519 191 496
14	Impozitare și uniunea vamală	142 229 539	114 783 765			142 229 539	114 783 765
	40 01 40	32 492	32 492			32 492	32 492
		142 262 031	114 816 257			142 262 031	114 816 257
15	Educație și cultură	2 428 691 266	1 996 401 080			2 428 691 266	1 996 401 080
	40 01 40	38 857	38 857			38 857	38 857
		2 428 730 123	1 996 439 937			2 428 730 123	1 996 439 937
16	Comunicare	273 374 552	253 374 552			273 374 552	253 374 552
	40 01 40	46 111	46 111			46 111	46 111
		273 420 663	253 420 663			273 420 663	253 420 663
17	Sănătate și protecția consumatorilor	692 021 626	596 046 062			692 021 626	596 046 062
	40 01 40	57 583	57 583			57 583	57 583
		692 079 209	596 103 645			692 079 209	596 103 645

Marți, 5 iulie 2011

Marți, 5 iulie 2011

Titlul	Denumire	Buget 2011		Poziția Parlamentului nr. 2/2011		Suma nouă	
		Angajamente	Plăți	Angajamente	Plăți	Angajamente	Plăți
18	Spațiul de libertate, securitate și justiție	1 193 910 768	871 707 680			1 193 910 768	871 707 680
	40 01 40, 40 02 41	16 479 335	13 005 028			16 479 335	13 005 028
		1 210 390 103	884 712 708			1 210 390 103	884 712 708
19	Relații externe	4 270 665 587	3 378 255 172			4 270 665 587	3 378 255 172
	40 01 40, 40 02 41	44 005 106	6 441 836			44 005 106	6 441 836
		4 314 670 693	3 384 697 008			4 314 670 693	3 384 697 008
20	Comerț	105 067 905	104 422 321			105 067 905	104 422 321
	40 01 40	34 787	34 787			34 787	34 787
		105 102 692	104 457 108			105 102 692	104 457 108
21	Dezvoltare și relații cu statele din Africa, zona Caraibilor și Pacific (ACP)	1 433 111 933	1 392 926 690			1 433 111 933	1 392 926 690
	40 01 40, 40 02 41	109 058 175	86 736 049			109 058 175	86 736 049
		1 542 170 108	1 479 662 739			1 542 170 108	1 479 662 739
22	Extindere	1 123 357 217	1 012 513 363			1 123 357 217	1 012 513 363
	40 01 40	17 764	17 764			17 764	17 764
		1 123 374 981	1 012 531 127			1 123 374 981	1 012 531 127
23	Ajutor umanitar	878 195 432	838 516 019			878 195 432	838 516 019
	40 01 40	14 878	14 878			14 878	14 878
		878 210 310	838 530 897			878 210 310	838 530 897
24	Lupta antifraudă	81 749 000	74 805 171			81 749 000	74 805 171
25	Coordonarea politicilor Comisiei și consultanță juridică	190 812 414	190 812 414			190 812 414	190 812 414
	40 01 40	565 027	565 027			565 027	565 027
		191 377 441	191 377 441			191 377 441	191 377 441
26	Administrația Comisiei	1 018 708 135	1 017 153 328			1 018 708 135	1 017 153 328
	40 01 40, 40 02 41	78 381	78 381			78 381	78 381
		1 018 786 516	1 017 231 709			1 018 786 516	1 017 231 709

Titlul	Denumire	Buget 2011		Poziția Parlamentului nr. 2/2011		Suma nouă	
		Angajamente	Plăți	Angajamente	Plăți	Angajamente	Plăți
27	Buget	69 440 094	69 440 094			69 440 094	69 440 094
	40 01 40	30 939	30 939			30 939	30 939
		69 471 033	69 471 033			69 471 033	69 471 033
28	Audit	11 399 202	11 399 202			11 399 202	11 399 202
	40 01 40	7 105	7 105			7 105	7 105
		11 406 307	11 406 307			11 406 307	11 406 307
29	Statistici	145 143 085	124 373 319			145 143 085	124 373 319
	40 01 40	47 443	47 443			47 443	47 443
		145 190 528	124 420 762			145 190 528	124 420 762
30	Pensii și cheltuieli conexe	1 278 009 000	1 278 009 000			1 278 009 000	1 278 009 000
31	Servicii lingvistice	392 908 762	392 908 762			392 908 762	392 908 762
	40 01 40	236 399	236 399			236 399	236 399
		393 145 161	393 145 161			393 145 161	393 145 161
32	Energie	699 617 012	1 535 110 306		– 251 935 540	699 617 012	1 283 174 766
	40 01 40, 40 02 41	41 299	41 299			41 299	41 299
		699 658 311	1 535 151 605			699 658 311	1 283 216 065
40	Rezerve	977 129 000	77 520 404		182 388 893	977 129 000	259 909 297
	Total	138 440 114 943	122 938 920 666	19 546 647		138 459 661 590	122 938 920 666
	40 01 40, 40 02 40, 40 02 41	223 269 000	159 909 297			223 269 000	159 909 297
		138 663 383 943	123 098 829 963			138 682 930 590	123 098 829 963

TITLUL 04 — OCUPAREA FORȚEI DE MUNCĂ ȘI AFACERI SOCIALE

Cifre

Titlul Capitoul	Denumire	CF	Buget 2011		Poziția Parlamentului nr. 2/2011		Suma nouă	
			Angajamente	Plăți	Angajamente	Plăți	Angajamente	Plăți
04 01	Cheltuieli administrative în domeniul de politică ocuparea forței de muncă și afaceri sociale		95 925 690	95 925 690			95 925 690	95 925 690
	40 01 40		44 335	44 335			44 335	44 335

Marți, 5 iulie 2011

Marți, 5 iulie 2011

Titlul Capi- tolul	Denumire	CF	Buget 2011		Poziția Parlamentului nr. 2/2011		Suma nouă	
			Angajamente	Plăți	Angajamente	Plăți	Angajamente	Plăți
			95 970 025	95 970 025			95 970 025	95 970 025
04 02	Fondul social european	1	10 963 813 972	8 743 950 522			10 963 813 972	8 743 950 522
04 03	A lucra în Europa — dialog social și mobilitate	1	79 130 000	64 266 181			79 130 000	64 266 181
04 04	Ocuparea forței de muncă, solidaritate socială și egalitate de șanse între femei și bărbați		157 056 000	151 704 616			157 056 000	151 704 616
04 05	Fondul european de ajustare la globalizare (FEG)	1	p.m.	47 608 950		50 000 000	p.m.	97 608 950
04 06	Instrumentul de asistență pentru preaderare (IPA) — Dezvoltarea resurselor umane	4	102 400 000	59 987 277			102 400 000	59 987 277
	Titlul 04 — Total		11 398 325 662	9 163 443 236		50 000 000	11 398 325 662	9 213 443 236
	40 01 40, 40 02 41		44 335	44 335			44 335	44 335
			11 398 369 997	9 163 487 571			11 398 369 997	9 213 487 571

CAPITOLUL 04 05 — FONDUL EUROPEAN DE AJUSTARE LA GLOBALIZARE (FEG)

Cifre

Titlu Capitol Articol Post	Denumire	CF	Buget 2011		Poziția Parlamentului nr. 2/2011		Suma nouă	
			Angajamente	Plăți	Angajamente	Plăți	Angajamente	Plăți
04 05	Fondul european de ajustare la globalizare (FEG)							
04 05 01	Fondul european de ajustare la globalizare (FEG)	1.1	p.m.	47 608 950		50 000 000	p.m.	97 608 950
	Capitolul 04 05 — Total		p.m.	47 608 950		50 000 000	p.m.	97 608 950

Marți, 5 iulie 2011

Articolul 04 05 01 — Fondul european de ajustare la globalizare (FEG)*Cifre*

Buget 2011		Poziția Parlamentului nr. 2/2011		Suma nouă	
Angajamente	Plăți	Angajamente	Plăți	Angajamente	Plăți
p.m.	47 608 950		50 000 000	p.m.	97 608 950

Comentarii

Acest credit este destinat să acopere Fondul european de ajustare la globalizare (FEG), astfel încât Uniunea să poată acorda sprijin temporar și punctual lucrătorilor disponibilizați ca urmare a schimbărilor majore în structura comerțului mondial în cazul în care disponibilizările respective au un puternic impact negativ asupra economiei regionale sau locale. Pentru cererile depuse înainte de 31 decembrie 2011, acesta poate fi, de asemenea, folosit pentru a se acorda sprijin lucrătorilor disponibilizați ca urmare a crizei economice și financiare mondiale.

Suma maximă a cheltuielilor finanțate prin fond va fi de 500 000 000 EUR pe an.

În conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006, scopul acestei rezerve este de a furniza sprijin temporar suplimentar pentru lucrătorii care suferă ca urmare a schimbărilor structurale majore în structura comerțului mondial și de a le acorda asistență pentru reintegrarea pe piața muncii.

Acțiunile întreprinse de Fondul european de ajustare la globalizare ar trebui să le completeze pe cele ale Fondului social european, fără a crea structuri suprapuse.

Metodele de înregistrare a creditelor în această rezervă și de mobilizare a fondului sunt prevăzute la punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 și la articolul 12 din Regulamentul (CE) nr. 1927/2006.

Temei juridic

Regulamentul (CE) nr. 1927/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 de instituire a Fondului european de ajustare la globalizare (JO L 406, 30.12.2006, p. 1).

Regulamentul (CE) nr. 546/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1927/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare (JO L 167, 29.6.2009, p. 26).

Acte de referință

Acordul interinstituțional dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie din 17 mai 2006 privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (JO C 139, 14.6.2006, p. 1).

Marți, 5 iulie 2011

TITLUL 13 — POLITICA REGIONALĂ

Cifre

Titlul Capitolul	Denumire	CF	Buget 2011		Poziția Parlamentului nr. 2/2011		Suma nouă	
			Angajamente	Plăți	Angajamente	Plăți	Angajamente	Plăți
13 01	Cheltuieli administrative în domeniul de politică „Politica regională”		88 430 098	88 430 098			88 430 098	88 430 098
	40 01 40		43 816	43 816			43 816	43 816
			88 473 914	88 473 914			88 473 914	88 473 914
13 03	Fondul european de dezvoltare regională și alte intervenții la nivel regional	1	28 742 233 077	25 165 081 196			28 742 233 077	25 165 081 196
13 04	Fondul de coeziune	1	11 073 646 193	7 625 295 593			11 073 646 193	7 625 295 593
13 05	Intervenții de preaderare legate de politicile structurale		478 530 004	438 405 253			478 530 004	438 405 253
13 06	Fondul de solidaritate		182 388 893	182 388 893	19 546 647	19 546 647	201 935 540	201 935 540
	Titlul 13 — Total		40 565 228 265	33 499 601 033	19 546 647	19 546 647	40 584 774 912	33 519 147 680
	40 01 40		43 816	43 816			43 816	43 816
			40 565 272 081	33 499 644 849			40 584 818 728	33 519 191 496

CAPITOLUL 13 06 — FONDUL DE SOLIDARITATE

Cifre

Titlu Capitol Articol Post	Denumire	CF	Buget 2011		Poziția Parlamentului nr. 2/2011		Suma nouă	
			Angajamente	Plăți	Angajamente	Plăți	Angajamente	Plăți
13 06	Fondul de solidaritate							
13 06 01	Fondul de solidaritate al Uniunii Europene — State membre	3.2	178 562 910	178 562 910	18 371 576	18 371 576	196 934 486	196 934 486
13 06 02	Fondul de solidaritate al Uniunii Europene — Țări aflate în negocieri de aderare	4	3 825 983	3 825 983	1 175 071	1 175 071	5 001 054	5 001 054
	Capitolul 13 06 — Total		182 388 893	182 388 893	19 546 647	19 546 647	201 935 540	201 935 540

Marți, 5 iulie 2011

Articolul 13 06 01 — Fondul de solidaritate al Uniunii Europene — State membre*Cifre*

Buget 2011		Poziția Parlamentului nr. 2/2011		Suma nouă	
Angajamente	Plăți	Angajamente	Plăți	Angajamente	Plăți
178 562 910	178 562 910	18 371 576	18 371 576	196 934 486	196 934 486

Comentarii

Acest articol este destinat să înregistreze creditele care rezultă din mobilizarea Fondului de solidaritate al Uniunii Europene în caz de catastrofe naturale în statele membre.

Alocarea creditelor se decide printr-un buget rectificativ care are ca unic scop mobilizarea Fondului de solidaritate al Uniunii Europene.

Temei juridic

Regulamentul (CE) nr. 2012/2002 al Consiliului din 11 noiembrie 2002 de instituire a Fondului de solidaritate al Uniunii Europene (JO L 311, 14.11.2002, p. 3).

Acte de referință

Propunerea Comisiei de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului, prezentată de Comisie la 6 aprilie 2005, privind instituirea Fondului de solidaritate al Uniunii Europene [COM(2005)0108 final].

Acordul interinstituțional dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie din 17 mai 2006 privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (JO C 139, 14.6.2006, p. 1).

Articolul 13 06 02 — Fondul de solidaritate al Uniunii Europene — Țări aflate în negocieri de aderare*Cifre*

Buget 2011		Poziția Parlamentului nr. 2/2011		Suma nouă	
Angajamente	Plăți	Angajamente	Plăți	Angajamente	Plăți
3 825 983	3 825 983	1 175 071	1 175 071	5 001 054	5 001 054

Comentarii

Acest articol este destinat să înregistreze creditele care rezultă din mobilizarea Fondului de solidaritate al Uniunii Europene în caz de catastrofe naturale în țările implicate în negocieri de aderare cu Uniunea Europeană.

Alocarea creditelor se decide printr-un buget rectificativ care are ca unic scop mobilizarea Fondului de solidaritate al Uniunii Europene.

Temei juridic

Regulamentul (CE) nr. 2012/2002 al Consiliului din 11 noiembrie 2002 de instituire a Fondului de solidaritate al Uniunii Europene (JO L 311, 14.11.2002, p. 3).

Marți, 5 iulie 2011*Acte de referință*

Propunerea Comisiei de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului, prezentată de Comisie la 6 aprilie 2005, privind instituirea Fondului de solidaritate al Uniunii Europene [COM(2005)0108 final].

Acordul interinstituțional dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie din 17 mai 2006 privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (JO C 139, 14.6.2006, p. 1).

TITLUL 32 — ENERGIE

Cifre

Titlul Capi- tolul	Denumire	CF	Buget 2011		Poziția Parlamentului nr. 2/2011		Suma nouă	
			Angajamente	Plăți	Angajamente	Plăți	Angajamente	Plăți
32 01	Cheltuieli administrative în domeniul de politică „Energie”	1	77 046 009	77 046 009	– 251 935 540		77 046 009	77 046 009
	40 01 40		41 299	41 299			41 299	41 299
			77 087 308	77 087 308			77 087 308	77 087 308
32 03	Rețele transeuropene		24 150 000	20 471 848			24 150 000	20 471 848
32 04	Energii convenționale și energii regenerabile		125 688 003	1 080 982 371			125 688 003	829 046 831
32 05	Energie nucleară		280 578 000	209 479 379			280 578 000	209 479 379
32 06	Cercetarea în domeniul energiei	1	192 155 000	147 130 699	– 251 935 540		192 155 000	147 130 699
	Titlul 32 — Total		699 617 012	1 535 110 306			699 617 012	1 283 174 766
	40 01 40, 40 02 41		41 299	41 299			41 299	41 299
			699 658 311	1 535 151 605			699 658 311	1 283 216 065

CAPITOLUL 32 04 — ENERGII CONVENȚIONALE ȘI ENERGII REGENERABILE

Cifre

Titlu Capitol Articol Post	Denumire	CF	Buget 2011		Poziția Parlamentului nr. 2/2011		Suma nouă	
			Angajamente	Plăți	Angajamente	Plăți	Angajamente	Plăți
32 04	Energii convenționale și energii regenerabile	1.1						
32 04 01	<i>Finalizarea programului «Energie inteligentă – Europa» (2003-2006)</i>		—	4 570 459			—	4 570 459
32 04 02	<i>Finalizarea programului «Energie inteligentă – Europa» (2003-2006): componenta externă — Coopener</i>		—	95 218			—	95 218
32 04 03	<i>Activități de sprijinire a politicii energetice europene și a pieței interne a energiei</i>	1.1	3 000 000	3 332 626			3 000 000	3 332 626

Marți, 5 iulie 2011

Marți, 5 iulie 2011

Titlu Capitol Articol Post	Denumire	CF	Buget 2011		Poziția Parlamentului nr. 2/2011		Suma nouă	
			Angajamente	Plăți	Angajamente	Plăți	Angajamente	Plăți
32 04 04	Finalizarea programului-cadru «Energie» (1999-2002) — Surse convenționale și regenerabile de energie	1.1	—	p.m.			—	p.m.
32 04 05	Planul strategic european pentru tehnologiile energetice (Planul SET)	1.1	p.m.	p.m.			p.m.	p.m.
32 04 06	Program-cadru pentru competitivitate și inovare — Programul „Energie inteligentă — Europa”	1.1	114 499 000	39 039 339			114 499 000	39 039 339
32 04 07	Proiect-pilot — Securitatea energetică — Biocombustibili	1.1	p.m.	1 500 000			p.m.	1 500 000
32 04 08	Proiect-pilot — Portplus — Un plan de energie durabilă pentru porturi	1.1	p.m.	p.m.			p.m.	p.m.
32 04 09	Acțiune pregătitoare – Fond de investiții pentru energie regenerabilă și biorafinării pe bază de deșeuri și reziduuri	1.1	p.m.	p.m.			p.m.	p.m.
32 04 10	Agencia Europeană de Cooperare a Autorităților de Reglementare în Domeniul Energiei							
32 04 10 01	Agencia Europeană de Cooperare a Autorităților de Reglementare în Domeniul Energiei — Contribuție la titlurile 1 și 2	1.1	4 017 000	4 017 000			4 017 000	4 017 000
32 04 10 02	Agencia Europeană de Cooperare a Autorităților de Reglementare în Domeniul Energiei — Contribuție la titlul 3	1.1	983 000	983 000			983 000	983 000
	<i>Articolul 32 04 10 – Subtotal</i>		5 000 000	5 000 000			5 000 000	5 000 000
32 04 11	Comunitatea Energiei	4	2 939 003	2 798 457			2 939 003	2 798 457
32 04 12	Proiect-pilot — Programul-cadru european pentru dezvoltare și schimb de experiență privind dezvoltarea urbană durabilă	1.1	p.m.	300 000			p.m.	300 000
32 04 13	Acțiune pregătitoare — Insulele europene pentru o politică energetică comună	1.1	p.m.	500 000			p.m.	500 000
32 04 14	Proiecte energetice pentru sprijinirea redresării economice							
32 04 14 01	Proiecte energetice pentru sprijinirea redresării economice – Rețele energetice	1.1	p.m.	732 955 589		– 251 935 540	p.m.	481 020 049
32 04 14 02	Proiecte energetice pentru sprijinirea redresării economice — Captarea și stocarea dioxidului de carbon (CSC)	1.1	p.m.	247 566 539			p.m.	247 566 539

Titlu Capitol Articol Post	Denumire	CF	Buget 2011		Poziția Parlamentului nr. 2/2011		Suma nouă	
			Angajamente	Plăți	Angajamente	Plăți	Angajamente	Plăți
32 04 14 03	Proiecte energetice pentru sprijinirea redresării economice - rețeaua europeană de energie eoliană offshore	1.1	p.m.	42 848 055			p.m.	42 848 055
32 04 14 04	Proiecte energetice pentru sprijinirea redresării economice — Captarea și stocarea dioxidului de carbon (CSC)	1.1	p.m.	p.m.			p.m.	p.m.
	<i>Articolul 32 04 14 – Subtotal</i>		p.m.	1 023 370 183		– 251 935 540	p.m.	771 434 643
32 04 15	Proiecte-pilot în domeniul recuperării deșeurilor și al valorificării lor pentru a genera energie nepoluantă	1.1	p.m.	p.m.			p.m.	p.m.
32 04 16	Securitatea instalațiilor și a infrastructurilor energetice	1.1	250 000	476 089			250 000	476 089
	Capitolul 32 04 — Total		125 688 003	1 080 982 371		– 251 935 540	125 688 003	829 046 831

Marți, 5 iulie 2011

Articolul 32 04 14 — Proiecte energetice pentru sprijinirea redresării economice

Postul 32 04 14 01 — Proiecte energetice pentru sprijinirea redresării economice – Rețele energetice

Cifre

Buget 2011		Poziția Parlamentului nr. 2/2011		Suma nouă	
Angajamente	Plăți	Angajamente	Plăți	Angajamente	Plăți
p.m.	732 955 589		– 251 935 540	p.m.	481 020 049

*Comentarii**Fostul post 06 04 14 01*

Acest credit este destinat să acopere costurile proiectelor de infrastructură pentru gaze și electricitate care au cea mai mare valoare adăugată pentru Uniune.

Creditul ar trebui să servească la adaptarea și dezvoltarea rețelilor de energie de importanță deosebită pentru Uniune, în sprijinul funcționării pieței interne a energiei, și îndeosebi la sporirea capacității de interconectare, a securității și diversității surselor de aprovizionare și la depășirea obstacolelor legate de mediu, tehnice și financiare. Un sprijin special din partea Uniunii este necesar pentru dezvoltarea în mod mai intensiv a rețelilor energetice și pentru accelerarea construcției acestora, în special atunci când diversitatea rutelor și a surselor de aprovizionare este scăzută.

De asemenea, creditele ar trebui să servească la promovarea conectării și integrării resurselor de energie regenerabilă și la întărirea coeziunii economice și sociale cu regiunile mai puțin favorizate și insulare ale Uniunii.

Acest credit este destinat să finanțeze cea de-a doua etapă a planului de redresare economică, în conformitate cu acordul din 2 aprilie 2009 dintre cele două componente ale autorității bugetare. Această finanțare este condiționată de acordul autorității bugetare și ar trebui pusă la dispoziție prin intermediul mijloacelor prevăzute la punctele 21, 22 și 23 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară, fără a aduce atingere pachetelor financiare ale programelor adoptate prin codecizie și priorităților Parlamentului European.

În cazul în care, în raportul său anual către Parlament și Consiliu privind punerea în aplicare a planului de redresare economică, Comisia identifică riscuri majore în cadrul punerii în aplicare a proiectelor prioritare, aceasta recomandă măsuri în vederea neutralizării riscurilor respective și, după caz, înaintează propuneri suplimentare pentru proiectele deja menționate în Regulamentul (CE) nr. 663/2009 care sunt coerente cu planul de redresare.

Temei juridic

Regulamentul (CE) nr. 663/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 de stabilire a unui program de ajutor pentru redresare economică prin acordarea de asistență financiară comunitară pentru proiecte în domeniul energiei (JO L 200, 31.7.2009, p. 31).

TITLUL 40 — REZERVE

Cifre

Titlul Capitolul	Denumire	CF	Buget 2011		Poziția Parlamentului nr. 2/2011		Suma nouă	
			Angajamente	Plăți	Angajamente	Plăți	Angajamente	Plăți
40 01	Rezerve pentru cheltuielile administrative	5	1 834 000	1 834 000			1 834 000	1 834 000
40 02	Rezerve pentru intervenții financiare		975 295 000	258 075 297			975 295 000	258 075 297
40 03	Rezervă negativă		p.m.	– 182 388 893		182 388 893	p.m.	p.m.
	Titlul 40 — Total		977 129 000	77 520 404		182 388 893	977 129 000	259 909 297

CAPITOLUL 40 03 — REZERVĂ NEGATIVĂ

Cifre

Titlu Capitol Articol Post	Denumire	CF	Buget 2011		Poziția Parlamentului nr. 2/2011		Suma nouă	
			Angajamente	Plăți	Angajamente	Plăți	Angajamente	Plăți
40 03	Rezervă negativă	3.2						
40 03 01	Rezervă negativă (Rubrica 3b. Cetățenie)		p.m.	– 178 562 910		178 562 910	p.m.	p.m.
40 03 02	Rezervă negativă (Rubrica 4. UE ca actor mondial)	4	p.m.	– 3 825 983		3 825 983	p.m.	p.m.
	Capitolul 40 03 — Total		p.m.	– 182 388 893		182 388 893	p.m.	p.m.

Marți, 5 iulie 2011

Articolul 40 03 01 — Rezervă negativă (Rubrica 3b. Cetățenie)*Cifre*

Buget 2011		Poziția Parlamentului nr. 2/2011		Suma nouă	
Angajamente	Plăți	Angajamente	Plăți	Angajamente	Plăți
p.m.	- 178 562 910		178 562 910	p.m.	p.m.

*Comentarii**Articol nou*

Acest articol este destinat să acopere creditele de plată în valoare de 178 562 910 EUR înscrise la articolul 13 06 01 - Fondul de solidaritate al Uniunii Europene - State membre.

Principiul unei rezerve negative este prevăzut la articolul 44 din Regulamentul financiar. Această rezervă trebuie utilizată înainte de sfârșitul exercițiului financiar printr-un transfer în conformitate cu procedura stabilită la articolele 23 și 24 din Regulamentul financiar.

Temei juridic

Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene, JO L 248, 16.9.2002, p. 1.

Articolul 40 03 02 — Rezervă negativă (Rubrica 4. UE ca actor mondial)*Cifre*

Buget 2011		Poziția Parlamentului nr. 2/2011		Suma nouă	
Angajamente	Plăți	Angajamente	Plăți	Angajamente	Plăți
p.m.	- 3 825 983		3 825 983	p.m.	p.m.

*Comentarii**Articol nou*

Acest articol este destinat să acopere creditele de plată în valoare de 3 825 983 EUR înscrise la articolul 13 06 02 - Fondul de solidaritate al Uniunii Europene - Țări aflate în negocieri de aderare.

Principiul unei rezerve negative este prevăzut la articolul 44 din Regulamentul financiar. Această rezervă trebuie utilizată înainte de sfârșitul exercițiului financiar printr-un transfer în conformitate cu procedura stabilită la articolele 23 și 24 din Regulamentul financiar.

Temei juridic

Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene, JO L 248, 16.9.2002, p. 1.

Marți, 5 iulie 2011

Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: Întreprinderea LM Glasfiber/Danemarca

P7_TA(2011)0303

Rezoluția Parlamentului European din 5 iulie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare, în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea FEG/2010/022 DK/LM Glasfiber din Danemarca) (COM(2011)0258 – C7-0112/2011 – 2011/2092(BUD))

(2013/C 33 E/29)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului și Consiliului (COM(2011)0258 – C7-0112/2011),
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾ (All din 17 mai 2006), în special punctul 28,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1927/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare ⁽²⁾ (Regulamentul FEG),
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A7-0235/2011),
- A. întrucât Uniunea Europeană a instituit instrumentele legislative și bugetare necesare pentru a oferi un sprijin suplimentar lucrătorilor afectați de schimbările majore intervenite în structura comerțului mondial și pentru a le acorda asistență în procesul de reintegrare pe piața forței de muncă;
- B. întrucât domeniul de aplicare al FEG a fost extins pentru cererile depuse începând cu 1 mai 2009 pentru a include acordarea de sprijin lucrătorilor concediați ca urmare directă a crizei financiare și economice mondiale;
- C. întrucât asistența financiară oferită de Uniune lucrătorilor concediați ar trebui să fie dinamică și pusă la dispoziție cât mai rapid și mai eficient posibil, în conformitate cu Declarația comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei adoptată cu ocazia reuniunii de conciliere din 17 iulie 2008, precum și pentru a respecta All din 17 mai 2006 în ceea ce privește adoptarea deciziilor de mobilizare a FEG;
- D. întrucât Danemarca a solicitat asistență pentru 1 650 de cazuri de concedieri (din care 825 de persoane sunt vizate de măsurile de asistență) din întreprinderea LM Glasfiber care își desfășoară activitatea în cadrul diviziunii 28 a NACE Rev. 2 (producția de mașini și echipamente) în trei municipii situate în sudul Danemarcei (Syddanmark);

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.⁽²⁾ JO L 406, 30.12.2006, p. 1.

Marți, 5 iulie 2011

E. întrucât cererea îndeplinește criteriile de eligibilitate prevăzute în Regulamentul FEG,

1. solicită instituțiilor competente să depună eforturile necesare pentru a ameliora mecanismele procedurale și bugetare în vederea accelerării mobilizării FEG; salută, în acest sens, procedura îmbunătățită instituită de Comisie, ca urmare a solicitării Parlamentului European de a se accelera eliberarea subvențiilor, în cadrul căreia Comisia prezintă autorității bugetare evaluarea referitoare la eligibilitatea unei cereri de asistență în cadrul FEG împreună cu propunerea de mobilizare a FEG; speră ca în cadrul viitoarelor revizuirii ale FEG să se realizeze și alte îmbunătățiri ale procedurii, sporindu-se eficiența, transparența și vizibilitatea FEG;

2. reamintește angajamentul instituțiilor de a asigura o derulare rapidă și fără probleme a procedurii de adoptare a deciziilor de mobilizare a FEG, oferind un sprijin individual punctual, limitat în timp, având ca obiectiv ajutarea lucrătorilor concediați ca urmare a globalizării și a crizei financiare și economice; subliniază rolul pe care FEG îl poate juca în reintegrarea pe piața muncii a lucrătorilor concediați;

3. subliniază că, în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul FEG, ar trebui să se garanteze sprijinirea prin FEG a reintegrării în muncă a fiecărui lucrător concediat; reiterează faptul că asistența din partea FEG nu trebuie să înlocuiască acțiunile care țin de responsabilitatea întreprinderilor în temeiul legislației naționale sau al contractelor colective de muncă și nici măsurile de restructurare a întreprinderilor sau a sectoarelor;

4. constată că informațiile prezentate cu privire la pachetul coordonat de servicii personalizate ce urmează să fie finanțate de FEG includ informații privind complementaritatea acestora cu acțiunile finanțate prin fondurile structurale; își reiterează apelul adresat Comisiei privind prezentarea unei evaluări comparative a acestor date și în cadrul rapoartelor sale anuale;

5. salută faptul că, în urma unor solicitări repetate ale Parlamentului, bugetul 2011 include, pentru prima dată, credite de plată în valoare de 47 608 950 EUR la linia bugetară aferentă FEG – 04 05 01; reamintește că FEG a fost creat ca instrument specific și separat, având obiective și termene proprii, și, prin urmare, este oportun să dispună de fonduri specifice, evitându-se astfel transferurile de la alte linii bugetare care se realizau în trecut și care pot împiedica realizarea diverselor obiective de politici;

6. aprobă decizia anexată la prezenta rezoluție;

7. încredințează Președintelui sarcina de a semna decizia, împreună cu Președintele Consiliului, și de a asigura publicarea acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;

8. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, împreună cu anexa, Consiliului și Comisiei.

ANEXĂ

DECIZIA PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare, în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea FEG/2010/022 DK/LM Glasfiber din Danemarca)

(Textul prezentei anexe nu este reprodus aici, întrucât corespunde cu actul final, Decizia 2011/469/UE.)

Marți, 5 iulie 2011

Agenția pentru gestionarea operațională a sistemelor informatice la scară largă, în spațiul de libertate, securitate și justiție*I**

P7_TA(2011)0304

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 5 iulie 2011 referitoare la propunerea modificată de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Agenției pentru gestionarea operațională a sistemelor informatice la scară largă, în spațiul de libertate, securitate și justiție (COM(2010)0093 – C7-0046/2009 – 2009/0089(COD))

(2013/C 33 E/30)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea modificată a Comisiei, prezentată Parlamentului și Consiliului (COM(2010)0093),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2), articolul 74, articolul 77 alineatul (2) literele (a) și (b), articolul 78 alineatul (2) litera (e), articolul 79 alineatul (2) litera (c), articolul 82 alineatul (1) litera (d), articolul 85 alineatul (1), articolul 87 alineatul (2) litera (a) și articolul 88 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie Parlamentului (C7-0046/2009),
 - având în vedere avizul Comisiei pentru afaceri juridice privind temeiul juridic propus,
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Autorității europene pentru protecția datelor din 7 decembrie 2009 ⁽¹⁾,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului, exprimat în scrisoarea din 9 iunie 2011, de a aproba poziția Parlamentului, în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolele 55 și 37 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertățile civile, justiție și afaceri interne, și avizul Comisiei pentru bugete, precum și cel al Comisiei pentru control bugetar (A7-0241/2011),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. aprobă declarația comună a Parlamentului și a Consiliului anexată la prezenta rezoluție;
 3. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 70, 19.3.2010, p. 13.

Marți, 5 iulie 2011

P7_TC1-COD(2009)0089

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 5 iulie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Agenției europene pentru gestionarea operațională a sistemelor informatice la scară largă în spațiul de libertate, securitate și justiție

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) nr. 1077/2011.)

ANEXĂ LA REZOLUȚIA LEGISLATIVĂ

Declarație comună a Parlamentului European și a Consiliului

Parlamentul European și Consiliul recunosc circumstanțele speciale care stau la baza acordului privind sediul central și celelalte sedii ale agenției, precum și faptul că acesta nu aduce atingere Concluziilor reprezentanților statelor membre, reuniți la nivel de șefi de stat și de guvern, la Bruxelles, pe 13 decembrie 2003 ⁽¹⁾, în special în ceea ce privește prioritatea care trebuie acordată statelor membre care au aderat la UE în 2004 și 2007 în distribuirea sediilor oficiilor sau agențiilor ce urmează a fi înființate.

⁽¹⁾ A se vedea documentul 05381/2004, p. 27.

Produsele care pot beneficia de o scutire sau de o reducere a taxelor de andocare *

P7_TA(2011)0305

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 5 iulie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului de modificare a Deciziei 2004/162/CE în ceea ce privește produsele care pot beneficia de o scutire sau de o reducere a taxelor de andocare (COM(2010)0749 – C7-0022/2011 – 2010/0359(CNS))

(2013/C 33 E/31)

(Procedura legislativă specială – consultare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Consiliului (COM(2010)0749),
- având în vedere articolul 349 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C7-0022/2011),
- având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare regională (A7-0199/2011),

1. aprobă propunerea Comisiei;
2. invită Consiliul să informeze Parlamentul în cazul în care intenționează să se îndepărteze de la textul aprobat de acesta;

Marți, 5 iulie 2011

3. solicită Consiliului să îl consulte din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial textul aprobat de Parlament;
4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

Proiectul de buget rectificativ nr. 3/2011: excedentul din exercițiul bugetar 2010

P7_TA(2011)0308

Rezoluția Parlamentului European din 5 iulie 2011 referitoare la poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 3/2011 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2011, secțiunea III – Comisia (11630/2011 – C7-0166/2011 – 2011/2075(BUD))

(2013/C 33 E/32)

Parlamentul European,

- având în vedere articolele 310 și 314 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și articolul 106a din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice,
 - având în vedere Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene ⁽¹⁾ (denumit în continuare „Regulamentul financiar”), în special articolul 15 alineatul (3) și articolele 37 și 38,
 - având în vedere bugetul general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2011, adoptat definitiv la 15 decembrie 2010 ⁽²⁾,
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽³⁾,
 - având în vedere proiectul de buget rectificativ nr. 3/2011 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2011 prezentat de Comisie la 15 aprilie 2011 (COM(2011)0219),
 - având în vedere poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 3/2011 adoptată de Consiliu la 16 iunie 2011 (11630/2011 - C7-0166/2011),
 - având în vedere articolele 75b și 75e din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A7-0254/2011),
- A. întrucât proiectul de buget rectificativ nr. 3/2011 are ca obiectiv înscrierea în bugetul 2011 a excedentului din exercițiul financiar 2010, care se ridică la 4 539 394 283 EUR;
 - B. întrucât principalele elemente ale acestui excedent sunt o un sold pozitiv al veniturilor de peste 1,8 miliarde EUR, o subutilizare a cheltuielilor de 2,72 miliarde EUR și un sold pozitiv rezultat din diferențele de curs valutar de 22,3 milioane EUR;
 - C. întrucât o proporție semnificativă din surplusul de venituri (1,28 miliarde EUR din 1,8 miliarde EUR) provine din dobânzi de întârziere la plată și amenzi;
 - D. întrucât diferența dintre bugetul 2011 votat (122,96 miliarde EUR) și creditele executate/reportate (120,97 miliarde EUR) este justificată de anularea unor credite (740 de milioane EUR), în cea mai mare parte din cauza neadoptării proiectului de buget rectificativ 10/2010;

⁽¹⁾ JO L 248, 16.9.2002, p. 1.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0475.

⁽³⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

Marți, 5 iulie 2011

- E. întrucât cele 2,72 de miliarde EUR în cheltuieli neefectuate sunt justificate de o execuție redusă a programelor și rezerve nemobilizate și din execuția insuficientă a altor secțiuni din buget și a creditelor reportate din 2009 în 2010,
1. ia act de proiectul de buget rectificativ nr. 3/2011, destinat exclusiv înscrierii în buget a excedentului din 2010, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul financiar;
2. își exprimă convingerea fermă că veniturile provenite din dobânzi de întârziere la plată și amenzi nu ar trebui să fie considerate ca surplus și, prin urmare, nu ar trebui deduse din contribuțiile statelor membre (resurse proprii bazate pe VNB);
3. consideră că, dimpotrivă, aceste venituri provenite din aplicarea politicii UE în domeniul concurenței ar trebui să fie reînscrise direct în bugetul UE și reinvestite; este hotărât să promoveze și să apere acest principiu în cursul viitoarelor negocieri privind bugetele anuale și multianuale;
4. aprobă, cu toate acestea, poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 3/2011 fără modificări și încredințează Președintelui sarcina de a constata adoptarea definitivă a bugetului rectificativ nr. 2/2011 și de a asigura publicarea acestuia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și parlamentelor naționale.

Aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului *I**

P7_TA(2011)0309

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 5 iulie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului (COM(2010)0791 – C7-0012/2011 – 2011/0001(COD))

(2013/C 33 E/33)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului și Consiliului (COM(2010)0791),
- având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0012/2011),
- având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 5 mai 2011 ⁽¹⁾,
- având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului, exprimat în scrisoarea din 22 iunie 2011, de a aproba poziția Parlamentului European în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,

⁽¹⁾ Nepublicat încă în Jurnalul Oficial.

Marți, 5 iulie 2011

— având în vedere raportul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor (A7-0201/2011),

1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2011)0001

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 5 iulie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) nr. 954/2011.)

Instrumente financiare derivate, contrapartide centrale și registre centrale de tranzacții *I**

P7_TA(2011)0310

Amendamentele adoptate de Parlamentul European la 5 iulie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapartidele centrale și registrele centrale de tranzacții (COM(2010)0484 – C7-0265/2010 – 2010/0250(COD)) ⁽¹⁾

(2013/C 33 E/34)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

AMENDAMENTELE PARLAMENTULUI (*)

la propunerea Comisiei

⁽¹⁾ Chestiunea a fost retrimisă spre reexaminare comisiei competente în conformitate cu articolul 57 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul de procedură (A7-0223/2011).

(*) Amendamente: textul nou sau modificat este marcat cu caractere cursive aldine; textul eliminat este marcat prin simbolul ■.

Marți, 5 iulie 2011

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapartidele centrale și registrele centrale de tranzacții

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Raportul publicat la solicitarea Comisiei, la 25 februarie 2009, de un grup de experți la nivel înalt condus de J. de Larosi re a ajuns la concluzia că este necesară consolidarea cadrului de supraveghere pentru a se reduce pe viitor riscul apariției crizelor financiare  i gravitatea acestora  i a recomandat reformarea în profunzime a structurii de supraveghere a sectorului financiar din Uniune, inclusiv crearea unui Sistem european al supraveghetorilor financiari, care să cuprindă trei autorit   europene de supraveghere, una pentru sectorul bancar, una pentru sectorul asigurărilor  i pensiilor ocupaționale  i una pentru sectorul valorilor mobiliare  i piețelor, precum şi a unui Comitet european pentru risc sistemic.
- (2) Comunicarea Comisiei din 4 martie 2009 intitulată „Stimularea redresării economice europene” a propus consolidarea cadrului de reglementare al Uniunii în sectorul serviciilor financiare.  n Comunicarea din 3 iulie 2009 intitulată „Asigurarea unor piețe eficiente, sigure  i solide pentru instrumentele financiare derivate”, Comisia a evaluat rolul instrumentelor derivate în criza financiară, iar în Comunicarea din 20 octombrie 2009 intitulată „Asigurarea unor piețe eficiente, sigure  i solide pentru instrumentele financiare derivate: acțiuni strategice viitoare”, Comisia a prezentat acțiunile pe care inten iona să le întreprindă pentru a reduce riscurile asociate acestor instrumente.
- (3) La 23 septembrie 2009, Comisia a adoptat trei propuneri de regulamente prin care se  nfiin au Sistemul european al supraveghetorilor financiari  i trei autorit   europene de supraveghere pentru a contribui la aplicarea coerentă a legislației Uniunii și la stabilirea unor standarde  i practici de reglementare  i supraveghere comune  i eficiente,  i anume Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea bancară europeană)  nfiin at  prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European  i al Consiliului (ABE) ⁽³⁾, Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări  i pensii ocupaționale)  nfiin at  prin Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European  i al Consiliului (AEAPO) ⁽⁴⁾  i Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare  i piețe)  nfiin at  prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European  i al Consiliului (AEVMP) ⁽⁵⁾. ***Aceste autorit   au un rol esențial pentru prezervarea stabilit  i sectorului financiar. Este, prin urmare, de importanță capitală acordarea unei înalte priorități politice dezvoltării activități lor  i finanțării lor adecvate.***

⁽¹⁾ JO C 54, 19.2.2011, p. 44.⁽²⁾ JO C 57, 23.2.2011, p. 1.⁽³⁾ JO L 331, 15.12.2010, p. 12.⁽⁴⁾ JO L 331, 15.12.2010, p. 48.⁽⁵⁾ JO L 331, 15.12.2010, p. 84.

Marți, 5 iulie 2011

- (4) Instrumentele financiare derivate extrabursiere (OTC) nu prezintă transparență, deoarece sunt contracte negociate privat, iar informațiile referitoare la acestea nu sunt de obicei disponibile decât pentru părțile contractante. Aceste instrumente creează o rețea complexă de interdependențe, care face dificilă identificarea naturii și amplitudinii riscurilor implicate. Criza financiară a demonstrat că aceste caracteristici sporesc nesiguranța în perioade dificile pentru piață și, în consecință, pun în pericol stabilitatea financiară. Prezentul regulament prevede condiții care să conducă la diminuarea riscurilor și la creșterea transparenței contractelor derivate.
- (5) La summitul de la Pittsburg din 26 septembrie 2009, liderii G20 au convenit ca toate contractele extrabursiere (OTC) standardizate cu instrumente financiare derivate să fie compensate prin contrapartide centrale (CPC) până cel târziu la sfârșitul anului 2012 și ca aceste contracte să fie raportate către registre centrale de tranzacții. În iunie 2010, liderii G20 și-au reafirmat, la Toronto, angajamentul în această direcție și s-au angajat, de asemenea, să accelereze aplicarea unor măsuri drastice menite să crească transparența și să îmbunătățească supravegherea și reglementarea instrumentelor financiare derivate extrabursiere, în mod nediscriminatoriu și în același timp coerent la nivel internațional, **în vederea îmbunătățirii pieței instrumentelor derivate extrabursiere și pentru crearea unor instrumente mai puternice pentru ca firmele să suporte consecințele pentru riscurile pe care și le asumă**. Comisia se va strădui să garanteze că respectivele angajamente vor fi implementate în mod similar și de partenerii noștri internaționali.
- (6) În concluziile din 2 decembrie 2009, Consiliul European a fost de acord cu necesitatea de a îmbunătăți considerabil reducerea riscului de contrapartidă, precum și cu importanța creșterii transparenței, eficienței și integrității tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate. Rezoluția Parlamentului European din 15 iunie 2010 privind „Instrumentele financiare derivate: acțiuni strategice viitoare” a subliniat necesitatea compensării și raportării obligatorii a instrumentelor financiare derivate extrabursiere.
- (7) AEVMP acționează în baza normelor prezentului regulament protejând stabilitatea piețelor financiare în situații de urgență, asigurând aplicarea coerentă a reglementărilor Uniunii de către autoritățile naționale de supraveghere și soluționând divergențele dintre acestea. Ea are, de asemenea, rolul de a elabora standarde tehnice de reglementare obligatorii din punct de vedere juridic, precum și de a autoriza și monitoriza contrapartidele centrale și registrele centrale de tranzacții.
- (8) Sunt necesare reguli uniforme pentru contractele derivate extrabursiere enumerate la punctele 4-10 în secțiunea C din anexa I la Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare ⁽¹⁾.
- (8a) **În Comunicarea sa din 2 februarie 2011 intitulată „Abordarea provocărilor de pe piețele de mărfuri și privind materiile prime”, Comisia a identificat „financiarizarea” din ce în ce mai mare a piețelor internaționale ale materiilor prime ca fiind o provocare strategică cu care se confruntă economiile Uniunii. Comisia a reafirmat nevoia unei mai mari transparențe a comerțului cu materii prime, precum și efectul potențial pozitiv al limitelor de poziție în comerțul cu instrumente financiare derivate pe mărfuri. În vederea reducerii eficace a volumului de tranzacționare nesănătos de mare de pe piețele materiilor prime, Comisia ar trebui, în special, să evalueze efectele restrângerii accesului la tranzacționare pe bursele de materii prime doar pentru operatorii fizici, excluzând instituțiile financiare. În cadrul viitoarelor revizuii ale Directivei 2004/39/CE și Directivei 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind utilizările abuzive ale informațiilor confidențiale și manipulările pieței (abuzul de piață) ⁽²⁾, Comisia ar trebui să trateze, în special, problema volatilității prețurilor pe piețele produselor alimentare și agricole și să prevadă cerințe adecvate menite să preîntâmpine riscurile sistemice și practicile manipulatorii, inclusiv cerințe privind marjele, limite de poziție și confiscarea profitului ilicit.**

⁽¹⁾ JO L 145, 30.4.2004, p. 1.⁽²⁾ JO L 96, 12.4.2003, p. 16.

Marți, 5 iulie 2011

- (9) Stimulentele menite să promoveze utilizarea contrapartidelor centrale s-au dovedit a fi insuficiente pentru a garanta compensarea instrumentelor financiare derivate extrabursiere standardizate. Prin urmare, sunt necesare cerințe obligatorii privind compensarea prin CPC a acelor instrumente financiare derivate extrabursiere care pot fi compensate.
- (10) Este posibil ca statele membre să adopte măsuri naționale diferite, fapt care ar putea crea obstacole pentru buna funcționare a pieței interne și ar fi în detrimentul participanților la operațiunile de pe piață și al stabilității financiare. Aplicarea uniformă în Uniune a obligației de compensare este necesară și pentru a se asigura un nivel înalt de protecție a investitorilor și pentru a se crea condiții egale de concurență pentru participanții la operațiunile de pe piață.
- (11) Pentru a putea garanta că obligația de compensare reduce riscul sistemic, este necesar un proces de identificare a categoriilor eligibile de instrumente financiare derivate care ar trebui să intre sub incidența acestei obligații. Acest proces ar trebui să țină cont de faptul că nu toate instrumentele financiare derivate extrabursiere compensate prin CPC pot fi considerate eligibile pentru compensare obligatorie prin CPC.
- (12) Prezentul regulament stabilește criteriile de determinare a eligibilității pentru obligația de compensare. Având în vedere rolul său crucial, AEVMP ar trebui să decidă, ***după consultarea cu Comisia și cu Comitetul european pentru risc sistemic (CERS) înființat prin Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind supravegherea macro-prudențială la nivelul Uniunii Europene a sistemului financiar și de înființare a unui Comitet european pentru risc sistemic***⁽¹⁾, dacă o anumită categorie de instrumente financiare derivate îndeplinește sau nu criteriile de eligibilitate, ***dacă obligația de compensare ar trebui aplicată*** și de când intră în vigoare ***aceasta, inclusiv, atunci când este cazul, implementarea graduală a standardelor de punere în aplicare. O implementare graduală a obligației de compensare ar putea avea loc fie din punct de vedere al proporției de categorii eligibile ce trebuie compensate, fie din punct de vedere al tipurilor de participanți la piață ce trebuie să respecte obligația de compensare. Compensarea bilaterală ar trebui autorizată în continuare dacă cerințele de compensare nu sunt îndeplinite pentru anumite categorii de instrumente financiare derivate, așa cum este uneori cazul pentru obligațiunile acoperite.***
- (12a) Pentru a stabili dacă o clasă de instrumente financiare derivate se supune cerințelor de compensare, AEVMP ar trebui să vizeze reducerea riscului sistemic și evitarea repercusiunilor sistemice. Aceasta presupune să se țină seama, în cadrul evaluării, de factori cum ar fi data viitoare de la care obligația de compensare intră în vigoare, interconectivitatea respectivei categorii de instrumente financiare derivate de pe piață, nivelul standardizării contractuale și economice al contractelor, efectul asupra performanței și competitivității întreprinderilor din UE pe piețele mondiale, capacitatea operațională a CPC și de gestionare a riscului de a face față volumului și obligațiilor prevăzute în prezentul regulament, gradul de risc de plată și riscul de credit al contrapartidei, precum și impactul costului asupra economiei reale și investițiilor în special.
- (12b) Caracteristicile pieței valutare (volumul zilnic de operațiuni, paritatea valutară, importanță pentru tranzacțiile cu țări terțe, riscul de plată acoperit printr-un mecanism robust, în vigoare) necesită un regim corespunzător care s-ar baza mai ales convergență internațională preliminară și pe recunoașterea reciprocă a infrastructurii relevante.
- (12c) La elaborarea actelor delegate și a standardelor tehnice de implementare, ar trebui să se acorde atenție specială necesităților caselor de depuneri pe termen lung, pentru ca acestea să furnizeze consumatorilor produse de depuneri pe termen lung. În acest sens, regulamentul nu ar trebui să genereze costuri excesive pentru respectivele instituții. Unul dintre instrumentele pentru atingerea acestui obiectiv este reprezentat de aplicarea adecvată a principiului proporționalității.

⁽¹⁾ JO L 331, 15.12.2010, p. 1.

Marți, 5 iulie 2011

- (12d) *Pentru instituțiile de depuneri pe termen lung, ar trebui să se permită utilizarea obligațiunilor de stat și a obligațiunilor corporative de înaltă calitate ca alternativă la numerar pentru acoperirea marjelor inițiale și a celor de variație.*
- (13) Pentru ca un contract cu instrumente financiare derivate extrabursiere să fie compensat, ambele părți la contract trebuie să fie de acord cu acest lucru. Prin urmare, scutirile de la obligația de compensare ar trebui să fie cât mai restrictive cu putință, deoarece ele pot reduce eficiența acestei obligații, precum și avantajele compensării prin CPC, și pot favoriza arbitrajul de reglementare între diferite grupuri de participanți la operațiunile de pe piață. **Cu toate acestea, Comisia și AEVMP ar trebui să se asigure că aranjamentele de compensare obligatorii protejează și investitorii.**
- (13a) *În general, obligațiile conform prezentului regulament ar trebui să se aplice doar tranzacțiilor viitoare, făcând astfel posibilă o tranziție ușoară și măbind stabilitatea sistemului, dar reducând nevoia unor ajustări ulterioare. În acest sens, obligațiile de compensare și de raportare ar trebui tratate în moduri diferite. În timp ce o obligație de compensare retrospectivă nu este fezabilă din motive juridice, dată fiind nevoia de garantare ulterioară, nu același lucru este valabil și pentru o obligație de raportare retrospectivă. În acest caz, în baza rezultatelor unui studiu de impact și folosind normele adaptate pentru categoriile de instrumente financiare derivate, cerințele tehnice și perioadele rămase până la scadență, ar putea fi menționată o obligație retrospectivă de raportare.*
- (14) Instrumentele financiare derivate extrabursiere care nu sunt considerate eligibile pentru a fi compensate prin CPC implică în continuare un risc de contrapartidă și, prin urmare, ar trebui instituite reguli de administrare a acestui risc. Aceste reguli ar trebui să se aplice numai acelor participanți la operațiunile de pe piață care fac obiectul obligației de compensare.
- (14a) *Este important ca tratamentul în mod necesar diferit al contrapartidelor nefinanciare prevăzut în prezentul regulament să fie în concordanță cu Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit ⁽¹⁾ și cu Directiva 2006/49/CE privind rata de adecvare a capitalului întreprinderilor de investiții și al instituțiilor de credit ⁽²⁾. Contrapartidele ce nu sunt obligate să compenseze la nivel central nu ar trebui să se confrunte cu taxe de capital mai ridicate pentru aranjamentele bilaterale extinse.*
- (14b) *Taxa de capital de reglementare pentru contrapartidele financiare ce tranzacționează instrumente financiare derivate extrabursiere ce sunt compensate bilateral și nu într-o casă centrală de compensare ar trebui să poată fi calculată corelat cu nivelurile de pierderi potențiale asociate cu riscul de nerespectarea a obligațiilor de plată, și măsurate pentru fiecare contrapartidă.*
- (15) Regulile referitoare la obligațiile de compensare și raportare și regulile referitoare la tehnicile de reducere a riscului pentru contractele derivate necompensate prin CPC ar trebui să se aplice contrapartidelor financiare, și anume întreprinderilor de investiții **autorizate prin** Directiva 2004/39/CE, instituțiilor de credit **autorizate prin** Directiva 2006/48/CE, întreprinderilor de asigurări **autorizate prin** prima Directivă 73/239/CEE, a Consiliului din 24 iulie 1973 de coordonare a actelor cu putere de lege și actelor administrative privind inițierea și exercitarea activității de asigurare generală directă, alta decât asigurarea de viață ⁽³⁾, întreprinderilor de asigurare **autorizate prin** Directiva 2002/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 noiembrie 2002 privind asigurarea de viață ⁽⁴⁾, întreprinderilor de reasigurare **autorizate prin** Directiva 2005/68/CE a Parlamentului european și a Consiliului din 16 noiembrie 2005 privind reasigurarea ⁽⁵⁾, organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) **autorizate prin** Directiva 2009/65/CE a Parlamentului

⁽¹⁾ JO L 177, 30.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 177, 30.6.2006, p. 201.

⁽³⁾ JO L 228, 16.8.1973, p. 3.

⁽⁴⁾ JO L 345, 19.12.2002, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 323, 9.12.2005, p. 1.

Marți, 5 iulie 2011

European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) ⁽¹⁾ și **fondurilor de investiții alternative administrate de administratori de fonduri de investiții alternative autorizate sau înregistrate conform Directivei 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii de fonduri de investiții alternative** ⁽²⁾.

- (15a) **Activitățile OPCVM care desfășoară doar tranzacții de volum redus cu instrumente financiare derivate ar trebui prin urmare evaluate pentru a stabili exact pe ce bază ar trebui clasificate drept contrapartide financiare în sensul prezentului regulament. În acest sens, ar trebui efectuate acțiuni pentru a preveni distorsiunile de concurență și pentru a reduce dimensiunea abuzurilor. Din acest motiv, pragul de compensare pentru contrapartidele nefinanciare nu ar trebui să se aplice automat OPCVM. În schimb, ar trebui să se aibă în vedere și să se introducă o derogare definită mai strict.**
- (15b) **OPCVM ar trebui să intre în sfera de aplicare a prezentului regulament, dat fiind că politicile diversificate de investiție ale OPCVM includ și tranzacțiile cu instrumente financiare derivate. OPCVM au crescut considerabil în ultimii ani și reprezintă circa 50 % din PIB-ul Uniunii, prezentând și o importanță sistemică globală, având în vedere capacitatea lor semnificativă de investiție.**
- (15c) **Fondurile de pensii, definite în Directiva 2003/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 iunie 2003 privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale** ⁽³⁾ **cu un profil de intoleranță față de risc și care utilizează instrumente financiare derivate pentru a-și proteja riscurile legate de pensii, ar trebui obligate să respecte obligațiile de raportare și tehnicile de contracarare a riscului pentru contractele cu instrumente financiare derivate extrabursiere necompensate prin vreo CPC, după cum se prevede în prezentul regulament. Aceste pensii nu ar trebui însă să facă obiectul unei obligații de compensare, pentru a se evita astfel apariția de costuri disproporționate pentru pensionari.**
- (16) Acolo unde este cazul, regulile aplicabile contrapartidelor financiare ar trebui să se aplice și contrapartidelor nefinanciare. Este cunoscut faptul că contrapartidele nefinanciare utilizează contractele cu instrumente financiare derivate extrabursiere pentru a se acoperi împotriva riscurilor legate direct de activitățile lor comerciale. În consecință, pentru a stabili dacă o contrapartidă nefinanciară ar trebui sau nu să facă obiectul obligației de compensare, ar trebui analizat scopul în care contrapartida nefinanciară respectivă utilizează instrumentele derivate extrabursiere, precum și amploarea expunerilor pe care aceasta le are în cadrul instrumentelor respective. **Contrapartidele nefinanciare ar trebui să explice în rapoartele anuale sau prin alte mijloace aplicabile modul în care au utilizat instrumentele financiare derivate.** Atunci când stabilește pragul pentru obligația de compensare, AEVMP ar trebui să se consulte cu toate autoritățile competente, ca, de exemplu, autoritățile de reglementare care răspund de piețele materiilor prime, **precum și contrapartidele nefinanciare** pentru a garanta că sunt pe deplin luate în considerare caracteristicile sectoarelor respective. Mai mult, până la 31 decembrie 2013, Comisia ar trebui să evalueze importanța sistemică a tranzacțiilor societăților nefinanciare cu instrumente financiare derivate extrabursiere în diferite sectoare, inclusiv cel energetic. **În cazul în care un set comparabil de norme ale UE elaborate pentru sectoare individuale ar intra în vigoare, Comisia ar trebui să analizeze imediat dacă respectivul sector ar trebui scos din sfera de aplicare a prezentului regulament și să prezinte propuneri legislative în acest sens.**
- (16a) **Pragul de compensare pentru contrapartidele nefinanciare este o cifră foarte importantă pentru toți participanții la piață. Ar trebui evaluate atât criterii calitative, cât și criterii cantitative și să se acorde o pondere adecvată atunci când se stabilește pragul de compensare. În acest context, ar trebui depuse eforturi adecvate pentru a standardiza în foarte mare măsură contractele OTC și pentru a recunoaște importanța atenuării riscurilor pentru contrapartidele nefinanciare în contextul activității lor normale. Introducerea pragurilor în funcție de importanța întreprinderii pe piață în ansamblu sau pentru un segment de pe piața OTC ar putea fi completată prin utilizarea de ponderi ale riscului operațional.**

⁽¹⁾ JO L 302, 17.11.2009, p. 32.

⁽²⁾ JO L 174, 1.7.2011, p. 1.

⁽³⁾ JO L 235, 23.9.2003, p. 10.

Marți, 5 iulie 2011

- (16b) *În vederea scutirii întreprinderilor mici și mijlocii (IMM) de la obligația de compensare, ar trebui să se acorde atenție și pragurilor de compensare OTC specifice în funcție de sectoare, pe baza volumului total al contractelor încheiate de o întreprindere. În plus, AEVMP ar trebui să analizeze o normă minimă care ar putea fi introdusă pentru IMM-uri în ceea ce privește obligația de raportare.*
- (16c) *Comisia ar trebui să se asigure că utilizarea necesară și adecvată de instrumente financiare derivate extrabursiere de către contrapartide nefinanciare pentru acoperirea riscurilor de piață ce derivă din activitatea comercială nu este subminată din punct de vedere al prețurilor sau accesului de către viitoare propuneri legislative.*
- (17) Contractele la care participă fonduri, fie ele gestionate sau nu de administratori de fonduri, ar trebui să fie considerate ca intrând sub incidența prezentului regulament.
- (18) Băncile centrale și alte organisme naționale care îndeplinesc funcții similare, alte organisme publice responsabile sau care intervin în administrarea datoriei publice, precum și băncile multilaterale de dezvoltare enumerate în secțiunea 4.2 din partea 1 a anexei VI la Directiva 2006/48/CE, **Banca de Decontări Internaționale și anumite entități din sectorul public definite la articolul 4 punctul (18) din Directiva 2006/48/CE** ar trebui excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament pentru a se evita limitarea competențelor lor de intervenție pentru stabilizarea pieței dacă și când se impune acest lucru. **Ar trebui să analizeze în prealabil dacă ar fi responsabil să se acorde o derogare de la obligația de compensare entităților din sectorul public în sensul articolului 4 alineatul (18) din Directiva 2006/48/CE, entități deținute de guvernele naționale beneficiază de garanții explicite din partea acestora, ceea ce este echivalent cu asumarea responsabilității.**
- (19) Deoarece nu toți participanții la operațiunile de pe piață care fac obiectul obligației de compensare pot deveni membri compensatori ai CPC (**sau clienți ai membrilor compensatori**), ei ar trebui să aibă posibilitatea de a accesa CPC în calitate de clienți **sau prin intermediul unor firme de investiții sau instituții de credit care sunt ele însele clienți.**
- (20) Introducerea obligației de compensare, alături de procesul de stabilire a contrapartidelor centrale care pot fi utilizate pentru îndeplinirea respectivei obligații, poate conduce la denaturări neintenționate ale concurenței pe piața instrumentelor derivate extrabursiere. De exemplu, o contrapartidă centrală poate refuza să compenseze tranzacții executate în anumite locuri de tranzacționare deoarece contrapartida centrală este deținută de un loc de concurent. Pentru a se evita astfel de practici discriminatorii, contrapartidele centrale ar trebui să accepte să compenseze tranzacții executate în diferite locuri de tranzacționare, în măsura în care acestea din urmă respectă cerințele operaționale și tehnice stabilite de CPC, **fără a se face referire la documente contractuale pe baza cărora părțile au încheiat respectivele tranzacții cu instrumente financiare derivate extrabursiere, cu condiția ca documentele să respecte standardele pieței.** În general, Comisia ar trebui să continue să monitorizeze atent evoluția pieței instrumentelor derivate extrabursiere și, acolo unde este necesar, să intervină pentru a împiedica apariția denaturărilor concurenței pe piața internă.
- (21) Sunt necesare date fiabile pentru a putea fi identificate categoriile de instrumente financiare derivate extrabursiere care ar trebui să facă obiectul obligației de compensare, pragurile și contrapartidele nefinanciare cu relevanță sistemică. Prin urmare, în scopuri de reglementare, este important să se stabilească la nivelul Uniunii o cerință uniformă de raportare a datelor referitoare la instrumentele derivate extrabursiere. **Totodată, se impune o obligație de raportare retrospectivă, cât mai cuprinzătoare, atât pentru contrapartidele financiare, cât și pentru cele nefinanciare aflate peste prag, pentru a furniza astfel AEVMP date comparative. Dacă o astfel de raportare retrospectivă nu este posibilă pentru nicio categorie de instrumente financiare derivate extrabursiere, ar trebui să se prezinte o justificare respectivul registru central de tranzacții.**

Marți, 5 iulie 2011

- (22) Este important ca participanții la operațiunile de pe piață să raporteze către registrele centrale de tranzacții toate datele pe care le dețin referitoare la contractele derivate la care participă. Astfel, informațiile referitoare la riscurile inerente piețelor instrumentelor derivate extrabursiere vor fi centralizate și vor putea fi consultate de AEVMP, de autoritățile competente și de băncile centrale din cadrul Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC). **Comisia și AEVMP ar trebui să analizeze extinderea aplicabilității obligației de raportare la instrumente financiare derivate integrate.**
- (22a) **Instituțiile pentru furnizarea de pensii ocupaționale, așa cum sunt definite la articolul 6 litera (a) din Directiva 2003/41/CE, sau sistemele care oferă un nivel similar de diminuare a riscului și recunoscute conform legislației naționale în scopul furnizării de servicii de pensii și care folosesc contracte cu instrumente financiare derivate care sunt măsurabile în mod obiectiv pentru a reduce riscurile direct legate de solvabilitatea instituției care exploatează un sistem de pensii ar trebui să respecte dispozițiile privind garanțiile bilaterale prevăzute în prezentul regulament care va fi revizuit în 2014.**
- (23) Pentru a oferi o imagine de ansamblu clară a pieței **și pentru a evalua riscul sistemic**, se impune ca atât contractele compensate, cât și cele necompensate să fie raportate către registrele centrale de tranzacții.
- (23a) **AEVMP, AEAPO și ABE ar trebui să dispună de resursele corespunzătoare pentru a-și îndeplini cu eficacitate sarcinile care le revin în temeiul prezentului regulament.**
- (24) Obligația de a raporta orice modificare sau reziliere a contractelor ar trebui să se aplice atât contrapartidelor inițiale la contractele respective, cât și altor entități care raportează în numele contrapartidelor inițiale. O contrapartidă sau salariații săi care raportează integral datele referitoare la un contract către un registru central de tranzacții în numele unei alte contrapartide, conform prezentului regulament, nu ar trebui să încalce nicio restricție cu privire la divulgarea informațiilor.
- (25) Este necesar să existe sancțiuni efective, proporționale și disuasive pentru nerespectarea obligațiilor de compensare și raportare. Statele membre ar trebui să aplice aceste sancțiuni într-un mod care să nu le diminueze efectele. **Statele membre ar trebui să garanteze că sancțiunile aplicate sunt făcute publice și că se publică la intervale regulate rapoarte de evaluare a eficacității regimurilor de normelor existente.**
- (26) Autorizarea unei CPC ar trebui să fie condiționată de existența unui nivel minim de capital inițial. Capitalul, împreună cu rezultatul reportat și rezervele unei contrapartidei centrale, ar trebui să fie proporțional cu mărimea și volumul de activitate ale CPC din orice moment, astfel încât să se asigure capitalizarea adecvată a acesteia împotriva riscului operațional sau rezidual, precum și capacitatea de lichidare sau restructurare ordonată a operațiunilor sale, dacă este necesar.
- (27) Deoarece prezentul regulament introduce, în scopuri de reglementare, obligația juridică de compensare prin contrapartide centrale specifice, este esențial să se garanteze că respectivele contrapartide centrale prezintă siguranță, sunt robuste și respectă în orice moment cerințele organizaționale, manageriale și prudențiale stricte impuse de prezentul regulament. Pentru a se asigura aplicarea uniformă a prezentului regulament, aceste cerințe ar trebui să se aplice în cazul compensării tuturor instrumentelor financiare administrate de contrapartidele centrale.
- (27a) **Autoritatea competentă relevantă ar trebui să se asigure că o CPC deține suficiente resurse financiare disponibile (care să includă și o contribuție minimă de fonduri proprii ale CPC) în conformitate cu orientările emise de AEVMP.**
- (28) Este, prin urmare, necesar ca, în scopuri de reglementare și armonizare, să se garanteze că contrapartidele financiare utilizează numai CPC care respectă cerințele prevăzute de prezentul regulament.

Marți, 5 iulie 2011

- (29) Definirea unor reguli direct aplicabile cu privire la autorizarea și supravegherea CPC reprezintă un corolar esențial la obligația de compensare a instrumentelor derivate extrabursiere. Se impune ca autoritățile competente să fie responsabile de toate aspectele autorizării și supravegherii CPC, inclusiv de verificarea respectării de către contrapartidele centrale solicitante a prezentului regulament și a Directivei 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 1998 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare ⁽¹⁾, având în vedere faptul că autoritățile competente naționale sunt cel mai bine plasate pentru a analiza modul de funcționare zilnic al CPC, pentru a efectua revizuirii periodice și pentru a întreprinde acțiuni adecvate, acolo unde este cazul.
- (30) În cazul în care o CPC riscă să intre în insolvență, responsabilitatea bugetară aferentă poate reveni în cea mai mare parte statului membru în care se situează aceasta. Ca atare, autorizarea și supravegherea respectivei CPC ar trebui să fie exercitate de autoritatea competentă responsabilă din statul membru în discuție. Pe de altă parte, însă, având în vedere faptul că membrii compensatori ai unei CPC pot fi situați în diferite state membre și că ei sunt primii asupra cărora se vor răsfărge efectele situației de nerespectare a obligației de plată a CPC, este imperativ ca **AEVMP** să se implice în procesul de autorizare și supraveghere. Astfel se va evita existența unor măsuri sau practici naționale divergente și nu se vor crea obstacole pentru piața internă. **ESMA ar trebui să implice și alte autorități naționale competente din statele membre în activitatea de întocmire a recomandărilor și a deciziilor.**
- (31) Este necesară consolidarea dispozițiilor privind schimbul de informații între autoritățile competente, precum și a obligațiilor reciproce ale acestor autorități în materie de asistență și cooperare. În cadrul schimbului de informații este necesar să se respecte secretul profesional. Având în vedere impactul extins al contractelor derivate extrabursiere, este esențial ca și alte autorități **de reglementare** să aibă acces la informațiile care le sunt necesare pentru a-și exercita atribuțiile.
- (31a) **Nicio dispoziție din prezentul regulament nu ar trebui să restricționeze sau să împiedice o CPC dintr-o jurisdicție să compenseze un produs denominat în moneda unui alt stat membru sau a unei țări terțe sau să impună unei CPC să dețină o licență bancară pentru a putea avea acces la lichiditățile cotidiene ale băncii centrale.**
- (32) Având în vedere caracterul global al piețelor financiare, **este necesar să existe acorduri cu contrapartidele** centrale situate în țări terțe **privind furnizarea de servicii de compensare în Uniune. Aceste acorduri ar trebui să se refere la autorizația acordată de AEVMP și de autoritatea competentă din statele membre în care contrapartida centrală în cauză intenționează să furnizeze servicii de compensare, autorizația acordată unei CPC situate într-un stat terț sau acordarea de către Comisie a unei scutiri de la condițiile și procedura de autorizare**, sub rezerva recunoașterii de către Comisie a cadrului juridic și de supraveghere din țările terțe respective ca fiind echivalent cu cadrul din Uniune și sub rezerva respectării anumitor condiții **solicitate**. În acest context, acordurile cu principalii parteneri internaționali ai Uniunii vor fi deosebit de importante pentru crearea unor condiții echitabile de concurență la nivel global și pentru garantarea stabilității financiare.
- (32a) **La 16 septembrie 2010, Consiliul European a convenit asupra necesității ca Uniunea să își promoveze interesele și valorile într-un mod mai ferm și într-un spirit de reciprocitate și de beneficiu reciproc în contextul relațiilor externe ale Uniunii și să ia măsuri, inter alia, pentru a asigura un acces mai larg pe piață pentru societățile europene și pentru a consolida cooperarea în materie de reglementare cu partenerii comerciali majori.**
- (33) Contrapartidele centrale ar trebui să beneficieze de sisteme de guvernanță solide, de o conducere care să se bucure de o bună reputație și de membri independenți în consiliile de administrație, indiferent de structura acționariatului. **Cel puțin o treime, dar nu mai puțin de doi membri din consiliu, ar trebui să fie independenți. Acești membri nu ar trebui să activeze ca membri independenți în mai mult de o CPC. Remunerarea acestora ar trebui să fie complet independentă de rezultatele CPC.** Sistemele de guvernanță și structurile de acționariat diferite ale contrapartidelor centrale pot influența disponibilitatea sau capacitatea acestora de a compensa anumite produse. Prin urmare, se impune ca

⁽¹⁾ JO L 166, 11.6.1998, p. 45.

Marți, 5 iulie 2011

eventualele conflicte de interese din cadrul unei CPC să fie soluționate de membrii independenți ai consiliului și de comitetul de risc înființat de CPC. Membrii compensatori și clienții ar trebui să fie reprezentați corespunzător, având în vedere implicațiile pe care le pot avea asupra lor deciziile luate de CPC.

- (34) O contrapartidă centrală poate să externalizeze anumite funcții, altele decât cele legate de administrarea riscului, însă numai în cazul în care funcțiile externalizate nu au implicații asupra funcționării corespunzătoare a CPC și asupra capacității acesteia de a administra riscurile. **Externalizarea de funcții se aprobă de comitetul de risc al CPC.**
- (35) Prin urmare, cerințele de participare pentru CPC ar trebui să fie transparente, proporționale și nediscriminatorii și ar trebui să permită accesul de la distanță, în măsura în care acest lucru nu expune CPC la riscuri suplimentare.
- (36) Clienții membrilor compensatori care își compensează instrumentele derivate extrabursiere prin contrapartide centrale ar trebui să beneficieze de un nivel înalt de protecție. În realitate, nivelul de protecție depinde de nivelul de segregare pe care îl aleg clienții respectivi. Intermediarii ar trebui să-și segreghe activele de cele ale clienților. Din acest motiv, contrapartidele centrale ar trebui să păstreze informații actualizate și ușor de identificat. **În plus, conturile membrilor, în caz de nerespectare a obligațiilor de plată de către aceștia, ar trebui să fie transferabile altor membri.**
- (36a) **Orice formă de incertitudine juridică cu privire la eficiența și aplicabilitatea reglementărilor și procedurilor CPC privind delimitarea activelor și a obligațiilor membrilor compensatori și ale clienților acestora, precum și transferul de poziții ca rezultat al unor evenimente predictibile ar submina stabilitatea unei CPC. Evenimentele pasibile să declanșeze un transfer de poziții ar trebui definite în prealabil, pentru a salvagarda gradul de protecție asigurat.**
- (37) O contrapartidă centrală ar trebui să aibă un cadru solid de administrare a riscului pentru a putea administra riscul de credit, riscul de lichiditate, riscul operațional și alte riscuri, inclusiv pe cele pe care le implică sau le transmite altor entități ca urmare a interdependențelor din sistem. O CPC ar trebui să dispună de proceduri și mecanisme adecvate pentru a putea face față situației de neîndeplinire a obligațiilor de plată ale membrilor compensatori. Pentru a reduce la minimum riscul de contagiune într-o astfel de situație, CPC ar trebui să aplice cerințe de participare stricte, să colecteze marje inițiale adecvate, să dețină un fond de garantare și alte resurse financiare în vederea acoperirii eventualelor pierderi. **Obiectivul fundamental al unei CPC ar trebui să rămână dezvoltarea unui sistem robust de gestionare a riscului. Totuși, aceasta își poate adapta caracteristicile la activitățile specifice și la profilul de risc al clienților membrilor compensatori și, după caz, pot include în rândul activelor foarte lichide acceptate ca garanții, cel puțin lichiditățile și obligațiunile de stat cu marje adecvate.**
- (37a) **Strategiile CPC de gestionare a riscului ar trebui să fie solide și să nu transfere riscul către contribuabil.**
- (37b) **Consiliul pentru stabilitate financiară a identificat CPC ca fiind instituții cu importanță sistemică. Nu există practici comune la nivel internațional sau în cadrul Uniunii cu privire la condițiile în care CPC pot avea acces la facilitățile de lichidități ale băncilor centrale sau dacă ar avea nevoie de licențe ca instituții financiare. Aplicarea obligației de compensare introdusă prin prezentul regulament poate crește importanța sistemică a CPC și nevoia de lichidități. Comisia ar trebui, prin urmare, invitată să ia în calcul rezultatele cooperării actuale dintre băncile centrale, să evalueze, în cooperare cu SEBC, necesitatea eventuală a măsurilor de facilitare a accesului CPC la facilitățile de lichidități ale băncilor centrale într-una sau mai multe devize și să informeze Parlamentul European și Consiliul.**

Marți, 5 iulie 2011

- (38) Apelurile în marjă și marjele aplicate garanțiilor pot avea efecte prociclice. Contrapartidele centrale, autoritățile competente și AEVMP ar trebui, așadar, să adopte măsuri prin care să prevină și să controleze eventualele efecte prociclice ale practicilor de administrare a riscurilor adoptate de CPC, în măsura în care robustețea și securitatea financiară a CPC nu este afectată negativ.
- (39) Administrarea expunerilor reprezintă o parte esențială a procesului de compensare. Este necesar să se asigure accesul la surse adecvate de stabilire a prețurilor și posibilitatea utilizării acestora, pentru a se permite prestarea de servicii de compensare în general. Aceste surse de stabilire a prețurilor ar trebui să includă surse legate de indicii utilizați ca referință pentru instrumente financiare derivate sau alte instrumente financiare.
- (40) Marjele reprezintă pentru CPC primul instrument de protecție. Este bine ca contrapartidele centrale să investească marjele primite în mod sigur și prudent, însă, în același timp, ele ar trebui să se străduiască să asigure protecția adecvată a marjelor pentru a garanta restituirea lor rapidă către membrii compensatori care nu se află în situație de nerespectare a obligației de plată sau către o CPC cu care au încheiat un acord de interoperabilitate în cazul în care contrapartida centrală care a colectat aceste marje intră în situație de nerespectare a obligației de plată.
- (40a) Accesul la un nivel adecvat de lichidități este esențial pentru o CPC. Această lichiditate poate proveni din accesul la lichiditatea unei bănci centrale sau a unei bănci comerciale solvabile și fiabile sau la ambele.**
- (41) Codul european de conduită privind serviciile post-tranzacționare din 7 noiembrie 2006 ⁽¹⁾ a introdus un cadru voluntar pentru stabilirea legăturilor dintre contrapartidele centrale și registrele centrale de tranzacții. Cu toate acestea, sectorul post-tranzacționare este în continuare fragmentat în virtutea diferențelor dintre sistemele naționale, ceea ce face ca tranzacțiile transfrontaliere să fie mai costisitoare, împiedicând în același timp armonizarea. Prin urmare, este necesar să se prevadă condițiile de stabilire a acordurilor de interoperabilitate dintre contrapartidele centrale, în măsura în care acestea nu expun contrapartidele centrale respective la riscuri care nu sunt administrate corespunzător.
- (42) Acordurile de interoperabilitate **pot fi, în general,** instrumente importante pentru o mai bună integrare a pieței post-tranzacționare din Uniune și, ca atare, ar trebui să existe o reglementare în domeniu. Pe de altă parte, însă, acordurile de interoperabilitate pot expune contrapartidele centrale unor riscuri suplimentare. Având în vedere complexitatea acordurilor de interoperabilitate dintre contrapartidele centrale care compensează contracte derivate extrabursiere, se impune ■ în această etapă, **solicitarea unei perioade de grație de trei ani între primirea autorizației de compensare pentru instrumente financiare derivate și condițiile de eligibilitate necesare aplicării pentru autorizarea pentru interoperabilitate, precum și limitarea sferei** de aplicare a acordurilor de interoperabilitate **ulterioare** la valorile mobiliare ■. AEVMP ar trebui să transmită Comisiei, până la 30 septembrie 2014, un raport cu privire la posibilitatea și momentul extinderii acestei sfere de aplicare și la alte instrumente financiare.
- (43) Registrele centrale de tranzacții înmagazinează, în scopuri de reglementare, informații pertinente pentru autoritățile din statele membre. ■ AEVMP ar trebui să-și asume responsabilitatea înregistrării, retragerii înregistrării și supravegherii registrelor centrale de tranzacții.
- (44) Având în vedere faptul că autoritățile de reglementare și alți participanți la operațiunile de pe piață se bazează pe informațiile înmagazinate de registrele centrale de tranzacții, este necesar să se garanteze că registrele centrale de tranzacții fac obiectul unor cerințe stricte referitoare la conservarea informațiilor și la administrarea datelor.
- (45) Se impune ca prețurile și tarifele asociate serviciilor furnizate de contrapartidele centrale, **de membrii acestora** și de registrele centrale de tranzacții să fie transparente, pentru ca participanții la operațiunile de pe piață să aibă posibilitatea de a alege în cunoștință de cauză.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/internal_market/financial-markets/docs/code/code_en.pdf

Marți, 5 iulie 2011

- (45a) *În sectorul serviciilor financiare și al tranzacționării contractelor cu instrumente financiare derivate există domenii în care pot exista și drepturi de proprietate comercială și intelectuală. În cazurile în care acestea sunt asociate unor produse care au ajuns să fie utilizate ca standarde industriale, sau produc efecte asupra acestora, ar trebui să existe o cerință care să impună existența unor astfel de licențe în condiții FRAND (echitabile, rezonabile și nediscriminatorii) stabilite în mod corespunzător.*
- (46) AEVMP ar trebui să aibă capacitatea de a propune Comisiei să impună plata unor penalități cu titlu cominatoriu. Penalitățile cu titlu cominatoriu ar trebui să aibă ca scop eliminarea încălcărilor dispozițiilor legale constatate de AEVMP, furnizarea de informații corecte și complete la solicitarea AEVMP și efectuarea unor investigații care să aibă ca obiect **registrele centrale de tranzacții, CPC și membrii acestora** și alte persoane vizate. În plus, în scop disuasiv și pentru a constrânge registrele centrale de tranzacții, **CPC și membrii acestora** să se conformeze dispozițiilor regulamentului, Comisia ar trebui să poată impune amenzi, la solicitarea AEVMP, în cazul în care sunt încălcate, intenționat sau din neglijență, unele dintre dispozițiile regulamentului. Amenzile ar trebui să fie disuasive și proporționale cu natura și gravitatea încălcării, cu durata încălcării și cu capacitatea economică a registrelor centrale de tranzacții, **a CPC sau a membrului.**
- (47) Pentru o supraveghere eficientă a registrelor centrale de tranzacții, **a CPC și a membrilor acestora**, AEVMP ar trebui să aibă dreptul de a efectua investigații și inspecții la fața locului.
- (48) Este esențial ca, în procesul de prelucrare a datelor cu caracter personal, statele membre și AEVMP să protejeze dreptul la viața privată al persoanelor fizice, în conformitate cu Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ⁽¹⁾.
- (49) Este important să se asigure convergența la nivel internațional a cerințelor impuse contrapartidelor centrale și CPC. Prezentul regulament urmează recomandările formulate de CPSS-IOSCO și de SEBC-CESR și creează un cadru la nivelul Uniunii în care CPC pot funcționa în condiții de siguranță. AEVMP ar trebui să ia în considerare aceste evoluții atunci când elaborează standardele tehnice de reglementare, instrucțiunile și recomandările prevăzute în prezentul regulament.
- (50) **Competența de a adopta**, acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul **privind funcționarea Uniunii Europene, și competența de a adopta standarde tehnice de reglementare în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 ar trebui** delegate **Comisiei** cu privire la informațiile care trebuie să fie incluse în notificarea pentru AEVMP și în registru și cu privire la criteriile de decizie ale AEVMP în legătură cu: eligibilitatea pentru obligația de compensare, pragul de informare și de compensare, intervalul maxim de confirmare a contractului, lichiditate, conținutul minimal al regulilor de guvernare, informațiile legate de păstrarea evidențelor, conținutul minimal al planului de continuitate a activității și serviciile garantate, procentajele și intervalele de timp pentru care cerințele de marjă acoperă posibilele pierderi, condițiile extreme de piață, garanțiile foarte lichide și marjele, instrumentele financiare foarte lichide și limitele de concentrare, informațiile referitoare la desfășurarea testelor, informațiile legate de cererile de înregistrare a registrelor centrale de tranzacții la AEVMP, sancțiunile financiare și detaliile referitoare la informațiile pe care registrele centrale trebuie să le pună la dispoziția autorităților, conform prezentului regulament. În elaborarea actelor delegate, Comisia ar trebui să utilizeze expertiza autorităților europene de supraveghere din domeniu (AEVMP, ABE și AEAPo). Având în vedere expertiza sa cu privire la aspecte legate de valorile mobiliare și piețele de valori mobiliare, AEVMP ar trebui să joace un rol central în materie de consiliere și să sprijine Comisia în pregătirea actelor delegate. În același timp, ori de câte ori este necesar, AEVMP ar trebui să se consulte **■** cu ABE și AEAPo. **[AM 16]**
- (50a) *În vederea pregătirii pentru elaborarea de standarde tehnice și de standarde tehnice de reglementare și în special la stabilirea de praguri de compensare pentru contrapartidele nefinanciare conform prezentului regulament, AEVMP ar trebui să organizeze audierea publică a participanților la piață.*

⁽¹⁾ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

Marți, 5 iulie 2011

- (51) *În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui să se confere competențe de executare Comisiei. Aceste competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie ⁽¹⁾. [AM 17]*
- (52) În condițiile în care obiectivele prezentului regulament, și anume stabilirea unor cerințe uniforme referitoare la instrumentele financiare derivate OTC și a unor cerințe uniforme privind desfășurarea activităților CPC și ale registrelor centrale de tranzacții, nu pot fi atinse într-o măsură suficientă de către statele membre, ci pot fi realizate mai eficient la nivelul Uniunii, având în vedere amploarea acțiunilor vizate, Uniunea poate adopta anumite măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este menționat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.
- (53) Având în vedere normele privind interoperabilitatea sistemelor, s-a considerat necesară modificarea Directivei 98/26/CE pentru a se asigura protecția drepturilor operatorilor de sisteme care furnizează garanții altor operatori de sisteme în cazul în care aceștia din urmă fac obiectul unor proceduri de insolvență.
- (53a) *În vederea asigurării unei legislații coerente și eficiente și având în vedere legăturile puternice dintre tranzacționare și post-tranzacționare, prezentul regulament ar trebui armonizat cu Directiva 2004/39/CE, stabilindu-se astfel cerințele adecvate pentru locurile de tranzacționare în care se încheie contractele cu instrumente financiare derivate extrabursiere în conformitate cu dispozițiile EMIR. Aceste cerințe pot include cerințe de transparență, acces, ordine de executare, supraveghere, soliditatea și siguranța sistemului și alte cerințe necesare.*
- (53b) *Tranzacționarea de produse derivate complexe către autoritățile publice locale necesită o atenție specială. Comisia ar trebui să includă propuneri specifice în viitoarea revizuire a Directivei 2004/39/CE în acest sens. Respectivul propuneri vor include cerințe specifice de analiză prealabilă, informare și comunicare a informațiilor,*

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Titlul I

Obiectul, domeniul de aplicare și definiții

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

- (1) Prezentul regulament prevede cerințe uniforme cu privire la contractele cu instrumente financiare derivate, *dispoziții specifice pentru a îmbunătăți transparența și gestionarea riscului pieței instrumentelor financiare derivate extrabursiere, precum și cerințe uniforme pentru desfășurarea activităților contrapartidelor centrale și ale registrelor centrale de tranzacții.*

Pentru a asigura aplicarea uniformă a prezentului regulament, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care prezintă orientări privind interpretarea și aplicarea, în sensul prezentului regulament, a punctelor (4) - (10) din Secțiunea C a Anexei I la Directiva 2004/39/CE.

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la data de 30 iunie 2012.

⁽¹⁾ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

Marți, 5 iulie 2011

Comisiei îi este delegată competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la al doilea paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. [AM 18]

(2) Prezentul regulament se aplică în cazul contrapartidelor centrale **și al membrilor compensatori ai acestora**, al contrapartidelor financiare și al registrelor centrale de tranzacții. Se aplică și contrapartidelor nefinanciare în cazul în care se prevede acest lucru.

(3) Titlul V se aplică numai valorilor mobiliare transferabile și instrumentelor pieței monetare, conform definiției de la articolul 4 alineatul (1) punctul 18 literele (a) și (b) și punctul 19 din Directiva 2004/39/CE.

(4) **Obligațiile de compensare prevăzute în** prezentul regulament nu se aplică:

- (a) membrilor SEBC și altor organisme naționale cu funcții similare și altor organisme publice însărcinate cu sau care intervin în administrarea datoriei publice;
- (b) băncilor multilaterale de dezvoltare enumerate în secțiunea 4.2 partea 1 din anexa VI la Directiva 2006/48/CE;

(ba) Băncii de Decontări Internaționale.

(4a) Derogările ulterioare de la prezentul regulament necesită adoptarea unui regulament specific al Parlamentului European și al Consiliului întocmit pe baza standardelor internaționale și a normelor sectoriale echivalente din Uniune.

Articolul 2

Definiții

- (1) În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:
- 1. „contrapartidă centrală” sau „CPC” reprezintă o entitate care se interpune, în conformitate cu dispozițiile legale, între contrapartidele la contractele tranzacționate pe una sau mai multe piețe financiare, devenind astfel cumpărător pentru fiecare vânzător și vânzător pentru fiecare cumpărător, și care răspunde de funcționarea unui sistem de compensare;
 - 2. „registru central de tranzacții” reprezintă entitatea care reunește și păstrează la nivel central înregistrările referitoare la instrumentele financiare derivate;
 - 3. „compensare” reprezintă procesul **prin care un terț se interpune, direct sau indirect, între părțile la tranzacție, asumându-și drepturile și obligațiile acestora;**
 - 4. „categorie de instrumente financiare derivate” reprezintă un anumit **subset de instrumente financiare derivate** care au în comun anumite caracteristici esențiale, **care includ cel puțin relația cu activul subiacent, tipul și profilul de randament al acestuia și deviza de referință. Instrumentele financiare derivate aparținând aceleiași categorii pot avea termene de scadență diferite;**
 - 5. „instrumente financiare derivate extrabursiere” reprezintă contracte derivate a căror executare nu are loc pe o piață reglementată **sau pe o piață a unei țări terțe considerată echivalentul unei piețe reglementate sau într-un alt loc de tranzacționare organizat care funcționează conform Directivei 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind armonizarea obligațiilor de transparență în ceea ce privește informația referitoare la emitenții ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată** ⁽¹⁾ **care compensează aceste contracte printr-o CPC;**

⁽¹⁾ JO L 390, 31.12.2004, p. 38.

Marți, 5 iulie 2011

- 5a. „piață reglementată” reprezintă un sistem multilateral astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 14 din Directiva 2004/39/CE;
- 5b. „sistem multilateral de tranzacționare” (MTF) reprezintă un sistem multilateral conform articolului 4 alineatul (1) punctul 15 din Directiva 2004/39/CE;
6. „contrapartidă financiară” reprezintă o **întreprindere stabilită în Uniune ce funcționează ca firmă autorizată** de investiții conform descrierii din Directiva 2004/39/CE, **ca instituție** de credit **autorizată** conform definiției din Directiva 2006/48/CE, **ca întreprinderi** de asigurare generală și de viață **autorizate** conform definițiilor din Directiva 73/239/CEE și din Directiva 2002/83/CE, **ca întreprindere** de reasigurare **autorizată** conform definiției din Directiva 2005/68/CE, **ca organisme autorizate** de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) conform definiției din Directiva 2009/65/CE, **ca instituție autorizată** pentru furnizarea de pensii ocupaționale conform definiției din Directiva 2003/41/CE **sau ca fond** de investiții alternative conform definiției din Directiva 2011/61/UE;
7. „contrapartidă nefinanciară” reprezintă o întreprindere cu sediul în Uniune, diferită de entitățile menționate la **punctele (1) și (6)**;
- 7a. „sistem de pensii ocupaționale” reprezintă un sistem de pensii înființat în conformitate cu Directiva 2003/41/CE, inclusiv entitățile autorizate responsabile de gestionarea IORP și care acționează în numele acestora menționate la articolul 2 alineatul (1) din respectiva directivă sau administratorii de investiții numiți în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) din respectiva directivă sau orice alt aranjament recunoscut în legislația națională ca sistem având ca obiectiv asigurarea de venituri la pensie;
8. „risc de contrapartidă” reprezintă riscul ca o contrapartidă la o tranzacție să nu își respecte obligațiile contractuale înainte de decontarea finală a fluxurilor de numerar aferente tranzacției respective;
9. „acord de interoperabilitate” reprezintă un acord între două sau mai multe contrapartide centrale care presupune executarea intersistemică a tranzacțiilor;
10. „autoritate competentă” reprezintă autoritatea desemnată de fiecare stat membru în conformitate cu articolul 18 **sau una ori mai multe AES; [AM 5]**
11. „membru compensator” reprezintă o întreprindere care participă în cadrul unei contrapartide centrale și care răspunde de executarea obligațiilor financiare care decurg din această participare;
12. „client” reprezintă o întreprindere a cărei relație contractuală **directă sau indirectă** cu un membru compensator **sau un afiliat al acestuia** îi permite să își compenseze tranzacțiile prin **accesul respectivului membru la compensare prin** contrapartida centrală respectivă;
13. „participație calificată” reprezintă deținerea, directă sau indirectă, într-o contrapartidă centrală sau într-un registru central de tranzacții, a unei participații care reprezintă cel puțin 10 % din capital sau din drepturile de vot, conform articolelor 9 și 10 din Directiva 2004/109/CE, având în vedere condițiile de cumulare stabilite la articolul 12 alineatele (4) și (5) din directiva menționată sau care permite exercitarea unei influențe semnificative asupra administrării contrapartidei centrale sau a registrului central de tranzacții în care este deținută participația respectivă;
14. „societate-mamă” reprezintă o societate-mamă în sensul articolelor 1 și 2 din a șaptea directivă 83/349/CEE a Consiliului în temeiul articolului 54 alineatul (3) litera (g) din tratat, privind conturile consolidate ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ JO L 193, 18.7.1983, p. 1.

Marți, 5 iulie 2011

15. „filială” reprezintă o întreprindere filială în sensul articolelor 1 și 2 din Directiva 83/349/CEE, inclusiv orice filială a unei întreprinderi filiale a întreprinderii mamă care le conduce;
16. „control” reprezintă controlul definit la articolul 1 din Directiva 83/349/CEE;
17. „legături strânse” reprezintă o situație în care două sau mai multe persoane fizice sau juridice sunt legate prin:
 - (a) o „participație”, și anume faptul de a deține, direct sau prin intermediul controlului, cel puțin 20 % din capitalul sau drepturile de vot ale unei întreprinderi;
 - (b) un „control”, și anume relația dintre o întreprindere mamă și o filială, în toate cazurile menționate la articolul 1 alineatele (1) și (2) din Directiva 83/349/CEE sau o relație similară între orice persoană fizică sau juridică și o întreprindere, orice filială a unei întreprinderi filiale fiind considerată, de asemenea, ca filială a întreprinderii mamă care le conduce.

O situație în care cel puțin două persoane fizice sau juridice sunt legate în permanență de una și aceeași persoană printr-o relație de control este considerată, de asemenea, ca fiind o legătură strânsă între persoanele respective.

18. „capital” reprezintă capital în sensul articolului 22 din Directiva 86/635/CEE din 8 decembrie 1986 privind conturile anuale și conturile consolidate ale băncilor și ale altor instituții financiare, în măsura în care a fost vărsat, împreună cu primele de emisiune aferente, în măsura în care absoarbe integral pierderile în condiții normale de activitate și în măsura în care, în caz de faliment sau lichidare, are un rang inferior tuturor celorlalte creanțe;
19. „rezerve” reprezintă rezerve în sensul articolului 9 din Directiva 78/660/CEE a Consiliului din 25 iulie 1978 în temeiul articolului 54 alineatul (3) litera (g) din tratat, privind conturile anuale ale anumitor forme de societăți comerciale ⁽¹⁾, precum și profit și pierderi reportate ca urmare a repartizării profitului sau pierderilor finale;
20. „consiliul” reprezintă consiliul de administrație sau de supraveghere sau ambele, în conformitate cu dreptul comercial național;
21. „membru independent al consiliului” reprezintă un membru al consiliului care nu are **și nu a avut** relații de afaceri, de rudenie sau de altă natură care să creeze un conflict de interese cu o CPC, cu acționarul sau acționarii majoritari sau cu conducerea acestora sau cu membrii compensatori sau conducerea acestora;
22. „personalul de conducere” reprezintă persoana sau persoanele care conduc efectiv afacerile unei CPC, precum și membrul sau membrii consiliului care dețin funcții executive.
- 22a. *„contrapartide de compensare din țări terțe” reprezintă întreprinderi cu sediul în țări terțe considerate echivalente cu contrapartidele financiare sau nefinanciare menționate la articolul 7 alineatul (2); respectiva contrapartidă se consideră echivalentă dacă, în cazul în care ar fi avut sediul în UE, ar fi fost clasificată drept contrapartidă financiară sau nefinanciară conform articolului 7 alineatul (2);*
- 22b. *„segregate” înseamnă cel puțin că activele și pozițiile unei persoane nu sunt folosite pentru a achita datoriile sau cererile împotriva oricărei alte persoane de care se presupune că cele dintâi sunt segregate și că garanțiile și pozițiile menționate nu sunt disponibile pentru niciun astfel de scop, mai ales în caz de insolvență a unui membru compensator;*

⁽¹⁾ JO L 222, 14.8.1978, p. 11.

Marți, 5 iulie 2011

22c. „regruparea tranzacțiilor” reprezintă procesul de substituie legală a unui anumit set de contracte cu instrumente financiare derivate printr-un altul, caracterizat, din perspectiva fiecărui participant la proces:

(a) printr-un număr mai mic de contracte și valoare de referință agregată și

(b) același profil de risc sau unul similar precum setul original de contracte cu instrumente financiare derivate;

22d. „acțiune concertată” înseamnă a acționa concertat așa cum se prevede la articolul 10 litera (a) din Directiva 2004/109/CE.

(2) Pentru a garanta aplicarea uniformă a punctului 22a al alineatului (1), AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze criteriile detaliate pentru clasificarea întreprinderilor din țări terțe drept contrapartide de compensare din țări terțe.

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la data de 30 iunie 2012.

Comisiei îi este delegată competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. [AM 19]

Titlul II

Compensarea, raportarea și diminuarea riscului instrumentelor financiare derivate extrabursiere

Articolul 3

Obligația de compensare

(1) Contrapartidele financiare **sau o contrapartidă nefinanciară așa cum se prevede la articolul 7 alineatul (2)** compensează toate contractele cu instrumente financiare derivate extrabursiere care sunt considerate eligibile în temeiul articolului 4 și care sunt încheiate cu alte contrapartide financiare **sau cu o contrapartidă nefinanciară așa cum se prevede la articolul 7 alineatul (2)** prin intermediul contrapartidelor centrale competente înscrise în registru conform articolului 4 alineatul (4).

Această obligație de compensare se aplică și contrapartidelor financiare și contrapartidelor nefinanciare menționate la **primul paragraf** care participă la contracte derivate extrabursiere eligibile cu **contrapartide de compensare** din țări terțe.

Contractele cu instrumente financiare derivate extrabursiere încheiate înainte de data intrării în vigoare a obligației de compensare pentru respectiva categorie de instrumente financiare derivate sunt exceptate de la obligația de compensare.

Obligația de compensare se aplică tuturor contractelor cu instrumente financiare derivate extrabursiere care, în urma publicării deciziei AEVMP conform articolului 4 alineatul (2) litera (a), sunt clasificate ca eligibile pentru obligația de compensare.

(1a) Obligația de compensare nu se aplică pentru contractele cu instrumente financiare derivate între filiale ce aparțin aceleiași societăți-mamă sau între societatea-mamă și filialele sale. În sensul prezentei dispoziții, termenii „societate-mamă” și „filială” se înțeleg astfel cum sunt definiți în legislația UE relevantă. Prezenta derogare nu privește obligația de raportare în temeiul articolului 6 sau obligațiile privind tehnicile de contracarare a riscului prevăzute la articolul 8.

Scutirile se aplică doar în cazul în care compania-mamă în cauză a notificat întâi în scris autoritatea competentă din statul său de origine cu privire la faptul că intenționează să utilizeze aceste scutiri. Notificarea se face cu cel puțin treizeci de zile calendaristice înainte de utilizarea scutirii. Autoritatea competentă se asigură că scutirea se aplică doar pentru contracte cu instrumente financiare derivate ce îndeplinesc toate condițiile de mai jos:

Marți, 5 iulie 2011

(a) *contractele cu instrumente financiare derivate între filiale ce aparțin aceleiași societății-mamă sau între societatea-mamă și filialele sale sunt justificate de motive economice;*

(b) *utilizarea scutirii nu crește riscul sistemic pentru sistemul financiar;*

(c) *nu există restricții legale la fluxurile de capital între filiale ce aparțin aceleiași societății-mamă sau între societatea-mamă și filialele sale.*

(2) Pentru a se conforma obligației de compensare prevăzute la alineatul (1), contrapartidele financiare și contrapartidele nefinanciare menționate la articolul 7 alineatul (2) devin fie membru compensator, **fie își compensează tranzacțiile în CPC printr-o firmă de investiții sau o instituție de credit ce face obiectul cerințelor Directivei 2004/39/CE.**

Articolul 4

Eligibilitatea pentru obligația de compensare

(1) Atunci când o autoritate competentă a autorizat o CPC să compenseze o anumită categorie de instrumente financiare derivate conform articolului 10 sau articolului 11, aceasta informează imediat AEVMP în legătură cu acest lucru și solicită o decizie cu privire la eligibilitatea pentru obligația de compensare menționată la articolul 3.

(1a) **În cazul în care o CPC stabilită într-o țară terță a fost recunoscută în temeiul articolului 23, autoritatea competentă relevantă din țara terță pune la dispoziția AEVMP, în cadrul aplicării acordurilor de cooperare menționate la articolul 23 alineatul (4), categoriile de contracte cu instrumente financiare derivate pentru care CPC i-a fost acordat dreptul de a furniza servicii de compensare membrilor compensatori și/sau clienților stabiliți în Uniune.**

(2) După primirea notificării și a solicitării menționate la alineatul (1), AEVMP transmite autorității competente solicitante, în termen de maximum șase luni, o decizie în care precizează următoarele:

(a) dacă categoria de instrumente financiare derivate în discuție este sau nu eligibilă pentru obligația de compensare în temeiul articolului 3;

(b) data **viitoare** de la care intră în vigoare obligația de compensare, **inclusiv calendarul conform căruia contrapartidele sau categoriile de contrapartide sunt supuse obligației de compensare. Această dată nu va preceda data la care obligația de compensare este impusă.**

(ba) **dacă și în ce condiții obligația de compensare se aplică în cazul tranzacțiilor cu persoane din țări terțe.**

Înainte de a lua o decizie, AEVMP organizează o consultare publică cu participanții la piață și cu actorii care nu sunt participanți la piață, dar care dispun de experiență sau au interese legate de subiectul respectiv și contactează CERS și autoritățile competente ale țărilor terțe. Un rezumat al acestei consultări se publică în termen de o lună, iar informații suplimentare legate de consultarea publică, precum și de alte consultări se pun la dispoziție la cerere. [AM 21]

(2a) AEVMP procedează, din proprie inițiativă și în conformitate cu criteriile stabilite la alineatul (3), în urma consultării cu Comitetul european pentru risc sistemic (CERS) și, dacă este cazul, cu autoritățile de supraveghere din țările terțe, la identificarea și notificarea către Comisie a categoriilor de contracte cu instrumente financiare derivate care ar trebui incluse considerate eligibile pentru obligația de compensare, dar pentru care nicio CPC nu a primit încă autorizație.

Marți, 5 iulie 2011

După identificarea unei astfel de categorii de instrumente financiare derivate, AEVMP publică o solicitare de elaborare de propuneri privind compensarea respectivei categorii de instrumente financiare derivate.

(3) Decizia AEVMP se bazează pe următoarele criterii:

- (a) reducerea riscului sistemic în sistemul financiar, **inclusiv riscul părților puternic interconectate de potențiale situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată și lipsa transparenței privind pozițiile;**
- (b) lichiditatea contractelor;
- (c) existența **unor surse echitabile, fiabile și general acceptate de stabilire a** prețurilor;

I

La aplicarea criteriilor de mai sus, AEVMP ține seama, de asemenea, de consensul internațional.

Înainte de a lua o decizie, AEVMP organizează o consultare publică și, dacă este cazul, se consultă cu autoritățile competente ale țărilor terțe.

(4) AEVMP publică rapid într-un registru orice decizie luată în temeiul alineatului (2). Registrul cuprinde categoriile eligibile de instrumente financiare derivate și contrapartidele centrale autorizate să le compenseze. AEVMP actualizează lista în mod regulat.

AEVMP își analizează periodic deciziile și le modifică dacă este necesar.

(5) AEVMP procedează, din proprie inițiativă și în urma consultării cu Comitetul european pentru risc sistemic (CERS), la identificarea și notificarea către Comisie a **categoriei** de contracte derivate care ar trebui incluse în registrul său public, **și eligibilă pentru compensare**, dar pentru care nicio contrapartidă centrală nu a primit încă autorizație. **După identificarea unei astfel de categorii de instrumente financiare derivate, AEVMP publică o solicitare de elaborare de propuneri din partea CPC pentru a le compensa și publică o listă pentru care a fost emisă o astfel de solicitare.**

(5a) O categorie de instrumente financiare derivate încetează a mai fi considerată ca eligibilă pentru compensare dacă nu mai există o CPC autorizată sau recunoscută de AEVMP care să o compenseze în temeiul prezentului regulament sau dacă nicio CPC nu este dispusă să compenseze respectiva categorie de instrumente financiare derivate.

(6) **Pentru a se asigura aplicarea uniformă a prezentului articol, AEVPM elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze următoarele:**

- (a) informațiile care trebuie incluse în notificarea menționată la alineatul (1);
- (b) criteriile menționate la alineatul (3);
- (c) informațiile care trebuie incluse în registrul menționat la alineatul (4).

Informațiile menționate la alineatul (4) trebuie, cel puțin, să identifice corect și fără echivoc categoria de instrumente financiare derivate care face obiectul obligației de compensare.

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la data de 30 iunie 2012.

Marți, 5 iulie 2011

Comisiei îi este delegată competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Înainte de a lua o decizie în conformitate cu alineatul 1, AEVMP organizează o consultare publică cu participanții la piață. [AM 20]

Articolul 4a

În vederea promovării unei reglementări globale eficiente și coerente a contractelor cu instrumente financiare derivate, Comisia poate prezenta Consiliului propuneri privind un mandat adecvat de negociere pentru obținerea unui acord cu privire la legislația echivalentă aplicabilă tranzacțiilor executate într-o țară terță de către contrapartidele financiare și nefinanciare menționate la articolul 7.

Articolul 4b

Registrul public

(1) În vederea obligației de compensare, AEVMP înființează și administrează un registru public. Registrul este disponibil publicului pe pagina de internet a AEVMP.

(2) Registrul conține cel puțin următoarele informații:

- (a) categoriile de instrumente financiare derivate supuse obligației de compensare în temeiul articolului 3;*
- (b) contrapartidele centrale la care se poate recurge în vederea îndeplinirii obligației de compensare;*
- (c) datele de la care intră în vigoare obligația de compensare, inclusiv orice eventuală aplicare graduală;*
- (d) categoriile de instrumente financiare derivate identificate de AEVMP în conformitate cu articolul 4 alineatul (5).*

(3) În cazul în care o autoritate competentă sau o autoritate competentă relevantă dintr-o țară terță a retras autorizația de compensare a unei categorii de contracte cu instrumente financiare derivate, AEVMP elimină imediat respectiva contrapartidă centrală din registru cu privire la respectiva categorie de instrumente financiare derivate.

(4) AEVMP actualizează periodic registrul.

(5) Pentru a asigura aplicarea uniformă a prezentului articol, AEVMP poate elabora proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili detaliile ce trebuie incluse în registrul public menționat la alineatul (1).

AEVMP înaintează Comisiei orice proiecte de standarde tehnice de reglementare până la data de 30 iunie 2012.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. [AM 19]

Articolul 5

Accesul la contrapartidele centrale

(1) Contrapartidele centrale care au fost autorizate să compenseze contracte cu instrumente financiare derivate extrabursiere eligibile acceptă să compenseze astfel de contracte în mod transparent, just și nediscriminatoriu, indiferent de locul lor de tranzacționare și, dacă este posibil, cu respectarea standardelor internaționale deschise din acest sector, în măsura în care acest lucru nu afectează în mod advers contracararea riscurilor. Pentru a se evita practicile discriminatorii, contrapartidele centrale acceptă să compenseze tranzacții executate în diferite locuri de tranzacționare, în măsura în care acestea din urmă respectă cerințele operaționale, tehnice și juridice stabilite de contrapartidele centrale sau aplicabile acestora din urmă, precum și cerințele lor de acces și de gestionare a riscurilor, fără a se face referire la documente contractuale pe baza cărora părțile au încheiat respectivele tranzacții cu instrumente financiare derivate extrabursiere.

Marți, 5 iulie 2011

(1a) *Contrapartida centrală transmite un răspuns clar, pozitiv sau negativ, locului de tranzacționare care solicită autorizarea pentru compensarea unui contract cu instrumente financiare derivate în termen de trei luni de la prelucrarea cererii.*

În cazul unui refuz al contrapartidei centrale de a compensa un contract cu instrumente financiare derivate extrabursiere al unui loc de tranzacționare, locul de tranzacționare primește un răspuns detaliat motivat.

După ce i-a fost respinsă o cerere, un loc de tranzacționare poate depune o nouă cerere de acces după o perioadă de așteptare de minimum trei luni.

În caz de dezacord, AEVMP soluționează eventualele dezacorduri dintre autoritățile competente în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(1b) *În vederea elaborării rapoartelor către Comisie și Parlamentul European menționate la articolul 68, AEVMP monitorizează accesul la contrapartidele centrale și efectele pe care le au asupra competitivității anumite practici, inclusiv utilizarea practicilor de acordare a licențelor exclusive.*

Articolul 6

Obligația de raportare

(1) *Toate contractele cu instrumente financiare derivate sunt înscrise într-un registru central de tranzacții înregistrat în conformitate cu articolul 51. **Contrapartidele financiare transmit** informațiile referitoare la orice contract cu instrumente financiare derivate la care participă, precum și orice modificare **materială, reînnoire sau reziliere a contractului.** Aceste informații se transmit cel târziu în ziua lucrătoare următoare încheierii, modificării, reînnoirii sau rezilierii contractului, cu excepția cazurilor prevăzute în actele adoptate în conformitate cu alineatul (5). Spre deosebire de rezilierea anticipată, expirarea unui contract sau sfârșitul unei tranzacții conform clauzelor convenite nu se consideră a fi o modificare. Informațiile privind tranzacțiile cu instrumente financiare derivate se transmit cel târziu la o zi lucrătoare după executarea tranzacției sau după o modificare ulterioară. În acest sens, o „zi lucrătoare” înseamnă o zi care este lucrătoare pentru ambele părți contractante și, în cazul unui contract supus compensării de către o contrapartidă centrală, pentru contrapartida centrală respectivă. Toate informațiile necesare pentru raportare sunt păstrate pentru o perioadă de cinci ani.*

Obligațiile de raportare prevăzute la primul paragraf pentru contrapartidele inițiale pot fi îndeplinite de către terți cu condiția să se asigure că informațiile privind contractele nu sunt transmise de două ori.

Obligațiile de raportare prevăzute la primul paragraf pot fi îndeplinite de contrapartida centrală în cadrul căreia sunt compensate contractele cu instrumente financiare derivate supuse obligației de compensare. Atunci când contractele cu instrumente financiare derivate fac obiectul unui proces de regrupare a tranzacțiilor, obligațiile de rapoarte de la primul paragraf sunt îndeplinite de operatorul serviciului de regrupare a tranzacțiilor.

AEVMP are competența de a verifica dacă se poate introduce o obligație de raportare retrospectivă pentru contractele cu instrumente financiare derivate extrabursiere, atunci când informațiile în cauză sunt esențiale pentru autoritățile de supraveghere. La luarea deciziei, AEVMP ia în considerare următoarele criterii:

(a) *cerințele tehnice pentru depunerea unui raport (în special dacă tranzacțiile au fost înregistrate electronic);*

(b) *perioadele rămase până la scadența tranzacțiilor în curs.*

Înainte de a lua o decizie, AEVMP organizează o consultare publică cu participanții la piață. [AM 14 și 15]

Marți, 5 iulie 2011

(2) *Toate activitățile de raportare se desfășoară, dacă este posibil, în conformitate cu standardele internaționale deschise din acest sector.* [AM 15]

(3) O contrapartidă care face obiectul obligației de raportare poate delega celeilalte contrapartide **sau unei terțe părți** raportarea informațiilor privind contractul cu instrumente financiare derivate extrabursiere.

Nu se consideră că o contrapartidă care raportează integral informațiile referitoare la un contract către un registru central de tranzacții în numele unei alte contrapartide încalcă restricții cu privire la divulgarea informațiilor impuse prin contractul respectiv sau prin orice alt act cu putere de lege sau act administrativ.

Nici entitatea care raportează, nici conducerea sau salariații săi **și nici orice alte persoane care acționează în numele său** nu pot fi trași la răspundere în urma divulgării informațiilor menționate.

(4) *Pentru a asigura aplicarea uniformă a prezentului articol, AEVMP elaborează, în cooperare cu ABE, SEBC și CERS, proiecte de standarde tehnice de reglementare care să stabilească* detaliile și tipul rapoartelor menționate la alineatele (1) și (2) pentru diferitele categorii, *grupuri sau clase* de instrumente financiare derivate *și eventualele efecte retrospective, inclusiv modalitățile de recuperare și de raportare a datelor privind tranzacțiile înregistrate electronic pentru toate instrumentele financiare derivate, precum și criteriile și condițiile pentru raportarea retrospectivă a contractelor cu instrumente financiare derivate în curs care au fost încheiate înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament.*

Aceste rapoarte conțin cel puțin următoarele informații:

- (a) părțile la contract și beneficiarul drepturilor și obligațiilor care decurg din contract, dacă acesta este diferit;
- (b) principalele caracteristici ale contractului, inclusiv tipul, activul suport, scadența, **execuția, data livrării, prețul** și valoarea noțională;
- (ba) *pentru instrumentele financiare derivate care nu respectă formatul standard se prevede un format alternativ care să permită autorităților competente să detecteze existența tranzacției și să ia măsurile de reglementare necesare;*
- (bb) *un identificator unic al contractului.*

AEVMP elaborează, în cooperare cu ABE, AEAPo și CERS, proiecte de standarde tehnice de reglementare pe care le transmite Comisiei până la data de 30 iunie 2012.

În cazul în care proiectele de standarde tehnice de reglementare vizează produse energetice angro în sensul Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului din ... [privind integritatea și transparența pieței energetice] + ⁽¹⁾, AEVMP consultă Agenția pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (ACER).

Comisiei îi este delegată competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu **articolele 10-14** din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. [AM 19]

(4a) *La elaborarea standardelor tehnice de reglementare, AEVMP se ghidează, printre altele, după lista datelor care trebuie reportate inclusă în tabelul I din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1287/2006 al Comisiei de punere în aplicare a Directivei 2004/39/CE.*

+ Numărul, data și titlul regulamentului (COM(2010)0726).

⁽¹⁾ JO L ...

Marți, 5 iulie 2011

(5) Pentru a se asigura condiții uniforme de aplicare a dispozițiilor alineatelor (1) și (2), **AEVMP elaborează, în cooperare cu ABE, AEAP0 și CERS, proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili** formatul și frecvența rapoartelor menționate la alineatele (1) și (2) pentru diferite categorii de instrumente financiare derivate.

AEVMP elaborează proiecte ale acestor standarde tehnice de punere în aplicare pe care le transmite Comisiei până la data de 30 iunie 2012.

În cazul în care proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare vizează produse energetice angro în sensul Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului din ... [privind integritatea și transparența pieței energetice] +, AEVMP consultă ACER.

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 7

Contrapartide nefinanciare

(1) **Contrapartidele nefinanciare fac** obiectul obligației de raportare prevăzute la articolul 6 alineatul (1).

(2) În cazul în care o contrapartidă nefinanciară deține în cadrul unor contracte cu instrumente financiare derivate extrabursiere poziții **a căror medie mobilă pe o perioadă de 50 de zile depășește** pragul determinat în conformitate cu alineatul (3) litera (b), aceasta face obiectul obligației de compensare prevăzute la articolul 3 **■**.

Obligația de compensare este valabilă atât timp cât pozițiile și expunerile nete ale contrapartidei nefinanciare în contractele cu instrumente financiare derivate extrabursiere depășesc pragul de compensare și ia sfârșit atunci când aceste poziții și expuneri nete se mențin sub pragul de compensare pentru o perioadă de timp specificată.

Autoritatea competentă desemnată în conformitate cu articolul 48 din Directiva 2004/39/CE ia măsurile necesare pentru a garanta respectarea obligației prevăzute la primul paragraf.

Obligația de compensare prevăzută la primul paragraf este îndeplinită în termen de maximum șase luni.

(2a) **La calculul pozițiilor menționate la alineatul (2) nu se iau în considerare contractele cu instrumente financiare derivate extrabursiere încheiate de o contrapartidă nefinanciară care au o legătură directă măsurabilă în mod obiectiv cu acoperirea activităților comerciale sau de finanțare a trezoreriei ale contrapartidei respective.**

(3) **Pentru a se asigura aplicarea uniformă a acestui articol, AEVMP elaborează, în cooperare cu ABE, CERS și alte autorități relevante, proiecte de standarde tehnice de reglementare care precizează:**

■

(b) pragul de compensare;

(ba) **criteriile pentru determinarea contractelor cu instrumente financiare derivate extrabursiere care au o legătură directă măsurabilă în mod obiectiv cu acoperirea activităților comerciale sau de finanțare a trezoreriei.**

Aceste praguri se determină luându-se în considerare relevanța sistemică a sumei pozițiilor și expunerilor nete pentru fiecare contrapartidă și pentru fiecare categorie de instrumente financiare derivate.

+ Numărul regulamentului (COM(2010)0726).

Marți, 5 iulie 2011

După consultarea cu EBA și CERS și cu alte autorități din domeniu, AEVMP transmite Comisiei proiecte de standarde tehnice de reglementare până la data de 30 iunie 2012.

Comisiei îi este delegată competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu **articolele 10-14** din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. [AM 19]

I

În cadrul pregătirilor pentru stabilirea pragului de compensare și a criteriilor pentru determinarea contractelor derivate extrabursiere care au o legătură directă măsurabilă în mod obiectiv cu activitățile comerciale sau de finanțare a trezoreriei, AEVMP organizează consultări publice și le oferă contrapartidelor nefinanciare posibilitatea de a-și exprima opiniile.

I

(5) După consultarea cu AES și cu alte autorități din domeniu, Comisia analizează periodic pragurile menționate la alineatul (3) și le modifică dacă este necesar.

Articolul 8

Tehnici de diminuare a riscului pentru contracte cu instrumente financiare derivate extrabursiere necompensate prin contrapartide centrale

(1) Contrapartidele financiare sau contrapartidele nefinanciare menționate la articolul 7 alineatul (2) care participă la contracte cu instrumente financiare derivate extrabursiere necompensate printr-o contrapartidă centrală iau măsurile necesare, **cu diligența care se impune**, pentru a asigura existența unor proceduri și formalități **prudențiale** corespunzătoare pentru măsurarea, monitorizarea și diminuarea **riscurilor operaționale, de piață** și de credit, care să includă cel puțin următoarele:

- (a) **I** mijloace electronice **adecvate** care să permită confirmarea rapidă a termenilor contractelor cu instrumente financiare derivate extrabursiere;
- (b) proceduri **standardizate** solide, rezistente și controlabile care să permită reconcilierea portofoliilor, administrarea riscurilor asociate, identificarea timpurie și soluționarea diferendelor dintre părți și monitorizarea valorii contractelor în derulare.

În sensul dispozițiilor de la litera (b), valoarea contractelor în derulare se stabilește zilnic la prețul pieței, iar procedurile de administrare a riscului impun schimbul de garanții rapid, corect și segregat corespunzător **sau deținerea de capital proporțional cu riscul, în conformitate cu cerințele de reglementare în materie de capital aplicabile contrapartidelor financiare.**

Contrapartidele financiare și contrapartidele nefinanciare menționate la articolul 7 alineatul (2) oferă contrapartidelor opțiunea de a segrega marja inițială la începerea contractului.

AEVMP monitorizează periodic activitatea legată de instrumentele financiare derivate care nu sunt eligibile pentru compensare pentru a identifica cazurile în care o anumită categorie de contracte poate reprezenta un risc sistemic. După consultarea CERS, AEVMP ia măsuri pentru a preveni acumularea de noi contracte dintr-o astfel de categorie.

Autoritatea competentă și AEVMP se asigură că există proceduri și formalități prudențiale care au drept scop prevenirea arbitrajului de reglementare dintre tranzacțiile derivate compensate și cele necompensate și reflectă transferurile de riscuri aferente contractelor derivate.

AEVMP și autoritățile competente revizuiesc standardele privind marjele pentru a preveni arbitrajul de reglementare în conformitate cu articolul 37.

Marți, 5 iulie 2011

(1b) În cazul investițiilor fondurilor de pensii care intră sub incidența Directivei 2003/41/CE sau în cazul fondurilor recunoscute de dreptul intern al unui stat membru pentru planificarea pensiilor, garanțiile solide bilaterale pentru instrumentele financiare derivate utilizate în vederea reducerii riscurilor pot ține seama de bonitatea contrapartidei. Cerințele de capital din reglementarea prudențială sunt consecvente cu cele aplicabile contractelor compensate central.

(2) Pentru a se asigura aplicarea uniformă a prezentului articol, AEVMP elaborează proiecte comune de standarde tehnice de reglementare care să specifice orientările pentru procedurile și formalitățile prudențiale adecvate și standardele privind marjele menționate la alineatul (1), precum și intervalul maxim de timp dintre încheierea unui contract cu instrumente financiare derivate extrabursiere și confirmarea menționată la alineatul (1) litera (a).

AEVMP înaintează proiectele comune de standarde tehnice de punere în aplicare Comisiei până la data de 30 iunie 2012.

Comisiei îi este delegată competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. [AM 19]

(3) Pentru a se asigura aplicarea uniformă a prezentului articol, AES elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să specifice formalitățile și nivelurile garanțiilor și capitalului necesar în vederea respectării dispozițiilor de la alineatul (1) litera (b) și de la alineatul (1) al doilea paragraf.

AES înaintează Comisiei aceste proiectele comune de standarde tehnice de reglementare până la data de 30 iunie 2012.

În funcție de natura juridică a contrapartidei, **se delegă Comisiei competența de a adopta** standardele tehnice de reglementare menționate în primul paragraf în conformitate cu **articolele 10 - 14** din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. [AM 19]

I

Articolul 9

Sancțiuni

(1) Ținând seama de Comunicarea Comisiei din 8 decembrie 2010 privind consolidarea regimurilor de sancțiuni în sectorul serviciilor financiare și după consultarea AEVMP, statele membre stabilesc regimul sancțiunilor care se aplică în cazul încălcării dispozițiilor prezentului titlu și iau toate măsurile necesare pentru a asigura punerea lor în aplicare. Aceste sancțiuni presupun cel puțin amenzi administrative. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și disuasive.

(2) Statele membre se asigură că autoritățile competente responsabile cu supravegherea contrapartidelor financiare și, unde este cazul, a contrapartidelor nefinanciare fac publică orice sancțiune impusă pentru încălcări ale articolelor 3-8, cu excepția cazului în care divulgarea informațiilor ar pune în grav pericol piețele financiare sau ar cauza daune disproporționate părților implicate. La intervale regulate, statele membre publică rapoarte de evaluare a eficacității regimurilor de sancțiuni aplicate.

Până la 30 iunie 2012, Comisiei îi sunt notificate de către statele membre dispozițiile menționate la alineatul (1). Statele membre informează fără întârziere Comisia cu privire la orice modificare ulterioară a acestora.

(3) Comisia verifică, cu sprijinul AEVMP, dacă sancțiunile administrative menționate la alineatul (1) și pragurile menționate la articolul 7 alineatele (1) și (2) sunt aplicate efectiv și coerent.

Marți, 5 iulie 2011

(3a) Încălcarea dispozițiilor prezentului titlu nu aduce atingere efectelor unui contract cu instrumente financiare derivate extrabursiere sau posibilității părților de a aplica dispozițiile unui astfel de contract. Încălcarea dispozițiilor prezentului titlu nu dă naștere unui drept de compensare din partea unei părți la un contract cu instrumente financiare derivate extrabursiere.

Titlul III

Autorizarea și supravegherea contrapartidelor centrale

Capitolul 1

Condiții și proceduri de autorizare a contrapartidelor centrale

Articolul 10

Autorizarea contrapartidelor centrale

(1) Atunci când o contrapartidă centrală, persoană juridică stabilită în Uniunea Europeană care are acces la o un volum adecvat de lichidități, intenționează să presteze servicii și să desfășoare activități, aceasta înaintează o cerere de autorizare autorității competente din statul membru în care este stabilită.

Lichiditățile în cauză pot proveni din accesul la lichiditățile unei bănci centrale sau ale unei bănci comerciale solvabile și fiabile sau la ambele. Accesul la lichidități poate decurge dintr-o autorizație acordată în conformitate cu articolul 6 din Directiva 2006/48/CE sau din alte dispoziții adecvate.

(2) Autorizația este valabilă pe întregul teritoriu al Uniunii.

(3) Autorizația **se acordă contrapartidelor centrale exclusiv pentru activitățile legate de compensare și** precizează serviciile sau activitățile pe care contrapartida centrală este autorizată să le presteze sau să le desfășoare, inclusiv categoriile de instrumente financiare acoperite de autorizație.

(4) Contrapartidele centrale respectă în orice moment condițiile impuse pentru autorizarea inițială.

Contrapartidele centrale aduc imediat la cunoștința autorității competente toate modificările importante care afectează condițiile autorizării inițiale.

(5) **Pentru a se asigura aplicarea uniformă a prezentului articol, AEVMP, după consultarea ABE, elaborează proiecte de** standarde tehnice de reglementare care să precizeze criteriile referitoare la lichiditățile adecvate menționate la alineatul (1).

După consultarea AEVMP, ABE înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 iunie 2012.

Comisiei îi este delegată competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu **articolele 10-14** din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. [AM 19]

■

Articolul 11

Extinderea activităților și a serviciilor

(1) O contrapartidă centrală care dorește să își extindă obiectul de activitate la servicii sau activități suplimentare care nu sunt acoperite de autorizația inițială depune o cerere de extindere. Oferirea de servicii de compensare într-o altă monedă sau pentru instrumente financiare ale căror caracteristici de risc diferă considerabil de cele ale instrumentelor pentru care contrapartida centrală a fost deja autorizată este considerată a fi o extindere a autorizației.

Marți, 5 iulie 2011

Extinderea autorizației se efectuează conform procedurii de la articolul 13.

(2) Atunci când o contrapartidă centrală dorește să își extindă activitățile într-un alt stat membru decât cel în care este stabilită, autoritatea competentă din statul membru în care este stabilită contrapartida centrală notifică imediat autoritatea competentă a celui alt stat membru.

Articolul 12

Cerințe de capital

(1) Pentru a fi autorizate conform articolului 10, contrapartidele centrale trebuie să dispună de un capital inițial permanent și disponibil de cel puțin **10 milioane EUR**.

(2) Capitalul, împreună cu rezultatul reportat și rezervele unei contrapartide centrale, **trebuie să fie proporțional cu dimensiunile și riscurile implicate de activitățile contrapartidei centrale**. Acesta trebuie să fie în orice moment suficient pentru a asigura lichidarea sau restructurarea ordonată a activităților într-un interval de timp adecvat și pentru a oferi contrapartidei centrale o protecție corespunzătoare împotriva riscului operațional și a riscului rezidual.

(3) **Pentru a se asigura aplicarea uniformă a prezentului articol, AEVMP, în strânsă cooperare cu SEBC și după consultarea ABE, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze cerințele privind capitalul, rezultatul reportat și rezervele vizate la alineatul (2), inclusiv frecvența actualizărilor acestora sau momentul actualizării.**

În strânsă cooperare cu SEBC și după consultarea ABE, AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la data de 30 iunie 2012.

Comisiei îi este delegată competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu **articolele 10-14** din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. [AM 19]

Articolul 13

Procedura de acordare și de refuzare a autorizației

(1) Autoritatea competentă acordă autorizația numai dacă are certitudinea că contrapartida centrală solicitantă îndeplinește toate cerințele prevăzute în prezentul regulament și cerințele adoptate în temeiul Directivei 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 1998 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare⁽¹⁾ și **cu condiția ca AEVMP să fi emis un aviz pozitiv în conformitate cu articolul 15.**

(2) **În scopul autorizării inițiale**, contrapartida centrală solicitantă furnizează toate informațiile necesare pentru a-i permite autorității competente să constate că, la momentul autorizării inițiale, contrapartida centrală solicitantă a prevăzut toate formalitățile necesare pentru a îndeplini obligațiile care îi revin în temeiul prezentului regulament. **Autoritatea competentă transmite imediat AEVMP și colegiului menționat la articolul 14 alineatul (1) toate informațiile primite de la contrapartida centrală solicitantă.**

(3) **În scopul autorizării inițiale**, în termen de șase luni de la depunerea unei cereri complete, autoritatea competentă informează în scris contrapartida centrală solicitantă dacă îi este acordată autorizația.

În scopul autorizării unei extinderi a activităților și serviciilor, în termen de două luni de la depunerea unei cereri complete, autoritatea competentă informează în scris contrapartida centrală solicitantă dacă îi este acordată autorizația.

⁽¹⁾ JO L 166, 11.6.1998, p. 45.

Marți, 5 iulie 2011

Articolul 14

Cooperare

(1) Autoritatea competentă din statul membru în care este stabilită contrapartida centrală înființează, **în colaborare cu AEVMP, un colegiu** pentru facilitarea exercitării sarcinilor vizate la articolele 10, 11, 46 și 48.

Colegiul **este prezidat de AEVMP și** este format **din cel mult șapte membri, inclusiv** autoritatea competentă din statul membru în care este stabilită contrapartida centrală, **autoritatea responsabilă de supravegherea contrapartidei centrale și a băncilor centrale care emit cele mai importante monede ale instrumentelor financiare compensate, precum și** autoritățile competente responsabile de supravegherea membrilor compensatori ai contrapartidei centrale stabiliți în cele trei state membre cu cele mai mari contribuții agregate la fondul de garantare al contrapartidei centrale menționat la articolul 40. ▮

(2) Fără a aduce atingere responsabilităților care revin autorităților competente în temeiul prezentului regulament, colegiul asigură:

(a) elaborarea avizului ▮ menționat la articolul 15;

(b) schimbul de informații, inclusiv în cazul cererilor de informații în temeiul articolului 21;

▮

(d) **coordonarea** programelor de examinare prudențială pe baza evaluării riscurilor contrapartidei centrale;

(e) îmbunătățirea eficienței supravegherii, eliminând cerințele de supraveghere suprapuse inutile;

(f) coerența aplicării practicilor de supraveghere;

(g) stabilirea procedurilor și a planurilor de urgență pentru situațiile de urgență vizate la articolul 22.

(3) Înființarea și funcționarea colegiului se bazează pe un acord scris între toți membrii acestuia.

Acordul definește **în special** modalitățile practice de **colaborare între autoritatea competentă și AEVMP** și poate defini sarcinile care urmează să fie încredințate autorității competente din statul membru în care este stabilită o contrapartidă centrală sau **AEVMP**.

Dacă majoritatea membrilor colegiului consideră că autoritatea competentă din statul membru în care este stabilită contrapartida centrală nu își îndeplinește responsabilitățile în mod adecvat și reprezintă o amenințare la adresa stabilității financiare, AEVMP emite o decizie în care precizează dacă consideră că activitățile de supraveghere ale autorității competente din statul membru în care este stabilită contrapartida centrală sunt adecvate sau dacă reprezintă o amenințare la adresa stabilității financiare.

Dacă AEVMP consideră că supravegherea este necorespunzătoare, aceasta poate impune autorităților competente măsuri de remediere în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(3a) Pentru a se asigura aplicarea uniformă a prezentului articol, AEVMP, în strânsă cooperare cu SEBC și după consultarea ABE, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze detaliile evaluării riscurilor în conformitate cu articolul 14 alineatul (2) și articolul 15 alineatul (1).

Marți, 5 iulie 2011

În strânsă cooperare cu SEBC și după consultarea ABE, AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la data de 30 iunie 2012.

Comisiei îi este delegată competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. [AM 19]

Articolul 15

Avizul colegiului

(1) **În scopul autorizării inițiale**, autoritatea competentă din statul membru în care este stabilită contrapartida centrală efectuează o evaluare a riscului contrapartidei centrale și prezintă **AEVMP** un raport **în termen de patru luni de la prezentarea cererii complete de către contrapartida centrală**.

(1a) **În scopul autorizării unei extinderi a activităților și serviciilor**, autoritatea competentă din statul membru în care este stabilită contrapartida centrală efectuează o evaluare a riscului generat de extinderea activităților și serviciilor contrapartidei centrale și prezintă colegiului un raport în termen de o lună.

Pe baza raportului în cauză și în termen de o lună de la primirea lui, colegiul stabilește dacă nivelul de risc evaluat permite funcționarea în condiții de siguranță a contrapartidei centrale.

(2) **Avizul pozitiv sau negativ al colegiului se adoptă dacă majoritatea simplă a membrilor acestuia, printre care se numără și autoritatea competentă din statul membru în care este stabilită contrapartida centrală, își exprimă acordul față de evaluarea realizată de autoritatea competentă din statul membru în care este stabilită contrapartida centrală. În caz de întârziere sau dezacord, AEVMP facilitează adoptarea unui aviz** ■ în conformitate cu competențele sale de soluționare a dezacordurilor prevăzute la articolul 19 din **Regulamentul (UE) nr. 1095/2010** și cu funcția de coordonare generală prevăzută la articolul 21 din același regulament. ■

Articolul 16

Retragerea autorizației

(1) Autoritatea competentă **din statul membru în care este stabilită contrapartida centrală** retrage autorizația în oricare dintre situațiile următoare:

- (a) când o contrapartidă centrală nu folosește autorizația timp de 12 luni, renunță în mod explicit la autorizație sau nu a prestat niciun serviciu și nu a desfășurat nicio activitate în ultimele șase luni;
- (b) când o contrapartidă centrală a obținut autorizația prin declarații false sau alte mijloace nereglementare;
- (c) când o contrapartidă centrală nu mai îndeplinește condițiile în care a fost acordată autorizația;
- (d) când o contrapartidă centrală încalcă grav **și în mod repetat** cerințele prevăzute în prezentul regulament.

(1a) **Pentru adoptarea unei decizii de retragere a autorizației este necesar un aviz pozitiv din partea colegiului menționat în autorizația inițială, precum și un aviz pozitiv din partea AEVMP.**

(2) **AEVMP** poate cere în orice moment autorității competente din statul membru în care este stabilită contrapartida centrală să examineze dacă aceasta îndeplinește în continuare condițiile în care a fost acordată autorizația.

(3) Autoritatea competentă poate limita retragerea la un anumit serviciu, o anumită activitate sau un anumit instrument financiar. **O decizie de retragere a autorizației este valabilă pe întregul teritoriu al Uniunii.**

Marți, 5 iulie 2011

Articolul 17

Examinare și evaluare

Autoritățile competente examinează, cel puțin o dată pe an, acordurile, strategiile, procesele și mecanismele implementate de o contrapartidă centrală pentru a respecta prezentul regulament și evaluează riscul de piață, operațional și de lichiditate la care contrapartida centrală este sau ar putea fi expusă.

Examinarea și evaluarea au ca obiect dimensiunea, importanța sistemică, natura, amplexarea și complexitatea activităților contrapartidei centrale, **precum și criteriile identificate la articolul 4 alineatul (3).**

Autoritatea competentă solicită unei contrapartide centrale care nu respectă cerințele prezentului regulament să ia măsurile necesare.

Contrapartida centrală face obiectul unor inspecții la fața locului efectuate de AEVMP.

Capitolul 2

Supravegherea și controlul contrapartidelor centrale

Articolul 18

Autorități competente

(1) Fiecare stat membru desemnează autoritatea competentă responsabilă de îndeplinirea atribuțiilor care decurg din prezentul regulament pentru autorizarea, supravegherea și controlul contrapartidelor centrale înființate pe teritoriul lui și transmite această informație Comisiei și AEVMP.

I

(2) Statele membre se asigură că autoritățile competente dispun de competențele de supraveghere și de investigare necesare pentru exercitarea funcțiilor lor.

(3) Statele membre se asigură că pot fi luate sau impuse măsurile administrative necesare, conform legislației naționale, împotriva persoanelor fizice sau juridice responsabile, atunci când se încalcă prevederile prezentului regulament.

Măsurile respective trebuie să fie eficiente, proporționale și disuasive.

(4) AEVMP publică pe site-ul său web lista autorităților competente desemnate în conformitate cu alineatul (1).

Articolul 18a

Secretul profesional

(1) **Obligația de a respecta secretul profesional se aplică tuturor persoanelor care lucrează sau au lucrat pentru autoritățile competente desemnate în conformitate cu articolul 18 sau pentru AEVMP, precum și auditorilor și experților mandatați de autoritățile competente sau de AEVMP. Nicio informație confidențială pe care aceste persoane au primit-o în exercitarea atribuțiilor lor nu poate fi divulgată niciunei persoane sau autorități, altfel decât într-o formă rezumată sau agregată care împiedică identificarea contrapartidelor centrale, a registrelor centrale de tranzacții sau a oricărei alte persoane, fără a se aduce atingere cazurilor reglementate de dreptul penal ori de dreptul fiscal sau celorlalte dispoziții ale prezentului regulament.**

Marți, 5 iulie 2011

(2) În cazul în care o contrapartidă centrală a fost declarată în stare de faliment sau este lichidată forțat, informațiile confidențiale care nu privesc terțe părți pot fi divulgate în cadrul unor proceduri civile sau comerciale, cu condiția să fie necesare pentru derularea procedurii.

(3) Fără a aduce atingere cazurilor reglementate de dreptul penal sau de dreptul fiscal, autoritățile competente, AEVMP, organismele sau persoanele fizice sau juridice, altele decât autoritățile competente, care primesc informații confidențiale în temeiul prezentului regulament le pot utiliza, în cazul autorităților competente, doar în executarea atribuțiilor și pentru exercitarea funcțiilor prevăzute în prezentul regulament sau, în cazul celorlalte autorități, organisme sau persoane fizice sau juridice, în scopurile pentru care aceste informații le-au fost comunicate sau în cadrul unor proceduri administrative sau judiciare legate în mod expres de exercitarea funcțiilor lor sau în ambele situații. Dacă AEVMP, autoritatea competentă sau orice altă autoritate, organism sau persoană care comunică informația își exprimă consimțământul în acest sens, autoritatea care a primit informația o poate utiliza în alte scopuri necomerciale.

(4) Informațiile confidențiale primite, schimbate sau transmise în temeiul prezentului regulament sunt supuse cerințelor secretului profesional prevăzute la alineatele (1), (2) și (3). Cu toate acestea, prezentul articol nu împiedică AEVMP, autoritățile competente sau băncile centrale relevante să transmită sau să facă schimb de informații confidențiale în conformitate cu prezentul regulament sau cu alte dispoziții legislative aplicabile întreprinderilor de investiții, instituțiilor de credit, fondurilor de pensii, OPCVM, AFIA, intermediarilor de asigurări și reasigurări, întreprinderilor de asigurări, piețelor reglementate sau operatorilor de pe piață sau prin orice alte mijloace cu acordul autorității competente, al unei alte autorități, al unui alt organism sau al unei alte persoane fizice sau juridice care a comunicat aceste informații.

(5) Alineatele (1), (2) și (3) nu împiedică autoritățile competente să transmită sau să facă schimb, în conformitate cu legislația națională, de informații confidențiale pe care nu le-au primit de la o autoritate competentă a altui stat membru.

Capitolul 3

Cooperare

Articolul 19

Cooperarea între autorități

(1) Autoritățile competente cooperează strâns între ele și cu AEVMP și, dacă este necesar, cu SEBC. Instituțiile UE pun la dispoziția AEVMP resursele corespunzătoare pentru ca aceasta să își îndeplinească cu eficacitate sarcinile care îi sunt atribuite prin prezentul regulament.

(2) În exercitarea atribuțiilor generale care le revin, autoritățile competente iau în calcul în mod corespunzător efectul potențial al deciziilor lor asupra stabilității sistemului financiar din toate celelalte state membre implicate, în special în situațiile de urgență menționate la articolul 22, pe baza informațiilor disponibile la momentul respectiv.

I

Articolul 21

Schimbul de informații

(1) Autoritățile competente comunică AEVMP și celorlalte autorități competente informațiile necesare pentru a-și îndeplini atribuțiile care le revin în temeiul prezentului regulament.

(2) Autoritățile competente și alte organisme sau persoane fizice sau juridice care primesc informații confidențiale în exercitarea atribuțiilor care le revin în temeiul prezentului regulament le utilizează exclusiv pentru îndeplinirea atribuțiilor și nu au dreptul de a publica sau de a pune la dispoziție prin alte metode astfel de informații confidențiale în alte scopuri decât cele menționate expres în prezentul regulament.

Marți, 5 iulie 2011

(3) AEVMP transmite autorităților competente responsabile de supravegherea contrapartidelor centrale informațiile confidențiale relevante pentru îndeplinirea atribuțiilor acestora. Autoritățile competente și celelalte autorități implicate comunică AEVMP și celorlalte autorități competente informațiile necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor care le revin în temeiul prezentului regulament.

(4) Autoritățile competente comunică băncilor centrale din cadrul SEBC informațiile relevante pentru îndeplinirea atribuțiilor acestora.

Articolul 22

Situații de urgență

Autoritățile competente sau orice altă autoritate informează fără întârziere AEVMP și celelalte autorități implicate în legătură cu orice situație de urgență în raport cu o contrapartidă centrală, inclusiv evenimente de pe piețele financiare, care poate avea un efect negativ asupra lichidității pieței și stabilității sistemului financiar din oricare dintre statele membre în care este stabilită contrapartida centrală sau un membru compensator al acesteia.

Capitolul 4

Relații cu țările terțe

Articolul 23

Țări terțe

(1) O contrapartidă centrală stabilită într-o țară terță poate oferi servicii de compensare entităților stabilite pe teritoriul Uniunii numai dacă acea contrapartidă centrală este recunoscută de către AEVMP.

Autorizarea, extinderea sau retragerea autorizației se fac conform condițiilor și procedurilor descrise la articolele 10-16.

Contrapartidele centrale din țări terțe fac obiectul unei examinări similare ca rigurozitate celei la care sunt supuse contrapartidele centrale din UE.

Comisia poate adopta o decizie prin care să acorde o derogare parțială sau totală în ceea ce privește respectarea condițiilor și procedurilor de autorizare, cu condiția să se asigure reciprocitatea și să fie îndeplinite următoarele condiții:

(a) Comisia a adoptat o decizie conform alineatului (3); și

(b) pentru contrapartidele centrale stabilite în Uniune se acordă derogări echivalente în țara terță în cauză.

(2) După consultarea cu autoritățile competente din Uniune, cu ABE și cu membrii relevanți ai SEBC din statele membre în care contrapartida centrală prestează sau intenționează să presteze servicii de compensare și cu membrii relevanți ai SEBC responsabili pentru supravegherea contrapartidelor centrale cu care au fost stabilite formalități de interoperabilitate, AEVMP recunoaște o contrapartidă centrală dintr-o țară terță dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) Comisia a adoptat un act delegat conform alineatului (3); sau

(b) contrapartida centrală este autorizată în țara terță respectivă și este supusă unei supravegheri efective în acea țară;

Marți, 5 iulie 2011

- (ba) țara terță face obiectul unei decizii prin care Comisia atestă să standardele privind prevenirea spălării banilor și finanțării terorismului respectă cerințele Grupului de Acțiune Financiară și au aceleași efecte ca cerințele din Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului ⁽¹⁾;
- (bb) țara terță a semnat un acord cu statul membru de origine al contrapartidei centrale autorizate care respectă în totalitate standardele stabilite la articolul 26 din modelul de convenție fiscală al OCDE referitor la venituri și capital și garantează un schimb eficace de informații în materie fiscală, inclusiv eventuale acorduri fiscale multilaterale;
- (bc) standardele de gestionare a riscurilor aplicate de contrapartida centrală au fost examinate de AEVMP și evaluate ca fiind conforme cu standardele stabilite la titlul IV;
- (bd) dispune de suficiente elemente pentru a considera că sistemul juridic al țării terțe în cauză nu discriminează entitățile din UE;
- (be) țara terță în cauză aplică condiții de acces reciproc în cazul contrapartidelor centrale stabilite în UE și a pus în aplicare un regim de recunoaștere reciprocă;
- (bf) condițiile impuse contrapartidelor centrale din țara terță respectivă mențin un mediu concurențial echitabil între contrapartidele centrale din UE și cele din țara terță în cauză.
- (3) Comisia **adoaptă acte delegate** în conformitate cu procedura menționată la **articolul -68 și pe baza unui aviz comun al AEVMP, ABE, SEBC și al autorităților competente responsabile de supravegherea celor trei membri compensatori stabiliți în state membre ale UE care au cele mai mari contribuții la fondul de garantare al contrapartidei centrale, prin care atestă** faptul că dispozițiile legale și mecanismele de supraveghere ale unei țări terțe garantează că contrapartidele centrale autorizate în acea țară respectă cerințe legale obligatorii echivalente cu cerințele care decurg din prezentul regulament și fac obiectul unei supravegheri și al unui control al aplicării normelor eficiente și continue în țara terță respectivă.
- (4) AEVMP, ABE, SEBC și autoritățile competente responsabile de supravegherea celor trei membri compensatori stabiliți în state membre ale UE care au cele mai mari contribuții la fondul de garantare al contrapartidei centrale încheie acorduri de cooperare cu autoritățile competente relevante din țările terțe ale căror cadre juridice și de supraveghere au fost recunoscute ca fiind echivalente cu prezentul regulament în conformitate cu alineatul (3). Acordurile în cauză specifică cel puțin:
- (a) mecanismul pentru schimbul de informații dintre AEVMP, **autoritățile competente conform alineatului (1)** și autoritățile competente ale țărilor terțe respective;
- (b) procedurile de coordonare a activităților de supraveghere;
- (ba) **procedurile de retragere a autorizației acordate contrapartidei centrale.**

⁽¹⁾ JO L 309, 25.11.2005, p. 15.

Marți, 5 iulie 2011

Titlul IV

Cerințe aplicabile contrapartidelor centrale

Capitolul 1

Cerințe organizatorice

Articolul 24

Dispoziții generale

(1) Contrapartidele centrale dispun de un sistem robust de guvernare, care include o structură organizatorică clară, cu responsabilități bine definite, transparente și coerente, procese eficiente de identificare, administrare, monitorizare și raportare a riscurilor la care sunt sau pot fi expuse, precum și mecanisme adecvate de control intern, inclusiv proceduri administrative și contabile viabile.

(2) Contrapartidele centrale adoptă politici și proceduri suficient de eficiente pentru a asigura respectarea prezentului regulament, inclusiv respectarea tuturor prevederilor acestuia de către propriii manageri și angajați.

(3) Contrapartidele centrale mențin și utilizează o structură organizatorică adecvată pentru a le asigura continuitatea și funcționarea corespunzătoare în cursul prestării serviciilor și al desfășurării activităților. Ele utilizează sisteme, resurse și proceduri adecvate și proporționate.

(4) Contrapartidele centrale mențin o separare clară între organizarea ierarhică pentru administrarea riscului și cea pentru celelalte operațiuni pe care le desfășoară.

(5) Contrapartidele centrale adoptă, aplică și mențin o politică de remunerare care promovează o administrare a riscurilor eficientă și sănătoasă și care nu creează stimulente pentru relaxarea standardelor în materie de riscuri.

(6) Contrapartidele centrale mențin sisteme informatice adecvate pentru a face față complexității, diversității și tipului de servicii prestate și activități desfășurate, astfel încât să asigure standarde ridicate de siguranță și integritatea și confidențialitatea informațiilor păstrate.

(6a) Contrapartidele centrale se asigură că informațiile referitoare la tranzacții sau la clienți primite în legătură cu contracte cu instrumente financiare derivate extrabursiere care sunt compensate în temeiul prezentului regulament sunt utilizate exclusiv în scopul îndeplinirii cerințelor sale și nu sunt folosite sau exploatate comercial, cu excepția cazului în care clientul cărui îi aparțin informațiile își dă în prealabil acordul scris în acest sens.

(7) Contrapartidele centrale **fac publice în mod gratuit** sistemul de guvernare și regulile care le sunt aplicabile, **inclusiv criteriile de eligibilitate pentru membrii compensatori.**

(8) Contrapartidele centrale sunt supuse unor controale de audit frecvente și independente. Rezultatele acestor controale se transmit consiliului de administrație și se pun la dispoziția autorității competente.

(9) **Pentru a se asigura aplicarea uniformă a prezentului articol, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze conținutul minim al regulilor și al sistemului de guvernare menționate la alineatele (1)-(8).**

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la data de 30 iunie 2012.

Marți, 5 iulie 2011

Comisiei îi este delegată competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf I în conformitate cu **articolele 10-14** din **Regulamentul (UE) nr. 1095/2010**. [AM 19]

I

Articolul 25

Conducerea și consiliul de administrație

(1) Personalul de conducere are o bună reputație și o experiență suficientă pentru a asigura administrarea sănătoasă și prudentă a contrapartidei centrale.

(2) Consiliul de administrație al contrapartidei centrale are în componența sa membri independenți în proporție de cel puțin o treime și în număr minim de doi. **Clienții membrilor compensatori sunt reprezentați în consiliul de administrație.** Remunerarea membrilor independenți și a celorlalți membri fără funcție executivă ai consiliului de administrație nu este legată de rezultatele contrapartidei centrale.

Membrii consiliului, inclusiv cei independenți, au o bună reputație și cunoștințe de specialitate **corespunzătoare** în domeniul serviciilor financiare, al administrării riscului și al serviciilor de compensare.

(3) Contrapartidele centrale stabilesc cu claritate rolurile și responsabilitățile consiliului de administrație și pun procesul-verbal al ședințelor consiliului la dispoziția autorității competente **și a auditorilor.**

Articolul 26

Comitetul de risc

(1) Contrapartidele centrale instituie un comitet de risc compus din **diferite grupuri de reprezentanți, inclusiv reprezentanți ai membrilor lor compensatori, clienți ai membrilor lor compensatori, experți independenți și reprezentanți ai autorității competente pentru contrapartida centrală, cu condiția ca reprezentanții clienților să fie diferiți de reprezentanții membrilor compensatori. Niciunul dintre grupurile de reprezentanți nu deține majoritatea în comitetul de risc.** Comitetul de risc poate invita la ședințele sale angajați ai contrapartidei centrale, fără ca aceștia să aibă drept de vot. Recomandările comitetului de risc sunt independente de orice influență directă din partea conducerii contrapartidei centrale.

(2) Contrapartidele centrale stabilesc cu claritate mandatul comitetului de risc, sistemul de guvernanță adoptat pentru a garanta independența acestuia, procedurile operaționale, criteriile de admitere și mecanismul de alegere a membrilor comitetului. Sistemul de guvernanță **este accesibil public autorităților competente** și prevede cel puțin faptul că acest comitet este prezidat de un **expert** independent, este în subordinea directă a consiliului de administrație **sau, în cazul unei structuri organizatorice duale, a comitetului executiv** și se reunește în ședințe regulate.

(3) Comitetul de risc oferă recomandări consiliului de administrație **sau, în cazul unei structuri organizatorice duale, comitetului executiv** cu privire la măsurile care pot afecta administrarea riscurilor contrapartidei centrale, cum ar fi, de exemplu, o modificare semnificativă a modelului de risc, a procedurilor în caz de nerespectare a obligațiilor de plată, a criteriilor de acceptare a membrilor compensatori, compensarea unor noi categorii de instrumente financiare **sau externalizarea anumitor funcții.** Nu sunt necesare recomandări ale comitetului de risc pentru operațiunile zilnice ale contrapartidei centrale. În situații de urgență **se depun eforturi rezonabile pentru consultarea comitetului de risc.**

(4) Fără a aduce atingere dreptului autorităților competente de a fi corect informate, membrii comitetului de risc sunt supuși obligației de confidențialitate. Atunci când președintele comitetului de risc constată că un membru se află într-o situație de conflict de interese efectiv sau potențial în raport cu o anumită chestiune, membrul respectiv nu are dreptul de a vota asupra acelei chestiuni.

Marți, 5 iulie 2011

(5) Contrapartidele centrale informează de îndată autoritatea competentă în legătură cu orice decizie a consiliului de administrație de a nu urma recomandările făcute de comitetul de risc.

(6) Contrapartidele centrale permit clienților membrilor compensatori să devină membri ai comitetului de risc sau instituie mecanisme adecvate de consultare care să garanteze că interesele clienților membrilor compensatori sunt reprezentate corespunzător.

Articolul 27

Evidența datelor

(1) Contrapartidele centrale păstrează pentru o perioadă de cel puțin **cinci ani** toate datele referitoare la serviciile prestate și la activitățile desfășurate, pentru a permite autorității competente să monitorizeze respectarea de către contrapartidele centrale a cerințelor prezentului regulament.

(2) Contrapartidele centrale păstrează, pentru o perioadă de cel puțin **cinci ani** de la încetarea contractelor, toate informațiile referitoare la contractele pe care le-au procesat. Informațiile permit cel puțin identificarea clauzelor inițiale ale unei tranzacții, înainte de compensarea acestora de către contrapartida centrală în cauză.

(3) Contrapartidele centrale pun la dispoziția autorității competente și a AEVMP, la cerere, evidențele și informațiile menționate la alineatele (1) și (2) și toate informațiile referitoare la pozițiile contractelor care au fost compensate, indiferent de locul de executare a tranzacțiilor.

(4) **Pentru a se asigura aplicarea uniformă a prezentului articol, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze detaliile evidențelor și ale informațiilor care trebuie păstrate, menționate la alineatele (1) și (2) și, dacă este cazul, o perioadă mai lungă de păstrare a evidențelor.**

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la data de 30 iunie 2012.

Comisiei îi este delegată competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf ■ în conformitate cu **articolele 10-14** din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. **[AM 19]**

■

(5) Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a alineatelor (1) și (2), **AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru** a stabili formatul evidențelor și al informațiilor care trebuie păstrate. **AEVMP înaintează aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare Comisiei până la data de 30 iunie 2012.**

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiectele standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf ■ în conformitate cu **articolul 15** din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

■

Articolul 28

Accionari și asociați care dețin o participație calificată

(1) Autoritatea competentă nu acordă autorizația unei contrapartide centrale înainte de a i se comunica identitatea acționarilor sau a asociaților, direcți sau indirecti, persoane fizice sau juridice, care dețin o participație calificată și valoarea acestei participații.

Marți, 5 iulie 2011

(2) Autoritatea competentă refuză acordarea autorizației unei contrapartide centrale dacă, ținând cont de necesitatea unei administrări sănătoase și prudente a contrapartidei centrale, nu are certitudinea că acționarii sau asociații cu participatii calificate au calitățile adecvate.

(3) În cazul în care există legături strânse între contrapartida centrală și alte persoane fizice sau juridice, autoritatea competentă nu eliberează autorizația decât dacă aceste legături nu o împiedică să își exercite în mod eficient funcția de supraveghere.

(4) Dacă persoanele menționate la alineatul (1) exercită o influență care poate prejudicia administrarea sănătoasă și prudentă a contrapartidei centrale, autoritatea competentă ia măsurile necesare pentru a pune capăt acestei situații **sau retrage autorizația contrapartidei centrale**.

(5) Autoritatea competentă refuză autorizarea în cazul în care actele cu putere de lege sau actele administrative ale unei țări terțe aplicabile uneia sau mai multor persoane fizice sau juridice cu care contrapartida centrală are legături strânse sau anumite dificultăți legate de aplicarea actelor respective o împiedică să își exercite în mod eficient funcția de supraveghere.

Articolul 29

Informarea autorităților competente

(1) Contrapartidele centrale notifică autorității competente **a statului membru în care sunt stabilite** orice modificare la nivelul conducerii și îi furnizează acesteia toate informațiile necesare pentru a evalua dacă membrii consiliului de administrație au o reputație bună și o experiență suficientă.

În cazul în care comportamentul unui membru al consiliului de administrație este susceptibil de a prejudicia administrarea sănătoasă și prudentă a contrapartidei centrale, autoritatea competentă ia măsurile care se impun, inclusiv înlăturarea membrului respectiv din consiliul de administrație.

(2) Orice persoană fizică sau juridică, acționând individual sau concertat (denumită în continuare „achizitorul potențial”), care a decis fie să achiziționeze, direct sau indirect, o participație calificată într-o contrapartidă centrală, fie să majoreze, direct sau indirect, o participație calificată într-o contrapartidă centrală, astfel încât proporția drepturilor de vot sau a capitalului deținut să fie egală sau mai mare de 10 %, 20 %, 30 % sau 50 % sau astfel încât contrapartida centrală să devină filiala sa (denumită în continuare „achiziția propusă”), notifică în prealabil în scris autoritățile competente ale contrapartidei centrale în cadrul căreia intenționează să achiziționeze sau să majoreze o participație calificată, indicând valoarea participației vizate și informațiile pertinente menționate la articolul 30 alineatul (4).

Orice persoană fizică sau juridică care a decis să vândă, direct sau indirect, o participație calificată într-o contrapartidă centrală (denumită în continuare „vânzătorul potențial”), notifică în prealabil în scris autoritatea competentă, indicând mărimea participației vizate. Persoana respectivă notifică, de asemenea, autoritatea competentă atunci când decide să își reducă participația calificată, astfel încât proporția drepturilor de vot sau a capitalului deținut să scadă sub 10 %, 20 %, 30 % sau 50 % sau astfel încât contrapartida centrală să înceteze să mai fie filiala sa.

Autoritatea competentă transmite achizitorului sau vânzătorului potențial, imediat și în orice caz termen de două zile lucrătoare de la primirea notificării menționate la alineatul (2) sau de la primirea informațiilor menționate la alineatul (3), o confirmare scrisă de primire.

Autoritatea competentă are la dispoziție o perioadă de cel mult șaiszeci de zile lucrătoare de la data confirmării scrise de primire a notificării și a tuturor documentelor care trebuie anexate notificării pe baza listei menționate la articolul 30 alineatul (4) (denumită în continuare „perioada de evaluare”), pentru a efectua evaluarea menționată la articolul 30 alineatul (1) (denumită în continuare „evaluarea”).

Marți, 5 iulie 2011

În momentul transmiterii confirmării de primire, autoritatea competentă comunică achizitorului sau vânzătorului potențial data de expirare a perioadei de evaluare.

(3) În cursul perioadei de evaluare, dar nu mai târziu de cea de-a cincizecea zi lucrătoare a perioadei respective, autoritatea competentă poate, dacă este necesar, să solicite informațiile suplimentare necesare pentru finalizarea evaluării. Această solicitare se face în scris, precizându-se informațiile suplimentare necesare.

Perioada de evaluare se întrerupe între data solicitării de informații de către autoritatea competentă și data primirii răspunsului achizitorului potențial la această solicitare. Întreruperea nu poate depăși douăzeci de zile lucrătoare. Eventualele solicitări suplimentare formulate de autoritatea competentă în vederea completării sau clarificării informațiilor sunt la discreția autorității competente, dar nu pot conduce la întreruperea perioadei de evaluare.

(4) Autoritatea competentă poate prelungi perioada de întrerupere menționată la alineatul (3) paragraful al doilea cu până la 30 de zile lucrătoare în cazul în care achizitorul sau vânzătorul potențial este:

(a) stabilit sau supus unor reglementări din afara Uniunii;

(b) o persoană fizică sau juridică care nu face obiectul supravegherii în temeiul prezentului regulament sau al Directivelor 73/239/EEC, 85/611/CEE a Consiliului din 20 decembrie 1985 de coordonare a actelor cu putere de lege și actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) ⁽¹⁾, 92/49/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992 de coordonare a actelor cu putere de lege și actelor administrative privind asigurarea generală directă ⁽²⁾, sau directivele 2002/83/EC, 2003/41/EC, 2004/39/EC, 2005/68/EC, 2006/48/EC, 2009/65/EC sau 2011/61/EU.

(5) În cazul în care, la finalizarea evaluării, autoritatea competentă decide să se opună achiziției propuse, aceasta informează în scris achizitorul potențial în termen de două zile lucrătoare și fără a depăși perioada de evaluare, indicând motivele care au stat la baza acestei decizii. În conformitate cu legislația națională, la cererea achizitorului potențial, se poate pune la dispoziția publicului o motivare corespunzătoare a deciziei. Statele membre pot permite însă autorităților competente să facă publică motivarea respectivă și în absența unei cereri din partea achizitorului potențial.

(6) Dacă autoritatea competentă nu se opune achiziției propuse în perioada de evaluare, achiziția se consideră aprobată.

(7) Autoritatea competentă poate stabili un termen maxim pentru finalizarea achiziției propuse, pe care îl poate prelungi, dacă este necesar.

(8) Statele membre nu pot impune, pentru notificarea autorității competente și pentru aprobarea de către aceasta a achizițiilor directe sau indirecte de capital sau de drepturi de vot, cerințe mai stricte decât cele prevăzute în prezentul regulament.

Articolul 30

Evaluarea

(1) La examinarea notificării prevăzute la articolul 29 alineatul (2) și a informațiilor menționate la articolul 29 alineatul (3), pentru a asigura administrarea sănătoasă și prudentă a contrapartidei centrale vizate de achiziția propusă și ținând seama de influența probabilă a achizitorului potențial asupra contrapartidei centrale, autoritatea competentă evaluează caracterul adecvat al achizitorului potențial, precum și soliditatea financiară a achiziției propuse, pe baza tuturor criteriilor următoare:

⁽¹⁾ JO L 375, 31.12.1985, p. 3.

⁽²⁾ JO L 228, 11.8.1992, p. 1.

Marți, 5 iulie 2011

- (a) reputația și soliditatea financiară a achizitorului potențial;
- (b) reputația și experiența oricărei persoane care va conduce activitatea contrapartidei centrale în urma achiziției propuse;
- (c) capacitatea sau incapacitatea contrapartidei centrale de a respecta dispozițiile prezentului regulament în mod continuu;
- (d) existența unor motive rezonabile de a suspecta că este în curs sau a avut loc o operațiune sau o tentativă de spălare de bani sau de finanțare a unor acte de terorism în înțelesul articolului (1) din Directiva 2005/60/CE în legătură cu achiziția propusă sau că achiziția propusă ar putea crește riscul unor asemenea acte.

La evaluarea solidității financiare a achizitorului potențial, autoritatea competentă acordă o atenție specială tipului de activități desfășurate și preconizate în cadrul contrapartidei centrale vizate de achiziția propusă.

La evaluarea capacității contrapartidei centrale de a respecta dispozițiile prezentului regulament, autoritatea competentă verifică în special dacă grupul din care contrapartida centrală va face parte are o structură care permite exercitarea unei supravegheri eficace, schimbul eficace de informații între autoritățile competente și stabilirea repartizării responsabilităților între autoritățile competente.

(2) Autoritățile competente se pot opune achiziției propuse numai dacă există motive rezonabile în acest sens pe baza criteriilor prevăzute la alineatul (1) sau dacă informațiile furnizate de achizitorul potențial sunt incomplete.

(3) Statele membre nu impun condiții prealabile în ceea ce privește nivelul participației care urmează să fie achiziționată și nici nu permit autorităților lor competente să examineze achiziția propusă din punctul de vedere al nevoilor economice ale pieței.

(4) Statele membre fac publică o listă cu informațiile necesare pentru a realiza evaluarea și care trebuie furnizate autorităților competente în momentul notificării prevăzute la articolul 29 alineatul (2). Informațiile solicitate trebuie să fie proporționale și adaptate la natura achizitorului potențial și a achiziției propuse. Statele membre nu solicită informații care nu prezintă relevanță pentru o evaluare prudentială.

(5) Prin derogare de la articolul 29 alineatele (2), (3) și (4), în cazul în care două sau mai multe achiziții sau majorări propuse de participații calificate pentru aceeași contrapartidă centrală au fost notificate autorităților competente, aceasta tratează achizitorii potențiali în mod nediscriminatoriu.

(6) Autoritățile competente implicate se consultă reciproc pentru efectuarea evaluării, atunci când achizitorul potențial este:

- (a) ***o altă contrapartidă centrală***, o instituție de credit, o întreprindere de asigurare, o întreprindere de reasigurare, o societate de investiții, un operator de piață, un operator al unui sistem de decontare a titlurilor de valoare, o societate de administrare a OPCVM-urilor sau un administrator al unui fond de investiții alternative autorizat într-un alt stat membru;
- (b) societatea-mamă ***a altei contrapartide centrale***, a unei instituții de credit, a unei întreprinderi de asigurare, a unei întreprinderi de reasigurare, a unei societăți de investiții, a unui operator de piață, a unui operator al unui sistem de decontare a titlurilor de valoare, a unei societăți de administrare a OPCVM-urilor sau a unui administrator al unui fond de investiții alternative autorizat într-un alt stat membru;

Marți, 5 iulie 2011

- (c) o persoană fizică sau juridică care controlează **o altă contrapartidă centrală**, o instituție de credit, o întreprindere de asigurare, o întreprindere de reasigurare, o societate de investiții, un operator de piață, un operator al unui sistem de decontare a titlurilor de valoare, o societate de administrare a OPCVM-urilor sau un administrator al unui fond de investiții alternative autorizat într-un alt stat membru.

(7) Autoritățile competente își furnizează reciproc informații esențiale sau relevante pentru evaluare, fără întârzieri nejustificate. Acestea își comunică, la cerere, orice informație relevantă și, din proprie inițiativă, orice informație esențială. Orice decizie a autorității competente care a autorizat contrapartida centrală vizată de achiziția propusă indică eventualele opinii sau rezerve formulate de autoritatea competentă responsabilă de achizițorul potențial.

Articolul 31

Conflictul de interese

(1) Contrapartidele centrale mențin și aplică reguli organizaționale și administrative scrise eficiente pentru identificarea și administrarea conflictelor de interese care pot apărea între ele, inclusiv managerii și personalul lor sau orice persoană legată de ele direct sau indirect printr-un raport de control sau de legături strânse, și membrii lor compensatori sau clienții acestora sau între aceștia. Contrapartidele centrale mențin și aplică proceduri de soluționare adecvate **pentru eliminarea conflictelor de interese**.

(2) Atunci când regulile organizaționale sau administrative ale unei contrapartide centrale pentru administrarea conflictelor de interese nu sunt suficiente pentru a garanta, cu un grad rezonabil de certitudine, prevenirea riscurilor de prejudiciere a intereselor unui membru compensator sau ale unui client, contrapartida centrală în cauză îi descrie cu claritate membrului compensator natura generală sau sursele conflictelor de interese, înainte de a accepta noi tranzacții din partea acestuia. ■

(3) Atunci când contrapartida centrală este o societate-mamă sau o filială, regulile scrise iau totodată în considerare toate circumstanțele de care contrapartida centrală are sau ar trebui să aibă cunoștință și care pot duce la un conflict de interese ce decurge din structura și activitățile altor întreprinderi cu care contrapartida centrală are o relație de societate-mamă sau de filială.

(4) Regulile scrise stabilite conform alineatului (1) cuprind următoarele:

(a) circumstanțele care constituie sau pot da naștere unui conflict de interese care riscă să prejudicieze interesele unuia sau ale mai multor membri compensatori sau clienți;

(b) procedurile care trebuie urmate și măsurile care trebuie adoptate pentru gestionarea conflictelor respective.

(5) Contrapartidele centrale iau toate măsurile rezonabile pentru a preveni utilizarea abuzivă a informațiilor păstrate în sistemele lor și împiedică utilizarea acestor informații pentru alte activități economice. Informațiile sensibile înregistrate de o contrapartidă centrală nu pot fi utilizate în scop comercial de nicio altă persoană fizică sau juridică cu care contrapartida centrală respectivă are o relație de societate-mamă sau de filială.

Articolul 32

Continuitatea activității

(1) Contrapartidele centrale prevăd, aplică și mențin o politică adecvată de continuitate a activității și un plan de recuperare în caz de dezastru cu scopul de a asigura conservarea funcțiilor lor, reluarea rapidă a operațiunilor și îndeplinirea obligațiilor. Planul permite cel puțin reluarea tuturor tranzacțiilor aflate în curs în momentul întreruperii, pentru a permite contrapartidei centrale să continue să funcționeze în condiții de certitudine și să efectueze compensarea la data stabilită.

Marți, 5 iulie 2011

(1a) *Contrapartidele centrale stabilesc, aplică și mențin o procedură adecvată pentru a asigura decontarea corectă și la timp sau transferul activelor clienților în caz de retragere a autorizației în urma unei decizii luate conform articolului 16.*

(2) *Pentru a se asigura aplicarea uniformă a prezentului articol, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să specifice conținutul minim al planului de continuitate a activității și nivelul minim al serviciilor pe care trebuie să îl garanteze planul de recuperare în caz de dezastru.*

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la data de 30 iunie 2012.

Comisiei îi este delegată competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. [AM 19]

■

Articolul 32a

Procesarea automată a operațiunilor

(1) *Pentru a promova procesarea automată a operațiunilor (straight-through processing- STP) în întregul flux al tranzacțiilor, contrapartidele centrale folosesc sau adaptează în sistemele lor pentru participanții și infrastructurile de piață cu care au o interfață, în procedurile de comunicare cu participanții și cu infrastructurile de piață cu care au o interfață, procedurile și standardele internaționale de comunicare relevante pentru mesagerie și date de referință pentru a facilita compensarea și decontarea eficientă în cadrul sistemelor.*

(2) *Pentru a asigura aplicarea uniformă, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să specifice procesul de definire a procedurilor și standardelor de comunicare internaționale pentru mesagerie și date de referință care trebuie considerate relevante în sensul alineatului (1).*

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la data de 30 iunie 2012.

Comisiei îi este delegată competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. [AM 19]

Articolul 33

Externalizarea

(1) Atunci când o contrapartidă centrală externalizează funcții operaționale, servicii sau activități, aceasta rămâne pe deplin răspunzătoare de îndeplinirea tuturor obligațiilor care îi revin în temeiul prezentului regulament și respectă în orice moment condițiile următoare:

- (a) externalizarea nu atrage după sine delegarea responsabilității contrapartidei centrale;
- (b) relația și obligațiile contrapartidei centrale față de membrii săi compensatori sau, dacă este cazul, clienții lor, rămân neschimbate;
- (c) condițiile de autorizare a contrapartidei centrale rămân neschimbate;

Marți, 5 iulie 2011

- (d) externalizarea nu împiedică exercitarea funcțiilor de supraveghere și control, **inclusiv accesul la fața locului la informațiile aferente disponibile la furnizorul de servicii;**
- (e) externalizarea nu are ca efect privarea contrapartidei centrale de sistemele și mijloacele de control necesare pentru gestionarea riscurilor cu care se confruntă;
- (ea) **furnizorul de servicii aplică cerințe privind continuitatea activității echivalente celor care ar trebui respectate de contrapartida centrală conform cadrului său intern de supraveghere;**
- (f) contrapartida centrală păstrează expertiza **și resursele necesare** pentru a evalua calitatea serviciilor prestate și adecvarea capitalului și a structurii organizatorice a prestatorului de servicii și pentru a superviza cu eficacitate funcțiile externalizate și a gestiona riscurile aferente externalizării; contrapartida centrală supervisează aceste funcții și gestionează riscurile respective în permanență;
- (g) contrapartida centrală are acces direct la informațiile pertinente ale funcțiilor externalizate;
- (h) **atunci când este necesar și fără a aduce atingere responsabilității contrapartidei centrale de se conforma cerințelor prezentului regulament,** furnizorul de servicii cooperează cu autoritatea competentă în privința funcțiilor externalizate;
- (i) furnizorul de servicii protejează informațiile sensibile și confidențiale legate de contrapartida centrală și de membrii săi compensatori și clienți. **În cazul în care furnizorul de servicii își are sediul într-un stat terț, standardele de protecție a datelor din acest stat terț trebuie să fie echivalente cu standardele de protecție a datelor în vigoare în Uniune.**
- (ia) **furnizorul de servicii se supune în țara în care are sediul aceluiași regim juridic ca și contrapartida centrală în ceea ce privește continuitatea activității și protecția datelor;**
- (ib) **activitățile legate de gestionarea riscurilor nu se externalizează.**
- (2) Autoritatea competentă impune contrapartidei centrale obligația de a defini și repartiza cu claritate drepturile și obligațiile sale și cele ale prestatorului de servicii în cadrul unui acord scris.
- (3) Contrapartidele centrale pun la dispoziția autorității competente, la cerere, toate informațiile necesare pentru ca aceasta să poată evalua conformitatea desfășurării activităților externalizate cu cerințele prezentului regulament.

Capitolul 2

Reguli de conduită

Articolul 34

Dispoziții generale

- (1) Atunci când prestează servicii membrilor săi compensatori și, dacă este cazul, clienților acestora, contrapartida centrală trebuie să acționeze corect și cu profesionalism, pentru a servi interesele acestor membri compensatori și clienți, și să practice o administrare sănătoasă a riscurilor.
- (2) Contrapartidele centrale trebuie să aibă reguli **accesibile**, transparente **și echitabile** pentru gestionarea **promptă a reclamațiilor**.

Marți, 5 iulie 2011

Articolul 35

Condiții de participare

(1) Contrapartidele centrale stabilesc categoriile de membri compensatori admisibili și criteriile de admitere. Aceste criterii sunt nediscriminatorii, transparente și obiective, pentru a asigura accesul deschis și echitabil la contrapartida centrală și pentru ca membrii compensatori să aibă resurse și capacitate operațională suficiente pentru a-și îndeplini obligațiile care decurg din participarea la o contrapartidă centrală. Criteriile care restricționează accesul sunt permise numai în măsura în care au obiectivul de a controla riscul la care este expusă contrapartida centrală. **Instituțiile financiare nu trebuie să fie împiedicate în mod necompetitiv sau nerezonabil să devină membri compensatori.**

(2) Contrapartidele centrale se asigură de aplicarea în permanență a criteriilor menționate la alineatul (1) și au acces rapid la informațiile pertinente pentru evaluarea acestei aplicări. Contrapartidele centrale efectuează, cel puțin o dată pe an, o examinare completă a respectării prevederilor prezentului articol de către membrii lor compensatori.

(3) Membrii compensatori care compensează tranzacții în numele clienților lor trebuie să dispună de resurse financiare și capacitate operațională suplimentare suficiente pentru realizarea acestei activități. **Normele contrapartidei centrale privind membrii compensatori trebuie să îi permită colectarea de informații de bază pentru identificarea, monitorizarea și gestionarea concentrațiilor relevante de riscuri legate de furnizarea de servicii către clienți.** Membrii compensatori informează contrapartida centrală, la cerere, în legătură cu criteriile și dispozițiile adoptate pentru a le permite clienților lor să aibă acces la serviciile contrapartidei centrale. **Răspunderea pentru supravegherea clienților, precum și pentru respectarea obligațiilor acestora rămâne în sarcina membrilor compensatori. Criteriile respective trebuie să fie nediscriminatorii.**

(4) Contrapartidele centrale trebuie să dispună de proceduri obiective și transparente pentru suspendarea și pentru retragerea în mod ordonat a membrilor compensatori care nu mai îndeplinesc criteriile menționate la alineatul (1).

(5) Contrapartidele centrale pot refuza accesul membrilor compensatori care îndeplinesc criteriile menționate la alineatul (1) numai dacă motivează această decizie în scris și pe baza unei analize exhaustive a riscurilor.

(6) Contrapartidele centrale le pot impune membrilor compensatori obligații suplimentare specifice, cum este, de exemplu, participarea la licitații pentru pozițiile unui membru compensator aflat în situație de default. Aceste obligații suplimentare trebuie să fie proporționale cu riscul creat de membrul compensator și nu limitează participarea la anumite categorii de membri compensatori.

Articolul 36

Transparență

(1) Contrapartidele centrale fac publice prețurile și comisioanele aferente serviciilor pe care le prestează. Ele fac publice prețurile și comisioanele aferente **fiecărui serviciu** și **fiecărei funcții** furnizate separat, inclusiv reducerile și rabaturile și condițiile pentru a beneficia de acestea. Contrapartidele centrale permit membrilor lor compensatori și, dacă este cazul, clienților acestora, accesul separat la fiecare serviciu.

(2) Contrapartidele centrale informează membrii compensatori și clienții în legătură cu riscurile **economice** aferente serviciilor furnizate.

(3) Contrapartidele centrale fac publice **membrilor lor compensatori și autorității competente** informațiile legate de prețuri utilizate la calcularea expunerilor la sfârșitul zilei față de membrii compensatori.

Marți, 5 iulie 2011

Contrapartidele centrale fac publice volumele tranzacțiilor compensate pentru fiecare categorie de instrumente **compensate de contrapartida centrală în mod agregat.**

(3a) **Contrapartidele centrale fac publice cerințele operaționale și tehnice legate de protocoalele de comunicare care cuprind conținutul și formatul mesajelor folosite pentru a interacționa cu părți terțe, inclusiv cu cele menționate la articolul 5.**

(3b) **Contrapartidele centrale fac publice orice acte de încălcare de către membrii compensatori a criteriilor menționate la articolul 35 alineatele (1) și (2), cu excepția cazurilor în care autoritatea competentă, după consultarea AEVMP, consideră că divulgarea acestor informații ar putea constitui o amenințare la adresa stabilității financiare sau a încrederii în piețe.**

Articolul 37

Segregare și portabilitate

(1) **Contrapartidele centrale țin o evidență și o contabilitate care să le permită, în orice moment și fără întârziere, să identifice și să segregate activele și pozițiile unui membru compensator de activele și pozițiile oricărui alt membru compensator și de activele proprii. În cazul în care o contrapartidă centrală efectuează un depozit de active și fonduri la o parte terță, aceasta se asigură că activele și fondurile ce aparțin unui membru compensator sunt separate de activele și fondurile ce aparțin contrapartidei centrale sau altor membri compensatori și de activele și fondurile ce aparțin respectivei terțe părți.**

(2) **Membrul compensator distinge în cadrul unor conturi diferite deținute la o contrapartidă centrală pozițiile membrului compensator respectiv de cele ale clienților săi.**

(2a) **Membrii compensatori disting în cadrul unor conturi diferite deținute la o contrapartidă centrală pozițiile fiecărui client („segregare completă”). Membrii compensatori acordă clienților posibilitatea de a-și înregistra pozițiile deținute la o contrapartidă centrală în conturi colective prin depunerea unei cereri scrise în care solicită acest lucru.**

(3) **Contrapartidele centrale și membrii compensatori fac publice nivelurile de protecție și costurile aferente diferitelor niveluri de segregare pe care le oferă. Detaliile diferitelor niveluri de segregare includ o descriere a principalelor implicații juridice ale nivelurilor respective de segregare oferite, inclusiv informații despre legislația aplicabilă privind insolvența din jurisdicția competentă. Contrapartidele centrale solicită membrilor compensatori să își informeze clienții despre aceste riscuri și costuri.**

(3a) **Contrapartida centrală ține evidențe care să îi permită, în orice moment și fără întârziere, să identifice activele înscrise în fiecare cont ținut în conformitate cu prezentul articol.**

(3b) **Contrapartida centrală își structurează contractele pentru a garanta că, în cazul în care se aplică segregarea completă, aceasta poate facilita transferul pozițiilor și garanțiilor clienților unui membru aflat în situație de default către unul sau mai mulți participanți.**

(4) **Cu condiția ca un client să beneficieze de segregare completă, se aplică anexa III partea 2 punctul 6 din Directiva 2006/48/CE.**

(5) **Statele membre garantează că legislația internă privind insolvența include derogări suficiente pentru a permite contrapartidelor centrale să îndeplinească obiectivele și cerințele menționate în aceste dispoziții.**

Marți, 5 iulie 2011

Printre evenimentele declanșatoare în cauză se numără insolvența unui membru compensator și evenimente conexe precum neîndeplinirea obligațiilor existente.

Pentru a se asigura aplicarea uniformă a prezentului articol, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze în detaliu evenimentele relevante.

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la data de 30 iunie 2012.

Comisiei îi este delegată competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la al treilea paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. [AM 19]

Capitolul 3

Cerințe prudențiale

Articolul 38

Administrarea expunerilor

Contrapartida centrală măsoară și evaluează lichiditatea și expunerile de credit față de fiecare membru compensator și, dacă este cazul, față de o altă contrapartidă centrală cu care a încheiat un acord de interoperabilitate, în timp cvasi-real. **Contrapartida centrală trebuie, atunci când este posibil, să identifice, să monitorizeze și să administreze riscurile potențiale asociate cu tranzacțiile de compensare ale membrilor compensatori efectuate în numele clienților.** Contrapartida centrală are un acces rapid și pe bază nediscriminatorie la sursele adecvate de stabilire a prețurilor pentru a-și măsura expunerile în mod eficient. **Acest acces trebuie să se realizeze la un cost rezonabil și cu respectarea drepturilor internaționale de proprietate intelectuală.**

Articolul 39

Cerințe de marjă

(1) Contrapartida centrală impune, cere și colectează marje de la membrii săi compensatori și, dacă este cazul, de la contrapartidele centrale cu care a încheiat acorduri de interoperabilitate, pentru a-și limita expunerile de credit. **Autoritățile competente asigură respectarea de către contrapartidele centrale a standardelor privind marja minimă menționate la alineatul (5). Aceste standarde minime sunt adaptate în funcție de nivelul de risc și sunt revizuite periodic pentru a reflecta condițiile de piață curente, în special ca răspuns la situații urgente, dacă se consideră că o astfel de acțiune va reduce riscurile sistemice.** Aceste marje trebuie să fie suficiente pentru a acoperi expunerile posibile despre care contrapartida centrală estimează că vor apărea până la lichidarea pozițiilor corespondente. Marjele trebuie să fie suficiente pentru a acoperi pierderile rezultate cel puțin din 99 % dintre variațiile expunerilor într-un interval de timp adecvat și să garanteze că contrapartida centrală își acoperă integral cu garanții expunerile față de toți membrii săi compensatori, iar dacă este cazul, și față de contrapartidele centrale cu care a încheiat acorduri de interoperabilitate, cel puțin zilnic.

În conformitate cu articolul 9 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, AEVMP poate recalibra cerințele de marjă în situații de urgență dacă acest lucru este necesar pentru a reduce riscurile sistemice.

(2) Pentru fixarea marjelor, contrapartida centrală adoptă modele și parametri care să surprindă caracteristicile de risc ale produselor compensate și să ia în calcul intervalul dintre colectările marjelor, lichiditatea pieței și posibilitatea apariției unor modificări pe durata tranzacției. Modelele și parametrii trebuie validați de către autoritatea competentă și trebuie să facă obiectul unui aviz **în conformitate cu** articolul 15.

(3) Contrapartida centrală cere și colectează marjele pe durata unei zile (intraday), cel puțin atunci când pragurile predefinite sunt depășite.

Marți, 5 iulie 2011

(3a) *Contrapartida centrală cere și colectează marjele potrivite să acopere pozițiile înregistrate în fiecare cont ținut în conformitate cu articolul 37 în ceea ce privește instrumentele financiare specifice. Contrapartida centrală poate calcula marjele pentru un portofoliu de instrumente financiare doar atunci când corelația de preț în rândul instrumentelor financiare incluse în portofoliu este puternică și stabilă.*

■

(5) *Pentru a se asigura aplicarea uniformă a prezentului articol, AEVMP, după consultarea ABE, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze procentul și intervalul de timp adecvate menționate la alineatul (1) care trebuie luate în considerare pentru diversele categorii de instrumente financiare, precum și condițiile menționate la alineatul (3a).*

După consultarea ABE, AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 iunie 2012.

Comisiei îi este delegată competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf ■ în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. [AM 19]

■

Articolul 40

Fondul de garantare

(1) *Pentru a limita și mai mult expunerile de credit față de membrii săi compensatori, contrapartida centrală menține un fond de garantare pentru acoperirea pierderilor care depășesc pierderile ce trebuie acoperite prin cerințele de marjă menționate la articolul 39, care decurg din situația de default a unuia sau mai multor membri compensatori, inclusiv deschiderea unei proceduri de insolvență.*

(2) *Contrapartida centrală stabilește contribuțiile minime la fondul de garantare și criteriile de calculare a contribuției fiecărui membru compensator. Contribuțiile la fondul de garantare trebuie să fie proporționale cu expunerile fiecărui membru compensator, pentru a garanta că ele permit contrapartidei centrale cel puțin să reziste la situația de default a membrilor compensatori față de care are cele mai mari două expuneri.*

(2a) *Contrapartida centrală elaborează scenarii pentru condiții de piață extreme dar plauzibile. Scenariile iau în calcul și perioadele cele mai volatile experimentate de piețele pe care contrapartida centrală își oferă serviciile, precum și o gamă de scenarii viitoare potențiale. Scenariile iau în considerare vânzarea neașteptată a resurselor financiare și reducerea rapidă a lichidităților de pe piață. Valoarea fondului de garantare include marjele calculate, în conformitate cu articolul 39, referitoare la pozițiile legate de scenariile ipotetice.*

La calculul expunerilor de credit față de membrii săi compensatori, contrapartida centrală ține seama de următoarele:

(a) *expunerile fiecărui membru compensator conform înregistrărilor din fiecare cont ținut în conformitate cu articolul 37; și*

(b) *dacă profiturile provenite din pozițiile proprii pot fi folosite pentru a acoperi pierderile din pozițiile clienților.*

(3) *Contrapartida centrală poate institui mai multe fonduri de garantare pentru diferite categorii de instrumente pe care le compensează.*

Marți, 5 iulie 2011

(3a) Pentru a se asigura asigurarea uniformă a prezentului articol, AEVMP, după consultarea ABE, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze detaliile privind fondurile de garantare menționate la alineatele (1) și (3).

În strânsă cooperare cu SEBC, AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până cel târziu la 30 iunie 2012.

Comisiei îi este delegată competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. [AM 19]

Articolul 41

Alte mecanisme de control al riscului

(1) Pe lângă capitalul prevăzut la articolul 12, contrapartida centrală trebuie să dispună de suficiente resurse financiare disponibile pentru a acoperi pierderile potențiale care depășesc pierderile care urmează să fie acoperite de marje și de fondul de garantare. Aceste resurse pot include orice alt fond de compensare prevăzut de membrii compensatori sau de alte părți, acorduri de împărțire a riscurilor, asigurări, fondurile proprii ale contrapartidei centrale, garanții furnizate de societatea-mamă sau altele similare. Aceste resurse sunt puse gratuit la dispoziția contrapartidei centrale și nu se utilizează la acoperirea pierderilor din exploatare.

(2) **Fondul de garantare menționat la articolul 40 și celelalte resurse financiare menționate la alineatul (1) trebuie să permită în orice moment contrapartidei centrale să reziste pierderilor potențiale în condiții de piață extreme, dar plauzibile. O contrapartidă centrală elaborează scenarii cu condiții de piață extreme, dar plauzibile.**

(3) **Orice contrapartidă centrală își măsoară necesarul potențial de lichidități. O contrapartidă centrală trebuie să aibă în permanență acces la un nivel adecvat de lichidități pentru a-și desfășura serviciile și activitățile. În acest scop,** contrapartida centrală trebuie să obțină liniile de credit necesare sau alte mijloace similare pentru a-și acoperi nevoile de lichidități în cazul în care resursele financiare aflate la dispoziția sa nu pot fi accesate imediat. Fiecare membru compensator, societate-mamă sau filială a acestuia furnizează cel mult 25 % din liniile de credit de care are nevoie contrapartida centrală.

(4) Contrapartida centrală poate cere membrilor compensatori care nu se află în situație de default să furnizeze fonduri suplimentare în cazul apariției unei situații de default a unui alt membru compensator. Membrii compensatori ai unei contrapartide centrale trebuie să aibă o expunere limitată față de aceasta.

(5) Pentru a se asigura aplicarea uniformă a prezentului articol, AEVMP, după consultarea ABE, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze condițiile extreme menționate la alineatul (2) cărora contrapartidele centrale trebuie să le reziste.

După consultarea ABE, AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 iunie 2012.

Comisiei îi este delegată competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. [AM 19]

I

Articolul 42

Ordinea utilizării fondurilor în situații de default

(1) Contrapartidele centrale utilizează marjele depuse de membrul compensator aflat în situație de default cu prioritate față de celelalte resurse financiare pentru acoperirea pierderilor.

Marți, 5 iulie 2011

(2) Atunci când marjele depuse de membrul compensator aflat în situație de default nu sunt suficiente pentru acoperirea pierderilor suportate de contrapartida centrală, aceasta utilizează contribuția la fondul de garantare a membrului respectiv pentru acoperirea pierderilor.

(3) Contrapartidele centrale utilizează contribuțiile la fondul de garantare și alte contribuții ale membrilor compensatori care nu se află în situație de default numai după epuizarea contribuțiilor membrului aflat în situație de default și a fondurilor proprii menționate la articolul 41 alineatul (1).

(4) Contrapartidele centrale nu au dreptul de a utiliza marjele depuse de membrii compensatori care nu se află în situație de default pentru a acoperi pierderile care rezultă din situația de default a unui alt membru compensator.

Articolul 43

Cerințe în materie de garanții

(1) Contrapartidele centrale acceptă garanții foarte lichide, **de exemplu numerar, aur, obligațiuni de stat și obligațiuni corporative de înaltă calitate**, cu un risc de credit și de piață minim pentru acoperirea expunerilor **inițiale și curente** față de membrii compensatori. **În cazul contrapartidelor nefinanciare, contrapartidele centrale pot accepta garanții bancare, ținând seama de aceste garanții în evaluarea expunerii față de o bancă care exercită funcția de membru compensator.** Contrapartidele centrale aplică marje adecvate la valoarea activelor, care reflectă posibilitatea ca valoarea acestora să scadă în intervalul dintre ultima lor reevaluare și momentul probabil al lichidării lor. La stabilirea garanțiilor acceptabile și a marjelor corespondente, contrapartidele centrale iau în calcul riscul de lichiditate care rezultă în urma situației de default a unui participant la piață și riscul de concentrare pe anumite active care poate apărea într-un asemenea caz. **Aceste standarde minime sunt adaptate în funcție de nivelul de risc și sunt revizuite periodic pentru a reflecta condițiile de piață curente, în special ca răspuns la situații urgente, dacă se consideră că o astfel de acțiune va reduce riscurile sistemice.**

(2) Dacă este adecvat și suficient de prudent, contrapartidele centrale pot accepta ca garanție pentru acoperirea cerințelor de marjă activul suport al contractului cu instrumente financiare derivate sau al instrumentului financiar care generează expunerea contrapartidei centrale.

(3) **Pentru a se asigura aplicarea uniformă a prezentului articol, AEVMP, după consultarea CERS și ABE, elaborează proiecte de** standarde tehnice de reglementare care să precizeze tipul de garanții care pot fi considerate foarte lichide și marjele menționate la alineatul (1).

După consultarea SEBC și ABE, AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până cel târziu la 30 iunie 2012.

Comisiei îi este delegată competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu **articolele 10-14** din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. [AM 19]

■

Articolul 44

Politica de investiții

(1) Contrapartidele centrale își investesc resursele financiare numai în instrumente financiare foarte lichide, cu un risc de piață și de credit minim, **de exemplu în rezerve constituite la o bancă centrală din UE.** Investițiile trebuie să poată fi lichidate rapid, cu un efect negativ minim asupra prețurilor.

Marți, 5 iulie 2011

(1a) Capitalul, împreună cu rezultatul și rezervele unei contrapartide centrale care nu sunt investite în conformitate cu alineatul (1), nu se ia în considerare în sensul articolului 12 alineatul (2).

(2) Instrumentele financiare depuse ca marje se depun la operatori ai sistemelor de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare care garantează un acces nediscriminatoriu al contrapartidelor centrale și protecția deplină a instrumentelor respective. Contrapartidele centrale trebuie să aibă un acces rapid la instrumentele financiare, în caz de necesitate. **Contrapartidele centrale trebuie să exercite un control riguros asupra reipotecării garanțiilor membrilor compensatori, sub rezerva examinării acestei reipotecări de către AEVMP.**

(3) Contrapartidele centrale nu își investesc capitalul sau sumele care rezultă din cerințele menționate la articolele 39, 40 și 41 în propriile lor titluri de valoare sau în cele ale societății-mamă sau ale filialei lor.

(4) Contrapartidele centrale țin cont de expunerile lor globale la riscul de credit față de debitorii individuali atunci când iau deciziile de investiții și se asigură că expunerea globală față de oricare debitor individual se încadrează în limitele acceptabile de concentrare.

(5) **Pentru a se asigura aplicarea uniformă a prezentului articol, AEVMP, după consultarea ABE, elaborează proiecte de** standarde tehnice de reglementare care să precizeze instrumentele financiare foarte lichide menționate la alineatul (1) și limitele de concentrare menționate la alineatul (4).

După consultarea ABE, AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 iunie 2012.

Comisiei îi este delegată competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf I în conformitate cu **articolele 10-14** din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. [AM 19]

I

Articolul 45

Proceduri în situațiile de default

(1) Contrapartidele centrale instituie procedurile **detaliat**e care trebuie urmate atunci când un membru compensator nu îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 35 în termenul și conform procedurilor pe care le-au stabilit. Contrapartida centrală definește **în detaliu** procedurile care trebuie urmate în cazul în care insolvența unui membru compensator nu este stabilită de ea însăși. **Procedurile se revizuiesc anual.**

(2) Contrapartidele centrale intervin rapid pentru a limita pierderile și presiunile asupra lichidității care apar în situațiile de default și se asigură că închiderea pozițiilor unui membru compensator nu le perturbă operațiunile și nu îi expun pe membrii compensatori care nu se află în situație de default la pierderi pe care nu le pot anticipa sau controla.

(3) Contrapartidele centrale informează de îndată autoritatea competentă. Autoritatea competentă informează imediat autoritatea responsabilă de supravegherea membrului compensator aflat în situație de default dacă contrapartida centrală consideră că membrul compensator nu va fi în măsură să își îndeplinească obligațiile viitoare și intenționează să îl declare pe acesta ca fiind în situație de default.

(4) Contrapartidele centrale stabilesc caracterul executoriu al procedurilor pentru situațiile de default. Contrapartidele centrale iau toate măsurile rezonabile pentru a se asigura că dispun de competența juridică necesară pentru a lichida pozițiile proprii ale membrului compensator aflat în situație de default și a transfera sau lichida pozițiile clienților membrului respectiv.

Marți, 5 iulie 2011

Articolul 46

Examinarea modelelor, simulări de criză și testări ex-post (back testing)

(1) Contrapartidele centrale examinează periodic modelele și parametrii adoptați pentru calcularea cerințelor de marjă, a contribuțiilor la fondul de garantare, a cerințelor în materie de garanții și a altor mecanisme de control al riscului. Contrapartidele centrale supun modelele unor simulări de criză periodice și riguroase pentru a le evalua reziliența în condiții de piață extreme dar plauzibile și efectuează testări ex-post pentru a evalua fiabilitatea metodei adoptate. Contrapartidele centrale informează autoritatea competentă în legătură cu rezultatele testelor efectuate și trebuie să obțină validarea din partea acesteia înainte de a adopta modificări ale modelelor sau ale parametrilor.

(2) Contrapartidele centrale testează periodic aspectele esențiale ale procedurilor pentru situațiile de default și iau toate măsurile rezonabile pentru a se asigura că toți membrii compensatori le înțeleg; ele trebuie să dispună de mecanismele adecvate pentru a reacționa în eventualitatea apariției unei situații de default.

(2a) AEVMP informează AES cu privire la rezultatele simulărilor de criză menționate la alineatul (1) pentru a le permite să evalueze expunerea întreprinderilor financiare la situația de default a contrapartidelor centrale.

(3) Contrapartidele centrale fac publice informațiile esențiale referitoare la modelul de administrare a riscurilor și la ipotezele adoptate pentru efectuarea simulărilor de criză menționate la alineatul (1), **precum și rezultatele simulărilor de criză, cu excepția cazurilor în care autoritatea competentă, după consultarea AEVMP, consideră că divulgarea acestor informații ar putea constitui o amenințare la adresa stabilității financiare.**

(4) **Pentru a se asigura aplicarea uniformă a prezentului articol, AEVPM elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze următoarele:**

- (a) tipul de teste care trebuie efectuate pentru diferitele categorii de instrumente financiare și portofolii;
- (b) participarea membrilor compensatori sau a altor persoane la teste;
- (c) frecvența testelor;
- (d) orizonturile de timp pentru teste;
- (e) informațiile esențiale prevăzute la alineatul (3).

După consultarea ABE, AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 iunie 2012.

Comisiei îi este delegată competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf **■** în conformitate cu **articolele 10-14** din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. **[AM 19]**

■

Articolul 47

Decontarea

(1) Pentru decontarea tranzacțiilor, contrapartidele centrale utilizează, pe cât posibil **și atunci când este practic**, banii băncii centrale. Dacă nu sunt **utilizați** banii băncii centrale, se iau măsuri pentru limitarea strictă a riscului **plăților în numerar**.

Marți, 5 iulie 2011

(2) Contrapartidele centrale precizează cu claritate obligațiile proprii cu privire la livrările instrumentelor financiare, menționând inclusiv dacă au obligația de a efectua sau de a primi livrarea unui instrument financiar sau dacă despăgubesc participanții pentru pierderile suferite în cursul procesului de livrare.

(3) Atunci când o contrapartidă centrală are obligația de a efectua sau primi livrări de instrumente financiare, aceasta elimină riscul principal prin utilizarea mecanismelor „livrare contra plată”, în măsura posibilului.

Articolul 48

Acorduri de interoperabilitate

(1) O contrapartidă centrală poate încheia un acord de interoperabilitate cu o altă contrapartidă centrală dacă sunt îndeplinite cerințele prevăzute la articolele 49 și 50.

(1a) Pentru a nu expune contrapartidele centrale la riscuri suplimentare, acordurile de interoperabilitate se limitează la valorile mobiliare transferabile și la instrumentele pieței monetare, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 18 literele (a) și (b) și punctul 19 din Directiva 2004/39/CE în sensul prezentului regulament. AEVMP trebuie să transmită Comisiei, până la 30 septembrie 2014, un raport cu privire la posibilitatea extinderii acestei sfere de aplicare și la alte instrumente financiare.

(2) Atunci când încheie un acord de interoperabilitate cu o altă contrapartidă centrală pentru a furniza servicii într-un anumit loc de tranzacționare, contrapartida centrală are acces nediscriminatoriu la datele de care are nevoie pentru îndeplinirea funcțiilor sale de la locul de tranzacționare respectiv și la sistemul de decontare corespunzător.

(3) Încheierea unui acord de interoperabilitate sau accesarea unui flux de date sau a unui sistem de decontare în sensul alineatelor (1) și (2) nu poate fi restricționată direct sau indirect decât pentru a controla riscurile care decurg din acel acord sau acces.

Articolul 48a

Accesul contrapartidelor centrale la informațiile privind tranzacțiile

(1) **Contrapartidele centrale au dreptul de a accede nediscriminatoriu la fluxul de date al oricărui loc de tranzacționare și la orice sistem de decontare corespunzător de care au nevoie pentru a-și îndeplini atribuțiile.**

(2) **În vederea elaborării rapoartelor către Comisie și Parlamentul European menționate la articolul 68, AEVMP monitorizează accesul la contrapartidele centrale și efectele anumitor practici asupra competitivității, inclusiv utilizarea practicilor de acordare a licențelor exclusive.**

Articolul 49

Administrarea riscurilor

(1) Contrapartidele centrale care încheie un acord de interoperabilitate:

(a) prevăd politici, proceduri și sisteme adecvate pentru a identifica, monitoriza și administra în mod eficient riscurile suplimentare care decurg din acord, astfel încât să își poată îndeplini obligațiile în timp util;

(b) convin asupra drepturilor și obligațiilor care le revin, inclusiv asupra legii aplicabile relațiilor lor;

Marți, 5 iulie 2011

- (c) identifică, monitorizează și administrează în mod eficient riscul de credit și de lichiditate, astfel încât situația de default a unui membru compensator al unei contrapartide centrale să nu afecteze o contrapartidă centrală interoperabilă;
- (d) identifică, monitorizează și gestionează interdependențele și corelările care pot decurge dintr-un acord de interoperabilitate și care pot afecta riscul de credit și de lichiditate aferente concentrărilor membrilor compensatori și resursele financiare grupate.

În aplicarea literei (b) de la primul alineat, contrapartidele centrale utilizează aceleași reguli privind momentul introducerii ordinelor de transfer în sistemele lor și momentul irevocabilității ca cele prevăzute în Directiva 98/26/CE, dacă este cazul.

În aplicarea literei (c) de la primul alineat, clauzele acordului trebuie să definească procesul de gestionare a consecințelor unei situații de default a uneia dintre contrapartidele centrale cu care a fost încheiat un acord de interoperabilitate.

În aplicarea literei (d) de la primul alineat, contrapartidele centrale trebuie să exercite un control riguros asupra reipotecării garanțiilor membrilor compensatori în cadrul acordului, dacă acest lucru este permis de autoritățile lor competente. Acordul descrie modul în care au fost luate în considerare aceste riscuri ținând cont de necesitatea de a asigura o acoperire suficientă și de a limita contagiunea.

(2) Atunci când modelele de administrare a riscului utilizate de contrapartidele centrale pentru acoperirea expunerilor proprii față de membrii compensatori, precum și a expunerilor reciproce, sunt diferite, contrapartidele centrale trebuie să identifice diferențele respective, să evalueze riscurile care pot decurge din acestea și să ia măsuri, inclusiv să asigure resurse financiare suplimentare, pentru a limita impactul acestor diferențe asupra acordului de interoperabilitate și posibilele lor consecințe în termeni de riscuri de contagiune și să se asigure că aceste diferențe nu afectează capacitatea fiecărei contrapartide centrale de a gestiona consecințele situației de default a unui membru compensator.

Articolul 49a

Furnizarea de marje între contrapartidele centrale

(1) O contrapartidă centrală segregă garanțiile primite de contrapartidele centrale cu care a încheiat un acord de interoperabilitate.

(2) Garanțiile primite sub formă de numerar se păstrează în conturi segregate.

(3) Garanțiile primite sub formă de instrumente financiare se păstrează în conturi segregate la operatorii sistemelor de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare notificați în temeiul Directivei 98/26/CE.

(4) Garanțiile segregate în temeiul alineatelor (1), (2) și (3) sunt puse la dispoziția contrapartidei centrale beneficiare doar în caz de default al contrapartidei centrale care a furnizat garanțiile respective în contextul unui acord de interoperabilitate.

(5) În caz de default al contrapartidei centrale care a primit garanțiile respective în contextul unui acord de interoperabilitate, garanțiile segregate în temeiul alineatelor (1), (2) și (3) sunt înapoiate în mod prompt contrapartidei centrale furnizoare.

Articolul 50

Aprobarea acordurilor de interoperabilitate

(1) Acordurile de interoperabilitate sunt supuse aprobării prealabile a autorităților competente ale contrapartidelor centrale implicate. Se aplică procedura prevăzută la articolul 13.

Marți, 5 iulie 2011

(2) Autoritățile competente aprobă acordul de interoperabilitate numai dacă **contrapartidele centrale au fost autorizate să compenseze în temeiul procedurii prevăzute la articolul 13 și și-au îndeplinit în mod neîntrerupt rolul de compensare a contractelor cu instrumente financiare derivate în temeiul autorizației respective în conformitate cu cerințele de supraveghere pe o perioadă de cel puțin trei ani, dacă** sunt îndeplinite cerințele de la articolul 49 și dacă condițiile tehnice pentru decontarea tranzacțiilor conform prevederilor acordului permit funcționarea fără dificultăți a piețelor financiare, iar acordul nu compromite eficacitatea supravegherii.

(3) Dacă o autoritate competentă consideră că nu sunt îndeplinite cerințele prevăzute la alineatul (2), aceasta explică în scris celorlalte autorități competente și contrapartidelor centrale implicate considerațiile sale legate de riscuri. Autoritatea respectivă notifică totodată și AEVMP, care emite un avis asupra validității considerațiilor legate de riscuri ca motive pentru a nu aproba acordul de interoperabilitate. Avizul AEVMP se pune la dispoziția tuturor contrapartidelor centrale implicate. Dacă evaluarea AEVMP diferă de cea a autorității competente, autoritatea își reconsideră poziția ținând cont de avizul AEVMP.

(4) Până la data de 30 iunie 2012, AEVMP publică linii directoare sau recomandări pentru asigurarea unor evaluări coerente, eficiente și eficace ale acordurilor de interoperabilitate, conform procedurii prevăzute la articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Titlul VI

Înregistrarea și supravegherea registrelor centrale de tranzacții

Capitolul 1

Condiții și proceduri de înregistrare a registrelor centrale de tranzacții

Articolul 51

Înregistrarea unui registru central de tranzacții

- (1) Registrele centrale de tranzacții se înregistrează la AEVMP, în aplicarea articolului 6.
- (2) Pentru a fi eligibile în vederea înregistrării în conformitate cu prezentul articol, registrele centrale de tranzacții trebuie să fie persoane juridice stabilite în Uniunea Europeană și să îndeplinească cerințele de la titlul VII.
- (3) Înregistrarea unui registru central de tranzacții este valabilă pentru întregul teritoriu al Uniunii.
- (4) Registrele centrale înregistrate trebuie să respecte condițiile înregistrării inițiale în orice moment. Registrele centrale de tranzacții informează de îndată AEVMP în legătură cu orice modificare importantă a condițiilor de înregistrare.

Articolul 52

Cererea de înregistrare

- (1) Registrele centrale de tranzacții depun o cerere de înregistrare la AEVMP.
- (2) În termen de zece zile lucrătoare de la primirea cererii, AEVMP trebuie să evalueze dacă aceasta este completă.

Dacă cererea nu este completă, AEVMP stabilește un termen limită în care registrul central de tranzacții trebuie să îi furnizeze informații suplimentare.

După ce constată că cererea este completă, AEVMP informează registrul central de tranzacții în consecință.

Marți, 5 iulie 2011

(3) **Pentru a se asigura aplicarea uniformă a prezentului articol, AEVMP elaborează proiecte de** standarde tehnice de reglementare care să precizeze detaliile cererii de înregistrare la AEVMP vizate la alineatul (1).

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la data de 30 iunie 2012.

Comisiei îi este delegată competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf **■** în conformitate cu **articolele 10-14** din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. **[AM 19]**

■

(4) Pentru a asigura aplicarea uniformă a alineatului (1), **AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice** de punere în aplicare care să stabilească formatul cererii de înregistrare la AEVMP.

AEVMP prezintă aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare Comisiei până la data de 30 iunie 2012.

Se conferă Comisiei competența de a adopta proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf **■** în conformitate cu **articolul 15** din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

■

Articolul 53

Examinarea cererii

(1) În termen de 40 de zile lucrătoare de la notificarea menționată la articolul 52 alineatul (2) al treilea paragraf, AEVMP examinează cererea de înregistrare din punctul de vedere al îndeplinirii de către registrul central de tranzacții a cerințelor prevăzute la articolele 64-67 și adoptă o decizie motivată de înregistrare sau de respingere a înregistrării.

(2) Decizia adoptată de AEVMP în conformitate cu alineatul (1) intră în vigoare în a cincea zi lucrătoare de la adoptarea sa.

Articolul 54

Notificarea deciziei

(1) Atunci când adoptă o decizie de înregistrare, de refuzare sau de retragere a înregistrării, AEVMP notifică registrul central de tranzacții în termen de cinci zile lucrătoare, oferind o explicație motivată a deciziei sale.

(2) AEVMP comunică Comisiei toate deciziile adoptate în conformitate cu alineatul (1).

(3) AEVMP publică pe site-ul său web o listă a registrelor centrale de tranzacții înregistrate în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament. Lista se actualizează în termen de cinci zile lucrătoare de la adoptarea unei decizii în temeiul alineatului (1).

Articolul 55

Amenzi

(1) **■** AEVMP **■** poate impune o amendă, prin intermediul unei decizii, unui registru central de tranzacții, dacă acesta încalcă, cu intenție sau din neglijență, articolul 63 alineatul (1), articolul 64, articolul 65, articolul 66 și articolul 67 alineatele (1) și (2) din prezentul regulament.

(2) Amenzile menționate la alineatul (1) trebuie să fie disuasive și proporționale cu natura și gravitatea încălcării, cu durata încălcării și cu capacitatea economică a registrului central de tranzacții. **■**

Marți, 5 iulie 2011

(3) Prin derogare de la dispozițiile alineatului (2), în cazul în care registrul central de tranzacții a obținut, direct sau indirect, un beneficiu financiar cuantificabil în urma încălcării, suma amenzii trebuie să fie cel puțin egală cu respectivul beneficiu.

(4) **Pentru a se asigura aplicarea uniformă a prezentului articol, AEVPM elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare privind:**

- (a) criteriile detaliate de stabilire a sumei amenzii;
- (b) procedurile referitoare la investigații, măsurile asociate și raportare, precum și normele de procedură pentru luarea deciziilor, inclusiv dispozițiile privind dreptul la apărare, accesul la dosare, reprezentarea juridică, confidențialitatea și dispozițiile temporale, cuantificarea și încasarea amenzilor.

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la data de 30 iunie 2012.

Comisiei îi este delegată competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. [AM 6]

I

Articolul 56

Penalități cu titlu cominatoriu

(1) **Consiliul de supraveghere al AEVMP** impune, prin decizie, penalități cu titlu cominatoriu pentru a obliga:

- (a) **un registru central de tranzacții** să pună capăt unei încălcări;
- (b) **persoanele implicate într-un registru central de tranzacții sau părțile terțe legate de acesta** să furnizeze în mod complet informațiile solicitate;
- (c) **persoanele implicate într-un registru central de tranzacții sau părțile terțe legate de acesta** să se supună unei investigații și, în mod concret, să prezinte evidențe complete, date și proceduri sau orice alte materiale solicitate, și să completeze și să rectifice alte informații furnizate în cadrul unei investigații;
- (d) **persoanele implicate într-un registru central de tranzacții sau părțile terțe legate de acesta** să se supună unei inspecții la fața locului.

(2) Penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute trebuie să fie eficace și proporționate. Suma penalităților cu titlu cominatoriu se aplică pentru fiecare zi de întârziere.

(2a) **Fără a aduce atingere alineatului (2), suma penalităților cu titlu cominatoriu este de 3 % din cifra de afaceri zilnică medie din exercițiul financiar precedent. Aceasta se calculează începând cu data stipulată în decizia de impunere a penalității cu titlu cominatoriu.**

(2b) **Penalitățile cu titlu cominatoriu pot fi impuse pentru o perioadă de maxim șase luni de la data notificării deciziei AEVMP. După această perioadă de șase luni, AEVMP analizează măsurile care pot fi aplicate.**

Marți, 5 iulie 2011

Articolul 57

Audierea persoanelor interesate

(1) Înainte de adoptarea deciziilor de aplicare a unor amenzi sau a unor penalități cu titlu cominatoriu prevăzute la articolele 55 și 56, **AEVMP** acordă persoanelor interesate posibilitatea de a fi audiate pe tema aspectelor cu privire la care Comisia a ridicat obiecții.

AEVMP își fundamentează deciziile doar pe obiecțiile asupra cărora persoanele interesate au putut prezenta observații.

(2) Drepturile la apărare ale persoanelor interesate trebuie să fie pe deplin garantate în cadrul procedurilor.

Aceste persoane au drept de acces la dosarul **AEVMP**, sub rezerva interesului legitim al altor persoane de a-și proteja secretele economice. Dreptul de acces la un dosar nu se extinde și la informații confidențiale și documente interne ale **AEVMP**. [AM 8]

Articolul 58

Dispoziții comune amenzilor și penalităților cu titlu cominatoriu

(1) **AEVMP** face publice toate amenzile și penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate în conformitate cu articolele 55 și 56.

(2) Amenzile și penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate în temeiul articolelor 55 și 56 sunt de natură administrativă.

(2a) În cazul în care AEVMP decide să nu impună amenzi sau penalități, ea informează în acest sens Comisia, autoritățile competente din statul membru, Parlamentul European și Consiliul, prezentând argumente în sprijinul deciziei sale. [AM 9 rev]

Articolul 59

Controlul Curții de Justiție

Curtea de Justiție a Uniunii Europene are competență nelimitată în ceea ce privește acțiunile introduse împotriva deciziilor prin care **AEVMP** stabilește o amendă sau penalități cu titlu cominatoriu. Curtea de Justiție poate anula, reduce sau majora amenda sau penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate. [AM 10]

Articolul 60

Retragerea înregistrării

(1) **AEVMP** retrage înregistrarea unui registru central de tranzacții în următoarele cazuri:

- (a) registrul renunță în mod expres la înregistrare sau nu a mai prestat servicii în ultimele șase luni;
- (b) registrul a obținut înregistrarea prin declarații false sau alte mijloace neregulate;
- (c) registrul nu mai îndeplinește condițiile în temeiul cărora a fost înregistrat;
- (d) registrul a încălcat grav sau în mod repetat prevederile prezentului regulament.

(2) Autoritatea competentă a unui stat membru în care registrul central de tranzacții prestează servicii și desfășoară activități poate cere **AEVMP**, în cazul în care consideră că nu mai este îndeplinită una dintre condițiile de la alineatul (1), să verifice dacă sunt îndeplinite condițiile pentru retragerea înregistrării. Dacă decide să nu retragă înregistrarea registrului, **AEVMP** trebuie să furnizeze motivele deciziei sale.

Marți, 5 iulie 2011

(2a) AEVMP ia toate măsurile necesare pentru a garanta înlocuirea adecvată a registrului central de tranzacții a cărui înregistrare a fost retrasă, inclusiv transferul datelor către alte registre centrale de tranzacții și redirectionarea fluxurilor de informații către alte registre.

Articolul 61

Supravegherea registrelor centrale de tranzacții

- (1) AEVMP monitorizează aplicarea articolelor 64-67.
- (2) Pentru a-și îndeplini îndatoririle prevăzute la articolele 51-60, 62 și 63, AEVMP are următoarele prerogative:
 - (a) de a consulta orice document, indiferent de forma acestuia, și de a primi sau a face copii ale acestuia;
 - (b) de a solicita informații de la orice persoană și, în cazul în care este necesar, de a convoca și audia orice persoană pentru a obține informații;
 - (c) de a efectua inspecții la fața locului, cu sau fără avertisment prealabil;
 - (d) de a solicita înregistrări ale convorbirilor telefonice și ale schimburilor de date.

Capitolul 2

Relații cu țările terțe

Articolul 62

Acorduri internaționale

Comisia prezintă Consiliului, atunci când este cazul, propuneri pentru negocierea acordurilor internaționale cu una sau mai multe țări terțe referitoare la accesul reciproc la contractele cu instrumente financiare derivate extrabursiere păstrate de registre centrale de tranzacții stabilite în țări terțe și la schimbul de informații cu privire la aceste contracte, atunci când informațiile respective sunt necesare pentru exercitarea funcțiilor autorităților competente în temeiul prezentului regulament.

Articolul 63

Echivalență și recunoaștere

- (1) Un registru central de tranzacții stabilit într-o țară terță poate presta servicii și desfășura activități pentru entități stabilite în Uniune în aplicarea articolului 6 numai dacă registrul respectiv **are o filială autonomă în Uniune și** este recunoscut de AEVMP.
- (2) AEVMP recunoaște un registru central de tranzacții dintr-o țară terță **numai** dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
 - (a) registrul este autorizat și face obiectul unei supravegheri efective în țara terță în cauză;
 - (b) Comisia a adoptat o decizie conform alineatului (3);
 - (c) Uniunea a încheiat un acord internațional cu țara terță respectivă, în sensul articolului 62;
 - (d) au fost încheiate acorduri de cooperare în sensul alineatului (4) pentru a garanta că autoritățile competente ale Uniunii au un acces imediat și continuu la toate informațiile necesare.

Marți, 5 iulie 2011

- (da) țara terță face obiectul unei decizii a Comisiei care atestă că standardele privind prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului respectă cerințele Grupului de Acțiune Financiară și sunt echivalente cu cerințele din Directiva 2005/60/CE;
- (db) țara terță a semnat un acord cu statul membru de origine al contrapartidei centrale autorizate care respectă în totalitate standardele stabilite la articolul 26 din modelul de convenție fiscală al OCDE referitor la venituri și capital și garantează un schimb eficace de informații în materie fiscală, inclusiv eventuale acorduri fiscale multilaterale;
- (dc) autoritățile competente ale unei țări terțe care a încheiat un acord internațional cu Uniunea, astfel cum se menționează la articolul 62, sunt de acord să despăgubească registrul în cauză și autoritățile UE pentru toate cheltuielile rezultate în urma litigiilor privind informațiile furnizate de registru;
- (dd) țara terță în cauză aplică condiții de acces reciproc în cazul contrapartidelor centrale stabilite în UE și a pus în aplicare un regim de recunoaștere reciprocă;
- (3) Comisia **este împuternicită să adopte acte delegate** în conformitate cu **■ articolul -68**, în care să precizeze faptul că dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere ale unei țări terțe garantează că registrele centrale de tranzacții autorizate în acea țară respectă cerințe legale obligatorii echivalente cu cerințele prevăzute în prezentul regulament și fac obiectul unei supravegheri și unui control al aplicării normelor eficiente și continue în țara terță respectivă.
- (4) AEVMP încheie acorduri de cooperare cu autoritățile competente relevante din țările terțe ale căror cadre juridice și de supraveghere au fost considerate a fi echivalente cu prezentul regulament în conformitate cu alineatul (3). Aceste acorduri garantează că autoritățile din Uniune au un acces imediat și continuu la toate informațiile necesare pentru îndeplinirea îndatoririlor care le revin, **precum și un acces direct la registrele centrale de tranzacții din țările terțe**. Acordurile în cauză specifică cel puțin:
- (a) mecanismul de schimb de informații între AEVMP, orice altă autoritate din Uniune căreia îi revin responsabilități în temeiul prezentului regulament, autoritățile competente ale țărilor terțe interesate și **registrele centrale de tranzacții din țările terțe în cauză; acest mecanism include efectuarea de inspecții la fața locului la registrele centrale de tranzacții din țările terțe de către AEVMP;**
- (b) procedurile de coordonare a activităților de supraveghere.

Titlul VII

Cerințe aplicabile registrelor centrale de tranzacții

Articolul 64

Cerințe generale

- (1) Registrele centrale de tranzacții trebuie să dispună de un sistem robust de guvernare, care să includă o structură organizatorică clară, cu responsabilități bine definite, transparente și coerente și mecanisme de control intern adecvate, inclusiv proceduri administrative și contabile sănătoase, care să împiedice **orice divulgare a** informațiilor confidențiale.
- (2) Registrele centrale de tranzacții instituie politici și proceduri adecvate și suficiente pentru a asigura respectarea tuturor dispozițiilor prezentului regulament de către registre în sine, managerii și angajații lor.

Marți, 5 iulie 2011

- (3) Registrele centrale de tranzacții mențin și utilizează o structură organizatorică adecvată pentru a le asigura continuitatea și funcționarea corespunzătoare în cursul prestării serviciilor și al desfășurării activităților. Ele utilizează sisteme, resurse și proceduri adecvate și proporționate.
- (4) Personalul de conducere și membrii consiliului de administrație al unui registru central de tranzacții trebuie să aibă o bună reputație și o experiență suficientă pentru a asigura administrarea sănătoasă și prudentă a registrului.
- (5) Registrele centrale de tranzacții trebuie să dispună de cerințe de acces și de participare obiective și nediscriminatorii și să le facă publice. Criteriile care restricționează accesul sunt permise numai în măsura în care au obiectivul de a controla riscul la care sunt expuse datele păstrate de registrele centrale de tranzacții.
- (6) Registrele centrale de tranzacții fac publice prețurile și comisioanele aferente serviciilor pe care le prestează. Ele fac publice prețurile și comisioanele aferente serviciilor și funcțiilor individuale furnizate separat, inclusiv reducerile și rabaturile și condițiile pentru a beneficia de acestea. Ele permit entităților care fac raportări să aibă acces separat la fiecare serviciu. Prețurile și comisioanele percepute de registrele centrale de tranzacții **nu** trebuie **să depășească costurile suportate de registre.**

Articolul 65

Fiabilitatea operațională

- (1) Registrele centrale de tranzacții identifică sursele de risc operațional și le reduc la minimum prin dezvoltarea unor sisteme, mijloace de control și proceduri adecvate. Aceste sisteme trebuie să fie fiabile și sigure și să aibă o capacitate adecvată pentru a trata informațiile primite.
- (2) Registrele centrale de tranzacții prevăd, aplică și mențin o politică adecvată de continuitate a activității și un plan de recuperare în caz de dezastru cu scopul de a asigura menținerea funcțiilor lor, reluarea rapidă a operațiunilor și îndeplinirea obligațiilor. Acest plan trebuie să prevadă cel puțin crearea unor capacități de rezervă.

Articolul 66

Salvgardare și înregistrare

- (1) Registrele centrale de tranzacții trebuie să asigure confidențialitatea, integritatea și protecția informațiilor primite în aplicarea articolului 6. **Informațiile nu pot fi folosite în scopuri comerciale fără consimțământul ambelor părți la contractul cu instrumente financiare derivate.**
- (2) Registrele centrale de tranzacții înregistrează rapid informațiile primite în temeiul articolului 6 și le păstrează timp de cel puțin zece ani de la încetarea contractelor respective. Ele utilizează proceduri de înregistrare rapide și eficiente pentru a documenta modificările aduse informațiilor înregistrate.
- (3) Registrele centrale de tranzacții calculează pozițiile pe categorii de instrumente derivate și pe entitate declarantă pe baza detaliilor contractelor cu instrumente financiare derivate raportate conform articolului 6.
- (4) Registrele centrale de tranzacții permit părților la un contract să acceseze și să corecteze în orice moment informațiile referitoare la contractul respectiv.
- (5) Registrele centrale de tranzacții iau toate măsurile rezonabile pentru a preveni utilizarea abuzivă a informațiilor păstrate în sistemele lor și împiedică utilizarea acestor informații pentru alte activități economice.

Marți, 5 iulie 2011

Informațiile confidențiale înregistrate de un registru central de tranzacții nu pot fi utilizate în scop comercial de nicio altă persoană fizică sau juridică cu care registrul respectiv are o relație de societate-mamă sau de filială.

Articolul 67

Transparență și disponibilitatea datelor

(1) Registrele centrale de tranzacții publică **periodic și într-un mod ușor accesibil** pozițiile agregate pe categorii de instrumente derivate pentru contractele care le sunt raportate, **această raportare utilizând pe cât posibil standardele internaționale deschise din acest sector.**

Registrele de tranzacții asigură tuturor autorităților competente accesul direct la datele din contractele cu instrumente financiare derivate necesare pentru îndeplinirea îndatoririlor lor.

(2) Registrele centrale de tranzacții pun informațiile necesare la dispoziția următoarelor entități, **cu condiția ca accesul la astfel de informații să fie strict necesar pentru a le permite să-și îndeplinească responsabilitățile și mandatele:**

(a) AEVMP;

(aa) CERS;

(b) autoritățile competente care supraveghează întreprinderile supuse obligației de raportare în conformitate cu articolul 6;

(c) autoritatea competentă de supraveghere a contrapartidelor centrale care accesează registrul central de tranzacții;

(ca) **autoritatea competentă care supraveghează locurile de tranzacționare a contractelor raportate;**

(d) băncile centrale interesate din SEBC;

(da) **publicul, sub formă agregată, săptămânal și într-un format care să permită neparticipanților să fie informați în mod adecvat în legătură cu cifrele concrete privind volumul, pozițiile, prețurile și valoarea, precum și în legătură cu tendințele, riscurile și alte informații relevante care sporesc transparența piețelor instrumentelor derivate extrabursiere.**

AEVMP îi este delegată competența de a stabili și a revizui criteriile privind publicarea și de a decide dacă publicarea este realizată mai bine de autoritățile competente naționale sau de autoritățile Uniunii.

(3) AEVMP comunică celorlalte autorități **competente** interesate informațiile necesare pentru exercitarea funcțiilor lor.

(4) **Pentru a se asigura aplicarea uniformă a prezentului articol, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze informațiile menționate la alineatele (1) și (2), precum și standarde operaționale necesare pentru agregarea și compararea datelor între registre, asigurând accesul autorităților menționate la alineatul (2) la aceste informații atunci când este necesar. Aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare asigură faptul că informațiile publicate în temeiul alineatului (1) nu permit identificarea vreunei părți la contract.**

Marți, 5 iulie 2011

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la data de 30 iunie 2012.

Comisiei îi este delegată competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. [AM 19]

I

Articolul 67a

Pentru a garanta faptul că registrele centrale de tranzacții își pot îndeplini misiunea, acestea sunt organizate în mod adecvat pentru a fi în poziția de a da AEVMP și autorităților competente interesate acces direct și imediat la detaliile contractelor cu instrumente financiare derivate, astfel cum se menționează la articolul 6.

Titlul VIII

Dispoziții tranzitorii și finale

Articolul -68

Acte delegate

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.
- (2) Delegarea de competențe menționată la articolele 23 și 63 se conferă Comisiei pentru o perioadă nedeterminată.
- (3) Înainte de a adopta un act delegat, Comisia face eforturi să consulte AEVMP.
- (4) Delegarea de competențe menționată la articolele 23 și 63 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolelor 23 și 63 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de trei luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu, sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu trei luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 68

Rapoarte și examinări

- (1) Până la data de 31 decembrie 2013, Comisia examinează cadrul instituțional și de supraveghere prevăzute în titlul III, în special rolul și responsabilitățile AEVMP, și întocmește un raport pe această temă. Comisia transmite raportul Parlamentului European și Consiliului, însoțit de propuneri adecvate.

Până la aceeași dată, Comisia, în cooperare cu ESMA și cu autoritățile sectoriale competente, evaluează importanța sistemică a tranzacțiilor efectuate de întreprinderile nefinanciare cu instrumente derivate extra-bursiere.

Marți, 5 iulie 2011

(2) AEVMP înaintează Comisiei rapoarte asupra aplicării obligației de compensare prevăzute în titlul II și asupra **eventualelor reglementări ulterioare privind acordurile** de interoperabilitate.

Aceste rapoarte se comunică Comisiei cel mai târziu la data de 30 septembrie 2014.

(3) În cooperare cu statele membre și cu AEVMP, și după solicitarea avizului SEBC, Comisia întocmește un raport anual în care evaluează eventualele riscuri sistemice și implicații la nivelul costurilor ale acordurilor de interoperabilitate.

Raportul se concentrează cel puțin asupra numărului și complexității acestor acorduri, precum și a caracterului adecvat al sistemelor și modelelor de administrare a riscului. Comisia transmite raportul Parlamentului European și Consiliului, însoțit de propuneri adecvate.

SEBC înaintează Comisiei evaluarea sa cu privire la eventualele riscuri sistemice și implicații la nivelul costurilor ale acordurilor de interoperabilitate.

(3a) Până la data de ... +, Comisia, în cooperare cu AEVMP, elaborează un prim raport general, precum și un prim raport referitor la elemente specifice legate de punerea în aplicare a prezentului regulament.

Comisia, în cooperare cu AEVMP, examinează în special evoluția politicilor contrapartidelor centrale referitoare la cerințele de marjă și în materie de garantare, precum și adaptarea acestora la profilul de risc și la activitățile specifice ale utilizatorilor lor.

Articolul 68a

AEVMP primește finanțare suplimentară adecvată pentru a desfășura în mod eficace sarcinile de reglementare și supraveghere prevăzute în prezentul regulament.

Articolul 69

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de Comitetul european pentru valori mobiliare, instituit prin Decizia 2001/528/CE a Comisiei ⁽¹⁾. **Este vorba de un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și a principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie ⁽²⁾.**

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 **din Regulamentul (UE) nr. 182/2011**, având în vedere dispozițiile articolului 8 din **respectivul regulament**.

■

Articolul 70

Modificarea Directivei 98/26/CE

La articolul 9 alineatul (1) din Directiva 98/26/CE se adaugă următorul paragraf:

„Atunci când un operator de sistem a oferit o garanție unui alt operator de sistem în legătură cu un sistem interoperabil, drepturile operatorului de sistem care a oferit garanția asupra acelei garanții nu sunt afectate de procedura de insolvență deschisă împotriva operatorului de sistem beneficiar al garanției.”

+ **Trei ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.**

⁽¹⁾ JO L 191, 13.7.2001, p. 45.

⁽²⁾ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

Marți, 5 iulie 2011

Articolul 70a

Administrarea site-ului internet de către AEVMP

- (1) AEVMP administrează un site internet pe care publică următoarele informații:
- (a) contracte eligibile pentru obligația de compensare în temeiul articolului 4;
 - (b) penalitățile impuse pentru încălcarea articolelor 3-8;
 - (c) contrapartidele centrale autorizate să ofere servicii sau activități în Uniune și care sunt persoane juridice stabilite în Uniune, precum și serviciile sau activitățile pe care sunt autorizate să le efectueze, inclusiv tipurile de instrumente financiare vizate de autorizația lor;
 - (d) penalitățile impuse pentru încălcarea prezentului regulament;
 - (e) contrapartidele centrale autorizate să ofere servicii sau activități în Uniune care sunt stabilite în țări terțe, precum și serviciile sau activitățile pe care sunt autorizate să le efectueze, inclusiv categoriile de instrumente financiare vizate de autorizația lor;
 - (f) registrele centrale de tranzacții autorizate să ofere servicii sau să desfășoare activități în Uniune;
 - (g) penalitățile și amenzile impuse în conformitate cu articolele 55 și 56;
 - (h) registrul public menționat la articolul 4b.
- (2) În sensul dispozițiilor alineatului 1 literele (b), (c) și (d), autoritățile competente ale statelor membre administrează site-uri internet legate de site-ul AEVMP.
- (3) Toate site-urile internet menționate în prezentul articol sunt accesibile public, sunt actualizate cu regularitate și oferă informații într-o formă clară.

Articolul 71

Dispoziții tranzitorii

(1) O contrapartidă centrală care a fost autorizată în statul membru de stabilire să presteze servicii înainte de data intrării în vigoare a prezentului regulament **sau o contrapartidă centrală dintr-un stat terț care a fost autorizată să furnizeze servicii într-un stat membru în conformitate cu reglementările naționale ale statului membru respectiv trebuie să obțină autorizarea în conformitate cu articolul 10 sau recunoașterea în conformitate cu articolul 23, în sensul prezentului regulament** în termen de cel mult ... +.

(1a) Un registru de tranzacții care a fost autorizat în statul membru de stabilire să reunească și să păstreze înregistrările referitoare la instrumentele financiare derivate înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament sau un registru de tranzacții stabilit într-o țară terță care are permisiunea să reunească și să păstreze înregistrările referitoare la instrumentele financiare derivate tranzacționate într-un stat membru în conformitate cu legislația națională a statului membru respectiv înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament trebuie să obțină înregistrarea în conformitate cu articolul 51 sau recunoașterea în conformitate cu articolul 63 până la data de ... ++.

(2) Contractele cu instrumente financiare derivate încheiate înainte de data înregistrării unui registru central de tranzacții pentru acel tip de contracte se notifică registrului respectiv în termen de 120 de zile de la data înregistrării acestuia la AEVMP.

+ Doi ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.

++ Un an de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.

Marți, 5 iulie 2011

(2a) *Contractele cu instrumente financiare derivate care reduc, de o manieră măsurabilă în mod obiectiv, riscurile directe legate de solvabilitatea financiară a investițiilor fondurilor de pensii în conformitate cu Directiva 2003/41/CE sau a fondurilor recunoscute de dreptul intern al statului membru respectiv pentru planificarea pensiilor, sunt exceptate de la obligația de compensare prevăzută la articolul 3 pentru o perioadă de trei ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, în situația în care blocarea unei garanții cu lichidități ar constitui o sarcină neavenită pentru investitor, date fiind cerințele de convertire a activelor. Dacă raportul menționat la articolul 68 demonstrează că, în cazul contrapartidelor respective, această sarcină neavenită este în continuare disproporționată, Comisia este abilitată să extindă perioada de exceptare pentru a asigura soluționarea problemelor restante.*

Această exceptare nu aduce atingere obligației de raportare prevăzute la articolul 6 și nici obligațiilor privind tehnicile de diminuare a riscurilor, prevăzute la articolul 8 alineatul (1b).

(2b) *Obligațiile contrapartidelor în conformitate cu articolele 3, 6 și 8 intră în vigoare la șase luni de la publicarea standardelor tehnice de reglementare, a standardelor tehnice de punere în aplicare, precum și a orientărilor asociate acestora, elaborate de AEVMP și adoptate de Comisie.*

Articolul 71a

Personalul și resursele AEVMP

Până la data de 15 septembrie 2011, AEVMP evaluează necesitățile de personal și de resurse rezultate din preluarea competențelor și atribuțiilor sale în temeiul prezentului regulament și prezintă un raport Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.

Articolul 72

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la [...]

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

Supravegherea suplimentară a entităților financiare care aparțin unui conglomerat financiar *I**

P7_TA(2011)0311

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 5 iulie 2011 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivelor 98/78/CE, 2002/87/CE și 2006/48/CE în ceea ce privește supravegherea suplimentară a entităților financiare care aparțin unui conglomerat financiar (COM(2010)0433 – C7-0203/2010 – 2010/0232(COD))

(2013/C 33 E/35)

(Procedură legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

— având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2010)0433),

Marți, 5 iulie 2011

- având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 53 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0203/2010),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Băncii Centrale Europene din 28 ianuarie 2011 ⁽¹⁾,
 - având în vedere angajamentul asumat de reprezentantul Consiliului, prin scrisoarea sa din 17 iunie 2011, de a aproba poziția Parlamentului, în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare și avizul Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0097/2011),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. aprobă declarația sa anexată la prezenta rezoluție;
 3. ia act de declarațiile Consiliului și Comisiei anexate la prezenta rezoluție;
 4. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 62, 26.2.2011, p. 1.

P7_TC1-COD(2010)0232

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 5 iulie 2011 în vederea adoptării Directivei (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Directivelor 98/78/CE, 2002/87/CE, 2006/48/CE și 2009/138/CE în ceea ce privește supravegherea suplimentară a entităților financiare care aparțin unui conglomerat financiar

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Directiva 2011/89/UE.)

ANEXĂ LA REZOLUȚIA LEGISLATIVĂ

Declarație a Parlamentului European

Există circumstanțe specifice în domeniul serviciilor financiare și în arhitectura europeană de supraveghere ce conferă un caracter critic tabelor de corelare.

Se declară prin prezenta că acordul convenit de către Parlamentul European și Consiliu în cadrul trilogului de la 1 iunie 2011 referitor la Directiva Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivelor 98/78/CE, 2002/87/CE, 2006/48/CE și 2009/138/CE în ceea ce privește supravegherea suplimentară a entităților financiare care aparțin unui conglomerat financiar nu aduce atingere rezultatului negocierilor interinstituționale cu privire la tabelele de corespondență.

Marți, 5 iulie 2011

Declarație a Consiliului

Se declară prin prezenta că acordul convenit asupra acestui caz specific de către Consiliu și Parlamentul European în cadrul trilogului de la 1 iunie 2011 referitor la Directiva Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivelor 98/78/CE, 2002/87/CE, 2006/48/CE și 2009/138/CE în ceea ce privește supravegherea suplimentară a entităților financiare care aparțin unui conglomerat financiar, dat fiind caracterul specific al acestui dosar, nu aduce atingere nici poziției Consiliului, nici rezultatului negocierilor interinstituționale cu privire la tabelele de corelare.

Declarație a Comisiei

Comisia salută rezultatul negocierilor cu privire la acest dosar.

Comisia reamintește angajamentul său în a asigura faptul că statele membre instituie tabele de corelare cu privire la măsurile de transpunere adoptate privind directiva UE și că acestea sunt comunicate Comisiei în cadrul transunerii legislației UE, în interesul cetățenilor, al unei mai bune legiferări și al unei mai bune transparențe juridice și pentru a asista la examinarea conformității reglementărilor naționale cu cele UE.

Comisia își va continua eforturile pentru a identifica împreună cu Parlamentul European și cu Consiliul a soluție adecvată la această problemă interinstituțională orizontală.

Vânzarea în lipsă și anumite aspecte ale swapurilor pe riscul de credit *I**

P7_TA(2011)0312

Amendamentele adoptate de Parlamentul European la 5 iulie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind vânzarea în lipsă și anumite aspecte ale swapurilor pe riscul de credit (COM(2010)0482 – C7-0264/2010 – 2010/0251(COD)) ⁽¹⁾

(2013/C 33 E/36)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

[Amendamentul 1]

AMENDAMENTELE PARLAMENTULUI (*)

la propunerea Comisiei

⁽¹⁾ Chestiunea a fost retrimisă spre reexaminare comisiei competente în conformitate cu articolul 57 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul de procedură (A7-02055/2011).

^(*) Amendamente: Amendamente: textul nou sau modificat este marcat cu caractere cursive aldine; textul eliminat este marcat prin simbolul **■**.

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind vânzarea în lipsă și anumite aspecte ale swapurilor pe riscul de credit

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

Marți, 5 iulie 2011

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) În punctul culminant al crizei financiare, în septembrie 2008, autoritățile competente din mai multe state membre ale UE și din Statele Unite ale Americii au adoptat măsuri de urgență pentru restricționarea sau interzicerea vânzării în lipsă a anumitor tipuri sau chiar a tuturor titlurilor de valoare. Raționamentul din spatele acestor decizii a fost că, în perioade de instabilitate financiară mare, vânzarea în lipsă ar putea agrava declinul periculos al prețului acțiunilor, în special al acțiunilor instituțiilor financiare, punând astfel în pericol viabilitatea acestora și creând riscuri sistemice. Măsurile adoptate de statele membre au fost foarte diferite, deoarece în Uniunea Europeană lipsește cadrul legislativ care să reglementeze problemele legate de vânzarea în lipsă.
- (2) Prin urmare, pentru a asigura buna funcționare a pieței interne și a îmbunătăți condițiile de funcționare, în special în ceea ce privește piețele financiare, și pentru a asigura o protecție ridicată a consumatorilor și a investitorilor, este oportună crearea unui cadru comun referitor la cerințele și competențele legate de vânzarea în lipsă și swapurile pe riscul de credit și asigurarea unei mai bune coordonări și a unei coerențe sporite între statele membre în situațiile excepționale în care trebuie luate măsuri. Este necesară armonizarea cadrului de desfășurare a vânzărilor în lipsă și a anumitor aspecte privind swapurile pe riscul de credit, pentru a împiedica crearea unor obstacole în calea bunei funcționări a pieței interne, având în vedere probabilitatea ca statele membre să continue să adopte măsuri divergente.
- (3) Este oportun și necesar ca aceste prevederi să ia forma unui regulament, deoarece anumite prevederi impun operatorilor privați obligația de a notifica și de a face publice pozițiile scurte nete pentru anumite instrumente și vânzările în lipsă fără prevalidare. De asemenea, regulamentul este necesar pentru a conferi Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe) (AEVMP), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 ⁽³⁾ competențele necesare pentru a coordona măsurile luate de autoritățile competente și pentru a lua ea însăși măsuri.
- (4) Pentru a pune capăt situației actuale de fragmentare în care unele state membre au luat măsuri divergente și pentru a restricționa posibilitatea ca autoritățile competente să ia măsuri divergente, este important ca riscurile potențiale ale vânzării în lipsă și ale swapurilor pe riscul de credit să fie tratate în mod armonizat. Cerințele care urmează a fi impuse ar trebui să ofere soluții pentru riscurile identificate **ținând seama de diferențele dintre statele membre și impactul economic potențial al cerințelor și** fără a suprima în mod nejustificat beneficiile pe care vânzarea în lipsă le aduce în ceea ce privește calitatea și eficiența piețelor **crescând lichiditatea pe piață (când vânzătorul în lipsă vinde titlurile de valoare și apoi le răscumpără pentru a-și acoperi vânzarea în lipsă) și permițând investitorilor să acționeze atunci când consideră că un titlu de valoare este supraevaluat, vânzarea în lipsă conducând astfel la o evaluare mai eficace a prețurilor titlurilor de valoare.**

⁽¹⁾ JO C 84, 17.3.2011, p. 34.

⁽²⁾ JO C 91, 23.3.2011, p. 1.

⁽³⁾ JO L 331, 15.12.2010, p. 84.

Marți, 5 iulie 2011

- (4a) *Piețele de mărfuri, în special piețele agricole, nu intră sub incidența prezentului regulament. Deoarece anumite riscuri identificate în prezentul regulament pot apărea și pe piețele respective, în completarea Comunicării sale privind abordarea provocărilor de pe piețele de mărfuri și privind materiile prime, Comisia ar trebui să prezinte Parlamentului European și Consiliului, până la 1 ianuarie 2012, un raport privind riscurile care apar pe piețele respective, ținând seama de caracteristicile lor specifice, și să prezinte propuneri adecvate, dacă este cazul. Produsele relevante pentru sectorul energetic ar trebui tratate în propunerea Comisiei de regulament privind integritatea și transparența pieței energiei (COM(2010)0726).*
- (5) Domeniul de aplicare al regulamentului ar trebui să fie cât mai larg pentru a oferi un cadru preventiv care să fie utilizat în situații excepționale. Cadru ar trebui să acopere toate instrumentele financiare oferind însă un răspuns proporțional la riscurile pe care le poate comporta vânzarea în lipsă a diverselor instrumente financiare. Prin urmare, autoritățile competente și AEVMP ar trebui să fie abilitate doar în situații excepționale să ia măsuri referitoare la toate tipurile de instrumente financiare, dincolo de măsurile permanente care se aplică doar anumitor tipuri de instrumente care prezintă riscuri clar identificate și pe care aceste măsuri trebuie să le vizeze.
- (6) O mai mare transparență referitoare la pozițiile scurte nete pe anumite instrumente financiare ar fi atât în beneficiul autorităților de reglementare, cât și al participanților pe piață. Pentru societățile ale căror acțiuni sunt admise la tranzacționare în locuri de tranzacționare din UE ar trebui introdus un model pe două niveluri care să asigure o mai mare transparență a pozițiilor scurte nete semnificative pe acțiuni, la nivelul corespunzător. **Peste** un anumit prag, pozițiile ar trebui notificate privat autorităților de reglementare în cauză pentru a le permite să monitorizeze și, dacă este necesar, să analizeze vânzările în lipsă care ar putea duce la apariția de riscuri sistemice sau ar putea fi abuzive, iar de la un alt prag, mai ridicat, informațiile ar trebui făcute publice **și** pe piață, **într-o formă anonimă**, pentru a oferi celorlalți participanți pe piață informații utile referitoare la pozițiile scurte semnificative individuale pe acțiuni.
- (7) Notificarea pozițiilor scurte nete semnificative pe titluri de valoare referitoare la datoria suverană către autoritățile de reglementare le-ar oferi acestora informații importante care să le sprijine în demersul de a verifica dacă astfel de poziții produc riscuri sistemice sau sunt utilizate în scopuri abuzive. Prin urmare, ar trebui prevăzută notificarea către autoritățile de reglementare a pozițiilor scurte nete semnificative pe datoria suverană din Uniune. O asemenea cerință ar trebui să vizeze doar notificarea privată a informațiilor către autoritățile de reglementare, deoarece publicarea unor astfel de informații pe piața acestor instrumente ar putea avea efecte negative asupra piețelor datoriei suverane, care se confruntă deja cu probleme de lichiditate. ■
- (8) Obligațiile de notificare pentru datoria suverană ar trebui să se aplice datoriei emise de Uniunea Europeană și de statele membre, inclusiv ministere, departamente, bănci centrale, agenții sau organisme publice care emit instrumente de datorie în numele unui stat membru, cu excepția organismelor regionale sau a organismelor cvasi-publice care emit instrumente de datorie.
- (9) Pentru a asigura un regim de transparență exhaustiv și eficace, este importat ca acesta să nu vizeze doar pozițiile scurte obținute prin tranzacționarea acțiunilor sau instrumentelor de datorie suverană în locuri de tranzacționare, ci și pozițiile scurte create prin tranzacționarea în afara locurilor de tranzacționare și pozițiile scurte nete economice create prin utilizarea de instrumente derivate, **cum ar fi opțiunile, futures, instrumentele bazate pe indici, contractele pe diferență și spread betting-ul pe acțiuni sau pe instrumente de datorie suverană.**

Marți, 5 iulie 2011

- (10) Pentru a fi util autorităților de reglementare și pieței, regimul de transparență ar trebui să furnizeze informații complete și exacte cu privire la pozițiile unei persoane fizice sau juridice. Mai exact, informațiile furnizate autorității de reglementare sau pieței ar trebui să țină seama atât de pozițiile scurte, cât și de cele lungi, astfel încât să se furnizeze informații utile referitoare la poziția netă pe acțiuni, datorie suverană și swapuri pe riscul de credit a persoanei fizice sau juridice.
- (11) În calculul poziției scurte sau lungi trebuie să se includă și interesele economice de orice natură pe care o persoană fizică sau juridică le are în raport cu capitalul social emis al unei societăți sau cu datoria suverană emisă a statelor membre sau a Uniunii Europene. Ar trebui incluse în special interesele de acest tip obținute direct sau indirect prin utilizarea de instrumente derivate, precum opțiuni, futures, contracte pe diferență și spread betting-ul pe acțiuni sau pe instrumente de datorie suverană **și indici, coșuri și fonduri tranzacționate la bursă**. În cazul pozițiilor pe datoria suverană, trebuie să se țină seama și de swapurile pe riscul de credit al emitenților de datorie suverană.
- (12) Pe lângă regimul de transparență pentru **raportarea** pozițiilor scurte nete pe acțiuni, pentru a obține informații suplimentare despre volumul vânzărilor în lipsă de acțiuni executate ■, ar trebui introdusă obligația de a marca ordinele de vânzare executate ■ drept ordine de vânzare în lipsă **potrivit situației constatate la sfârșitul zilei**. Informațiile despre **tranzacțiile** de vânzare în lipsă ar trebui compilate de **societate** și comunicate autorității competente cel puțin o dată pe zi, pentru a permite autorităților competente ■ să urmărească evoluția volumului vânzărilor în lipsă.
- (13) Cumpărarea unor swapuri pe riscul de credit fără a deține o poziție lungă pe datoria suverană care stă la baza swapului **sau o altă poziție pe active sau un portofoliu de active a căror valoare ar putea fi afectată negativ de scăderea bonității statului respectiv** poate fi considerată, din punct de vedere economic, echivalentă unei poziții scurte pe instrumentul de datorie în cauză. Prin urmare, calculul poziției scurte nete în legătură cu datoria suverană ar trebui să includă swapurile pe riscul de credit referitoare la o obligație a unui emitent de datorie suverană. Pozițiile pe swapuri pe riscul de credit ar trebui luate în considerare atunci când se determină dacă o persoană fizică sau juridică are o poziție scurtă netă semnificativă în raport cu datoria suverană care trebuie notificată autorităților competente ■.
- (14) Pentru a permite monitorizarea continuă a pozițiilor, obligațiile de transparență ar trebui să includă și notificarea sau publicarea în cazurile în care modificarea unei poziții scurte nete implică o creștere sau o scădere peste sau sub anumite praguri.
- (15) Pentru a produce efectele dorite, obligațiile de transparență ar trebui să se aplice indiferent de locul în care se află persoana fizică sau juridică, chiar dacă aceasta se află în afara Uniunii Europene, în cazul în care persoana respectivă deține o poziție scurtă netă semnificativă pe o societate ale cărei acțiuni sunt admise la tranzacționare într-un loc de tranzacționare din Uniune sau o poziție scurtă netă pe datoria suverană emisă de un stat membru sau de Uniune.
- (16) Vânzarea în lipsă a acțiunilor și a instrumentelor de datorie suverană fără prevalidare **poate intensifica** riscurile potențiale de nedecontare a tranzacției, **volatilitatea și abuzurile de piață**. Pentru a reduce aceste riscuri, este oportună impunerea unor restricții asupra vânzărilor în lipsă fără prevalidare, **ținând seama de faptul că nu se creează riscuri sistemice în cazul în care contractul de împrumut se încheie până la sfârșitul zilei de tranzacționare. Neacoperirea unei poziții scurte până la sfârșitul zilei de tranzacționare ar trebui să conducă la aplicarea unor penalități suficient de ridicate pentru a nu-i permite vânzătorului să obțină profit**.

Marți, 5 iulie 2011

- (16a) *Deși disciplina de decontare este o componentă importantă a bunei funcționări a piețelor financiare, detaliile tehnice ale regimurilor privind disciplina de decontare nu ar trebui să fie incluse în sfera de aplicare a prezentului regulament, ci ar trebui să fie definite în propunerea legislativă corespunzătoare a Comisiei referitoare la perioada ulterioară tranzacționării, ținându-se cont de activitatea din acest domeniu a Comisiei și a grupului de lucru pentru armonizarea ciclurilor de decontare. Comisia ar trebui, așadar, să prezinte propuneri concrete până la sfârșitul lui 2011, în paralel cu o propunere de creare a unui cadru juridic armonizat pentru depozitarii centrali de titluri.*
- (16b) *Swapurile pe riscul de credit al datoriei suverane ar trebui bazate pe principiul interesului asigurabil, recunoscându-se totodată faptul că pot exista și alte interese legate de un stat suveran decât deținerea de obligațiuni.*
- (17) Măsurile referitoare la datoria suverană și swapurile pe riscul de credit al datoriei suverane, inclusiv transparența sporită și restricțiile asupra vânzărilor în lipsă fără prevalidare, ar trebui să impună cerințe proporționale care, în același timp, să permită evitarea efectelor nefavorabile asupra lichidității piețelor obligațiunilor suverane și piețelor repo pentru obligațiuni suverane.
- (18) Acțiunile sunt din ce în mai frecvent admise la tranzacționare în diversele locuri de tranzacționare atât din Uniune, cât și din afara ei. Numeroase companii mari, stabilite în afara Uniunii au acțiuni admise la tranzacționare și în locuri de tranzacționare din Uniune. Din motive de eficiență, atunci când principalul loc de tranzacționare al anumitor titluri de valoare se află în afara Uniunii Europene, este oportună scutirea respectivelor instrumente de anumite cerințe de notificare și publicare.
- (19) Activitățile de formare a pieței joacă un rol esențial în asigurarea lichidității pe piețele din Uniune, iar formatorii de piață trebuie să dețină poziții scurte pentru a îndeplini acest rol. Impunerea de obligații asupra acestor tipuri de activități ar putea compromite în mod serios capacitatea lor de a asigura lichiditatea, cu importante repercusiuni negative asupra eficienței piețelor din Uniune. De altfel, se așteaptă ca formatorii de piață să dețină poziții scurte semnificative doar pe perioade foarte scurte. Prin urmare, este oportună scutirea persoanelor fizice sau juridice implicate în astfel de acțiuni de obligații care ar putea compromite capacitatea lor de a exercita o asemenea funcție, afectând astfel în mod negativ piețele din Uniunea Europeană. Pentru ca această scutire să se aplice și entităților din țări terțe, este necesar să se evalueze echivalența piețelor din aceste țări. Scutirea ar trebui să se aplice diverselor tipuri de activități de pe piață, dar nu și tranzacțiilor în cont propriu. Este, de asemenea, oportună scutirea anumitor operațiuni de pe piața primară, precum cele legate de datoria suverană și mecanismele de stabilizare, deoarece este vorba despre activități importante care sprijină funcționarea eficientă a piețelor. Autoritățile competente ar trebui notificate în legătură cu utilizarea scutirilor și ar trebui să aibă competența de a interzice unei persoane fizice sau juridice utilizarea acestora, în cazul în care nu sunt îndeplinite criteriile stabilite. De asemenea, autoritățile competente ar trebui să aibă posibilitatea de a cere informații de la persoanele fizice sau juridice pentru a monitoriza utilizarea scutirii.
- (20) În cazul unor evoluții nefavorabile care constituie o amenințare gravă la adresa stabilității financiare sau a încrederii pieței într-un stat membru sau în Uniunea Europeană, autoritățile competente ar trebui să aibă competența de a interveni pentru a cere o mai mare transparență, a impune restricții temporare asupra vânzării în lipsă, a swapurilor pe riscul de credit sau a altor tranzacții pentru a preveni scăderea necontrolată a prețului unui instrument financiar. Astfel de măsuri se pot dovedi necesare ca urmare a unor evenimente sau evoluții nefavorabile, nefiind vorba doar de evenimente financiare sau economice, ci și de calamități naturale sau acte teroriste, de exemplu. În plus, anumite evenimente sau evoluții nefavorabile care să impună aplicarea unor măsuri pot să apară doar într-un stat membru, fără a avea implicații transfrontaliere. Aceste competențe trebuie să fie destul de flexibile pentru a se putea face față unui spectru larg de situații excepționale.

Marți, 5 iulie 2011

- (21) Deși autoritățile competente vor fi, în general, cel mai bine plasate pentru a monitoriza condițiile de pe piață și a reacționa primele la un eveniment sau o evoluție nefavorabilă, hotărând dacă a apărut o amenințare gravă la adresa stabilității financiare sau a încrederii pieței și dacă sunt necesare măsuri pentru corectarea acestei situații, competențele, precum și condițiile și procedurile de utilizarea a acestora ar trebui armonizate cât mai mult cu putință.
- (22) În cazul unei scăderi semnificative a prețului unui instrument financiar într-un loc de tranzacționare, autoritățile competente ar trebui să aibă posibilitatea de a restricționa temporar vânzarea în lipsă a instrumentului financiar respectiv **în jurisdicția sa sau de a solicita AEVMP o astfel de restricționare în alte jurisdicții**, pentru a putea interveni rapid atunci când este necesar ■ pentru a împiedica scăderea necontrolată a prețului instrumentului în cauză.
- (23) În cazul în care evoluțiile sau evenimentele nefavorabile depășesc granițele unui stat membru sau au alte implicații transfrontaliere, consultarea și cooperarea strânsă dintre autoritățile competente sunt esențiale. AEVMP ar trebui să aibă un rol central de coordonare în astfel de situații și ■ să asigure coerența între autoritățile competente. Componenta AEVMP, în care se regăsesc și reprezentanți ai autorităților competente, o va ajuta să își îndeplinească acest rol.
- (24) Pe lângă coordonarea măsurilor autorităților competente, AEVMP ar trebui să se asigure că autoritățile competente iau măsuri doar atunci când sunt necesare și proporționale. AEVMP ar trebui să aibă competența de a formula avize adresate autorităților competente referitoare la utilizarea competențelor de intervenție.
- (25) Deși, de cele mai multe ori, autoritățile competente vor fi cel mai bine plasate pentru a reacționa rapid la evenimente sau evoluții nefavorabile, AEVMP ar trebui să fie, de asemenea, abilitată să ia măsuri în cazul în care vânzarea în lipsă și alte activități conexe pun în pericol funcționarea normală și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea întregului sistem financiar din Uniune sau a unei părți a acestuia, atunci când există implicații transfrontaliere, iar autoritățile competente nu au luat suficiente măsuri pentru a remedia situația. AEVMP ar trebui să consulte Comitetul european pentru risc sistemic **înstituit prin Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 ⁽¹⁾ (CERS)** ori de câte ori este posibil, precum și alte autorități implicate, în cazul în care măsurile ar putea afecta și alte sectoare în afara piețelor financiare, cum ar fi instrumentele derivate pe mărfuri care sunt utilizate pentru acoperirea pozițiilor fizice împotriva riscurilor.
- (26) Competențele conferite AEVMP în cadrul prezentului regulament de a restricționa în situații excepționale vânzarea în lipsă și alte activități conexe sunt concepute în conformitate cu competențele prevăzute la articolul 9 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. Competențele conferite AEVMP în situații excepționale nu ar trebui să aducă atingere competențelor AEVMP în situații de urgență prevăzute la articolul 18 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. Mai precis, AEVMP ar trebui să fie abilitată să adopte decizii individuale cerându-le autorităților competente să ia măsuri sau decizii individuale adresate participanților pe piețele financiare în temeiul articolului menționat.
- (27) Competențele de intervenție ale autorităților competente și ale AEVMP pentru a restricționa vânzarea în lipsă, swapurile pe riscul de credit și alte tranzacții ar trebui să aibă doar un caracter temporar și să fie exercitate doar pentru o perioadă și în măsura în care aceste lucru este necesar pentru a răspunde unei amenințări precise.
- (28) Din cauza riscurilor specifice care pot apărea în urma utilizării swapurilor pe riscul de credit, astfel de tranzacții trebuie monitorizate îndeaproape de către autoritățile competente. Mai precis, autoritățile competente ar trebui să fie abilitate ca, în situații excepționale, să solicite de la persoanele fizice sau juridice care desfășoară astfel de tranzacții informații în legătură cu motivele derulării tranzacției.

⁽¹⁾ JO L 331, 15.12.2010, p. 1.

Marți, 5 iulie 2011

- (29) AEVMP ar trebui să dispună de competența generală de a investiga probleme sau practici legate de vânzarea în lipsă sau de utilizarea swapurilor pe riscul de credit pentru a evalua dacă astfel de probleme sau practici ar putea reprezenta o amenințare la adresa stabilității financiare sau a încrederii pieței. Atunci când desfășoară asemenea investigații, AEVMP ar trebui să publice un raport în care să își prezinte concluziile, **iar în cazurile în care AEVMP consideră că ar trebui introdusă o măsură la nivelul Uniunii, decizia sa ar trebui să fie obligatorie pentru autoritățile competente.**
- (30) Deoarece anumite măsuri s-ar putea aplica unor persoane fizice sau juridice sau unor acțiuni din afara Uniunii Europene, este necesar ca în anumite situații autoritățile competente să coopereze cu autoritățile din țări terțe. Prin urmare, autoritățile competente ar trebui să încheie acorduri cu autoritățile din țări terțe. AEVMP ar trebui să coordoneze încheierea unor astfel de acorduri de cooperare și realizarea de către autoritățile competente de schimburi de informații provenind din țări terțe.
- (31) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (**TFUE**) și Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (**Carta**), în special dreptul la protecția datelor cu caracter personal, recunoscut la articolul 16 din **TFUE** și la articolul 8 din **Cartă**. Astfel, transparența cu privire la pozițiile scurte nete semnificative, inclusiv publicarea acestora **atunci când depășesc o anumită valoare**, în cazurile prevăzute de prezentul regulament, este necesară pentru a asigura stabilitatea pieței financiare și protecția investitorilor. Această transparență le va permite autorităților de reglementare să monitorizeze utilizarea vânzării în lipsă în contextul unor strategii abuzive și implicațiile acestora asupra bunei funcționări a piețelor. Mai mult, transparența poate ajuta la prevenirea asimetriei informaționale, garantând informarea corespunzătoare a tuturor participanților pe piață în legătură cu măsura în care vânzarea în lipsă afectează prețurile. Schimbul sau transmiterea de informații între autoritățile competente ar trebui să se efectueze în conformitate cu normele privind transferul datelor cu caracter personal prevăzute în Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ⁽¹⁾. Schimbul sau transmiterea de informații de către AEVMP ar trebui să se efectueze în conformitate cu normele privind transferul datelor cu caracter personal prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele **Uniunii** și privind libera circulație a acestor date ⁽²⁾, regulament care ar trebui să se aplice în întregime în sensul prezentului regulament.
- (32) **Pe baza unor orientări adoptate de AEVMP și ținând seama de Comunicarea Comisiei privind consolidarea regimurilor de sancțiuni în sectorul serviciilor financiare**, statele membre ar trebui să stabilească norme referitoare la sancțiunile aplicabile în cazurile de încălcare a dispozițiilor prezentului regulament și să se asigure că aceste norme sunt puse în aplicare. Sancțiunile ar trebui să fie eficace, proporționale și cu efect de descurajare. **În final, în Uniune ar trebui instituit un regim de sancțiuni armonizat.**
- I**
- (34) Pentru a [...], ar trebui să i se confere Comisiei competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din **TFUE** în ceea ce privește calcularea pozițiilor scurte, atunci când o persoană fizică sau juridică deține o poziție descoperită pe un swap pe riscul de credit, pragurile de notificare sau de publicare și explicitarea criteriilor și factorilor pe baza cărora se determină dacă un eveniment sau o evoluție nefavorabilă reprezintă o amenințare gravă la adresa stabilității financiare sau a încrederii pieței într-un stat membru sau în Uniune. **Este deosebit de important ca în cadrul activității sale pregătitoare Comisia să desfășoare consultări, inclusiv la nivel de experți. AEVMP ar trebui să joace un rol central în elaborarea actelor delegate, oferind consultanță Comisiei.**

⁽¹⁾ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

⁽²⁾ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

Marți, 5 iulie 2011

- (35) Comisia ar trebui să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport în care să evalueze relevanța pragurilor de notificare și de publicare prevăzute, punerea în aplicare a restricțiilor și a obligațiilor legate de transparența pozițiilor scurte nete și oportunitatea impunerii altor restricții sau condiții pentru vânzarea în lipsă și swapurile pe riscul de credit.
- (36) Deși autoritățile competente naționale sunt mai bine plasate pentru a monitoriza și a înțelege evoluțiile pieței, impactul general al problemelor ridicate de vânzarea în lipsă și swapurile pe riscul de credit poate fi perceput în întregime doar la nivelul Uniunii. Din acest motiv, obiectivele prezentului regulament pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta putând adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității enunțat la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, menționat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.
- (37) Deoarece anumite state membre aplică deja restricții asupra vânzării în lipsă și deoarece, pentru a asigura utilitatea cadrului care urmează a fi introdus, ar trebui adoptate actele delegate și standardele tehnice obligatorii prevăzute, este necesar să se prevadă o perioadă de timp suficientă,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Domeniul de aplicare

Prezentul regulament se aplică următoarelor instrumente financiare:

1. instrumentele financiare care sunt admise la tranzacționare într-un loc de tranzacționare din Uniunea Europeană, inclusiv astfel de instrumente atunci când sunt tranzacționate în afara unui loc de tranzacționare;
2. instrumentele derivate menționate în secțiunea C punctele 4 – 10 din anexa I la Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare ⁽¹⁾ care sunt legate de un instrument financiar menționat la punctul 1 sau de un emitent al unui instrument financiar menționat la punctul 1, inclusiv astfel de instrumente derivate atunci când sunt tranzacționate în afara unui loc de tranzacționare;
3. instrumente de datorie emise de un stat membru sau de Uniunea Europeană și instrumentele derivate menționate în secțiunea C punctele 4 – 10 din anexa I la Directiva 2004/39/CE care sunt legate de astfel de instrumente de datorie emise de un stat membru sau de Uniunea Europeană sau de o obligație a unui stat membru sau a Uniunii Europene.

Articolul 2

Definiții

- (1) În sensul prezentului regulament se aplică următoarele definiții:
- (a) „dealer primar autorizat” înseamnă o persoană fizică sau juridică care a semnat un acord cu un emitent de datorie suverană în temeiul căruia persoana fizică sau juridică se angajează să acționeze în calitate de agent principal în raport cu operațiunile de pe piața primară și de pe piața secundară legate de datoria emisă de respectivul emitent;

⁽¹⁾ JO L 145, 30.4.2004, p. 1.

Marți, 5 iulie 2011

- (b) „contrapartidă centrală” înseamnă o entitate care se interpune, în conformitate cu dispozițiile legale, între contrapartidele la contractele tranzacționate pe una sau mai multe piețe financiare, devenind astfel cumpărător pentru orice vânzător și vânzător pentru orice cumpărător și care este responsabilă pentru funcționarea unui sistem de compensare;
- (c) „swap pe riscul de credit” înseamnă un contract derivat în care o parte plătește o primă altei părți în schimbul unei compensări sau a unei plăți în cazul neîndeplinirii obligațiilor de către o entitate de referință sau al unui eveniment de credit care afectează respectiva entitate de referință și orice alt contract derivat care are un efect economic similar;
- (d) „instrument financiar” înseamnă un instrument specificat în secțiunea C din anexa I la Directiva 2004/39/CE;
- (e) „stat membru de origine” al unei piețe reglementate, al unei întreprinderi de investiții care utilizează un sistem multilateral de tranzacționare sau al oricărei alte întreprinderi de investiții înseamnă statul membru de origine al respectivei piețe reglementate sau întreprinderi de investiții în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 20 din Directiva 2004/39/CE;
- (f) „întreprindere de investiții” înseamnă o întreprindere de investiții în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2004/39/CE;
- (g) „datorie suverană” înseamnă un instrument de datorie emis de Uniune sau de un stat membru, inclusiv ministerele, departamentele, băncile centrale, agențiile sau organismele publice ale statului membru;
- (h) „capital social emis” al unei societăți înseamnă totalul acțiunilor ordinare și preferențiale emise de societatea respectivă, cu excepția titlurilor de creanță convertibile;
- (i) „datorie suverană emisă” înseamnă:
 - (i) în raport cu un stat membru, valoarea totală a datoriei suverane emise de către statul membru sau de către ministere, departamente, bănci centrale, agenții sau organisme publice ale statului membru care nu a fost răscumpărată;
 - (ii) în raport cu Uniunea Europeană, valoarea totală a datoriei suverane emise de Uniune care nu a fost răscumpărată;
- (j) „întreprindere locală” înseamnă o întreprindere menționată la articolul 2 alineatul (1) litera (l) din Directiva 2004/39/CE care negociază în contul altor membri ai pieței sau stabilește prețurile pentru aceștia;
- (k) „**activități de formare a pieței**” înseamnă **activitățile unei întreprinderi de investiții, ale unei entități dintr-o țară terță sau ale unei întreprinderi locale care este membră a unui loc de tranzacționare sau a unei piețe dintr-o țară terță al cărui cadru juridic și de supraveghere a fost declarat ca echivalent în conformitate cu articolul 15 alineatul (2), atunci când acționează în calitate de agent principal pentru un instrument financiar tranzacționat într-un loc de tranzacționare sau în afara unui loc de tranzacționare în oricare dintre următoarele maniere:**
 - (i) **prin comunicarea simultană a unor cursuri de cumpărare și de vânzare ferme de mărime comparabilă și competitive în scopul furnizării de lichiditate în mod regulat și continuu pieței;**
 - (ii) **ca parte a activității sale uzuale, prin executarea ordinelor clienților sau ca răspuns la cererile de tranzacționare ale clienților și prin acoperirea împotriva riscurilor a pozițiilor rezultând din aceste tranzacții;**

Marți, 5 iulie 2011

- (l) „sistem multilateral de tranzacționare” înseamnă un sistem multilateral în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 15 din Directiva 2004/39/CE;
- (m) „loc principal de tranzacționare” în raport cu o acțiune înseamnă locul de tranzacționare în care valoarea tranzacțiilor cu respectiva acțiune este cea mai ridicată;
- (n) „piață reglementată” înseamnă un sistem multilateral în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 14 din Directiva 2004/39/CE;
- (o) „autoritate competentă relevantă” înseamnă:
- (i) în raport cu datoria suverană a unui stat membru sau cu un swap pe riscul de credit legat de o obligație a unui stat membru, autoritatea competentă a statului membru respectiv;
 - (ii) în raport cu datoria suverană a Uniunii sau cu un swap pe riscul de credit legat de o obligație a Uniunii, autoritatea competentă din jurisdicția în care este stabilit Fondul european de stabilitate financiară;
 - (iii) în raport cu un alt instrument financiar decât instrumentele menționate la punctul (i) sau (ii), autoritatea competentă pentru respectivul instrument financiar, în sensul articolului 2 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 1287/2006 al Comisiei ⁽¹⁾, determinată în conformitate cu articolele 9-16 din respectivul regulament;
 - (iv) în raport cu un instrument financiar care nu intră sub incidența punctului (i), (ii) sau (iii), autoritatea competentă a statului membru în care respectivul instrument financiar a fost admis pentru prima dată la tranzacționare într-un loc de tranzacționare;
- (p) „vânzare în lipsă” în raport cu o acțiune sau o datorie înseamnă orice vânzare a unei acțiuni sau datorii pe care vânzătorul nu o deține în momentul încheierii unui acord de vânzare, inclusiv vânzările în cadrul cărora, în momentul încheierii acordului de vânzare, vânzătorul a împrumutat sau a convenit să împrumute acțiunea sau datoria pentru a o livra în momentul decontării tranzacției;
- (q) „zi de tranzacționare” înseamnă o zi de tranzacționare în sensul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 1287/2006;
- (r) „loc de tranzacționare” înseamnă o piață reglementată sau un sistem multilateral de tranzacționare din Uniune;
- (s) „valoarea tranzacțiilor” cu o acțiune înseamnă valoarea tranzacțiilor în sensul definiției de la articolul 2 punctul 9 din Regulamentul (CE) nr. 1287/2006;

(sa) „vânzare în lipsă fără prevalidare” în raport cu o acțiune sau o datorie înseamnă o vânzare a unei acțiuni sau datorii care nu îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 12 alineatul (1).

(2) Comisiei i se conferă competența de a adopta, în conformitate cu articolul 36, acte delegate care să specifice definițiile de la alineatul (1), în special pentru a preciza cazurile în care se consideră că o persoană fizică sau juridică deține un instrument financiar în sensul definiției vânzării în lipsă de la alineatul (1) litera (p).

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1287/2006 al Comisiei din 10 august 2006 de punere în aplicare a Directivei 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind obligațiile întreprinderilor de investiții de păstrare a evidenței și înregistrărilor, raportarea tranzacțiilor, transparența pieței, admiterea de instrumente financiare în tranzacții și definiția termenilor în sensul directivei în cauză (JO L 241, 2.9.2006, p. 1).

Marți, 5 iulie 2011

Articolul 3

Poziții scurte și poziții lungi

(1) În sensul prezentului regulament, o poziție care rezultă din oricare dintre următoarele situații se consideră poziție scurtă în raport cu capitalul social emis al unei societăți sau cu datoria suverană emisă a unui stat membru sau a Uniunii:

- (a) o vânzare în lipsă a unei acțiuni emise de o societate sau un instrument de datorie emis de statul membru sau de Uniune;
- (b) o persoană fizică sau juridică efectuează o tranzacție ce creează sau se raportează la un instrument financiar, altul decât cel menționat la litera (a), iar efectul sau unul dintre efectele tranzacției este de a conferi un avantaj financiar persoanei fizice sau juridice în eventualitatea scăderii prețului sau valorii acțiunii ori instrumentului de datorie.

(2) În sensul prezentului regulament, o poziție care rezultă din următoarele situații se consideră poziție lungă în raport cu capitalul social emis al unei societăți sau cu datoria suverană emisă a unui stat membru sau a Uniunii:

- (a) deținerea unei acțiuni emise de o societate sau a unui instrument de datorie emis de statul membru sau de Uniune;
- (b) o persoană fizică sau juridică efectuează o tranzacție ce creează sau se raportează la un instrument financiar, altul decât cel menționat la litera (a), iar efectul sau unul dintre efectele tranzacției este de a conferi un avantaj financiar persoanei fizice sau juridice în eventualitatea creșterii prețului sau valorii acțiunii ori instrumentului de datorie.

(3) În sensul alineatului (1), calculul pozițiilor scurte se stabilește, în cazul oricărei poziții scurte deținute indirect de persoana relevantă, inclusiv prin sau cu ajutorul oricărui indici, coșuri de titluri de valoare sau orice participație la orice fond tranzacționat la bursă sau entitate similară, de către persoana fizică sau juridică în cauză într-un mod rezonabil, ținând seama de informațiile publice disponibile privind componența indicelui sau a coșului de titluri de valoare relevante sau privind participațiile deținute de respectivul fond tranzacționat la bursă sau de entitatea similară. Pentru a evita confuziile, la calculul acestor poziții scurte nu i se va solicita niciunei persoane să obțină informații în timp real privind componența acestor instrumente de la nicio persoană.

În sensul alineatului (2), calculul pozițiilor lungi include, pentru toate scopurile, în calitate de poziții lungi, orice participații deținute de persoana relevantă în orice obligațiuni sau titluri de creanță convertibile în acțiuni emise de societatea relevantă.

În sensul alineatelor (1) și (2), în calculul pozițiilor scurte și al pozițiilor lungi referitoare la datoria suverană se includ și swapurile pe riscul de credit legate de o obligație sau de un eveniment de credit referitor la un stat membru sau la Uniune.

(4) În sensul prezentului regulament, poziția ce rămâne după deducerea pozițiilor lungi deținute de o persoană fizică sau juridică în raport cu capitalul social emis al unei societăți din pozițiile scurte deținute de respectiva persoană fizică sau juridică în raport cu capitalul respectiv se consideră poziție scurtă netă în raport cu capitalul social emis al societății respective.

(5) În sensul prezentului regulament, poziția ce rămâne după deducerea pozițiilor lungi deținute de o persoană fizică sau juridică în raport cu datoria suverană emisă de un stat membru sau de Uniune din pozițiile scurte deținute de aceeași persoană în raport cu aceeași datorie se consideră poziție scurtă netă în raport cu datoria suverană emisă de un stat membru sau de Uniune.

Marți, 5 iulie 2011

(6) Calculele efectuate conform alineatelor (1) – (5) pentru datoria suverană se efectuează pentru fiecare stat membru sau pentru Uniune, chiar dacă entități diferite din cadrul aceluiași stat membru sau al Uniunii emit datorie suverană în numele statului membru sau al Uniunii.

În cazul activităților de administrare a fondurilor, atunci când se urmăresc diverse strategii de investiții în raport cu un anumit emitent prin fonduri separate gestionate de același administrator de fonduri, calculul pozițiilor scurte nete și al pozițiilor lungi nete în sensul alineatelor (3), (4) și (5) se face la nivelul fiecărui fond. În cazul în care, în raport cu un anumit emitent, se urmărește aceeași strategie de investiții prin mai multe fonduri, pozițiile scurte nete și pozițiile lungi nete pentru fiecare dintre aceste fonduri sunt cumulate. În cazul în care două sau mai multe portofolii din cadrul aceleiași entități sunt gestionate discreționar urmărind aceeași strategie de investiții în raport cu un anumit emitent, pentru calculul pozițiilor scurte nete și al pozițiilor lungi nete pozițiile respective se cumulează. În cazul în care portofoliul unui client este gestionat nediscreționar, responsabilitatea legală pentru calculul poziției scurte nete sau al poziției lungi nete îi revine clientului.

(7) Comisia i se conferă competența de a adopta, în conformitate cu dispozițiile articolului 36, acte delegate care precizează:

- (a) cazurile în care se consideră că o persoană fizică sau juridică deține acțiuni sau instrumente de datorie în sensul alineatului (2);
- (b) cazurile în care o persoană fizică sau juridică deține o poziție scurtă în sensul alineatelor (4) și (5), precum și metoda de calcul a poziției;
- (c) metoda de calcul al pozițiilor în sensul alineatelor (3), (4) și (5) în cazul în care diversele entități dintr-un grup dețin poziții lungi sau scurte ori pentru activitățile de administrare de fonduri referitoare la fonduri diferite.

Articolul 4

Poziție neacoperită pe un swap pe riscul de credit

(1) În sensul prezentului regulament se consideră că o persoană fizică sau juridică deține o poziție neacoperită pe un swap pe riscul de credit relativ la o obligație a unui stat membru sau a Uniunii, în măsura în care swapul nu este utilizat ca acoperire **fie împotriva riscului ca emitentul să nu își îndeplinească o obligație în cazul în care persoana fizică sau juridică deține o poziție lungă pe datoria suverană a respectivului emitent, fie împotriva riscului de scădere a valorii oricărui activ sau portofoliu de active al persoanei fizice sau juridice care deține activul sau portofoliul de active în cauză, atunci când scăderea valorii activului sau portofoliului de active este în strânsă corelație cu scăderea prețului obligației unui stat membru sau a Uniunii în caz de scădere a bonității unui stat membru sau a Uniunii.** Partea la swapul pe riscul de credit care este obligată să facă plata sau să plătească o compensare în cazul nerespectării unei obligații sau al unui eveniment de credit legat de entitatea de referință nu deține, din cauza acestei obligații, o poziție neacoperită în sensul prezentului alineat.

(2) Comisia i se conferă competența de a adopta, în conformitate cu dispozițiile articolului 36, acte delegate care precizează, în sensul alineatului (1):

- (a) cazurile în care un swap pe riscul de credit este considerat o acoperire împotriva unui risc de nerespectare a unei obligații și metoda de calcul al unei poziții neacoperite pe un swap pe riscul de credit;
- (b) metoda de calcul al pozițiilor în cazul în care diversele entități dintr-un grup dețin poziții lungi sau scurte ori pentru activitățile de administrare de fonduri referitoare la fonduri diferite.

Marți, 5 iulie 2011

CAPITOLUL II

TRANSPARENȚA POZIȚIILOR SCURTE NETE

Articolul 5

Notificarea autorităților competente în legătură cu pozițiile scurte nete semnificative pe acțiuni

(1) O persoană fizică sau juridică care deține o poziție scurtă netă în raport cu capitalul social emis al unei societăți ale cărei acțiuni sunt admise la tranzacționare într-un loc de tranzacționare notifică autoritatea competentă relevantă ori de câte ori poziția atinge sau coboară sub un prag de notificare relevant, menționat la alineatul (2).

(2) Un prag de notificare relevant este un procentaj egal cu 0,2 % din valoarea capitalului social emis al societății în cauză și fiecare procentaj de 0,1 % deasupra acestui prag.

(3) *Dacă este necesar, Autoritatea Europeană de Supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe) (AEVMP) poate emite și transmite Parlamentului European, Consiliului și Comisiei un aviz privind ajustarea pragurilor prevăzute la alineatul (2), ținând seama de evoluția piețelor financiare. În termen de trei luni de la primirea avizului AEVMP, Comisia poate modifica, prin intermediul unor acte delegate adoptate în conformitate cu dispozițiile articolului 36, pragurile menționate la alineatul (2), ținând seama de evoluția piețelor financiare.*

(3a) *Notificările prevăzute la prezentul articol se fac în conformitate cu articolul 9, iar pozițiile scurte nete se calculează în conformitate cu articolul 3.*

Articolul 6

Raportarea vânzărilor în lipsă autorităților competente

Toate întreprinderile de investiții și toți participanții de pe o piață reglementată sau la un sistem multilateral de tranzacționare includ în rapoartele de tranzacționare menționate la articolul 25 alineatul (3) din Directiva 2004/39/CE o rubrică în care indică, pentru tranzacțiile cu acțiuni, dacă tranzacția reprezintă o vânzare în lipsă sau nu. Intermediarii care realizează vânzări în lipsă le marchează ca atare, la sfârșitul zilei de tranzacționare, în raportul de tranzacționare referitor la vânzările respective adresat autorității competente relevante. Aceste informații nu sunt puse la dispoziția publicului.

Comisiei i se conferă competența de a adopta, în conformitate cu articolul 36, acte delegate prin care să precizeze modul de comunicare a acestor informații către autoritățile competente.

Articolul 7

Publicarea pozițiilor scurte nete semnificative pe acțiuni

(1) **Autoritatea competentă relevantă** publică informații detaliate despre o poziție ori de câte ori aceasta atinge sau coboară sub un prag de publicare relevant, menționat la alineatul (2). **Respectiva publicare nu identifică deținătorul poziției scurte nete.**

(2) Un prag de publicare relevant este un procentaj egal cu 0,5 % din valoarea capitalului social emis al societății în cauză și fiecare procentaj de 0,1 % deasupra acestui prag.

(3) *Dacă este necesar, AEVMP poate emite și transmite Parlamentului European, Consiliului și Comisiei un aviz privind ajustarea pragurilor prevăzute la alineatul (2), ținând seama de evoluția piețelor financiare.*

Marți, 5 iulie 2011

În termen de trei luni de la primirea avizului AEVMP, Comisia poate modifica, prin intermediul unor acte delegate adoptate în conformitate cu dispozițiile articolului 36, pragurile menționate la alineatul (2), ținând seama de evoluția piețelor financiare.

(3a) Notificările prevăzute la prezentul articol se fac în conformitate cu articolul 9, iar pozițiile scurte nete se calculează în conformitate cu articolul 3.

Articolul 8

Notificarea autorităților competente în legătură cu pozițiile scurte nete semnificative pe datorie suverană și swapuri pe riscul de credit

(1) O persoană fizică sau juridică care deține **o poziție scurtă netă în raport cu datoria suverană emisă a unui stat membru sau a Uniunii** notifică autoritatea competentă relevantă ori de câte ori o astfel de poziție atinge sau coboară sub un prag de notificare relevant pentru statul membru în cauză sau pentru Uniune.

■

(2) Pragurile relevante de notificare constau într-o valoare inițială și niveluri succesive suplimentare în raport cu fiecare stat membru și cu Uniunea, conform precizărilor din măsurile luate de Comisie în conformitate cu alineatul (3). **AEVMP publică pe site-ul său internet pragurile de notificare pentru fiecare stat membru.**

(3) Comisiei i se conferă competența de a adopta, în conformitate cu articolul 36, acte delegate prin care să precizeze valorile și nivelurile succesive suplimentare menționate la alineatul (2), cu respectarea următoarelor condiții:

- (a) pragurile nu trebuie fixate la un nivel care să impună notificarea pozițiilor a căror valoare este minimă;
- (b) se ține seama de valoarea totală a datoriei suverane emise restante a fiecărui stat membru și a Uniunii, **de valoarea totală a tranzacțiilor** și mărimea medie a pozițiilor deținute de participanții pe piață în raport cu datoria suverană a respectivului stat membru sau a Uniunii.

(3a) Notificările prevăzute la prezentul articol se fac în conformitate cu articolul 9, iar pozițiile scurte nete se calculează în conformitate cu articolul 3.

Articolul 9

Metoda de notificare și de publicare

(1) Notificările realizate în temeiul articolului 5 ■ sau 8 precizează identitatea persoanei fizice sau juridice care deține poziția relevantă, mărimea poziției relevante, emitentul în raport cu care este deținută poziția relevantă și data la care a fost creată, a fost modificată sau și-a încetat existența respectiva poziție.

Publicările realizate în temeiul articolului 7 includ, în formă anonimă, detalii privind mărimea poziției relevante, emitentul în raport cu care este deținută poziția relevantă și data la care a fost creată, a fost modificată sau și-a încetat existența respectiva poziție.

În scopul articolelor 5, 7 și 8, persoanele fizice și juridice care dețin poziții scurte nete semnificative păstrează, pentru o perioadă de 10 ani, înregistrări ale pozițiilor brute care compun o poziție scurtă netă semnificativă.

Marți, 5 iulie 2011

(2) Ora care se ia în considerare pentru calcularea unei poziții scurte nete este **sfârșitul** zilei de tranzacționare în care persoana fizică sau juridică deține poziția relevantă, **cu excepția tranzacțiilor automate de noapte în cazul cărora ora de referință este T+1**. Notificarea sau publicarea se face cel târziu la ora 15:30 în următoarea zi de tranzacționare.

(3) Notificarea informațiilor către autoritățile competente relevante se face în conformitate cu sistemul prevăzut la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1287/2006.

(4) Publicarea informațiilor prevăzute la articolul 7 se face astfel încât să se asigure accesul rapid și fără discriminare la informații. Informațiile sunt puse la dispoziția mecanismului desemnat în mod oficial din statul membru de origine al emitentului acțiunilor, menționat la articolul 21 alineatul (2) din Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind armonizarea obligațiilor de transparență în ceea ce privește informația referitoare la emitenții ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată ⁽¹⁾.

(5) **Pentru a asigura o armonizare consecventă a prezentului articol, AEVMP elaborează proiecte de standarde** tehnice de reglementare care să precizeze informațiile ce trebuie furnizate în sensul alineatului (1). AEVMP prezintă Comisiei proiectele acestor standarde tehnice de reglementare până la [31 decembrie 2011].

Comisiei i se conferă competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf ■ în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

■

(6) Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a alineatului (4), **AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare** care să precizeze modalitățile prin care se publică informațiile. AEVMP prezintă Comisiei proiectele acestor standarde tehnice de punere în aplicare până la [31 decembrie 2011].

Comisiei i se conferă competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf ■ în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 10

Aplicarea în afara Uniunii

Obligațiile de notificare și de publicare prevăzute la articolele 5, 7 și 8 se aplică persoanelor fizice și juridice rezidente sau stabilite în interiorul sau în exteriorul Uniunii Europene.

Articolul 11

Informațiile care trebuie furnizate AEVMP

(1) Autoritățile competente furnizează trimestrial Autorității europene pentru valori mobiliare și piețe informații sintetizate cu privire la pozițiile scurte nete în raport cu acțiunile sau cu datoria suverană ■ pentru care sunt autorități competente și primesc notificări în temeiul articolelor 5-8.

(2) Pentru îndeplinirea atribuțiilor care îi revin în temeiul prezentului regulament, AEVMP poate solicita în orice moment de la autoritatea competentă relevantă a unui stat membru informații suplimentare referitoare la pozițiile scurte nete în raport cu acțiuni sau cu datoria suverană ■.

⁽¹⁾ JO L 390, 31.12.2004, p. 38.

Marți, 5 iulie 2011

Autoritatea competentă furnizează AEVMP informațiile solicitate în cel mult șapte zile calendaristice. **În cazul unor evenimente sau evoluții nefavorabile care constituie o amenințare gravă la adresa stabilității financiare sau a încrederii pieței în statul membru în cauză sau într-un alt stat membru, autoritatea competentă furnizează AEVMP informațiile solicitate în termen de 24 de ore.**

(2a) Pentru a asigura o armonizare consecventă a prezentului articol, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze informațiile ce trebuie furnizate în sensul alineatelor (1) și (2). AEVMP prezintă Comisiei proiectele acestor standarde tehnice de reglementare până la [31 decembrie 2011].

Comisiei i se conferă competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(2b) Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a alineatului (1), AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare care definesc formatul informațiilor ce trebuie furnizate în conformitate cu alineatele (1) și (2). AEVMP prezintă Comisiei proiectele acestor standarde tehnice de punere în aplicare până la [31 decembrie 2011].

Comisiei îi este delegată competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

CAPITOLUL III

PROCESAREA VÂNZĂRILOR ÎN LIPSĂ ȘI A SWAPURILOR PE RISCUL DE CREDIT

Articolul 12

Restricții aplicabile vânzărilor în lipsă fără prevalidare și swapurilor pe riscul de credit

(1) O persoană fizică sau juridică poate vinde în lipsă acțiuni tranzacționate într-un loc de tranzacționare sau un instrument de datorie suverană doar atunci când, **la sfârșitul zilei de tranzacționare**, este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

- (a) persoana fizică sau juridică a împrumutat acțiunile sau instrumentul de datorie suverană;
- (b) persoana fizică sau juridică a încheiat un acord pentru a împrumuta acțiunile sau instrumentul de datorie suverană;
- (c) persoana fizică sau juridică a încheiat un acord cu o terță parte, conform căruia partea terță a confirmat că acțiunile sau instrumentul de datorie suverană au fost localizate și rezervate pentru a fi împrumutate de persoana fizică sau juridică astfel încât să se poată efectua decontarea la scadență.

(1a) **O persoană fizică sau juridică poate încheia o tranzacție cu swapuri pe riscul de credit în raport cu o obligație a unui stat membru sau a Uniunii numai atunci când tranzacția în cauză nu conduce la o poziție neacoperită în raport cu un swap pe riscul de credit în sensul articolului 4.**

(2) Pentru a asigura o armonizare consecventă a prezentului articol, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze tipurile de acorduri sau înțelegeri care garantează în mod corespunzător că acțiunile sau instrumentul de datorie suverană vor fi disponibile pentru decontare. AEVMP ia în considerare în principal nevoia de a menține **eficiența** piețelor, în special a **piețelor** obligațiunilor suverane și a piețelor repo pentru obligațiuni suverane. AEVMP prezintă Comisiei proiectele acestor standarde tehnice de reglementare până la **31 decembrie 2011**.

Marți, 5 iulie 2011

Comisiei i se conferă competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

I

Articolul 14

Scutiri în cazul în care principalul loc de tranzacționare se află în afara Uniunii

(1) Articolele 5, 7, 12 și 13 nu se aplică acțiunilor unei societăți care sunt tranzacționate într-un loc de tranzacționare din Uniune, în cazul în care locul principal de tranzacționare a acțiunilor se află într-o țară din afara Uniunii.

(2) Autoritatea competentă pentru acțiunile unei societăți care sunt tranzacționate într-un loc de tranzacționare din Uniune și într-un loc de tranzacționare din afara Uniunii determină, cel puțin din doi în doi ani, dacă locul principal de tranzacționare al respectivelor acțiuni se află în afara Uniunii.

Autoritatea competentă relevantă notifică AEVMP cu privire la acțiunile al căror loc principal de tranzacționare se află în afara Uniunii.

AEVMP publică, din doi în doi ani, lista acțiunilor al căror loc principal de tranzacționare se află în afara Uniunii. Lista este valabilă doi ani.

(3) **Pentru a asigura o armonizare consecventă a prezentului articol, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze metoda de calcul a valorii tranzacțiilor în vederea determinării locului principal de tranzacționare al unei acțiuni. AEVMP prezintă Comisiei proiectele acestor standarde tehnice de reglementare până la 31 decembrie 2011.**

Comisiei i se conferă competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf I în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(4) Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a alineatelor (1) și (2), AEVMP **elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare** pentru a determina:

- (a) data la care și perioada pentru care se efectuează calculele pentru determinarea locului principal de tranzacționare al unei acțiuni;
- (b) data până la care autoritatea competentă relevantă trebuie să notifice AEVMP cu privire la acțiunile al căror loc principal de tranzacționare se află în afara Uniunii;
- (c) data de la care lista este valabilă, în urma publicării ei de către AEVMP.

AEVMP prezintă Comisiei proiectele acestor standarde tehnice de punere în aplicare până la [31 decembrie 2011].

Comisiei i se conferă competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 15

Scutiri pentru activitățile de formare a pieței și operațiunile de pe piața primară

(1) Articolele 5, 6, 7, 8 și 12 nu se aplică activităților **de formare a pieței.** I

Marți, 5 iulie 2011

(2) **Comisiei i se conferă competența de a adopta**, în conformitate cu **articolul 36, acte delegate** prin care stabilește că, într-o țară terță, cadrul legal și de supraveghere garantează faptul că o piață autorizată în țara terță în cauză respectă cerințele legale obligatorii care, în sensul aplicării scutirii de la alineatul (1), sunt echivalente cerințelor prevăzute în titlul III din Directiva 2004/39/CE, în Directiva 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind utilizările abuzive ale informațiilor confidențiale și manipulările pieței (abuzul de piață) ⁽¹⁾ și în Directiva 2004/109/CE, și care fac obiectul unei supravegheri și aplicări efective în respectiva țară terță.

Cadrul legal și de supraveghere al unei țări terțe poate fi considerat echivalent dacă îndeplinește cumulativ următoarele condiții în țara terță în cauză:

- (a) piețele fac permanent obiectul autorizării și al unei supravegheri și aplicări eficace;
- (b) piețele dispun de reguli transparente și clare privind acceptarea titlurilor la tranzacționare, astfel încât respectivele titluri pot fi tranzacționate în mod echitabil, ordonat și eficient și pot fi negociate în mod liber;
- (c) emitenții de titluri de valoare sunt supuși obligației de informare periodică și continuă, asigurându-se astfel un nivel ridicat de protecție a investitorilor;
- (d) transparența și integritatea pieței sunt garantate prin prevenirea abuzurilor de piață sub forma utilizării abuzive de informații confidențiale și a manipulării pieței.

(3) Articolele 8 și 12 nu se aplică persoanelor fizice sau juridice atunci când, acționând în calitate de dealer primar autorizat în urma unui acord cu un emitent de datorie suverană, persoana acționează în calitate de agent principal pentru un instrument financiar în raport cu operațiunile de pe piața primară sau secundară referitoare la datoria suverană.

(4) Articolele 5, 6, 7 și 12 nu se aplică persoanelor fizice sau juridice în cazul în care efectuează o vânzare în lipsă a unui titlu sau dețin o poziție scurtă netă în raport cu realizarea unei stabilizări în conformitate cu capitolul III din Regulamentul (CE) nr. 2273/2003 al Comisiei din 22 decembrie 2003 de stabilire a normelor de aplicare a Directivei 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind derogările prevăzute pentru programele de răscumpărare și stabilizarea instrumentelor financiare ⁽²⁾.

(5) Scutirile menționate la alineatele (1)-(3) se aplică doar în cazul în care persoana fizică sau juridică în cauză a notificat, în prealabil și în scris, autoritatea competentă din statul său de origine cu privire la faptul că intenționează să utilizeze aceste scutiri. Notificarea se face cu cel puțin 30 de zile calendaristice înaintea datei la care persoana fizică sau juridică intenționează să utilizeze scutirea.

(6) Autoritatea competentă din statul membru de origine poate interzice utilizarea scutirii în cazul în care consideră că persoana fizică sau juridică nu îndeplinește condițiile de acordare a scutirii. Interdicțiile se pronunță în perioada de 30 zile calendaristice menționată la alineatul precedent sau la o dată ulterioară, dacă autoritatea competentă își dă seama că situația persoanei s-a modificat, astfel încât aceasta nu mai îndeplinește condițiile.

(7) O entitate dintr-o țară terță care nu este autorizată în Uniune trimite notificarea menționată la alineatul (5) autorității competente a principalului loc de tranzacționare din Uniune unde efectuează tranzacții.

(8) O persoană fizică sau juridică care transmis o notificare în temeiul alineatului (5) notifică, în scris și cât mai curând posibil, autoritatea competentă din statul său membru de origine cu privire la orice schimbări care afectează dreptul său de a utiliza scutirea.

⁽¹⁾ JO L 96, 12.4.2003, p. 16.

⁽²⁾ JO L 336, 23.12.2003, p. 33.

Marți, 5 iulie 2011

(9) Autoritatea competentă din statul membru de origine poate solicita în scris informații de la o persoană fizică sau juridică care își desfășoară activitatea utilizând scutiile menționate la alineatul (1), (3) sau (4) în legătură cu pozițiile scurte deținute sau activitățile desfășurate utilizând scutiile. Persoana fizică sau juridică furnizează informațiile în cel mult patru zile calendaristice de la primirea solicitării.

(10) În termen de două săptămâni de la o notificare primită în conformitate cu alineatul (5) sau (8), autoritatea competentă relevantă notifică AEVMP cu privire la formatorii de piață și dealerii primari autorizați care utilizează scutirea și formatorii de piață și dealerii primari autorizați care nu mai utilizează scutirea.

(11) AEVMP publică pe site-ul său și actualizează lista formatorilor de piață și a dealerilor primari autorizați care utilizează scutirea.

CAPITOLUL V

COMPETENȚELE DE INTERVENȚIE ALE AUTORITĂȚILOR COMPETENTE ȘI ALE AEVMP

Secțiunea 1

Competențele autorităților competente

Articolul 16

Publicarea de informații în situații excepționale

(1) Autoritatea competentă dintr-un stat membru poate solicita persoanelor fizice sau juridice care dețin poziții scurte nete în raport cu un anumit instrument financiar sau cu o categorie de instrumente financiare să o notifice sau să publice informații cu privire la poziție ori de câte ori poziția atinge sau scade sub un prag de notificare fixat de autoritatea competentă, atunci când sunt îndeplinite cumulativ următoarele două condiții:

- (a) se produc evenimente sau evoluții nefavorabile care constituie o amenințare gravă la adresa stabilității financiare sau a încrederii pieței în statul membru în cauză sau în unul sau mai multe alte state membre;
- (b) **în caz de publicare, măsura nu generează efecte nefavorabile asupra eficienței piețelor financiare disproporționate comparativ cu beneficiile.**

(2) Alineatul (1) nu se aplică instrumentelor financiare supuse obligației de transparență în conformitate cu articolele 5 – 8.

Articolul 16a

Notificarea de către creditorii în situații excepționale

(1) **Autoritatea competentă dintr-un stat membru poate lua măsurile menționate la alineatul (2) atunci când sunt îndeplinite cumulativ următoarele două condiții:**

- (a) **se produc evenimente sau evoluții nefavorabile care constituie o amenințare gravă la adresa stabilității financiare sau a încrederii pieței în statul membru în cauză;**
- (b) **măsura nu generează efecte nefavorabile asupra eficienței piețelor financiare disproporționate comparativ cu beneficiile.**

Marți, 5 iulie 2011

(2) **Autoritatea competentă dintr-un stat membru poate solicita persoanelor fizice sau juridice care împrumută un anumit instrument financiar sau o anumită categorie de instrumente financiare să notifice orice majorare anormală a tarifelor solicitate pentru astfel de împrumuturi.**

Articolul 17

Restricționarea vânzărilor în lipsă și a tranzacțiilor similare în situații excepționale

(1) Autoritatea competentă **din statul membru în care se află principalul loc de tranzacționare al unui instrument financiar** poate lua măsurile menționate la alineatele (2) și (3) atunci când sunt îndeplinite cumulativ următoarele două condiții:

- (a) se produc evenimente sau evoluții nefavorabile care constituie o amenințare gravă la adresa stabilității financiare sau a încrederii pieței în statul membru în cauză sau în unul sau mai multe alte state membre;
- (b) măsurile **nu generează efecte nefavorabile asupra eficienței piețelor financiare disproporționate comparativ cu beneficiile.**

(2) Autoritatea competentă din statul membru poate interzice sau impune anumite condiții în raport cu persoanele fizice sau juridice care efectuează:

- (a) o vânzare în lipsă; sau
- (b) o altă tranzacție decât vânzarea în lipsă ce creează sau se raportează la un instrument financiar, dacă efectul sau unul dintre efectele tranzacției este de a conferi un avantaj financiar persoanei fizice sau juridice în eventualitatea scăderii prețului sau valorii unui alt instrument financiar.

(3) Autoritatea competentă din statul membru poate interzice persoanelor fizice sau juridice să efectueze tranzacții în raport cu instrumente financiare sau să limiteze valoarea tranzacțiilor care pot fi efectuate cu instrumentele financiare respective.

(4) Măsurile luate în temeiul alineatului (2) sau (3) se pot aplica tranzacțiilor referitoare la toate instrumentele financiare, la instrumentele financiare dintr-o anumită categorie sau la un anumit instrument financiar. Măsurile se pot aplica în circumstanțe bine determinate sau pot face obiectul unor excepții specificate de către autoritatea competentă relevantă. Pot fi prevăzute excepții în special pentru activitățile de formare a pieței și activitățile de pe piața primară.

Articolul 18

Restricționarea tranzacțiilor cu swapuri pe riscul de credit în situații excepționale

(1) Autoritatea competentă dintr-un stat membru poate restricționa posibilitatea persoanelor fizice sau juridice de a încheia tranzacții cu swapuri pe riscul de credit referitoare la o obligație a **propriului său** stat membru ■ sau poate limita valoarea pozițiilor neacoperite pe swapuri pe riscul de credit pe care le pot deține persoanele fizice sau juridice în raport cu o obligație a **propriului său** stat membru ■, atunci când sunt îndeplinite cumulativ următoarele două condiții:

- (a) se produc evenimente sau evoluții nefavorabile care constituie o amenințare gravă la adresa stabilității financiare sau a încrederii pieței în statul membru în cauză sau în unul sau mai multe alte state membre;
- (b) măsura **nu generează efecte nefavorabile asupra eficienței piețelor financiare disproporționate comparativ cu beneficiile.**

Marți, 5 iulie 2011

(2) Măsurile luate în temeiul alineatului (1) se pot aplica swapurilor pe riscul de credit dintr-o anumită categorie sau anumitor swapuri pe riscul de credit. Măsurile se pot aplica în circumstanțe bine determinate sau pot face obiectul unor excepții specificate de către autoritatea competentă. Pot fi prevăzute excepții în special pentru activitățile de formare a pieței și activitățile de pe piața primară.

(2a) O autoritate competentă care a luat o măsură în temeiul alineatului (1) poate solicita AEVMP să ia în considerare exercitarea competențelor sale în temeiul articolului 24 alineatul (1) litera (c) în cazul în care evenimentele sau evoluțiile nefavorabile în cauză necesită aplicarea măsurii la nivelul Uniunii.

Articolul 19

Competența de a restricționa temporar vânzarea în lipsă a instrumentelor financiare în cazul unei scăderi semnificative a prețului

(1) În cazul în care prețul unui instrument financiar într-un loc de tranzacționare a scăzut într-o singură zi de tranzacționare cu valoarea menționată la alineatul (4) față de prețul de închidere din ziua anterioară din respectivul loc, autoritatea competentă din statul membru de origine al locului respectiv examinează oportunitatea interzicerii sau restricționării dreptului persoanelor fizice sau juridice de a efectua tranzacții de vânzare în lipsă a instrumentului respectiv în acel loc de tranzacționare sau a restricționării în alt mod a tranzacțiilor cu respectivul instrument financiar în acel loc de tranzacționare pentru a împiedica scăderea necontrolată a prețului instrumentului financiar.

În cazul în care se asigură de oportunitatea acțiunii în temeiul primului paragraf, autoritatea competentă interzice sau restricționează dreptul persoanelor de a încheia vânzări în lipsă în locul de tranzacționare în cazul unei acțiuni sau al unei datorii sau, în cazul altor tipuri de instrumente financiare, restricționează tranzacțiile cu respectivele instrumente în acel loc de tranzacționare.

(2) Măsura se aplică pentru o perioadă ce nu depășește sfârșitul următoarei zile de tranzacționare după ziua de tranzacționare în care a avut loc scăderea prețului. **Autoritatea competentă din statul membru de origine poate prelungi perioada de valabilitate a măsurii dacă motivele care au stat la baza adoptării ei justifică o astfel de prelungire.**

(3) Măsura se aplică în circumstanțe bine determinate sau poate face obiectul unor excepții specificate de către autoritatea competentă. Pot fi prevăzute excepții în special pentru activitățile de formare a pieței și activitățile de pe piața primară.

(3a) După primirea notificării din partea unei autorități competente referitoare la interzicerea sau restricționarea dreptului persoanelor fizice sau juridice de a efectua tranzacții de vânzare în lipsă cu un instrument financiar într-un loc de tranzacționare sau la restricționarea în alt mod a tranzacțiilor cu respectivul instrument financiar în acel loc de tranzacționare, AEVMP analizează, înainte de începerea următoarei zile de tranzacționare, dacă este oportun ca măsura să se aplice tuturor locurilor de tranzacționare în care se tranzacționează instrumentul financiar vizat de măsură, în conformitate cu articolul 24.

(4) Scăderea valorii trebuie să fie de cel puțin 10 % în cazul acțiunilor, iar pentru celelalte categorii de instrumente financiare valoarea va fi specificată de Comisie.

Dacă este necesar, AEVMP poate emite și transmite Parlamentului European, Consiliului și Comisiei un aviz privind ajustarea pragurilor prevăzute la alineatul (4), ținând seama de evoluția piețelor financiare.

În termen de trei luni de la primirea avizului AEVMP, Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 36, acte delegate care precizează opțiunile referitoare la perioada de aplicare a măsurii și scăderea valorii instrumentelor financiare ▯, ținând seama de particularitățile fiecărei categorii de instrumente financiare și de diferențele de volatilitate.

Marți, 5 iulie 2011

(5) **Pentru a asigura o armonizare consecventă a prezentului articol, AEVMP elaborează proiecte de standarde** tehnice de reglementare care să precizeze metoda de calcul al scăderii cu 10 % a valorii acțiunilor și al scăderii valorii specificate de Comisie conform alineatului (4). AEVMP prezintă Comisiei proiectele acestor standarde tehnice de reglementare până la 31 decembrie 2011.

Comisiei i se conferă competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 20

Durata restricțiilor

Măsurile impuse în temeiul articolelor 16, **16a**, 17 și 18 sunt valabile pentru o perioadă inițială de cel mult trei luni de la data publicării anunțului menționat la articolul 21.

Măsurile de acest gen pot fi reînnoite pentru perioade de câte maximum trei luni **dacă motivele care au stat la baza adoptării măsurii sunt în continuare aplicabile**. În cazul în care nu este reînnoită după această perioadă de trei luni, măsura expiră în mod automat.

Articolul 21

Publicarea restricțiilor

(1) Autoritățile competente publică pe site-ul lor anunțuri privind orice decizie de a impune sau a reînnoi o măsură menționată la articolele 16-19.

(2) În anunț se precizează cel puțin următoarele informații:

- (a) măsurile impuse, inclusiv instrumentele și categoriile de instrumente la care se referă și perioada de aplicare a acestora;
- (b) motivele pentru care autoritatea competentă este de părere că este necesară impunerea măsurilor, inclusiv elemente care să justifice aceste motive.

(3) Măsurile luate în temeiul articolelor 16-19 intră în vigoare în momentul publicării anunțului sau la o dată ulterioară, precizată în anunț, și se aplică doar tranzacțiilor efectuate după ce măsura a intrat în vigoare.

Articolul 22

Notificarea AEVMP și a celorlalte autorități competente

(1) Înainte de impunerea sau reînnoirea unei măsuri luate în temeiul articolului 16, **16a**, 17 sau 18 și înainte de impunerea unei restricții în temeiul articolului 19, autoritatea competentă notifică AEVMP și celelalte autorități competente cu privire la măsura pe care o are în vedere.

(2) Notificarea conține informații detaliate despre măsurile avute în vedere, categoria de instrumente financiare și tranzacții cărora li se vor aplica, elemente care justifică motivele și data la care se dorește intrarea în vigoare a măsurilor.

(3) Propunerea de a impune sau a reînnoi o măsură luată în temeiul articolelor 16, **16a**, 17 și 18 se notifică cu cel puțin 24 de ore înainte de momentul la care se dorește intrarea în vigoare sau reînnoirea măsurii. În situații excepționale, o autoritate competentă poate transmite notificarea cu mai puțin de 24 de ore înainte de intrarea în vigoare a măsurii, atunci când notificarea cu 24 de ore înainte nu este posibilă. Notificarea în temeiul articolului 19 se face înainte de momentul la care se dorește intrarea în vigoare a măsurii.

Marți, 5 iulie 2011

(4) Autoritatea competentă dintr-un stat membru care primește notificări în temeiul prezentului articol poate lua măsuri în conformitate cu articolele 16 - 19 în respectivul stat membru în cazul în care se convinge că măsura este necesară pentru a sprijini cealaltă autoritate competentă. Autoritatea competentă transmite, la rândul său, o notificare în conformitate cu alineatele (1), (2) și (3) atunci când intenționează să ia măsuri.

Secțiunea 2

Competențele AEVMP

Articolul 23

Coordonarea de către AEVMP

(1) AEVMP joacă un rol de facilitare și coordonare în raport cu măsurile luate de autoritățile competente în temeiul dispozițiilor din secțiunea 1. AEVMP se asigură în special că autoritățile competente au o abordare coerentă în privința măsurilor luate în temeiul dispozițiilor din secțiunea 1, îndeosebi în ceea ce privește circumstanțele în care este necesară utilizarea competențelor de intervenție prevăzute în secțiunea 1, natura măsurilor impuse, precum și data intrării în vigoare și durata măsurilor.

(2) După primirea unei notificări în temeiul articolului 22 cu privire la măsuri care urmează a fi impuse sau reinnoite în temeiul articolului 16, **16a**, 17 sau 18, AEVMP emite, în termen de 24 de ore, **o decizie** în care precizează dacă măsurile aplicate sau propuse sunt necesare pentru a face față situației excepționale. **Decizia** precizează dacă AEVMP consideră că s-au produs evenimente sau evoluții nefavorabile care constituie o amenințare gravă la adresa stabilității financiare sau a încrederii pieței în unul sau mai multe state membre, dacă măsurile aplicate sau propuse sunt adecvate și proporționale pentru a răspunde amenințării și dacă durata propusă a acestora este justificată. Dacă este de părere că este necesară luarea de măsuri și de către alte autorități competente pentru a răspunde amenințării, AEVMP precizează și acest lucru în **decizie și solicită autorităților competente în cauză să ia măsurile respective în termen de 24 de ore. Decizia** se publică pe site-ul AEVMP.

(3) **În cazul în care AEVMP consideră că ar trebui introdusă o măsură la nivelul Uniunii, decizia sa este obligatorie pentru autoritățile competente și se aplică în termen de 24 de ore.**

(3a) **AEVMP reexaminează periodic măsurile menționate la prezentul articol și, în orice caz, cel puțin o dată la trei luni. O măsură care nu este reinnoită după această perioadă de trei luni expiră în mod automat.**

Articolul 24

Competențele de intervenție ale AEVMP

(1) În conformitate cu articolul 9 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, în cazul în care sunt îndeplinite condițiile de la alineatul (2), AEVMP ia una sau mai multe dintre următoarele măsuri:

- (a) solicită persoanelor fizice sau juridice care dețin poziții scurte nete în raport cu un anumit instrument financiar sau o categorie de instrumente financiare să notifice o autoritate competentă sau să publice informații detaliate referitoare la astfel de poziții;
- (b) interzice sau impune condiții referitoare la efectuarea de către persoane fizice sau juridice a unor vânzări în lipsă sau a unor tranzacții care creează sau se raportează la un instrument financiar, dacă efectul sau unul dintre efectele tranzacției este de a conferi unui avantaj financiar persoanei fizice sau juridice în eventualitatea scăderii prețului sau valorii unui alt instrument financiar;
- (c) limitează posibilitatea persoanelor fizice sau juridice de a încheia tranzacții cu swapuri pe riscul de credit în raport cu o obligație a unui stat membru sau a Uniunii ori limitează valoarea pozițiilor neacoperite pe swapuri pe riscul de credit pe care le poate deține o persoană fizică sau juridică în raport cu o obligație a unui stat membru sau a Uniunii;

Marți, 5 iulie 2011

- (d) interzice persoanelor fizice sau juridice să efectueze tranzacții cu instrumente financiare **care intră sub incidența prezentului regulament** sau limitează valoarea tranzacțiilor care pot fi efectuate cu instrumentele financiare respective.

Măsurile se pot aplica în circumstanțe bine determinate sau pot face obiectul unor excepții specificate de către autoritatea competentă relevantă. Pot fi prevăzute excepții în special pentru activitățile de formare a pieței și activitățile de pe piața primară.

(2) AEVMP ia o măsură în temeiul dispozițiilor de la alineatul (1) doar dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele două condiții:

- (a) măsurile enumerate la alineatul (1) primul paragraf literele (a) – (d) răspund unei amenințări la adresa funcționării normale și a integrității piețelor financiare ori a stabilității sistemului financiar din Uniune sau a unei părți din acesta și există implicații transfrontaliere;
- (b) o autoritate competentă nu a luat măsuri pentru contracararea amenințării sau măsurile luate nu contracarează suficient amenințarea.

(3) Atunci când ia măsurile menționate la alineatul (1), AEVMP verifică în ce măsură:

- (a) ele vor contracara în mod semnificativ amenințarea la adresa funcționării normale și a integrității piețelor financiare sau a stabilității sistemului financiar din Uniune ori a unei părți din acesta sau vor îmbunătăți în mod semnificativ capacitatea autorităților competente de a monitoriza amenințarea;
- (b) nu vor crea un risc de arbitraj de reglementare;
- (c) nu vor avea efecte negative asupra eficienței piețelor financiare, inclusiv reducerea lichidității pe piețele respective și crearea de incertitudini pentru participanții pe piață, disproporționate față de avantajele măsurilor.

În cazul în care una sau mai multe autorități competente au luat măsuri în temeiul articolului 16, **16a**, 17 sau 18, AEVMP poate lua oricare dintre măsurile menționate la alineatul (1) fără emiterea **deciziei prevăzute** la articolul 23.

(4) Înainte de a hotărî impunea sau reînnoirea uneia dintre măsurile menționate la alineatul (1), AEVMP se consultă, atunci când este cazul, cu CERS sau cu alte autorități relevante.

(5) Înainte de a hotărî impunerea sau reînnoirea uneia dintre măsurile menționate la alineatul (1), AEVMP notifică autoritățile competente cu privire la măsurile pe care le are în vedere. Notificarea conține informații detaliate despre măsurile avute în vedere, categoria de instrumente financiare și tranzacții cărora li se vor aplica, elementele care justifică motivele și data la care se dorește intrarea în vigoare a măsurilor.

(6) Notificarea se face cu cel puțin 24 de ore înainte de momentul la care se dorește intrarea în vigoare sau reînnoirea măsurii. În situații excepționale, AEVMP poate transmite notificarea cu mai puțin de 24 de ore înainte de intrarea în vigoare a măsurii, atunci când notificarea cu 24 de ore înainte nu este posibilă.

(7) AEVMP publică pe site-ul său anunțuri privind orice decizie de a impune sau a reînnoi o măsură menționată la alineatul (1). Anunțul conține cel puțin următoarele informații detaliate:

- (a) măsurile impuse, inclusiv instrumentele și categoriile de tranzacții la care se referă și perioada de aplicare acestora;

Marți, 5 iulie 2011

(b) motivele pentru care AEVMP este de părere că este necesară impunerea măsurilor, inclusiv elemente care să justifice aceste motive.

(8) Măsurile intră în vigoare în momentul publicării anunțului sau la o dată ulterioară, precizată în anunț, și se aplică doar tranzacțiilor efectuate după ce măsura a intrat în vigoare.

(9) AEVMP reexaminează măsurile menționate la alineatul (1) la intervale adecvate și cel puțin o dată la trei luni. O măsură care nu este reînnoită după această perioadă de trei luni expiră în mod automat. Alineatele (2) - (8) se aplică reînnoirii de măsuri.

(10) Măsurile adoptate de AEVMP în temeiul prezentului articol prevalează asupra oricărei măsuri adoptate anterior de către o autoritate competentă în temeiul dispozițiilor din secțiunea 1.

Articolul 25

Precizarea mai detaliată a evenimentelor sau evoluțiilor nefavorabile

Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 36, acte delegate care să precizeze criteriile și factorii care trebuie luați în considerare de către autoritățile competente și AEVMP atunci când stabilesc dacă s-au produs evenimentele sau evoluțiile nefavorabile menționate la articolele 16, **16a**, 17, 18 și 23 și amenințările menționate la articolul 24 alineatul (2) litera (a).

CAPITOLUL VI

ROLUL AUTORITĂȚILOR COMPETENTE

Articolul 26

Autoritățile competente

Fiecare stat membru desemnează o autoritate competentă în sensul prezentului regulament. **Autoritățile competente respective sunt autorități publice.** Statele membre informează Comisia, AEVMP și autoritățile competente din celelalte state membre cu privire la desemnarea autorităților în cauză.

Articolul 27

Competențele autorităților competente

(1) Pentru îndeplinirea obligațiilor ce le revin în temeiul prezentului regulament, autoritățile competente sunt investite cu toate competențele de supraveghere și de investigare necesare pentru exercitarea funcțiilor lor. Ele își exercită atribuțiile în următoarele moduri:

(a) direct;

(b) în colaborare cu alte autorități;

(c) prin sesizarea autorităților judiciare competente.

(2) Pentru îndeplinirea obligațiilor ce le revin, autoritățile competente din statele membre sunt abilitate, în conformitate cu legislația națională:

(a) să aibă acces la orice document, sub orice formă, și să primească sau să facă o copie a acestuia;

(b) să solicite informații de la orice persoană fizică sau juridică și, în cazul în care este necesar, să convoace și să audieze orice persoană fizică sau juridică pentru a obține informații;

Marți, 5 iulie 2011

- (c) să efectueze inspecții la fața locului, cu sau fără înștiințare prealabilă;
 - (d) să solicite înregistrările telefonice și ale schimburilor de date existente;
 - (e) să solicite încetarea oricăror practici contrare dispozițiilor prezentului regulament;
 - (f) să solicite înghețarea și/sau punerea sub sechestru a activelor.
- (3) Autoritățile competente din statele membre sunt abilitate, fără a aduce atingere alineatului (2) literele (a) și (b), ca, în anumite cazuri, să solicite unei persoane fizice sau juridice care efectuează un swap pe riscul de credit să furnizeze următoarele elemente:
- (a) o explicație a scopului tranzacției și dacă aceasta urmărește acoperirea unui risc sau alte scopuri;
 - (b) informații care să confirme riscul subiacent, în cazul unei tranzacții de acoperire.

Articolul 28

Investigațiile AEVMP

La cererea uneia sau mai multor autorități competente, **a Parlamentului European, a Consiliului sau a Comisiei** sau din proprie inițiativă, AEVMP poate investiga anumite probleme sau practici legate de vânzarea în lipsă sau de utilizarea swapurilor pe riscul de credit, pentru a evalua dacă acestea ar putea reprezenta o amenințare la adresa stabilității financiare sau a încrederii pieței în Uniune.

AEVMP publică un raport în care își prezintă concluziile și face recomandări în legătură cu problema sau practica respectivă **în termen de trei luni de la finalizarea investigației**.

Articolul 29

Secretul profesional

- (1) Obligația de secret profesional se aplică tuturor persoanelor fizice sau juridice care lucrează sau care au lucrat pentru autoritatea competentă sau pentru oricare alte autorități sau persoane fizice sau juridice cărora autoritatea competentă le-a delegat sarcini, inclusiv auditorilor și experților mandatați de respectiva autoritate. Informațiile **confidențiale** care intră sub incidența secretului profesional nu pot fi dezvăluite niciunei alte persoane fizice sau juridice ori autorități, cu excepția cazului în care dezvăluirea lor este necesară pentru proceduri judiciare.
- (2) Toate informațiile care fac obiectul unor schimburi între autoritățile competente în conformitate cu prezentul regulament **și care privesc condițiile de tranzacționare sau operaționale și alte chestiuni economice sau personale** sunt considerate confidențiale **și fac obiectul secretului profesional pentru o perioadă de maximum 10 de ani**, cu excepția cazului în care autoritatea competentă precizează, la momentul comunicării, că astfel de informații pot fi dezvăluite sau a cazului în care dezvăluirea lor este necesară pentru proceduri judiciare.

Articolul 30

Obligația de cooperare

Autoritățile competente din statele membre cooperează atunci când este necesar sau util în sensul prezentului regulament. Autoritățile competente își comunică fără întârziere în special informațiile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin în temeiul prezentului regulament.

Marți, 5 iulie 2011

Articolul 30a**Cooperarea cu AEVMP**

(1) Autoritățile competente cooperează cu AEVMP în sensul prezentului regulament, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(2) Autoritățile competente furnizează fără întârziere AEVMP toate informațiile necesare pentru ca aceasta să își îndeplinească sarcinile care îi revin în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 31**Cooperarea în cazul unei cereri de inspecție la fața locului sau de investigație**

(1) Autoritatea competentă dintr-un stat membru poate solicita asistența autorității competente dintr-un alt stat membru cu privire la inspecțiile la fața locului și la investigații.

Autoritatea competentă informează AEVMP cu privire la solicitările menționate la primul paragraf. AEVMP coordonează investigațiile sau inspecțiile cu implicații transfrontaliere.

(2) Atunci când o autoritate competentă primește din partea autorității competente a unui alt stat membru o solicitare de a efectua o inspecție la fața locului sau o investigație, aceasta poate:

- (a) să efectueze ea însăși inspecția la fața locului sau investigația;
- (b) să permită autorității competente solicitante să participe la inspecția la fața locului sau la investigație;
- (c) să permită autorității competente solicitante să efectueze inspecția la fața locului sau investigația;
- (d) să numească auditori sau experți care să efectueze inspecția la fața locului sau investigația;
- (e) să împartă sarcinile specifice legate de supravegherea activităților cu cealaltă autoritate competentă.

(2a) AEVMP poate efectua, de asemenea, toate inspecțiile necesare la fața locului, cu sau fără înștiințare prealabilă.

AEVMP poate solicita autorităților competente din statele membre să îndeplinească sarcini de investigare specifice și să realizeze inspecții la fața locului.

Articolul 32**Cooperarea cu țările terțe**

(1) Autoritățile competente încheie cu autoritățile competente din țări terțe acorduri de cooperare referitoare la schimbul de informații cu autoritățile **de supraveghere** din țări terțe, respectarea în țările terțe a obligațiilor ce decurg din prezentul regulament și adoptarea de măsuri similare de către autoritatea competentă, în completarea măsurilor luate în temeiul articolelor 16-25.

O autoritate competentă care intenționează să încheie un astfel de acord informează AEVMP și celelalte autorități competente.

(1a) În conformitate cu articolul 30a, autoritățile competente transmit AEVMP informațiile obținute de la autoritățile de supraveghere din țări terțe.

Marți, 5 iulie 2011

(2) AEVMP coordonează încheierea unor acorduri de cooperare între autoritățile competente din statele membre și autoritățile **de supraveghere** relevante din țări terțe. **În conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, AEVMP adoptă orientări privind un model de acord care să fie utilizat de autoritățile competente.**

AEVMP coordonează și schimbul, între autoritățile competente, de informații obținute de la autoritățile **de supraveghere** din țări terțe care pot fi relevante pentru luarea de măsuri în temeiul articolelor 16-25.

(3) Autoritățile competente încheie acorduri de cooperare referitoare la schimbul de informații cu autoritățile **de supraveghere** din țări terțe, cu condiția ca informațiile comunicate să beneficieze de garanții cu privire la păstrarea secretului profesional cel puțin echivalente cu cele prevăzute la articolul 29. Acest schimb de informații este destinat îndeplinirii sarcinilor autorităților competente respective.

Articolul 33

Transferul și păstrarea datelor cu caracter personal

În ceea ce privește transferul de date cu caracter personal între statele membre sau între statele membre și o țară terță, statele membre aplică Directiva 95/46/CE. În ceea ce privește transferul de date cu caracter personal de la AEVMP către un stat membru sau către o țară terță, AEVMP respectă prevederile Regulamentului (CE) nr. 45/2001.

Datele pot fi păstrate maximum cinci ani.

Articolul 34

Divulgarea de informații către țări terțe

Autoritatea competentă dintr-un stat membru poate transfera **autorității de control dintr-o țară terță** date și analize de date dacă sunt îndeplinite condițiile stabilite la articolele 25 și 26 din Directiva 95/46/CE și doar de la caz la caz. Autoritatea competentă din statul membru se asigură că transferul este necesar în sensul prezentului regulament. **Transferul de date se realizează doar dacă** țara terță **garantează că** datele **nu vor fi transferate** unei alte țări terțe fără autorizarea expresă scrisă a autorității competente din statul membru.

Autoritatea competentă dintr-un stat membru furnizează informațiile **confidențiale în temeiul articolului 29 pe care le primește** de la autoritatea competentă dintr-un alt stat membru autorității **de supraveghere** a unei țări terțe numai dacă autoritatea competentă din statul membru în cauză a primit acordul expres al autorității competente care i-a transmis informațiile și dacă, atunci unde este cazul, informațiile sunt furnizate numai în scopul pentru care respectiva autoritate competentă și-a dat acordul.

Articolul 35

Sanțiuni

Pe baza unor orientări adoptate de AEVMP și ținând seama de Comunicarea Comisiei privind consolidarea regimurilor de sancțiuni în sectorul serviciilor financiare, statele membre adoptă, **în conformitate cu principiile fundamentale din legislația lor națională**, norme privind măsurile administrative, sancțiunile și penalitățile care se aplică pentru încălcarea dispozițiilor prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora. Măsurile, sancțiunile și penalitățile în cauză trebuie să fie eficiente, proporționale și disuasive. **În cazul în care vânzătorul încalcă dispozițiile articolului 12, penalitățile sunt suficient de mari pentru a nu-i permite vânzătorului să obțină profit.**

În conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, AEVMP adoptă orientări privind tipul de măsuri administrative și penalități care trebuie instituite de statele membre.

Marți, 5 iulie 2011

Statele membre notifică **■** Comisiei și **AEVMP** *dispozițiile menționate la primul și al doilea paragraf* până la [1 iulie 2012], precum și **■** orice modificare a *acestor dispoziții, fără întârziere*.

AEVMP publică pe site-ul său și actualizează periodic o listă a măsurilor administrative și a penalităților existente în fiecare stat membru.

Statele membre furnizează anual AEVMP informații agregate privind toate măsurile administrative și penalitățile impuse. Dacă dă publicității faptul că a fost impusă o măsură administrativă sau o penalitate, o autoritate publică notifică simultan AEVMP cu privire la acest lucru.

CAPITOLUL VII

ACTE DELEGATE

Articolul 36

Exercitarea delegării

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) **Competența de a adopta** actele delegate menționate la **articolul 2 alineatul (2), articolul 3 alineatul (7), articolul 4 alineatul (2), articolul 5 alineatul (3), articolul 6 alineatul (2), articolul 7 alineatul (3), articolul 8 alineatul (3), articolul 15 alineatul (2), articolul 19 alineatul (4) și articolul 25** este conferită Comisiei pentru o perioadă nedeterminată.

(2a) **Înainte de a adopta un act delegat, Comisia face eforturi să consulte AEVMP.**

(3) Parlamentul European sau Consiliul poate revoca în orice moment delegarea de competențe menționată la **articolul 2 alineatul (2), articolul 3 alineatul (7), articolul 4 alineatul (2), articolul 5 alineatul (3), articolul 6 alineatul (2), articolul 7 alineatul (3), articolul 8 alineatul (3), articolul 15 alineatul (2), articolul 19 alineatul (4) și articolul 25**. Decizia de revocare pune capăt delegării competențelor specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară menționată în cuprinsul său. Decizia de revocare nu aduce atingere valabilității actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în conformitate cu **articolul 2 alineatul (2), articolul 3 alineatul (7), articolul 4 alineatul (2), articolul 5 alineatul (3), articolul 6 alineatul (2), articolul 7 alineatul (3), articolul 8 alineatul (3), articolul 15 alineatul (2), articolul 19 alineatul (4) și articolul 25** intră în vigoare doar dacă nici Parlamentul European, nici Consiliul nu formulează în mod expres obiecțiuni în termen de **trei luni** de la notificarea actului respectiv Parlamentului European și Consiliului sau dacă, înainte expirării termenului respectiv, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia cu privire la intenția lor de a nu formula obiecțiuni. La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, acest termen se prelungește cu **trei luni**.

Marți, 5 iulie 2011

Articolul 39

Procedura comitetelor

(1) Comisia este asistată de Comitetul european pentru valori mobiliare instituit prin Decizia 2001/528/CE a Comisiei ⁽¹⁾. **Comitetul constituie un comitet în sensul definiției din Regulamentul (UE) nr. 182/2011 ⁽²⁾.**

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 **din Regulamentul (UE) nr. 182/2011**, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectivul regulament.

I

Articolul 39a

Termenul pentru adoptarea actelor delegate

Comisia adoptă actele delegate prevăzute la articolul 2 alineatul (2), articolul 3 alineatul (7), articolul 4 alineatul (2), articolul 5 alineatul (3), articolul 6 alineatul (2), articolul 7 alineatul (3), articolul 8 alineatul (3), articolul 15 alineatul (2), articolul 19 alineatul (4) și articolul 25 până la ... (*).

CAPITOLUL VIII

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Articolul 40

Evaluare și raportare

Până la **30 iunie 2013**, în baza discuțiilor cu autoritățile competente și cu AEVMP, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind:

(a) relevanța pragurilor de notificare și de publicare prevăzute la articolele 5 I și 8;

(aa) relevanța cerinței de publicare și a pragurilor de publicare prevăzute la articolul 7, în special în ceea ce privește impactul acestora asupra eficienței și volatilității piețelor financiare;

(ab) relevanța raportării directe și centralizate către AEVMP;

(b) funcționarea restricțiilor și cerințelor prevăzute în capitolul II;

(c) oportunitatea introducerii altor restricții sau condiții referitoare la vânzarea în lipsă sau swapurile pe riscul de credit.

Articolul 41

Dispoziție tranzitorie

Măsurile existente, în vigoare înainte de 15 septembrie 2010, care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament pot fi aplicate în continuare până la [1 iulie 2013] cu condiția de a fi notificate Comisiei.

⁽¹⁾ JO L 191, 13.7.2001, p. 45.

⁽²⁾ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

(*) Șase luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

Marți, 5 iulie 2011

Articolul 41a**Personalul și resursele AEVMP**

Până la 31 decembrie 2011, AEVMP evaluează necesitățile de personal și de resurse rezultate din preluarea competențelor și atribuțiilor sale în temeiul prezentului regulament și prezintă un raport Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.

Articolul 42**Intrarea în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la [1 iulie 2012].

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu,
Președintele

Sistemele de compensare pentru investitori *I**

P7_TA(2011)0313

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 5 iulie 2011 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 97/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind sistemele de compensare pentru investitori (COM(2010)0371 – C7-0174/2010 – 2010/0199(COD))

(2013/C 33 E/37)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2010)0371),
- având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 53 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0174/2010),
- având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere avizul Comisiei pentru afaceri juridice privind temeiul juridic propus,
- având în vedere avizul motivat prezentat, în cadrul Protocolului (nr. 2) privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, de către parlamentul suedez și de către casa Comunelor a Marii Britanii, care susține că proiectul de act legislativ nu respectă principiul subsidiarității,
- având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ JO C 99, 31.3.2011, p. 1.

Marți, 5 iulie 2011

- având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare și avizul Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0167/2011),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2010)0199

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 5 iulie 2011 în vederea adoptării Directivei 2011/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 97/9/CE privind sistemele de compensare pentru investitori

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 53 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Raportul publicat la solicitarea Comisiei, la 25 februarie 2009, de un grup de experți la nivel înalt condus de J. de Larosière, a ajuns la concluzia că este necesară consolidarea cadrului de supraveghere pentru a se reduce pe viitor riscul apariției crizelor financiare și gravitatea acestora și a recomandat reformarea în profunzime a structurii de supraveghere a sectorului financiar în Uniunea Europeană, inclusiv prin crearea unui Sistem european al supraveghetorilor financiari, care să cuprindă trei autorități europene de supraveghere, una pentru sectorul valorilor mobiliare, una pentru sectorul asigurărilor și pensiilor ocupaționale și una pentru sectorul bancar, precum și a unui Consiliu european pentru riscuri sistemice. Comunicarea Comisiei din 4 martie 2009 intitulată „Stimularea redresării economice europene” a propus consolidarea cadrului de reglementare al Uniunii în sectorul serviciilor financiare, în special în scopul ameliorării protecției investitorilor. În septembrie 2009 Comisia a propus un pachet legislativ pentru instituirea noilor autorități, inclusiv a Autorității Europene de Supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe) (AEVMP) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾, în special pentru a contribui la aplicarea consecventă a dreptului Uniunii și la elaborarea unor standarde și practici comune de reglementare și supraveghere de înaltă calitate.

⁽¹⁾ JO C 99, 31.3.2011, p. 1.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 5 iulie 2011.

⁽³⁾ JO L 331, 15.12.2010, p. 84.

Marți, 5 iulie 2011

- (2) Este necesar să se modifice Directiva 97/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 martie 1997 privind sistemele de compensare pentru investitori ⁽¹⁾ în vederea menținerii încrederii în sistemul financiar și în scopul unei mai bune protecții a investitorilor, ținând seama de evoluțiile cadrului legal din Uniune, de evoluția piețelor financiare și de problemele apărute în statele membre la aplicarea directivei menționate, în cazul în care întreprinderile de investiții se află în incapacitatea de a restitui activele deținute în numele clienților.
- (3) La momentul adoptării, Directiva 97/9/CE venea în completarea Directivei 93/22/CEE a Consiliului din 10 mai 1993 privind serviciile de investiții în domeniul valorilor mobiliare ⁽²⁾, pentru a garanta că fiecare stat membru va înființa un sistem de compensare a investitorilor în vederea asigurării unui nivel minim de protecție armonizat, cel puțin pentru micii investitori, în situațiile în care o întreprindere de investiții nu își poate respecta obligațiile față de clienții săi. Atunci când Directiva 93/22/CEE a fost abrogată prin Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare ⁽³⁾, s-a introdus o nouă listă a serviciilor și activităților de investiții care să cuprindă întreaga gamă de activități orientate către investitori și să asigure gradul de armonizare necesar pentru a oferi acestora un nivel de protecție ridicat și pentru a permite întreprinderilor de investiții să presteze servicii în întreaga Uniune. Prin urmare, este necesară alinierea Directivei 97/9/CE la Directiva 2004/39/CE pentru a garanta că toate serviciile și activitățile de investiții prestate continuă să fie în mod adecvat acoperite de sistemele de compensare.
- (4) La momentul adoptării, Directiva 97/9/CE ținea cont de acoperirea oferită de sistemele de garantare a depozitelor, precum și de funcționarea lor, în temeiul Directivei 94/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 1994 privind sistemele de garantare a depozitelor ⁽⁴⁾. În consecință, este oportun să se țină seama în continuare de orice modificare adusă Directivei 94/19/CE.
- (5) Este posibil ca investitorii să nu fie întotdeauna informați cu privire la **lipsa autorizațiilor sau la** restricțiile aplicabile autorizațiilor întreprinderilor de investiții, de aceea este necesar să fie protejați în situațiile în care întreprinderile de investiții **își desfășoară activitatea în lipsa unei autorizații sau** cu încălcarea condițiilor din autorizație, mai ales prin deținerea activelor clienților sau prin furnizarea de servicii unui anumit tip de clienți **în lipsa unei autorizații sau** cu încălcarea condițiilor din autorizație. Prin urmare, sistemele de compensare ar trebui să acopere activele clienților care sunt deținute de facto de către întreprinderile de investiții în relație cu orice activități de investiții. **[AM 1]**
- (6) Directiva 2006/73/CE a Comisiei din 10 august 2006 de punere în aplicare a Directivei 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind cerințele organizatorice și condițiile de funcționare ale întreprinderilor de investiții și termenii definiți în sensul directivei menționate ⁽⁵⁾ autorizează întreprinderile de investiții să depună instrumentele financiare deținute în numele clienților în conturile deschise la o terță parte. Partea terță respectivă nu face în mod necesar obiectul unor reglementări și unei supravegheri specifice. Chiar dacă se respectă Directiva 2006/73/CE, insolvența unei părți terțe poate afecta drepturile investitorilor în cazul în care partea terță respectivă nu poate restitui instrumentele financiare întreprinderii de investiții. În vederea consolidării încrederii investitorilor, este necesar să se extindă sfera compensărilor acordate în temeiul Directivei 97/9/CE, fără a duce atingere regimurilor naționale aplicabile în materie de responsabilitate, la situațiile în care o întreprindere de investiții nu poate restitui instrumentele financiare clienților din cauza insolvenței unei părți terțe la care întreprinderea de investiții sau custozii acesteia au depus instrumentele financiare respective.

⁽¹⁾ JO L 84, 26.3.1997, p. 22.

⁽²⁾ JO L 141, 11.6.1993, p. 27.

⁽³⁾ JO L 145, 30.4.2004, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 135, 31.5.1994, p. 5.

⁽⁵⁾ JO L 241, 2.9.2006, p. 26.

Marți, 5 iulie 2011

- (7) Directiva 2006/73/CE impune întreprinderilor de investiții să plaseze orice fonduri primite din partea clienților în unul sau mai multe conturi deschise la o parte terță. Părțile terțe includ bănci centrale, instituții de credit sau bănci autorizate într-o țară terță ori fonduri specializate în instrumente ale pieței monetare. Datorită regimului strict prevăzut de Directiva 2006/73/CE, nu este necesară extinderea sferei de acoperire a sistemelor de compensare la situațiile de insolvență ale unei terțe părți depozitare a fondurilor.
- (8) ~~Deoarece compensațiile acordate în temeiul Directivei 94/19/CE sunt în prezent superioare compensațiilor acordate în temeiul prezentei directive, este necesar să se prevadă cel mai înalt nivel de protecție a investitorilor~~ În cazurile în care atât Directiva 94/19/CE, cât și Directiva 97/9/CE ar putea acoperi activele deținute de bănci **ar putea fi acoperite de Directiva 94/19/CE sau de Directiva 97/9/CE. Prin urmare, în aceste cazuri, investitorii ar trebui despăgubiți în temeiul Directivei 94/19/CE. [AM 2]**
- (9) Pentru a putea recupera fondurile plătite cu titlu de compensări, sistemele care efectuează plăți pentru compensarea investitorilor în caz de insolvență a unui depozitar sau a unei părți terțe ar trebui să aibă dreptul de subrogație în drepturile investitorilor; **sau ale întreprinderilor de investiții sau organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare (denumite în continuare „OPCVM”) în cadrul procedurilor de lichidare, pentru sume egale cu plățile efectuate. Prezenta directivă nu ar trebui să diminueze responsabilitatea întreprinderilor de investiții sau a OPCVM de a recupera activele de la un depozitar sau custode. [AM 3]**
- (10) Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) ⁽¹⁾ prevede că activele OPCVM trebuie păstrate în siguranță de un depozitar. **În 2011, Comisia va face propuneri de modificare a Directivei 2009/65/CE pentru a clarifica responsabilitatea depozitarului** în cazul în care depozitarul sau unul dintre subcustozii săi intră în insolvență și se află în incapacitatea de a restitui instrumentele financiare deținute în custodie; ~~acest lucru afectează valoarea titlurilor de participare sau a acțiunilor OPCVM. În vederea sporirii protecției în această situație, deținătorii titlurilor de participare și ai acțiunilor OPCVM trebuie să beneficieze de același nivel de protecție ca și când ar investi direct în instrumentele financiare vizate, în cazul în care entitatea depozitară a instrumentelor financiare se află în incapacitatea de a le restitui. Deținătorii titlurilor de participare și ai acțiunilor OPCVM trebuie să fie compensați pentru pierderea valorii OPCVM. În același timp, aceștia trebuie să aibă posibilitatea de a păstra titlurile de participare sau acțiunile OPCVM pentru a și menține dreptul de a obține rambursarea acestora la momentul oportun.~~ **După realizarea revizuirii Directivei 2009/65/CE, Comisia ar trebui să analizeze situațiile în care insolvența unui depozitar al unui OPCVM sau a unui subcustode ar putea afecta valoarea titlurilor de participare sau a acțiunilor OPCVM. Ar trebui prezentat un raport referitor la analiza respectivă Parlamentului European și Consiliului, împreună cu propuneri legislative, dacă este necesar. [AM 4]**
- (11) Directiva 97/9/CE exclude deja de la compensare în cadrul sistemelor de compensare a investitorilor creanțele care decurg din tranzacții în legătură cu care s-a pronunțat o condamnare penală pentru spălare de bani, în sensul Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului ⁽²⁾. Este necesar să se excludă, de asemenea, toate cererile de compensare în cazul în care activele vizate rezultă în urma unor acțiuni interzise în temeiul Directivei 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind utilizările abuzive ale informațiilor confidențiale și manipulările pieței (abuzul de piață) ⁽³⁾ în care a fost implicat solicitantul.
- (12) Nivelul minim al compensărilor a fost stabilit în 1997 și de atunci nu a mai fost modificat. Acest nivel ar trebui ridicat la ~~50 000 EUR~~ **100 000 EUR** pentru a ține cont de evoluția piețelor financiare și a cadrului legislativ al Uniunii. Suma menționată ia în considerare efectele inflației în Uniune și necesitatea unei mai bune alinieri a nivelului compensărilor la valoarea medie a investițiilor deținute de clienții de retail din statele membre. În vederea sporirii protecției investitorilor, este necesar să se elimine opțiunea existentă oferită statelor membre de a limita sau de a exclude de la compensare fondurile în valute diferite de cele ale statelor membre. **[AM 5]**

⁽¹⁾ JO L 302, 17.11.2009, p. 32.

⁽²⁾ JO L 309, 25.11.2005, p. 15.

⁽³⁾ JO L 96, 12.4.2003, p. 16.

Marți, 5 iulie 2011

- (13) Pentru a garanta că investitorii primesc compensările prevăzute în Directiva 97/9/CE și beneficiază de un nivel de protecție comparabil în toate statele membre, este necesar să se introducă norme comune de finanțare a sistemelor de compensare a investitorilor. Sistemele ar trebui finanțate proporțional cu pasivele deținute. Ar trebui asigurat un nivel adecvat de prefinanțare, iar sistemele ar trebui să dispună de mecanisme corespunzătoare de evaluare și de atingere a nivelului-țintă de finanțare înainte de apariția oricărui eveniment generator de pierderi relevant în sensul Directivei 97/9/CE. Ar trebui atins un nivel-țintă comun de fonduri minime **cât mai curând cu putință și, în orice caz, în termen de zee cinci ani.** [AM 6]
- (14) Dacă este necesar, apelurile excepționale la contribuții adresate membrilor sistemului de compensare sau accesul la surse de împrumut, precum băncile comerciale sau instituțiile publice, pe baza unor criterii economice, ar trebui să permită acoperirea la timp a nevoilor care nu pot fi satisfăcute din fondurile colectate de la membri înainte de apariția evenimentului generator de pierderi.
- (15) În prezent, se înregistrează diferențe mari în funcționarea sistemelor de compensare a investitorilor în statele membre și prezenta directivă urmărește o armonizare sporită a funcționării lor, permițând în același timp statelor membre o oarecare flexibilitate în ceea ce privește organizarea detaliată a respectivelor sisteme. ~~Comisia trebuie abilitată să adopte acte delegate cu privire la anumite~~ **Competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește** anumite caracteristici esențiale ale funcționării sistemelor de compensare a investitorilor, ~~în conformitate cu articolul 290 din tratat.~~ Ar trebui adoptate acte delegate în special cu privire la metoda de stabilire a pasivelor potențiale ale sistemelor de compensare a investitorilor, factorii care trebuie avuți în vedere la evaluarea capacității contribuțiilor suplimentare de a nu periclita stabilitatea sistemului financiar al unui stat membru, mecanismele de finanțare alternative de care trebuie să dispună sistemele pentru a putea, dacă este cazul, să obțină finanțare pe termen scurt, precum și criteriile de stabilire a contribuțiilor entităților acoperite de sistemele de compensare. ~~Comisia trebuie să dispună de competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din tratat. Concret, trebuie adoptate acte delegate cu privire la~~ **Competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui, de asemenea, delegată Comisiei pentru a stabili** metoda de calcul al nivelului țintă de fonduri care trebuie atins de sistemele de compensare și de modificare a acestui nivel, ~~la~~ procentajul plafonului stabilit pentru fondurile disponibile pentru împrumuturi între sistemele de compensare a investitorilor, ~~la~~, procedurile de tratare a creanțelor investitorilor, ~~și la~~ ~~criteriile tehnice de calculare a pierderii valorii unui OPCVM în circumstanțele vizate de prezenta directivă.~~ De asemenea, Comisia trebuie să fie abilitată să modifice, prin intermediul unor acte delegate, precum și modificările procentajului fondurilor disponibile pentru împrumuturi, ținând seama de evoluția piețelor financiare. [AM 7 și AM 12]
- (15a) Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a dispozițiilor privind finanțarea sistemelor, AEVMP ar trebui să elaboreze **proiecte de** standarde tehnice **de implementare** referitoare la informațiile care trebuie făcute publice de sistemele de compensare a investitorilor. [AM 7]
- (16) Pentru garantarea faptului că investitorii primesc compensări în timp util, ar trebui creat un mecanism de împrumut de ultim resort între sistemele de compensare a investitorilor din Uniune. Mecanismul ar trebui să includă posibilitatea ca sistemele de compensare a investitorilor să împrumute fonduri de la alte sisteme în cazuri excepționale, atunci când se confruntă cu o lipsă temporară de fonduri. În acest scop, o parte din finanțarea ex ante a fiecărui sistem ar trebui să fie disponibilă pentru acordarea de împrumuturi altor sisteme de compensare a investitorilor.
- (16a) **Autoritățile competente ar trebui să coopereze îndeaproape între ele și cu AEVMP pentru a detecta și împiedica fraudă, neglijențele administrative și erorile operaționale ale întreprinderilor de investiții din Uniune.** [AM 8]

Marți, 5 iulie 2011

- (16b) *Statele membre ar trebui să încurajeze desfășurarea unui dialog instituționalizat între organismele și autoritățile de protecție a consumatorilor, autoritățile competente și sistemele de compensare a investitorilor, pentru a preveni apariția unor noi cazuri de compensare. Statele membre ar trebui să înființeze un cadru de dialog în vederea depistării problemelor într-o fază timpurie și în vederea informării organismelor de supraveghere și a sistemelor de compensare a investitorilor cu privire la problemele depistate, cum ar fi practicile de piață disfuncționale sau furnizorii, produsele sau structurile de întreprinderi cu caracter suspect. [AM 9]*
- (17) Mecanismul de împrumut nu ar trebui să impună niciun fel de obligație bugetară statelor membre. Sistemele de compensare creditate ar trebui să poată recurge la mecanismul de împrumut prevăzut de prezenta directivă după epuizarea fondurilor colectate pentru atingerea nivelului țintă de fonduri, precum și a posibilității de apel la contribuții suplimentare din partea membrilor acestora. Respectând competențele statelor membre în materie de supraveghere a sistemelor de compensare a investitorilor, AEVMP ar trebui să contribuie la atingerea obiectivului de facilitare a activității întreprinderilor de investiții și a OPCVM, asigurând în același timp o protecție eficace a investitorilor. În acest scop, AEVMP ar trebui să confirme că sunt întrunite condițiile prevăzute de respectiva directivă în privința împrumuturilor între sistemele de compensare a investitorilor și să specifice, în limitele stricte impuse de Directiva 97/9/CE, sumele care pot fi acordate spre împrumut de fiecare sistem de compensare, rata inițială a dobânzii și durata împrumutului. În acest sens, AEVMP ar trebui să colecteze informații referitoare la sistemele de compensare a investitorilor, în special privind valoarea fondurilor și a instrumentelor financiare acoperite de fiecare sistem, care să fie confirmate de autoritățile competente. AEVMP ar trebui să informeze celelalte sisteme de compensare a investitorilor cu privire la obligația lor de a acorda împrumuturi. [AM 10]
- (18) În vederea simplificării procedurii de împrumut, în cazul în care într-un stat membru există mai multe sisteme de compensare a investitorilor, statul membru ar trebui să desemneze unul dintre acestea ca sistem de împrumut al respectivului stat membru și ar trebui să informeze AEVMP cu privire la acest aspect. Împrumuturile ar trebui limitate la acoperirea compensărilor acordate în temeiul Directivei 97/9/CE.
- (19) Este necesar să se garanteze faptul că fondurile totale disponibile pentru împrumuturi pot fi utilizate pentru satisfacerea mai multor cereri din partea sistemelor creditate. În acest scop, niciun împrumut nu poate depăși un plafon prestabilit al fondurilor disponibile pentru împrumut.
- (20) În vederea accelerării procedurii de acordare a compensărilor, autoritatea competentă ar trebui să constate cât mai curând posibil dacă întreprinderea de investiții nu își poate onora obligațiile ce îi revin în ceea ce privește creanțele investitorilor.
- (21) Procedurile necesare pentru stabilirea validității și a sumei unei creanțe de compensat, care depind adesea de dreptul administrativ și de legislația națională în domeniul insolvenței, pot duce la mari întârzieri în ceea ce privește plățile către investitori. Pentru reducerea termenelor de plată, este necesar să se garanteze faptul că, în cazul sistemelor sau situațiilor în care validitatea și suma creanței depind de proceduri de insolvență sau judiciare cu privire la entitățile care nu își onorează obligațiile, sistemele de compensare pot participa în procedurile menționate. În plus, ar trebui prevăzută obligația de a plăti cu titlu provizoriu o compensare parțială în cazul unor întârzieri de peste 12 luni, pentru a permite investitorilor să primească o parte din compensarea solicitată. Ar trebui prevăzute mecanisme pentru a restitui sistemelor de compensare sumele plătite, în cazul în care se stabilește că creanța nu era validă.
- (22) Directiva 97/9/CE permite statelor membre să excludă de la acoperire investitorii profesionali și instituționali, însă lista relevantă nu este armonizată cu clasificarea clienților întreprinderilor de investiții în conformitate cu Directiva 2004/39/CE. În vederea armonizării Directivelor 97/9/CE și 2004/39/CE, pentru a simplifica evaluarea realizată de sistemele de compensare și pentru a limita posibilitățile de excludere, în cazul întreprinderilor, numai la entitățile de mari dimensiuni, Directiva 97/9/CE ar trebui să facă trimitere la investitorii considerați clienți profesionali în conformitate cu

Marți, 5 iulie 2011

Directiva 2004/39/CE. **Pentru a garanta tuturor investitorilor vizați un nivel de protecție corespunzător, statele membre ar trebui să poată include în domeniul de aplicare a Directivei 97/9/CE microentitățile, organizațiile nonprofit și autoritățile publice locale.** [AM 11]

(23) [Conținutul considerentului 23 este mutat la considerentul 15]

(24) Prin urmare, Directiva 97/9/CE ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificări ale Directivei 97/9/CE

Directiva 97/9/CE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică după cum urmează:

(a) Punctele 2, 3 și 4 se înlocuiesc cu următorul text:

„2. «activități de investiții» înseamnă activitățile și serviciile de investiții definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 2 din Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare (*) și serviciul auxiliar menționat la punctul 1 din secțiunea B din anexa I la respectiva directivă;

3. **„instrumente” înseamnă instrumentele enumerate în secțiunea C din anexa I la Directiva 2004/39/CE;** [AM 13]

4. «investitor» înseamnă, în relație cu activitățile de investiții, orice persoană **fizică sau juridică, inclusiv microentități, organizații nonprofit și autorități publice locale**, care a încredințat fonduri sau instrumente unei întreprinderi de investiții, iar, în relație cu activitățile unui OPCVM, un deținător de titluri de participare sau de acțiuni ale unui OPCVM (denumit în continuare „deținător de titluri de participare”); [AM 14]

(*) JO L 145, 30.4.2004, p. 1.”;

(b) [Conținutul literei (b) a fost mutat la litera (a)]

(c) Punctul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„7. «autorități competente» înseamnă «autoritatea competentă» definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 22 din Directiva 2004/39/CE ~~la articolul 2 alineatul (1) litera (h) din Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului (*)~~. [AM 15]

Acolo unde prezenta directivă face trimitere la Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe) (**) (AEVMP) sistemele de compensare a investitorilor sunt considerate, în sensul regulamentului respectiv, autorități competente, în temeiul articolul 4 alineatul (3) punctul (iii) din regulamentul menționat;

(*) JO L 302, 17.11.2009, p. 32.

(**) JO L 331, 15.12.2010, p. 84.”;

Marți, 5 iulie 2011

(d) Se adaugă următoarele puncte:

- „8. ~~«OPCVM» înseamnă un organism definit la articolul 1 alineatele (2) și (3) din Directiva 2009/65/CE; [AM 15]~~
9. ~~«depozitar» înseamnă, în relație cu activitățile OPCVM, o instituție definită la articolul 2 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2009/65/CE; [AM 16]~~
10. «parte terță» înseamnă, în relație cu activitățile de investiții, o instituție la care o întreprindere de investiții a depozitat instrumentele financiare deținute în numele clienților săi, în temeiul articolului 17 din Directiva 2006/73/CE a Comisiei din 10 august 2006 de punere în aplicare a Directivei 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind cerințele organizatorice și condițiile de funcționare ale întreprinderilor de investiții și termenii definiți în sensul directivei menționate (*), sau la care o instituție ea însăși depozită a depozitat instrumentele financiare; ~~în relație cu activitățile OPCVM, o instituție căreia depozitarul unui OPCVM i-a încredințat active în numele respectivului OPCVM; [AM 17]~~
11. «active cu risc redus» înseamnă elementele de activ care se încadrează în prima sau în a doua categorie prevăzută în tabelul 1 de la punctul 14 din anexa I la Directiva 2006/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind rata de adecvare a capitalului întreprinderilor de investiții și al instituțiilor de credit (**), cu excepția celor definite ca elemente eligibile la punctul 15 din anexa menționată.

(*) JO L 241, 2.9.2006, p. 26.

(**) JO L 177, 30.6.2006, p. 201.”

(e) Se adaugă alineatul (2), cu următorul text:

- „(2) ~~Dispozițiile prezentei directive aplicabile întreprinderilor de investiții se aplică societăților de administrare autorizate în conformitate cu Directiva 2009/65/CE, dacă autorizația acestora include serviciile enumerate la articolul 6 alineatul (3) din directiva menționată.”[AM 15]~~

2. Articolul 2 se modifică după cum urmează:

(a) La alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Fiecare stat membru se asigură că pe teritoriul său sunt constituite și recunoscute oficial unul sau mai multe sisteme de compensare a investitorilor. Cu excepția cazurilor prevăzute la al doilea paragraf din prezentul articol și la articolul 5 alineatul (3), nicio întreprindere de investiții autorizată în respectivul stat membru ~~și niciun OPCVM autorizat în respectivul stat membru~~ nu își poate desfășura activitatea de investiții ~~sau activitățile specifice OPCVM~~ în cazul în care nu participă la un astfel de sistem.”; [AM 18]

(b) Alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Un sistem de compensare a investitorilor acoperă investitorii în relație cu activitățile de investiții în conformitate cu articolul 4, dacă este îndeplinită una dintre condițiile următoare:

- (a) autoritățile competente au constatat că o întreprindere de investiții pare că se află, în incapacitatea de a-și onora obligațiile care îi revin cu privire la creanțele clienților și nu are perspective imediate de a le putea onora, din motive direct legate de situația sa financiară sau de situația financiară a unei părți terțe la care au fost depozitate instrumentele financiare **sau fonduri care nu intră în domeniul de aplicare a Directivei 94/19/CE** de către întreprinderea de investiții; sau

Marți, 5 iulie 2011

- (b) o autoritate judiciară a emis o hotărâre, din motive direct legate de situația financiară a întreprinderii de investiții sau de situația financiară a unei părți terțe la care au fost depozitate instrumentele financiare **sau fonduri care nu intră în domeniul de aplicare a Directivei 94/19/CE** de către întreprinderea de investiții, care are efectul de a suspenda posibilitatea investitorilor de a-și recupera creanțele de la întreprinderea de investiții sau posibilitatea întreprinderii de a-și recupera creanțele de la partea terță. [AM 19]

Statele membre se asigură că autoritățile competente fac constatarea menționată la primul paragraf litera (a) cât mai curând posibil și, în orice caz, în termen de trei luni după ce iau la cunoștință că întreprinderea de investiții nu și-a onorat obligațiile care îi revin cu privire la creanțele clienților.

- (2a) Acoperirea menționată la alineatul (2) se acordă în conformitate cu condițiile legale și contractuale aplicabile în cazul creanțelor care iau naștere în urma incapacității unei întreprinderi de investiții:

- (a) de a rambursa investitorilor fondurile care le sunt datorate sau care le aparțin și pe care acestea le deține în numele lor în legătură cu activitățile de investiții; sau
- (b) de a restitui investitorilor orice instrument care le aparține și pe care îl deține, administrează sau gestionează în numele acestora în legătură cu activitățile de investiții, **cu condiția ca incapacitatea întreprinderii de investiții sau a părții terțe să fie rezultatul unei fraude, al unei neglijențe administrative, al unei erori operaționale sau al unei recomandări greșite, în ceea ce privește îndeplinirea obligațiilor profesionale în prestarea serviciilor de investiții pentru clienți.** [AM 20]

Statele membre se asigură că sistemele de compensare a investitorilor oferă acoperire pentru instrumentele financiare sau fondurile deținute, administrate sau gestionate pentru un investitor sau în numele acestuia, indiferent de tipul de activități de investiții efectuate de întreprindere și indiferent dacă aceasta acționează sau nu în concordanță cu eventualele restricții prevăzute de autorizația pe care o deține.

- ~~(2b) Un sistem acoperă de asemenea deținătorii de titluri de participare OPCVM conform articolului 4 dacă este îndeplinită în prealabil una dintre condițiile următoare:~~

- ~~(a) autoritatea competentă a constatat că un depozitar sau o parte terță căreia i au fost încredințate activele unui OPCVM se află, pentru moment, în incapacitatea de a și onora obligațiile față de respectivul OPCVM, din motive direct legate de situația financiară a depozitarului sau a părții terțe, și nu are perspective imediate de a le putea onora;~~
- ~~(b) o autoritate judiciară a emis o hotărâre, din motive direct legate de situația financiară a depozitarului sau a oricărei părți terțe căreia i au fost încredințate activele OPCVM, care are efectul de a suspenda posibilitatea respectivului OPCVM de a și recupera creanțele de la depozitarul sau partea terță în cauză.~~

Statele membre se asigură că autoritățile competente fac constatarea menționată la primul paragraf litera (a) cât mai curând posibil și, în orice caz, în termen de 3 luni după ce iau la cunoștință că un depozitar sau o parte terță căreia îi sunt încredințate activele OPCVM nu și-a onorat obligații ce îi revin cu privire la creanțele OPCVM. [AM 21]

- ~~(2c) Acoperirea menționată la alineatul (2b) se acordă în conformitate cu condițiile legale și contractuale aplicabile în cazul creanțelor unui deținător de titluri de participare OPCVM pentru pierderea valorii titlurilor de participare OPCVM din cauza incapacității unui depozitar sau unei părți terțe căreia i au fost încredințate activele unui OPCVM:~~

- ~~(a) de a rambursa unui OPCVM fondurile care le sunt datorate sau care îi aparțin și pe care le deține în numele acestuia în legătură cu activitățile specifice OPCVM; sau~~

Marți, 5 iulie 2011

~~(b) de a restitui unui OPCVM orice instrumente care îi aparțin, deținute sau administrate în numele acestuia în legătură cu activitățile specifice OPCVM.”~~ [AM 22]

(c) [Conținutul literei (c), astfel cum a fost modificat, a fost mutat la litera (b)]

(d) Alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Orice creanțe menționate la alineatul (2a) asupra unei instituții de credit care, într-un stat membru, ar fi valide pentru compensare atât în temeiul prezentei directivei, cât și în temeiul Directivei 94/19/CE se tratează numai în conformitate cu Directiva 94/19/CE. Nicio creanță nu poate face obiectul unei duble compensări în temeiul celor două directive.”

3. Articolul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 3

Următoarele creanțe sunt excluse de la orice compensare oferită în cadrul sistemelor de compensare a investitorilor:

(a) creanțele care decurg din tranzacții în legătură cu care s-a pronunțat o condamnare penală pentru spălare de bani, în înțelesul articolului 1 alineatul (2) din Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului (*), ~~sau;~~

(b) ***creanțele*** care decurg din comportamente interzise în temeiul Directivei 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind utilizările abuzive ale informațiilor confidențiale și manipulările pieței (**), ~~sunt excluse de la orice compensare oferită în cadrul sistemelor de compensare a investitorilor; precum și~~

(c) ***creanțele legate de finanțarea directă sau indirectă a grupurilor teroriste, care fac obiectul Recomandării Consiliului din 9 decembrie 1999 privind cooperarea în lupta împotriva finanțării grupurilor teroriste (***)***.

(*) JO L 309, 25.11.2005, p. 15.

(**) JO L 96, 12.4.2003, p. 16.

(***) JO C 373, 23.12.1999, p. 1.” [AM 23]

4. Articolul 4 se modifică după cum urmează:

(a) Alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre garantează că sistemele de compensare a investitorilor prevăd o acoperire de ~~50 000 EUR~~ **100 000 EUR** pentru fiecare investitor pentru creanțele menționate la articolul 2 alineatul (2a) ~~sau (2c)~~.

Statele membre în care nivelul de acoperire este de peste ~~50 000 EUR~~ **100 000 EUR** la ... (*) pot menține nivelul respectiv de acoperire timp de cel mult trei ani de la data respectivă. După această dată, statele membre în cauză garantează că nivelul de acoperire este de ~~50 000 EUR~~ **100 000 EUR**.

Statele membre care convertesc sumele exprimate în euro în moneda lor națională folosesc inițial pentru conversie cursul de schimb existent la ... (*).

Statele membre pot rotunji sumele rezultate din conversie cu condiția ca rotunjirea să nu depășească 2 500 EUR.

(*) Data intrării în vigoare a directivei de modificare.

Marți, 5 iulie 2011

Fără a aduce atingere celui de-al patrulea paragraf, statele membre ajustează la fiecare ~~cinci ani~~ **doi ani** nivelurile de acoperire convertite în altă monedă la suma prevăzută la prezentul alineat. Statele membre pot ajusta mai devreme nivelurile de acoperire, după consultarea Comisiei, în cazul apariției unor evenimente neprevăzute precum fluctuațiile valutare.”; **[AM 22, AM 25, AM 26 și punctul 1 din rectificarea (1)]**

(b) Se introduce următorul alineat:

„(1a) Comisia ~~poate ajusta prin intermediul unor~~ **este împuternicită să adopte** acte delegate **în conformitate cu articolul 13a pentru a ajusta** acoperirea prevăzută la alineatul (1) ținând cont de următorii parametri: **[AM 27]**

(a) inflația în Uniune, pe baza modificărilor indicelui armonizat al prețurilor de consum publicat de Comisie;

(b) suma medie a fondurilor și a instrumentelor financiare deținute de întreprinderile de investiții în numele investitorilor de retail.”;

(c) Alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre pot prevedea ca anumiți investitori să fie excluși de la acoperirea oferită de sistemele de compensare a investorilor pentru creanțele menționate la articolul 2 alineatul (2a) ~~sau~~ ~~(2e)~~ sau acestora să li se acorde un nivel de acoperire mai scăzut. Aceste excluderi sunt enumerate în anexa I.”; **[AM 22]**

(d) Alineatul (4) se elimină.

5. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 4a

(1) Statele membre se asigură că sistemele de compensare a investorilor dispun de mecanisme adecvate de stabilire a pasivelor lor potențiale. Statele membre se asigură că sistemele de compensare a investorilor sunt finanțate adecvat, proporțional cu pasivele lor. **Statele membre pun periodic la dispoziția AEVMP informații pertinente privind pasivele potențiale și finanțarea proporțională corespondentă.** **[AM 28]**

(2) Statele membre se asigură că fiecare sistem de compensare a investorilor atinge un nivel țintă de fonduri de minim ~~0,5 %~~ **0,3 %** din valoarea fondurilor și a instrumentelor financiare deținute, administrate sau gestionate de întreprinderile de investiții ~~sau de OPCVM~~ aflate în sfera de acoperire a sistemului de compensare a investorilor. Valoarea fondurilor și a instrumentelor financiare acoperite se calculează în fiecare an la ~~1 ianuarie~~ **31 decembrie.** **[AM 29]**

Comisia ~~adoptă, prin intermediul unor~~ **este împuternicită să adopte** acte delegate în conformitate cu articolul 13a ~~și sub rezerva condițiilor prevăzute la articolele 13b și 13c,~~ pentru a stabili metoda de calcul al valorii fondurilor și instrumentelor financiare acoperite de sistemul de compensare a investorilor pentru determinarea nivelului-țintă de fonduri care trebuie atins de sistemele de compensare și ~~pentru modificarea acestui nivel, ținând cont de evoluțiile piețelor financiare.~~

(1) P7_TA-PROV(2011)0313(COR01).

Marți, 5 iulie 2011

Ținând seama de valoarea fondurilor acoperite de sistemul de compensare calculată în fiecare an astfel cum se prevede la primul paragraf și de evoluția piețelor financiare, precum și de necesitatea de a asigura un sistem eficace de compensare a investitorilor, Comisia este împuternicită, de asemenea, să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 13a pentru a modifica valoarea minimă a nivelului-țintă de fonduri. În orice caz, până la ... ⁽⁺⁾, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind necesitatea ajustării nivelului-țintă de fonduri prevăzut la prezentul alineat.

Pentru a permite Comisiei să calculeze valoarea corespunzătoare a nivelului-țintă de fonduri, menționat la al treilea paragraf, statele membre furnizează anual Comisiei și AEVMP informațiile necesare privind finanțarea sistemelor de compensare a investitorilor de pe teritoriul lor astfel cum se prezintă la 31 decembrie. Statele membre transmit datele Comisiei până la 31 martie a anului următor.

Statele membre furnizează Comisiei și AEVMP date privind:

- (a) cuantumul valorilor mobiliare și al fondurilor acoperite deținute de firmele de investiții în numele investitorilor;
- (b) valoarea fondurilor și a instrumentelor financiare deținute sau gestionate;
- (c) numărul de clienți;
- (d) veniturile generate de întreprinderile de investiții;
- (e) nivelul de capital al fiecărei întreprinderi de investiții;
- (f) valoarea maximă a compensării pe client;
- (g) cifra medie de afaceri din operațiunile de vânzare și cumpărare de valori mobiliare;
- (h) numărul de persoane sau operatori autorizați. [AM 30]

(3) Nivelul-țintă de fonduri se finanțează în prealabil, indiferent de apariția oricărui eveniment vizat de articolul 2 alineatul (2) ~~sau (2b)~~. Statele membre se asigură că nivelul-țintă de fonduri al fiecărui sistem de compensare a investitorilor este atins într-o perioadă de zece ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive până la ... ⁽⁺⁺⁾ și că fiecare sistem de compensare a investitorilor adoptă și urmează un plan adecvat pentru realizarea acestui obiectiv. [AM 21 și 31]

Contribuțiile colectate în vederea atingerii nivelului țintă de fonduri se investesc numai în depozite în numerar sau în active cu risc redus, cu un termen rezidual până la scadență de maxim 24 de luni, care pot fi lichidate într-o perioadă de maxim o lună.

(3a) Contribuția la un sistem de compensare a investitorilor este stabilită pentru fiecare membru pe baza nivelului de risc suportat. În vederea atingerii unui anumit nivel de armonizare în aplicarea prezentului alineat în toate statele membre, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 13a pentru a clarifica metoda de calcul a contribuției fiecărui membru la sistemul de compensare a investitorilor. [AM 32]

(3b) Autoritățile competente pot reduce contribuțiile acelor membri ai sistemului de compensare a investitorilor care adoptă în mod voluntar măsuri suplimentare pentru a reduce riscul operațional.

⁽⁺⁾ Doi ani de la data intrării în vigoare a directivei de modificare.

⁽⁺⁺⁾ Cinci ani de la data intrării în vigoare a directivei de modificare.

Marți, 5 iulie 2011

Autoritățile competente pot reduce, de asemenea, contribuțiile acelor membri ai sistemului de compensare a investitorilor care dovedesc că subcustozii lor respectă aceleași standarde în ceea ce privește reducerea riscului operațional.

Nivelul-țintă de fonduri al sistemului de compensare a investitorilor nu este afectat de nicio reducere. [AM 33]

(3c) Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a alineatului (3b), AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de implementare pentru a stabili condițiile de reducere a contribuțiilor la sistemul de compensare a investitorilor.

AEVMP prezintă anual Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de implementare.

Comisia este împuternicită să adopte standardele tehnice de implementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Evaluarea condițiilor în care pot fi aplicate reduceri motivate de riscuri are la bază criterii cum ar fi volumul fondurilor și al instrumentelor financiare, adecvarea capitalului, precum și stabilitatea fiecărui membru, ținând seama de statutul său juridic și de cadrul juridic aplicabil la sediul său. [AM 34]

*(4) Statele membre permit sistemelor de compensare a investitorilor să lanseze apeluri la contribuții suplimentare ale membrilor în cazul în care nivelul țintă de fonduri este insuficient pentru plata creanțelor menționate la articolul 9 alineatul (2). Aceste contribuții suplimentare nu depășesc ~~0,5 %~~ **0,3 %** din fondurile și instrumentele financiare acoperite, menționate la alineatul (2). Contribuțiile suplimentare nu periclitează stabilitatea sistemului financiar al statului membru vizat și sunt bazate pe criterii de capacitate financiară. **Statele membre pot solicita contribuții suplimentare după ce au consultat AEVMP și Comitetul european pentru risc sistemic, instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind supravegherea macroprudențială la nivelul Uniunii Europene a sistemului financiar și de înființare a Comitetului european pentru risc sistemic (*).** [AM 35]*

*(5) Statele membre se asigură că sistemele de compensare a investitorilor dispun de mecanisme de finanțare alternative adecvate pentru a le permite să obțină finanțare pe termen scurt în scopul onorării creanțelor acestora după epuizarea sumei prefinanțate. Respectivile mecanisme pot include ~~împrumuturi de la~~ **mecanisme și facilități comerciale de creditare oferite de** bănci comerciale. ~~De asemenea, pot include împrumuturi de la~~ **și** instituții publice, **inclusiv de statul membru în cauză**, cu condiția ca acestea să aibă la bază criterii comerciale. [AM 36]*

*(6) Statele membre se asigură că costurile de finanțare a sistemelor de compensare a investitorilor sunt, în ultimă instanță, suportate numai în relație cu activitățile de investiții **și în mod exclusiv** de întreprinderile de investiții ~~sau de părțile terțe custode acoperite de sistem, iar, în relație cu activitățile specifice OPCVM, de OPCVM, de depozitarii acestora sau de părțile terțe~~ care sunt acoperite de sistem. Contribuțiile obișnuite ale membrilor se colectează anual. [AM 37]*

Pentru a sprijini funcționarea sistemului de compensare a investitorilor, statele membre se asigură că:

(a) sistemele sunt în măsură să colecteze contribuțiile membrilor lor pentru a efectua plățile în termenul prevăzut la articolul 9 alineatul (2), după caz, în anticiparea plăților și după ce acestea au fost efectuate;

(b) autoritățile competente sunt împuternicite să ia măsuri împotriva oricărei întreprinderi care nu se conformează solicitărilor referitoare la plata contribuțiilor. [AM 38]

Marți, 5 iulie 2011

(7) Statele membre informează anual AEVMP cu privire la nivelul țintă de fonduri menționat la alineatul (2) și cu privire la nivelul de finanțare menționat la alineatul (3) al sistemelor de compensare a investitorilor de pe teritoriul lor. Informațiile sunt confirmate de autoritățile competente și se transmit anual AEVMP, însoțite de această confirmare, până la 31 ianuarie.

Statele membre se asigură că informațiile menționate la primul paragraf se publică pe site-urile web ale sistemelor de compensare a investitorilor cel puțin anual.

(7a) Statele membre se asigură că sistemele de compensare a investitorilor primesc de la membrii lor în orice moment, la cerere, toate informațiile necesare pentru a pregăti rambursările către investitori. [AM 39]

(8) Statele membre se asigură că ~~10 %~~ **5 %** din fondurile finanțate ex-ante ale sistemelor de compensare a investitorilor, menționate la alineatul (2), sunt disponibile pentru a fi împrumutate altor sisteme de compensare a investitorilor în condițiile prevăzute la ~~articolul 4c~~ **articolul 4b. O astfel de metodă de finanțare este utilizată numai atunci când mijloacele obișnuite de finanțare nu sunt disponibile.**

~~Comisia poate modifica, prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 13a și sub rezerva condițiilor prevăzute la articolele 13b și 13c, procentajul fondurilor finanțate ex-ante care trebuie să fie disponibile pentru împrumuturi acordate altor sisteme de compensare, ținând cont de evoluțiile piețelor financiare. [AM 40]~~

(9) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu dispozițiile de la articolul 13a pentru a stabili:

- (a) metoda de stabilire a pasivelor potențiale ale sistemelor de compensare a investitorilor, menționate la alineatul (1), **și a contribuțiilor în funcție de riscuri; [AM 41]**
- (b) factorii care trebuie avuți în vedere la evaluarea capacității contribuțiilor suplimentare menționate la alineatul (4) de a nu periclita stabilitatea sistemului financiar al unui stat membru;
- (c) mecanismele de finanțare alternative, menționate la alineatul (5), de care trebuie să dispună sistemele de compensare a investitorilor pentru a putea obține finanțare pe termen scurt dacă este necesar;
- (d) criteriile de stabilire a contribuțiilor entităților acoperite menționate la alineatul (6).

(10) În vederea garantării unor condiții uniforme de aplicare a dispozițiilor de la alineatul (7) al doilea paragraf, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice **de implementare** pentru a preciza în detaliu ce informații trebuie publicate de sistemele de compensare.

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice **de implementare** până la data de 31 decembrie 2012.

~~Comisia poate adopta~~ **este împuternicită să adopte** proiectele de standarde tehnice **de implementare** menționate la primul paragraf în conformitate cu ~~procedura prevăzută la articolul 7e~~ **articolul 15** din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. [AM 42]

Marți, 5 iulie 2011

Articolul 4b

(1) **După ...** ⁽⁺⁺⁺⁾, un sistem de compensare a investitorilor ~~are dreptul~~ **poate** să împrumute de la toate celelalte sisteme de compensare a investitorilor din cadrul Uniunii menționate la articolul 2, numai dacă sunt întrunite condițiile următoare: [AM 43]

(a) sistemul de compensare a investitorilor creditat nu își poate onora obligațiile care îi revin în temeiul articolului 2 alineatul (2a) ~~sau (2e)~~ din cauza plăților anterioare efectuate în scopul onorării respectivelor obligații; [AM 22]

(b) **sistemul de compensare a investitorilor creditat se datorează lipsei a atins deja nivelul-țintă de fonduri menționate menționat la articolul 4a alineatul (3) articolul 4a alineatul (2)** [AM 44];

(c) sistemul de compensare a investitorilor creditat a recurs la contribuții suplimentare în conformitate cu articolul 4a alineatul (4);

(d) sistemul creditat își asumă juridic responsabilitatea de a utiliza fondurile împrumutate pentru a rambursa creanțele în conformitate cu articolul 2 alineatul (2a) ~~și (2e)~~; [AM 22]

(e) [Punct mutat mai jos ca un nou paragraf trei]

(f) sistemul de compensare a investitorilor creditat stabilește valoarea fondurilor solicitate;

(g) sistemul de compensare a investitorilor creditat a informat, fără întârziere, AEVMP că intenționează să împrumute de la un alt sistem de compensare a investitorilor, arătând că întrunește condițiile prevăzute la literele (a) - (f) și precizând suma pe care intenționează să o împrumute.

Suma menționată la litera (f) din prezentul paragraf se stabilește după cum urmează:

[suma creanțelor de rambursat în conformitate cu articolul 2 alineatul (2a) ~~și (2e)~~] – [nivelul de finanțare menționat la articolul 4a alineatul (7)] + suma maximă a contribuțiilor suplimentare menționate la articolul 4a alineatul (4)]. [AM 22]

Un sistem de compensare a investitorilor creditat care nu și-a achitat un împrumut acordat de un alt sistem în temeiul prezentului articol nu solicită și nici nu acordă împrumuturi altor sisteme de compensare a investitorilor.

Celelalte sisteme de compensare a investitorilor acționează în calitate de sisteme creditoare. În acest sens, statele membre în care există mai multe sisteme de compensare desemnează unul dintre ele în calitate de sistem creditor al statului membru respectiv și informează AEVMP în consecință. **Statele membre adoptă toate măsurile necesare pentru a asigura faptul că se comunică tuturor părților interesate care dintre sistemele de compensare este sistemul creditor și cum funcționează acesta.** Statele membre pot decide dacă celelalte sisteme de compensare a investitorilor stabilite în același stat membru rambursează sau nu sistemului creditor suma împrumutată, precum și modalitatea de rambursare. [AM 45]

(2) Împrumutul este supus următoarelor condiții:

(a) sub rezerva limitei prevăzute la al doilea paragraf, fiecare sistem de compensare a investitorilor acordă spre împrumut o sumă proporțională cu partea pe care o deține din suma fondurilor și instrumentelor financiare acoperite de toate sistemele de compensare, cu excepția sistemului de compensare a investitorilor creditat, iar suma se calculează pe baza celor mai recente informații menționate la articolul 4a alineatul (2);

⁽⁺⁺⁺⁾ Cinci ani de la data intrării în vigoare a directivei de modificare.

Marți, 5 iulie 2011

(b) sistemul de compensare a investitorilor creditat rambursează împrumutul în termen de cinci ani;
[A doua teză este transformată în paragraful al treilea]

(c) rata dobânzii **în perioada de creditare** este echivalentă cu rata facilității de creditare marginală practică de Banca Centrală Europeană pe perioada creditului **a băncii centrale care emite moneda în care s-a acordat împrumutul**. **[AM 46]**

Suma totală împrumutată fiecărui sistem de compensare a investitorilor creditat nu depășește 20 % din suma totală a fondurilor disponibile la nivelul Uniunii pentru împrumuturi, menționate la articolul 4a alineatul (8).

Rambursarea împrumutului în conformitate cu litera (b) de la primul paragraf se poate realiza în tranșe anuale, iar dobânzile devin scadente numai la momentul rambursării.

(3) AEVMP confirmă că sunt întrunite condițiile prevăzute la alineatul (1), precizează sumele care sunt acordate spre împrumut de fiecare sistem de compensare a investitorilor, calculate în conformitate cu alineatul (2) litera (a) și rata inițială a dobânzii în conformitate cu alineatul (2) litera (c), precum și durata împrumutului.

AEVMP transmite sistemelor creditoare confirmarea sa, însoțită de informațiile menționate la alineatul (1) litera (g) în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea informațiilor din partea sistemelor creditate. Sistemele creditoare efectuează fără întârziere și, în orice caz, în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea confirmării și a informațiilor menționate transmise de AEVMP, plata împrumutului către sistemul de compensare a investitorilor creditat.

(4) Statele membre se asigură că sistemul de compensare a investitorilor creditat colectează contribuții suficiente pentru rambursarea sumei împrumutate și pentru restabilirea nivelului-țintă de fonduri cât mai curând posibil și, în orice caz, în termen de ~~zece ani~~ **cinci ani** de la primirea împrumutului. **[AM 47]**

Toate celelalte creanțe sunt subordonate creanței sistemului de compensare a investitorilor care a acordat împrumutul. Respectivul sistem de compensare a investitorilor este considerat drept creditor preferențial și beneficiază de rangul 1 de prioritate în raport cu ceilalți creditori. **[AM 48]**

Fără a aduce atingere celui de-al doilea paragraf, statele membre pot stabili alte priorități referitoare la preferința acordată diferitelor categorii de creditori. **[AM 49]**

(5) Pentru a facilita o cooperare eficace între sistemele de compensare a investitorilor, acestea sau, dacă este cazul, autoritățile competente, încheie acorduri de cooperare în scris. Aceste acorduri respectă cerințele prevăzute de Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului **din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (**).** **[AM 50]**

Autoritățile competente informează AEVMP cu privire la existența și conținutul acordurilor menționate la primul paragraf. AEVMP poate emite avize privind acordurile menționate la articolul 8 alineatul (2) litera (g) și la articolul 34 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. În cazul în care autoritățile competente sau sistemele de compensare a investitorilor nu ajung la un acord sau dacă apare o dispută de interpretare a unui astfel de acord, AEVMP mediază dezacordurile în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Marți, 5 iulie 2011

Absența acordurilor menționate la primul paragraf nu afectează creanțele investitorilor în temeiul articolului 2 alineatul (2a) ~~sau (2e)~~. [AM 22]

(*) JO L 331, 15.12.2010, p. 1.

(**) JO L 281, 23.11.1995, p. 31.”

6. Articolele 5 și 6 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 5

(1) În cazul în care o întreprindere de investiții, ~~un OPCVM, un depozitar~~ sau o parte terță obligată, în temeiul articolului 2 alineatul (1), să participe la un sistem de compensare nu își îndeplinește obligațiile care îi revin ca membru al acelui sistem, sunt notificate autoritățile competente care au eliberat autorizația întreprinderii de investiții ~~sau a OPCVM~~ și, în cooperare cu sistemul de compensare a investitorilor, acestea adoptă toate măsurile necesare, inclusiv impunerea de sancțiuni, pentru a se asigura că întreprinderea de investiții, ~~OPCVM, depozitarul~~ sau partea terță își îndeplinește obligațiile.

(2) Dacă măsurile prevăzute la alineatul (1) nu reușesc să asigure respectarea de către întreprinderea de investiții, ~~OPCVM, depozitar~~ sau partea terță în cauză a obligațiilor care îi revin, sistemul de compensare a investitorilor, sub rezerva obținerii acordului expres al autorităților competente, poate emite un preaviz de minim ~~12 luni~~ **6 luni** referitor la intenția sa de a retrage întreprinderii de investiții, ~~OPCVM, depozitarului~~ sau părții terțe calitatea de membru al sistemului. Sistemul de compensare a investitorilor continuă să ofere acoperirea menționată la ~~articolul 2 alineatele (2a) și (2e)~~ **articolul 2 alineatul (2)** în relație cu activitățile de investiții ~~sau cu activitățile specifice OPCVM~~ desfășurate în perioada respectivă. În cazul în care, la expirarea perioadei respective, întreprinderea de investiții, ~~OPCVM, depozitarul~~ sau partea terță nu și-a îndeplinit obligațiile, sistemul de compensare a investitorilor îi poate retrage calitatea de membru, sub rezerva obținerii acordului expres al autorităților competente.

(3) O întreprindere de investiții, ~~un OPCVM, un depozitar~~ sau o parte terță căreia i s-a retras calitatea de membru al unui sistem de compensare a investitorilor poate continua să își desfășoare activitățile de investiții, ~~activitățile specifice OPCVM~~ sau poate deține în continuare instrumentele financiare ale investitorilor ~~sau ale OPCVM~~ în următoarele condiții:

(a) înainte de retragerea calității de membru, întreprindere de investiții sau partea terță a prevăzut mecanisme alternative de compensare care să garanteze investitorilor ~~și OPCVM~~ o acoperire cel puțin echivalentă cu cea oferită de sistemul de compensare recunoscut oficial, iar caracteristicile respectivelor mecanisme alternative de compensare sunt echivalente cu cele ale sistemului de compensare recunoscut oficial;

(b) autoritatea competentă responsabilă cu autorizarea întreprinderii de investiții ~~sau a OPCVM~~ a confirmat că sunt întrunite condițiile prevăzute la litera (a).

(4) În cazul în care o întreprindere de investiții ~~sau un OPCVM~~ propusă pentru retragerea calității de membru în conformitate cu alineatul (2) nu este în măsură să prevadă mecanisme alternative care să îndeplinească condițiile impuse la alineatul (3), autoritățile competente care au eliberat autorizația:

(a) ~~o retrag fără întârziere, în cazul întreprinderii de investiții pentru care a eliberat autorizația.~~

(b) ~~o retrag~~ **respectiva autorizație** fără întârziere, ~~în cazul unui OPCVM aprobat.~~

(5) În cazul în care ~~un depozitar sau~~ o parte terță propusă pentru retragerea calității de membru în conformitate cu alineatul (2) nu este în măsură să prevadă mecanisme alternative care să îndeplinească condițiile impuse la alineatul (3), ~~îi~~ este interzis să ~~și~~ se încredințeze activele investitorilor ~~sau ale OPCVM~~. [AM 51]

Marți, 5 iulie 2011

Articolul 6

După retragerea autorizației unei întreprinderi de investiții sau a unui OPCVM, acoperirea menționată la ~~articolul 2 alineatele (2a) și (2e)~~ **articolul 2 alineatul (2)** continuă să fie oferită pentru activitățile de investiții desfășurate până în momentul retragerii.” [AM 52]

7. Articolele 8 și 9 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 8

(1) Acoperirea prevăzută la articolul 4 alineatele (1) și (3) se aplică creanței agregate a investitorului asupra aceleiași întreprinderi de investiții sau asupra aceleiași OPCVM, în conformitate cu prezenta directivă, indiferent de numărul de conturi, de valută și de amplasarea sa în Uniune. [AM 53]

(2) Cota fiecărui investitor în activități de investiții comune este luată în considerare la calcularea acoperirii prevăzute la articolul 4 alineatele (1) și (3).

~~În lipsa unor prevederi speciale, creanțele sunt împărțite egal între investitori.~~[AM 54]

Un investitor a cărui creanță nu poate fi acoperită integral beneficiază de aceeași rată de acoperire pentru creanța agregată. [AM 55]

Statele membre pot prevedea că, pentru calcularea limitelor prevăzute la articolul 4 alineatele (1) și (3), creanțele cu privire la activități de investiții comune asupra cărora două sau mai multe persoane au drepturi în calitate de membri ai unui parteneriat de afaceri, ai unei asociații sau grupări similare fără personalitate juridică pot fi agregate și tratate ca și cum ar fi generate de o investiție realizată de un singur investitor.

(3) În cazul în care un investitor nu este beneficiarul legal al sumelor sau ~~valorilor mobiliare~~ **al instrumentelor** deținute, persoana care este beneficiarul legal este cea care primește compensarea, cu condiția ca persoana în cauză să fie identificată sau identificabilă înainte de data constatării sau a hotărârii menționate la ~~articolul 2 alineatele (2) și (2b)~~ **articolul 2 alineatul (2)**.

În cazul în care două sau mai multe persoane sunt beneficiari legali, la calcularea limitelor prevăzute la articolul 4 alineatele (1) și (3), se ia în considerare cota-parte a fiecăreia, în conformitate cu dispozițiile care reglementează gestionarea sumelor sau ~~valorilor mobiliare~~ **a instrumentelor**. [AM 56]

Articolul 9

(1) Sistemul de compensare a investitorilor ia măsurile necesare pentru informarea investitorilor cu privire la constatarea sau hotărârea menționată la articolul 2 alineatul (2) ~~și (2b)~~, iar, dacă acestora urmează să li se acorde compensări, pentru efectuarea plății compensărilor cât mai curând posibil. Sistemul poate stabili o perioadă în care investitorilor li se solicită să își depună cererile de compensare. Această perioadă nu poate fi mai scurtă de cinci luni de la data constatării sau hotărârii menționate la articolul 2 alineatul (2) ~~și (2b)~~ sau de la data la care constatarea sau hotărârea sunt făcute publice. [AM 21]

Faptul că perioada menționată la primul paragraf a expirat nu poate fi invocat de sistemul de compensare a investitorilor pentru a refuza acoperirea **completă a** unui investitor care nu a putut să își valorifice la timp dreptul la compensare. [AM 57]

Întreprinderile de investiții publică pe site-urile lor de internet toate informațiile referitoare la termenii și condițiile de acoperire și la demersurile necesare pentru primirea plăților în conformitate cu prezenta directivă. [AM 58]

(2) Sistemul de compensare a investitorilor trebuie să fie în măsură să plătească creanțele investitorilor cât mai curând posibil, cel mai târziu în termen de trei luni de la stabilirea validității și a valorii creanței.

Marți, 5 iulie 2011

În circumstanțe excepționale, un sistem de compensare a investitorilor poate solicita autorităților competente o prelungire a termenului. O astfel de prelungire nu poate depăși trei luni. Autoritățile competente informează imediat AEVMP cu privire la orice prelungire acordată unui sistem de compensare a investitorilor și cu privire la circumstanțele care justifică respectiva prelungire.

Statele membre se asigură că sistemele de compensare a investitorilor pot lua parte la procedurile de insolvență sau la procedurile judiciare relevante pentru stabilirea validității și a valorii unei creanțe.

Al treilea paragraf nu aduce atingere posibilității sistemelor de compensare a investitorilor de a adopta alte metode de stabilire a validității sau a valorii unei creanțe.

În cazul în care plata finală nu a fost efectuată în termen de nouă luni de la constatarea sau hotărârea menționată la articolul 2 alineatul (2) ~~sau (2b)~~, statele membre se asigură că sistemul de compensare a investitorilor efectuează, în termen de trei luni de la respectiva constatare sau hotărâre, plata provizorie a unei compensări parțiale de cel puțin o treime din suma creanței, pe baza unei evaluări inițiale a creanței. Soldul se plătește în termen de trei luni de la stabilirea validității și a valorii creanței. Statele membre se asigură că sistemul de compensare a investitorilor dispune de mijloace de recuperare a sumelor plătite cu titlu provizoriu dacă se stabilește că o creanță nu era validă. [AM 21]

~~Comisia adoptă, prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu dispozițiile de la articolul 13a și ținând seama de condițiile prevăzute la articolele 13b și 13c, măsuri de stabilire a~~ **acte delegate în conformitate cu articolul 13a în ceea ce privește stabilirea** procedurii de tratare a creanțelor investitorilor și a criteriilor tehnice pentru calcularea pierderii valorii unui OPCVM ca urmare a evenimentelor menționate la articolul 2 alineatele (2b) și (2c). [AM 59]

(3) Fără a aduce atingere termenului prevăzut la alineatul (2) primul paragraf, în cazul în care un investitor sau orice altă persoană care deține drepturi sau un interes legate de activitățile de investiții a fost acuzat(ă), **în ceea ce privește sumele de bani care intră sub incidența prezentei directive**, de o infracțiune decurgând din sau în legătură cu fapta de spălare a banilor, astfel cum a fost definită la articolul 1 alineatul (2) din Directiva 2005/60/CE, sau decurgând dintr-o conduită interzisă prin Directiva 2003/6/CE **sau în legătură directă sau indirectă cu finanțarea grupurilor teroriste, care fac obiectul Recomandării Consiliului din 9 decembrie 1999 privind cooperarea în lupta împotriva finanțării grupurilor teroriste**, sistemul de compensare a investitorilor poate suspenda orice plată până la pronunțarea hotărârii judecătorești sau până la emiterea constatării autorității competente." [AM 60]

8. La articolul 10, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre se asigură că fiecare întreprindere de investiții ~~sau OPCVM~~ adoptă măsurile necesare pentru a pune la dispoziția investitorilor efectivi și potențiali informațiile necesare acestora pentru identificarea sistemului de compensare a investitorilor la care aderă întreprinderea de investiții ~~sau OPCVM~~ și sucursalele sale din Uniune sau a oricărui alt mecanism alternativ prevăzut la articolul 2 alineatul (1) al doilea paragraf sau la articolul 5 alineatul (3). Investitorii sunt informați despre prevederile sistemului de compensare a investitorilor sau ale oricărui alt mecanism alternativ aplicabil, inclusiv despre suma și aria acoperirii oferite de sistemul de compensare a investitorilor, precum și despre orice norme stabilite de statele membre în acest sens. Informațiile respective sunt prezentate într-o formă ușor de înțeles. [AM 61]

De asemenea, se oferă la cerere informații privind condițiile de compensare și formalitățile care trebuie îndeplinite pentru obținerea compensării.

Informațiile furnizate trebuie să fie corecte, clare și neînșelătoare și explică în special situațiile și creanțele acoperite de sistemul de compensare a investitorilor relevant și modul în care se aplică acesta în situațiile transfrontaliere. Informațiile furnizate trebuie să conțină, de asemenea, exemple de situații și creanțe care nu sunt acoperite de sistemul de compensarea investitorilor.

Marți, 5 iulie 2011

(1a) Statele membre se asigură că există informații clare și transparente privind suma pe care un investitor o plătește unui sistem de compensare a investitorilor. Investitorii sau potențialii investitori primesc informații clare privind suma cu care fiecare investitor individual trebuie să contribuie în cadrul unui sistem de compensare, care poate reprezenta fie un procent din investiția acestuia, fie o sumă separată care se adaugă investiției.” [AM 62]

9. Articolul 12 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 12

(1) Fără a se aduce atingere drepturilor din legislația internă, sistemele de compensare a investitorilor care efectuează plăți pentru compensarea investitorilor au dreptul de subrogare în drepturile ~~investitorilor~~ **celor** aflați în procedura de lichidare, pentru sume egale cu plățile efectuate. [AM 63]

(2) În cazul unei pierderi cauzate de situația financiară a unei părți terțe care deține instrumente financiare aparținând unui investitor în relație cu activități de investiții, în conformitate cu articolul 2 alineatul (2), sistemele de compensare a investitorilor care efectuează plăți de compensare a investitorilor se pot subroga în drepturile investitorului sau ale întreprinderii de investiții aflate în procedura de lichidare, pentru sume egale cu plățile efectuate.

(3) În cazul prevăzut la articolul 2 alineatul (2) în care pierderile au fost cauzate de situația financiară a unui depozitar sau a unei părți terțe căreia i-au fost încredințate activele unui OPCVM, sistemele de compensare care efectuează plăți de compensare a deținătorilor titlurilor de participare OPCVM au dreptul de subrogare în drepturile deținătorului titlurilor de participare OPCVM sau în drepturile OPCVM aflate în procedura de lichidare, pentru sume egale cu plățile efectuate. [AM 64]

(4) Dacă o parte terță deține instrumente financiare aparținând unui investitor în relație cu activități de investiții sau dacă depozitarul sau partea terță căreia i-au fost încredințate activele unui OPCVM sunt ~~situate~~ **este situată** într-o țară terță în care sistemul judiciar nu acordă sistemului de compensare a investitorilor dreptul de subrogare în drepturile întreprinderii de investiții sau ale OPCVM, statele membre se asigură că întreprinderea de investiții sau OPCVM restituie sistemului de compensare a investitorilor sume echivalente cu orice plăți primite de aceasta în cadrul procedurilor de lichidare.” [AM 65]

10. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 13a

(1) Competența de a adopta acte delegate ~~menționate la articolul 4a alineatul (2), articolul 4a alineatul (8), articolul 4a alineatul (9) și articolul 9 alineatul (2)~~ se conferă Comisiei **în condițiile prevăzute în prezentul articol.**

(1a) Delegarea de competențe menționată la articolul 4 alineatul (1a), articolul 4a alineatul (2) al doilea și al treilea paragraf, articolul 4a alineatul (3a), articolul 4a alineatul (3c) al treilea paragraf, articolul 4a alineatul (9) și articolul 9 alineatul (2) al șaselea paragraf se conferă Comisiei pentru o perioadă de patru ani de la ... (*). Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu șase luni înainte de încheierea perioadei de patru ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit pentru cu perioade de timp identice, cu excepția cazurilor în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective.

(1b) Delegarea de competențe menționată la articolul 4 alineatul (1a), articolul 4a alineatul (2) al doilea și al treilea paragraf, articolul 4a alineatul (3a), articolul 4a alineatul (3c) al treilea paragraf, articolul 4a alineatul (9) și articolul 9 alineatul (2) al șaselea paragraf poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene sau de la o dată ulterioară specificată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(*) Data intrării în vigoare a directivei de modificare.

Marți, 5 iulie 2011

(2) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia notifică simultan Parlamentului European și Consiliului acest lucru.

(2a) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 4 alineatul (1a), articolului 4a alineatul (2) al doilea și al treilea paragraf, articolului 4a alineatul (3a), articolului 4a alineatul (3c) al treilea paragraf, articolului 4a alineatul (9) și articolului 9 alineatul (2) al șaselea paragraf intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de trei luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu, sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu trei luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

~~(3) Competențele de adoptare a actelor delegate îi sunt conferite Comisiei sub rezerva condițiilor prevăzute la articolele 13b și 13c.~~

Articolul 13b

~~(1) Delegarea competențelor menționate la articolul 4a alineatul (2), articolul 4a alineatul (8), articolul 4a alineatul (9) și articolul 9 alineatul (2) poate fi revocată de Parlamentul European sau de Consiliu.~~

~~(2) Instituția care a inițiat o procedură internă pentru a decide să revoce delegarea competențelor informează cealaltă instituție și Comisia cu suficient timp înainte de adoptarea unei decizii finale, indicând competențele delegate care ar putea face obiectul unei revocări, precum și motivele revocării.~~

~~(3) Decizia de revocare pune capăt delegării competențelor specificate în respectiva decizie. Aceasta intră în vigoare imediat sau la o dată ulterioară, menționată în decizie. Decizia de revocare nu aduce atingere valabilității actelor delegate care sunt deja în vigoare. Decizia se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.~~

Articolul 13c

~~(1) Parlamentul European și Consiliul pot prezenta obiecții cu privire la actul delegat în termen de două luni de la data notificării. La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, acest termen se prelungește cu o lună.~~

~~(2) În cazul în care, la expirarea termenului respectiv, nici Parlamentul European, nici Consiliul nu au prezentat obiecții la actul delegat, acesta se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și intră în vigoare la data prevăzută în actul respectiv.~~

~~Actul delegat poate fi publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și intră în vigoare înainte de expirarea termenului respectiv dacă atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia cu privire la intenția lor de a nu prezenta obiecții.~~

~~(3) Dacă Parlamentul European sau Consiliul obiectează cu privire la actul delegat adoptat, acesta nu intră în vigoare. Instituția care formulează obiecții la un act delegat prezintă motivele care au stat la baza acestora.” [AM 66]~~

11. Se introduce următorul articol:

„Articolul 14a

Statele membre pot încheia acorduri de cooperare privind schimbul de informații cu autoritățile competente ale unor țări terțe în conformitate cu articolul 63 din Directiva 2004/39/CE și cu articolul 102 din Directiva 2009/65/CE.”

Marți, 5 iulie 2011

12. Anexa I se modifică după cum urmează:

(a) Punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„1. Investitorii profesionali menționați la punctele 1 – 4 din secțiunea I a anexei II la Directiva 2004/39/CE privind piețele instrumentelor financiare.”

(b) Punctele 2, 3 și 8 se elimină.

Articolul 2

Transpunere

(1) Statele membre adoptă și publică actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la ... (*). Statele membre comunică de îndată Comisiei textele acestor acte, precum și un tabel de corespondență între măsurile respective și prezenta directivă.

Statele membre aplică măsurile respective de la ... (**), cu excepția măsurilor de transpunere a articolului 4b care se aplică de la 31 decembrie 2013.

Atunci când statele membre adoptă măsurile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

(2a) Prin derogare de la alineatele (1) și (2), statele membre care beneficiază în temeiul tratatelor de aderare de perioade de tranziție pentru transpunerea articolului 4 din Directiva 97/9/CE se conformează dispozițiilor prevăzute la alineatele (1) și (2) ale articolului respectiv de la data la care se încheie perioadele respective de tranziție. [AM 67]

Articolul 2a

Raportare de către AEVMP

Până la 31 decembrie 2012, AEVMP evaluează necesitățile de personal și de resurse rezultate din preluarea competențelor și atribuțiilor sale în temeiul prezentei directive și prezintă un raport Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.

Până la 31 iulie 2012 și după o consultare deschisă cu părțile interesate, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport în care se analizează avantajele și dezavantajele introducerii unui sistem de contracte de asigurare, care să completeze sau să înlocuiască sistemul actual de compensare a investitorilor.

Pentru a asigura același nivel de protecție a investitorilor, care investesc fie direct prin întreprinderi de investiții, fie indirect prin OPCVM, și având în vedere viitoarea propunere a Comisiei privind funcția de depozitar a OPCVM și după o consultare deschisă a părților interesate, raportul identifică, de asemenea, lacunele de reglementare, inclusiv privind compensările echivalente și evaluează costurile și beneficiile extinderii domeniului de aplicare a Directivei 97/9/CE la OPCVM. Dacă este necesar, raportul include propuneri legislative privind aspectele practice ale extinderii domeniului de aplicare la OPCVM. [AM 68 și punctul 2 din rectificarea ⁽¹⁾]

(*) 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

(**) 18 luni de la intrarea în vigoare a prezentei directive.

⁽¹⁾ P7_TA-PROV(2011)0313(COR01).

Marți, 5 iulie 2011

Articolul 3

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la ...,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

Posibilitatea statelor membre de a restricționa sau de a interzice cultivarea de OMG-uri pe teritoriul lor *I**

P7_TA(2011)0314

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 5 iulie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Directivei 2001/18/CE în ceea ce privește posibilitatea statelor membre de a restricționa sau de a interzice cultivarea de OMG-uri pe teritoriul lor (COM(2010)0375 – C7-0178/2010 – 2010/0208(COD))

(2013/C 33 E/38)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2010)0375),
- având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0178/2010),
- având în vedere avizul Comisiei pentru afaceri juridice privind temeiul juridic propus,
- având în vedere articolul 294 alineatul (3) și articolul 192 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 9 decembrie 2010 ⁽¹⁾,
- având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 28 ianuarie 2011 ⁽²⁾,
- având în vedere articolele 55 și 37 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară și avizul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală (A7-0170/2011),

⁽¹⁾ JO C 54, 19.2.2011, p. 51

⁽²⁾ JO C 104, 2.4.2011, p. 62

Marți, 5 iulie 2011

1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2010)0208

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 5 iulie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2001/18/CE în ceea ce privește posibilitatea statelor membre de a restricționa sau de a interzice cultivarea de OMG-uri pe teritoriul lor

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul ~~114~~ [...] **articolul 192 alineatul (1), [AM 1]**

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Directiva 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 martie 2001 privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic ⁽⁴⁾ și Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind produsele alimentare și furajele modificate genetic ⁽⁵⁾ stabilesc un cadru juridic cuprinzător pentru autorizarea organismelor modificate genetic (OMG-uri), care este în totalitate aplicabilă OMG-urilor care urmează a fi utilizate în scopul cultivării în Uniune, ca semințe sau alt material săditor (denumite în continuare „OMG-uri pentru cultivare”).
- (2) Aceste acte juridice prevăd că OMG-urile pentru cultivare trebuie să facă obiectul unei evaluări individuale a riscurilor înainte de a fi autorizate pentru a fi introduse pe piața Uniunii, **ținându-se seama, în conformitate cu anexa II la Directiva 2001/18/CE, de efectele directe, indirecte, imediate și întârziate, precum și de efectele cumulate pe termen lung ale OMG-urilor asupra sănătății omului și asupra mediului**. Scopul acestei proceduri de autorizare este de a garanta un nivel înalt de protecție a vieții și sănătății umane, a sănătății și bunăstării animale, a intereselor ecologice și ale consumatorilor, asigurând în același timp funcționarea eficientă a pieței interne. **Un nivel uniform și ridicat de protecție a sănătății și a mediului ar trebui atins și menținut pe întreg teritoriul Uniunii.** [AM 2]

⁽¹⁾ JO C 54, 19.2.2011, p. 51.

⁽²⁾ JO C 104, 2.4.2011, p. 62.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 5 iulie 2011.

⁽⁴⁾ JO L 106, 17.4.2001, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 268, 18.10.2003, p. 1.

Marți, 5 iulie 2011

(2a) *Comisia și statele membre ar trebui să garanteze, de o manieră prioritară, punerea în aplicare a concluziilor Consiliului Mediu din 4 decembrie 2008, în speță punerea în aplicare corespunzătoare a dispozițiilor juridice menționate în anexa II la Directiva 2001/18/CE cu privire la evaluarea riscurilor pe care le prezintă OMG-urile. În special, ar trebui evaluate în mod riguros atât efectele pe termen lung asupra mediului ale culturilor modificate genetic, cât și efectele lor potențiale asupra organismelor care nu sunt vizate; ar trebui să se țină seama în mod corespunzător de caracteristicile mediilor gazdă și ale zonelor geografice în care culturile modificate genetic pot fi cultivate; ar trebui evaluate consecințele potențiale asupra mediului determinate de modificarea practicilor de utilizare a erbicidelor din cauza culturilor modificate genetic rezistente la erbicide. Mai exact, Comisia ar trebui să garanteze adoptarea de orientări revizuite privind evaluarea riscurilor pe care le prezintă OMG-urile. Aceste orientări nu ar trebui să se bazeze doar pe principiul echivalenței substanțiale sau pe criteriul evaluării comparative a siguranței, ci ar trebui să permită identificarea clară a efectelor directe și indirecte pe termen lung, precum și a incertitudinilor științifice. Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (EFSA) și statele membre ar trebui să vizeze crearea unei rețele extinse de organizații științifice care să reprezinte toate disciplinele, inclusiv pe cele legate de aspectele de mediu, și ar trebui să coopereze pentru a identifica din timp orice sursă posibilă de divergențe între opiniile științifice pentru a rezolva sau clarifica problemele științifice divergente. Comisia și statele membre ar trebui să garanteze resursele necesare pentru cercetarea independentă privind riscurile ce decurg din eliberarea deliberată sau din introducerea pe piață pe care le prezintă OMG-urile și ar trebui, de asemenea, să garanteze că respectarea drepturilor de proprietate intelectuală nu împiedică cercetătorii să aibă acces la toate materialele relevante. [AM 44]*

(2b) *În cadrul prezentului regulament și la punerea sa în aplicare, este necesar să se țină seama de principiul precauției. [AM 46]*

(3) În plus față de autorizarea de introducere pe piață, soiurile modificate genetic trebuie, de asemenea, să fie conforme cu cerințele legislației Uniunii privind comercializarea semințelor și a materialului săditor, astfel cum s-a stabilit, în special, în Directiva 66/401/CEE a Consiliului din 14 iunie 1966 privind comercializarea semințelor de plante furajere ⁽¹⁾, Directiva 66/402/CEE a Consiliului din 14 iunie 1966 privind comercializarea semințelor de cereale ⁽²⁾, Directiva 68/193/CEE a Consiliului din 9 aprilie 1968 privind comercializarea materialului pentru înmulțirea vegetativă a viței de vie ⁽³⁾, Directiva 98/56/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind comercializarea materialelor de înmulțire pentru plantele ornamentale ⁽⁴⁾, Directiva 1999/105/CE a Consiliului din 22 decembrie 1999 privind comercializarea materialului forestier de reproducere ⁽⁵⁾, Directiva 2002/53/CE a Consiliului din 13 iunie 2002 privind Catalogul comun al soiurilor de plante agricole ⁽⁶⁾, Directiva 2002/54/CE a Consiliului din 13 iunie 2002 privind comercializarea semințelor de sfeclă ⁽⁷⁾, Directiva 2002/55/CE a Consiliului din 13 iunie 2002 privind comercializarea semințelor de legume ⁽⁸⁾, Directiva 2002/56/CE a Consiliului din 13 iunie 2002 privind comercializarea cartofilor de sămânță ⁽⁹⁾, Directiva 2002/57/CE a Consiliului din 13 iunie 2002 privind comercializarea semințelor de plante oleaginoase și pentru fibre ⁽¹⁰⁾, și Directiva 2008/90/CE a Consiliului din 29 septembrie 2008 privind comercializarea materialului de înmulțire și plantare fructifer destinat producției de fructe ⁽¹¹⁾. Printre acestea, Directivele 2002/53/CE și 2002/55/CE conțin dispoziții care le permit statelor membre să interzică, în anumite condiții bine definite, utilizarea unui soi pe întreg teritoriul acestora sau în părți ale acestuia sau să stabilească condiții corespunzătoare pentru cultivarea unui soi.

⁽¹⁾ JO 125, 11.7.1966, p. 2298.

⁽²⁾ JO 125, 11.7.1966, p. 2309.

⁽³⁾ JO L 93, 17.4.1968, p. 15.

⁽⁴⁾ JO L 226, 13.8.1998, p. 16.

⁽⁵⁾ JO L 11, 15.1.2000, p. 17.

⁽⁶⁾ JO L 193, 20.7.2002, p. 1.

⁽⁷⁾ JO L 193, 20.7.2002, p. 12.

⁽⁸⁾ JO L 193, 20.7.2002, p. 33.

⁽⁹⁾ JO L 193, 20.7.2002, p. 60.

⁽¹⁰⁾ JO L 193, 20.7.2002, p. 74.

⁽¹¹⁾ JO L 267, 8.10.2008, p. 8.

Marți, 5 iulie 2011

- (4) Odată ce un OMG este autorizat în scopul cultivării în conformitate cu cadrul juridic al Uniunii privind OMG-urile și este conform, în ceea ce privește soiul care urmează să fie introdus pe piață, cu cerințele legislației Uniunii privind comercializarea semințelor și a materialului săditor, statele membre nu sunt autorizate să interzică, restricționeze sau împiedice libera sa circulație pe teritoriul acestora, cu excepția condițiilor definite de legislația Uniunii.
- (4a) *Având în vedere importanța dovezilor științifice pentru luarea deciziilor cu privire la autorizarea sau interzicerea OMG-urilor, EFSA și statele membre ar trebui să colecteze și să publice anual rezultatele cercetărilor referitoare la riscul privind prezența accidentală a OMG-urilor, contaminarea cu acestea sau pericolul pentru mediu sau sănătatea umană prezentat de acestea, respectiv dovezile în acest sens, pentru fiecare caz în parte. Având în vedere costul ridicat al consultanței de specialitate, statele membre ar trebui să promoveze colaborarea între institutele de cercetare și academiile naționale.* [AM 4]
- (5) Conform experienței dobândite, cultivarea OMG-urilor este un aspect care este abordat mai în profunzime de statele membre, fie la nivel central, fie la nivel regional și local. ~~Spre deosebire de Aspectele legate de introducerea pe piață și importul OMG-urilor, care ar trebui să fie în continuare reglementate la nivelul Uniunii pentru a menține piața internă.~~ Cultivarea ~~a fost recunoscută ca fiind~~ **OMG-urilor ar putea necesita mai multă flexibilitate în anumite situații, deoarece reprezintă un aspect cu o dimensiune locală/regională locală, regională și/sau teritorială accentuată și un aspect care prezintă o importanță deosebită pentru dreptul la autodeterminare al statelor membre. Procedura de autorizare comună nu ar trebui să fie influențată în mod negativ de această flexibilitate. Totuși este posibil ca evaluarea armonizată a riscurilor pentru mediu și sănătate să nu ia în calcul toate impacturile posibile ale cultivării OMG-urilor în regiuni diferite și ecosisteme locale.** Prin urmare, în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, statele membre ar trebui să poată adopta ~~reguli~~ **acte juridice obligatorii** privind cultivarea ~~eficientă a~~ **OMG-urilor pe teritoriul lor după ce OMG-ul a fost autorizat în mod legal pentru a fi introdus pe piața Uniunii.** [AM 5]
- (6) În acest context, pare necesar să se acorde statelor membre, în conformitate cu principiul subsidiarității, mai multă ~~libertate de decizie~~ **flexibilitate în luarea deciziilor** cu privire la cultivarea de OMG-uri pe teritoriul lor fără a se modifica sistemul pe care îl folosește Uniunea pentru autorizarea OMG-urilor și independent de măsurile pe care statele membre **sunt obligate să le ia** ~~pot adopta~~ prin aplicarea articolului 26a din Directiva 2001/18/CE pentru a evita prezența accidentală a OMG-urilor în alte produse **pe teritoriul lor și în zonele de frontieră ale statelor membre învecinate.** [AM 6]
- (7) Prin urmare, statele membre ar trebui să fie autorizate să adopte, **pentru fiecare caz în parte,** măsuri de restricționare sau de interzicere a cultivării ~~tuturor OMG-urilor sau a anumitor OMG-uri în sau a anumitor grupuri de OMG-uri sau a tuturor OMG-urilor pe~~ tot teritoriul lor sau ~~într-o~~ **pe o** parte a acestuia și să modifice aceste măsuri în consecință, cum li se pare adecvat, în toate etapele autorizării, reînnoirea autorizării sau retragerii de pe piață a OMG-urilor în cauză. ~~Aceasta~~ **Cultivarea este strâns legată de utilizarea terenurilor și de protecția faunei și florei, în privința cărora statele membre păstrează atribuții importante. Posibilitatea pentru statele membre de a adopta aceste măsuri** ar trebui să se aplice și soiurilor modificate genetic de semințe și material săditor care sunt introduse pe piață în conformitate cu legislația relevantă privind comercializarea semințelor și materialului săditor și, în special, în conformitate cu Directivele 2002/53/CE și 2002/55/CE. Orice astfel de măsuri ar trebui să se refere numai la cultivarea OMG-urilor și nu la libera circulație și importul semințelor și al materialului săditor modificate genetic, ca produse sau ca elemente ale produselor, precum și al produselor din recoltele acestora. ~~În mod similar, ele nu~~ **Respectivele măsuri** ar trebui să **acorde tuturor operatorilor în cauză, inclusiv producătorilor, suficient timp pentru a se adapta.** ~~afecteze cultivarea soiurilor nemodificate genetic de semințe și material săditor în care sunt detectate urme accidentale sau inevitabile din punct de vedere tehnic de OMG-uri autorizate de UE.~~ [AM 7]
- (8) În conformitate cu cadrul juridic pentru autorizarea OMG-urilor, un stat membru nu poate să se îndepărteze de nivelul de protecție a sănătății umane și animale și a mediului ales la nivelul Uniunii, iar acest principiu trebuie menținut. Cu toate acestea, statele membre pot adopta măsuri de restricționare sau de interzicere a cultivării ~~tuturor OMG-urilor sau a unor~~ **OMG-uri, a unor grupuri**

Marți, 5 iulie 2011

de OMG-uri sau a tuturor OMG-urilor, în tot teritoriul lor sau într-o parte a acestuia, în baza unor motive legate de interesul public. *Măsurile respective se pot baza pe motive legate de mediu sau de alți factori legitimi, cum ar fi impactul socio-economic, care ar putea rezulta din diseminarea deliberată sau din introducerea pe piață a OMG-urilor, atunci când acești factori nu au fost abordați în cadrul procedurii armonizate prevăzute în partea C din Directiva 2001/18/CE sau în cazul persistenței incertitudinii științifice.* Măsurile respective ar trebui justificate în mod corespunzător în temeiul unor motive științifice sau al unor motive legate de gestionarea riscurilor sau de alți factori legitimi care ar putea rezulta din diseminarea deliberată sau din introducerea pe piață a OMG-urilor. altele decât cele deja abordate în totalitatea normelor armonizate ale UE care prevăd deja proceduri care iau în calcul riscurile pe care le poate prezenta cultivarea unui OMG pentru sănătate și mediu. De asemenea, măsurile respective ar trebui să fie **proporționale și** în conformitate cu tratatele, în special în ceea ce privește principiul nediscriminării între produsele naționale și produsele importate și articolele 34 și 36 din TFUE, precum și cu obligațiile internaționale relevante ale Uniunii, în special în contextul Organizației Mondiale a Comerțului. [AM 8, 40]

(8a) Restricționarea sau interzicerea cultivării anumitor OMG-uri de către un stat membru nu ar trebui să împiedice sau să restricționeze utilizarea de către alte state membre a OMG-urilor autorizate, cu condiția să se ia măsuri eficiente pentru prevenirea contaminărilor transfrontaliere.[AM 9]

(8b) Statelor membre ar trebui să li se permită să-și întemeieze măsurile de restricționare sau interzicere a cultivării OMG-urilor pe motive justificate corespunzător legate de impactul asupra mediului la nivel local sau regional, care ar putea rezulta din diseminarea deliberată sau din introducerea pe piață a OMG-urilor, și care sunt complementare consecințelor asupra mediului examinate în temeiul părții C din Directiva 2001/18/CE sau pe motive care țin de gestionarea riscurilor. Aceste motive pot cuprinde: prevenirea dezvoltării rezistenței la pesticide a buruienilor și dăunătorilor, caracterul invaziv sau persistența unui soi MG sau posibilitatea încrucișării cu plantele cultivate sau cu cele sălbatiche, prevenirea impactului negativ asupra mediului local provocat de schimbările în domeniul practicilor agricole legate de cultivarea OMG-urilor, menținerea și dezvoltarea unor practici agricole care îmbină mai bine producția cu sustenabilitatea ecosistemelor, menținerea biodiversității locale, inclusiv anumite habitate și ecosisteme, sau a anumitor caracteristici naturale și ale peisajului, absența sau insuficiența datelor privind efectele adverse potențiale de diseminare a OMG-urilor asupra teritoriului sau a biodiversității statului membru. Statelor membre ar trebui să li se permită să-și întemeieze măsurile respective, de asemenea, pe motive legate de impactul socio-economic. Aceste motive pot cuprinde: impracticabilitatea sau costurile ridicate ale măsurilor de coexistență sau imposibilitatea punerii în aplicare a măsurilor de coexistență din cauza unor condiții geografice specifice, cum ar fi prezența unor insule mici sau a unor zone montane, necesitatea de a proteja diversitatea producției agricole, necesitatea de a asigura puritatea semințelor. Statelor membre ar trebui să li se permită să-și întemeieze măsurile respective, de asemenea, pe alte motive care pot cuprinde utilizarea terenurilor, amenajarea teritoriului sau alți factori legitimi.[AM 47]

(9) În concordanță cu principiul subsidiarității, scopul prezentului regulament nu este de a armoniza condițiile de cultivare din statele membre, ci de a acorda **flexibilitate** statelor membre pentru a ~~invoca alte motive decât evaluarea științifică a riscurilor pentru sănătate și mediu pentru restricționa~~ sau a interzice cultivarea OMG-urilor pe teritoriul lor **din motive legate de mediu sau de alți factori legitimi, cum ar fi impactul socio-economic, care ar putea rezulta din răspândirea voluntară sau din introducerea pe piață a unor OMG-uri, atunci când acești factori nu au fost abordați în cadrul procedurii armonizate prevăzute în partea C din Directiva 2001/18/CE sau în cazul persistenței incertitudinii științifice.** Unul din scopurile Directivei 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice și al regulilor privind serviciile societății informaționale⁽¹⁾, care este de a permite Comisiei să ia în considerare adoptarea de acte obligatorii la nivelul Uniunii nu ar fi atins prin notificarea sistematică, în temeiul directivei respective, a măsurilor statelor membre. Mai mult, deoarece statele membre nu pot adopta în temeiul prezentului regulament măsuri de restricționare sau interzicere a introducerii pe piață a OMG-urilor și, astfel, prezentul regulament nu

⁽¹⁾ JO L 204, 21.7.1998, p. 37.

Marți, 5 iulie 2011

modifică condițiile de introducere pe piață a OMG-urilor autorizate în temeiul legislației existente, procedura de notificare din cadrul Directivei 98/34/CE nu pare a fi cel mai potrivit canal de furnizare de informații Comisiei. Prin urmare, prin derogare, Directiva 98/34/CE nu ar trebui să se aplice. Un sistem mai simplu de notificare a măsurilor naționale înainte ca acestea să fie adoptate pare să fie un instrument mai bine adaptat pentru a informa Comisia cu privire la aceste măsuri. Măsurile pe care statele membre intenționează să le adopte ar trebui, astfel, să fie comunicate împreună cu motivele pentru respectivele măsuri, Comisiei și celorlalte state membre cu o lună înainte de adoptarea acestora, în scopul informării. [AM 10]

(9a) Restricțiile sau interdicțiile impuse cultivării OMG-urilor de către statele membre nu ar trebui să împiedice desfășurarea cercetărilor în domeniul biotehnologiei cu condiția ca, atunci când se realizează astfel de cercetări, să se respecte toate măsurile de securitate necesare. [AM 11]

(10) Articolul 7 alineatul (8) și articolul 19 alineatul (8) din Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 prevăd că trimeritele din părțile A și D ale Directivei 2001/18/CE la OMG-uri autorizate în conformitate cu partea C din directiva respectiva trebuie să fie considerate ca aplicându-se și OMG-urilor autorizate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1829/2003. În consecință, măsurile adoptate de statele membre în conformitate cu prezentul regulament ar trebui să se aplice și OMG-urilor autorizate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1829/2003.

(11) Prin urmare, Directiva 2001/18/CE ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Amendamente la Directiva 2001/18/CE

Directiva 2001/18/CE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 22 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 22

Libera circulație

Fără a aduce atingere articolului 23 sau articolului 26b, statele membre nu pot interzice, restricționa sau împiedica introducerea pe piață a OMG-urilor, ca produse în sine sau componente ale altor produse, care se conformează prezentei directive.”

[AM 12]

2. La articolul 25, se adaugă următorul alineat:

„(5a) Fără a aduce atingere protecției drepturilor de proprietate intelectuală, accesul la materialul necesar pentru a efectua cercetări independente în legătură cu eventualele riscuri ce rezultă din eliberarea deliberată sau introducerea pe piață a OMG-urilor, precum material de sămânță, nu se restricționează sau împiedică.”

[AM 13]

Marți, 5 iulie 2011

3. **Articolul 26a alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:**

„(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a evita prezența accidentală a OMG-urilor în alte produse pe teritoriul lor și în zonele de frontieră ale statelor membre învecinate.”

[AM 14]

4. Se introduce următorul articol:

„Articolul 26b

Cultivare

Statele membre pot adopta, **după o examinare pentru fiecare caz în parte**, măsuri de restricționare sau de interzicere a cultivării ~~tuturor OMG-urilor sau a anumitor OMG-uri~~, **a unor grupuri de OMG-uri definite în funcție de cultură sau de anumite caracteristici sau a tuturor OMG-urilor** autorizate în conformitate cu partea C din prezenta directivă sau cu Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 și care constau din soiuri modificate genetic introduse pe piață în conformitate cu legislația Uniunii relevantă privind comercializarea semințelor și materialului săditor în tot teritoriul lor sau într-o parte a acestuia, cu condiția ca: [AM 40]

(a) măsurile respective să se bazeze pe:

(i) **motive justificate corespunzător legate de impactul asupra mediului la nivel local sau regional, alte motive decât cele legate de evaluarea efectului advers asupra sănătății și a mediului** care ar putea rezulta din diseminarea deliberată sau din introducerea pe piață a OMG-urilor, **și care este complementar impactului asupra mediului examinat în temeiul părții C din prezenta directivă sau pe motive care țin de gestionarea riscurilor. Aceste motive pot cuprinde:**

- **prevenirea dezvoltării rezistenței la pesticide a buruienilor și dăunătorilor;**
- **caracterul invaziv sau persistența unui soi MG sau posibilitatea încrucișării cu plantele cultivate sau cu cele sălbatice;**
- **prevenirea impactului negativ asupra mediului local provocat de schimbările în domeniul practicilor agricole legate de cultivarea OMG-urilor;**
- **menținerea și dezvoltarea unor practici agricole care îmbină mai bine producția cu sustenabilitatea ecosistemelor;**
- **menținerea biodiversității locale, inclusiv anumite habitate și ecosisteme, sau a anumitor caracteristici naturale și ale peisajului;**
- **absența sau insuficiența datelor privind efectele adverse potențiale de diseminare a OMG-urilor asupra teritoriului sau a biodiversității statului membru;**

(ii) **motive legate de impactul socio-economic. Aceste motive pot cuprinde:**

- **impracticabilitatea sau costurile ridicate ale măsurilor de coexistență sau imposibilitatea punerii în aplicare a măsurilor de coexistență din cauza unor condiții geografice specifice, cum ar fi prezența unor insule mici sau a unor zone montane;**

Marți, 5 iulie 2011

— necesitatea de a proteja diversitatea producției agricole; sau

— necesitatea de a asigura puritatea semințelor;

(iii) alte motive care pot cuprinde utilizarea terenurilor, amenajarea teritoriului sau alți factori legitimi; [AM 41]

(aa) în cazurile în care măsurile respective se referă la culturi MG care sunt deja autorizate la nivelul Uniunii, statele membre să se asigure că agricultorii care au cultivat aceste culturi în mod legal dispun de suficient timp pentru a finaliza activitățile aferente sezonului de cultivare în curs; [AM 17]

(ab) măsurile respective să facă obiectul unei analize independente a costurilor și beneficiilor, ținând seama de alternativele posibile; [AM 42]

(ac) măsurile respective să fi făcut, în prealabil, obiectul unei consultări publice cu o durată minimă de 30 de zile; [AM 19] precum și

(b) aceste măsuri să fie în conformitate cu tratatele, în special cu principiul proporționalității. [AM 20]

În aceleași condiții, regiunile din cadrul statelor membre pot de asemenea adopta măsuri de restricționare sau interzicere a cultivării OMG-urilor pe teritoriul lor. [AM 51]

Statele membre pun aceste măsuri la dispoziția tuturor operatorilor interesați, inclusiv a producătorilor agricoli, cu cel puțin șase luni înainte de începerea perioadei de vegetație. În cazul în care OMG-ul în cauză este autorizat cu mai puțin de șase luni înaintea începerii perioadei de vegetație, statele membre publică măsurile respective imediat după adoptarea acestora. [AM 43]

Statele membre adoptă respectivele măsuri pentru o perioadă maximă de cinci ani și le revizuiesc cu ocazia reînnoirii autorizației OMG-ului. [Am 22]

Prin derogare de la Directiva 98/34/CE, statele membre care intenționează să adopte măsuri motivate în temeiul prezentului articol le comunică celorlalte state membre și Comisiei, până cel târziu cu o lună înainte de adoptarea acestora, în scopul informării.”

[AM 23]

5. Se introduce următorul articol:

„Articolul 26c

Cerințe privind răspunderea

Statele membre instituie un sistem obligatoriu general privind răspunderea financiară și garanțiile financiare, de exemplu prin intermediul unor asigurări, care se aplică tuturor operatorilor și care garantează că poluatorul plătește pentru toate efectele sau daunele neintenționate care ar putea apărea ca urmare a diseminării deliberate sau a introducerii pe piață a unor OMG-uri.”

[AM 24]

Marți, 5 iulie 2011

Articolul 2

Intrare în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a [...] ***douăzeci*** zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. [AM 26]

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

Miercuri, 6 iulie 2011

Lista documentelor de călătorie care conferă titularului dreptul de trecere a frontierelor externe și pe care se poate aplica o viză *I**

P7_TA(2011)0321

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 iulie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind lista documentelor de călătorie care conferă titularului dreptul de trecere a frontierelor externe și pe care se poate aplica o viză, precum și privind un mecanism de creare a acestei liste (COM(2010)0662 – C7-0365/2010 – 2010/0325(COD))

(2013/C 33 E/39)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului și Consiliului (COM(2010)0662),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 77 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0365/2010),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului exprimat în scrisoarea sa din 29 iunie 2011, de a aproba poziția Parlamentului, în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A7-0237/2011),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou, în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2010)0325

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 6 iulie 2011 în vederea adoptării Deciziei nr. .../2011/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind lista documentelor de călătorie care conferă titularului dreptul de trecere a frontierelor externe și pe care se poate aplica o viză și privind un mecanism de creare a acestei liste

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Decizia nr. 1105/2011/UE.)

Miercuri, 6 iulie 2011

Informarea consumatorilor referitoare la produsele alimentare *II**

P7_TA(2011)0324

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 iulie 2011 referitoare la poziția în primă lectură a Consiliului în vederea adoptării unui regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1924/2006 și (CE) nr. 1925/2006 și de abrogare a Directivelor 87/250/CEE, 90/496/CEE, 1999/10/CE, 2000/13/CE, 2002/67/CE, 2008/5/CE și a Regulamentului (CE) nr. 608/2004 (17602/1/2010 – C7-0060/2011 – 2008/0028(COD))

(2013/C 33 E/40)

(Procedura legislativă ordinară: a doua lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere poziția Consiliului la prima lectură (17602/1/2010-C7-0060/2011) ⁽¹⁾,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 18 septembrie 2008 ⁽²⁾
 - având în vedere poziția sa în primă lectură ⁽³⁾ referitoare la propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2008)0040),
 - având în vedere angajamentele asumate de către reprezentantul Consiliului în scrisoarea din 22.6.2011 de a accepta poziția Parlamentului în a a doua lectură, în conformitate cu articolul 294 alineatul (8) litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 294 alineatul (7) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 66 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea pentru a doua lectură a Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A7-0177/2011),
1. adoptă poziția sa în a doua lectură prezentată în continuare;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului, Comisiei și parlamentelor naționale poziția sa.

⁽¹⁾ JO C 102 E, 2.4.2011, p. 1.

⁽²⁾ JO C 77, 31.3.2009, p. 81.

⁽³⁾ Texte adoptate la 16.6.2010, P7_TA(2010)0222.

P7_TC2-COD(2008)0028

Poziția Parlamentului European adoptată în a doua lectură la 6 iulie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1924/2006 și (CE) nr. 1925/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 87/250/CEE a Comisiei, a Directivei 90/496/CEE a Consiliului, a Directivei 1999/10/CE a Comisiei, a Directivei 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a Directivelor 2002/67/CE și 2008/5/CE ale Comisiei și a Regulamentului (CE) nr. 608/2004 al Comisiei

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) nr. 1169/2011.)

Miercuri, 6 iulie 2011

Schimbul transfrontalier de informații privind încălcările normelor de circulație care afectează siguranța rutieră *II**

P7_TA(2011)0325

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 iulie 2011 referitoare la poziția în primă lectură a Consiliului în vederea adoptării unei directive a Parlamentului European și a Consiliului de facilitare a schimbului transfrontalier de informații privind încălcările normelor de circulație care afectează siguranța rutieră (17506/1/2010 – C7-0074/2011 – 2008/0062(COD))

(2013/C 33 E/41)

(Procedură legislativă ordinară: a doua lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere poziția în primă lectură a Consiliului (17506/1/2010-C7-0074/2011),
 - având în vedere poziția sa în primă lectură ⁽¹⁾ referitoare la propunerea Comisiei înaintată Parlamentului European și Consiliului (COM(2008)0151),
 - având în vedere angajamentul asumat de reprezentantul Consiliului, prin scrisoarea sa din 22 iunie 2011, de a aproba poziția Parlamentului, în conformitate cu articolul 294 alineatul (8) litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 294 alineatul (7) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 66 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea pentru a doua lectură a Comisiei pentru transport și turism (A7-0208/2011),
1. adoptă poziția în a doua lectură prezentată în continuare;
 2. aprobă declarația comună a Parlamentului și a Consiliului anexată la prezenta rezoluție;
 3. ia act de declarațiile Comisiei anexate la prezenta rezoluție;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 45 E, 23.2.2010, p. 149.

P7_TC2-COD(2008)0062

Poziția Parlamentului European adoptată în a doua lectură la 6 iulie 2011 în vederea adoptării Directivei (UE) nr. .../2011 a Parlamentului European și al Consiliului de facilitare a schimbului transfrontalier de informații privind încălcările normelor de circulație care afectează siguranța rutieră

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Directiva 2011/82/UE.)

Miercuri, 6 iulie 2011

ANEXĂ

Declarație comună a Parlamentului European și a Consiliului referitoare la tabelele de corespondență

Acordul la care s-a ajuns între Parlamentul European și Consiliu cu privire la propunerea de directivă de facilitare a schimbului transfrontalier de informații privind încălcările normelor de circulație care afectează siguranța rutieră în cadrul trilogului din 20 iunie 2011 nu aduce atingere rezultatului discuțiilor interinstituționale în desfășurare referitoare la tabelele de corespondență.

Declarația Comisiei privind tabelele de corespondență

Comisia reamintește angajamentul pe care și l-a asumat de a asigura că statele membre întocmesc tabele de corespondență între măsurile de transpunere adoptate și directiva UE și le transmit Comisiei în cadrul procesului de transpunere a legislației UE, în interesul cetățenilor, în scopul unei mai bune legiferări și al creșterii transparenței juridice, precum și cu scopul de a contribui la examinarea conformității legislației naționale cu dispozițiile UE.

Comisia regretă lipsa sprijinului pentru dispoziția inclusă în propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind o directivă de facilitare a aplicării transfrontaliere a normelor din domeniul siguranței rutiere, care viza obligativitatea elaborării tabelelor de corespondență.

În virtutea spiritului de compromis și pentru a asigura adoptarea imediată a propunerii menționate, Comisia poate accepta substituirea dispoziției incluse în text referitoare la obligativitatea întocmirii tabelelor de corespondență cu un considerent prin care statele membre să fie încurajate să urmeze această practică.

Totuși, poziția Comisiei în cazul acestui dosar nu trebuie considerată drept un precedent. Comisia își continuă eforturile depuse în vederea identificării, împreună cu Consiliul și cu Parlamentul European, a unei soluții adecvate la această problemă instituțională de tip orizontal.

Declarația Comisiei cu privire la orientările în materie de asistență rutieră

Comisia va analiza nevoia de a dezvolta orientări la nivelul UE pentru a asigura o mai mare convergență în aplicarea normelor de trafic rutier de către statele membre prin metode, practici, standarde și frecvențe ale controalelor comparabile, în special în ceea ce privește nerespectarea vitezei legale, neutilizarea centurii de siguranță, nerespectarea culorii roșii a semaforului și conducerea în stare de ebrietate.

Cadrul financiar multianual pentru perioada 2007-2013 ***

P7_TA(2011)0326

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 iulie 2011 referitoare la proiectul de regulament al Consiliului de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2007-2013 (16973/3/2010 – C7-0024/2011 – 2010/0048(APP))

(2013/C 33 E/42)

(Procedura legislativă specială – aprobare)

Parlamentul European,

— având în vedere proiectul de regulament al Consiliului (16973/3/2010),

— având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

Miercuri, 6 iulie 2011

- având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 312 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C7-0024/2011),
 - având în vedere întrebările cu solicitare de răspuns oral din 20 mai 2010 adresate în numele Comisiei pentru bugete Consiliului (O-0074/2010 - B7-0310/2010) și Comisiei (O-0075/2010 - B7-0311/2010) și dezbătute în ședință plenară la 15 iunie 2010,
 - având în vedere Rezoluția sa din 22 septembrie 2010 referitoare la propunerea de regulament al Consiliului de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2007-2013 ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolul 75 și articolul 81 alineatul (1) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru bugete (A7-0253/2011),
- A. întrucât instrumentul juridic existent de stabilire a cadrului financiar multianual trebuie modificat în urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona;
- B. întrucât toate cele trei instituții au abordat cerința respectivă după cum urmează:
- Comisia a prezentat așa-numitul „Pachet Lisabona”, care cuprinde o propunere de regulament al Consiliului de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2007-2013, un proiect de acord interinstituțional privind cooperarea în domeniul bugetar și o propunere de modificare a Regulamentului financiar,
 - Consiliul a adoptat proiectul de regulament al Consiliului de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2007-2013,
 - Parlamentul European a adresat întrebări cu solicitare de răspuns oral, a adoptat o rezoluție și a încercat să discute „Pachetul Lisabona” cu celelalte instituții în cadrul unor triloguri pe parcursul procedurii bugetare 2011;
- C. întrucât Parlamentul European consideră că actualul Acord interinstituțional privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară continuă să rămână în vigoare până când noul regulament de stabilire a cadrului financiar multianual intră în vigoare, cu excepția articolelor devenite caduce în urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona;
- D. întrucât, în ciuda eforturilor Președințiilor belgiene și ungare în exercițiu, Consiliul nu și-a demonstrat disponibilitatea de a purta negocieri cu privire la Pachetul Lisabona, așa cum se prevede la articolul 312 alineatul (5) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
- E. întrucât reducerea gradului de flexibilitate a cadrului financiar multianual propusă de Consiliu ar limita competențele și prerogativele Parlamentului European față de cele actuale;
- F. întrucât Tratatul de la Lisabona nu a avut ca obiectiv reducerea prerogativelor Parlamentului European, iar Parlamentul European nu este dispus să accepte o astfel de reducere,
1. nu aprobă proiectul de regulament al Consiliului de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2007-2013;
2. încredințează Președintelui sarcina de a declara închisă procedura legislativă și de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0328.

Joi, 7 iulie 2011

Anul european al îmbătrânirii active (2012) *I**

P7_TA(2011)0332

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 7 iulie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind Anul european al îmbătrânirii active (2012) (COM(2010)0462 – C7-0253/2010 – 2010/0242(COD))

(2013/C 33 E/43)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului și Consiliului (COM(2010)0462),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 153 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0253/2010),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comisiei pentru bugete privind compatibilitatea financiară a propunerii,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 21 octombrie 2010 ⁽¹⁾,
 - după consultarea Comitetului Regiunilor,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului exprimat prin scrisoarea din 18 mai 2011 de aprobare a poziției Parlamentului, în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolele 55 și 38 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale și avizul Comisiei pentru dezvoltare regională și cel al Comisiei pentru cultură și educație (A7-0061/2011),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. aprobă declarația comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei anexată la prezenta rezoluție;
 3. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 51, 17.2.2011, p. 55.

Joi, 7 iulie 2011

P7_TC1-COD(2010)0242

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 7 iulie 2011 în vederea adoptării Deciziei nr. .../2011/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind Anul european al îmbătrânirii active și solidarității între generații (2012)

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Decizia nr. 940/2011/UE.)

ANEXĂ

Declarația comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei privind bugetul

În conformitate cu articolul 8, pachetul financiar pentru punerea în aplicare a Anului european este de cel puțin 5 000 000 EUR. 2,3 milioane EUR vor fi folosiți din bugetul pentru 2011, fără a utiliza marjele disponibile pentru a finanța în special activitățile de comunicare și conferințele UE dedicate Anului european, iar cel puțin 2,7 milioane EUR, care vor fi reprioritizați din resursele existente fără a utiliza marjele existente, vor fi rezervați și evidențiați într-o linie bugetară din proiectul de buget pentru 2012.

Joi, 7 iulie 2011

2013/C 33 E/16	Situația din Siria, Yemen și Bahrain în contextul situației din lumea arabă și din Africa de Nord Rezoluția Parlamentului European din 7 iulie 2011 referitoare la Siria, Yemen și Bahrain în contextul situației din lumea arabă și din Africa de Nord	158
2013/C 33 E/17	Politicile externe ale UE în favoarea democratizării Rezoluția Parlamentului European din 7 iulie 2011 referitoare la politicile externe ale UE în favoarea democratizării (2011/2032(INI))	165
2013/C 33 E/18	Pregătiri în vederea alegerilor din decembrie 2011 pentru Duma de Stat din Rusia Rezoluția Parlamentului European din 7 iulie 2011 referitoare la pregătirea alegerilor din decembrie 2011 pentru Duma de Stat din Rusia	180
2013/C 33 E/19	Modificări aduse sistemului Schengen Rezoluția Parlamentului European din 7 iulie 2011 referitoare la modificările aduse sistemului Schengen	182
2013/C 33 E/20	Abordarea Parlamentului European privind punerea în aplicare a articolelor 9 și 10 din Protocolul nr. 1 la Tratatul de la Lisabona referitoare la cooperarea parlamentară în domeniul PESC/PSAC Rezoluția Parlamentului European din 7 iulie 2011 referitoare la abordarea Parlamentului European privind aplicarea articolelor 9 și 10 din Protocolul 1 la Tratatul de la Lisabona în materie de cooperare parlamentară în domeniul PESC/PSAC	186
2013/C 33 E/21	Program pentru distribuirea de alimente către persoanele cele mai defavorizate din Uniune Rezoluția Parlamentului European din 7 iulie 2011 referitoare la Programul pentru distribuirea de alimente către persoanele cele mai defavorizate din Uniune	188
2013/C 33 E/22	Progresele realizate în cadrul acțiunii de luptă împotriva minelor Rezoluția Parlamentului European din 7 iulie 2011 referitoare la progresele realizate în cadrul acțiunii de luptă împotriva minelor (2011/2007(INI))	191
2013/C 33 E/23	Republica Democrată Congo, violuri în masă în provincia Kivu de Sud Rezoluția Parlamentului European din 7 iulie 2011 referitoare la Republica Democrată Congo și la violurile în masă din sudul provinciei Kivu	198
2013/C 33 E/24	Indonezia, inclusiv atacuri asupra minorităților Rezoluția Parlamentului European din 7 iulie 2011 referitoare la Indonezia, inclusiv atacuri asupra minorităților	201
2013/C 33 E/25	India, în special condamnarea la moarte a lui Davinder Pal Singh Rezoluția Parlamentului European din 7 iulie 2011 referitoare la India, în special la pedeapsa cu moartea împotriva lui Davinder Pal Singh	204

III Acte pregătitoare

PARLAMENTUL EUROPEAN

Marți, 5 iulie 2011

2013/C 33 E/26	Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: Odense Steel Shipyard/Danemark	
	Rezoluția Parlamentului European din 5 iulie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea EGF/2010/025 DK/Odense Steel Shipyard din Danemarca) (COM(2011)0251 – C7-0114/2011 – 2011/2093(BUD))	207
	ANEXĂ	208
2013/C 33 E/27	Mobilizarea Fondului de solidaritate al UE - Inundațiile din 2010 din Slovenia, Croația și Republica Cehă	
	Rezoluția Parlamentului European din 5 iulie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului de solidaritate al Uniunii Europene în conformitate cu punctul 26 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (COM(2011)0155 – C7-0081/2011 – 2011/2060(BUD))	209
	ANEXĂ	209
2013/C 33 E/28	Proiect de buget rectificativ nr. 2/2011 - inundațiile din septembrie 2010 din Slovenia, Croația și Republica Cehă	
	Rezoluția Parlamentului European din 5 iulie 2011 referitoare la poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 2/2011 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2011, secțiunea III – Comisia (10522/2011 – C7-0137/2011 – 2011/2065(BUD))	210
2013/C 33 E/29	Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: Întreprinderea LM Glasfiber/Danemarca	
	Rezoluția Parlamentului European din 5 iulie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare, în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea FEG/2010/022 DK/LM Glasfiber din Danemarca) (COM(2011)0258 – C7-0112/2011 – 2011/2092(BUD))	227
	ANEXĂ	228
2013/C 33 E/30	Agencia pentru gestionarea operațională a sistemelor informatice la scară largă, în spațiul de libertate, securitate și justiție***I	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 5 iulie 2011 referitoare la propunerea modificată de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Agenției pentru gestionarea operațională a sistemelor informatice la scară largă, în spațiul de libertate, securitate și justiție (COM(2010)0093 – C7-0046/2009 – 2009/0089(COD))	229
	P7_TC1-COD(2009)0089	
	Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 5 iulie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Agenției europene pentru gestionarea operațională a sistemelor informatice la scară largă în spațiul de libertate, securitate și justiție	230
	ANEXĂ LA REZOLUȚIA LEGISLATIVĂ	230

2013/C 33 E/31	Produsele care pot beneficia de o scutire sau de o reducere a taxelor de andocare * Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 5 iulie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului de modificare a Deciziei 2004/162/CE în ceea ce privește produsele care pot beneficia de o scutire sau de o reducere a taxelor de andocare (COM(2010)0749 – C7-0022/2011 – 2010/0359(CNS)) 230
2013/C 33 E/32	Proiectul de buget rectificativ nr. 3/2011: excedentul din exercițiul bugetar 2010 Rezoluția Parlamentului European din 5 iulie 2011 referitoare la poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 3/2011 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2011, secțiunea III – Comisia (11630/2011 – C7-0166/2011 – 2011/2075(BUD)) 231
2013/C 33 E/33	Aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 5 iulie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului (COM(2010)0791 – C7-0012/2011 – 2011/0001(COD)) 232 P7_TC1-COD(2011)0001 Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 5 iulie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului 233
2013/C 33 E/34	Instrumente financiare derivate, contrapartide centrale și registre centrale de tranzacții ***I Amendamentele adoptate de Parlamentul European la 5 iulie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapartidele centrale și registrele centrale de tranzacții (COM(2010)0484 – C7-0265/2010 – 2010/0250(COD)) 233
2013/C 33 E/35	Supravegherea suplimentară a entităților financiare care aparțin unui conglomerat financiar ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 5 iulie 2011 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivelor 98/78/CE, 2002/87/CE și 2006/48/CE în ceea ce privește supravegherea suplimentară a entităților financiare care aparțin unui conglomerat financiar (COM(2010)0433 – C7-0203/2010 – 2010/0232(COD)) 296 P7_TC1-COD(2010)0232 Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 5 iulie 2011 în vederea adoptării Directivei (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Directivelor 98/78/CE, 2002/87/CE, 2006/48/CE și 2009/138/CE în ceea ce privește supravegherea suplimentară a entităților financiare care aparțin unui conglomerat financiar 297 ANEXĂ LA REZOLUȚIA LEGISLATIVĂ 297
2013/C 33 E/36	Vânzarea în lipsă și anumite aspecte ale swapurilor pe riscul de credit ***I Amendamentele adoptate de Parlamentul European la 5 iulie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind vânzarea în lipsă și anumite aspecte ale swapurilor pe riscul de credit (COM(2010)0482 – C7-0264/2010 – 2010/0251(COD)) 298
2013/C 33 E/37	Sistemele de compensare pentru investitori ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 5 iulie 2011 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 97/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind sistemele de compensare pentru investitori (COM(2010)0371 – C7-0174/2010 – 2010/0199(COD)) ... 328 P7_TC1-COD(2010)0199 Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 5 iulie 2011 în vederea adoptării Directivei 2011/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 97/9/CE privind sistemele de compensare pentru investitori ⁽¹⁾ 329

2013/C 33 E/38

Posibilitatea statelor membre de a restricționa sau de a interzice cultivarea de OMG-uri pe teritoriul lor ***I

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 5 iulie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Directivei 2001/18/CE în ceea ce privește posibilitatea statelor membre de a restricționa sau de a interzice cultivarea de OMG-uri pe teritoriul lor (COM(2010)0375 – C7-0178/2010 – 2010/0208(COD)) 350

P7_TC1-COD(2010)0208

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 5 iulie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2001/18/CE în ceea ce privește posibilitatea statelor membre de a restricționa sau de a interzice cultivarea de OMG-uri pe teritoriul lor ⁽¹⁾ 351

Miercuri, 6 iulie 2011

2013/C 33 E/39

Lista documentelor de călătorie care conferă titularului dreptul de trecere a frontierelor externe și pe care se poate aplica o viză ***I

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 iulie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind lista documentelor de călătorie care conferă titularului dreptul de trecere a frontierelor externe și pe care se poate aplica o viză, precum și privind un mecanism de creare a acestei liste (COM(2010)0662 – C7-0365/2010 – 2010/0325(COD)) 359

P7_TC1-COD(2010)0325

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 6 iulie 2011 în vederea adoptării Deciziei nr. .../2011/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind lista documentelor de călătorie care conferă titularului dreptul de trecere a frontierelor externe și pe care se poate aplica o viză și privind un mecanism de creare a acestei liste 359

2013/C 33 E/40

Informarea consumatorilor referitoare la produsele alimentare ***II

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 iulie 2011 referitoare la poziția în primă lectură a Consiliului în vederea adoptării unui regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1924/2006 și (CE) nr. 1925/2006 și de abrogare a Directivelor 87/250/CEE, 90/496/CEE, 1999/10/CE, 2000/13/CE, 2002/67/CE, 2008/5/CE și a Regulamentului (CE) nr. 608/2004 (17602/1/2010 – C7-0060/2011 – 2008/0028(COD)) 360

P7_TC2-COD(2008)0028

Poziția Parlamentului European adoptată în a doua lectură la 6 iulie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1924/2006 și (CE) nr. 1925/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 87/250/CEE a Comisiei, a Directivei 90/496/CEE a Consiliului, a Directivei 1999/10/CE a Comisiei, a Directivei 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a Directivelor 2002/67/CE și 2008/5/CE ale Comisiei și a Regulamentului (CE) nr. 608/2004 al Comisiei 360

2013/C 33 E/41

Schimbul transfrontalier de informații privind încălcările normelor de circulație care afectează siguranța rutieră ***II

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 iulie 2011 referitoare la poziția în primă lectură a Consiliului în vederea adoptării unei directive a Parlamentului European și a Consiliului de facilitare a schimbului transfrontalier de informații privind încălcările normelor de circulație care afectează siguranța rutieră (17506/1/2010 – C7-0074/2011 – 2008/0062(COD)) 361

P7_TC2-COD(2008)0062

Poziția Parlamentului European adoptată în a doua lectură la 6 iulie 2011 în vederea adoptării Directivei (UE) nr. .../2011 a Parlamentului European și al Consiliului de facilitare a schimbului transfrontalier de informații privind încălcările normelor de circulație care afectează siguranța rutieră 361

ANEXĂ 362

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

2013/C 33 E/42

Cadrul financiar multianual pentru perioada 2007-2013 ***

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 iulie 2011 referitoare la proiectul de regulament al Consiliului de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2007-2013 (16973/3/2010 – C7-0024/2011 – 2010/0048(APP)) 362

Joi, 7 iulie 2011

2013/C 33 E/43

Anul european al îmbătrânirii active (2012) ***I

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 7 iulie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind Anul european al îmbătrânirii active (2012) (COM(2010)0462 – C7-0253/2010 – 2010/0242(COD)) 364

P7_TC1-COD(2010)0242

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 7 iulie 2011 în vederea adoptării Deciziei nr. .../2011/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind Anul european al îmbătrânirii active și solidarității între generații (2012) 365

ANEXĂ 365

Legenda simbolurilor utilizate

*	procedura de consultare
**I	procedura de cooperare, prima lectură
**II	procedura de cooperare, a doua lectură
***	procedura de aviz conform
***I	procedura de codecizie, prima lectură
***II	procedura de codecizie, a doua lectură
***III	procedura de codecizie, a treia lectură

(Procedura indicată se bazează pe temeiul juridic propus de Comisie)

Amendamente politice: textul nou sau modificat este marcat cu caractere cursive aldine; textul eliminat este marcat prin simbolul ▯.

Corecturile și adaptările tehnice realizate de către servicii: textul nou sau modificat este marcat cu caractere cursive; textul eliminat este marcat prin simbolul ▯▯.

Prețul abonamentelor în 2013
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 420 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	910 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO